

Giới thiệu Chân Vũ Thế Giới Convert

Cuốn vào ba mươi ba ngày hết thấy cường giả tối đỉnh một con hạo kiếp, Nhân Hoàng cùng hắn đối thủ trận chiến cuối cùng, đánh nát vực sâu thế giới, đã từng phong trấn vực sâu Ma Vương Thân khí, một tấm thân bí ẩn thể màu tím, nhưng biến mất ở thời không vòng xoáy bên trong, đi ngang qua vô tận thời không.

Bao la Man Hoang, võ đạo văn minh vẫn còn mới bắt đầu giai đoạn, chính đang thông thả phát triển, rất nhiều Man Hoang tuyệt thế hùng chủ, như trước ở gian nan tìm tòi con đường võ đạo.

Một cái tên là Dịch Vân thiếu niên, cầm tấm này không biết nơi nào đến tấm thẻ màu tím, bước lên hành trình.

Đây là một cái mỹ lệ mà lại tràn ngập không biết Chân Vũ Thế Giới, đây là một cái bình thường thiếu niên thành tựu cường giả tuyệt thế truyền kỳ.

Tác giả: Tầm Kiển Lý Dịch Ngưu, đã có hoàn thành tác phẩm (Vũ Cực Thiên Hạ).

→Link tiếng Trung Quốc: <http://www.qidian.com/Book/3621897.aspx>

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 1: Dịch Vân phần mộ

Cái thời đại này, người sống sót rất không dễ dàng, Dịch Vân đối với này tràn đầy linh hội, thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình vẫn là thời gian quý báu thời điểm, biết có một ngày như thế, thật sự liền như thế muốn chết.

Sáng sớm hôm nay, Dịch Vân hẹn hai cái bạn tốt leo núi, trong đó còn có một cái đẹp để em gái, này tự nhiên là rất chuyện tốt đẹp.

Người trẻ tuổi đều là yêu thích kích thích, Dịch Vân cũng là, đúng quy đúng củ đi bỏ những kia bị người vì là khai phá du lịch sơn không có ý gì, bọn họ liền lựa chọn một toà ít dấu chân người núi hoang.

Bò đến núi hoang giữa sườn núi, bọn họ phát hiện một hang núi.

Đồng hành em gái lập tức hứng thú, không phải muốn vào xem một chút, có thể ai có thể nghĩ tới, này đi vào, nhưng xảy ra vấn đề rồi.

Dịch Vân ở bên trong hang núi phát hiện một khối hình vuông màu tím tinh thạch, nó lại như là phim khoa học viễn tưởng bên trong tinh thể, ngay khi Dịch Vân cho rằng phát hiện thiên nhiên tím thủy tinh, có chút ngạc nhiên chạm đến tờ tinh tạp này thời điểm, sơn động đột nhiên rung động lên, tiếp theo liền lún rồi!

Rất khó hình dung Dịch Vân nhìn thấy mấy vạn tấn núi đá nện xuống khi đến nội tâm cảm thụ, nhất định phải dùng một câu nói nói đại khái chính là, muốn chết, mới biết cái gì gọi là muốn chết.

Hắn tuổi còn trẻ, hắn nhan trị vẫn còn có thể, hắn có thân thể khỏe mạnh, hắn vẫn là xử nam . .

Ngày sau cuộc đời hắn bên trong, vốn nên thật nhiều đợi chờ mình về đẹp, nhưng đều muốn không còn.

Loại này bị ai cùng tuyệt vọng, để hắn nghệt thờ.

Núi đá không có phá hỏng đến Dịch Vân, nhưng đóng kín Dịch Vân lùi con đường quay về.

Bị chôn sống ở ngọn núi bên trong một cái bịt kín trong không gian, không có đồ ăn, không có nước, thậm chí ngay cả không khí đều có hạn, ở tình huống như vậy, Dịch Vân rất rõ ràng, nơi này, đại khái chính là mình phần mộ.

Dịch Vân ngờ ngác nhìn cái kia dày nặng vách núi, ở điện thoại di động tự mang đèn pin cầm tay ánh sáng chiếu rọi bên dưới, cái kia thô ráp vách đá, lại như là từng cái từng cái yêu ma quỷ quái khuôn mặt, lạnh lẽo xúc cảm, để Dịch Vân tâm từng điểm từng điểm chìm xuống.

Hắn không biết đồng bạn của hắn đi chỗ nào, theo lý thuyết, bọn họ vào hang núi thời điểm vẫn luôn cùng mình trước sau gót chân, sơn động lún, hai người bọn họ hẳn là đồng thời bị nhốt lại mới là, nhưng là. . . Bọn họ không gặp.

Lại như là chưa bao giờ cùng Dịch Vân đi tới quá như thế, nhưng mà Dịch Vân lại rõ ràng nhớ tới, ngay khi son động lún nửa phút trước, hắn còn nghe được đồng hành em gái sau lưng tự mình nói chuyện, nằng có chút run rẩy hồi bên trong hang núi này sẽ có hay không có xà.

Hai cái người sống, làm sao đột nhiên liền không còn?

Đang yên đang lành, son động làm sao liền lún?

Ở trong son động này, điện thoại di động không tín hiệu, hai cái bằng hữu cũng là sinh tử chưa biết, thực sự là kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, Dịch Vân không muốn ngồi chờ chết, hắn thậm chí nghĩ tới đào động đi ra ngoài —— nếu như nói này lún hạ xuống núi đá chỉ có một khối nhỏ, đào động có thể có như vậy một tia hy vọng mong manh.

Người muốn chết thời điểm, đều là có thể bắn ra mạnh mẽ ý chí và sức chiến đấu, dù cho lại tiểu nhân hi vọng, cũng phải thử một chút.

Dịch Vân nghĩ đến liền làm, nhưng là dùng tay đào khẳng định là không được, chính mình vừa không có mang chủy thủ một loại công cụ, ngay vào lúc này, Dịch Vân trong đầu linh quang lóe lên, hắn nghĩ tới rồi cái kia tinh thạch thể.

Nó xem ra có chút giống xẻng nhỏ, tuy rằng nhỏ một chút, cũng không có tay chuôi, nhưng dù sao cũng hơn dùng tay đào tốt hơn nhiều.

Quay đầu nhìn về phía bên trong hang núi tám kia thần bí tinh thạch thể, Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, cẩn thận ngắm lại, chính là ở chính mình chạm đến tờ tinh tạp này trong nháy mắt, son động liền lún.

Làm sao liền như thế xảo đây?

Hơn nữa tới không rõ chính là, chính mình hai cái bằng hữu cũng biến mất không còn tăm hơi.

Một loạt khó mà tin nổi hiện tượng kết hợp lên, để Dịch Vân trong lòng đột nhiên sinh ra một cái không tên ý nghĩ, vậy thì là, có hay không khả năng ngày hôm nay phát sinh tất cả, đều nguyên do tinh thạch này thể mà lên đây?

Hắn nhìn về phía màu tím tinh thể, đó là một khối hơi nhô ra, vô cùng bằng phẳng nhám thạch, ở này nhám thạch bên trên, cái kia như ác mộng bình thường màu tím tinh thạch thể khỏe mạnh sắp đặt ở nơi đó, hơi phát sáng.

Dịch Vân do dự một chút, tắt điện thoại di động trên đèn pin cầm tay, phát hiện ở đen kịt bên trong hang núi, dựa vào tám thể màu tím vi quang, hắn càng là có thể mông lung coi vật.

Dịch Vân rõ ràng, tinh thạch này thể khả năng không phải tím thủy tinh, thủy tinh sẽ không phát sáng, ở trong giới tự nhiên, đúng là có một ít đựng nguyên tố phóng xạ khoáng vật có phát sáng năng lực.

Hiện tại Dịch Vân nơi nào còn quản nguyên tố phóng xạ phóng xạ biết sẽ không làm thương tổn thân thể, hắn cầm lấy cái này màu tím tinh thạch thể, muốn nghiên cứu một phen, nếu như nói, cái này tinh thạch thể gây nên lún, nó có không có khả năng, thành vì chính mình chạy thoát thời cơ đây?

Dịch Vân biết rõ hi vọng xa vời, nhưng chết đến nơi rồi, hắn cũng là lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Tinh thạch này thể bắt đầu lạnh lẽo, này cổ cảm giác mát mẻ, phảng phất dọc theo cánh tay huyết thống, muốn truyền vào trái tim giống như vậy, nó to nhỏ chỉ so với người trưởng thành bàn tay hơi lớn một chút, độ dày so với bàn tay hơi bạc.

Tinh thạch thể toàn thân màu tím, mặt trên vẫn có khắc thần bí hoa văn, những này hoa văn, hiển nhiên không phải thiên nhiên hình thành, mà như là người vì là khắc dấu đi tới.

Sẽ là ai khắc? Lễ nào những này hoa văn là một loại cổ lão đồ đằng, hay hoặc là là một loại thần bí ngôn ngữ?

Thậm chí khả năng, nó đến từ chính Địa cầu ở ngoài, là ngoại văn minh?

Phát sinh như vậy ly kỳ sự tình, Dịch Vân não động cũng càng lúc càng lớn, hắn nhận định son động lún cùng này màu tím tinh thạch thể có quan hệ, bằng không lại không phải địa chấn, một cái thiên nhiên son động như thế nào lại đột nhiên lún?

Cầm trong tay tinh thạch thể, Dịch Vân phát hiện, tinh thạch này thể bốn phía có lưỡi dao bình thường sắc bén lạng, điều này làm cho trong lòng hắn dấy lên một phần hi vọng, chỉ ít dùng nó đến đào thổ có thể dùng ít sức một ít.

Dịch Vân không do dự nữa, liền như vậy cầm tinh thạch thể, hướng đi vậy không biết dày bao nhiêu thổ vách đá.

Hai tay nắm chặt tinh thể biên giới, dùng sức xúc xuống, sau đó, chuyện khó mà tin nổi phát sinh, cái kia nguyên bản cứng rắn thổ thạch, ở bàn tay này to nhỏ tinh thể phía dưới, dĩ nhiên như là đậu hũ, lập tức liền bị cắt ra, cho tới Dịch Vân bởi vì dùng sức quá mạnh, thổ thạch lại không bị lực, kết quả một đầu cắm ở trên vách đá.

Dịch Vân có chút choáng váng, không lo được đã rách da cái trán, hắn ngơ ngác vọng trong tay màu tím tinh thể, kinh ngạc sau khi, nhưng là đại hi.

Chuyện này căn bản là là phim khoa học viễn tưởng bên trong laser đao a.

Vào lúc này, hấn cái nào có tâm tình nghiên cứu đồ chơi này đến cùng làm sao biết sắc bén như vậy, hấn một lòng một dạ chính là đào ra đi.

Hai tay nắm chặt tinh thạch thể, Dịch Vân như là chuột đồng như thế bắt đầu điên cuồng đào thành động, tinh thạch thể thuận buồm xuôi gió, dù cho là đá hoa cương cứng rắn, cũng là bị nó tất cả liên mờ.

Dịch Vân tâm tình có chút kích động, hấn cảm giác mình là nhặt được bảo bối rồi!

Nếu như thật có thể sống sót đi ra ngoài, món đồ này e sợ có thể cho vận mệnh của mình mang đến thay đổi, nó trong đó, nói không chắc ẩn chứa người ngoài hành tinh khoa học kỹ thuật đây!

Dịch Vân không biết mình đào bao lâu, cũng không biết có phải ảo giác hay không, mỗi khi hấn cảm giác kiệt sức thời điểm, trong tay hấn tinh thạch thể, tựa hồ tổng hội truyền đến một luồng như có như không cảm giác mát mẻ, để hấn lại khôi phục một điểm khí lực, kể tục chấp nhất, không ngừng đào móc.

Bên trong hang núi không biết ngày đêm, Dịch Vân không ngủ không ngớt, bản năng cầu sinh kích thích hấn không ngừng hướng về trước, đi lên trước nữa.

Điện thoại di động đã sớm không điện, triệt để mất đi thời gian thước đo, ba ngày? Năm ngày? Bảy ngày?

Dịch Vân không biết, hấn hạt gạo chưa tiến vào, tích thủy chưa thấm, nhưng là như kỳ tích không có chết đi, tựa hồ đến từ chính tinh thạch thể cái kia cổ từ nơi sâu xa sức mạnh, kéo dài tính mạng của hấn.

Nếu như quay đầu lại xem Dịch Vân đào quá con đường, liền sẽ phát hiện, nó dài đến có chút đáng sợ, nhưng mà Dịch Vân nhưng hoàn toàn sẽ không chú ý những này, tầm mắt của hấn đã mơ hồ.

Không thấy rõ phía trước, không thấy rõ thổ thạch, chỉ có trong tay màu tím tinh thạch thể truyền lại đến lạnh lẽo cảm cực kỳ rõ ràng.

Hấn tựa hồ đã dần dần mất đi nhận biết, chỉ bằng một luồng nghị lực cùng sự dẻo dai ngơ ngác ngác đào xuống, mà một cái nào đó cái thời khác, hấn đột nhiên cảm thấy trước mắt nhẹ nhàng sáng ngời, tựa hồ có vi quang xuyên thấu qua tầng đất khoảng cách, chiếu vào trên mặt của hấn.

Lại như là hôn mê người bị dội lên một chậu nước lạnh, Dịch Vân mạnh mẽ cái cơ linh, tỉnh táo rồi!

Quang!

Có quang!

Dịch Vân chưa bao giờ từng nghĩ có một ngày, quang minh là tươi đẹp như vậy, hấn không nhận được lệ rơi đầy mặt, trước mắt đi khí lực, phảng phất đều trở lại trên người, hấn cắn răng, điên cuồng đào lên.

Rất cực!

Dịch Vân cảm giác trước mắt đột nhiên hết sạch, tiếp theo sáng sủa hào quang chói mắt chiếu xuống, để hấn hầu như không mở mắt ra được.

Hấn từ ngằm bò đi ra!

"Thành công rồi!"

"Ta sống sót rồi!"

Dịch Vân rất muốn hét to ba tiếng, không trải qua hắc ám, không biết quang minh hiếm thấy, không trải qua tử vong, khó có thể lý giải được sinh mệnh đáng quý.

Dịch Vân nằm trên đất, miệng lớn thở dốc, hấn nhìn bầu trời xanh thẳm cùng thần nhiên bạch vân, chưa bao giờ cảm thấy lam thiên là mỹ lệ như vậy.

Tuy rằng thân thể hết sức uể oải, hết sức cơ # khát, thế nhưng Dịch Vân không có quá nhiều nghỉ ngơi, hấn cắn răng bò lên, hấn hiện tại muốn liên lạc với chính mình hai cái bằng hữu.

Dịch Vân trở về từ cõi chết, hấn không biết bằng hữu của chính mình thế nào rồi.

Nhưng là. . . Điện thoại di động không điện.

Dịch Vân nhìn bốn phía, muốn nhìn một chút có không có chỗ có thể tìm tới người ở, mà chính là như vậy bốn phía vừa nhìn thời điểm, Dịch Vân sững sốt.

Chuyện này. . . Sao có thể có chuyện đó?

Dịch Vân nhớ rõ, chính mình là ở leo núi thời điểm, bị chôn sống ở trong sơn động, hang núi kia ở giữa sườn núi, chính mình bò ra ngoài cũng nên ở giữa

sườn núi trên.

Nhưng là, Dịch Vân trên thực tế thân ở một mảnh thật lớn trên vùng bình nguyên, bốn phía tuy rằng có sơn, thế nhưng hấn cùng sơn khoảng cách sợ là có thể chạy ngựa chết, Dịch Vân tuyệt đối không tin mình có thể đào đất nói đào xa như vậy.

Ở chính mình chu vi, còn có mấy cái cùng lên đồng đất, đồng đất trước tùy tiện cắm một cái gỗ, gỗ trên dùng than bút tả đến kỳ kỳ quái quái văn tự, thô ráp có phải hay không. . .

Cái này chẳng lẽ là. . . Phần mộ?

Dịch Vân sững sốt, chính mình làm sao sẽ xuất hiện ở vài cái mộ phần trong lúc đó! Trước cũng coi như là tử quá một lần, Dịch Vân thần kinh cũng cường đại hơn rất nhiều, dù cho gặp phải như thế không hợp lý sự tình, hấn cũng còn có thể tỉnh táo lại, cẩn thận quan sát những này mộ phần.

Những này mộ phần căn bản là không phải hiện đại công mộ, hiện đại trong thành phố công mộ, cái nào không phải đá cẩm thạch hoặc là đá hoa cương bia đá, sắp xếp đến chỉnh tề.

Nhưng là trước mắt mộ phần. . . Dù cho là xa xôi nhất trong hốc núi mộ phần, cũng so với cái này tốt lắm rồi đi.

Vân vân. . .

Dịch Vân đột nhiên phát hiện cái gì, cúi đầu vừa nhìn, chính mình vừa bò ra ngoài "Địa đạo" vẫn còn, mà cái này địa đạo mở miệng, chính ở một cái đồng đất phía trước, mà cái kia đồng đất bên cạnh, tự nhiên cũng lập một khối tấm ván gỗ làm bia mộ.

Tấm ván gỗ mặt trên đồng dạng viết kỳ dị văn tự, nhưng mà không biết tại sao, Dịch Vân trong đầu linh quang lóe lên, nhưng đọc hiểu những này văn tự.

Cái kia tả chính là —— "Yêu đệ, Dịch Vân phần mộ".

Ở bên cạnh còn có năm chữ —— "Trường tử Khương Tiểu Nhu".

Dịch. . . Dịch Vân. . . phần mộ! ?

Dịch Vân triệt để choáng váng, đây rốt cuộc là cái gì sự kiện linh dị, hấn rõ ràng chỉ là bị chôn sống ở núi hoang trong sơn động, nhưng từ một cái phần mộ bên trong đào lên, hơn nữa cái này phần mộ vẫn là chính mình!

Mở cái gì quốc tế chuyện cười a!

Hơn nữa này tự lại không phải chữ Hán, cũng không phải tiếng Anh, chính mình tại sao biết như thế không hiểu ra sao tự?

Đây là nằm mơ đi. . .

Đúng, nhất định là nằm mơ, này mộng còn rất chân thực. . . Thật giống. . . Dịch Vân lại nhìn xuống chu vi, có chút chột dạ, quá chân thực điểm đi!

Hấn dùng sức bấm một cái chính mình, kết quả. . . Rất đau.

Lại bấm, còn đau!

"Không phải nằm mơ? Này gọi ạ dĩ nhiên không phải là mộng?"

Dịch Vân chỉ cảm giác mình trong lòng một vạn con fuck your mother chạy quá, ai có thể nói cho ta chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Dịch Vân đã ở trong lòng chữ má nó.

Lẽ nào hấn bị chôn sống ở trong sơn động thời điểm đã chết rồi, sau đó bị đào móc ra chôn, những kia đào đất nói sự tình đều là hấn trước khi chết ảo giác?

Nhưng là. . . Này "Yêu đệ" hai chữ rốt cuộc là ý gì, chính mình không tỷ tỷ a, nói cứng tỷ tỷ, chỉ có một cái nhà ở một cái khác thành thị, bình thường không thể nào lui tới, thậm chí chưa từng thấy mấy lần biểu tỷ, tính thế nào cũng không thể đến phiên nàng cho mình lập bia a!

Muốn nói tới trên mộ bia "Dịch Vân" chỉ là cùng chính mình trùng tên trùng họ, kỳ thực là một người khác, vậy dĩ nhiên không thể, nào có như thế xảo, chính mình vừa vịn từ trùng tên trùng họ "Dịch Vân" phần mộ bên trong bò ra ngoài?

Dịch Vân cảm giác mình triệt để bị hồ đồ rồi, mà ngay vào lúc này, hấn đột nhiên ngẩn ngơ, sững sờ nhìn về phía phương xa, ở một cái lũy lợi nông thôn trên đường nhỏ, một cái ăn mặc thô quần áo vài tiểu cô nương, công lấy một cái giỏ trúc, chính hướng mình đi tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tỷ tỷ

Dịch Vân rất khó hình dung nhìn thấy cô bé này đầu tiên nhìn cảm giác, tựa hồ có một loại như có như không thân thiết.

Nàng xem ra mười bốn, mười lăm tuổi, trên người mặc có mảnh vá màu xanh áo đuôi ngắn, thâm sắc quần, hầu như tẩy đến không thấy được màu sắc, ống quần quăn đến mức rất cao, lộ ra một đoạn trắng nõn như ngấu đoạn chân nhỏ, cổ chân trên còn dính mới mẻ bùn điểm quan trọng.

Nàng tư thái yếu điệu nhẹ nhàng, tinh tế eo thon nhỏ dẻo dai mạnh mẽ, hai má như là mùa xuân bên trong ánh nhật hải đường, trắng nõn bên trong lộ ra say lòng người đà hồng.

Nàng liền như thế đập lên lấy lợi nông thôn tiểu đạo, như là một trận nông thôn thanh phong mưa phùn phủ vào mặt, để Dịch Vân có loại dùng sơn thanh tuyền rửa mặt cảm giác.

Cô bé này ai vậy?

Dịch Vân nhìn thiếu nữ, thiếu nữ cũng nhìn thấy Dịch Vân, nàng lập tức ngây người, tay nhỏ theo bản năng buông ra, trên vai ba lô lệch đi, một sợi dây thừng liền tuột xuống.

Dịch Vân đột nhiên có loại cảm giác quái dị, trước mắt tên thiếu nữ này, rõ ràng xem ra chỉ là mười bốn, mười lăm tuổi, như là một đóa nụ hoa chờ nở nụ hoa, nhưng là tại sao cảm thấy. . . Nàng thật giống cao hơn chính mình a? Hơn nữa e sợ cao nửa cái đầu, nếu như khoảng cách gần thêm chút nữa, hẳn đại khái muốn vì vì ngẩng đầu lên, mới có thể cùng thiếu nữ đối diện!

Là chính mình quá một mối ảo giác đi. . .

Dịch Vân còn không nghĩ rõ ràng, ngay vào lúc này, hẳn nghe được thiếu nữ âm thanh lạnh lạnh, lại như là sơn vân tước.

"Vân nhi!"

Thiếu nữ đột nhiên che miệng, ném xuống ba lô, bước nhanh hướng về Dịch Vân chạy tới.

Nàng cái kia một đôi mỹ lệ mắt to bên trong đã cầu đầy nước mắt.

"Các loại. . . Vân vân. . ."

Dịch Vân bối rối, hẳn lăm lết nhìn trái phải, trong nháy mắt xác định, phạm vi mấy dặm bên trong, chỉ có một mình hẳn, cô bé này, là hướng mình chạy tới đây!

Nàng gọi chính là Vân nhi. . . Hẳn là là gọi mình sao?

Dịch Vân tên một chữ một cái vân tự, nhưng là từ xưa tới nay chưa từng có ai gọi hẳn Vân nhi, xã hội bây giờ nào có gọi như vậy, cũng khó trách hẳn không phản ứng kịp.

Trên thực tế, hẳn cũng xác thực không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, thiếu nữ lại như là một con gió như thế chạy đến Dịch Vân trước người, lập tức đem Dịch Vân ôm vào trong lòng!

Trong lúc nhất thời, thiếu nữ mùi thơm ngát tràn ngập trong mũi, phối hợp cái kia mềm mại tư thái, làm cho người ta một loại kiều diễm mộng lung cảm giác, nhưng là Dịch Vân nhưng hoàn toàn không có phản ứng, hẳn triệt để choáng váng, chính mình đi leo núi, bị chôn sống, chính mình đào đất nói, kết quả từ trong mộ bò ra ngoài, thật vất vả và bò ra ngoài, bị một cái cô bé ôm đầy cõi lòng, mà hẳn liền đối với mới vừa tới để là ai cũng còn không biết!

Dịch Vân không nghĩ tới, chính mình một đại thật thanh niên, lại bị thân thể cường ô, chuyện này là sao a?

"Vân nhi, tỷ tỷ lo lắng chết, ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi. . ."

Cô bé chăm chú ôm Dịch Vân, đầy cảm chống đỡ ở Dịch Vân trên bả vai, khóc không thành tiếng. Hai tay của nàng rất mạnh mẽ, cũng tựa hồ dùng hết toàn bộ khí lực, phảng phất muốn đem Dịch Vân vào tiến vào thân thể của chính mình giống như vậy, trong lòng nàng đang hãi sợ, sợ sệt này đều là mộng, sợ sệt một buồng tay liền mất đi Dịch Vân.

Dịch Vân như là một cái tượng đá như thế bị cô bé ôm, thân thể hoàn toàn cứng ngắc, về mặt đặc sắc vạn phần.

Tỷ tỷ?

Lúc này, liên tục tao ngộ không hiểu ra sao sự tình Dịch Vân rốt cục nghĩ rõ ràng một ít chuyện, cái này cô bé, chính là cho "Chính mình" lập bia tỷ tỷ!

Câu nói kia "Yêu đệ Dịch Vân phần mộ", hiển nhiên chính là này cô bé tả!

Hợp này cô bé coi chính mình là thành đệ đệ của nàng, có thể nàng tưởng niệm đệ đệ sót ruột, nhận lầm người. . .

Dịch Vân tự mình giải thích, nhưng là càng nghĩ càng không đúng a, này cô bé, hẳn là mới lên sơ trung chứ? Đệ đệ của nàng nhiều lắm mười hai mười ba tuổi đi, nàng làm sao có thể đem mình lớn như vậy một người xem là đệ đệ của nàng?

Chờ biết. . .

Chính mình lớn như vậy một người?

Dịch Vân đột nhiên ý thức được cái gì, hần lần thứ hai so với một thoáng thiếu nữ cùng chiều cao của chính mình, nhìn cái kia tinh tế non mềm, hầu như đến miệng ba vai đẹp, trong lòng hần có loại dự cảm xấu.

Hai tay hần xuyên qua cô bé dưới nách, đưa đến trước mắt của chính mình, kết quả hiện ra ở trước mắt, rõ ràng là một đôi tiểu hài tử tay, non mềm, tinh tế. . .

Đây là tay của ta sao?

Đây là phản lão hoàn đồng sao?

Ta. . .

Dịch Vân đầu đã triệt để hỗn loạn.

Phản lão hoàn đồng, đột nhiên xuất hiện tỷ tỷ, không hiểu ra sao thân phận, hình thức cổ lão phần mộ, xa lạ hoang dã bình nguyên, chưa từng gặp văn tự, chưa từng nghe qua ngôn ngữ, hơn nữa này văn tự ngôn ngữ chính mình nhưng có thể xem hiểu, nghe hiểu. . .

Tất cả tất cả, đều chỉ về một khả năng, Dịch Vân mơ hồ ý thức được khả năng phát sinh cái gì, chỉ là hần không thể tin tưởng,

Nữ hài thân thể vẫn nhẹ nhàng run rẩy, có thể là hưng phấn, có thể là sợ sệt. . . Dịch Vân trong đầu hoàn toàn không tìm được liên quan với cô bé này bất cứ dấu vết gì, thế nhưng hần lại tựa hồ như có thể cảm nhận được nữ hài tình cảm, phi thường thân thiết, đây là một loại cảm giác kỳ diệu.

Ngay vào lúc này, nữ hài lau khô nước mắt, nàng lôi kéo Dịch Vân tay, nhặt lên ba lô liền dự định về nhà.

Nhưng là này lôi kéo, Dịch Vân lao đảo một cái, cảm giác một trận đầu văng mắt hoa.

Dịch Vân ôm bụng, cảm giác của hần chính là. . . Đói bụng, tựa hồ đột nhiên, hần liền đói bụng trước ngực thấp phía sau lưng.

Cẩn thận ngẫm lại, chính mình từ bị chôn sống liền hạt gạo chưa tiến vào, tích thủy chưa thấm, nếu không phải là bởi vì cái kia quái lạ màu tím tinh thể, hần sớm đã chết rồi.

Hiện tại đói bụng thành như vậy, cũng là bình thường.

Nữ hài nhìn ra Dịch Vân suy yếu, nàng quay lưng Dịch Vân ngồi xổm xuống, mềm mại, ấm áp, mang theo một tia nhột nhột mồ hôi tích sống lưng liền hiện ra ở Dịch Vân trước mắt.

"Vân nhi, tỷ tỷ công ngươi, chúng ta về nhà, lại cũng không tách ra."

". . ."

Dịch Vân không biết nên hình dung như thế nào tâm tình của chính mình, một cái cô bé muốn công hần!

"Vân nhi, mau lên đây a, thân thể ngươi mới được, thân thể nhược. . ."

Thiếu nữ nói, liếc mắt nhìn Dịch Vân bò ra ngoài địa đạo, nhất thời tim như bị đao cắt, đệ đệ căn bản là không chết a.

May mà trong nhà cùng không có quan tài, bằng không hần liền muốn bị chôn sống chết rồi! Nếu như như vậy, thực sự là so với ngàn đao băm thầy nàng còn làm cho nàng khó chịu.

May mà, đệ đệ tỉnh lại, may mà, lúc đó chôn đến mức rất thien.

Lần này, cũng không tiếp tục cùng đệ đệ tách ra.

Thiếu nữ nhìn thấy Dịch Vân cố chấp không chịu tới, cho rằng đệ đệ thật không tiện, nàng đem ba lô cũng bỏ ở trước ngực, cố chấp kéo lại Dịch Vân bấp đôi, không nói lời gì ngồi xổm xuống, lại đem Dịch Vân chân đặt tại hông của mình hai bên.

Dịch Vân ngây ngốc, hẳn không biết mình là làm sao nằm nhào thiếu nữ trên lưng, hẳn cảm giác thân thể nhẹ đi, cái kia non mềm vai, cái kia tình tế hai chân, dĩ nhiên thật sự đẩy lên hẳn trọng lượng.

Thiếu nữ một đôi tay nhỏ nâng Dịch Vân chân loan, dùng sức hướng về trên một tòa, điều chỉnh một cái càng tốt hơn tư thế, bắt đầu dọc theo tiểu đạo đi trở về.

Dịch Vân nằm nhào thiếu nữ trên lưng, hẳn có thể nghe thấy được thiếu nữ khí tức trên người, không giống với đô thị lệ trên thân thể người nước hoa hoặc tẩy phát lộ mùi vị, đó là một luồng hương thảo hỗn hợp hoa đại, bùn đất mùi thơm ngát, thanh tân cực kỳ.

Hắn càng ngày càng xác định phát sinh cái gì. . .

Hắn không muốn để cho nữ hài công lấy chính mình, nhưng là lại không biết làm sao há mồm làm cho nàng thả chính mình hạ xuống.

Dùng không phải là mình ngôn ngữ ngôn ngữ, cùng không phải là mình tỷ tỷ tỷ tỷ nói chuyện, quá khó chịu.

Mà ngay vào lúc này, Dịch Vân đột nhiên nghe được xa xa truyền đến âm âm thanh, hẳn không nhận được quay đầu lại, nữ hài cũng quay đầu.

Chỉ thấy ở phía xa nhấc lên lẫn bụi mù.

Nữ hài khuôn mặt nhỏ hơi đỏ, vội vàng công lấy Dịch Vân chạy đến một cây đại thụ mặt sau.

Bụi mù không ngừng tới gần, tốc độ kinh người, Dịch Vân nhìn rõ ràng, đó là một con cự thú ở ruộng đồng trên chạy trốn!

Nhìn rõ ràng con này cự thú, Dịch Vân hít vào một ngụm khí lạnh.

Thiên, đây là dã thú sao?

Nó có tới cao bảy, tám mét, dài hơn mười mét, mọc ra đầy răng nanh, trắng kiện như sắt trụ bình thường tứ chi, cái kia móng vuốt sắc bén như là lợi kiếm như thế, trên đất một trao chính là một cái khủng bố hố sâu.

Cùng quái thú này so ra, trên địa cầu mãnh thú con cạp sư tử liền dường như con mèo nhỏ như thể nhỏ yếu.

Hơn nữa nhất làm cho Dịch Vân giật mình, là quái thú này trên lưng ngồi một người đàn ông trung niên, nam tử này công lấy một thanh kiếm, khoanh chân ngồi tĩnh tọa, khí tức ác liệt, bởi vì gốc độ nguyên nhân, Dịch Vân không nhìn thấy mặt của đối phương, thế nhưng không tên, có loại toàn thân huyết dịch phảng phất động lại cảm giác, tựa hồ người này so với hắn dưới trường dã thú còn kinh khủng hơn gấp mười lần!

Thời khắc này, Dịch Vân triệt để xác nhận, chính mình tuy rằng từ ngầm bò ra ngoài, thế nhưng này đã không phải Địa cầu.

Hắn đi tới một cái thần bí khó lường dị thế giới, mà ở thế giới này, hẳn cũng gọi là Dịch Vân, khởi từ hoàn sinh, hẳn có cái đáng yêu đẹp đẽ, thương yêu đệ đệ tỷ tỷ, tên của nàng, đại khái là —— Khương Tiểu Nhu.

Cái kia trên mộ bia tả chính là —— "Trường tỷ Khương Tiểu Nhu", này không phải kí tên cùng kí tên, mà là ở trên mộ bia, quen thuộc viết đến người chết thân thuộc.

Tựa hồ Dịch Vân toàn gia, cũng chỉ có một gọi Khương Tiểu Nhu tỷ tỷ.

Tất cả những thứ này đều không phải là mộng, là thật sự chuyện đã xảy ra. . .

Hắn xuyên qua rồi.

Ông trời, người chơi ta a!

Dịch Vân muốn khóc, có xui xẻo như vậy sao, bỏ cái sơn liền xuyên qua rồi!

Mặc dù nói, xuyên qua dù sao cũng hơn chết đi được, nhưng là. . . Xuyên qua đến một cái hoàn toàn xa lạ, không thể giới thuộc về mình, nơi này có núi nhỏ như thể mãnh thú, có nghĩ tự cao thủ ngu người, từ cái kia ngu người bối kiểm xem ra, khả năng này là vũ khí lạnh thời đại.

Chính mình này thân thể nhỏ bé, tay trái gà không chặt, tuổi tác phỏng chừng cũng mười một mười hai tuổi, một cái bị mãnh thú ăn cũng không đủ nhét kê răng!

Dịch Vân rõ ràng, khẳng định là bởi vì hắn chạm tới cái kia thần bí màu tím tinh thạch thể, dẫn đến tất cả những thứ này, có thể ở sơn động lún trong nhảy mất đó, hẳn cũng đã không trên đất cầu, thậm chí lúc đó hẳn đáng về liền đã biến thành này dị thế giới Dịch Vân, chỉ là bởi vì sơn động quá tối tăm, hẳn không biết mình đã thay đổi. . .

Như vậy, hẳn bởi vì tinh thạch này thể đi tới dị thế giới, liệu sẽ có có thể lại dùng tinh thạch thể trở lại đây?

Đây là Dịch Vân ý nghĩ đầu tiên, là một người sinh sống ở hòa bình niên đại người hiện đại, hẳn khó có thể tiếp thu xuyên qua đến đây xem ra như là vũ khí lạnh thời đại dị thể giới, hẳn với cái thế giới này hoàn toàn không biết, hẳn mất đi đã từng nắm giữ tất cả, được nhưng là một mảnh mê man.

Nghĩ đến tình thế, Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, tình thế thế này?

Trong đầu lóe lên ý nghĩ này, Dịch Vân liền cảm thấy ngực có một chút hơi lạnh, duỗi tay lần mò, tầm kia tình thế, khỏe mạnh đặt ở trong ngực của chính mình, điều này làm cho Dịch Vân có chút mơ hồ, hẳn không nhớ rõ đem tình thế nhét vào trong lòng ngực quá, nhưng là nó liền ở ngay đây.

Vật này, đến cùng là cái gì nha. . .

Dịch Vân không nghĩ ra, thế nhưng không nghĩ ngờ chút nào, nó tuyệt đối không đơn giản!

Nếu như có thể nghiên cứu rõ ràng tác dụng của nó, như vậy chính mình mặc kệ là lưu ở thế giới này, vẫn là nghĩ trăm phương ngàn kế về Địa cầu, nó e sợ đều có tác dụng rất lớn đi.

Chính mình nhất định phải dành thời gian nghiên cứu rõ ràng tầm tạp phiền này.

Không tên, Dịch Vân trong đầu lóe qua một cái tên —— Bản Nguyên Tử Tinh.

Tử tinh. . . Bản Nguyên Tử Tinh. . .

Ta tại sao trong đầu biết lóe qua danh tự này? Dịch Vân trong lòng ngăn ra, khi hẳn muốn cho tử tinh thế gọi là thời điểm, Bản Nguyên Tử Tinh bốn chữ, liền kỳ dị xuất hiện ở trong đầu của hắn.

Bản Nguyên Tử Tinh. . . Vậy thì gọi nó tử tinh đi, hoặc là. . . Nó vốn là gọi tử tinh đây? (Vũ Cực Thiên Hạ hoàn thành nửa tháng, sách mới rốt cục đăng truyền, sách mới không có tình hoa, vì lẽ đó không thể cho đại gia thêm tình, sách mới kỳ đại khái chính là một ngày hai canh, xin mọi người đầu phiếu đề cử, thu gom, ủng hộ nhiều hơn, cảm tạ)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Nếu như có thể trở thành cao

Ở theo Khương Tiểu Nhu về đến nhà trước, Dịch Vân rất khó tưởng tượng, cái này "Gia" càng là trước mắt bộ này quang cảnh.

Nguyên bản Dịch Vân nhìn thấy cái kia cười cự thú kiểm khách, liền suy đoán cái này dị thể giới bên trong có thể có không ít phi thiên động địa cao thủ, như vậy hẳn là gia tộc lớn trải rộng, môn phái san sát, tuần kiệt xuất hiện lớp lớp mới là.

Chính mình không hiểu ra sao xuyên qua rồi, nếu như có thể cùng một số gia tộc lớn, đại môn phái dính líu quan hệ, như vậy dù cho hắn chưa từng tập võ, thiên tư không được, thậm chí chỉ là con thứ chỉ thứ, rất không bị tiếp đãi, nhưng ít ra cũng có thể miễn cưỡng hỗn dưới tháng ngày, ăn mặc không lo.

Nhưng là. . .

Nhìn thấy trước mắt này rách nát nhà, Dịch Vân thật sự say rồi.

Trước đây Dịch Vân cũng đi qua xa xôi nông thôn, gặp nơi đó nhà, nhưng là so với trước mắt này mấy gian phòng, cái kia đều còn thiếu rất nhiều nhìn.

Nhà này nhà là thạch đầu cùng vàng bùn thế, trong nhà nghèo rớt mòng tơi, ngoại trừ một cái bàn, hai cái băng, hai tấm cự giường cùng một cái kệ bếp ở ngoài, liền cũng không còn thứ khác.

Khương Tiểu Nhu cũng lấy Dịch Vân vào phòng, dọc theo con đường này Dịch Vân không quen bị một cô bé công lấy, gây dục hạ xuống mấy lần, nhưng là thân thể hắn quá suy yếu, đi được lâu, liền mệt đến không được, thở hồng hộc, bắt buộc đi lại bị Khương Tiểu Nhu công lấy.

Nghĩ đến chính mình một đại nam nhân, bị một cô bé công một đường, Dịch Vân thì có chút thẹn thùng.

"Vân nhi, người đói bụng không. . ." Khương Tiểu Nhu đem Dịch Vân đặt ở một cái giường gỗ nhỏ trên, xoa xoa mồ hôi trên mặt châu, trên mặt nhưng tràn đầy vui mừng, đề đề sống lại, trong lòng nàng tự nhiên cao hứng.

Dịch Vân nhìn Khương Tiểu Nhu sổng lưng, quần áo ngấm mồ hôi, thấp hừng hực, chính mình tuy rằng thân thể gầy yếu, thể trọng nhẹ vô cùng, nhưng này một đường hạ xuống cũng có cái ba, năm dặm đường, Khương Tiểu Nhu mới mười bốn, mười lăm tuổi, thỉnh thoảng liền muốn cống lấy chính mình đi một đoạn, lại có thể nào ung dung.

Nếu như thay đổi trên địa cầu mười lăm tuổi bé gái, đừng nói cống lấy chính mình đi xa như vậy, chính là tay không đi cái ba, năm dặm, đều muốn mệt đến ngất ngư.

"Ủm . . Có . . Có chút."

Dịch Vân hơi giương ra phát khô môi, này vẫn là hần xuyên qua đến thế giới này sau lần thứ nhất mở miệng nói chuyện, vốn tưởng rằng dùng loại này không thuộc về mình ngôn ngữ nói chuyện, sẽ rất tối nghĩa, nhưng không nghĩ tới nói này ngôn ngữ thật giống như là nói tiếng phổ thông giống như vậy, phảng phất cái này cũng là hần tiếng mẹ đẻ.

"Ta đi làm cơm." Khương Tiểu Nhu ngọt ngào nở nụ cười, cẩn thận dùng tay áo xoa xoa Dịch Vân trên mặt bùn đất, lại giật cái gối cho Dịch Vân dựa vào, lại kéo qua một tấm mỏng manh đệm chăn, cẩn thận đem Dịch Vân đắp kín, nàng tay chân lạnh lẽo, động tác mềm nhẹ, để Dịch Vân trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt.

Cô bé này vốn là căn bản không phải tỷ tỷ của hần, nhưng là nàng này một đường bồi chính mình lại đây, lại tỉ mỉ chu đáo chăm sóc hần, để trong lòng hần bay lên một luồng ôn nhu.

Khương Tiểu Nhu muốn đi nhóm lửa làm cơm, Dịch Vân muốn đi hỗ trợ, kết quả bị Khương Tiểu Nhu đặt tại trên giường.

"Người bệnh nặng mới khỏi, đừng chịu phong hàn, cẩn thận nằm, tỷ tỷ đi một chút sẽ trở lại."

Khương Tiểu Nhu nói, cầm lấy một cái nhẹ nhàng lương túi.

Sau mười lăm phút, Khương Tiểu Nhu đem tám kia củ nát bần gỗ đặt tại trước giường, trên bàn gỗ thả một đại bát cháo, hai cái không biết tên quả dại, còn có một chén nước luộc rau dại.

Trước Dịch Vân nhưng là đói bụng chừng mấy ngày, đã sớm trước ngực thiếp phía sau lưng, nhìn thấy bữa cơm này, Dịch Vân cảm thấy cái bụng đều đang bốc lên giấm chua.

Vào lúc này, Dịch Vân rất muốn ăn một trận thịt kho tàu, cái gì gà quay thiêu vịt thủy luộc ngư, chỉ cần suy nghĩ một chút mùi vị đó, Dịch Vân vị đều ở cổ giật.

Như thế đói bụng, ăn những này làm sao có thể no?

Hần há miệng, uống một hớp cháo, cháo cũng không phải toán hi, nhưng là không chịu nổi Dịch Vân trong bụng toàn không, nóng hổi cháo vào bụng, kích thích Dịch Vân dạ dày nhúc nhích, trái lại khiến người ta cảm thấy càng đói bụng.

Mấy cái đem cháo uống xong non nửa, lại ăn một chút liền cái giọt nước sôi đều không có thủy luộc rau dại, cái kia rau dại lại sắp vừa khổ, dù cho Dịch Vân đói bụng lợi hại, cũng cảm thấy khó có thể nuốt xuống.

Khó ăn như vậy cơm, Dịch Vân cảm thấy ăn không trôi, lúc này hần chú ý tới Khương Tiểu Nhu chỉ là nhìn hần, chính mình một điểm không ăn, hần có chút nghi ngờ hỏi: "Người làm sao không ăn?"

"Ta ăn qua, đi tìm người thời điểm liền ăn." Khương Tiểu Nhu khuôn mặt nhỏ hơi trắng bệch, đang khi nói chuyện khẽ cắn môi.

Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, hần nhớ tới Khương Tiểu Nhu đến nghĩa địa thời điểm, cũng chính là không tới ba giờ chiều đáng vẻ, khi đó liền ăn cơm?

Hần đột nhiên ý thức được, liền ngay cả thức ăn như vậy, bình thường cũng là không có cách nào quản đủ.

Đây rốt cuộc là một thế giới như thế nào, vì sao có như vậy cười lấy dã thú mạnh mẽ vô giả, rồi lại có như vậy cùng khổ đến phải chết đói bần dân?

Dịch Vân đem cháo đẩy một cái, đứng dậy đến xem gian phòng bên trong góc lương túi, quả nhiên, lương túi đã trống rỗng rồi.

Dịch Vân nhất thời rõ ràng, bình thường Khương Tiểu Nhu ngao cháo, sợ là muốn so với cái này hi rất nhiều, ngày hôm nay, Khương Tiểu Nhu là nhân vì chính mình vừa sống lại, cảm giác mình thân thể quá suy yếu, cho nên mới chuyên môn nhịn trừ một điểm chúc cho mình "Bù thân thể".

"Ta ăn no, người ăn đi." Dịch Vân đem cháo giao cho Khương Tiểu Nhu, vừa đến hần có chút ăn không trôi, thứ hai hần làm sao cũng không thể để cho một cái nữ hài tiết kiệm được đồ vật cho hần ăn.

Hần trong lòng có chút cảm khái, chính mình còn muốn đi tới nơi này cái dị thế giới, có thể hay không trở lại, thực sự không thể quay về, liền tìm cơ hội luyện một chút bản lĩnh, để cho mình cũng trở thành một phi thiên đệ nhất địa cường giả.

Nhưng là bây giờ nhìn lại, liền sống sót đều rất thành vấn đề, không làm được chính mình còn chưa kịp nghiên cứu ra cái gì liền chết đói.

"Ta không đói bụng." Khương Tiểu Nhu quật cường đem bát đẩy về, "Ngày mai sẽ là phát lương tháng ngày, có thể lĩnh một miếng thịt đây, đến thời điểm ta cho đệ đệ ngươi đôn trên."

Nhắc lên phát lương, Khương Tiểu Nhu cái kia khuôn mặt tươi cười cũng hơi hồng hào, hiển nhiên đối với này "Phát lương" cực kỳ chờ mong.

Dịch Vân trầm mặc, trên địa cầu thời điểm, hắn cảm thấy ai cũng sinh hoạt không dễ, Dịch Vân chính mình cũng là, nhưng là so với này dị thể giới, cuộc sống như thế áp lực thật sự không tính là gì, liền cơm đều ăn không đủ no, thậm chí đối mặt chết đói nguy hiểm, đây mới là thật sự sinh hoạt không dễ a.

Chịu đói tư vị, thật sự quá thống khổ.

...

Đêm khuya, gió đêm từ từ, hồ nước trong bụi cỏ truyền đến liên tiếp oa minh cùng để để nghe tiếng kêu.

Dịch Vân không ngủ, hắn dựa vào ở trên giường, đón nguyệt quang, lẫn qua lộn lại xem trong tay thần bí tử tinh.

Mình có thể từ lún ngọn núi bên trong bò ra ngoài, dựa cả vào tử tinh, tấm này nho nhỏ tinh thạch thể, không nghi ngờ chút nào là một cái bảo bối.

Nếu như có thể đưa nó nghiên cứu rõ ràng, chính mình có lẽ sẽ được chỗ tốt gì.

Cái này dị thể hung hiểm vạn phần, nhưng cũng chỉ là đối với người bình thường mà nói, ngẫm lại chính mình trước ở vùng quê bên trong nhìn thấy cái kia cười cự thủ người trung niên, cỡ nào hăng hái, so với bọn họ những này cực khổ dân chúng, thân phận địa vị quả thực chính là trời cùng đất khác biệt.

"Nếu như ta có thể trở thành một cao thủ, vậy thì tiêu dao tự tại, chí ít không cần chịu đói. . ."

Dịch Vân sờ sờ cái bụng, cơm tối chúc chung quy vẫn có một ít tặng cho Khương Tiểu Nhu, Dịch Vân chính là đang tuổi lớn, chúc căn bản không trải qua tiêu hóa, hiện tại sớm đói bụng.

Ngay khi Dịch Vân cảm thấy trong bụng trống trỗng thời điểm, trong tay cái kia bóng loáng mà lạnh lẽo tử tinh, lại truyền tới một trận như có như không cảm giác mát mẻ, tựa hồ. . .

Ồ?

Dịch Vân trong đầu xẹt qua một đạo linh quang, như là một cái lò xo như thế, đột nhiên từ trên giường ngồi dậy đến, hắn hai con mắt, trừng trừng nhìn chăm chú trong tay tử tinh, trên mặt hiện ra một vệt kinh hi.

Dịch Vân phát hiện, ở chính mình nhìn tử tinh hồi lâu sau, tử tinh chu vi, lúc ẩn lúc hiện xuất hiện một chút cực kỳ nhỏ bé, không nhìn kỹ căn bản không nhìn thấy điểm sáng màu tím.

Những điểm sáng này bỗng ngưng sinh thành, chậm rãi bay vào tử tinh bên trong, sau đó liền biến mất không còn tăm hơi, tựa hồ là bị tử tinh hấp thu đi, như vậy quá trình kéo dài không biết bao lâu, tử tinh toả ra vi quang mình hiện ra lượng một chút.

Chuyện gì thế này?

Sự phát hiện này, để Dịch Vân hô hấp có chút dồn dập lên.

Ở tử tinh ánh sáng càng ngày càng sáng thời điểm, Dịch Vân rõ ràng cảm giác được tử tinh cũng biến thành càng ngày càng lương, này cỗ hết sức kỳ lạ cảm giác mát mẻ, dọc theo hai tay của chính mình truyền khắp toàn thân, phảng phất khắp toàn thân bị Linh Tuyền giặt sạch một lần, sáng khoái cực điểm.

Dịch Vân nhớ tới cái cảm giác này, chính mình đang đào son động thời điểm, mỗi khi mệt đến thở hồng hộc thời điểm, đều sẽ cảm nhận được này cỗ như có như không cảm giác mát mẻ, để hắn nguyên bản ** bức bách thân thể, lại biết khôi phục một ít sức mạnh.

Dịch Vân biết, người có thể sống, có thể lao động, là bởi vì trong cơ thể sự trao đổi chất cung cấp sinh mệnh hoạt động cần thiết năng lượng.

Không ăn cơm sẽ không có dinh dưỡng, tự nhiên cũng không năng lượng, như vậy người liền chết đói.

Chính mình ở mấy ngày mấy đêm không ăn cơm không uống nước, cường độ cao công tác tình huống dưới sống sót, đồng thời hoàn thành như vậy trường một cái địa đạo, tất nhiên có năng lượng cung cấp, này cỗ lạnh lẽo cảm giác, hẳn là chính là tử tinh vì chính mình cung cấp sinh mệnh năng lượng lưu.

Ngẫm nghĩ lên, lúc trước ở trong son động tìm tới tử tinh thời điểm, tử tinh liền toả ra như dạ minh châu như thế vi quang.

Mà khi hắn xuyên qua đến cái này dị thể sau khi, tử tinh quang nhưng yếu đi, này sợ là bởi vì năng lượng tiêu hao rất nhiều.

Nhưng là hiện tại, tử tinh bên trong quang rồi lại đang chậm chậm bổ sung cùng tăng cường, là món đồ gì cho tử tinh bổ sung năng lượng sao?

Dịch Vân từ quan sát kỹ, phát hiện những này lúc ẩn lúc hiện, cực kỳ bé nhỏ điểm sáng liền thành một vùng, vẫn kéo dài đến ngoài cửa sổ, nó tựa hồ là . . . Đến từ chính trên trời ánh sao.

Ánh sao, có thể bỏ sung từ tinh năng lượng?

Dịch Vân nghĩ một hồi, liền lập tức từ trên giường nhảy xuống, hần đi tới kệ bếp trước, từ kệ bếp bên trong móc ra một cái còn đang thiêu đốt than củi, dùng nó đốt một cái củi khô, ngọn lửa màu vàng liền bốc lên.

Dịch Vân cẩn thận từng li từng tí một đem từ tinh đặt ở hỏa trên chảo.

Dịch Vân ý nghĩ rất đơn giản, từ tinh nếu có thể từ trên trời ánh sao hấp thu năng lượng, như vậy có hay không cũng có thể từ cảnh vật chung quanh bên trong hấp thu năng lượng đây?

Hỏa diễm, chính là một loại năng lượng, ở Dịch Vân lý giải bên trong, nó hẳn là so với ánh sao càng cường liệt hơn, nếu như từ tinh hấp thu trong ngọn lửa năng lượng, có thể hay không càng nhanh hơn đây?

Cho tới hỏa diễm có thể hay không cháy hồng từ tinh, đây là Dịch Vân xưa nay không có suy nghĩ qua sự tình.

Nhưng mà. . .

Dịch Vân mặc kệ dùng như thế nào hỏa thiêu từ tinh, từ tinh đều không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí hần không cảm giác được từ tinh bất kỳ nhiệt độ.

Từ tinh tựa hồ chính là một khối thiêu không thay đổi bằng, bắt đầu trước sau lạnh lẽo, mãi đến tận than củi củi khô cháy hết, cũng đều là như vậy.

Dịch Vân lắc lắc đầu, không thể làm gì khác hơn là từ bỏ cái này thí nghiệm.

Hần dự định đi ngoài phòng nhìn, ngoài phòng ánh sao càng thêm xán lạn, cũng có thể để từ tinh hấp thu càng nhiều năng lượng đây.

Nếu để cho từ tinh hấp no rồi năng lượng, nó có thể phát sinh biến hóa gì đó đây?

Dịch Vân đối với này rất là chờ mong!

Dịch Vân lặng lẽ đẩy cửa phòng ra cùng cửa viện, lại cẩn thận từng li từng tí một đóng lại, hần sợ sệt đánh thức căn phòng cách vách tỷ tỷ, song khi Dịch Vân đi ra sân thời điểm, nhưng là hơi run run.

Hần nhìn thấy, ở cách đó không xa bóng cây bên dưới, một cái thiếu nữ mặc áo xanh ngồi ở trên băng ghế nhỏ, chính đang cẩn thận từng li từng tí một đánh bóng trong tay một mũi tên.

Lạnh lẽo mũi tên, ánh lạnh lẽo âm trầm nguyệt quang, chiếu vào thiếu nữ khuôn mặt thanh tú trên, phảng phất bịt kín một tầng ngân sa, mà ở thiếu nữ bên người, bay lượn mấy chục con đom đóm, ánh huỳnh quang điểm điểm, như là quay chung quanh nữ thần Tinh Linh bình thường mỹ lệ.

Khương Tiểu Nhu?

Dịch Vân nhìn thấy, ở Khương Tiểu Nhu bên người, chính tề thả chồng chất một bó mũi tên, mỗi một cái tiễn đều tinh đánh té ma, đầu mũi tên sắc bén, cây tiễn bóng loáng toả sáng.

"Đây là. . ."

Dịch Vân tuy rằng không hiểu vũ khí lạnh, nhưng cũng có thể cảm giác được, những này mũi tên đều không giống vật phàm.

"Vân nhi, ngươi làm sao đi ra, buổi tối nước sương trọng, thân thể ngươi vừa vặn, mau mau đi trên giường nằm." Khương Tiểu Nhu vội vàng đứng lên, liền muốn đẩy Dịch Vân vào nhà.

"Tỷ, làm sao có nhiều như vậy tiễn?" Dịch Vân hơi nghi hoặc một chút, xem Khương Tiểu Nhu đáng vẻ, cũng không giống như là có thể giương cung bắn tên.

"Cái này là ngày mai đem ra đổi lương, vẫn luôn là như vậy a. . ."

Khương Tiểu Nhu kỳ quái nhìn Dịch Vân một chút.

"Ây. . ." Dịch Vân làm sao biết những này, rất kỳ quái chính là, hần xuyên qua đến thế giới này, tuy rằng hiểu văn tự, hiểu ngôn ngữ, nhưng là liên quan với "Dịch Vân" cuộc đời, nhưng hoàn toàn không biết, hần hết thấy kỳ ức, đều là chính mình, không nhiều một chút, không gần một nửa phần.

Này ngược lại là tương tự với đầu bị thương sau mất trí nhớ, mất trí nhớ người chuyện gì đều sẽ quên mất, nhưng nhưng sẽ không quên mất ngôn ngữ văn tự.

Dịch Vân đã sớm nghĩ kỹ tìm từ, giải thích: "Tỷ, ta từ quá lần này sau, có một số việc không nhớ ra được. . ."

"Không nhớ rõ?" Khương Tiểu Nhu ngẩn ra, Dịch Vân là hải thuốc thời điểm té xuống vách đá suýt đứt đoạn mất xương, ở trên giường nằm sau một thời gian ngắn ốm chết, bây giờ suy nghĩ một chút, khả năng là lúc đó ném tới đầu.

Nghĩ tới đây, Khương Tiểu Nhu lại là đau lòng, lại là lo lắng.

"Vân nhi, nguoi. . ."

"Ta không có chuyện gì." Dịch Vân mau mau đình chỉ Khương Tiểu Nhu, miễn cho nàng làm chút không cần thiết lo lắng, "Tỷ tỷ, nguoi nói cho ta một chút thế giới này đi, còn có cái kia cười cự thú người trung niên, đến cùng đều là chuyện gì xảy ra, ta rất nhiều chuyện đều không nhớ rõ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Ai nói trong nhà không đàn ông

Khương Tiểu Nhu không nghĩ ngờ có nó, vì là Dịch Vân giảng giải rất nhiều liên quan với này dị thế giới tình hình chung.

Nguyên bản Dịch Vân cho rằng, khả năng này là một cái lấy võ vi tôn thế giới, nhưng mà nghe xong Khương Tiểu Nhu miêu tả, Dịch Vân phát hiện, chính mình càng vẫn là đánh giá thấp vũ lực ở thế giới này địa vị.

Xác thực nói, là một cái lấy vũ mà sống mệnh thế giới.

Bên trong thế giới này, nhân loại có chính mình thành thị, nơi đóng quân, mà dã ngoại nhưng là dã thú, hoang thú thiên hạ.

Nhân loại bất kể là ra ngoài trông trọt, vẫn là săn bắn, cũng có thể chịu đến dã thú, hoang thú tập kích, bởi vì những này khủng bố cự thú áp súc nhân loại phạm vi hoạt động, cho nên đối với tầng dưới chót dân chúng mà nói, vật tư phi thường thiếu thốn.

Đối với một cái nơi đóng quân, một cái thành thị mà nói, đẳng cấp cao chiến sĩ chính là sinh mạng tuyến!

Không có đẳng cấp cao chiến sĩ che chở, nơi đóng quân, trong thành phố cư dân, rất khả năng trong một đêm bị hoang thú đồ giết sạch.

Mà Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu vị trí bộ tộc, thật bất hạnh, chính là một cái không có đẳng cấp cao chiến sĩ tiểu bộ tộc.

Toàn bộ bộ tộc bấp bênh, lúc nào cũng có thể diệt.

Bởi vì thực lực quá yếu, cái này tiểu bộ tộc có thể sinh sản, sưu tập đến đồ ăn liền vô cùng có hạn, bọn họ căn bản không thể nuôi sống chính mình, chỉ có thể dựa vào cho thành phố lớn bộ tộc gia công vũ khí, so với như mũi tên, khôi giáp loại hình, đổi đến một ít lương thực cùng thú thịt, như vậy mới có thể sinh tồn được.

Khương Tiểu Nhu làm mũi tên, vật liệu là bộ tộc lớn vận đến, nàng chỉ phụ trách gia công.

"Vân nhi, nguoi vào nhà ngủ đi, ngày mai ta dùng những này tiền có thể đổi không ít lương thực, còn có thể đổi một khối hoang thú thịt, nguoi còn nhớ hoang thú sao? Đó là lợi hại nhất thú loại, chỉ có rất lớn bộ tộc mới có thể săn giết, ăn nó một miếng thịt, có thể trường rất nhiều khí lực! Nếu như là trường kỳ ăn, rất nhanh sẽ có thể trở thành là chiến sĩ đấy!"

Khương Tiểu Nhu nói, có chút say mê, nếu như đệ đệ cũng có thể trở thành là một tên chiến sĩ, thật là tốt biết bao.

Đáng tiếc, mấy người bọn hán nguyệt mới có thể có cơ hội ăn một lần hoang thú thịt, trở thành chiến sĩ nhất định là một loại hy vọng xa vời.

Mà ở bộ tộc lớn bên trong, những người trẻ tuổi kia nhưng là năm hoang thú thịt coi như ăn cơm, mà trên thực tế, hoang thú thịt ở bộ tộc lớn bên trong không coi là quý giá, hoang thú tuy rằng rất khó săn giết, nhưng một con đại hoang thú có dài mười mấy mét, nặng mấy vạn cân, nó thịt đầy đủ mười người ăn mấy năm.

Đối với bộ tộc lớn thiên chi kiêu tử mà nói, hoang thú thịt là nhân hạ đẳng ăn, bọn họ ăn chính là hoang xương thú, cũng chính là hoang cốt.

Hoang thú tinh hoa, đều ở hoang cốt bên trong, một bộ to lớn hoang xương thú giá, trải qua đặc thù thủ pháp luyện chế, có thể luyện chế ra to bằng đậu tương hoang cốt tinh hoa.

Này hoang cốt tinh hoa, có thể giúp chiến sĩ đột phá cảnh giới, còn có mở ra kinh lạc, kích phát huyết thống các loại chỗ tốt, quả thực là võ giả thứ luôn mơ tưởng.

Đương nhiên, hoang cốt tinh hoa đối với Khương Tiểu Nhu, Dịch Vân những này hạ đẳng bộ tộc bản dân mà nói, căn bản giống như là truyền thuyết.

Không ai không nói hoang cốt hiếm thấy, coi như được một khối hoang cốt, muốn đưa nó ngao chế thành tinh hoa, nhưng cần rất nhiều thủ đoạn, rất nhiều bí pháp, người bình thường căn bản rất khó nhìn chế thành công.

"Hoang thú thịt, hoang cốt tinh hoa. . ."

Dịch Vân lẩm bẩm tự nói, hần từ Khương Tiểu Nhu trong miệng nghe được danh từ này, hơi kinh ngạc Khương Tiểu Nhu kiến thức dĩ nhiên như vậy uyên bác.

. . .

Suốt đêm không nói chuyện, sáng sớm hôm sau, Dịch Vân rất sớm rời giường, hần không phải tỉnh ngủ, mà là đói bụng tỉnh.

Mấy ngày không ăn cơm, liền uống một chút cháo, Dịch Vân đói bụng có thể tưởng tượng được.

"Tiểu Nhu tỷ!"

Hiện tại Dịch Vân gọi tỷ tỷ cũng gọi là đến quen thuộc, ngày hôm qua cùng Khương Tiểu Nhu nói chuyện phiếm bên trong, Dịch Vân biết hần trước đây gọi Khương Tiểu Nhu quen thuộc xưng hô chính là "Tiểu Nhu tỷ".

"A. . . Tiểu Nhu tỷ, ngươi làm sao. . ."

Dịch Vân trong lòng ngẩn ra, hần nhìn thấy Khương Tiểu Nhu quần áo dính rất nặng nước sương, hơn nữa nàng nguyên bản ánh mắt như nước trong veo bên trong vẫn vẹn tia máu, tinh thần cũng cực kỳ uể oải.

Lại nhìn Khương Tiểu Nhu trong lồng ngực ôm hai đại bó mũi tên, Dịch Vân làm sao còn có thể không nhìn ra, Khương Tiểu Nhu căn bản là một đêm không ngủ, vẫn ở căn công làm tiền!

Trong nhà bản cùng, điểm không nổi ngọn đèn, Khương Tiểu Nhu làm tiền dựa vào một gốc cây dẫn trùng thảo đưa tới đom đóm vi quang, còn có ngày đó trên nguyệt quang, gian khổ như vậy điều kiện dưới suốt đêm làm tiền, đối với thân thể thương tổn có thể tưởng tượng được.

Khương Tiểu Nhu cười cợt, "Vân nhi, trước ngươi té bị thương, ta vẫn chăm sóc ngươi, hai ngày trước lại vội vàng cho ngươi chôn cất, bái tế, không có thời gian làm tiền, ngày hôm nay chính là đổi lương tháng này, nếu là không cần công làm thêm một điểm, chúng ta tỷ đệ hai liền không được ăn cơm, ta ngày hôm nay còn muốn cho ngươi đun hoang thú thịt bù thân thể đây!"

Đang khi nói chuyện, Khương Tiểu Nhu yêu thương sờ sờ Dịch Vân đầu.

Dịch Vân vẻ mặt buồn bã, không biết nói cái gì, hần nhìn Khương Tiểu Nhu lấy ra vài dầu, cẩn thận từng li từng tí một đem hai đại bó mũi tên gói kỹ, trong ánh mắt tràn đầy mừng rỡ cùng thỏa mãn vẻ.

Dịch Vân tăng tăng phun ra một hơi, hần hơi nắm tay, thâm hạ quyết tâm, mình vô luận như thế nào, cũng phải làm cho cái này quan tâm tỷ tỷ của chính mình trải qua ngày thật tốt.

"Đi, chúng ta đi đổi lương!"

Khương Tiểu Nhu lôi kéo Dịch Vân, ôm hai bó nặng trĩu mũi tên, đầy cõi lòng chờ mong đi tới đổi lương vị trí sái cốc trên sân.

Ở đây đã tụ tập không ít người.

Làm người ta chú ý nhất chính là một cái ở trên đài cao cầm bảo nam tử.

Hần ước chừng hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, bệ vệ tọa ở một cái rộng lớn da thú trên ghế, bên hông mang theo một thanh chế tác tinh xảo bảo kiếm.

Lúc này, cầm bảo nam tử đang dùng lười biếng ánh mắt nhìn quét hần dưới thân bận rộn cực khổ dân chúng.

Những người này ở một bó bó vận chuyển mũi tên, còn có từng cái từng cái chế tác tinh xảo giáp da, mỗi vận chuyển một cái, bên cạnh thì có sư gia đáng đáp người ký món nợ.

Mà ở cầm bảo nam tử bên người, còn đứng một cái quần áo khéo léo Hoàng Sam ông lão, hần cười rạn rở, trên mặt tất cả đều là nịnh nọt vẻ.

"Đào đại nhân, lần này vũ khí nhuần giáp, ngài còn hài lòng không?"

Ông lão khúm núm, trên mặt nếp nhăn đều nhét chung một chỗ.

Cầm bào nam tử nhìn ông lão một chút, trong lỗ mũi hừ một tiếng, xem như là trả lời.

Tuy rằng cầm bào nam tử thần thái kiêu căng, nhưng ông lão cũng không dám toát ra nửa điểm bất mãn, như trước cười rạn rở.

Này Đào đại nhân nhưng là bộ tộc lớn sứ giả, phụ trách thu lấy vũ khí, tuy rằng Đào đại nhân ở hần vị trí trong bộ tộc lẫn lộn khả năng không ra sao, bằng không cũng sẽ không bị phái tới làm loại này chân chạy việc xấu, nhưng là đối với Hoàng Sam ông lão mà nói, đối phương nhưng là đại nhân vật.

Khương Tiểu Nhu cũng đưa trước nạng chế tác hai bó mũi tên, đổi lấy hai khối mộc bài nhỏ.

Cầm hai khối mộc bài, Khương Tiểu Nhu mặt cười ửng đỏ, tay nhỏ nắm quá chặt chẽ, lòng bàn tay đều hơi thấm mồ hôi, này mộc bài nhưng dù là nạng cùng đệ đệ khẩu phần lương thực.

Quá một phút bên trong, hết thảy vũ khí, nhuyễn giáp đều bị mặc lên xe ngựa, hai con trên đầu mộc ra sừng mã đem xe lùi đi.

Đào đại nhân miễn cưỡng nhìn lướt qua sổ sách, khiến người ta từ trên xe chuyển xuống tới một người đại rương gỗ, vút tại Hoàng Sam ông lão trước người, liền dẫn tùy tùng rời đi.

Hoàng Sam ông lão cười rạn rở, cung tiễn Đào đại nhân rời đi, lúc này mới đứng dậy, nụ cười trên mặt tùy theo thu lại, đổi thành một bộ uy nghiêm vẻ.

Bộ tộc dân chúng đã sớm chờ mong vạn phần, "Tộc trưởng, nhanh phân lương đi."

"Đúng vậy, chúng ta thật may mắn chưa từng thấy thịt!"

Một ít bán Đại tiểu tử đã bắt đầu hét to, bọn họ cũng chờ lĩnh lương thực cùng thịt, về nhà lấp đầy bụng đây.

"Yên lặng một chút!" Hoàng Sam ông lão đè ép tay, ra hiệu mọi người im lặng hạ xuống, Dịch Vân không nghĩ tới, cái này xem ra không có nửa điểm cốt khí lão gia hoà, càng là bộ tộc tộc trưởng.

"Nếu đại gia nóng lòng như thế, trước hết phát lương đi!"

Tiếng nói vừa dứt, có mấy cái mạnh mẽ nam tử liền không thể chờ đợi được nữa đi lên phía trước, vội vàng xe bò, từ trong phòng kho đem lương thực kéo ra ngoài, từng cái từng cái lương túi rất nhanh xếp thành tiểu chồng.

"Không đúng vậy tộc trưởng, làm sao lần này lương thực ít như vậy!"

"Đúng đấy, thường ngày so với cái này nhiều rất nhiều a! Hơn nữa làm sao không gấp thú thịt?"

Có rất nhiều người ồn ào lên, bọn họ lần này giao ra đây vũ khí so với thường ngày nên đại càng nhiều, nhưng là được đồ vật nhưng thật là ít ỏi, không chỉ thiếu một nhiều hơn phân nửa lương thực, hơn nữa liền chờ mong đã lâu thú thịt cũng không gặp.

"Hóa Vân bộ tộc khinh người quá đáng, bọn họ liền nắm chút ít đồ này đến phái chúng ta?"

"Tộc trưởng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào!"

Mất thấy phía dưới càng sáo càng hung, Hoàng Sam ông lão lạnh rên một tiếng, "Tất cả im miệng cho ta! Chuyện này, một lúc ta thì sẽ giải thích, hiện tại phân lương! Đưa trước mộc bài, lương thực lĩnh bao nhiêu chính là bao nhiêu!"

Hoàng Sam ông lão đang khi nói chuyện, một luồng khí thế mơ hồ tán mát ra, để rất nhiều bất mãn người nhất thời cầm miệng.

Này Hoàng Sam ông lão, là một người chiến sĩ.

Tuy rằng hần là cấp bậc thấp phạm huyết chiến sĩ, nhưng cũng chân thật chính là bộ tộc trụ cột, bình thường có rất ít ai dám ngỗ nghịch hần.

"Chiến sĩ dự bị doanh, trước tiên lĩnh lương!"

Hoàng Sam ông lão đang khi nói chuyện vung tay lên, một đám trên người mặc da thú nam tử đi lên phía trước, những này nam tử tiểu nhân mười lăm, mười sáu tuổi, đại ba mươi, bốn mươi tuổi, đều không ngoại lệ, bọn họ đều hình thể cường tráng, trên người bắp thịt đường nét rõ ràng, vừa nhìn chính là luyện gia tử.

Những người này, là chiến sĩ dự bị doanh thành viên, cũng là bộ tộc hi vọng vị trí, chiến sĩ dự bị trong doanh trại chiến sĩ đều là chọn những kia thể chất thật thiếu niên, từ nhỏ huấn luyện, bọn họ ngoại trừ tình cờ săn thú ở ngoài, cũng không trồng trọt, cũng không làm chế tác mũi tên, nhuyễn giáp loại này sinh sản hoạt động.

Thế nhưng, trong bộ tộc có thật thịt, thật lương đều sẽ ưu tiên cung cấp chiến sĩ dự bị doanh, bởi vì bọn họ ở trong một khi ra một cái đẳng cấp cao chiến sĩ, đối với bộ tộc mà nói nhưng là thiên đại của cải.

Không nói đẳng cấp cao chiến sĩ đối với bộ tộc che chở tác dụng, chỉ nói riêng bọn họ năng lực sản xuất, đẳng cấp cao chiến sĩ đã thực lực mạnh mẽ

đến có thể một mình tiến vào hoang dã săn thú, một khi đánh tới mấy con loại cỡ lớn đã thú, vậy cũng là đủ toàn bộ bộ tộc ăn chừng mấy ngày rồi!

Hào nói không khuếch đại, một cái đẳng cấp cao chiến sĩ, liền có thể nuôi sống một cái bộ tộc nhỏ!

Chiến sĩ dự bị doanh tổng cộng mấy chục người, bọn họ không làm sinh sản, tự nhiên không có mộc bài, nhưng là mỗi người đều kháng đi rồi tràn đầy một đại túi lương thực.

Nguyên bản liền không nhiều lương túi lập tức đi tới một phần năm, mà không có lĩnh đến lương thực tộc nhân nhưng là chiến sĩ dự bị doanh gấp mấy chục lần đây.

Đã như thế, nhất định phải có rất nhiều người chịu đói.

Ở Dịch Vân bên người, Khương Tiểu Nhu nhất thời nắm chặt trong tay mộc bài, khuôn mặt nhỏ có chút tái nhợt, nếu như lĩnh không tới lương thực, cuộc sống của bọn họ có thể làm sao mà qua nổi.

Tộc nhân đều trầm mặc, chiến sĩ dự bị doanh thành viên lĩnh đến lương thực không thể so dĩ vãng ít hơn bao nhiêu, tiếp tục như thế, khẳng định không đủ phân.

"Gia có nhất đẳng đàn ông, đến lĩnh lương!"

Hoàng Sam ông lão lại một lần phát hiệu lệnh, thế giới này, lấy vũ lực mà sống mệnh, ở chiến sĩ dự bị doanh ở ngoài, cái khác nam tử cũng chia ba bảy loại.

Đơn giản phương pháp khảo sát chính là so với khí lực, có thể giơ lên ba trăm cân khoá đá nam nhân, là nhất đẳng đàn ông!

Xuống chút nữa, có thể giơ lên khoá đá càng khinh, đánh giá đẳng cấp dĩ nhiên là càng thấp.

Có nhất đẳng đàn ông gia đình, thoáng thở phào nhẹ nhõm, vội vã tiến lên lĩnh lương, mộc bài vào lúc này đều chỉ là cái tham khảo, những này gia đình lĩnh đến lương thực, so với bình thường thiếu một mảng lớn, nhưng cuối cùng cũng coi như vẫn là lĩnh đến.

Những này gia đình, nguyên bản liền giàu có một ít, bình thường trong nhà có lương thực dư, vì lẽ đó cuộc sống sau này túng quẫn một điểm, nhưng còn không đến mức không vượt qua nổi.

"Gia có nhị đẳng đàn ông, đến lĩnh lương!"

Hoàng Sam ông lão lại mở miệng, so với trước đối với cái kia "Đào công tử" khúm núm, vào lúc này vẻ mặt lạnh nghị Hoàng Sam ông lão quả thực như hai người khác nhau.

Nhị đẳng đàn ông, có thể nâng 250 cân khoá đá, bọn họ được lương thực, lại thiếu một mảng lớn.

Lương túi con số cấp tốc giảm thiểu, mỗi thiếu một cái lương túi, Khương Tiểu Nhu sắc mặt liền Bạch Nhất phân, nàng chăm chú nắm trong tay mộc bài, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Này không phải ít đi mấy túi vấn đề lương thực, đây chính là liên quan đến tính mạng đại sự, không có lương thực, bọn họ biết chết đói!

Nguyên bản nàng đối với lần này phát lương ôm rất lớn hi vọng, không chỉ muốn lĩnh đến lương thực, hơn nữa muốn lĩnh một khối thú thịt cho Dịch Vân nấu bù thân thể, nhưng là hiện tại, liền phổ thông lương thực đều không có.

"Gia có cấp ba đàn ông, đến lĩnh lương!"

Lương thực càng ngày càng ít, Khương Tiểu Nhu đã nín thở.

Hoàng Sam ông lão cũng là nhũ mảy, lương thực kém quá hơn nhiều, rất nhiều người lĩnh không tới, tương lai mấy tháng nhất định có người muốn chết đói.

Nhưng là vì bộ tộc lợi ích, vì đi bác lần đó cá chép được long môn cơ hội, Hoàng Sam ông lão cũng chỉ có thể tàn nhẫn quyết tâm, hi sinh một ít người yếu.

Ở trong bộ tộc, có người chết đói ốm chết sự tình rất thông thường, ác liệt sinh tồn hoàn cảnh, để trong này bình quân tuổi thọ ngắn đến đáng sợ.

"Những người còn lại, đến lĩnh lương đi."

Hoàng Sam ông lão vừa dứt lời, nhất thời một đám người tranh mua lên, Khương Tiểu Nhu kinh hô một tiếng, trực tiếp bị mãnh liệt sóng người lật đổ trên đất.

Nàng rơi trên người ô xanh, nhưng là vẫn như cũ gắt gao nắm trong tay mộc bài, phảng phất này mộc bài chính là nàng ký thác, có thể cho nàng mang đến hi vọng.

"Tiểu Nhu tử."

Mất thấy Khương Tiểu Nhu bắt lực ngã xuống đất, Dịch Vân cũng không biết khí lực ở đâu ra, đoàn người đông đúc, đem Khương Tiểu Nhu kéo lên.

"Tiểu Nhu tử, ngươi không sao chứ."

Dịch Vân trong lòng căng thẳng, ở trong đám người ngã sấp xuống bị dẫm đạp, cái kia nhưng là sẽ người chết.

Khương Tiểu Nhu nắm Dịch Vân tay, trong lòng tràn ngập bất lực. . .

"Chen cái gì, đều cho ta đảng hoàng!"

Hoàng Sam ông lão hét lớn một tiếng, tiếng nói của hắn bên trong tựa hồ rót vào năng lượng nào đó, để nguyên bản ủa lên tộc nhân lập tức yên tĩnh rất nhiều.

"Xếp thành hàng, từng cái từng cái đến!"

Hoàng Sam ông lão cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc, mọi người tại đây không người nào dám làm trái hắn, phải biết, hắn có thực lực tuyệt đối, lại chấp chương tộc quy, ai không nghe theo tính mạng của hắn lệnh, hắn tại chỗ ra tay giết người đều không phải không thể.

Mọi người bắt đầu xếp hàng lĩnh lương, dù cho lần này phân cho mỗi cái gia đình lương thực thật là ít ỏi, nhưng là dù sao nhiều người, một lúc, lương thực liền lĩnh xong.

Khương Tiểu Nhu một viên lòng trầm xuống, không có lương thực, bọn họ căn bản không tiếp tục chống đỡ được.

"Vương Lung, mang mấy người, đi đem bộ tộc kho hàng dự trữ lương thực dư lấy ra." Hoàng Sam ông lão đối với bên người một tên tráng hán nói rằng.

Cái này gọi Vương Lung tráng hán, là Hoàng Sam nhà của ông lão đình.

"Vâng, tộc trưởng."

Vương Lung nhanh chân rời đi, rất nhanh, hắn liền đẩy một cái xe đẩy lại đây, lại hiên hạ xuống mấy túi lương thực, những này lương thực, là bộ tộc tồn lương, bất quá tất cả đều là lương thực phụ.

Trên địa cầu, ăn lương thực phụ mang ý nghĩa nhiều loại vi-ta-min, mang ý nghĩa khỏe mạnh.

Nhưng là ở cái này dị thế giới, nhưng hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Lương thực phụ là lương thực mà một lần cuối cùng còn sót lại, bên trong chen lẫn mạch phụ, dùng lương thực phụ làm đồ ăn, vị tối nghĩa, căn bản khó có thể nuốt xuống.

Hơn nữa lương thực phụ mang ý nghĩa sót nhẹ lượng, không chỉ không tốt tiêu hóa, hơn nữa cung cấp năng lượng ít, ** lương một cân, tương đương với ăn lương thực phụ hai cân.

Mặc dù là lương thực phụ, nhưng dù sao cũng hơn không có tốt, mọi người không thể làm gì khác hơn là nhận mệnh đến lĩnh lương, mỗi người lĩnh đến lương thực đều cực nhỏ, Khương Tiểu Nhu nguyên bản liền xếp hạng cuối cùng, đến phiên nàng thời điểm, liền lương thực phụ đều không có bao nhiêu.

Nàng đem hai cái bị mồ hôi thấm ướt mặc bài đưa trước đi, nhưng chỉ lĩnh đến hai cái to bằng bàn tay một túi lương thực phụ, coi như nàng cùng Dịch Vân mỗi ngày ăn mạch phụ cháo, cũng bất quá chỉ có thể ăn mười ngày thôi.

Khương Tiểu Nhu hoàn toàn sững sờ, phụng trong tay nhẹ nhàng lương túi, không thể nào tiếp thu được kết quả như thế này.

Đệ đệ vừa mới mới vừa sống lại, lẽ nào bọn họ liền muốn đồng thời chết đói?

"Ngươi vẫn còn ở nơi này ở lại làm gì, đừng chống đỡ nữa!"

Phụ trách phát lương nam tử không nhịn được nói, muốn để Khương Tiểu Nhu mau chóng rời đi.

Khương Tiểu Nhu cảm thấy phẫn nộ, nàng nhọc nhằn khổ sở suốt đêm làm tiền, chỉ đổi lấy một tí tẹo như thế lương thực. Nàng mặc dù là một cái cô gái yếu đuối, thế nhưng vào lúc này, nàng nhưng cần rằng, đối mặt tượng trưng bộ tộc quyền thống trị một đám tráng hán.

"Tại sao ít như vậy, ta đưa trước hai bó tiền, nhưng là không chỉ một điểm tinh lương đều không lĩnh đến, coi như là lương thực phụ, cũng xa xa không tới bình thường một thành!"

Phụ trách phát lương nam tử sững sờ một chút, tựa hồ không nghĩ tới trước mắt cái tiểu nha đầu này dĩ nhiên có dũng khí chất vấn hắn.

"Còn có hiệu quy củ hay không! Ngươi một đứa bé, lại là nha đầu mắng, trong nhà liền đàn ông đều không có, muốn nhiều như vậy lương thực có ích lợi gì, ăn nhiều cũng là lãng phí!"

Thế giới này, tiểu bộ tộc trọng nam khinh nữ.

Ở bộ tộc lớn, có các loại hoang thú thịt, thậm chí hoang cốt tinh hoa cung cấp, giữa nam nữ nguyên bản không nhiều thể chất chênh lệch liền không tính là gì, nữ tính cao thủ không một chút nào so với nam không ít.

Nhưng là ở tiểu trong bộ tộc, nam tính so với nữ tính thể lực trên Tiên Thiên ưu thế nhưng là một cái khó có thể vượt qua chiến hào, có rất ít nữ tính có thể ở thể lực trên so sánh với nam tính.

Bị người kỳ thị, Khương Tiểu Nhu trong lòng tức giận càng sâu, "Ai nói nhà ta không có đàn ông! Ta Khương Tiểu Nhu trong nhà, như thế có nam tử hán!"

Khương Tiểu Nhu nói, một phát bắt được Dịch Vân tay, cùng Dịch Vân trạm ở cùng nhau!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Liên Thành Ngọc

Dịch Vân nhỏ gầy vóc người, so với Khương Tiểu Nhu còn ả mấy phần, xem ra chính là một đứa bé, thế nhưng ở Khương Tiểu Nhu trong lòng, Dịch Vân chính là trong nhà đàn ông, là tương lai có thể đẩy lên cái này gia nam tử hán!

Nắm Khương Tiểu Nhu tay, Dịch Vân có thể cảm nhận được Khương Tiểu Nhu lúc này tâm tình kích động, bởi vì nàng lòng bàn tay nóng rực, ngón tay đang nhẹ nhàng run rẩy.

Đối mặt tương lai tử vong, đối mặt bộ tộc bất công, Khương Tiểu Nhu không thể hi vọng ai cho nàng ra mặt, nàng chỉ có thể chính mình đứng ra, một cái mười bốn, mười lăm tuổi bé gái, đối mặt một đám khôi ngô đại hán.

Trong lúc nhất thời, giữa trường lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều rơi vào Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu trên người, trong lúc nhất thời có chút ngượng người.

Vắng lặng một lúc, mấy cái phụ trách phát lương tráng hán đột nhiên cười to lên.

"Hán chính là nhà người đàn ông? Ha ha ha ha!"

"Tiểu nha đầu, người chưa từng thấy nam nhân đi, có muốn hay không lão tử cho người mò mang, cái gì mới gọi nam nhân." Một người đàn ông dâm tà nói rằng.

"Một cái liền mao đều không trường thẳng nhóc, còn là một khi ốm, ta nói thẳng nhóc, người quần yếm thoát mấy ngày a?"

Mấy đại hán cười vang lên, Khương Tiểu Nhu khuôn mặt nhỏ đỏ chót, nắm chặt quả đấm nhỏ, mà ở sau lưng nàng cách đó không xa, linh lương dân chúng cũng không có ai giúp nàng ra mặt.

Trong bộ tộc thống trị tầng, tập hợp trong tộc hết thầy tinh tráng lao lực cùng chiến sĩ, thực lực mạnh mẽ.

Trúng chọi đá, hưởng hồ bọn họ cơm đều ăn không nổi, làm sao đi quản người khác chuyện vô bổ.

"Ồ , ta nghĩ lên, này thẳng nhóc mấy ngày trước không phải là đã chết sao?"

Ở tiểu trong bộ tộc, người chết không đáng kể chút nào ngạc nhiên sự, hưởng hồ Dịch Vân cũng không địa vị gì, hán có chết hay không, quan tâm người cũng không nhiều.

"Không sai, ta biết hán, hán chính là cái bệnh ương tử, thân thể nhược không được, một con gió liền thổi ngã." Lại có một người phụ họa nói.

"Ai nói đệ đệ ta chết rồi!"

Khương Tiểu Nhu như là một con tiểu mẫu báo bình thường nhìn chăm chăm nói chuyện đại hán, hoàn toàn kém xa vóc người so sánh, lại như là một con tiểu chim hoàng oanh đôi đầu một con thành niên kền kền, nhưng là Khương Tiểu Nhu như trước cắn chặt hàm răng, nửa bước không lùi, thậm chí

trong ánh mắt của nàng, có một tia như có như không sát khí —— vậy thì như là một loại nào đó đã thủ ánh mắt.

Rất khó tưởng tượng, một cái nhu nhược bé gái có thể bắn ra như vậy ánh mắt.

Khương Tiểu Nhu tay, chăm chú theo ở sau lưng, nàng thô quần áo vải bên trong ẩn nấp một cái vừa mảnh vừa dài, khác nào trúc côn thứ tầm thường, đó là Khương Tiểu Nhu làm một mũi tên, nàng lén lút lưu lại một mũi tên, vì là chính là phòng thân!

Đổi mặt Khương Tiểu Nhu ánh mắt, đại hán nhủ mảy, hiển nhiên là bị Khương Tiểu Nhu làm tức giận, hán làm trong bộ tộc chấp sự, chiến sĩ dự bị doanh thành viên, ở bộ tộc bên trong địa vị cực cao, cái cảm giác này lại như là một con con cộp bị một con mèo nhỏ khiêu khích.

"Con nhóc con, ngươi trừng cái gì trừng! Lại trừng đem ánh mắt ngươi đào móc ra!"

Đại hán tức giận nói, nhưng là Khương Tiểu Nhu như trước cắn chặt hàm răng, đứng ở đại hán trước, nàng không thể lùi, bởi vì ngày hôm nay nếu không đến lương thực, bọn họ không có đường sống.

Trong tay nàng mũi tên cầm thật chặt, hầu như liền muốn rút ra!

"Tiểu nha đầu này có chút ý nghĩa!" Vào lúc này, ở một cái sạch sẽ rộng thoáng trong phòng, một người mặc màu bạc nhuộm giáp thiếu niên ngồi ở trên ghế, xuyên thấu qua cửa sổ, mặt mỉm cười nhìn Khương Tiểu Nhu cùng đại hán xung đột.

Này ngân giáp thiếu niên mặt mày hồng hào, khí chất hơn người, thêm vào hán sáng rõ ăn mặc, cùng bên ngoài đám kia cực khổ bản dân so ra quả thực là khác nhau một trời một vực.

"Trên người nàng dĩ nhiên ẩn giấu một cái tiền, làm tiền vật liệu phát xuống đi đều là kiếm kê quá, làm được tiền, dù cho là thứ phẩm cũng phải nộp lên, cũng không biết tiểu nha đầu này là làm sao ẩn đi một cái tiền, nhìn dáng dấp của nàng, chỉ sợ là thật sự có dũng khí rút ra tiền đến theo người liều mạng."

"Nàng nếu như liều mạng sẽ bị thống đánh một trận, kết quả sẽ rất thảm." Ở ngân giáp thiếu niên bên người, đứng một sư gia dáng dấp ông lão, hán cung kính nói.

"Không sai, bất quá không liều mạng, nàng e sợ cũng hơn nửa phải chết đói." Ngân giáp thiếu niên cũng không quay đầu lại, "Nói cho ta có quan hệ cô bé này sự tình."

Người sư gia kia dáng dấp ông lão thi lễ một cái, nói rằng: "Về công tử, nàng gọi Khương Tiểu Nhu, là ta liền thị bộ tộc hạ đẳng nữ quyến, nàng cùng đệ đệ của nàng nguyên bản đều không phải liền thị bộ tộc người, là ngoại lai gặp rủi ro lưu vong giả, ngẫu nhiên đến liền thị bộ tộc đặt chân, mấy năm trước đệ đệ của nàng mẫu thân của Dịch Vân chết bệnh, hai tỷ đệ liền trở thành cô nhi, theo lý thuyết hai người bọn họ hải từ không còn mẫu thân chắc chắn phải chết, nhưng này Khương Tiểu Nhu lại làm cho nhân ý ở ngoài, nàng tuổi tuy nhỏ, nhưng có thể một mình chống đỡ một phương, dĩ nhiên ở này thời loạn lạc bên trong không chỉ nuôi sống chính mình, còn nuôi sống đệ đệ, mạnh mẽ chống đỡ thời gian mấy năm."

Ông lão ngữ khí vô cùng cung kính, hán càng là đối với toàn bộ liền thị bộ tộc từ trên xuống dưới hơn ngàn cái người rõ như lòng bàn tay.

Bình thường bộ tộc lớn, căn bản không thu dân chạy nạn, chỉ có tiểu bộ tộc biết thu, trên thực tế đây là tiểu bộ tộc nhân khẩu chủ yếu khởi nguồn, bất quá dân chạy nạn địa vị, muốn so với bộ tộc nguyên cư dân hạ thấp rất nhiều.

"Nàng càng là ngoại lai nữ tử."

Thiếu niên làm như lăm bầm lẫu bẫu, khóe miệng hơi cong lên.

Từ vừa nãy mấy mặc cảnh tượng bên trong, hán phát hiện, Khương Tiểu Nhu trên người có một luồng không giống bình thường khí chất, không nói được, nói không rõ, không giống nghèo khổ gia hải tử có thể có.

Hơn nữa Khương Tiểu Nhu dung mạo thanh lệ thoát tục, ở bị khổ chịu khổ tiểu bộ tộc, nhìn thấy một cái thanh lệ nữ tử quá khó khăn.

Như vậy một cái nhìn như mỹ lệ ôn nhu, trong xương nhưng quật cường quả cảm, lai lịch còn có chút không biết nữ tử, gây nên Liên Thành Ngọc hứng thú.

"Công tử, ngài nên không phải coi trọng cô gái này chứ?" Ông lão do dự một chút, không nhận được mở miệng hỏi, vị này Liên Thành Ngọc công tử, ở trong tộc uy vọng cực cao!

Toàn bộ liền thị bộ tộc chiến sĩ có không ít, thế nhưng chân chính đẳng đường nhập thất, có thể xưng là cao thủ người chỉ có ba cái, một cái là tộc trưởng, cũng chính là cái kia Hoàng Sam ông lão, còn có một cái là chiến sĩ dự bị doanh tổng giáo đầu điều xa, cái cuối cùng chính là Liên Thành Ngọc, hán là Hoàng Sam ông lão cháu trai.

Tộc trưởng đã hơn sáu mươi tuổi, mà Liên Thành Ngọc tuổi tác chỉ có mười bảy tuổi, tương lai tiền đồ không thể đo lường.

Liên Thành Ngọc ở hán không nghi ngờ chút nào sẽ trở thành đời kế tiếp tộc trưởng, hán cũng là có hy vọng nhất trở thành "Tứ Huyết Chiến Sĩ" người.

Lấy thân phận của Liên Thành Ngọc, không thể cưới ngoại lai nữ tử làm vợ, dù sao ngoại lai nữ tử thân phận hạ thấp.

"Coi trọng thì lại làm sao, ngày sau ta sẽ không câu nệ với cái này nhỏ nhỏ liền thị bộ tộc, ta biết đi ra ngoài, ở này Man Hoang trên đại lục lang bạt một phen! Người này xem như là đừng liền thị bộ tộc quy áp chế ta?"

Liên Thành Ngọc lời nói bình tĩnh, thế nhưng trong lời nói ý lạnh lại làm cho người sư gia kia đáng dấp ông lão đột nhiên run cầm cập một thoáng, hán hoảng hốt vội nói: "Công tử nói giỡn, tiểu lão nhi cũng chỉ là tùy tiện hỏi một chút, tiểu lão nhi lắm miệng, ngài chớ trách!"

Ông lão nói liền muốn chính mình và miệng, liền thị bộ tộc tuy nhỏ, nhưng mà tộc quy nghiêm ngặt!

Ở Man Hoang Thế Giới, nhục cường thực, nơi này rất nhiều quốc gia, thường thường thực hành quân quản, nơi này bộ tộc, thường thường do chiến sĩ chấp chính, bất luận luật pháp quốc gia, vẫn là bộ tộc tộc quy đều cực kỳ nghiêm khắc!

Cường giả chương không người yếu Vận Mệnh, Liên Thành Ngọc ở trong tộc là tuyệt đối cường giả, hán có tư cách quyết định sinh tử của người khác.

Hơn nữa, Liên Thành Ngọc tuyệt không là lòng dạ mềm yếu hạng người, hán lúc còn rất nhỏ, liền trải qua sinh tử rèn luyện, mà lại ở trong bộ tộc, cũng có tàn khốc cạnh tranh.

Mất thấy ông lão liền muốn vả miệng, Liên Thành Ngọc thân nhiên nói: "Được rồi, đừng làm đáng về cho ta nhìn, cô bé này tuổi còn quá nhỏ, hơn nữa ta thu nằng cũng chỉ là làm cái nha hoàn, hoặc là tiểu thiếp, người ngược lại cũng không cần phải lo lắng cái gì, đây không tính là hồng rồi trong tộc quy củ."

"Vâng. . . Tạ công tử thông cảm." Ông lão gấp bận bịu gật đầu nói.

"Ừm. . . Ta hỏi người, cái này Khương Tiểu Nhu, tại sao cùng đệ đệ của nàng không cùng họ tên?" Liên Thành Ngọc neho mắt lại nhìn cốc trên sân phát sinh cảnh tượng, hán phát hiện, Khương Tiểu Nhu đối với đệ đệ của nàng cực kỳ giữ gìn, hơn nữa đệ đệ của nàng rõ ràng là một cái tay trái gà không chặt khi ôm thêm bệnh ương tử, Khương Tiểu Nhu nhưng còn tựa hồ lấy chính mình đệ đệ vì là ngao.

"Cái này. . . Nghe nói Khương Tiểu Nhu ở gặp rủi ro thời điểm, bị mẫu thân của Dịch Vân khi cô nhi thu dưỡng, cũng đại khái là nguyên nhân này, vì lẽ đó Khương Tiểu Nhu đối với mẫu thân của Dịch Vân rất là cảm ơn, đối với Dịch Vân cũng cực kỳ tốt."

"Há, như vậy phải không. . ." Liên Thành Ngọc khề cau mày, đứng lên.

...

"Cút nhanh lên mở!"

Nhìn thấy Khương Tiểu Nhu chân như mọc rễ như thế, đại hán triệt để nổi giận, hán ba chân bốn cẳng đến Khương Tiểu Nhu trước, một cái tát liền muốn vỗ xuống đi!

Khương Tiểu Nhu một cái cô gái yếu đuối, cùng đại hán vóc người hoàn toàn kém xa, một tát này nếu như hạ xuống, tuyệt đối có thể đem Khương Tiểu Nhu đánh bay ra ngoài!

Khương Tiểu Nhu hầu như liền muốn rút tiến, ngay vào lúc này, tay của nàng bị người ấn xuống một cái, Dịch Vân nhanh chóng ở Khương Tiểu Nhu bên tai nói rằng: "Đừng kích động!"

Đang khi nói chuyện, Dịch Vân lướt người đi, đã che ở Khương Tiểu Nhu trước.

"Chậm đã!" Dịch Vân giơ tay lên nói rằng.

"Người tính là thứ gì!"

Đại hán giận quá, càng là cái kia yếu đuối mong manh khi ôm, vừa vặn cùng nhau đánh bay!

Dịch Vân trong lòng hận không thể đem này đại hán một cước bị đá đoạn tử tuyệt tôn, nhưng mà hán rõ ràng hảo hán không ăn trước mất thiệt thời đạo lý, Dịch Vân làm người hai đời, dù sao tính tảo một chút, hán biết ở tình huống này dưới, cùng con này trâu hoang xung đột kết cục tuyệt đối sẽ rất thảm.

"Thật nam không cùng nữ đấu, huống hồ vị đại ca này người vẫn là chiến sĩ dự bị doanh thành viên đi, nói vậy đại ca thực lực cao cường, làm sao có thể đối với một cái tiểu cô nương ra tay đây, cái kia không phải để tộc nhân chế nhạo sao."

Bởi vì sợ đại hán không nói lời gì ra tay, Dịch Vân tốc độ nói cực nhanh, hơn nữa lại cẩn thận rõ ràng, hết thấy ở đây người cũng nghe được.

Đại hán ngẩn ra, nhìn thiếu niên ở trước mắt, trong lòng không nói ra được quái dị.

Một cái mười một mười hai tuổi nhóc con, chính là bên trong hai nhiệt huyết tuổi tác, hán không nên nhảy ra đại chửi mình một trận, hoặc là đàn độn cho tý tý chặn lòng bàn tay, sau đó bị chính mình đồng thời đập bay sao?

Một mực hán nhảy ra nói ra mấy câu nói như vậy, đơn giản phép khích tướng nhưng cực kỳ hữu hiệu, để cho mình một cái tay còn huyền lên đỉnh đầu, rơi xuống cũng không phải, không rơi xuống đến vậy không phải.

Điều này làm cho đại hán có loại một quyền đánh vào cây bông trên cảm giác, xác thực, hán một người chiến sĩ dự bị doanh thành viên, dưới con mắt

mọi người, đối với hai tiểu hài tử ra tay, truyền đi thật không tốt nghe, hưởng hồ chiến sĩ dự bị doanh cùng dân thường bởi vì tồn tại một ít xung đột lợi ích, nguyên bản liền dễ dàng lạc nhân khẩu thật.

Đại hán này tuy rằng thô莽, nhưng cũng không muốn bị người sau lưng bên trong nghị luận, đâm tích lương cốt.

"Hừ, coi như ngươi thức thời!" Đại hán thả hạ thủ, xem thường nhìn hai tỷ đệ một chút, "Bây giờ Thiên đại gia tâm tình tốt, lười với các ngươi tính toán, cút nhanh lên đi!"

"Vân nhi!" Khương Tiểu Nhu dáng vẻ nóng nảy kéo Dịch Vân tay, nàng cũng là bất đắc dĩ, nàng tự nhiên biết cùng đại hán này lên xung đột tuyệt đối chiếm không được tiện nghi, nhưng là liền như thế rời đi, bọn họ sẽ chết đói.

"Tiểu Nhu tỷ. . . Đừng lo lắng." Dịch Vân cầm Khương Tiểu Nhu tay, ra hiệu nàng an lòng hạ xuống.

"Vị đại ca này, tiểu tử này liền đi, bất quá trước đó, tiểu tử có một chuyện muốn thỉnh giáo. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tử Huyết Chiến Sĩ

"Chuyện gì, nói mau!" Đại hán không nhịn được nói.

"Hừm, là như vậy, gia tỷ trước đưa trước hai bó mũi tên, nếu dựa theo bộ tộc dĩ vãng quy củ, thật giống có thể lĩnh đến lương thực, so với những này muốn nhiều rất nhiều đi.."

Dịch Vân nói, giờ giờ lên trong tay nhẹ nhàng lương túi, một bộ chân tâm cầu giải biểu hiện, hoàn toàn không giống là chất vấn.

Đại hán xì cười một tiếng, "Cái gì bộ tộc quy củ, to bằng nắm tay chính là quy củ! Lão tử nói chính là quy củ!"

Đại hán phách lối nói, Dịch Vân trong lòng cười gằn, cái này ngu ngốc, lớn lối như vậy ở giữa chính mình ý muốn.

Dịch Vân trên mặt một bộ dáng vẻ ủy khuất, khúm núm nói rằng: "Đại... Đại ca, các ngươi quy chế củ không cái gì, nhưng là thế nào cũng phải để đại gia có chút đường sống a."

Dịch Vân câu nói này, đem tất cả mọi người đều kéo lên, vừa nãy đại hán câu nói kia "To bằng nắm tay chính là quy củ! Lão tử nói chính là quy củ!" Đã để rất nhiều người nghe xong cảm thấy rất chối tai.

Trong lúc nhất thời, sau lưng Dịch Vân, có tộc nhân không nhịn được theo Dịch Vân phụ họa nói: "Đúng đấy, quân sĩ đại ca, ta nộp lên sáu cái giáp da, cũng chỉ đổi đến như thế điểm lương thực, ta cũng muốn cái giải thích."

"Tại sao lần này lương thực ít như vậy, chúng ta cũng muốn biết."

"Tiểu lão nhi mang nhà mang người, những này lương thực căn bản không đủ ăn!"

Liên thị bộ tộc tộc nhân, mỗi người diện có đau khổ vẻ, những người này, đều có phản kháng bộ tộc người thống trị tâm tư, nhưng là dù sao thực lực chênh lệch đặt ở nơi đó, trước không có ai đi đầu, bọn họ cũng cũng không dám đứng ra, hiện tại Dịch Vân đầu tiên bốc lên cái này đầu đến, bọn họ không nhịn được xao động lên.

Đại hán sầm mặt lại, không nghĩ tới tên tiểu tử này một câu nói, dĩ nhiên gây nên mọi người rối loạn, nhất thấy tình cảnh càng ngày càng nát, hán có chút không khống chế được.

"Tiên sư nó, đều cầm miệng cho lão tử!" Đại hán gào thét.

Nhưng mà hán tiếng gào đưa đến lực uy hiếp nhưng cực kỳ có hạn.

"Cho cái giải thích, chúng ta muốn giải thích!"

"Tại sao lương thực ít như vậy!"

Pháp không trách chúng, cái thứ nhất nhảy ra người sợ sệt bị "Trọng điểm chăm sóc", nhưng là một khi tình cảnh loạn lên, đại gia cũng là có dũng khí.

Ngay khi tình cảnh muốn mất khống chế thời điểm, một cái trong trẻo thanh âm vang lên, "Các người muốn giải thích, ta có thể cho các người!"

Trong thanh âm này, tựa hồ ẩn chứa một luồng vô hình năng lượng, để nguyên bản rối loạn tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy một người mặc màu bạc nhuyễn giáp thanh niên, cầm trong tay một thanh trường kiếm, chậm rãi đi về phía này.

"Là Liên Thành Ngọc công tử!"

"Liên Thành Ngọc!"

Nhìn thấy thiếu niên này, mọi người đều là trong lòng cả kinh, Liên Thành Ngọc là bộ tộc duy nhất có thể trở thành Tử Huyết Chiến Sĩ người, có người nói Liên Thành Ngọc thiên phú, đặt ở bộ tộc lớn cũng là cao cấp nhất!

Một khi liên thị bộ tộc ra một cái Tử Huyết Chiến Sĩ, cái kia hết thảy đều không giống nhau rồi!

Đến vào lúc ấy, Liên Thành Ngọc một người, liền có thể nuôi sống toàn bộ bộ tộc!

Thậm chí ngay cả thành ngọc nếu là tiến thêm một bước nữa, còn có thể bị một ít siêu cấp bộ tộc coi trọng, có đầy đủ tư cách mang theo liên thị bộ tộc thiên nhập trong thành thị.

Vậy cũng là thành thị a!

Đối với trong bộ tộc rất nhiều người mà nói, nhân loại thành thị là này thời loạn lạc bên trong mỹ hảo nhất Thiên Đường, muốn ở này Man Hoang bên trong kiến một tòa thành thị thật quá khó khăn, bởi vì thành thị mục tiêu quá lớn, nhân khẩu tập trung, thế tất biết chịu đựng mạnh mẽ hoang thú tập kích!

Không có loài người cường giả làm hậu thuẫn, thành thị sẽ bị hoang thú dẫm đạp đến nát tan!

Nhân loại mỗi một tòa thành thị, hoàn toàn là cao thủ như mây, nắm giữ dây nặng cao to tường thành, nắm giữ cổ lão thâm hậu gốc gác, ở thành thị bảo vệ bên dưới, mọi người có thể an cư lạc nghiệp, có sung túc đồ ăn khỏi nguồn, không cần tiếp tục phải lo lắng chịu đói, không cần lo lắng bị cự thú giết chết, như vậy cuộc sống tốt đẹp ai không ngóng trông?

Liên Thành Ngọc, là liên thị bộ tộc hi vọng, hắn ở bộ tộc bên trong địa vị, thậm chí muốn vượt quá tộc trưởng!

Khi Liên Thành Ngọc đi lúc đi ra, tất cả mọi người đều yên tĩnh.

"Đại gia gia."

Liên Thành Ngọc đầu tiên gặp bộ tộc tộc trưởng, cũng chính là cái kia Hoàng Sam ông lão.

"Hừm, thành ngọc, nếu người đứng ra, liền giao cho người."

Ở trong bộ tộc, nam tử mười sáu tuổi liền thành hôn không phải số ít, lấy Liên Thành Ngọc mười bảy tuổi tuổi tác, đã có thể một mình chống đỡ một phương.

Liên Thành Ngọc không có trước tiên cùng tộc người nói chuyện, mà là chuyển hướng Dịch Vân, lộ ra một cái nụ cười ý vị thâm trường.

"Dịch Vân đứng không?"

Dịch Vân lông mày nhảy một cái, Liên Thành Ngọc đối với bộ tộc dân chúng nói câu nói đầu tiên, dĩ nhiên là tự nhủ, mặc dù ngay cả thành ngọc quay về hấn cười, nhưng mà ở đối phương trong nụ cười, hấn nhưng nhận ra được một luồng nguy hiểm mùi vị.

Lần này dân chúng rối loạn, kỳ thực là Dịch Vân bốc lên đến, hấn chỉ là tận lực để cho mình bốc lên tất cả những thứ này có vẻ là vô ý vì đó.

Mặc kệ vô tình hay cố ý, làm bộ tộc thống trị tầng đại biểu —— Liên Thành Ngọc, sợ là vô cùng có khả năng lấy này mà thiên nộ hấn.

"Người rất tốt, chỉ có mười một mười hai tuổi, xem ra nhưng không một chút nào như đứa bé, ngày sau nói không chắc nhiều đất dụng võ!"

Liên Thành Ngọc cười, ở Dịch Vân trên bả vai tùy ý vỗ một cái, tình cảnh này để không ít người lòng sinh kinh ngạc, Liên Thành Ngọc cỡ nào thân phận, dĩ nhiên sẽ chủ động đập một cái hạ đẳng bần dân vai?

Hơn nữa này tán thưởng, cũng quá cao đi!

Liên Thành Ngọc dĩ nhiên nói tiểu tử nghèo tương lai biết nhiều đất dụng võ! Điều này có thể sao?

Tuy rằng trong lòng không phản đối, nhưng dù sao cũng là Liên Thành Ngọc lời nói ra, người trẻ tuổi này không biết là đi rồi cái gì số chó ngáp phải ruồi, lại bị Liên Thành Ngọc công tử thương thức, ngày sau nói không chắc cho hần cái chó săn vị trí trộn lẫn dưới, khi Liên Thành Ngọc công tử chó săn, vậy cũng là rất nhiều người tha thiết ước mơ chức vị!

"Công tử quá coi trọng ta."

Dịch Vân cứng ngắc cười cọt, nhưng trong lòng là hơi căng thẳng, nhìn thấy Liên Thành Ngọc sau khi, hần từ đầu đến cuối đều duy trì độ cao cảnh giác, vừa này Liên Thành Ngọc đập bả vai hần trong nháy mắt, hần cảm giác mình vai có trong nháy mắt tê dại, sau đó liền tựa hồ có một dòng nước nóng dâng lên bả vai, sau đó trong nháy mắt liền biến mất rồi.

Nếu như không phải Dịch Vân tâm tư nhạy cảm, tính cảnh giác cực cao, e sợ chỉ sẽ cảm thấy cái cảm giác này là ảo giác, hoặc là bởi vì bị Liên Thành Ngọc vỗ vai, sốt sáng quá độ gây nên.

Này tính liền tiểu tử, muốn làm gì? Này sẽ không phải là đối với mình trong bóng tối động cái gì tay chân đi...

Dịch Vân không tin Liên Thành Ngọc biết vô duyên vô cớ trước mặt mọi người đập chính mình vai, vô duyên vô cớ cho hần như vậy tán thưởng, người này xem ánh mắt của chính mình thấy thế nào đều làm sao nguy hiểm.

"Nhiều cho bọn họ một ít lương thực."

Liên Thành Ngọc quay đầu hướng cái kia phụ trách phát lương đại hán nói rằng, Khương Tiểu Nhu hiện tại còn quá nhỏ, làm sao cũng phải dưỡng hai năm mới tiện hạ thủ, cũng không thể làm cho nàng chết đói.

"Vâng, công tử!" Trả lời chính là trước bị Dịch Vân một quyền đánh vào bên hông đại hán, hần tâm có không cam lòng, nhưng là Liên Thành Ngọc mở miệng, hần sao dám không phục.

Đại hán do dự một chút, lấy năm mươi cân lương túi, giao cho Dịch Vân.

Dịch Vân trong lòng càng cảnh giác, bắt quá trên mặt nhưng bắt bí ra cảm tạ vẻ mặt, hần đem lương túi đỡ lấy, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Tạ Tạ công tử."

Trên miệng cảm ơn, Dịch Vân trong lòng kỳ thực hận không thể đánh no đòn Liên Thành Ngọc một trận, vốn là thuộc về Khương Tiểu Nhu chế tiền đổi lấy lương thực, hơn nữa nguyên bản còn có thể đổi một miếng thịt đây, hiện tại chỉ lĩnh lại đây một túi lương thực phụ, liền như vậy còn muốn nói cảm ơn, đây là nơi nào đạo lý!

Thực lực không bằng người, khắp nơi không bằng người, ở thế giới này, thực lực chính là đạo lý!

"Thật muốn đánh hần hai cái mắt gấu trúc..." Dịch Vân trong lòng nghĩ như vậy, trên mặt lại làm cho người chút nào không nhìn ra kẻ hở đến.

Mọi người thấy Dịch Vân lập tức lĩnh hai, ba thúng lương thực, trong lòng đều là ước ao lại đồ kị, bắt quá đây là Liên Thành Ngọc thưởng, bọn họ cũng không dám nói gì, chỉ là nói: "Liên Thành Ngọc công tử, cho chúng ta giải thích một chút ngày hôm nay phát lương làm sao sẽ như vậy thiếu đi."

"Đúng đấy, Liên Thành Ngọc công tử có thể muốn làm chủ cho chúng ta a!"

Lúc này, Liên Thành Ngọc đã đứng ở trên đài cao, quay về mọi người đầy mặt mỉm cười, tựa hồ vừa này đối với Dịch Vân khen ngợi chỉ là bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, đã không lại quan tâm.

Hần cười nói: "Chư vị cùng tộc, những năm này, khổ cực các ngươi rồi!"

Liên Thành Ngọc câu nói đầu tiên cũng không có thẳng vào chủ đề, mà là động viên lòng người, tuy rằng theo Dịch Vân, loại này làm tú kỳ thực thủ đoạn rất vụng về, thể nhưng thân phận của Liên Thành Ngọc đặt ở nơi đó, hần chỉ là tùy tiện nói mấy câu nói mang tính hình thức, liền để rất nhiều nghèo khó mọi người thụ sủng nhược kinh.

"Các ngươi muốn giải thích, ta biết cho các ngươi giải thích, mang lên!"

Nói liền tay ngọc vung lên, sau lưng hần, sáu cái tráng hán dùng ba cái thô to mộc côn, mang lên một cái thật dài đại rương gỗ, Dịch Vân nhớ tới cái này rương gỗ, ở cái kia bị gọi là "Đào đại nhân" bộ tộc lớn sứ giả, ở thủ cần thận vũ khí, rồi đi liền thị bộ tộc trước, lưu lại này một cái cái rương, đây là tới tự với bộ tộc lớn đồ vật!

"Mở ra!" Liên Thành Ngọc nhàn nhạt ra lệnh, cái rương này bên trong đồ vật là không che giấu nổi, muốn luyện hóa nó, nhất định phải truyền chuyển rất phiền toái lực.

Hai đại hán thao đao, ở dưới con mắt mọi người, đem cái rương này cạy ra, xán lạn Lưu Quang trên không trung lấp lánh, từng đạo từng đạo đẹp đẽ hoa văn bỗng dưng đan dệt.

Mọi người vây xem không nhịn được phát sinh kinh ngạc thốt lên, bọn họ khi nào gặp bức này cảnh tượng.

Lúc này, Liên Thành Ngọc đi lên phía trước, từ trong lòng lấy ra một khối màu đỏ rực hòn đá nhỏ, ở những kia phát sáng hoa văn trên lưng lay loáng một

cái.

Quang vẫn lại như là bị nhiễu loạn mặt nước bình thường đập dòn lên, chậm rãi biến mất rồi.

Chợt, một luồng hơi lạnh trút xuống mà ra!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hoang cốt

"Lạnh quá a."

Người vây xem đồn dập không nhìn được rừng mình một cái, chỉ thấy một tầng sương trắng từ trong rừng lượn lơ bay ra, đợi đến sương trắng tản đi, mọi người rốt cục thấy rõ, nằm ở rừng gỗ bên trong, là một đoạn thô to mà lại trơn bóng xương cốt.

Cái kia hàn khí thấu xương, chính là từ đoạn này xương cốt trên tàn mát ra!

"Đây là vật gì?"

Mọi người đều sửng sốt, bọn họ khi nào gặp bức này kỳ vật, tuy rằng hoàn toàn không biết nó là cái gì, nhưng trực giác liền có thể cảm thấy, này quá nửa là cái gì ghê gớm bảo bối.

"Đây là hoang cốt!" Liên Thành Ngọc nhìn đoạn này to lớn xương cốt, trên mặt toát ra một tia thỏa mãn vẻ, "Trước các ngươi nhìn thấy quang văn, chính là vì phong ấn này hoang cốt hàn tức giận."

"Hoang cốt? Đây chính là hoang cốt?"

Trong đám người, đại đa số người đều chưa từng nghe tới hoang cốt, thế nhưng Dịch Văn lại nghe Khương Tiểu Nhu tỉ mỉ miêu tả quá.

Ở thế giới này đại hoang bên trong có mạnh mẽ hoang thú, mỗi một đầu hoang thú, đều có thể ung dung hủy diệt như Liên Thị Bộ Tộc như vậy tiểu bộ tộc.

Hoang thú đáng sợ, nhưng cũng cả người là bảo.

Hoang thú thịt là vô cùng tốt đồ bổ, nhưng là người sức ăn là có hạn, to lớn hoang thú có núi nhỏ lớn như vậy, một người coi như mở rộng cái bụng ăn, có thể ăn bao nhiêu?

Bất quá cũng may, hoang thú càng nhiều tinh hoa, tụ tập ở xương cốt bên trong, hơn nữa có thể lấy bí pháp lấy ra, biến thành rất nhỏ một khối.

Như vậy hoang xương thú cách, mới là hoang thú trên người vật quý giá nhất!

Trước mắt này rừng gỗ bên trong hoang cốt, xem ra như là hoang thú xương sườn một đoạn, tuy rằng chỉ là toàn bộ hoang thú trên người một phần rất nhỏ, nhưng cũng đầy đủ quý giá rồi!

"Ngày hôm nay lương thực thiếu nguyên nhân, cũng là bởi vì ở đôi lương đồng thời, càng nhiều vũ khí dùng để thay đổi khối này hoang cốt! Kỳ thực có thể đổi ra nó đến, quang dựa vào các ngươi chế tác mũi tên, nhuộm giáp cần bản không đủ, đổi đến khối này hoang cốt, hay là bởi vì ta còn trẻ thì ra ngoài rèn luyện, đã từng tìm tới một quyền coi như không tệ tâm pháp tàn quyền, hết thấy tính gộp lại, mới miễn cưỡng đổi đi ra rồi!"

Liên Thành Ngọc đang khi nói chuyện, ở bên cạnh hần sư gia đáng đáp ông lão, đã đem hoang cốt tác dụng cùng quý giá chỗ cho tất cả mọi người nói rồi.

Sư gia nói tới sinh động như thật, nhưng mà mọi người nghe xong nhưng rất khó tiếp thu.

Này hoang cốt lợi hại đến đâu, với bọn hắn có quan hệ gì?

Dù cho lại xuẩn người cũng biết, này hoang cốt coi như ngao ra tinh hoa đến, cũng sẽ không cho bọn họ ăn.

"Ta biết tâm tư của các người, các người lo lắng tương lai sinh hoạt, lo lắng biết chết đói, ta lý giải đại gia nỗi khổ tâm trong lòng, bắt quá các người ngừng lại, cuộc sống như thế lúc nào là cái đầu! Ở này đại hoang bên trên tiểu bộ tộc đạt được nhiều như đại mạc bên trong hạt cát, chúng nó không có lực tự bảo vệ, lúc nào cũng có thể bị hủy diệt!"

"Ta Liên Thị Bộ Tộc, cũng là một thành viên trong đó!"

"Các người lẽ nào muốn vĩnh viễn quá như vậy ăn bữa nay lo bữa mai tháng ngày sao? Lo lắng dưới bữa cơm tin tức, cẩn thận ban đêm ngủ có thể hay không bị dã thú cắn chết!"

"Cuộc sống như thế, các người muốn sao?"

Liên Thành Ngọc, rất có kích động tính, rất nhiều tộc nhân cũng không nhịn được nắm chặt nắm đấm, trong lòng nín một sự quyết tâm! Cuộc sống như thế, để bọn họ có loại muốn tan vỡ cảm giác, cái gì là Địa ngục, đây chính là rồi!

"Lão tử chịu đủ lắm rồi!" Ở trong đám người, có người rống to.

"Rất tốt! Ta cũng không nghĩ tới cuộc sống như thế! Hiện tại có một cơ hội, ở ba tháng sau khi, nhân loại một cái vĩ đại hoàng triều —— Thái A Thần Quốc, đem ở quốc nội quản lý rộng lớn bên trong khu vực, quy mô lớn mộ binh tuổi trẻ cường giả! Nếu có thể thông qua Thái A Thần Quốc tầng tầng chọn lựa, đem sẽ trở thành Thái A Thần Quốc chiến sĩ!"

"Đây là vô thượng vinh quang, cũng là cơ hội trời cho!"

Liên Thành Ngọc nói tới chỗ này, trong mắt phảng phát bốc cháy lên sáng quắc hóa diễm!

Dịch Vân rõ ràng thứ ánh mắt này, đây là hết sức khát vọng cùng bành trướng dã tâm!

Liên Thành Ngọc là một người có dã tâm, hẳn rằng : cái vốn không muốn cả đời này bị vây ở một cái nhỏ nhỏ Liên Thị Bộ Tộc, hẳn phải đi ra ngoài, đi ra đại hoang, trở thành người trên người!

"Không trách hẳn lần này tình nguyện để rất nhiều tộc nhân chết đói, cũng phải liều lĩnh đổi lấy khối này hoang cốt. . . Nguyên lai hẳn là muốn cản sau ba tháng thần quốc sát hạch!"

Dịch Vân trong lòng bừng tỉnh hiểu ra , dựa theo Dịch Vân nguyên bản ý nghĩ, Liên Thành Ngọc hoàn toàn có thể tiết kiệm, mỗi lần ở đổi lương bên trong cắt xén một ít lương thực, từ từ tích lũy lương thực đổi lấy khối này hoang cốt.

Hiện tại hẳn chọn dùng loại này mô gà lấy trứng cách làm, e sợ mạng ý nghĩa, hẳn gần đây bên trong, dựa vào khối này hoang cốt, thực lực sắp có một lần chất bay vọt!

Mà Liên Thành Ngọc, lập tức xác minh Dịch Vân suy đoán.

"Ta, Liên Thành Ngọc! Sinh ở Liên Thị Bộ Tộc, khéo Liên Thị Bộ Tộc, ta là con trai của Liên Thị Bộ Tộc, ta đồng ý vì là Liên Thị Bộ Tộc khuynh lấy hết tất cả! Rất may mắn, có khối này hoang cốt, ta liền có thể trong vòng ba tháng đột phá Tử Huyết Chiến Sĩ! Trở thành Tử Huyết Chiến Sĩ sau, ta đều sẽ ủng hộ thông qua Thái A Thần Quốc sát hạch, trở thành thần quốc chiến sĩ!"

"Mà vào lúc ấy, ta một người là có thể che chở Liên Thị Bộ Tộc, bởi vì trở thành thần quốc chiến sĩ sau, ta có thể mang theo Liên Thị Bộ Tộc chuyển nhà đến Thái A Thần Quốc thành trong trấn, thậm chí tương lai ta như kiến công lập nghiệp, còn có thể thành lập thuộc về chính ta thành trì! ! Đến vào lúc ấy, đại gia cũng có thể tiến vào ta trong thành thị an cư lạc nghiệp, hưởng thụ sinh hoạt!"

"Ba tháng! Không sai, các người chỉ phải kiên trì ba tháng như vậy đủ rồi, sát hạch ngày vừa qua, ta bảo đảm các người ăn no mặc ấm! Hôm nay, chư vị tộc nhân lực khẩn đại lưng dành cho ta, ta biết gấp trăm lần, ngàn lần xin trả!"

Liên Thành Ngọc rất có đầu độc tính, thuần phác cực khổ bách tính nơi nào sẽ nhìn thấy Liên Thành Ngọc dã tâm, bọn họ đều say mê ở Liên Thành Ngọc miêu tả vẻ đẹp tương lai bên trong, trong lòng tràn đầy nóng trông.

Ba tháng, chỉ phải kiên trì ba tháng bọn họ liền có thể vào ở trong thành phố?

Đây là có thật không?

"Tiểu tử này, trên địa cầu có thể cầm quyền khách."

Dịch Vân trong lòng oán thầm, đến lúc này, trong lòng hẳn rõ ràng, cũng sẽ không bao giờ có con tin nghi lần này phân lương phân quá thiếu, Liên Thành Ngọc bện ra ảo ảnh, biết làm cho tất cả mọi người tất cả cảm miệng, ai muốn là kẻ tặc nghi vấn, không cần Liên Thành Ngọc động thủ, người chung quanh sẽ nhảy đi ra thu thập hắn.

Đây chính là nghèo khó niên đại sự bất đắc dĩ, người nơi này mệnh tiền như rơm rác, một túi lương thực, liền có thể trị mấy cái nhân mạng, mà Liên Thành Ngọc bện đi ra vẻ đẹp hi vọng, vì nó từ nhiều người hơn vậy thì cái chính thường bất quá.

Người nơi này nhân vì cuộc sống quá khổn khổ, quá ngọt ngọt, vì lẽ đó bọn họ cần hi vọng, cần một cái chỗ dựa bọn họ sống tiếp ký thác tinh thần, dù

cho cái này hi vọng mật mờ, nhưng bọn họ cũng đồng ý tin tưởng nó là thật sự, ai nếu như nói đứng ra nói nó là giả, vậy này cái đứng ra người thậm chí có thể sẽ bị những kia tuyệt vọng người đánh chết.

Mắt thấy mọi người còn có chút mê man, một cái có ánh mắt chó săn đột nhiên nhảy lên đến hô lớn: "Liên Thành Ngọc công tử vạn tuế!"

Ba món ăn xưa nay ăn không đủ no cực khổ mọi người, rất dễ dàng chịu đến cổ động, trên thực tế đối với bọn họ rất nhiều người tới nói, vì chủng tộc tiếp tục kéo dài, vì bọn họ đòi sau có thể ăn no mặc ấm, bọn họ coi như chết rồi cũng cam tâm tình nguyện.

"Liên Thành Ngọc công tử vạn tuế. . ."

Có linh tinh mấy người theo hô vài tiếng, có chút không ăn no cảm giác.

Một khi có người hô, gọi người cũng là càng ngày càng nhiều, dù cho cũng không có thiếu người phát sầu ngày mai lương thực, nhưng cũng chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Đây chính là người yếu bi ai, bọn họ không có lựa chọn quyền lực.

Nhìn phản ứng của dân chúng, Liên Thành Ngọc rất hài lòng.

Đây chính là hần muốn, Liên Thị Bộ Tộc, sẽ là hần đá đập chân, hần muốn giẫm khối đá này, thành tựu chính mình truyền kỳ!

"Thành Ngọc, làm không tệ."

Hoàng Sam ông lão đi tới Liên Thành Ngọc phía sau, mở miệng nói rằng.

"Đại gia gia không cần khen ta, này không cái gì, nếu như không thể điều động những này binh dân tâm tình, chuyện về sau cũng liền không có cách nào càn rồi, muốn luyện đoạn xương này, nhưng là phải từ không ít người."

"Ừm. . ." Hoàng Sam ông lão trong lòng than nhẹ một tiếng, hần đã sớm biết luyện cốt sẽ chết người, bắt quá coi như từ nhiều hơn nữa người, cơ hội này cũng không thể từ bỏ.

"Nhất tướng công thành vạn cốt khô, đại gia gia, người không cần chờ dài chờ ngắn, những người này năng lực bộ tộc chết đi, bộ tộc cũng sẽ ký cho bọn họ. Hơn nữa. . . Chết đi mấy người, lương thực còn lại cũng sẽ càng nhiều, như vậy chống đỡ ba tháng liền hoàn toàn không thành vấn đề."

Liên Thành Ngọc hơi hốt nói, trong lòng hần đối với những này hi sinh hoàn toàn không thêm để ý, toàn bộ Man Hoang mỗi ngày đều muốn chết bao nhiêu người?

Từ một ít giun dế, thành tựu một cái anh hùng, vậy thì đáng giá, bởi vì một cái anh hùng có thể cứu vớt càng nhiều giun dế.

Huống chi, cái này anh hùng vẫn là chính hần đây!

Liên Thành Ngọc, ngoại trừ Hoàng Sam ông lão ở ngoài, lại không người thứ hai nghe được.

"Vân nhi, người làm sao?" Khương Tiểu Nhu phát hiện bên người Dịch Vân mất tập trung, không khỏi lôi kéo hần, "Người đang suy nghĩ gì?"

"Không có gì. . ."

Dịch Vân lắc đầu, vừa nãy hần xuất thần, cũng không phải bởi vì Liên Thành Ngọc diễn thuyết, cũng không phải cảm thán Liên Thị Bộ Tộc bản dân đối mặt cực khổ Vận Mệnh, mà là vừa nãy đột nhiên có mấy viên lúc ẩn lúc hiện điểm sáng bay tới, lại như là trong bầu trời đêm đom đóm

Những điểm sáng này bay vào chính mình ngực, biến mất không còn tăm hơi.

Khả đoán lấy, từ tinh từng tia từng tia cảm giác mát mẻ truyền đến, càng rõ ràng.

Rất hiển nhiên, những điểm sáng này đều bị từ tinh hấp thu, lại như là buổi tối ngày hôm ấy từ tinh hấp thu ánh sao như thế!

Mà xem những điểm sáng này khởi nguồn, dĩ nhiên là. . .

Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, không thể nào!

Chương 8: Âm hại

Quang điểm khởi nguồn là cái kia đại rương gỗ, cũng chính là đến từ chính hoang cốt!

Cái này biến cố đột nhiên xuất hiện, để Dịch Vân mồ hôi lạnh đều hạ xuống.

Hoang cốt phát sinh một ít quang điểm, quang điểm bay hướng mình, bị hấn toàn bộ hấp thu, cảnh tượng kỳ dị như vậy Liên Thành Ngọc làm sao có khả năng không truy cứu?

Mất thấy quang điểm càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng rõ ràng, chắc là phải bị người phát hiện rồi!

Một khi truy cứu lên, cái mạng nhỏ của chính mình tuyệt đối bàn giao rồi!

"Vân nhi, ngươi lại làm sao, làm sao cái trán chảy mồ hôi."

"Tiểu Nhu tỷ, ngươi..." Dịch Vân trước mắt có rất nhiều quang điểm ở bay, nhưng là Khương Tiểu Nhu dĩ nhiên hồn nhiên không hay. "Tiểu Nhu tỷ, ngươi không nhìn thấy món đồ gì?"

Dịch Vân có chút chột dạ hỏi, hấn chú ý tới không riêng là Khương Tiểu Nhu, chu vi dân chúng, cũng đều đối với những điểm sáng này làm như không thấy.

"Thấy cái gì đồ vật? Vân nhi, ngươi có phải là bị bệnh?"

Khương Tiểu Nhu có chút thân thiết sờ sờ Dịch Vân cái trán, Dịch Vân thân thể yếu, hôm qua mới mới vừa sống lại, nếu như lại bệnh một lần, vậy sẽ phải mệnh.

"Ây..."

Dịch Vân sùng sốt một chút, chột trong lòng khinh thư một hơi, tựa hồ, những điểm sáng này chỉ có mình có thể nhìn thấy?

Chẳng lẽ nói, nhân vì chính mình là tử tinh nắm giữ giả, cho nên mới có thể nhìn thấy tử tinh dị động, mà những người khác đều không nhìn thấy sao?

Hấn lặng lẽ liếc mắt nhìn trên đài Liên Thành Ngọc, lại phát hiện Liên Thành Ngọc trên mặt như trước mang theo bình tĩnh nụ cười, chỉ có hấn tình cờ liếc mắt nhìn đại rương gỗ bên trong hoang cốt thì, trong mắt biết toát ra một tia nhỏ bé không thể nhận ra cuồng nhiệt!

"Tiểu tử này cũng không phát hiện những điểm sáng kia..."

Dịch Vân lần này mới yên lòng, Liên Thành Ngọc cũng không thấy, xem ra người khác là thật sự không nhìn thấy, chỉ có mình có thể nhìn thấy.

Dịch Vân càng ngày càng cảm thấy, này tử tinh là một cái ghê gớm bảo bối rồi!

Ngay vào lúc này, Dịch Vân nhìn thấy Liên Thành Ngọc nhìn sang mình, trên mặt mang theo một vệt ý tứ sâu xa mỉm cười.

Hấn đi về phía trước mấy bước, đứng ở Khương Tiểu Nhu trước.

"Lương thực là thường ngươi, cảm cẩn thận, đừng bị đối chính mình, không đủ ăn có thể tới tìm ta."

Liên Thành Ngọc giọng nói âm rất nhẹ, hấn là nói với Khương Tiểu Nhu, hấn khẩu khí tuy rằng sự hòa hợp, nhưng mà về mặt hấn cùng khẩu khí, nhưng ở vô hình trung tỏ rõ một sự thật —— hấn là một thượng vị giả, hấn có thể dành cho tất cả, cũng có thể thu hồi tất cả.

Khương Tiểu Nhu không nói gì, Liên Thành Ngọc không để ý lắm, hấn thường thức Khương Tiểu Nhu ở phát lương thì quật cường biểu hiện, nhưng cũng không có nghĩa là hấn yêu thích Khương Tiểu Nhu ở trước mặt mình cũng duy trì năng tính tình quật cường, hấn muốn từng điểm từng điểm mà đi Khương Tiểu Nhu góc cạnh, mãi đến tận năng như ngực mình con mèo nhỏ bình thường ngoan ngoãn.

Hấn muốn chính là một cái nghe lời nha hoàn, mà không phải một cái yếu nhân dụ dỗ tiểu thư.

Đặc biệt hiện tại, Khương Tiểu Nhu bên người còn có một cái đệ đệ, có thể nói là tinh thần của nàng ký thác, người có ký thác tinh thần tình hướng dưới, tự nhiên sẽ càng kiên cường, này không phải là Liên Thành Ngọc muốn nhìn đến, hướng hồ Khương Tiểu Nhu là mẫu thân của Dịch Vân thu dưỡng, cũng không phải là cùng phụ cùng mẫu. Không phải chị em ruột, nhưng cùng ăn cùng ở, Liên Thành Ngọc có thể không muốn nhìn thấy chuyện như vậy.

Mặt khác, trước Dịch Vân cố ý kích động dân chúng, suýt nữa tạo thành đại loạn, càng làm cho Liên Thành Ngọc canh cánh trong lòng, một cái mười một hai tuổi tiểu hài tử, giáo hoạt như vậy, lớn rồi còn được.

Liên Thành Ngọc muốn, là một ít nghe lời dân chúng, là hấn đá kê chân, mà không phải như Dịch Vân như vậy có tâm kế, không tốt chừng không người.

Chỉ lát nữa là phải rèn luyện hoang cốt, chuyện này đối với Liên Thành Ngọc tới nói là một việc lớn, vì làm thành chuyện này, Liên Thành Ngọc có thể trả bất cứ giá nào.

Hắn tuyệt đối không hy vọng có bất kỳ bất an gì định nhân tố tồn tại, bởi vì Liên Thành Ngọc chính mình chẳng mấy chốc sẽ bế quan, hơn nữa này hoang cốt bản thân có vấn đề, rèn luyện hoang cốt sẽ chết người!

Lại là khuyết lương, lại là người chết, rất dễ dàng gây nên dân phản, vạn nhất hấn bế quan thời điểm, dân chúng phát sinh nổi loạn bạo loạn, lật tung rèn luyện hoang cốt đại đình, phá hoại kế hoạch của chính mình, như vậy đem gây nên bạo loạn người ngàn đao băm thây đều không có tác dụng.

Mà theo Liên Thành Ngọc, Dịch Vân đối với mình mang trong lòng oán hận, Liên Thành Ngọc ở Dịch Vân trên người không nhìn thấy một cái hạ đẳng bản dân nên có sợ hãi cùng cung kính.

Dịch Vân nguyên vốn là có kích động bạo loạn trước khoa, chờ mình bế quan thời điểm, hấn nếu như nhân oán hận mà mang trong lòng trả thù, như vậy hấn cũng rất dễ dàng ở liên tục nạn đối cùng người chết tình huống dưới kích động dân chúng bạo loạn, vậy hấn liền có có thể trở thành gây nên tai nạn một viên hỏa tinh.

Nghĩ tới những thứ này, Liên Thành Ngọc trên mặt khẽ mỉm cười, lại một lần nhẹ nhàng đánh về Dịch Vân vai.

Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, còn phản ứng không kịp nữa, Liên Thành Ngọc tay đã khoát lên vai hấn lên.

Mẹ!

Dịch Vân hận không thể một đao đem Liên Thành Ngọc tay cho chặt, tiểu tử này quá âm hiểm, hấn cảm giác đối phương lại như là một con rắn độc!

Liên Thành Ngọc thân nhiên nói: "Người căng thẳng cái gì, sợ ta hay sao? Người cùng tỷ tỷ của người sinh hoạt không dễ, chăm sóc tốt tỷ tỷ của người."

Liên Thành Ngọc nói, thu tay về, mà loại kia nhàn nhạt cảm giác tê dại, rồi lại ở lại Dịch Vân trong cơ thể.

Hai cái vai đều bị Liên Thành Ngọc vỗ, Dịch Vân liền trở mắt nhìn, trốn đều không tránh thoát.

"Có khó khăn, có thể tới tìm ta." Liên Thành Ngọc nói với Khương Tiểu Nhu thoải thì trước sau cười híp mắt, Dịch Vân nhũ mày, này Liên Thành Ngọc, thật giống là đối với tỷ tỷ yêu thích.

Đúng rồi, không trách hấn nhiều cho mình lương thực, nếu như không phải đối với Khương Tiểu Nhu có lòng mơ ước, hấn hà tất đem quý giá lương thực phát cho mình?

Câu nói kia có khó khăn có thể trở lại tìm hấn, càng là tỏ rõ tâm tư của hấn, nếu như Khương Tiểu Nhu đi tới nhà hấn, trời mới biết biết xảy ra chuyện gì.

Liên Thành Ngọc vung tay lên, chiến sĩ dự bị doanh mấy đại hấn đem hoang cốt đại lương gỗ cho che lại.

Ở lương gỗ che lại trong nháy mắt, Dịch Vân liền cảm giác mình trong lòng tử tinh cùng hoang cốt liên hệ bị chặt đứt, cái kia bay lượn trên không trung điểm sáng cũng biến mất theo.

"Đây là..." Dịch Vân trong lòng hơi động, nhìn cái kia bị chiến sĩ dự bị doanh thành viên nhắc đi hoang cốt, suy tư.

...

"Vân nhi, người làm sao tâm sự nặng nề?"

Ở trên đường trở về, Khương Tiểu Nhu nhìn thấy Dịch Vân mắt tập trung, sắc mặt khó coi đáng vẻ, mở miệng nói rằng.

Có thể không tâm sự nặng nề sao, cái này Liên Thành Ngọc như là một con rắn độc như thế, còn ở chính mình trên bả vai liền vỗ hai lần, trời mới biết hấn làm cái gì quý, Dịch Vân không muốn nói ra đến để Khương Tiểu Nhu lo lắng, nhưng mà lại sợ Khương Tiểu Nhu bởi vì còn trẻ, không nhìn ra Liên Thành Ngọc bộ mặt thật.

Nhưng là Dịch Vân không nghĩ tới, Khương Tiểu Nhu trầm ngâm một lúc, đột nhiên nói rằng: "Vân nhi, cái kia gọi Liên Thành Ngọc người, người muốn nhiều cẩn thận, bình thường muốn ăn núp hấn."

Khương Tiểu Nhu, để Dịch Vân ngăn ra, hấn không nghĩ tới, Khương Tiểu Nhu có như thế nhạy cảm trực giác.

Kỳ thực Liên Thành Ngọc ngày hôm nay hành động, ở bề ngoài xem không ra bất kỳ không thích hợp, nghiêm nhiên là một cái quan tâm con dân, bình dị gần gũi khả kính bộ tộc lãnh tu.

Dịch Vân có thể nhận ra được Liên Thành Ngọc dị dạng, cũng là bởi vì Dịch Vân trước đây trên địa cầu thấy có thêm những kia chính khách biểu diễn, mặc kệ lịch sử vẫn là các quốc gia tin tức, như Liên Thành Ngọc người như vậy có khối người, vì lẽ đó nghe xong Liên Thành Ngọc, Dịch Vân liền cảm

thấy đối trá cùng buồn nôn, loại này kiến thức, hoàn toàn không phải những kia cả đời bị khổ, chỉ vì đồ ăn độc sức làm cực khổ bản dân có thể so sánh.

Huống hồ Liên Thành Ngọc nhằm vào Dịch Vân đập hai lần vai, Dịch Vân có thể nào không biết Liên Thành Ngọc đích ý.

Nhưng là Khương Tiểu Nhu, nàng cũng có thể nhận ra được, điều này cũng làm cho Dịch Vân có chút kỳ quái.

"Ngược lại người cách hần xa một chút là được rồi."

Khương Tiểu Nhu chắc chắn nói rằng, Dịch Vân đột nhiên cảm thấy, chính mình đối với cái này tỷ tỷ, đúng là cũng không biết một tí gì.

Mặc kệ là nàng đối với hoang cốt, hoang thú kiến thức, vẫn là trực giác của nàng, bao quát nàng hơn xa với bình thường bộ tộc thiếu nữ thanh tú dung mạo, cũng làm cho Khương Tiểu Nhu ở cái này nghèo khó Liên Thị Bộ Tộc bên trong có vẻ rất đặc biệt...

Com tối là lương thực phụ rau đại cháo, đây là Dịch Vân đã sớm ngờ tới sự tình.

Ở thế giới này, mọi người chỉ ăn hai bữa cơm, người bình thường buổi sáng năm giờ rời giường làm lụng, đến đại khái chín giờ thời điểm ăn điểm tâm, đương nhiên điểm tâm là Dịch Vân cách gọi, nơi này gọi "Hương thực", sau khi com tối là bốn giờ chiều ăn.

Dịch Vân biết, ở Hoa Hạ cổ đại, mọi người một ngày cũng là ăn hai món ăn, cùng cái này dị thể như thế, đại khái ở tài nguyên hết sức thiếu thốn trong hoàn cảnh, một ngày hai món ăn là tối khoa học, dễ dàng nhất sống sót dùng com phương pháp.

Lúc ăn com, Khương Tiểu Nhu còn có chút hổ thẹn, bởi vì quay đầu lại nàng vẫn không thể nào để đệ đệ ăn được thịt.

Dịch Vân vào lúc này nơi nào có tâm tư lưu ý những này, hần vẫn muốn Liên Thành Ngọc đập chính mình vai cái kia hai lần, hết thấy đều chỉ là suy đoán của hần cùng hoài nghi, đến tột cùng có sao không, sự tình lớn bao nhiêu, hần hoàn toàn dự không ngờ được.

Dịch Vân mới vừa ăn một bát lương thực phụ cháo, đang định ăn nữa mấy cái rau đại thời điểm, đột nhiên hần cảm thấy cánh tay tê rần, đôi đũa trong tay trực tiếp rơi trên mặt đất.

"Vân nhi, người..."

Dịch Vân rên khẽ một tiếng, tay trái của hần cũng trong nháy mắt không thể chuyển động, hai cái tay cánh tay đau nhức, cảm giác như là bị người miễn cưỡng xả đứt đoạn mất!

"Vân nhi!"

Khương Tiểu Nhu thay đổi sắc mặt, nàng không biết Dịch Vân làm sao, cuống quýt đem Dịch Vân phù lên giường.

Đáng chết!

Dịch Vân cánh tay đau nhức, nghiêng răng nghiêng lợi, không nghi ngờ chút nào, đây là Liên Thành Ngọc ra tay chân, chính mình suy đoán không sai!

Hần không biết đối phương chọn dùng phương pháp gì, nhưng mà thực lực tuyệt đối chênh lệch để Dịch Vân coi như đoán được Liên Thành Ngọc đích ý, hần cũng hoàn toàn không có cách nào tránh khỏi.

Này chính là cường giả quyết định người yếu Vận Mệnh từng lâm pháp tắc.

"Vân nhi, người thế nào rồi? Có phải là lần trước hái thuốc té xuống lưu lại di chứng về sau?"

"Ta..." Dịch Vân mở miệng nói chuyện thì, phát hiện mình liền đầu lưỡi đều cứng ngắc, toàn thân hần thần kinh đều từ từ mà tê, đối với thân thể mình nhận biết càng ngày càng yếu.

Dịch Vân đã dần dần ý thức được, khi toàn thân hần mất đi tri giác thời điểm, chính là giờ chết của chính mình!

Này Liên Thành Ngọc, muốn mạng của mình! ?

Dịch Vân trong lòng vừa giận vừa sợ, nếu như hần không có đoán sai, Liên Thành Ngọc đập chính mình cái kia hai lần, hần là ở trong cơ thể hần đưa vào như là "Chân nguyên", "Chân khí" một loại năng lượng, âm thầm phá hoại hần kinh mạch toàn thân!

Nếu như là tầm thường mười một hai tuổi hài tử, căn bản không thể nghĩ tới chỗ này, đừng nói là những người khác, liền ngay cả Dịch Vân chính mình cũng biết cho rằng đây là vết thương cũ tái phát.

Chính mình chết rồi, ngoại trừ Khương Tiểu Nhu, căn bản sẽ không có người thương tâm, khả năng đa số người còn biết cảm giác mình vận mệnh đã như vậy —— vốn là người phải chết còn làm sao có khả năng lại sống lại đây?

Thần không biết quý không hay giết chết chính mình, không chỉ báo chính mình kích động dân chúng cừu, hơn nữa còn thắng được thân dân thật danh tiếng.

Khương Tiểu Nhu cực kỳ bị thương tình huống dưới, lại sẽ tạo ngộ đến tiếp sau sinh hoạt khó khăn, đến thời điểm nói không chắc thật sự đi tìm Liên Thành Ngọc, Liên Thành Ngọc dùng dụ dỗ thủ đoạn đối phó một cô bé vậy thì quá đơn giản rồi!

Giết chết chính mình, được Khương Tiểu Nhu, thực sự là thâm độc thủ đoạn!

Dịch Vân với cái thế giới này, có càng sâu một tầng nhận thức.

Này không phải là trên địa cầu xã hội pháp trị, ở đây, dã man, nguyên thủy, thực lực quyết định tất cả, này lại như là tận thế trong tiểu thuyết thế giới, ở đây giết người thật sự không coi là cái gì!

(cảm tạ chư vị thư hữu, các bằng hữu thịnh tình khen thưởng, phi thường cảm tạ ^_^, mặt khác cảm tạ mọi nhậm chức phó bản ngờ ngác đập báo, tình tình còn có con chuột đồng hải, cái này chu tinh hoa quá ít, rất nhiều thiệp mời không thể thêm tinh, xin lỗi rồi, có phiếu đề cử, gửi cho Chân Vũ Thế Giới nha.)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thân thể dị biến

Thân thể cảm giác cứng ngắc càng ngày càng mãnh liệt, Dịch Vân hai tay, hai chân toàn không thể chuyển động, hơn nữa những này cảm giác ở hướng về hân ngực bụng cùng đầu lan tràn, miệng không thể nói, nhĩ không thể nghe, tầm mắt đều mơ hồ.

Hắn chỉ là cảm giác được trên mặt chính mình ba tháp ba tháp nhỏ xuống nước mắt, đây là Khương Tiểu Nhu nước mắt.

Nàng liều mạng hô cái gì, nhưng là Dịch Vân chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy nàng miệng hình ở động, âm thanh nhưng như là kéo dài như thế, hoàn toàn nghe không rõ ràng rồi!

Dịch Vân trong lòng hết sức không cam lòng, hắn liều mạng một luồng nghị lực, gian nan động cứng ngắc đầu lưỡi, mở miệng tối nghĩa nói rằng: "Liên... Liên Thành Ngọc..."

Dịch Vân âm thanh không rõ, nhưng mà Khương Tiểu Nhu vẫn là nhận biết đi ra, "Liên Thành Ngọc? Liên Thành Ngọc hại người?"

Dịch Vân đã hoàn toàn nói không ra lời, hắn chỉ cảm thấy cái kia cổ cứng ngắc băng lãnh như thi thể giống như cảm giác đã lan tràn đến hân ngực, hướng tâm oa hội tụ mà đi.

Chỉ cần trái tim của hắn cũng mất đi tri giác, ngưng đập, cái kia tính mạng của hắn cũng theo đó chung kết!

Dịch Vân cảm giác mình lại như là một cái muốn làm chết rồi ngư, không thể động, không thể hô hấp, chỉ có thể chờ đợi tử, nhưng mà bất ngờ chính là, khi tại này cổ ma túy cảm lan tràn đến ngực hắn thời điểm, một trận lạnh lẽo cảm giác mát mẻ tùy theo kéo tới.

Này cổ cảm giác mát mẻ là rõ ràng như thế, quen thuộc như vậy, nó lại như là một trong suốt thanh tuyến, gột rửa thân thể của chính mình!

Từ tỉnh!

Dịch Vân mừng rỡ trong lòng, đây là tới tự với từ tỉnh cảm giác, chính mình ở bất bất nhất thời điểm, vẫn là có thể cảm nhận được từ tỉnh!

Cái kia cổ cứng ngắc cảm giác nguyên bản biết trải rộng toàn thân mình, nhưng là nó lan tràn đến bộ ngực mình thời điểm gặp phải từ tỉnh cái này khắc tỉnh, từ tỉnh vẫn liên thiếp thân đặt ở bộ ngực mình trong quần áo.

Khi từ tỉnh bị kích hoạt chớp mắt, Dịch Vân cảm giác hân ngực phảng phất xuất hiện một cái nho nhỏ vòng xoáy.

Cái này tiểu vòng xoáy rất không đáng chú ý, nhưng là ——

"Bạch!"

Một tiếng vang nhỏ, không có gãy dựa, không có bất ngờ, Dịch Vân chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ đi, hết thảy trải rộng hắn trong kinh mạch năng lượng đều bị từ tỉnh hấp thu đi, theo thân thể cảm giác cứng ngắc cũng biến mất không còn tăm hơi.

Dịch Vân nhận biết đã hoàn toàn khôi phục, hấn giật giật cánh tay, tứ chi, không có bất cứ dị thường nào, chỉ là bởi vì vừa căng thẳng, hấn ra một thân mồ hôi.

Không sao rồi?

Dịch Vân cảm thấy không thể tin tưởng, tứ tinh bị xúc động sau khi, chỉ là trong nháy mắt, một giây đồng hồ cũng chưa tới, hấn là tốt rồi!

Chuyện này...

Dịch Vân vuốt ngực tứ tinh, ngơ ngác không nói gì, tứ tinh đến cùng là thế nào một món đồ a.

"Vân nhi, ngươi thế nào rồi, ngươi đừng dọa dọa tỷ tỷ!"

Khương Tiểu Nhu nhìn nguyên bản toàn thân cứng ngắc Dịch Vân thân thể chuyển động, có thể lại ngơ ngác ngây ngốc đáng vẽ, trong lòng lo lắng vạn phần.

"Ta không sao rồi Tiểu Nhu tỷ, ta... Ta toàn được rồi..." Dịch Vân lại nói mặt sau, liền cảm giác có điểm không đúng, mấy chữ cuối cùng mới vừa nói xong, hấn đột nhiên cảm giác trong dạ dày một mảnh dồi sông lấp biển.

"Ấu!"

Không có dấu hiệu nào, hết sức buồn nôn cảm truyền đến, Dịch Vân há mồm liền thổ.

Trước đây Dịch Vân nôn mửa, bởi vì trong bụng trống trơn, phun ra đều là胃酸 chua, nhưng là lần này không giống nhau, hấn ẩu đi ra nhưng là đen thui huyết khối, còn có một luồng mùi hôi mùi vị!

Lần này đem Khương Tiểu Nhu sợ đến mặt đều trắng, ở cái này dị thể bên trong, bình dân bách tính xuất hiện thổ huyết tình huống, cơ bản chẳng khác nào bị tuyên bố tử hình.

Dịch Vân ới không ngừng, không chỉ trong miệng thổ, trên người còn ra một tầng mồ hôi bản, dính nhơm nhớp, như là biến thành màu đen bùn nhão.

Nhìn thấy Dịch Vân lại là chảy mồ hôi, lại là nôn mửa, Khương Tiểu Nhu không lo được khắp phòng mùi hôi, luống cuống tay chân cho Dịch Vân lại là lau miệng, lại là đập bối.

"Vân nhi, Vân nhi, ngươi đừng dọa dọa tỷ tỷ, ngươi đến cùng làm sao? Đến cùng làm sao?"

Khương Tiểu Nhu âm thanh đều đang phát run.

Dịch Vân cái nào có cơ hội trả lời, hấn thổ sạch sẽ trong cơ thể máu đen, nhưng rất kỳ quái chính là, hấn cũng không có cảm thấy thân thể hết sức suy yếu, trái lại tinh thần tốt hơn rất nhiều, ngoại trừ trong bụng trống trơn, hết sức đói bụng ở ngoài, Dịch Vân khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều quá tốt rồi.

Thật đói bụng a.

Dịch Vân cảm thấy, coi như là một con kháo toàn dương lại thêm một con kháo trư thã ở trước mặt mình, hấn cũng có thể toàn bộ ăn sạch.

"Tỷ tỷ... Ta không có chuyện gì, ta chính là đói bụng, còn có... Ta nghĩ tắm."

Cái kia một thân mồ hôi bản dính trên người, lại như là một cái dính nhơm nhớp bùn xác, khỏi nói nhiều khó chịu.

"Vân nhi ngươi đói bụng?"

Nghe được Dịch Vân, Khương Tiểu Nhu trong lòng vui vẻ, ở cổ đại, cân nhắc một người có hay không khỏe mạnh trọng yếu tiêu chuẩn chính là nhìn hấn có thể ăn được hay không cơm.

Mặc kệ là "Liêm khá lão rồi, vẫn còn có thể com phú", vẫn là Chư Cát Lượng vì kinh sợ kẻ địch, dùng bề ngoài xem ra rất cỡ lớn, kỳ thực bên trong bình để, dung lượng rất tiểu nhân "Không mình bát" ăn com, đều nói rõ điểm này.

Điều phán đoán này tiêu chuẩn, vẫn là tương đối có tham khảo tính.

Khương Tiểu Nhu lau khô trong mắt nước mắt nhỏ, vội vàng đi thiêu com, lương thực phụ cháo lược thời điểm, lại cho Dịch Vân thả nước tắm, tiếp theo lại thu thập Dịch Vân phun ra ô uế vật.

Dịch Vân thư thư phục phục tắm một cái, hấn cảm giác trước nay chưa từng có tinh thần khí sảng.

Hơn nữa rất kỳ quái chính là, Dịch Vân sau khi tắm, cảm giác hai mắt của chính mình tựa hồ sáng sủa rất nhiều, bảy, tám mét ở ngoài lá cây điệp mạch, hấn đều có thể thấy rõ.

Ồ?

Dịch Vân hơi run run, còn không nghĩ nhiều, liền nghe đến Khương Tiểu Nhu hô: "Cháo được rồi, Vân nhi mau tới ăn đi!"

"Được rồi!"

Dịch Vân cũng nghe thấy được lương thực phụ cháo mùi thơm.

Nói đến rất kỳ quái, trước đây Dịch Vân cảm giác khó có thể nuốt xuống lương thực phụ cháo, lần này ăn lên càng là có loại từng tia từng tia thơm ngọt cảm giác.

Dịch Vân một hơi ăn hai bát lớn lương thực phụ cháo, chỉ cảm thấy những này cháo tiến vào trong dạ dày liền bị tiêu hóa đến không còn một mống, ăn xong hai bát lương thực phụ cháo, Dịch Vân vẫn cảm thấy đói bụng, nhưng cuối cùng cũng coi như trên người khôi phục rất nhiều khí lực, có loại sinh long hoạt hổ cảm giác.

"Vân nhi, tốt một chút sao?"

Ở Dịch Vân bên người, Khương Tiểu Nhu một cái cũng không ăn, nàng vẫn nhìn Dịch Vân đây, nhìn thấy Dịch Vân khẩu vị tốt như vậy, trong lòng nàng cũng bay lên một chút hi vọng, có thể Vân nhi thật sự được rồi!

Khương Tiểu Nhu tuy rằng không phải bác sĩ, nhưng cũng biết chữa bệnh chú ý thông khí huyết.

Kỳ thực cẩn thận ngắm lại, Dịch Vân nôn ra máu tình cảnh đó tuy rằng đáng sợ, nhưng Dịch Vân ầu đều không phải máu tươi, mà là máu đen.

Vậy cũng hứa này đều là tích trữ ở Dịch Vân trong bụng tụ huyết, miệng phun tụ huyết, không hẳn không phải chuyện tốt.

Hơn nữa Dịch Vân trên người ra cái kia một tầng mồ hôi, cũng là do bản có phải hay không, thổ tụ huyết, ra do bản mồ hôi, lẽ nào Vân nhi nhân họa đắc phúc?

"Tỷ tỷ, ta không có chuyện gì, ta chưa bao giờ như ngày hôm nay cảm giác tốt như vậy..."

Dịch Vân lời còn chưa nói hết, liền cảm giác một cái thân thể mềm mại ôm chặt lấy hắn.

"Không có chuyện gì là tốt rồi, hù chết tỷ tỷ..." Khương Tiểu Nhu âm thanh nhẹ nhàng, ở cái này đầy rẫy giết chóc, ức hiếp cùng tử vong đại hoang, bọn họ tỷ đệ hai người, chính là sống nương tựa lẫn nhau chí thân người...

Nàng chăm chú ôm Dịch Vân thân thể, phảng phất sợ sệt một buông tay liền mất đi hắn.

Như vậy ôm một hồi lâu, Khương Tiểu Nhu lau khô nước mắt, khỏe mạnh kiểm tra Dịch Vân một phen, xác nhận vô sự sau khi nàng hỏi, "Trước người nói rồi tên Liên Thành Ngọc, là Liên Thành Ngọc hại người?"

Dịch Vân do dự một chút, vẫn gật đầu một cái, "Tiểu Nhu tỷ, ta cảm thấy Liên Thành Ngọc đối với người lòng mang ý đồ xấu!"

Dịch Vân, để Khương Tiểu Nhu mặt đỏ lên, "Người cái tiểu hài tử, nói linh tinh gì vậy."

Một cái mười một mười hai tuổi đứa nhỏ, nói ra lòng mang ý đồ xấu lời như vậy, thực sự có chút quái dị.

"Cái này Liên Thành Ngọc, quá xấu rồi!"

Khương Tiểu Nhu nghiêng rằng nghiêng lợi nói rằng, Liên Thành Ngọc như vậy đối với mình đệ đệ, có thể một mực nàng không có cách nào đối với Liên Thành Ngọc như thế nào, Liên Thành Ngọc quá mạnh mẽ, hơn nữa chính người chiến sĩ dự bị doanh đều mặc cho hắn điều khiển.

"Bồng!"

Đột nhiên một tiếng nổ vang, Khương Tiểu Nhu sợ hết hồn, quay đầu nhìn lại, đã thấy cửa viện bị người đá văng ra, một cái vóc người đại hán khôi ngô xông vào. (một tuần lễ mới, cầu phiếu đề cử, ân, Chân Vũ Thế Giới là sách mới, hiện nay trần trường mà chạy bên trong, khẩn xin mọi người chống đỡ.)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Cảm giác khác thường

Nhìn thấy cái này khách không mời mà đến, Dịch Vân nhú mày, cái này xông tới hán tử chính là trước phân lương thì với bọn hắn lên xung đột, muốn đối với Khương Tiểu Nhu động thủ cái kia.

Mà Dịch Vân cũng biết tên của hắn, gọi Triệu Thiết Trụ.

"Người muốn làm gì!"

Đột nhiên nhìn thấy Triệu Thiết Trụ xông tới, Khương Tiểu Nhu sốt sáng lên đến, đầu tay của nàng hướng về phía đệm chân phía dưới, lặng lẽ nắm lấy vãn tàng đang đệm chân phía dưới một mũi tên.

"Ha, tiểu nương bị người căng thẳng cái gì, đại gia ta hôm nay tới là vì chuyện đứng đắn, liên công tử đã bắt đầu bế quan, muốn một hơi bế quan ba tháng, xung kích Tử Huyết Chiến Sĩ cảnh giới, vì là khi đó Thái A Thần Quốc chiến sĩ tuyển chọn làm chuẩn bị!"

"Tộc trưởng hiện tại đã ra lệnh, hết thảy tộc nhân, cũng phải đi trên núi hái thuốc, cho liên công tử ngao được canh tây thể! Mỗi người mỗi ngày, đều muốn lên giao tám lạng dược liệu!"

"Hái thuốc? Tây thể?"

Dịch Vân lúc này mới nhớ tới đến, chính mình trước tựa hồ chính là hái thuốc thời điểm, từ trên vách đá rơi xuống "Ngã chết".

Xem ra cái gọi là hái thuốc, chính là cho những này chiến sĩ tây thể dùng.

Ngẫm lại thực sự là đáng thương, chính mình còn nhỏ tuổi liền liều mạng tính mạng đi hái thuốc, vẫn là vì là người khác hái thuốc, ngã chết không chỉ gặt liên tục bồi thường đều không có, liền lương thực đều phải bị cắt xén.

"Một người một ngày giao tám lạng dược liệu? Làm sao có khả năng?" Khương Tiểu Nhu trong lòng phẫn nộ, "Hơn nữa chúng ta đều đi hái thuốc, vậy còn làm sao có thời gian chế tiền? Không có vũ khí, lần sau làm sao cùng bộ tộc lớn đối lương thực? Vậy chúng ta không đều phải chết đói rồi!"

"Ha ha ha! Người còn muốn đối lương thực? Đợi được liên công tử đột phá Tử Huyết Chiến Sĩ, bị Thái A Thần Quốc tuyển chọn sau khi, các người còn đối cái gì lương thực, các người cũng có thể chuyển tới trong thành thị, bảo đảm các người khỏe ăn, thật uống!"

Đại hán miệng đầy trào phúng nói rằng, tiện thể tham lam nhìn Khương Tiểu Nhu một chút, cô nàng này cũng thật là cái mỹ nhân bại hoại, nếu như dinh dưỡng khá hơn một chút, lại dài mấy năm, vậy còn được.

"Đệ đệ ta trước chính là hái thuốc mới té bị thương, hắn hiện tại đi đứng đều không tiện lợi, các người còn để hắn đi hái thuốc, cái kia không phải lấy mạng của hắn sao?"

Khương Tiểu Nhu khí tức âm thanh run, Dịch Vân nguyên vốn là hái thuốc ngã chết, hiện tại mới vừa sống lại, thân thể còn hư yếu ợt quá, rồi lại muốn hái thuốc, đây căn bản bằng để hắn đi chết!

Hơn nữa đi hái thuốc nửa điểm chỗ tốt đều không có, hái tới được đều muốn không trả giá nộp lên cho bộ tộc!

Đại hán nghe xong Khương Tiểu Nhu xem thường nở nụ cười, "Cá nhân tính mạng, so với bộ tộc vinh quang mà nói lại đáng là gì! Chỉ cần liên công tử đột phá Tử Huyết Chiến Sĩ, bị Thái A Thần Quốc tuyển chọn, chính là phúc phận từ tôn, che chở Liên Thị Bộ Tộc mấy trăm năm đại sự, đến thời điểm, bộ tộc gia phả bên trong cũng sẽ ghi nhớ một phần của các người công đức!"

"Như vậy tạo phúc từ tôn chuyện tốt, các người nhưng còn tính toán chi li, thực sự là không biết cân nhắc!"

"Lại nói, lần này tộc trưởng đã lên tiếng, vì điều lý thân thể của các người, để cho các người càng có nhiệt tình, hết thảy dược liệu đưa trước đi ngao chế sau khi còn lại được tra biết phân cho các người, để cho các người dùng để phao tảo, trước đây những thuốc này tra có thể cũng là muốn cho chiến sĩ dự bị doanh thành viên."

Đại hán nói tới nói năng hùng hồn, Khương Tiểu Nhu chăm chú nắm trong tay mũi tên, đốt ngón tay đều bởi vì quá độ dùng sức mà trắng bệch. "Nếu như giao không lên dược liệu đây?"

"Giao không lên?" Đại hán sắc mặt lạnh lẽo, "Hừ! Trong bộ tộc không dưỡng rác rưởi, liền dược liệu thái không được, còn có tư cách gì ăn cơm? Nếu như giao không lên dược liệu, liền tịch thu các người lương thực, không biết bao nhiêu người còn chờ ăn cơm đây!"

Đại hán nói, liếc mắt nhìn còn nằm ở trên giường Dịch Vân, nhớ tới trước Dịch Vân dưới con mắt mọi người để cho mình ăn quả đắng, cuối cùng bị Liên Thành Ngọc trách tội hắn làm việc bất lợi, liền đơn giản phát lương cũng làm không được.

Trong lúc nhất thời, Triệu Thiết Trụ trong lòng giận lên, "Tiểu tử, đừng nằm ở trên giường giả chết, nghe nói người bị thương, để đại gia ta xem một chút, người thương ở nơi nào rồi!"

Đại hán nói vô một cái về phía Dịch Vân!

Hắn lần này, có ý định để Dịch Vân ném chút khổ sở, vì lẽ đó ra tay rất nặng.

Đối mặt đại hán tập kích, Dịch Vân bản năng muốn né tránh, nhưng mà liền ở trong nháy mắt này, Dịch Vân đột nhiên cảm thấy, trên thế giới tất cả tựa hồ cũng đột nhiên chậm lại, cái kia hung ác đại hán, hắn mỗi một phân về mặt, động tác của hắn, đều rõ ràng hình chiếu ở chính mình nhân cầu bên trong.

Bao quát chu vi Khương Tiểu Nhu căng thẳng khuôn mặt nhỏ, trong tay nàng nắm mũi tên, giường chiếu bố cục, đều ánh vào Dịch Vân mi mắt.

Cái cảm giác này lại như là thời gian đột nhiên đọng lại, âm thanh, khí lưu, tựa hồ tất cả đều hóa thành thân thể mình một phần, bị Dịch Vân rõ ràng nhận biết.

Hết thấy đều chậm lại, chỉ có Dịch Vân ngực từ tinh truyền đến từng tia từng tia cảm giác mát mẻ, cực kỳ rõ ràng.

Từ tinh?

Đến từ chính từ tinh cái kia cỗ cảm giác mát mẻ, để Dịch Vân thân thể chấn động!

Dịch Vân thậm chí cảm thấy, hắn có thể trong nháy mắt, thấp người né tránh đại hán này một trào, đồng thời nhân thể đoạt quá Khương Tiểu Nhu trong tay mũi tên, lại thân thể vọt lên, mượn này một chuỗi sức mạnh đem mũi tên đâm vào đại hán kia yết hầu, đem hắn giết chết!

Cái cảm giác này phi thường mãnh liệt, thậm chí thân thể mình hoàn mỹ nhất di động quỹ tích đều hiện ra ở Dịch Vân trong đầu, để Dịch Vân rất có thứ một lần kích động.

Bất quá Dịch Vân cuối cùng không có làm như thế, hiện tại cũng không phải cùng Liên Thị Bộ Tộc lúc trở mặt.

Vén vén kích động dân chúng, liền để Liên Thành Ngọc đối với mình nổi lên sát tâm, nếu như giết chết hoặc hành hung bộ tộc chiến sĩ, hậu quả kia biết nghiêm trọng hơn, một cái nguyên bản tay trái gà không chặt tiểu tử giết một người chiến sĩ dự bị doanh thành viên, sao có thể có chuyện đó không đưa tới bộ tộc cao tầng quan tâm? Thực lực khởi nguồn căn bản giải thích không rõ!

Hắn trợ mắt nhìn Triệu Thiết Trụ chớp tới, chỉ là không để lại vết tích lùi về sau một chút, để Triệu Thiết Trụ không có thể bắt trụ da thịt của chính mình, chỉ là nắm lấy quần áo.

Triệu Thiết Trụ vốn là muốn đem Dịch Vân da thịt lấy ra một mảnh tím xanh đến, không nghĩ tới con vật nhỏ này hoạt không lưu tu, sau này co rút lại, dĩ nhiên để cho mình thất thủ rồi!

Nếu như lại trào một lần, Triệu Thiết Trụ cũng mặt không xuống mặt mũi, chỉ là hừ một tiếng, đem Dịch Vân nhắc tới : nhắc lên, lại ném ở trên giường.

"Xem ngươi này bần hầu tử cũng không bị thương mà! Ngày mai mặt trời lặn lúc, đem dược liệu đưa trước đến, thiếu một hai, liền chụp các ngươi mười cân lương thực!"

Triệu Thiết Trụ nói xong câu đó, hất tay liền đi.

"Vân nhi, ngươi không sao chứ." Khương Tiểu Nhu lo lắng hỏi, Dịch Vân nhưng ngoảnh nói không ra lời.

Vừa nãy trong nháy mắt đó cảm giác là chuyện gì xảy ra?

Kinh nghiệm lâu năm huấn luyện Triệu Thiết Trụ, ở trước mặt mình tựa hồ đột nhiên chậm cùng rùa đen như thế, để Dịch Vân có loại có thể rất dễ dàng giết chết cảm giác của hắn.

Nếu như không phải Triệu Thiết Trụ đột nhiên đạt được lão niên si ngốc, như vậy lẽ nào là . . Động tác của chính mình biến nhanh hơn?

Chẳng lẽ . . Thân thể của ta. . .

"Tiểu Nhu tỷ, ta trước đây là mấy mọi đàn ông?"

Dịch Vân ý thức được cái gì, không thể chờ đợi được nữa hỏi Khương Tiểu Nhu.

"Ngươi làm sao đột nhiên hỏi cái này? Vân nhi ngươi trước đây còn không đủ trình độ đàn ông cấp bậc, kém cỏi nhất cấp năm đàn ông cũng phải giờ lên năm mươi kg khoá đá, Vân nhi ngươi chỉ có thể giờ lên ba mươi cân. . ."

"Ba mươi cân à. . ."

Dịch Vân có chút không nói gì, bất quá ngẫm lại ở Liên Thị Bộ Tộc nâng khoá đá muốn nâng quá mức đỉnh, ba mươi cân tương đương với hơn nửa túi gạo trọng lượng, một cái vóc người gầy yếu tiểu hài tử muốn đưa nó giờ lên đến cũng không dễ dàng.

"Trong bộ tộc khoá đá để ở nơi đâu?" Dịch Vân lại hỏi.

"Ở thôn sau sân luyện công bên trong bày a, Vân nhi người hỏi cái này làm cái gì?"

"Không có chuyện gì." Dịch Vân khẽ mỉm cười, "Tỷ tỷ, ngày hôm nay nghỉ sớm một chút đi, ngày mai còn muốn hái thuốc."

...

Vào đêm, màu mực giữa bầu trời treo đầy óng ánh tinh đầu.

Thời đại này không có đèn đường, nghèo khó bách tính liền ngọn đèn cũng không nỡ dùng, vì lẽ đó Liên Thị Bộ Tộc vị trí trong thôn xóm một mảnh đen như mực.

Thôn sau sân luyện công là một mảnh phạm vi bên trong hứa khoát, bình thường chiến sĩ dự bị doanh thành viên, chính là ở đây luyện võ, tối nay, một cái linh hoạt bóng đen lặng lẽ chạy tới sân luyện công, nhìn bốn phía.

"Tìm tới rồi!"

Dịch Vân trong lòng vui vẻ, như Khương Tiểu Nhu từng nói, đang luyện công tràng một bên, bày đặt một loạt khoá đá.

Từ hai mươi cân đến ba trăm cân, thậm chí còn có năm trăm cân cối xay, cùng một ngàn cân đại cối đá.

Dịch Vân hôm nay tới nơi này, chính là vì kiểm tra sức mạnh của chính mình! Hắn muốn biết, thân thể của chính mình có phải là thật hay không sản sinh dị biến, dị biến nguyên nhân lại là cái gì?

(có thư hữu nói nhân vật chính tính cách thiên yếu, cái này, đại gia từ từ xem đi xuống đi, nhân vật chính kỳ thực trí nhớ rất tốt, bị người bắt nạt toàn bộ ghi vào tiểu sách vở trên, so với (Vũ Cực Thiên Hạ) công chính trực lâm mình, Dịch Vân thỉnh thoảng sẽ làm một ít sau lưng hại người sự ^_^)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Dị biến nguyên nhân

Trên sân huấn luyện, yên tĩnh không người, ban đêm nước sương trọng, thêm vào khí trời lạnh, khoá đá mặt ngoài đã ngưng tụ một tầng sương lạnh, mù sương một mảnh.

Những này khoá đá, đều là cứng rắn xanh cương nham chế tạo, để ở chỗ này gió thổi dầm mưa dãi nắng hơn trăm năm, cũng sẽ không nhân phong hoá mà giảm bớt trọng lượng.

Ở này đại hoang bên trong, mọi người quen thuộc dùng cân, đá, đỉnh để hình dung võ giả sức mạnh.

Này cân đơn vị, cùng trên địa cầu cân gần như, một đá là năm mươi kg, một đỉnh là mười đá, cũng chính là một ngàn cân!

Dịch Vân xem bốn bề vắng lặng, đi tới khoá đá trước mặt, bóc lên một cái năm mươi cân khoá đá, nhẹ nhàng biến mất khoá đá trên sương lạnh, thân thể chìm xuống, lên!

Này khoá đá, so với Dịch Vân tưởng tượng muốn khinh nhiều lắm, hắn dĩ nhiên một tay liền nhắc tới : nhắc lên rồi!

Dịch Vân trong lòng vui vẻ, quả thể!

Sau đó, Dịch Vân lựa chọn năm mươi kg khoá đá.

Lần này, một tay nhắc tới : nhắc lên liền rất khó khăn, thay đổi hai tay, liền lại ung dung.

Hít sâu một hơi, Dịch Vân đứng ở hai trăm cân khoá đá phía trước, hắn ngồi xổm người xuống, song tay nắm lấy khoá đá dưới đáy, cột sống dường như một cây cung bình thường căng thẳng, hai chân phát lực truyên đến phần eo.

"Lên!"

Dịch Vân mãnh cắn răng một cái, đem hai trăm cân khoá đá nâng quá đỉnh đầu!

"Giờ lên đến rồi!"

Dịch Vân mừng rỡ trong lòng, hấn kiên trì đại khái ba giây đồng hồ, đem khoá đá ném xuống đất.

Một cái mười một mười hai tuổi nam đồng, giờ lên hai trăm cân khoá đá, khoá đá trọng lượng là tự thân thể trọng nhiều gấp ba, này nếu như thả trên địa cầu, chuyện này quả là khó mà tin nổi.

Sức mạnh, trong một đêm tăng vọt nhiều như vậy!

Hơn nữa sức mạnh vẫn là thứ yếu, khuếch đại hơn chính là tốc độ!

Là một người hài đồng, sức mạnh là hấn nhược hạng, so với người trưởng thành chênh lệch rất nhiều, nhưng là tốc độ liền không chắc kém bao nhiêu, trận đánh lúc trước Triệu Thiết Trụ công kích, Dịch Vân tự tin tốc độ của chính mình chỉ ít là đối phương gấp ba!

Thân thể của hấn, phát sinh biến hóa to lớn!

Ngắm lại cái kia ói máu đen, ra dơ bẩn mồ hôi quá trình, chỉ sợ cũng là trong truyền thuyết tẩy tịnh phạt tủy.

Thân thể mình căn cơ gay go cực điểm, trải qua một lần tẩy tịnh phạt tủy, mặc kệ sức mạnh vẫn là tốc độ, tăng trưởng phạm vi đều rất lớn!

Không cần nghĩ liền biết, biến hóa này là từ tinh mạng đến, thể nhưng từ tinh vì sao vì là mạng cho thân thể biến hóa như thế đây, nguyên nhân là cái gì?

Dịch Vân theo bản năng đi mò ngực từ tinh, nhưng là hấn không nghĩ tới, này một màn, lại lập tức sờ soạng cái không.

"Ừm! ?"

Dịch Vân trong lòng kinh hãi, vội vàng gỡ bỏ trước ngực quần áo.

Từ tinh biến mất rồi. . .

Nhưng mà cái kia cổ đến từ ngực cảm giác mát mẻ, nhưng không chút nào từng giảm nhạt.

Đây rốt cuộc là. . .

Dịch Vân cúi đầu, nhẹ nhàng chạm đến chính mình trái tim vị trí, hấn có loại cảm giác quái dị, tựa hồ từ tinh liền ở ngay đây, chưa bao giờ rời khỏi.

Mỗi một lần trái tim nhảy lên, từ tinh cũng tùy từng rung động, phảng phất từ tinh đã cùng trái tim của chính mình hợp thành một thể.

Mà cái kia cổ như có như không cảm giác mát mẻ, cũng theo từ tinh mỗi một lần rung động thả ra ngoài, dọc theo trái tim dòng máu, cuộn cuộn không ngừng chảy về phía Dịch Vân toàn thân.

Dịch Vân ngẩng đầu lên, mơ hồ nhìn thấy trên bầu trời, này điểm điểm ánh sao hướng mình hội tụ đến, nói chuẩn xác, là hướng về từ tinh hội tụ đến.

Những này ánh sao, đi vào thân thể của hấn, liền như thể biến mất không còn tăm hơi.

Liên quan với từ tinh các loại hiện tượng, để Dịch Vân trong lòng đã có một phen suy đoán.

Từ tinh, có thể hấp thu năng lượng!

Thế giới này, vũ trụ này, năng lượng làm căn bản!

Lớn đến thiên thể vận chuyển, Tinh Thần sinh diệt, nhỏ đến giun đé xây tổ, cỏ nhỏ khô vỉnh, tất cả những thứ này đều không thể rời bỏ năng lượng.

Dựa theo Dịch Vân trên địa cầu sở học vật lý lý luận, toàn bộ vũ trụ đều là từ một cái ẩn chứa vô tận năng lượng "Kỳ điểm" bắt đầu.

Năng lượng có thể chuyển hóa thành vật chất, chuyển hóa thành sinh mệnh, chuyển hóa thành tất cả.

Mà ở cái này dị thể bên trong, cao thủ tu luyện nguyên khí đất trời, tự nhiên cũng là một loại năng lượng.

Từ tinh, trời sinh đối với năng lượng có kỳ diệu lực tương tác.

Nó có thể hấp thu ánh sao, ngoại trừ ánh sao ở ngoài, Liên Thành Ngọc ám hại chính mình cái kia hai lần, cũng là một loại năng lượng, nguồn năng lượng này hẳn là Liên Thành Ngọc tu luyện được "Chân nguyên" một loại đồ vật.

Nó ẩn núp với trong thân thể của mình, để toàn thân mình cứng ngắc, nhưng là khi nguồn năng lượng này lan tràn đến ngực, chạm tới từ tinh thời điểm, cũng bị từ tinh hấp thu rồi!

Cho tới tử tinh hấp thu năng lượng đi nơi nào, vậy cũng rõ ràng.

Cái kia nương theo dòng máu vô hình cảm giác mát mẻ, đại khái chính là năng lượng thể hiện, tử tinh hấp thu năng lượng, dọc theo Dịch Vân trái tim cùng dòng máu tẩm bổ cơ thể hần, mỗi một lần trái tim nhảy lên, Dịch Vân cũng cảm giác mình thân thể tựa hồ theo mạnh lớn hơn một chút.

Hồi tưởng trước thân thể xuất hiện tẩy tinh phạt tủy, tự nhiên cũng là năng lượng tiến vào kinh mạch của chính mình huyết dịch gây nên.

Năng lượng có thể thay đổi vật chất kết cấu, có thể làm cho người ta mang đến sinh cơ, mang đến sức mạnh cùng thực lực!

Sức mạnh của chính mình từ ba mươi cân tăng vọt đến hai trăm cân, này thay đổi có thể nói là thoát thai hoá cốt.

Như vậy là cái gì có thể lượng có loại này công hiệu?

Vén vén bằng một điểm tinh quang, hoặc là Liên Thành Ngọc lưu ở trong cơ thể mình dùng để làm phá hoại năng lượng hiển nhiên sẽ không có như vậy công hiệu nghịch thiên.

Đáp án đã không nghi ngờ chút nào, cái kia chính là —— hoang cốt!

Ở phân lương thời điểm, Liên Thành Ngọc mở ra hoang cốt rương gỗ, Dịch Vân nhìn thấy rất nhiều quang điểm từ hoang cốt trung phi ra, bay vào tử tinh bên trong, bị tử tinh hấp thu đi.

Hoang cốt nhưng là hoang thú trên người quý giá nhất, tinh hoa nhất vị trí, so với hoang thú giá trị càng cao hơn!

Hoang cốt rèn luyện thành tinh hoa, có thể để cho một người chiến sĩ đột phá cảnh giới, để Liên Thành Ngọc thiên tài như vậy từ chiến sĩ thông thường trưởng thành đến Tử Huyết Chiến Sĩ.

Hoang cốt tới quý giá, có thể tưởng tượng được!

Dịch Vân một cái tay trái gà không chặt tiểu tử, căn cơ căn bản bằng không có, trên người gân cốt nhọc không thể lại yếu, như vậy nội tình, được hoang cốt phần nhỏ sức mạnh, có thể nào không phát sinh biến hóa thoát thai hoá cốt?

Nghĩ rõ ràng tất cả những thứ này, Dịch Vân có loại một trận bách thông cảm giác.

Hần thâm hút mấy cái khí, chậm rãi bình bình tĩnh lại tâm thần, tử tinh không thể nghi ngờ là một cái báu vật, nó cùng thân thể của chính mình dung hợp, trái tim của chính mình mỗi nhảy lên một lần, tử tinh đều sẽ đem năng lượng truyền vào dòng máu bên trong, rèn luyện thân thể của hần, tăng lên thực lực của hần!

Thực lực theo tim đập mà tăng trưởng, tim đập tức tu luyện, tử tinh có bức này hiệu quả, có thể nói nghịch thiên.

Được như vậy bảo bối, Dịch Vân nhưng không có lộ ra mừng rỡ như điên biểu hiện.

Ngược lại, Dịch Vân sắc mặt có chút nghiêm nghị, làm người hai đời, tuy rằng đời thứ nhất Dịch Vân cũng không trải qua quá nhiều, thế nhưng trải qua lần này chuyển thế sống lại, Dịch Vân tâm thái nhưng ở vô hình trung phát sinh rất nhiều biến hóa.

Vừa bắt đầu đến dị thể, Dịch Vân cũng mờ mịt một mảnh, tâm tình chập chờn kịch liệt, bất quá chậm rãi, hần thích ứng nơi này, hần đã bình tĩnh.

Báu vật ở trước, không thể quá tham, ngược lại không là vô dụng vô cầu, đối với như bảo vật này không hề hứng thú, vừa vặn ngược lại, là biết bảo vật quá quý giá, cho nên mới muốn thật cẩn thận, nếu là đặc ý vênh váo, liền dễ dàng bị hữu tâm nhân nhìn ra kẻ hở đến, đến thời điểm đưa tới ngập đầu tai ương!

Dịch Vân rõ ràng, này tử tinh bí mật ai cũng không thể nói cho.

Hiện tại Dịch Vân ở cái này dị thể có thể tin tưởng người cũng chỉ có tỷ tỷ của chính mình Khương Tiểu Nhu, nhưng là thiếu một người biết liền thiếu một phần nguy hiểm.

Báu vật không gặp người, Khương Tiểu Nhu chỉ là một cái cô gái yếu đuối, năng dễ dàng hơn bị thương tổn, nàng nếu là biết quá nhiều, rất khả năng vì vậy mà đưa tới tai hoạ.

(bắt đầu từ hôm nay, tương lai trong vòng hai tháng, thời gian đôi mới là thứ nhất càn buổi sáng hơn tám giờ, canh thứ hai tám giờ tối, sách mới cầu thu gom)

Chương 12: Người biết Thái A Thần Quốc

Sáng sớm hôm sau, Dịch Vân rất sớm rời giường, ngày hôm nay hắn còn muốn hái thuốc.

Đi ngang qua sân huấn luyện thời điểm, Dịch Vân nhìn thấy, chiến sĩ dự bị doanh thành viên đang huấn luyện trên sân vây quanh một vòng, một cái bát tô giả ở tại bọn hắn trung gian, bên trong chính lúc cái gì, mùi thơm nức mũi!

Đây là mùi thịt vị!

Dịch Vân lập tức phân biệt ra được loại này mùi vị, hắn nhưng là chừng mấy ngày đói bụng.

Đặc biệt là trải qua tứ tinh tẩy tinh phạt tủy sau khi, Dịch Vân phát hiện mình khẩu vị thật đến lạ kỳ, uống vào thô cháo hầu như là vừa tới trong dạ dày liền tiêu hóa, chẳng còn sót lại gì đến.

Dịch Vân biết, đây là thân thể hắn càng ngày càng tốt, đối với năng lượng nhu cầu cũng càng lúc càng lớn.

Chính mình vẫn còn tu võ cất bước giai đoạn, tự thân không có năng lực hấp thu cái gọi là "Nguyên khí đất trời", duy nhất năng lượng khởi nguồn chính là đồ ăn.

Nhưng là chỉ dựa vào bản thân trong ngày thường ăn này điểm tội nghiệp cháo, muốn bổ sung trong cơ thể hắn cần thiết năng lượng không thể nghĩ ngờ là như muối bỏ biển!

Ăn không đủ no cơm, còn làm sao tăng sức khỏe?

Bộ tộc lớn tuần kiệt đều là mỗi ngày ăn hoang thú thịt, vậy cũng là ẩn chứa phẩm chất cao năng lượng đồ ăn, cùng chính mình ăn lương thực phụ cháo quả thực là khác nhau một trời một vực!

Dịch Vân biết, nếu như chính mình trường kỳ như thế bị đói, tất nhiên biết đối với thân thể tạo thành rất ảnh hưởng xấu, hắn hiện tại chính là trường thân thể giai đoạn, là trải qua thoát thai hoán cốt sau, thể chất đang muốn tăng nhanh như gió thời điểm.

Lại như là gây trúc muốn nhỏ giò thời điểm, này nếu là muốn ít đi tưới nước, nhỏ giò rút không đứng lên, nhưng là ảnh hưởng một đời đại sự!

Kỳ thực lấy Dịch Vân hiện tại trình độ, đã có thể ung dung tiến vào chiến sĩ dự bị doanh, hưởng thụ càng tốt hơn đãi ngộ, nhưng Dịch Vân ở cánh chim không gió trước, hắn muốn ngăn chặn tất cả khả năng bại lộ tứ tinh bí mật khả năng, chính mình trong một đêm thoát thai hoán cốt, căn bản giải thích không rõ.

Huống hồ, Dịch Vân cùng chiến sĩ dự bị doanh cùng Liên Thành Ngọc trong lúc đó có rất sâu mâu thuẫn, tha căn vốn không muốn tiến vào chiến sĩ dự bị doanh.

"Hắn là dã thú thịt, bọn họ sẵn thú đánh tới."

Khương Tiểu Nhu ở một bên Toan Toan nói rằng.

Dựa theo thể giới này quen thuộc, người bình thường một ngày ăn hai món ăn, buổi sáng năm giờ lên là không ăn điểm tâm, muốn đến chín giờ sáng chung mới có thể ăn.

Chỉ có chiến sĩ cùng dự bị chiến sĩ mới có thể một ngày ba bữa, trời vừa sáng liền có thể ăn cơm, lý do là bọn họ huấn luyện muốn phí thể lực, tiêu hao đại.

Chiến sĩ dự bị doanh thành viên bởi vì phải huấn luyện, vì lẽ đó không cần tham gia sinh sản lao động, bất quá tình cờ, những này dự bị chiến sĩ xảy ra đi săn thú.

Ở đại hoang các loại nguy hiểm uy hiếp bên dưới, những này dự bị chiến sĩ đánh tới con mồi rất ít, ít như vậy con mồi, đương nhiên đều là chính bọn hắn ăn, cũng sẽ không cho dân thường, lý do là bọn họ huấn luyện muốn ăn thịt, ăn thịt tăng sức khỏe, còn nghèo khó dân chúng, làm đều là chút thủ công việc nặng, dùng không được bao nhiêu khí lực, ăn lương thực phụ là được.

Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu trải qua thời điểm, bị chiến sĩ dự bị doanh đại hán nhìn thấy, Triệu Thiết Trụ huyết sáo, tựa hồ là có ý định khoe khoang, hắn đặc biệt cầm một khối liền với xương thật thịt, ở Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu trước mặt ăn nhiều đại tước.

"Này hươu bào thịt chính là hương, ha ha ha!" Triệu Thiết Trụ cười to nói rằng, trên mặt biểu hiện đắc ý cực điểm.

Thịt là dùng hòa khảo đi ra, bỏ thêm hương liệu cùng muối ăn, dầu mỡ phân tán, mùi thịt nức mũi!

Triệu Thiết Trụ ăn được miệng đầy nước mỡ, không ngừng liếm môi cùng ngón tay, đầu lưỡi đều muốn nuốt vào đi tới.

Không chỉ như thế, hắn còn thỉnh thoảng từ trong lòng móc ra một cái dương túi da, rất quý trọng uống một hai khẩu.

Đây là tửu!

Ở Liên Thị Bộ Tộc bên trong, tửu là tuyệt đối hàng xa xỉ, lương thực ăn cũng không đủ, nơi nào còn có thể thêm ra đến một ít dùng để cất rượu?

Nhưng là chiến sĩ dự bị doanh người, lĩnh lương nhiều, bọn họ sẽ dùng không ít lương thực dùng để cất rượu, lý do là bọn họ trời đông giá rét buổi sáng liền muốn rời giường tu luyện, muốn uống rượu ấm người.

Hơn nữa cất rượu rượu còn dư lại nát bọn họ cũng sẽ không lãng phí, biết phân phát hạ đẳng bần dân, bã rượu tuy rằng một cổ vị chua, nhưng cũng hầu như so với chết đói cường a, vì lẽ đó bã rượu xưa nay không cần lãng phí.

Đã như thế, bộ tộc tộc lão môn sẽ không có phản đối chiến sĩ dự bị doanh lên lút cất rượu hành vi.

"Ha ha ha, nhậu nhẹt, nhân sinh một việc vui lớn a."

Triệu Thiết Trụ cười lớn nói, khẩu khí có ý định noi theo truyện ký trong tiểu thuyết những kia khoái ý nhân sinh đại hiệp.

Chỉ có vào lúc này, Triệu Thiết Trụ mới có thể cảm nhận được nhân sinh vui sướng, cảm nhận được chiến sĩ dự bị doanh thành viên thân phận này mang đến cho hắn chỗ tốt to lớn.

"Này hai tên ăn mày nhỏ cũng đủ đáng thương, một lúc ăn còn lại canh thịt phân cho bọn họ điếm đi."

Này hươu bào thật là khảo đi ra, nào có canh thịt, Khương Tiểu Nhu biết Triệu Thiết Trụ là cố ý bắt bọn họ trêu đùa, lạnh rên một tiếng, lôi kéo Dịch Vân tay liền muốn đi, nhưng vào lúc này, nàng cái bụng không hăng hái kêu một tiếng.

Bởi vì cách đến xa, Triệu Thiết Trụ không nghe thấy, nhưng là ngay khi Khương Tiểu Nhu bên người Dịch Vân lại nghe rõ rõ ràng ràng, nhất thời Khương Tiểu Nhu mắc cỡ đỏ cả mặt.

Dịch Vân ở một bên nhìn, cảm thấy tiểu cô nương này thực sự là đáng yêu cực kì, đại khái đối với Khương Tiểu Nhu mà nói, chính mình cái bụng gọi là một cái rất đi tỷ tỷ thân phận sự tình đi.

"Tiểu Nhu tỷ, sau đó ta biết cho tới rất nhiều sơn trân hải vị cho ngươi ăn, để ngươi ăn khắp thiên hạ ăn ngon nhất mỹ thực!"

Dịch Vân nhìn Khương Tiểu Nhu con mắt, nói rất chân thành.

Khương Tiểu Nhu sững sốt một chút, không nghĩ tới đệ đệ đột nhiên nói lời như vậy, nàng chỉ nói đây là đồng ngôn vô ky, cũng không để ý, thế nhưng Dịch Vân biết nghĩ chính mình vẫn để cho Khương Tiểu Nhu rất vui vẻ.

Nàng yêu thương sờ sờ Dịch Vân đầu, như hồng đứa nhỏ như thế nói rằng: "Tỷ tỷ chờ đây!"

Bị một cái cô bé lại hồng lại mò đầu mình, Dịch Vân rất không nói gì, ai có thể để cho mình so với này cô bé còn muốn ải nửa cái đầu đây, "Tiểu Nhu tỷ, ngươi biết Thái A Thần Quốc sao? Còn có Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử là chuyện gì xảy ra?"

Dựa theo Liên Thành Ngọc từng nói, sau ba tháng, chính là Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, một khi bị tuyển chọn, tựa hồ liền một bước lên trời, cũng là bởi vì cái này, Liên Thành Ngọc mới biết liều mạng như vậy tu luyện, còn không tiếc đánh đổi lấy một khối hoang cốt.

"Thái A Thần Quốc a. . ." Khương Tiểu Nhu trên mặt lộ ra mấy phần hồi ức vẻ, "Thái A Thần Quốc là Nhân tộc một cái cổ lão hoàng triều, nó dưới hạt 108 châu, cùng với hai mươi bốn Man Hoang nơi!"

"Chúng ta vị trí, chính là hai mươi bốn Man Hoang nơi một trong, tên là Vân Hoang."

"Thái A Thần Quốc thực lực quá mạnh mẽ, thủ đô bên trong, cao thủ như mây, nó thần quốc chiến sĩ, đại thể đến từ chính 108 châu, này cũng không phải bởi vì Man Hoang nơi chiến sĩ không mạnh, mà là bởi vì hai mươi bốn Man Hoang nơi đều là hoang vắng, tiến hành một hồi chiến sĩ tổng tuyển cử muốn tiêu hao rất nhiều nhân lực vật lực, sát hạch lên thành phẩm quá cao. Dù sao chiến sĩ tổng tuyển cử, sơ tuyển đều là Thái A Thần Quốc phái người đến trong bộ tộc tới chọn rút, bằng không để những kia tuổi trẻ chiến sĩ đi bộ xuyên qua đại hoang bằng là chịu chết."

"Lần này, Thái A Thần Quốc nhưng muốn ở Vân Hoang tiến hành chiến sĩ tổng tuyển cử, đúng là rất kỳ quái, bất quá bất kể nói thế nào, này đều là Vân Hoang vô số to nhỏ bộ tộc một cơ hội, Liên Thành Ngọc cũng là nhìn đúng cơ hội lần này, muốn Nhất Phi Trùng Thiên, nhảy ra cái này cùng khổ sơn thôn nhỏ."

Khương Tiểu Nhu chậm rãi nói đến, nghe được Dịch Vân trong lòng ngăn ra, "Tỷ tỷ, làm sao ngươi biết rõ ràng như thế?"

Khương Tiểu Nhu âm thanh còn hơi chút non nớt, nhưng là nàng kiến thức cùng ngôn ngữ năng lực, nhưng không một chút nào như một đứa bé.

"Những thứ này đều là nghe ta mẹ đẻ nói, hơn nữa tỷ tỷ tuổi nhỏ thì cũng đọc không ít kỳ văn dị chí, đối với những này cũng coi như hiểu rõ, Vân nhi, người xem ra là thật sự rất nhiều chuyện đều không nhớ ra được, người biết chữ vẫn là ta giáo."

"Ây. . ." Dịch Vân sờ sờ sau gáy, cười hi hi, xác thực, nghèo khó gia hài tử cái nào có cơ hội biết chữ? Mình có thể nhận thức chữ đều là Khương Tiểu Nhu công lao.

Khương Tiểu Nhu có thể tuổi nhỏ thì đọc sách, xem ra cũng là sinh ra ở phú thứ nhà.

"Tiểu Nhu tỷ, Liên Thành Ngọc trước nói hần nếu như có thể trở thành Thái A Thần Quốc thần quốc chiến sĩ, có thể mang theo toàn bộ tộc người di cư đến trong thành thị, là thật sự sao?"

"Rất khó. . ." Khương Tiểu Nhu lắc lắc đầu, "Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử phân vài cái cấp độ, có sơ tuyển, có phục tuyển, tầng tầng đào thải, thành tích xuất chúng giả, sắc phong 'Quốc sĩ', vậy cũng là lớn lao vinh quang, quốc sĩ bên trong người ưu tú có cơ hội tiến vào thần quốc hoàng đô, hưởng dụng thần quốc tài nguyên, tu tập (Thái A Thánh Pháp)."

"Muốn mang theo bộ tộc chuyển nhà đến trong thành phố, sợ là muốn thông qua phục tuyển, hơn nữa thành tích không sai mới được, Liên Thành Ngọc hiện tại không hần có thể đạt đến cái kia trình độ, hơn nữa hần coi như ngày sau đến cái mức kia, lấy hần làm người, sợ là cũng sẽ không quản chúng ta."

"Đúng rồi Vân nhi, người hỏi chuyện này để làm gì, sẽ không phải còn hi vọng Liên Thành Ngọc trở thành thần quốc chiến sĩ sau khi, thật sự để chúng ta áo com không lo chứ?"

"Chỉ là tùy tiện hỏi một chút." Dịch Vân sờ sờ mũi, hi vọng Liên Thành Ngọc, còn không bằng hi vọng trư biết lên cây đây.

Tiểu tử này nếu như bế quan đi ra nhìn thấy chính mình không chết, sợ là trước tiên liền muốn giết mình đi!

Bất quá vào lúc ấy, chính mình hần là đã sớm có tự vệ tư bản, ai tiêu diệt ai còn chưa chắc chắn đây!

"Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, tựa hồ ta cũng có thể tham gia, này ngược lại là một cái đề ta cùng tỷ tỷ có thể trải qua ngày thật tốt đường tắt!"

"Hơn nữa cái kia cái gì (Thái A Thánh Pháp) hần là tu luyện bí tịch một loại đồ vật, ở thế giới này tập võ, hần là không thể rời bỏ bí tịch, từ tình tuy rằng thần kỳ, nhưng cũng chỉ có thể đề ta thoát thai hoá cốt, ta nếu như không tiến vào Thái A Thần Quốc, đi đâu đi kiếm tu luyện bí tịch?" Dịch Vân lăm bầm lâu bầu, đã quyết định chủ ý.

Hần hiện tại vẫn chưa thể rời đi Liên Thị Bộ Tộc, bởi vì thực lực của hần tuy rằng tăng cao một điểm, nhưng vẫn là muốn đi ngang qua đại hoang không khác nào nói chuyện viển vông, ở Liên Thị Bộ Tộc nghỉ ngơi dưỡng sức, tăng lên thực lực mình, một hơi thông qua Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, đây mới là trước mặt dưới tình hình lựa chọn tốt nhất!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Hái thuốc bất ngờ

Liên Thị Bộ Tộc tuy rằng vị trí Man Hoang, sinh hoạt điều kiện cực kỳ gian khổ, thế nhưng Liên Thị Bộ Tộc nhưng có một chỗ sản xuất nhiều dược thảo địa phương, vậy thì là liên thị được son!

Liên thị được son nguyên khí đất trời thoáng nồng nặc một ít, vì vậy có thể thai nghén dược thảo, nơi này miễn cưỡng xem như là một chỗ Linh.

Nói là Linh, kỳ thực cũng chỉ là đối lập với nghèo rớt mòng tơi Liên Thị Bộ Tộc mà nói, nếu như đặt ở đại trong bộ tộc, này liên thị được son cũng không cái gì thứ đáng xem, bởi vì ở đại hoang, giống như vậy nguyên khí đất trời thoáng nồng nặc địa phương có rất nhiều.

Bình thường bộ tộc lớn, đều sẽ chọn một ít phong thủy bảo địa đặt chân, nơi như thế này sản vật phong phú, còn có lợi cho chiến sĩ tu luyện.

Quan trọng nhất chính là, những kia mạnh mẽ hoang thú thậm chí dã thú, không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, chúng nó thông thường không muốn tới gần nơi này chút "Linh", này liền cho bộ tộc cư dân cung cấp một tầng vô cùng trọng yếu an toàn bảo đảm.

Đương nhiên, tình cò gặp phải một ít bị thương, hoặc là bị kích thích phản nộ hoang thú, liền linh hoành xông lên xông thẳng, vẫn là sẽ làm một ít tiểu bộ tộc triệt để diệt tộc.

Nhưng mà mọi việc có lợi thì có tệ, Linh ngăn cách phần lớn hoang thú dã thú đồng thời, cũng làm cho Linh phụ cận động vật trở nên cực kỳ hi hữu, muốn đánh tới con nào không phải là một chuyện dễ dàng, tình cờ có mấy con thỏ, hươu biao, cũng sớm bị tóm sạch.

Vì lẽ đó tình huống thông thường, chỉ có Tử Huyết Chiến Sĩ, mới có năng lực thâm nhập đại hoang bên trong, bắt giết con mồi.

Đại hoang bên trong Linh, nguyên vốn là một loại quý hiếm tài nguyên, Liên Thị Bộ Tộc mạnh này được son, xem như là trong đó cấp bậc rất kém cỏi một loại, bằng không Liên Thị Bộ Tộc lại há có thể giữ được?

Tuy rằng được son cấp bậc kém, thế nhưng đối với Liên Thị Bộ Tộc mà nói, nhưng là bảo bối có phải hay không, đây là bọn hắn lập tộc gốc rễ.

Hơn nữa mỗi lần thôn dân lên núi hái thuốc, trở về đều phải nghiêm khắc soát người, chính là vì phòng ngừa có người tư tòng được thảo.

Dịch Vân công lấy được lâu, cùng Khương Tiểu Nhu sóng vai mà đi, hắn vừa cùng Khương Tiểu Nhu hỏi dò tu võ cảnh giới.

Tu võ cấp thấp nhất cấp tên là Phàm Huyết, tu vi nằm ở Phàm Huyết đẳng cấp chiến sĩ, được gọi là Phàm Huyết chiến sĩ.

Phàm Huyết kỳ thực không coi là một cái sáng tỏ cảnh giới, chỉ có thể nói là đối với người tập võ gọi chung.

Phàm Huyết tức phàm nhân máu. Phàm Huyết cảnh chiến sĩ, nói trắng ra chính là phàm nhân chiến sĩ, bọn họ tuy rằng tu võ, nhưng vẫn không có cùng phàm nhân triệt để khác nhau ra, bản chất thoát không thể rời bỏ cái này "Phàm" tự.

Nhưng là, Phàm Huyết cảnh chiến sĩ cũng so với người bình thường mạnh mẽ quá hơn nhiều, có thể xé xác hổ báo, chạy như tuần mã.

Phàm Huyết cảnh, chia làm năm tầng, tầng một dừng mãnh, tầng hai khí trường, tầng ba lôi âm, tầng bốn kinh mạch, tầng năm dẫn khí.

Tầng thứ nhất này dừng mãnh, chính là võ giả luyện võ, thông qua không ngừng cử tạ, chạy bộ, đóng cọc, tranh đấu, lại dựa vào nhân sâm, sừng hươu, thú thịt những này quý giá đồ ăn, chậm rãi cải thiện thân thể của chính mình tổ chất, để sức mạnh của chính mình, tốc độ đề cao thật lớn!

Dịch Vân hiện tại cấp độ, chính là dừng mãnh, sức mạnh của hắn tăng trưởng đến hai, ba trăm cân, tốc độ là Triệu Thiết Trụ gấp ba. Từ hướng này nói, Dịch Vân so với bình thường dừng mãnh chiến sĩ cường quá hơn nhiều, phải biết hắn mới mười một mười hai tuổi, ở tổ chất thân thể trên nhưng có thể sánh được tráng niên nam tử.

Dừng mãnh, kỳ thực liền võ đạo cất bước cũng không bằng.

Phàm Huyết tầng hai khí trường, là chỉ võ giả ở tổ chất thân thể đề cao thật lớn sau, khí tức trở nên dài lâu, khí trường chân chính luyện đến mức tận cùng, hít một hơi, khí tức liền có thể uốn lượn thành xà, thở một hơi, liền có thể hình thành một đạo khí tiền, đây chính là cái gọi là "Hấp khí như xà, thở khí như mũi tên", này ở mùa đông thời điểm rõ ràng nhất, cái kia một đạo khí tiền đi ra ngoài có thể bắn xa bốn, năm thước, thậm chí xuyên thủng trang giấy!

Mà lại khí trường cảnh chiến sĩ, tốc độ tìm đập chỉ có người thường tốc độ tìm đập một phần ba, nhưng là mỗi một lần cung huyết nhưng đều càng lâu dài, như vậy chiến sĩ, dù cho đuổi theo thiên lý mã chạy lên nửa canh giờ, như trước mặt không đỏ, tâm không nhảy.

Tầng ba lôi âm, chỉ thân thể thông hiểu đạo lý, da thịt, gân mô, xương cốt đều trở nên cực kỳ rắn chắc, thân thể mỗi một cái bộ phận, đều có thể hoàn mỹ phối hợp lại, bất động như ngù đồng rắn độc, hơi động như nhào thả hùng sư.

Lôi âm cấp chiến sĩ, bởi vì thân thể đại thành, một khi hắn vận dụng toàn lực, trong thân thể khớp xương vang động, biết phát sinh mơ hồ lôi âm, lôi âm hai chữ vì vậy mà đến.

Tầng bốn kinh mạch, là chỉ mở ra thân thể mười hai kinh chính cùng hai mạch nhâm đốc, kinh mạch thông suốt, tầng này sau khi, võ giả liền có thể cảm nhận được nguyên khí đất trời.

Tầng năm dẫn khí, cùng tầng bốn kinh mạch hỗ trợ lẫn nhau, võ giả cảm nhận được nguyên khí đất trời sau, liền có thể dẫn nguyên khí đất trời nhập thể. Dẫn tức giận tột đỉnh, nguyên khí đất trời cải tạo tự thân, hoàn thành một cái thoát thai hoá cốt quá trình, như vậy võ giả sẽ chính thức bước vào cảnh giới lớn tiếp theo —— Tử Huyết Cảnh.

Nghiêm ngặt ý nghĩa trên nói, Tử Huyết Cảnh mới là tu võ chân chính bắt đầu.

Xung cảnh giới này vì là Tử Huyết Cảnh, là bởi vì chiến sĩ đem cơ thể chính mình tu luyện tới trình độ nào đó sau, từ lượng biến đến biến chất, ở đập phá Tử Huyết Chiến Sĩ cảnh giới thời khắc, toàn thân máu tươi trở nên như thủy ngân nghiêm nghị, hơn nữa loại này máu tươi nếu như thả một điểm đặt dưới ánh mặt trời, dựa vào ánh mặt trời, liền sẽ thấy máu tươi bên trong hiện ra điểm điểm tím hào quang màu vàng óng.

Tử Huyết Cảnh là lấy được gọi tên!

Bước vào Tử Huyết Cảnh chiến sĩ, đã vô cùng mạnh mẽ, có thể bằng sức một người nuôi sống một cái bộ tộc nhỏ, vì lẽ đó ở trong đại hoang, Tử Huyết Chiến Sĩ được hưởng cực cao địa vị.

Một cái Tử Huyết Chiến Sĩ, tùy ý tiến vào một cái bên trong loại nhỏ bộ tộc, cái kia ở này bộ tộc bên trong, trên căn bản là hoàng đế bình thường tồn

tại, hết thảy tộc nhân, nghe người điều khiển, nắm giữ bộ tộc cao nhất quyền lực cùng quyền sinh quyền sát, tùy ý hưởng dụng bộ tộc hết thảy tối nữ nhân xinh đẹp, hơn nữa hết thảy nữ nhân còn có thể lấy bị Tử Huyết Chiến Sĩ làm hạnh mà cảm thấy vinh hạnh, dù cho là tộc trưởng con gái, cũng sẽ bé ngoan bò đến trên giường của người.

Cái này cũng là chuyện bất đắc dĩ, thử nghĩ một cái mỗi ngày ăn cháo loãng, ăn bữa nay lo bữa mai thiếu nữ, có một ngày sức sống đột nhiên xuất hiện một cái anh hùng, có thể cho nàng mang đến thịnh soạn nhất mỹ thực cùng tối an nhàn sinh hoạt, cái kia nàng lại có thể nào không đầu hoài tống bảo?

Cái thời đại này, mọi người sùng bái cường giả, đặc biệt là nữ nhân càng là như vậy!

...

"Vân nhi, ta leo lên hái thuốc, ném đến được thảo người ở phía dưới tiếp theo."

Khương Tiểu Nhu đang khi nói chuyện, đã leo lên một cái cây mây, Liên Thị Bộ Tộc toà này được sơn chiếm diện tích rộng lớn, mà lại thể núi vô cùng hiểm yếu!

Tuyệt đại đa số quý giá được thảo đều dài ở vách cheo leo bên trên, không phải là tốt như vậy thái.

Leo lên vách cheo leo hái thuốc, là một cái nguy hiểm công việc, thường thường muốn chết người, Dịch Vân trước chính là như thế ngã chết.

Hiện tại Dịch Vân thật vất vả sống lại, Khương Tiểu Nhu nói cái gì cũng không muốn để cho Dịch Vân lại leo lên vách cheo leo.

Dịch Vân sao có thể để Khương Tiểu Nhu đi mạo hiểm, hắn nói rằng: "Tỷ tỷ, người ở phía dưới kiếm được, mặt trên giao cho ta là được rồi!"

"Vân nhi, người đừng hồ đồ! Thân thể người mới được, cái nào có sức lực leo lên. . ." Khương Tiểu Nhu lại nói một nửa nhưng kẹt ở trong cổ họng, nàng trơ mắt nhìn Dịch Vân thân thể một chuỗi đã bắt lên cây mây, như là một cái hầu tử bình thường nhanh nhẹn bò lên.

"Vân. . . Vân nhi. . ." Khương Tiểu Nhu tròn to hai mắt, mắt thấy Dịch Vân "Chà xát sướt" trèo lên trên, ở vuông góc trên vách đá dựng đứng quả thực như giẫm trên đất bằng, Vân nhi lúc nào trở nên như thế nhanh nhẹn?

Vách cheo leo hái thuốc, cũng không phải có thể bò thẳng chức hành, còn muốn có kinh nghiệm, quen thuộc được thảo tập tính cùng tối khả năng tế bào sinh trưởng.

Tỷ như có chút được thảo hi âm, có chút được thảo hướng dương, có chút được liệu yêu thích khô ráo, có chút được thảo yêu thích ẩm ướt vân vân.

Dịch Vân hôm qua tuy rằng bù lại một chút được thảo tri thức, nhưng kỳ thực cũng biết có hạn.

Hắn vốn là là dự định dựa vào chính mình thân thủ nhanh nhẹn bù đắp phương diện này không đủ, nhưng rất nhanh hắn phát hiện không cần. . .

Khi Dịch Vân ở trên vách đá dựng đứng bò cao bảy, tám mét sau, hắn đột nhiên nhìn thấy phía trước cách đó không xa một tảng đá lớn bên dưới, mơ hồ có quang điểm bốc lên.

Điểm sáng này trên không trung ngưng lại mấy giây sau khi, liền phút chốc hướng mình bay tới, trực tiếp đi vào Dịch Vân ngực.

Đón lấy, từ tinh cái kia như có như không cảm giác mát mẻ rõ ràng rất nhiều, năng lượng dọc theo huyết thống truyền khắp toàn thân, để Dịch Vân cảm giác cực kỳ thoải mái.

Không nghi ngờ chút nào, đây là từ tinh đang hấp thu năng lượng.

"Lẽ nào. . ."

Dịch Vân ba lần hai lần bò qua đi, thò đầu ra hướng về này khối đá lớn phía dưới vừa nhìn, ở tảng đá lớn bên dưới, thành linh có một viên màu đỏ rực, to bằng nắm tay trái cây!

Đan quả, Tử Huyết Cảnh hạ phẩm được liệu, xem này hỏa hầu, chỉ ít là hai mươi niên đại trở lên.

Dịch Vân trong lòng vui vẻ, đang muốn phải đem nó hái xuống, lại phát hiện, lại là một điểm sáng từ đan quả mặt ngoài chậm rãi bay ra, bay vào chính mình ngực!

Mấy giây sau khi, người thứ ba quang điểm, thứ tư quang điểm.

Quang điểm càng ngày càng nhiều, mà đan quả mặt ngoài ánh sáng lộng lẫy lại tựa hồ như ở vô hình trung, mơ hồ âm đạm rồi một chút, không từ quan sát kỹ, căn bản phát hiện không được.

Từ tinh, đang hấp thu đan quả bên trong năng lượng tinh hoa!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hết thấy hút sạch

"Này tử tinh, liên được liệu bên trong năng lượng đều có thể hấp thu? Đúng rồi! Được liệu bên trong ẩn chứa 'Được lực', bản chất không phải là một loại năng lượng sao?"

"Chiến sĩ uống thuốc tài, thân thể thực lực biết tăng cao, cũng là bởi vì thân thể hấp thu được lực, luyện hóa được liệu bên trong năng lượng."

Dịch Vân trong lòng bừng tỉnh hiểu ra, hẳn những ngày qua cũng đã làm nhiều lần thí nghiệm, chuẩn bị hỏa diễm, nước nóng, ma sát lên điện sau vài thô chờ chút Dịch Vân cho rằng "Bao hàm năng lượng" đồ vật, nhưng là những này cái gọi là "Năng lượng", tử tinh đều không hấp thu.

Tử tinh có thể hấp thu năng lượng, hiện tại tổng kết lên chính là ánh sao, hoang cốt, được lực, cùng với Liên Thành Ngọc trong cơ thể tu luyện nguyên khí.

Cẩn thận ngẫm lại, những năng lượng này ngoại trừ mịt mờ ánh sao ở ngoài, cái khác, đều cùng thể giới này vô giả tu luyện có quan hệ!

Thậm chí ánh sao, cũng có thể cùng tu luyện có quan hệ, thể giới này không hẳn không có cái gì công pháp tu luyện là hấp thu ánh sao.

Ngay cả hoang cốt, được liệu những này liên càng không cần phải nói, này cũng là có thể cải thiện vô giả thân thể, tẩy tinh phạt tùy thứ tốt.

Tựa hồ chỉ có những này tu vô năng lượng, mới có thể bị tử tinh hấp thu.

Bất quá, tử tinh hấp thu đan quả bên trong được lực, như vậy này viên đan quả còn có tác dụng sao?

Đại khái đã phế bỏ đi!

Này đan quả mặc dù coi như còn hoàn hảo, nhưng thực tế chỉ có thể coi là một khối vè ngoài không sai được tra, thậm chí khả năng liên phổ thông được tra cũng không bằng.

Dịch Vân biết, đan quả thứ này là không thể trực tiếp ăn, nhất định phải trải qua đặc thù thủ pháp đến rèn luyện một phen.

Mà loại này rèn luyện phương pháp, chỉ có bộ tộc cao tầng biết.

Không riêng đan quả như vậy, liên thị được son cái khác được liệu cũng đều là gần như, người bình thường ăn đi là xuyên tràng độc được, không chỉ không có lợi, ngược lại sẽ bởi vì tiêu hóa không được được lực mà trong bụng đau nhức, thậm chí thất khiếu chảy máu mà chết!

Nếu không phải như thế, Liên Thị Bộ Tộc cũng sẽ không yên tâm để những này bản dân đi trên núi hái thuốc, bằng không bọn họ ở hái thuốc thời điểm ăn vụng, ai có thể biết?

Nhưng là hiện tại, tử tinh hấp thu đan quả bên trong được lực, lại phụng dưỡng Dịch Vân thân thể, Dịch Vân nhưng không có cảm giác đến cái gì độc tác dụng phụ.

Đây chính là tử tinh chỗ thần kỳ.

Nó đem nguyên bản táo bạo năng lượng, chuyển hóa thành thích hợp người bình thường hấp thu nhu hòa năng lượng, để Dịch Vân có thể tùy ý nuốt ăn hấp thu trên núi được thảo, hơn nữa không người hiểu rõ!

Có thể nói thân không biết, quỷ không hay!

Ý thức được những này, Dịch Vân không nhịn được nở nụ cười.

"Vân nhi, ngươi đang cười cái gì nha." Khương Tiểu Nhu ở phía dưới hô to, nàng vẫn căng thẳng Dịch Vân, sợ Dịch Vân không cẩn thận té xuống, như thế cao địa phương, ngã tại thạch đầu trên đất, kết cục có thể tưởng tượng được.

"Tiểu Nhu tỷ, ngươi xem đây là cái gì?"

Dịch Vân lấy xuống cái viên này đã hoàn toàn mất đi được lực đan quả, đưa nó ném xuống.

"Đan quả? Thật lớn một viên!"

Khương Tiểu Nhu trong lòng vui vẻ, nhưng mà chợt lại có chút thương cảm, hai mươi niên đại đan quả, thật được là thật được, nhưng là đệ đệ nhưng không có tư cách hưởng dụng, dược liệu này hay là muốn đưa đến bộ tộc, do bộ tộc mấy lão già tí mĩ rèn luyện sau khi, cho Liên Thành Ngọc tẩy thể.

Mang theo hạm hực tâm tình, Khương Tiểu Nhu đem đan quả để vào dược lâu bên trong.

Nhiệm vụ của bọn họ là mỗi người hái thuốc tám lượng, đây là dựa theo cấp thấp nhất dược liệu đến toán trọng lượng, như hai mươi niên đại đan quả như vậy dược liệu, tính toán trọng lượng thời điểm biết nhiều hơn một ít, nếu như hôm nay vẫn tốt như vậy vận, chỉ ít lương thực là bảo vệ.

Ngẫm lại cũng là đáng thương, mình và đệ đệ liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng hái thuốc, coi như vận may nghịch thiên, hái rất nhiều quý giá dược liệu, cũng là không công cho người khác làm gầy y.

"Vân nhi, gần như là được, đừng lên trên nữa bò."

Khương Tiểu Nhu mất thấy Dịch Vân đã bò đến cao mười mấy mét độ, đầu lòng hô to, như thế nào đi nữa liều mạng, thái dược còn không là người khác, có ý nghĩa gì.

Nhưng là Dịch Vân nhưng giả bộ không nghe thấy, bởi vì hắn nhìn thấy, ở cách đó không xa một gốc cây sinh trưởng ở trên vách núi cheo leo méo cổ cây thông phụ cận, có linh quang bốc lên, nơi đó có dược liệu!

Dịch Vân ba lần hai lần bò qua, một cái tay treo cây thông thân cây, một cái tay khác từ cây thông gốc rễ cẩn thận từng li từng tí một trích khỏi tiếp theo tiểu dạng xòe ô dược thảo.

"Ô linh chi, so với đan quả giá trị càng cao hơn dược liệu."

Dịch Vân trong lòng vui vẻ, không chút khách khí đem ô linh chi bên trong năng lượng hấp thu đến không còn một mống, trong lúc nhất thời, loại kia sáng khoái tràn trề cảm giác lần thứ hai truyền đến, Dịch Vân rõ ràng cảm giác được ô linh chi bên trong năng lượng tiến vào trái tim của chính mình sau, lại dọc theo dòng máu chảy khắp thân thể mỗi một phần, tắm bổ máu thịt của hắn, cái cảm giác này để Dịch Vân thoải mái muốn **.

Phải biết, Dịch Vân những ngày qua vẫn nằm ở trạng thái đói bụng.

Đặc biệt tâm tình phật tử sau khi, Dịch Vân càng là đói bụng đến phải con mắt đều muốn mạo ánh sáng xanh lục, hiện tại Dịch Vân vẫn không có thể lực một người ra ngoài săn thú, nhưng là một mực thân thể của hắn đang nhanh chóng trưởng thành, cần gấp năng lượng.

Ăn lượng lớn đồ ăn có thể cung cấp năng lượng, thế nhưng bình thường cơm canh sao có thể cùng dược liệu so với? Đây một viên đan quả, một cây ô linh chi, đối với Dịch Vân mà nói, tuyệt đối là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Dịch Vân cảm thấy, tử tinh hấp thu này ô linh chi sau khi, theo lần lượt dòng máu tuần hoàn, ô linh chi dược lực nhập thể, chính mình không nhưng cảm giác khéo léo bên trong tràn ngập khí lực, liền thị lực đều nâng cao một bước, nguyên bản mười mét ở ngoài con kiến chính mình chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, bây giờ có thể thấy rõ ràng con kiến đầu ngực bụng cùng sáu cái tinh tế chân.

Ô linh chi có thể minh mục, Dịch Vân tuy rằng không quá thông hiểu dược lý, thế nhưng hắn cũng biết đại khái, loại này cấp thấp dược thảo hiệu quả kỳ thực chưa chắc sẽ như thế rõ ràng, bộ tộc các lão đầu tử, mỗi lần đều muốn dùng lượng lớn dược thảo đến ngao dược, mới có thể miễn cưỡng đưa đến một ít hiệu quả.

Mà chính mình dùng tử tinh hấp thu dược thảo, hiệu quả lập tức rõ ràng, hơn nữa vô cùng hiện ra.

Này tử tinh, sợ là có thể làm cho thuốc hiệu quả tăng gấp đôi đi!

Dịch Vân đem này cây đã biến thành "Cao cấp dược tra" ô linh chi ném cho Khương Tiểu Nhu.

"Ô linh chi! Vân nhi, ngươi làm sao vận may tốt như vậy!"

Khương Tiểu Nhu cảm thấy không thể tưởng tượng được, loại này cấp bậc dược liệu bình thường một ngày thu hoạch một cây liền gần đủ rồi, nhưng là Dịch Vân ngày hôm nay hái thuốc, liền với hai cây đều là loại này cấp bậc thật dược, vận may thực sự tăng cao rồi!

Dịch Vân cười cợt, không hề trả lời, có tử tinh ở, chỉ cần hắn tới gần linh dược phụ cận, sẽ có quang điểm bốc lên, như tháp hải đăng như thế chỉ dẫn chính mình, có thể không hái dược thật dược sao!

Lúc này Dịch Vân đã bò cao mười mấy mét, nhưng là bởi vì bồi bổ hai cây dược liệu, hoàn mỹ hấp thu trong đó dược lực, Dịch Vân cảm giác mình sinh long hoạt hổ, lại bò cái mười mấy mét đều là dễ như ăn cháo.

Nhưng là Dịch Vân không muốn quá mức kinh thể hãi tục, vẫn là leo xuống.

Chuyển sang nơi khác, kế tục hái thuốc!

Dịch Vân căn cứ hút sạch, lấy sạch, ăn sạch cơ bản sách lược, nhìn thấy thảo dược giống nhau gió cuốn mây tan.

Hắn phát hiện, này liền thị được son quả thực là chính mình phong thủy bảo địa.

Hắn những ngày qua chính bị đối, phát sầu không có năng lượng tu luyện, này liền thị được son, lại lập tức giải quyết cái này vấn đề khó khăn không nhỏ.

Dịch Vân bò lên trên một chỗ vách núi, chỗ này vách núi địa thế rất cao, bình thường tuyệt ít có người có thể tới, lấy Khương Tiểu Nhu góc độ, căn bản không thấy rõ Dịch Vân ở phía trên làm cái gì.

"Vân nhi, người cẩn thận!"

Khương Tiểu Nhu âm thanh từ đáy vực truyền đến, bởi vì gió núi quá lớn, bị thổi làm có chút mơ hồ.

"Tiểu Nhu tỷ người yên tâm đi, trong lòng ta nắm chắc."

Dịch Vân như mạnh mẽ son lĩnh dương bình thường ở đá lồi chồm đột ngột trên tảng đá nhảy lên, bình thường cao ba, bốn mét vách cheo leo, Dịch Vân ở trên vách đá mượn lực hai lần liền như bay đi tới.

Lúc này, ở hắn trong tầm mắt, một tảng đá lớn trong vết nứt, bay ra một cái to bằng nắm đấm trẻ con chùm sáng.

Này chùm sáng so với trước Dịch Vân nhìn thấy bất kỳ một viên quang điểm đều muốn sáng rực rỡ gấp mười lần!

"Hả? Đây là!"

Dịch Vân trong lòng ngẩn ra, có thể thả ra như thế sáng sủa ánh sáng, trước mắt đặt ở khe đá bên trong này cây linh dược sợ là cực kỳ quý giá.

Dịch Vân đẩy ra nham thạch, quả nhiên ở nham thạch bên dưới, tìm tới một cây quanh co khúc khuỷu tử ngọc tham, này tử ngọc tham vị trí bí mật, lại đang một chỗ người thường khó có thể leo vách núi cheo leo bên trên, vì lẽ đó dài ra nhiều năm như vậy, càng là đều không có bị phát hiện.

Này có thể tiện nghi Dịch Vân.

Dịch Vân cũng không khách khí, trực tiếp lợi dụng tử tinh đem này tử ngọc tham cũng hấp thu đi.

Trong lúc nhất thời, tử tinh bên trong đây rẫy mông mông lung lung tử quang, những này tử quang hội tụ đến Dịch Vân trong thân thể, Dịch Vân chỉ cảm thấy trong cơ thể phun trào một dòng nước nóng, luồng nhiệt lưu này dọc theo Dịch Vân kinh mạch tứ tán lưu động, tràn ngập toàn thân, thoải mái Dịch Vân cảm cố nội tạng, thậm chí chậm rãi tăng lên trên đến não bộ, để Dịch Vân ngũ giác càng thêm nhạy cảm đồng thời, cũng có loại ẩm đầu, tứ chi nhẹ nhàng cảm giác.

Cái cảm giác này lại như là uống rượu say, toàn thân như là thời khắc trôi nổi ở đám mây, một mực trên người lại nóng rực cực kỳ, để Dịch Vân cảm giác mình tựa hồ có vô cùng khí lực muốn phát tiết ra ngoài!

Dịch Vân cả người dương khó chịu, hắn giương mắt quét qua, liền nhìn thấy trên đất một khối xem ra có hai, ba trăm cân tảng đá lớn, Dịch Vân cảm giác mình toàn thân như là có trăm ngàn con con kiến ở bò, hận không thể mạnh mẽ phát tiết một phen.

Hắn đi tới nơi này khối tảng đá lớn trước, một hơi đưa nó nhấc lên.

Một thoáng! Hai lần! Ba lần!

Dịch Vân đem khối đá này giờ mười mấy lần, toàn thân ra một thân mồ hôi nóng, nhưng có loại sáng khoái tràn trề cảm giác.

Hắn còn cảm thấy không đã nghiền, lại cố lấy khối nham thạch này làm thâm tồn oa nhảy, một hơi nhảy hai mươi lần, chân đều đã tê rần, toàn thân mồ hôi đều bị nhiệt lượng bốc hơi lên thành hơi nước.

Thật sáng khoái!

Dịch Vân tùy ý một chuyển động thân thể, toàn thân khớp xương đùng đùng vang vọng!

Võ giả tập võ, ở đánh cơ sở khoảng thời gian này chính là dùng hoang cốt, linh dược tẩy thể, rèn luyện thân thể, cường tráng thần hồn!

Ở rèn luyện sau khi, lại dựa vào ngày qua ngày khổ luyện, nếu như không có tài nguyên, hoặc là không có nghị lực, vậy căn bản liền luyện không được vũ.

Cái kia cây tử ngọc tham Dịch Vân không nhúc nhích, cấp bậc như vậy linh dược thái xuống có thể sẽ gây nên náo động, đặc biệt là tử ngọc tham được lực sớm đã bị Dịch Vân hút sạch, hắn cũng không muốn hái đồ chơi này tự gây phiền phức.

Người bình thường hái thuốc, ròng rã một ngày không nhàn rỗi, cũng chưa chắc có thể thái đủ tám lượng dược liệu, mà Dịch Vân có tử tinh chỉ dẫn, hơn nữa hắn ngũ quan nhận biết nhạy cảm, tai thính mắt tinh, mấy chục mét ở ngoài được thảo đều thấy rõ, bởi vậy chỉ là một cái canh giờ, Dịch Vân liền thái được rồi mình và Khương Tiểu Nhu cần thiết mười sáu hai dược liệu.

Đương nhiên, những được liệu này đều bị từ tinh hấp thu quá một lần, đã là xem ra hoàn hảo, kỳ thực đều biến thành được cặn bã.

Dịch Vân đem được lâu giao cho Khương Tiểu Nhu, dặn Khương Tiểu Nhu không muốn quá sớm đem được thảo nộp lên, miễn cho lôi kéo người ta chú ý.

"Vân nhi... Làm sao nhanh như vậy..." Khương Tiểu Nhu cảm thấy rơi vào trong sương mù, đệ đệ hái thuốc tốc độ cũng quá nhanh đi.

"Số may đi, Tiểu Nhu tỷ, ta trước tiên hạ sơn một chuyến, người ở đây trang giả vờ giả vịt, ta đi rồi!"

Dịch Vân đang khi nói chuyện, liền chạy vội hạ sơn.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lôi bao hàm chín tầng mây, kinh

Liên Thị Bộ Tộc sân luyện công ——

Hơn ba mươi tráng hán chính ở giữa sân tập võ huấn luyện, cát bay đá chạy!

Bọn họ đều là Liên Thị Bộ Tộc chiến sĩ dự bị doanh thành viên, mà giáo dục bọn họ, là Liên Thị Bộ Tộc huấn luyện viên Diêu Viễn, hán cũng là Liên Thị Bộ Tộc ngoại trừ tộc trưởng cùng Liên Thành Ngọc ở ngoài, người thứ ba đạt đến Phạm Huyết năm tầng chiến sĩ.

"Àm! Âm! Âm!"

Quyền phong từng trận, tiếng gào trùng thiên, những này chiến sĩ dự bị doanh thành viên, mỗi một người đều là bộ tộc đem hết toàn lực bồi dưỡng được đến.

Lúc này chính trực đầu mùa đông, đại hoang trên gió lạnh vừa nặng, nhưng mà từng cái từng cái chiến sĩ dự bị doanh thành viên nhưng đều luyện được mồ hôi như mưa dưới!

Nhưng là, ở trên đài cao, nhìn những đại hán này huấn luyện huấn luyện viên Diêu Viễn nhưng nhíu mày, "Dừng lại!"

Diêu Viễn một tiếng rống to, dường như bình địa một cái sấm sét!

Thao luyện chiến sĩ lập tức ngừng lại.

"Ta dạy cho các người 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', chính là Thái A Thần Quốc truyền xuống cơ sở tu luyện pháp môn! Đây 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' tuy rằng chỉ có gần gần mười tám thức, nhưng là mỗi một thức đều rất nhiều học vấn! Các người này quân đồ con lợn, chỉ học chiêu thức, nhưng nửa điểm diễn dịch không ra trong đó thần vận, vốn là trò mèo, không cái điều dùng!"

Diêu Viễn một đoạn văn liền đem những đại hán này những ngày qua vì là tu luyện làm nỗ lực tất cả đều phủ định rồi!

Nhưng mà, không có ai dám nói một câu không phục, bởi vì Diêu Viễn ở chiến sĩ dự bị doanh uy vọng cực cao.

Liên Thành Ngọc uy vọng cao, đó là bởi vì tương lai của hán, hán có thể trở thành Tử Huyết Chiến Sĩ, thậm chí đạt đến tử huyết trở lên cảnh giới.

Mà Diêu Viễn uy vọng cao, nhưng là bởi vì quá khứ của hán.

Diêu Viễn cũng không phải Liên Thị Bộ Tộc người, hán là người ngoại lai, hán đã từng tu luyện tới Tử Huyết Cảnh cực hạn, sau đó bởi vì bị kẻ thù truy sát bị thương, rơi xuống đến chiến sĩ thông thường cảnh giới, đến đại hoang tị nạn, đặt chân ở Liên Thị Bộ Tộc, này ở lại chính là thật nhiều năm.

Sức mạnh không còn, nhưng Diêu Viễn kinh nghiệm vẫn còn, do hán đến giáo dục chiến sĩ dự bị doanh, không ai dám không phục.

Bởi vì Liên Thành Ngọc chính là Diêu Viễn dạy dỗ đến!

Liên Thành Ngọc tuổi còn trẻ, lại sinh ra ở Liên Thị Bộ Tộc như vậy tiểu bộ tộc, nếu như không có cao nhân giáo dục, lại sao có thể sẽ có thành tựu như thế này?

"Các ngươi không nên coi thường này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', ở Thái A Thần Quốc, quý giá nhất đương nhiên là (Thái A Thánh Pháp), nhưng (Thái A Thánh Pháp) là ngươi tu võ đạt đến cảnh giới cao hơn mới có thể tiếp xúc được tu luyện pháp môn, mà ở Tử Huyết Cảnh trở xuống, căn bản không dùng được! Ở Tử Huyết Cảnh trở xuống, liền muốn tu này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' ! Dù cho là Thái A Thần Quốc thành viên hoàng thất cũng là như thế!"

" 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' là hàng đầu luyện thể pháp môn, nếu như thật sự toán giá trị của nó, một tòa thành trì đều không đổi được! Chẳng qua là ban đầu Thái A Thần Quốc vì tăng cường quốc lực, đề vô số nghèo khó dân chúng có tập võ cơ hội, có thể đối kháng đại hoang bên trong các loại nguy hiểm, mới có ý định đem 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' công khai, các ngươi có thể học được bộ quyền pháp này, là các ngươi tạo hóa!"

"Các ngươi muốn luyện đến Phàm Huyết tầng năm dẫn khí cảnh, nhất định phải lần lượt tu thành dũng mãnh, khí trường, lôi âm, kinh mạch! Mà muốn tu thành những này, liền muốn luyện các ngươi khí lực, luyện các ngươi cơ thịt, luyện các ngươi xương cốt cùng ngũ tạng lục phủ! Cái trò này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' mười tám thức, luyện cơ thịt, luyện ngũ tạng, luyện cốt, tất cả đều bao hàm ở bên trong rồi!"

"Các ngươi nếu có thể chân chính hiểu rõ 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' sáu vị trí đầu thức, liền có thể nâng nghìn cân tới đỉnh, đạt đến một đỉnh lực lượng, mở chín đá tới cung, kéo thành trắng tròn, mũi tên bắn ra ngàn bộ ở ngoài, vẫn như cũ có thể xuyên thủng tòa giáp!"

Diêu Viễn ở đây trên lớn tiếng phát biểu, mà những lời nói này, nhưng không sót một chữ rơi xuống Dịch Vân trong tai.

"Nâng nghìn cân tới đỉnh, mở chín đá tới cung. . ."

Dịch Vân nghe được có chút say mê, ở cái này dị thể, chín đá chính là chín trăm cân!

"Nghe Diêu Viễn vừa nói như thế, này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' đúng là một bộ thật quyền pháp, không nghĩ tới Thái A Thần Quốc ở cơ sở quyền pháp phương diện không có mề khen mề dài đuôi, mà là đem công khai, dùng để tăng cường quốc lực, này Thái A Thần Quốc quốc quân, cũng có mấy phần thánh nhân phong độ."

Dịch Vân chính ngừng thở, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm sân luyện võ, hẳn tới nơi này tự nhiên là dự định thâm học võ công!

Dịch Vân ở xuyên qua trước học quyền thuật cái gì, chỉ có quân huấn thời điểm học quân thể quyền, vậy chỉ có thể toán toán đã một loại công phu, ở này dị thể khẳng định là không thể thực hiện được, hiện tại Dịch Vân tổ chất thân thể tăng nhanh như gió, nhưng là nhưng không hiểu công pháp, không hiểu võ kỹ, chân chính đối địch tất nhiên muốn ăn thiệt thòi!

Hơn nữa không có công pháp, ngày sau tốc độ tu luyện cũng sẽ chậm chậm rất nhiều.

Đặc biệt theo cảnh giới càng ngày càng cao, vấn đề sợ là sẽ càng ngày càng hiện ra, bằng không cái kia Thái A Thần Quốc (Thái A Thánh Pháp) cũng sẽ không tình quý như vậy rồi!

"Ta hiện tại cho các ngươi biểu thị một lần, đều xem trọng rồi!"

Diêu Viễn âm thanh sấm dậy, Dịch Vân cũng đánh tới hoàn toàn tinh thần.

"Đây một chiêu, gọi 'Mãnh Hồ Hạ Sơn', là luyện gân chiêu thức!"

Diêu Viễn trạm ở giữa sân một cái cọc gỗ trước, chân trái về phía trước duỗi thẳng, tả tay nắm lấy chân trái mắt cá chân, hữu đầu gối uốn lượn, thân thể chếch khuynh, eo lưng như là một cây cung bình thường cong lên, thậm chí phát sinh mơ hồ nhẹ vang lên.

Cái tư thế này rất quái dị, làm cho người ta cảm giác lại như là đem thân thể xem là một cây cung cho kéo đầy, mà Diêu Viễn hữu quyền kê sát ở bên hông, chính là dây cung trên tiến!

Đột nhiên, Diêu Viễn động!

Thân thể của hắn bỗng nhiên banh trực.

"Vỡ —— "

Một khắc đó, Dịch Vân rõ ràng nghe được Diêu Viễn trong thân thể phát sinh cực kỳ rõ ràng tiếng vang.

Diêu Viễn, hữu quyền tựa như tia chớp đánh ra, ở giữa cọc gỗ!

"Àm!"

Cọc gỗ chia năm xẻ bảy!

Vậy xem chiến sĩ dự bị doanh thành viên phát sinh từng tiếng kinh ngạc thốt lên.

"Diêu giáo đầu thật là lợi hại!"

"Mẹ kiếp, như thế thô cục gỗ, một quyền đánh nát, điều giáo đầu nắm đấm, là nắm đấm thép a!"

Một đấm trắng hán bắt đầu nịnh hót, bắt quá bọn hán cũng là chân tâm bội phục, ở đại hoang trên sinh tồn, cường giả vĩnh viễn bị người sùng bái.

Nhưng mà đối mặt rất nhiều trắng hán nịnh nọt thanh, Diêu Viễn nhưng là sắc mặt lạnh lẽo.

"Các người nhìn thấy, chỉ là quả đấm của ta?"

"Hừ! Ta trước đã nói, này 'Mãnh Hồ Hạ Sơn', là luyện gân chiêu thức! Ta cú đấm này biết đánh nhau gỗ vụn cục, không phải quả đấm của ta mạnh, mà là ta dùng gân kiện sức mạnh!"

"Mỗi người thân thể, đều là một cái bảo tàng! Các người có biết, ở Thái A Thần Quốc, có một tấm bảo cung, tên là Xạ Tinh Cung, nó đây cung là cái gì làm thành sao?"

Diêu Viễn hỏi lên như vậy, ở đây đại hán hai mặt nhìn nhau, bọn họ liên tục bắn tinh đều chưa từng nghe tới, lại làm sao có khả năng biết đây cung vật liệu.

"Là thiên tâm ti sao?"

"Là trong truyền thuyết Giao Long gân?"

Diêu Viễn lắc lắc đầu, "Là Thái A Thần Quốc khai quốc hoàng đế, sau khi hán chết dùng chính mình gân làm thành Xạ Tinh Cung đây cung!"

Diêu Viễn một câu nói này, để ở đây đại hán đều há hốc mồm

Người gân làm đây cung! ?

"Không sai! Ta vừa nãy này một chiêu 'Mãnh Hồ Hạ Sơn', chính là đem thân thể ta kéo giãn, lấy cốt vì là cung, lấy gân vì là huyền, để ta cú đấm này 'Xạ' đi ra ngoài! Có thể hoàn mỹ phát huy chính mình gân kiện sức mạnh, là 'Mãnh Hồ Hạ Sơn' này một chiêu then chốt! Vì lẽ đó 'Mãnh Hồ Hạ Sơn' là luyện gân chiêu thức, mà không phải luyện quyền!"

"Các người lẽ nào không nghe thấy, ta cú đấm này đánh ra thời điểm, trong cơ thể phát sinh âm thanh?"

Ở Diêu Viễn ra quyền trong nháy mắt, có một đạo cực kỳ rõ ràng âm thanh, "Vỡ —— "

Dịch Vân nghe được rất rõ ràng, thanh âm này, giống như là gương cung bắn tên thì dây cung phát sinh âm thanh.

"'Mãnh Hồ Hạ Sơn' chính là lần lượt kéo động bên trong cơ thể người cơ thịt, để nó trở nên cứng cáp hơn, càng có cơ dẫn, muôn vạn thử thách!'Mãnh Hồ Hạ Sơn' luyện đến rất cảnh giới cao, bằng vào ra quyền thì gân kiện phát sinh âm thanh, có thể kinh đi trên trời cô nhận! Đây chính là cái gọi là 'Kinh Cung Lạc Nhận' !"

"Mà 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' bên trong còn có một chiêu 'Long Đằng Cửu Thiên', đối ứng chính là luyện cốt chiêu thức, cú đấm này đánh ra, toàn thân khớp xương nổ vang, thanh âm này lại như là phương xa bầu trời lập loé ở trong tầng mây, nhưng không có bỏ xuống sấm sét!"

"Lôi bao hàm chín tầng mây, kinh cung lạc bay nhận, nếu như các người có thể đạt đến cảnh giới cỡ này, cái kia luyện này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' liền coi như là có thành tựu rồi!"

Diêu Viễn lời nói này nói ra, ở đây đại hán đều nghe được mắt to trừng mắt nhỏ, thế này thì quá mức rồi!

Loại cảnh giới này, là người có thể đạt đến sao?

Nhìn thấy những đại hán này vẻ mặt, Diêu Viễn cũng biết đây là làm người khác khó chịu.

Hắn tiếp tục nói: "Lôi bao hàm chín tầng mây, kinh cung lạc bay nhận cảnh giới, đối với các người tới nói quả thật có chút khó khăn, ta không cầu các người đạt đến cảnh giới này, chỉ muốn các người có thể làm cho luyện gân luyện đến có thể làm cho gân phát sinh dây cung bình thường tiếng vang, dù cho chỉ là nhẹ vang lên, luyện cốt có thể làm cho xương ở đánh quyền thời điểm phát sinh cốt bạo thanh, ta cũng là thấy đủ rồi!"

"Nói như vậy, cũng coi như các người miễn cưỡng đạt đến Phạm Huyết tầng ba lôi âm cảnh."

Diêu Viễn đang dạy dỗ những đại hán này thời điểm, Dịch Vân lại nghe nhiệt huyết sôi trào.

Lôi bao hàm chín tầng mây, kinh cung lạc bay nhận!

Chính mình có không có khả năng đạt đến cảnh giới này đây?

Diêu Viễn trước nhưng là dùng "Một tòa thành trì đều không đối được" để hình dung "Long Cân Hồ Cốt Quyền", cái này dĩ thể thành trì, có thể so với trên địa cầu thành thị còn muốn đáng giá nhiều lắm, ở này đại hoang bên trong, mỗi một tòa thành thị đều muốn chịu đựng hoang thú thử thách, không có đông đảo cao thủ tọa trấn, căn bản chống đỡ không tới, thành lập một tòa thành thị, muốn lưu vô số máu tươi!

Liên Thành Ngọc vén vèn tung có thể làm cho Liên Thị Bộ Tộc chuyển nhà đến thành thị mỗi như, liền dễ nhiều như vậy nghèo khó dân chúng liều lĩnh chống đỡ hẳn tu luyện, liền có thể thấy được chút ít.

"Bộ quyền pháp này, ta định phải cố gắng quan sát, nếu như có thể luyện được thành tựu được, này Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, vậy căn bản hoàn toàn không thành vấn đề, thậm chí ta không hẳn liền không thể nào đi xông một cái cái kia 'Quốc sĩ phong hào, đến thời điểm, để Tiểu Nhu tử cũng theo ta vinh quang một phen!'"

Dịch Vân đã đi tới thế giới này, như vậy đã đến rồi thì nên ở lại.

Dịch Vân có thể không cam lòng cả đời oa ở cái này nhỏ Liên Thị Bộ Tộc bên trong, quá ăn bữa nay lo bữa mai, bụng ăn không no tháng ngày.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cho Liên Thành Ngọc chưa chút

"Thu được rồi! Thu được rồi!"

Vào đêm, Triệu Thiết Trụ ở cửa thôn lôi kéo mặt trên hô to.

Năm người chiến sĩ dự bị doanh thành viên, bày ra một cái bàn dài, trên bàn dài thả năm cái hình tròn đại cái gầu.

Những này cái gầu đều là nhánh trúc biên, bình thường đem ra sái quả táo, sái được cái gì.

Lúc này, năm cái đại cái gầu đã chứa đầy ba cái.

Hái thuốc tộc nhân đứng xếp hàng đến giao được, một cái mọc ra râu dê ông lão, nhận biết mỗi một loại được niên đại cùng quý hiếm trình độ, sau đó sẽ dùng một cây tiểu cân xưng một thoáng, tiếp theo nhập món nợ.

Đến phiên Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu, Dịch Vân chậm rì rì đem chính mình thu hoạch nộp đi tới.

Râu dê ông lão liếc mắt nhìn, nhất thời con mắt hơi sáng ngời, "Đan quả! Ô linh chi! Ngũ linh thảo! Nhân sâm núi! Thật được a!"

Ông lão nhìn thấy những này quý giá được liệu, như là nhìn thấy bảo bối, bắt được trong tay không ngừng xoa xoa.

Dịch Vân ở một bên nhìn, đứng là thờ phào nhẹ nhõm, ông lão này vừa nhìn chính là hiểu được người, nhưng là nhưng không nhìn ra những được liệu này sớm đã bị tử tinh hút khô rồi được lực.

Cái này cũng là hợp tình hợp lý, tử tinh hấp quá được thảo, mặt ngoài nhìn qua cùng hái không lâu hoàn hảo được thảo căn bản không khác nhau gì cả.

"Khà khà, tiểu tử coi như người gặp may mắn, ngày hôm nay lương thực bảo vệ rồi!"

Triệu Thiết Trụ nhìn những được liệu này, rất là thoả mãn.

Bọn họ sưu tập được liệu, nếu như phẩm chất cao, có thể được Liên Thành Ngọc ngợi khen!

Tương lai Liên Thành Ngọc thăng chức rất nhanh, bọn họ những này chó săn cũng có thể theo dính chút ánh sáng, đồng thời theo đi thành phố lớn bên trong lưu manh, nói không chắc còn có thể làm cái việc xấu coong coong đây!

"Ta xem tiểu tử người đứng là rất thích hợp làm một cái được đồng a, trời sinh hái thuốc liều, ta cho người đi hái thuốc, cũng coi như là mắt sáng thức châu, vật tận dùng!"

"Lần trước không ngã chết người, đứng là để người hái thuốc càng thái càng thuận, ta xem liền chiếu tiêu chuẩn này, ngày mai người nhiều hơn nữa giao một hai được đi!"

Triệu Thiết Trụ vừa nói chuyện, vừa đào lỗ tai, một bộ tùy ý cực điểm đáng vẻ.

"Cái gì! ?"

Khương Tiểu Nhu giận dữ, mười sáu hai được, đã là làm người khác khó chịu, Triệu Thiết Trụ lại vẫn lại muốn thêm!

Tuy rằng Khương Tiểu Nhu biết Dịch Vân hái thuốc nhanh, coi như lại nhiều một chút, hẳn cũng có thể hoàn thành, nhưng là tiếp tục như thế Triệu Thiết Trụ sợ là sẽ phải kể tục được voi đòi tiên, một thêm lại thêm, sớm muộn có chuyện!

"Triệu quân gia, người nói đùa, những được liệu này, đã là ta nhọc nhằn khổ sở cả ngày thời gian, có khả năng hái được cực hạn."

Dịch Vân ngữ điệu đặc biệt chậm chậm, hẳn nói chuyện, con mắt dư quang liếc nhìn ba người kia chứa đầy được đại cái gầu.

Ba cái cái gầu mặt ngoài, đã chậm rãi hiện lên một tầng quang điểm.

Những điểm sáng này đương nhiên là bị từ tinh khiến dẫn ra, chúng nó lại như là trong đêm tối đom đóm giống như vậy, hướng về Dịch Vân chậm rãi bay tới.

Dịch Vân khoe miệng nổi lên một tia không thể tra mím cười, từ tinh hấp thu được thảo dược lực cần một ít thời gian, cái này Triệu Thiết Trụ vào lúc này phí lời, đúng là chính hợp hẳn tâm ý.

"Mẹ! Người cho rằng lão tử là ở thương lượng với người! ?" Triệu Thiết Trụ đột nhiên vỗ bàn một cái, đem cái kia râu dê ông lão giật nảy mình.

"Một mình người trong đất kiếm ăn tiện dân, hiếm thấy có chút địa phương có thể cho người rác rưởi lợi dụng một chút, người lại vẫn ra sức khước từ! Liên Thị Bộ Tộc không đường ăn không, người nơi này hoặc là là chiến sĩ, hoặc là liên cho ta đảng hoàng lao động! Ngày mai nhiều giao một hai được liệu, cắt đi!"

Bị Triệu Thiết Trụ đồ ập xuống một trận mắng, Dịch Vân tựa hồ sắc mặt trở nên phi thường khó coi, thân thể cứng lại ở đó sẽ không động.

Mọi người đều cho rằng Dịch Vân là bởi vì chịu đến khuất nhục, một cái mười một mười hai tuổi tiểu hài tử, bị trước mặt mọi người một trận nhục mạ, hơn nữa mắng phi thường khó nghe, chuyện này với hắn đã kích có thể tưởng tượng được.

Triệu Thiết Trụ nhìn Dịch Vân lúc thì xanh, lúc thì trắng mặt, trong ánh mắt lóe qua một tia vẻ hài hước.

Khương Tiểu Nhu trong lòng không đành lòng, lôi kéo Dịch Vân, Dịch Vân nhưng như là dưới chân mọc rễ như thế, không nhúc nhích, cảm giác như là bị Triệu Thiết Trụ mắng bối rối.

"Hấp thu gần đủ rồi đi. . . Lại hấp xuống, Liên Thành Ngọc liền muốn hoài nghi."

Dịch Vân trong lòng căn bản không coi Triệu Thiết Trụ là sự việc, coi như có một con chó điên đang gọi, trong lòng hắn ở suy tính chính mình nên hấp thu bao nhiêu được lực mới thích hợp nhất.

Hấp thu cái bấy, tám phần mười liền được chưa, thế nào cũng phải cho Liên Thành Ngọc lưu uống chút canh, bằng không mấy đại cái gầu thật được thành loạn thảo, kẻ ngu si đều có thể nhìn ra không đúng.

Hiện tại Dịch Vân vẫn chưa thể cùng Liên Thị Bộ Tộc cao tầng xung đột, hắn có thể giết chết Triệu Thiết Trụ, nhưng là so với lão tộc trưởng, Liên Thành Ngọc những người này, còn có chênh lệch rất lớn.

Từ tinh hấp thu được lực, rất mau vào nhập huyết dịch, thông qua huyết dịch tuần hoàn thoái mái Dịch Vân thân thể, Dịch Vân cảm giác mình trong kinh mạch đầy rẫy một dòng nước nóng, chảy khắp toàn thân, để thân thể hắn chậm rãi biến nhiệt, sắc mặt của hắn cũng vì vậy mà trở nên hồng hào.

Dịch Vân thân thể nhẹ nhàng, hoàn toàn không bị lực, cảm giác như là ở đám mây bông bênh.

Dịch Vân biểu hiện, rơi vào rất nhiều tộc trong mắt người lại có vẻ rất bất kham, đồ mặt tía tai, tứ chi thoát lực, phản ứng như thế, hiển nhiên là bị Triệu Thiết Trụ nhục mạ gây nên.

"Hài tử đáng thương, tuổi tác như thể tiểu, chỉ là bởi vì ở phát lương ngày đó chống đối Triệu Thiết Trụ, liền bị hắn như vậy nhắm vào."

"Đứa nhỏ này mệnh cũng là khổ, đến Liên Thị Bộ Tộc không bao lâu mẫu thân liền ốm chết, bản thân hắn cũng thể nhược nhiều bệnh, tay trái gà không chặt, cái nào có năng lực phản kháng Triệu Thiết Trụ đây."

"Chiến sĩ dự bị doanh người như vậy hướng ngang trong thôn, lúc nào là cái đầu a, các người nói này Liên Thành Ngọc công tử, thật có thể cho chúng ta mạng tôi trong thành phố sao?"

"Xuyt, đừng nói lung tung, cẩn thận bị chiến sĩ dự bị doanh người nghe được, người cũng theo xui xẻo!"

"Ta xem a, đứa nhỏ này sớm muộn cũng bị bọn họ hại chết. . ."

Trong núi hái thuốc, đều sẽ có người ngã chết, hơn nữa càng là dược liệu quý giá, càng là sinh trưởng ở trên vách đá dựng đứng, Dịch Vân đưa trước nhiều như vậy thật được, sợ là liều mạng tính mạng leo lên vách cheo leo đi, tiếp tục như thế không ngã chết liền ra quỷ.

Bất quá, ở Liên Thị Bộ Tộc, người chết lại tính là cái gì đây? Người nơi này mệnh là không đáng giá tiền nhất.

...

Đêm khuya, mặt trăng như là một lưỡi câu bạc bình thường quai ở trên bầu trời.

Ở Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng đại viện nhà thuốc bên trong, mấy cái hán tử chính khí thể ngất trời lôi kéo phong tương, dùng thành đồng cùi lửa thiêu một cái bát tô.

Mấy cái nhà thuốc lão già, cẩn thận từng li từng tí một thu dọn dược liệu, kết hợp mấy chục vị phụ dược, bắt đầu ngao chế dược canh.

Này ngao dược phụ dược, hỏa hầu, đều là Liên Thị Bộ Tộc bí truyền, là không thể tiết lộ cho bách tính bình thường biết đến, bằng không những người dân này có ngao dược phương pháp, liền có thể lên lút hái thuốc ăn.

Ở Liên Thị Bộ Tộc cao tầng xem ra, những này thật dược dùng ở bách tính bình thường trên người, cái kia hoàn toàn là thật lương thực dứt trư, cái gì dùng đều không có.

Đừng nói là bách tính bình thường, coi như là những kia chiến sĩ dự bị doanh thành viên, cũng không cơ hội gì dùng dược liệu tẩy thể.

Những này tỉ mỉ ngao chế dược canh, đều là Liên Thành Ngọc chuẩn bị.

"Được! Được! Lần này ngươi làm rất tốt, thu tới dược liệu có không ít trân phẩm!"

Tộc trưởng nhìn dược liệu danh sách, hết sức hài lòng.

"Đây là tiểu nhân nên làm." Triệu Thiết Trụ gật đầu như đảo toán, một mặt lấy lòng nụ cười, "Tộc trưởng chuyện phân phó, lại liên quan đến liên công tử tiền đồ, tiểu nhân sao dám hồ thẹn, ngày hôm nay từ sân huấn luyện hạ xuống, tiểu nhân liền thẳng đến dược sơn, giám sát cái nhóm này bình dân hái thuốc, những kia bình dân nhất gan, vách cheo leo cũng không dám trên, tiểu nóng lòng a, tự mình leo lên, kết quả vận may tốt hơn, vừa vặn gặp phải này ô linh chi cùng đan quả."

Triệu Thiết Trụ trực tiếp đem Dịch Vân công lao chiếm làm của riêng.

"Không sai! Ngươi hữu tâm, đi kho hàng lĩnh một cân thú thịt khô đi." Tộc trưởng vỗ vỗ Triệu Thiết Trụ bả vai.

"Tạ tộc trưởng!" Triệu Thiết Trụ đại hi nói rằng.

"Hừm, làm rất tốt, mọi Thành Ngọc làm thần quốc chiến sĩ sau khi, thiếu không một chút người hầu chân chạy, ngươi cơ linh một điểm, đến thời điểm được Thành Ngọc thưởng thức, có thể vẫn đi theo bên cạnh hắn, ngày sau Thành Ngọc thăng chức rất nhanh, thiếu không được chỗ tốt của ngươi."

"Tạ tộc trưởng bồi dưỡng!" Triệu Thiết Trụ quỳ xuống dập đầu, kích động không tên.

Được kêu là Dịch Vân tiểu tử, thật đúng là chính mình phúc tinh a, không nghĩ tới này tiểu nô tài hái thuốc là đem hảo thủ, sau đó cũng có thể thích hợp cho hắn một chút dược tra, lương thực phụ loại hình chỗ tốt, cái kia tiểu tử nghèo, tùy tiện cho ít đồ còn không cảm ân ái đức, đến thời điểm hắn cũng có thể cam tâm tình nguyện làm lão tử lính hầu!

Triệu Thiết Trụ phảng phất nhìn thấy chính mình tương lai ở thành phố lớn bên trong hô mưa gọi gió tình cảnh, hùng hục rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Gân kiện như huyền

Ở Liên Thị Bộ Tộc khí thể ngất trời chế thuốc thời điểm, Dịch Vân nhưng lặng lẽ đi tới Liên Thị Bộ Tộc phía sau núi.

Ánh chân trời ánh trắng, Dịch Vân như là một gốc cây thanh tùng bình thường đứng ở tảng đá lớn bên trên.

Vừa ở Triệu Thiết Trụ thu dược liệu thời điểm, Dịch Vân nhưng là nhìn chuẩn cơ hội, lợi dụng tử tinh trắng trọn hấp thu một phen những dược liệu kia

được lực.

Hiện tại những thuốc này lực đều phun trào ở Dịch Vân trong cơ thể, như là hòa vào bình thường bốc lên mãnh liệt!

Muốn hấp thu những thuốc này lực, phương pháp tốt nhất chính là tu luyện, ở quá trình tu luyện bên trong, tiêu hóa những thuốc này lực, dùng được lực đến rèn luyện cơ thể chính mình!

Dịch Vân chậm rãi đem chân trái về phía trước duỗi thẳng, tả tay nắm lấy chân trái mất cả chân, hữu đầu gối uốn lượn, thân thể chếch khuynh, eo lưng như là một cây cung bình thường cong lên.

Đây là "Mãnh Hồ Hạ Sơn" thức mở đầu, Dịch Vân ban ngày thời điểm, đã học trộm "Long Cân Hồ Cốt Quyền" sáu vị trí đầu chiêu, khoa tay lên ra dáng.

"Mãnh Hồ Hạ Sơn" quan trọng nhất chính là căng thẳng trong cơ thể gân kiện, Dịch Vân vẫn kéo được bản thân đến thân thể đau đớn, lúc này mới hét lớn một tiếng, một quyền đánh ra!

"Răng rắc!"

Dịch Vân trước mắt cây kia to bằng cái bát cây nhỏ, trực tiếp bị Dịch Vân một quyền đập đứt!

Bất quá kết quả như thế, nhưng không thể để cho Dịch Vân thoải mái, Dịch Vân muốn không chỉ là nắm đầm uy lực, hơn nữa còn muốn đem chính mình gân kiện sức mạnh phát huy đến mức tận cùng.

Phạm Huyết cảnh năm tầng cảnh giới, ba tầng đầu dừng mãnh, khí trường, lôi âm, kỳ thực đều là cân nhắc võ giả tố chất thân thể biểu tượng mà thôi, thông qua không ngừng luyện thân thể, rèn nội tạng, nên đánh gân cốt, tố chất thân thể bất tri bất giác tăng cao, liền một cách tự nhiên đạt đến khí trường, lôi âm cảnh giới, hết thảy tất cả những thứ này, đều là nước chảy thành sông, không cần hết sức theo đuổi.

Dịch Vân rõ ràng, chỉ cần mình luyện được rồi "Long Cân Hồ Cốt Quyền", như vậy Phạm Huyết năm tầng, cũng có thể ung dung đột phá, bởi vì dựa theo Diêu Viễn lời giải thích, "Long Cân Hồ Cốt Quyền" là Tử Huyết Cảnh đều có thể phát huy không nhỏ tác dụng cơ sở công pháp.

"Răng rắc!"

Một tiếng vang giòn, Dịch Vân lại đập đứt một gốc cây chân nhỏ độ lớn cây thông, quả đầm của hắn có chút ô xanh, bất quá không liên quan, tử tinh hấp thu được lực sinh động ở Dịch Vân trong cơ thể, những này trầm tích lên khí huyết, bị chậm rãi tan ra, mà những kia được lực, cũng theo như vậy quá trình triệt để dung nhập vào Dịch Vân trong máu thịt, trở thành Dịch Vân sức mạnh một phần.

Dịch Vân thoáng hoạt động một chút nắm đầm, liền thu quyền lại đánh!

Một chiêu "Mãnh Hồ Hạ Sơn", Dịch Vân không biết luyện bao nhiêu lần, Dịch Vân toàn thân cơ thịt, nhưng dường như bị mưa xuân đút cây non giống như vậy, không ngừng trường thành, không ngừng khỏe mạnh.

Từ nửa đêm Dịch Vân liền đến đến phía sau núi, vẫn luyện đến trời lơ mờ sáng!

Nếu như không phải tiến hành cao như vậy cường độ huấn luyện, như vậy Dịch Vân có tử tinh ở trong người, lại hấp thu nhiều như vậy linh dược được lực, tinh thần của hắn trạng thái có thể dùng sinh long hoạt hổ để hình dung, dù cho một đêm không ngủ, Dịch Vân cũng sẽ thần thái sáng láng, không thể không biết buồn ngủ.

Nhưng là mỗi một lần Mãnh Hồ Hạ Sơn, Dịch Vân đều đem hết toàn lực, toàn thân cơ thịt gò lên, mỗi một lần đều kéo thân đến cực hạn!

Cao như vậy cường độ huấn luyện, mặc dù là Dịch Vân, cũng có loại không chịu nổi cảm giác.

Thân thể hắn đau nhức cực điểm, ở loại này đau nhức bên trong, trong cơ thể hắn hấp thu được lực đã bị hoàn toàn tiêu hao hết, những kia năng lượng tinh hoa, nhưng nên đánh hỗn hợp ở Dịch Vân trong máu thịt, Dịch Vân trên người gân kiện bị nhiều lần lôi kéo, cũng chậm chậm trở nên tính dai mười phần.

"Àm! Âm! Âm!"

Dịch Vân không biết là bao nhiêu lần ra quyền, bởi vì thể lực tiêu hao nghiêm trọng, Dịch Vân tầm mắt đều có chút mơ hồ, tất cả xung quanh nhận biết, đều trong lúc vô tình đi xa, chỉ có nắm đầm vung ra thì đau đớn, cùng với trong cơ thể gân kiện kéo động thì đập đều cảm giác cực kỳ rõ ràng!

Dịch Vân vô hình trung tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, tự túy tự tình.

Hắn quên rồi tất cả, hắn nhớ tới, chỉ có toàn thân gân kiện, bất tri bất giác, Dịch Vân cảm giác trong đầu của chính mình xuất hiện toàn thân hắc huyết quần đồ, đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu.

Ở loại này quên tình trạng của ta bên dưới, Dịch Vân càng là "Xem" đến chính mình kinh lạc.

Mồ hôi như mưa dưới, song quyền chảy máu.

Mồ hôi mồ hôi lung con mắt, bên tai mơ hồ có vù vù phong thanh, Dịch Vân chỉ cảm thấy phía trước là một mảnh dày nặng hỗn độn, ép tới hần không thở nổi.

Trong nháy mắt đó, Dịch Vân không biết khí lực từ nơi nào tới, hần bạo hồng một tiếng, thân thể gân kiện kéo động đến mức tận cùng, đâm ra một quyền!

"Bồng!"

Dịch Vân luyện quyền cái kia cây cây thông bị ngay cả rễ đập đứt, vụn gỗ bay tán loạn!

Mà ở này bay tán loạn vụn gỗ bên trong, Dịch Vân trong thân thể, rõ ràng phát sinh "Vỡ!" một tiếng vang nhỏ.

Tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng mà cực kỳ lạnh lạnh, đúng là dây cung kích thích âm thanh, ở này trong bầu trời đêm đặc biệt rõ ràng.

Gân kiện như huyền, đây chính là gân kiện như huyền sao...

Dịch Vân ngửa mặt hướng lên trời, hiện hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm ở trên cỏ.

Cuối cùng cú đâm kia, để hần triệt để thoát lực!

Dịch Vân từng ngậm từng ngậm thở dốc, hữu quyền đã máu thịt be bét, nhưng là trên tay đau đớn lại làm cho Dịch Vân hưng phấn cực kỳ!

Hần biết, chính mình "Mãnh Hồ Hạ Sơn" xem như là tiểu xong rồi!

Tối hôm nay, xem như là cuộc đời hần bên trong lần thứ nhất luyện võ, hần luyện được là Thái A Thần Quốc đỉnh cấp luyện thể pháp môn —— "Long Cân Hồ Cốt Quyền", này một chiêu Mãnh Hồ Hạ Sơn, dựa theo Điều Viên từng nói, bình thường là muốn Phàm Huyết ba tầng, toàn thân tu luyện ra lõi âm chiến sĩ, mới có thể đập đều trong cơ thể gân kiện, phát sinh dây cung bình thường tiếng vang.

Nhưng là Dịch Vân nhưng làm được, tuy rằng thanh âm kia rất nhẹ, nhưng mà hần chỉ có dừng mảnh cảnh, thân thể của hần, cũng chỉ là mười hai tuổi cốt linh, mặc kệ cơ thịt, xương cốt, hần đều kém xa thành nhân như vậy rắn chắc.

Phần này thành tích, căn bản không phải Liên Thị Bộ Tộc chiến sĩ dự bị doanh bất luận cái nào thành viên có thể so sánh với, thậm chí cũng bỏ xa năm đó đồng dạng nằm ở dừng mảnh cảnh Liên Thành Ngọc.

...

Dịch Vân một đêm không ngủ, ở Liên Thị Bộ Tộc đại nhà thuốc bên trong, phụ trách ngao dược ông lão, trắng hán, cũng là một đêm chưa ngủ!

Một oa dược, nhìn rỗng rã một buổi tối, lát oa thạch đầu đầu thiêu đỏ.

Mãi đến tận lúc tờ mờ sáng, mấy cái trắng hán hợp lực đem nước thuốc đổ ra, ngã một đại đống màu đen chất lỏng.

Đây là chính oa dược tinh hoa vị trí.

"Ừm... Những này thảo dược lần thứ nhất hiệu quả tốt nhất, mặt sau còn có thể ngao cái ba, năm lần, tuy rằng hiệu quả chênh lệch chút, nhưng cũng quý giá phi thường, các người cảm thấy thế một phen đi, cuối cùng còn lại dược tra cũng phải giữ lại, chờ phân phát phổ thông tộc nhân, mọi nung nấu hoang cốt thời điểm cần phải!"

Liên Thị Bộ Tộc dùng bọn họ mét khối pháp ngao dược, nhiều nhất có thể ngao ra 20% mấy dược lực, này đã là cực hạn.

Mà này 20% dược lực đem ra cho Liên Thành Ngọc tẩy thể, Liên Thành Ngọc thì lại chỉ có thể hấp thu đại khái một nửa đáng về.

Nói cách khác Liên Thành Ngọc đối với dược thảo hấp thu tỉ lệ chỉ có mười phần trăm.

Này phần trăm nghe tới rất thấp, nhưng cũng là hợp tình hợp lý, người bình thường đối với cơm canh hấp thu phần trăm đều không cao, huống hồ là so với cơm canh khó hấp thu gấp trăm lần các loại dược thảo.

Này một thùng sắt màu đen nước thuốc bị đưa đến trong mật thất, này chính là Liên Thành Ngọc bế quan nơi.

Liên Thành Ngọc đã sớm nghe nói này một oa thảo dược bên trong, có cực kỳ quý giá đan quả, nhân sâm núi, ô linh chi, ngũ linh thảo!

Liên Thành Ngọc tu luyện đã đến nỗ lực giai đoạn, chính cần thật dược bồi bổ!

"Được! Được! Tới đúng lúc!"

Liên Thành Ngọc nhìn này đống màu đen nước thuốc, khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn.

Hắn cởi quần áo, thân thể trần truồng nhảy vào nóng bỏng trong nước thuốc.

Này nhiệt độ có chừng chín mươi độ khoảng chừng, có thể đem thịt đun sôi, dù cho là Phàm Huyết năm tầng Liên Thành Ngọc thân ở trong đó, cũng toàn thân đau đớn.

Bất quá cái này nhiệt độ, cũng là hấp thu nước thuốc tốt nhất nhiệt độ, nóng bỏng thủy, có thể khiến người ta lỗ chân lông thư giãn ra, mà thuốc này dịch được lực, chính là dọc theo chiến sĩ quanh thân lỗ chân lông chậm rãi thâm nhập trong cơ thể. (chậm một chút một chút, xin lỗi)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Lại luận liên quen

Ở nước thuốc bên trong tẩy thể, cực kỳ ngao người, Liên Thành Ngọc vận chuyển toàn thân nguyên khí bảo vệ thân thể, vẫn như cũ đau đến nhe răng trợn mắt, thế nhưng nghĩ đến ngày sau có thể tiến vào Thái A Thần Quốc, có thể tu tập (Thái A Thánh Pháp), trở thành người trên người, Liên Thành Ngọc toàn bộ đều nhin!

Không thể không nói, vì trở nên mạnh mẽ, Liên Thành Ngọc ý chí lực có thể không bình thường.

Ý chí lực thiếu một chút người, đình cái bộ tộc thiếu gia tên tuổi, ở tiểu bộ tộc ăn vụng một ít thật thịt ngon lương, không có chuyện gì liền làm một làm trong bộ tộc tiểu cô nương, làm cái phong lưu thôn thiếu gia cũng coi như, làm sao có thể bỏ đến Liên Thành Ngọc hiện tại độ cao?

"Liên công tử, hảo ý chí!"

"Liên công tử thật là người sắt!"

"Này nước sôi nước thuốc tẩy thể, có thể không phải người bình thường có thể chịu đựng đạt được! Liên công tử thật là rồng trong loài người!"

Nhìn thấy Liên Thành Ngọc ở nước thuốc bên trong bị luận cùng một cái chín rực đại tôm tực, chu vi bao quát Triệu Thiết Trụ ở bên trong mấy cái chó săn cũng bắt đầu nịnh hót.

Bọn họ bình thường nói chuyện có thể không phải như vậy, đều là miệng đầy lời thô tục, thế nhưng vì nịnh hót, cũng chuyên môn học chút cao to trên hình dung từ.

"Thêm nữa đem hỏa!"

Liên Thành Ngọc cắn răng hô, người ở chín mươi độ trong nước luộc, đây là cỡ nào thống khổ. Lúc này Liên Thành Ngọc trên trán gân xanh từng cây từng cây banh lên, thân thể cuộn mình, da dẻ đỏ chót.

Trạng thái này dưới, nếu như thật sự muốn đem Liên Thành Ngọc cùng "Rồng trong loài người" đính lưu quan hệ, cũng đại khái chỉ có thể cùng luộc tôm hùm xả quan hệ.

Hắn đứng là sắp không chịu đựng nổi nữa, nhưng là, nước thuốc tẩy thể hiệu quả so với hắn phòng chừng kém rất nhiều! Tại sao lại như vậy?

"Còn thêm hỏa?"

Mấy cái chó săn liếc mắt nhìn nhau, đối với Liên Thành Ngọc kính phục càng là như nước sông cuộn cuộn giống như vậy, kéo dài không dứt.

"Mẹ nhà hắn! Liên công tử đều nói rồi nhóm lửa, các người lo lắng làm gì? Làm sao, các người lẽ nào hoài nghi liên công tử không chịu nổi? Liên công tử ý chí và năng lực, há lại là các người có thể phỏng đoán!"

Triệu Thiết Trụ vẫn có chút địa vị, đồ ập xuống liền đem mấy cái tiểu đệ huân một trận.

Hắn rửa xong sau khi, tự mình động thủ, trực tiếp đưa đến một đồng lớn lớn bằng cánh tay đại củi lửa, không chút do dự nhen lửa, đặt ở thùng sắt chu vi, "Ào ào ào" thiếu.

Nhìn thấy Liên Thành Ngọc luyện thể thật giống đến thời khắc máu chót, Triệu Thiết Trụ vì biểu hiện ân cần, còn chuyên môn cầm một cái đại quạt hương bồ, hung hăng ở hỏa trên quạt gió.

Mắt thấy ngọn lửa đều muốn đốt tới Liên Thành Ngọc tóc.

"Liên công tử, sáng khoái đi!" Triệu Thiết Trụ khà khà cười tranh công.

Liên Thành Ngọc đã nói không ra lời, hần hàm răng đều muốn cắn nát, hai tay nắm lấy quá chặt chẽ, da dẻ đều bị lược đến muốn rạn nứt, nhưng là hiệu quả như trước không thể đạt đến mong muốn.

"Chuyện gì thế này?"

Liên Thành Ngọc trong lòng kinh nộ, ở Triệu Thiết Trụ ân cần phục vụ bên dưới, trên người hần da thịt thật sự bắt đầu nứt toác.

Người da dẻ, ở nhiệt độ cao biết cong lên co rút lại, do đó triệt để rạn nứt ra, hiện tại Liên Thành Ngọc trên người, liền xuất hiện loại hiện tượng này!

Nhưng là Liên Thành Ngọc nhưng căn bản không lo được những này, bởi vì trong lòng hần ý thức được một cái để hần cực kỳ sợ sệt khả năng, sợ sệt đến để hần nghệt thở.

Tu vi đến Liên Thành Ngọc tình trạng này, cùng Tử Huyết Cảnh chỉ thiếu chút nữa xa, Liên Thành Ngọc chính mình đối với thân thể mỗi một phân tiến bộ đều cực kỳ miễn cảm.

Hần biết, chính mình tuy rằng ở này một oa thật được bên trong chung lược, nhưng là tốc độ tìm đập hầu như không thay đổi, cốt nhục đúng là có một ít đánh bóng, thể nhưng hiệu quả cũng không nổi bật.

Này một oa thật được hạ xuống, chính mình căn bản không hấp thu bao nhiêu!

Liên Thành Ngọc ý thức được, hần chỉ sợ là đến cái gọi là "Bình cảnh" rồi!

Liên Thành Ngọc đã sớm nghe sư phụ Điều Viễn đã nói, võ giả tu võ, đặc biệt là đang đột phá cảnh giới mới trước, thường thường gặp phải bình cảnh, một bình cảnh thậm chí khả năng thể trên cả đời đều không có cách nào đột phá!

Con đường vô đạo nạn mệnh mông vô bờ, tu võ một đường, không ngừng xung kích cảnh giới mới, một ngày nào đó biết kẹt ở bình cảnh trên, đây cơ hồ là không thể tránh khỏi sự tình, nhưng mà Liên Thành Ngọc không nghĩ tới, chính mình vẹn vẹn xung kích Tử Huyết Cảnh, liền gặp phải bình cảnh thứ nhất.

Hần không cam lòng!

Mình là trời tới con cung, là vậy ở nước cạn loan Kim long, chỉ cần hiểu ra phong vân, liền có thể Nhất Phi Trùng Thiên!

Làm sao có khả năng ở chỉ là Tử Huyết Cảnh, liền gặp phải một bình cảnh! !

Hần không tin!

"Thêm hòa!"

Liên Thành Ngọc tựa hồ dùng hết toàn thân khí lực, tảo bạo hô.

"Còn. . . Còn thêm hòa?"

Triệu Thiết Trụ lúc này cũng cảm thấy không đúng, hần nhìn thấy Liên Thành Ngọc cánh tay bên trong chéch cùng bắp đùi rể : cái phụ cận đã nứt ra da thịt, Liên Thành Ngọc nếu như đặc biệt lợi hại, không đến nỗi bị lược thành như vậy đi.

"Công. . . Công tử, lại lược. . . Liên quen. . ." Một cái chó săn do do dự dự mở miệng nói rằng.

"Đề ngươi thêm hòa!"

Liên Thành Ngọc bạo hồng, âm thanh dường như một cái nổi giận hùng sư.

Triệu Thiết Trụ không thể làm gì khác hơn là theo thêm hòa, một đám tiêu đệ dùng sức quạt gió.

Hỏa diễm càng thiếu càng vượng, nước thuốc trung khí phao bốc lên, này một oa được, bị lược mở ra!

Mặc dù là Liên Thành Ngọc, cũng khó có thể ở nước sôi trung kiên nắm, thêm vào thân thể của hần căn bản không có hấp thu quá nhiều được hiệu, hần rốt cục bởi vì phần nộ mà điên cuồng hét lên một tiếng, toàn thân nguyên khí bạo phát.

"Ầm!"

Thùng thuốc nổ nát ra, nóng rực nước thuốc tứ tán bắn bay!

"Ôi yêu!"

Chu vi một bảy chó chân, lập tức bị nằng kêu cha gọi mẹ.

Thật ở tại bọn hấn đều mặc vào (đâm qua) quần áo, nước thuốc ở tại trên y phục, tuy rằng như trước nằng đến đòi mạng, nhưng cũng nhiệt độ hàng không ít, thêm vào bọn họ mỗi người da dày thịt béo, tốt xấu có thể chịu đựng.

Quá hấn mẹ nóng

Bất quá những này chó sẵn tinh thông ngựa chỉ đạo, phải biết Liên Thành Ngọc nhưng là phải trở thành thần quốc chiến sĩ người, ngày sau thậm chí khả năng ở Thái A Thần Quốc phong tước, đánh xong rồi Liên Thành Ngọc nịnh nọt, ngày ấy sau còn không là vui vẻ sung sướng.

Vì lẽ đó bao quát Triệu Thiết Trụ ở bên trong, mấy cái chó sẵn không lo được trên người bị phóng, trực tiếp nhào trên đất, cao giọng nói: "Chúc mừng liên công tử thần công đại thành!"

Nhìn thấy Liên Thành Ngọc lập tức làm nổ thùng thuốc, thanh thế hùng vĩ cực điểm, Triệu Thiết Trụ bọn người cho rằng Liên Thành Ngọc đây là đột phá đây, lúc này không nịnh hót, càng chờ khi nào!

Nhưng mà. . . Theo dự đoán Liên Thành Ngọc cười to, trắng trợn phân phát tưởng thưởng tình cảnh không có phát sinh, ngược lại Liên Thành Ngọc toàn thân đỏ chót, huyết thống sôi sục, bởi vì trên người một ít da thịt đã rạn nứt, làm cho hấn lúc này xem ra cực kỳ dữ tợn.

"Cút!"

Liên Thành Ngọc tức đến nổ phổi, không có dấu hiệu nào một cước đá ra, trực tiếp đem Triệu Thiết Trụ mọi chó sẵn đá cho lăn hồ lô.

Triệu Thiết Trụ bị bị đá há hốc mồm, cái mông đau gần chết, nhưng là cũng không dám rên một tiếng, càng không biết phát sinh cái gì.

"Đều cút cho ta!"

Liên Thành Ngọc hét lớn một tiếng, mấy cái chó sẵn sợ đến mặt như màu đất, đang muốn cút nhanh lên trướng.

Đột nhiên Liên Thành Ngọc khoát tay chặn lại, "Trở về!"

Liên Thành Ngọc vẻ mặt lạnh lẽo, "Đem dược tra cho ta đem ra!"

"Vâng, là!"

Mấy cái chó sẵn một chữ cũng không dám hỏi, liên tục lăn lộn rồi đi, chỉ chốc lát sau, bọn họ đem ra dược tra, không dám thở mạnh một cái.

Liên Thành Ngọc lật qua lật lại dược tra, lại hỏi dò lược dược trải qua, sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi.

Dược tra không có vấn đề, xác thực là các loại thật dược đều dùng ở bên trong, trên thực tế, coi như để bộ tộc lớn ý sư đến xem, cũng nhìn không ra cái nguyên do đến, ai có thể nghĩ tới, sẽ có người có bản lĩnh không thông qua bí pháp ngao lược, liền có thể trực tiếp hấp thu dược liệu dược lực đây?

Nhìn thấy dược tra sau khi, Liên Thành Ngọc đã khẳng định, chính mình là gặp phải bình cảnh rồi!

"Đáng chết!" Liên Thành Ngọc một quyền nện ở trên vách tường!

Hấn tuổi nhỏ thì liền biểu hiện ra tập võ thiên phú, dựa theo Điều Viễn lại nói, mặc dù đặt ở bộ tộc lớn bên trong, cũng là cao cấp nhất.

Vấn đề không ở trên người mình, vậy thì là Liên Thị Bộ Tộc cho hại!

"Bộ tộc cho thuốc của ta quá kém rồi! Những đại gia tộc kia, thế lực lớn bên trong tuổi trẻ tuổi trẻ kiệt, từ nhỏ sinh ra được hay dùng tốt nhất nước thuốc tẩy thể, hoang cốt đều có thể coi như ăn cơm, ta với bọn hấn so với, còn làm sao so với!"

Liên Thành Ngọc nắm chặt nắm đấm, hấn hận, hận chính mình vì sao không sinh ra ở phú quý nhà, nhưng sinh ở như vậy một cái chim không thềm ị địa phương.

"Này bản cùng Liên Thị Bộ Tộc, tri hoãn ta thời gian mười bảy năm! Nếu như ta sinh ra ở Thái A Thần Quốc hoàng thất, hiện tại đã sớm đạt đến Tử Huyết Cảnh cực hạn, thậm chí còn khả năng xung kích cảnh giới cao hơn, thậm chí. . . Thậm chí đi tham dự Thái A Thần Quốc ngôi vị hoàng đế tranh cướp!"

Nghĩ tới đây, Liên Thành Ngọc trong lòng càng không cam lòng, hấn hận Liên Thị Bộ Tộc, dù cho Liên Thị Bộ Tộc dốc hết toàn bộ tài nguyên đến bồi dưỡng hấn thì có ích lợi gì!

Tại sao ta liền không thể sinh ở đế vương nhà!

Tại sao ta liền không thể tận hưởng tất cả!

Bọn họ khởi điểm, đứng ở ta liền ngưỡng mộ cũng không thể địa phương! Mà ta, nhưng như một con chó như thế gian nan trèo lên trên! Ta hận!

"Người đến!"

Liên Thành Ngọc hô to, Triệu Thiết Trụ nào dám thất lễ, nhắm mắt lại chạy về đến, không dám thờ ơ một thoáng.

"Truyền mệnh lệnh của ta, giả trên hào phóng đỉnh, triệu tập trong thôn tráng đinh, bắt đầu rèn luyện hoang cốt!"

Triệu Thiết Trụ giật mình trong lòng, rốt cục muốn bắt đầu rồi sao, vốn tưởng rằng còn muốn chờ mấy ngày."Cái kia được liệu sự tình. . ."

"Kế tục tìm!"

Liên Thành Ngọc âm thanh lãnh đạm, liền thị được sơn nguyên bản nhưng là Liên Thị Bộ Tộc tối tinh quý địa phương, được liệu vật hái đồ thống trừ quy hoạch, tránh khỏi nhân quá độ vật hái mà đứt được loại.

Bất quá hiện tại, Liên Thành Ngọc lại quá mấy tháng liền muốn rời khỏi Liên Thị Bộ Tộc, liền thị được sơn đối với hắn mà nói đã không có giá trị, không nếu như để cho nó phát huy một điểm nhiệt lượng thừa.

Chính mình nằm ở bình cảnh trong lúc, được liệu đối với mình không hiệu quả rõ rệt, nhưng cũng có chút ít còn hơn không.

Cho tới hoang cốt. . . Hiện tại cũng chỉ có hoang cốt có thể trợ hắn phá tan bình cảnh rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Khí trường

Ngày đó.

Liên Thị Bộ Tộc sải vóc trên sân nhấc lên một cái cao hơn một người đại đỉnh, bên trong chiếc đỉnh lớn, thả đầy Ly Hòa tới thủy.

Này Ly Hòa tới thủy cũng là từ bộ tộc lớn bên trong mua được, Ly Hòa tới thủy bản thân liền ẩn chứa hỏa diễm sức mạnh, hơn nữa nước ấm có thể đốt tới bốn, năm trăm độ còn không sôi trào, chuyên môn dùng để ngao lược hoang cốt.

Đại đỉnh dưới chất đồng cũi lửa cũng không bình thường, đây là từ hỏa mộc, bề ngoài xem ra uốn lượn cầu trát, như là từng cái từng cái khô quắt lão xà.

Mặc dù coi như không đáng chú ý, nhưng là từ hỏa mộc nhưng tương đương quý trọng, từ hỏa mộc bên trong như thế ẩn chứa hỏa diễm sức mạnh, nhen lửa dài nửa thước một cái từ hỏa mộc là có thể thiêu trên cả ngày, lược mờ mây bát tô thủy.

Liên Thị Bộ Tộc vì ngày đó kỳ thực đã chuẩn bị rất lâu, bất quá dù vậy, này từ hỏa mộc cũng không nở lòng bỏ đa dụng, mỗi ngày chỉ có thể dùng một cái.

Liền như vậy, hỏa thiêu lên.

Từ hỏa mộc phụt lên ra u màu tím ngọn lửa, thiêu đến rất yên tĩnh, nhưng mà hỏa diễm nhiệt độ cực cao, có thể thiêu dung nham đá!

Ở tím hỏa thiêu đốt bên dưới, một đỉnh Ly Hòa tới thủy rất nhanh thiêu đến nóng bỏng!

Chủ trì rèn luyện hoang cốt, là Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng, cũng là Liên Thành Ngọc đại gia gia, việc này can hệ trọng đại, lão tộc trưởng quyết định tự mình ra trận.

"Dưới hoang cốt!"

Lão tộc trưởng nhìn thấy nước ấm gần đủ rồi, ra lệnh.

Mấy cái khỏe mạnh thôn dân giờ lên này đại rương gỗ, đem hoang cốt nhấc tới, ném vào bên trong chiếc đỉnh lớn!

Lão tộc trưởng nhìn bên trong chiếc đỉnh lớn bốc lên bọt khí, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

Bình thường tới nói, rèn luyện hoang cốt, căn bản không phải bọn họ những người phạm tục có thể hoàn thành công tác.

Ở trên thế giới này, có chuyên môn một loại người đến luyện hóa hoang cốt, bọn họ bị tôn xưng vì là Hoang Thiên Sư!

Hoang Thiên Sư, địa vị cực kỳ tôn sùng!

Năng lực của bọn họ chính là tinh luyện hoang cốt bên trong tinh hoa, luyện chế thành một loại đồ rất nhiều võ giả mê, thậm chí là mê tinh thể —— hoang cốt xá lợi.

Bình thường hoang thú khung xương đều nặng đến lên tới hàng ngàn, hàng vạn cân, tuy rằng biết rõ hoang cốt bên trong ẩn chứa năng lượng kinh người, nhưng làm nhân loại là không thể ăn lên tới hàng ngàn, hàng vạn cân xương, coi như cứng rắn chống đỡ ăn đi, cũng khó có thể tiêu hóa!

Hoang cốt bên trong sức mạnh, há lại là tốt như vậy hấp thu, ăn một đoạn hoang cốt, cuối cùng hấp thu sợ là liền một phần mười đều không có.

Nhưng là, trải qua Hoang Thiên Sư luyện hóa sau hoang cốt xá lợi, chỉ có long nhãn, thậm chí to bằng đậu tương, nếu như của cải đầy đủ, một ngày có thể ăn bảy, tám viên cũng không thành vấn đề.

Hơn nữa những năng lượng này tinh hoa bị Hoang Thiên Sư luyện hóa sau khi ra ngoài, hấp thu lên cũng hết sức dễ dàng, chỉ cần võ giả cảnh giới đầy đủ, không xuất hiện không chịu nổi năng lượng mà bạo thể mà chết tình huống, như vậy sớm muộn có thể đem hoang cốt xá lợi luyện hóa sạch sẽ.

Một cái có thể luyện hóa cấp cao hoang thú Hoang Thiên Sư, đó là tuyệt đối là các thế lực lớn tranh tương lôi kéo đối tượng!

Có người nói Thái A Thần Quốc quốc sư, chính là một tên Hoang Thiên Sư, hắn có địa vị cùng vinh quang, đã là phạm nhân không thể nào tưởng tượng được.

Ở trên thế giới này, hoang thú cũng có rất nhiều cấp bậc, có chút hoang thú có thể dời sông lấp biển, xé rách sơn hà, những này hoang thú hoang cốt, luyện hóa lên thì càng khó khăn, người bình thường đừng hòng mơ tới!

Nghe đồn, có một cái tu vi cảnh giới đã khiến người ta khó có thể tưởng tượng Hoang Thiên Sư, đã từng bày xuống tuyệt thế đại trận, luyện hóa thượng cổ hoang thú từ kim Kỳ Lân xương cốt, luyện hóa đầy đủ thời gian mười hai năm!

Mười hai năm, luyện hóa một bộ hoang cốt, hơn nữa người xuất thủ lại có thân phận thần bí, truyền thuyết như vậy, tự nhiên khiến lòng người sinh mê mẩn.

Có người nói, lần đó luyện hóa, đem phạm vi ngàn dặm đại hoang luyện thành sa mạc, cuối cùng, liền cái kia Hoang Thiên Sư đều trả giá cái giá đáng kể, mới đưa hoang cốt xá lợi luyện hóa đi ra.

Về phần hắn luyện hóa ra từ kim Kỳ Lân xá lợi dùng tới làm cái gì, vậy thì mỗi người nói một kiểu, có người nói, là nắm tới cứu người.

Cho tới cứu người là ai, lại bị người biên ra mười mấy cái phiên bản, mỗi một cái phiên bản đều nói tới sát có việc, cái gì Hoang Thiên Sư con gái, Hoang Thiên Sư người yêu, Hoang Thiên Sư ái đồ, vân vân.

Truyền thuyết như vậy, cũng vừa vặn chứng minh Hoang Thiên Sư ở mọi người trong lòng địa vị đáng tôn sùng, vì lẽ đó bọn họ mới biết đem chuyện xưa của bọn họ thêm mắm dặm muối, khẩu khẩu tương truyền.

Cái này cũng là chuyện hợp tình hợp lý, ở trong đại hoang sinh tồn đám người, sinh tồn điều kiện cực kỳ gian khổ, bọn họ sùng bái cường giả, sùng bái nhân vật trong truyền thuyết, mặc dù bọn họ biết rõ chính mình không có thể trở thành người như vậy, thế nhưng nghe một chút bọn họ truyền thuyết, cũng có thể làm cho bọn họ hưng phấn.

Cho tới Liên Thị Bộ Tộc, một cái như là kiến hôi tiểu nhân bộ tộc, tự nhiên mời không nổi Hoang Thiên Sư, dù cho là cấp thấp nhất Hoang Thiên Sư, cũng là bọn họ khó có thể ngưỡng mộ tồn tại.

Vì lẽ đó bọn họ luyện hóa hoang cốt cũng chỉ có thể sử dụng thô biện pháp.

Bất quá may là bọn họ luyện chế hoang cốt cấp bậc cũng thấp, dùng thô biện pháp, cũng miễn cưỡng có thể luyện hóa ra hoang cốt bên trong năm, sáu phần mười tinh hoa.

Chuyện này đối với Liên Thành Ngọc mà nói, đã đầy đủ.

Mặc kệ ban ngày, đêm đen, Liên Thị Bộ Tộc đối với hoang cốt rèn luyện đều không có dừng lại quá.

Đặc biệt là buổi tối, ở trong thôn tùy ý một chỗ tầm mắt không bị che chắn địa phương, liền có thể nhìn thấy cái kia u màu tím chói mắt ánh lửa, đó là từ hỏa mộc thiêu đốt ánh sáng.

...

Ở Liên Thị Bộ Tộc hết ngày dài lại đêm thâu luyện hóa hoang cốt thời điểm, Dịch Vân cũng ở không ngày không đêm tu luyện.

Liên Thị Bộ Tộc phía sau núi, bình thường không người nào tới, nơi này liền thành Dịch Vân tu luyện tốt nhất nơi đi.

Tới hôm nay mới thôi, Dịch Vân luyện "Long Cân Hồ Cốt Quyền" đã luyện năm ngày.

"Vỡ!"

"Vỡ!"

"Vỡ!"

Dịch Vân từng quyền từng quyền đập ra, mỗi một quyền đập ra sau khi, trong cơ thể hắn đều sẽ truyền đến dây cung gọn sóng âm thanh, lại như là sinh mệnh mạch đập.

Một cây lại một cây cây cối, bị Dịch Vân đập đứt, Dịch Vân toàn thân huyết dịch lưu chuyển gia tốc, miệng lớn hô hấp, cánh tay trên nắm tay mạch máu đều hơi nhô lên.

"Uống!"

Dịch Vân hét lớn một tiếng, đối mặt phía trước nham thạch một quyền đánh ra,

"Răng rắc!"

Tầng đá lớn vỡ vụn, Dịch Vân trong cơ thể gân kiện vỡ hường, vào đúng lúc này đạt đến cực hạn!

"Rì rào tốc!"

Trong rừng núi, một đám dậy sớm chim nhỏ bị cả kinh bay lên, bay nhảy cánh bay lên trời.

Bởi vì bay gấp, có chút lá cây bị chim nhỏ đánh rơi, bay là tả vung rơi xuống dưới, rơi vào Dịch Vân trên mặt.

Thời khắc này, Dịch Vân có loại sáng khoái tràn trề cảm giác, tựa hồ trong cơ thể hắn hết thấy sức mạnh, trong nháy mắt thông hiểu đạo lý, không nói ra được khoan khoái!

Long Cân Hồ Cốt Quyền mười tám thức, chính mình tuy rằng không thể đạt đến kinh cung lạc bay nhận mức độ, thể nhưng có thể kinh động trong rừng phi điều, để chứng nó cho rằng là có thợ săn đến săn thú, đã là bước tiến dài.

Phải biết, hiện tại Dịch Vân khí lực còn chưa đủ, cũng là chỉ là năm, sáu trăm cân, nếu như ngày sau Dịch Vân có thể đạt đến mấy nghìn lực lượng, thậm chí vạn cân lực lượng, như vậy thật sự kinh dưới trên trời cô nhận, cũng không phải không thể rồi!

Tuy rằng chỉ có năm, sáu trăm cân sức mạnh, thể nhưng Dịch Vân dùng ra Mãnh Hồ Hạ Sơn, hắn công kích sức mạnh, kỳ thực hơn xa năm, sáu trăm cân!

Mãnh Hồ Hạ Sơn, lấy gân kiện vì là dây cung, then chốt ngay khi cùng sức lực trên, cú đâm này đánh ra, lấy kỹ xảo phát lực, hoàn toàn có thể đánh ra một ngàn hơn trăm cân sức mạnh, có thể đánh nát con cạp đầu lâu.

Dịch Vân thỏa mãn nhắm mắt lại, cảm thụ vừa được sức mạnh, loại sức mạnh này thông hiểu đạo lý cảm giác, để hắn rất thoải mái.

Trong lúc vô tình, Dịch Vân hô hấp trở nên dài lâu mà bằng phẳng, toàn thân hắn dòng máu tốc độ cũng phát sinh ra biến hóa.

Ân, đây là. . .

Dịch Vân nhìn hai tay của chính mình, phát hiện nguyên bản trên cánh tay hơi nhô lên mạch máu đã biến mất rồi, chính mình hô hấp càng bình tĩnh, tim đập tốc độ cũng chậm chậm rất nhiều.

Dịch Vân đột nhiên ý thức được cái gì, hắn hai chân khinh giẫm mặt đất, hít sâu một hơi, về phía trước phun ra.

"Xèo!"

Một đạo bạch khí như là mũi tên bình thường bay về phía trước ra, vẫn bắn ra xa năm, sáu mét, vậy vừa này bởi vì phi điều mà rơi xuống lá cây, càng là bị này một hơi xuyên thủng, xoay tròn bay ra ngoài.

"Khí trường cảnh! Ta rút cục bước vào Phàm Huyết hai tầng khí trường cảnh!"

Khí trường chiến sĩ, hơi thở dài lâu, tim đập chậm chậm mà mạnh mẽ, cùng phổ thông dũng mãnh chiến sĩ khác biệt lớn nhất chính là ở, khí trường chiến sĩ sự chịu đựng siêu cường, có thể thời gian dài tác chiến, có thể đường dài bền tập.

Tỷ như một nhánh toàn bộ do khí trường chiến sĩ tạo thành quân đội, hoàn toàn có thể ở trên chiến trường ngày đi mây trăm dặm, hoàn thành ngàn dặm kỳ tập.

Dịch Vân đột phá khí trường cảnh, có thể nói là nước chảy thành sông, khi thân thể của hắn luyện đến trình độ như thế này, một cách tự nhiên liền đột phá.

"Đi tới thế giới này, ta chân chính tu võ cũng chính là năm ngày, năm ngày đột phá Phàm Huyết hai tầng, mà này Phàm Huyết cảnh, rồi lại chỉ là cho võ đạo đánh cơ sở giai đoạn, ngày sau cảnh giới, không biết còn có cái gì, những Thái A Thần Quốc đó cao thủ, cũng đều là cấp bậc gì đây?"

Dịch Vân có tím kệt ở thân, đồ thiết yếu cho tu luyện năng lượng không có vấn đề, mà vấn đề chính là ở tu luyện tâm pháp.

Nếu như không có tâm pháp chỉ đạo chính mình tu luyện, vậy thì như là đầu bếp chỉ có một đồng thật nguyên liệu nấu ăn, nhưng là nhưng không hiểu nấu nướng thủ pháp như thế, vẫn là không làm được một bàn mỹ thực.

"Vừa nhưng đã bước vào khí trường cảnh, ta cũng có thể thử xem 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' thức thứ ba."

Dịch Vân làm bầm lâu bầu, nhìn thấy phía đông bầu trời, đã nổi lên ngân bạch sắc, hắn động tác mau lẹ, hướng về bên dưới ngọn núi nhanh chóng lao đi.

Trên đường, Dịch Vân đi ngang qua sỏi cốc tràng thời điểm, hắn thả chậm lại bước chân.

Cái kia nghìn cân đại đỉnh bên dưới, tím hóa thiêu đến chính vương, chu vi hai mươi mét phạm vi dựng thẳng lên cao cao song gỗ lan, những người không liên quan không được đến gần.

Bởi vì song gỗ lan che chắn, Dịch Vân xem không rõ lắm tình huống bên trong, nhưng là, hắn nhưng có thể rất xa cảm nhận được đại đỉnh bên dưới hỏa điểm nhiệt độ.

Nhưng mà chẳng biết vì sao, ở tầng này tầng sóng nhiệt bên trong, Dịch Vân nhưng mơ hồ cảm nhận được thấy lạnh cả người.

Tuy rằng sự lạnh lẽo này cực không nổi bật, thế nhưng là xót ruột thấu xương. . .

(sau đó buổi sáng thời gian đổi mới cái đến mười giờ, tám giờ chương mới khiêu chiến thật lớn, ngủ chậm một chút liền không lên nổi+_+)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Dịch Vân hoài nghi

Hai ngày nay, Dịch Vân vẫn say mê luyện võ, có lúc hắn bởi vì hai tay bị thương, trên tay biết quần lấy băng vải.

Dịch Vân thường thường nửa đêm lén lút ra ngoài, một lần hai lần còn không cái gì, thời gian dài, tự nhiên bị Khương Tiểu Nhu phát hiện.

"Vân nhi, người những ngày qua đều đi làm gì? Còn có, tay của người làm sao?"

Từ mẫu thân của Dịch Vân tạ thế sau khi, Khương Tiểu Nhu liền gánh lấy Dịch Vân mẫu thân trách nhiệm, vẫn chăm sóc Dịch Vân, tỉ mỉ chu đáo.

Dịch Vân nếu như phạm vào cái gì sai, Khương Tiểu Nhu cũng không trách cứ hắn, nàng biết dùng cái kia ánh mắt đen láy vẫn nhìn Dịch Vân, mãi đến tận Dịch Vân chính mình nhận sai.

Ngày hôm nay, cũng là như thế.

Dịch Vân vốn muốn nói là chính mình thương là hái thuốc trầy da, thế nhưng chạm tới Khương Tiểu Nhu cái kia thật lòng ánh mắt, hắn nhưng có chút không mở ra được miệng, do dự một chút, Dịch Vân vẫn là nói rồi lời nói thật: "Tiểu Nhu tỷ, ta nửa đêm đi ra ngoài là luyện võ, trên tay thương, cũng là luyện võ làm thương."

Khương Tiểu Nhu sững sốt một chút, luyện võ?

"Vân nhi, người với ai học võ công?"

"Học trộm." Dịch Vân rất lưu manh nói rằng.

Khương Tiểu Nhu biến sắc mặt, học trộm bộ tộc võ công, bị bắt được biết bị đánh chết, hơn nữa học võ công nào có dễ dàng như vậy, coi như không thể thương thường ăn được thực thịt, chỉ ít cơm đến ăn no, Dịch Vân liền như vậy mỗi ngày uống cháo loãng, ăn rau dại, làm sao có khả năng còn có sức lực luyện công.

Này sẽ chết người.

"Tiểu Nhu tỷ, ngươi tin ta sao?"

Dịch Vân nắm lấy Khương Tiểu Nhu tay, thật lòng nhìn Khương Tiểu Nhu con mắt.

Khương Tiểu Nhu sùng sốt một chút, theo bản năng liền gật gật đầu.

"Hừm, tin ta cũng đừng hỏi, Tiểu Nhu tỷ, ta sau đó biết mang ngươi quá ngày thật tốt!"

Dịch Vân nói thật, Khương Tiểu Nhu là hẩn đi tới nơi này dĩ thế cái thứ nhất nhìn thấy người, cũng là cho tới nay mới thôi, duy nhất chân chân chính chính dùng tính mạng quan tâm hẩn người.

Phân ân tình này, trong lòng hẩn vẫn nhớ kỹ, hẩn không chỉ phải thay đổi mình Vận Mệnh, cũng phải thay đổi Khương Tiểu Nhu Vận Mệnh.

Khương Tiểu Nhu ngờ ngạc nhìn Dịch Vân, nàng đột nhiên có một loại cảm giác —— đệ đệ lớn rồi.

Hẩn không còn là trước đây tiểu hài tử, trong miệng hẩn nói ra, chính mình cũng không bao giờ có thể tiếp tục xem là là đồng ngôn vô ký, hẩn là thật sự coi đây là mục tiêu, thật lòng nỗ lực. . .

. . .

Mỗi ngày cơm canh đậm bạc, Dịch Vân cũng chậm chậm quen thuộc, phải nói, không quen cũng đến quen thuộc.

Lương thực phụ cháo mùi vị rất kém cỏi, hơn nữa Dịch Vân khẩu vị tốt đẹp sau, những này cháo loãng mới vừa ăn đồ liền tiêu hóa đến không còn một mống, nếu như không có liền thị được son thảo được chống, Dịch Vân đừng nói đột phá khí trường cảnh, không chết đói liền cảm ơn trời đất.

Nhưng là, được liệu tuy rằng có thể bổ sung thân thể dinh dưỡng cùng năng lượng, thế nhưng được dù sao không thể thật sự coi như ăn cơm, cái kia được liệu mùi vị, nếu như thật sự ăn vào trong miệng, vậy còn không như lương thực phụ cháo đây.

Ngày qua ngày như vậy hạ xuống, đối với Dịch Vân một cái kẻ tham ăn tới nói, trong miệng đều muốn phai nhạt ra khỏi điều đến rồi, đúng là một loại đây vò.

Hiện tại duy nhất xem như là cải thiện sinh hoạt, chính là Khương Tiểu Nhu ướp muối dưa muối.

Nói đến cũng đáng thương, trước đây Dịch Vân trên địa cầu quá cũng không giàu có, nhưng tốt xấu có món ăn có thịt, nhưng là hiện tại đi tới dĩ thế, một cái thị tia đều không ném trái, dưa muối đều toán mỹ thực.

Bất quá không thể không nói, Khương Tiểu Nhu ướp muối dưa muối xác thực được cho mỹ vị, đối với Khương Tiểu Nhu gia tới nói, dưa muối nếu như khá là xa xỉ đồ ăn, bởi vì trong thôn không có muối khoáng, ăn muối đồng dạng là từ bộ tộc lớn mua được.

Đại đa số muối muốn cung cấp chiến sĩ dự bị doanh, bọn họ muốn dùng muối đến thịt muối, phân đến dân chúng tầm thường trong nhà muối chỉ có một chút, bình thường đều dùng đến ngâm rau dại canh, yếm dưa muối đương nhiên là xa xỉ ăn pháp.

Lại quá mấy ngày, liền thị được son được, cơ hồ bị hái sạch sẽ, mặc dù là Dịch Vân, có từ tính làm chỉ dẫn, cũng không tìm được ra đáng được liệu. Thôn dân vì nộp lên được liệu, liền được liệu cây non đều đào móc ra.

"Được son hái thành như vậy, hoàn toàn không cân nhắc sau đó kéo dài khai thác, xem ra Liên Thị Bộ Tộc cũng định từ chiến đến cùng, thậm chí khả năng từ bỏ Liên Thị Bộ Tộc đời đời chỗ ở, hiện tại có hi vọng đều ký thác ở Liên Thành Ngọc trên người, nhưng là coi như Liên Thành Ngọc thông qua Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, cũng chỉ là bao quát chiến sĩ dự bị doanh thành viên số ít người được lợi, những này dân thường, nói không chắc cũng bị bọn họ vứt bỏ rơi mất. . ."

Dịch Vân hơi xúc động, đây chính là đại hoang sinh tồn chi đạo, tài nguyên có hạn, cường giả chiếm lĩnh nhiều tư nguyên hơn, người yếu bị đào thải đi.

Theo được son giá trị lợi dụng càng ngày càng thấp, Liên Thị Bộ Tộc cao tầng cũng không còn quan tâm được son, bọn họ hết thấy tinh lực, đều tập trung ở rèn luyện hoang cốt trên.

Này hoang cốt mới là trọng yếu nhất, vì này hoang cốt, Liên Thị Bộ Tộc có thể nói là được ăn cả ngã về không, hết thấy hi vọng đều ký thác ở bên trong.

Liên Thành Ngọc cũng là liều mạng tính mạng, hẩn dã tâm, hẩn hoài bão, hẩn tất cả, đều ép ở bên trong rồi!

Rèn luyện hoang cốt, ít nhất phải sáu mươi ngày!

Mà rèn luyện đến ngày thứ mười thời điểm, nhưng phát sinh một chút tình hình.

Một ít phụ trách rèn luyện hoang cốt thôn dân bị bệnh, bọn họ vừa bắt đầu chỉ là ho khan bị sốt, rất nhanh sẽ thượng thổ hạ tả, da dễ xuất hiện chứng phát ban, tinh thần uể oải, xem tình huống như là nhiễm phải bệnh thương hàn.

Ở này đại hoang tiểu bộ tộc bên trong, chiến sĩ bình thường cũng còn tốt, tố chất thân thể mạnh, sức đề kháng cũng mạnh, nhưng là đối với bản dân mà nói, phạm là nhiễm bệnh, cái kia sẽ không có tiểu bệnh nói chuyện.

Bởi vì bọn họ thân thể suy yếu, sức đề kháng cũng kém, hơn nữa bộ tộc bên trong chỉ có một cái bác sĩ, vẫn là vì là bộ tộc cao tăng phục vụ, bản dân chữa bệnh điều kiện thực sự kém đến đời mạng, một ít phong hàn loại hình tiểu bệnh, làm không cẩn thận cũng có thể người chết.

Dịch Vân nghe được tin tức này thời điểm, cảm thấy rất kỳ quái.

Bệnh thương hàn nghe tới như là cảm mạo bị cảm, kỳ thực là một loại vi khuẩn tính bệnh truyền nhiễm, Dịch Vân không biết này dị giới bệnh thương hàn cùng Địa cầu bệnh thương hàn có phải là giống nhau hay không, thế nhưng lập tức nhiều người như vậy phát bệnh, như vậy có thể xác định đây là bệnh truyền nhiễm không thể nghi ngờ.

Nhưng mà Dịch Vân không rõ chính là, bình thường bệnh truyền nhiễm đều là thông qua thủy, không khí truyền bá, những này rèn luyện hoang cốt thôn dân, mỗi ngày canh giữ ở đại đình chu vi, nơi đó nhiệt độ, nhưng là rất cao!

Kéo dài nhiệt độ cao, còn có hết sức khô ráo, bình thường bệnh khuẩn rất khó sinh tồn, nếu như trong thôn thật sự bạo phát bệnh truyền nhiễm, như vậy cũng có thể là ở trên người người khác trước tiên lưu hành ra mới là, làm sao một mực là rèn luyện hoang cốt mấy người này bị bệnh cơ chứ?

Lẽ nào, đây là một loại ở khô hanh điều kiện dưới mới dễ dàng truyền nhiễm bệnh khuẩn?

Nghĩ tới đây, Dịch Vân sắc mặt hơi trầm xuống, có thể, những thôn dân này cũng không phải sinh bệnh đơn giản như vậy!

Lập tức bị bệnh bốn năm người, Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân, đặc biệt là những kia đồng dạng phụ trách rèn luyện hoang cốt người đều có chút hoảng rối.

Bọn họ người ở đây, nói không chắc lúc nào cũng sẽ nhiễm phải thứ quái bệnh này.

Sống sót tuy rằng thống khổ, nhưng là cũng không ai đồng ý từ a.

Bất quá cuối cùng cũng coi như, Liên Thị Bộ Tộc cao tăng lần này không có bỏ mặc, tộc trưởng đứng ra động viên lòng người, đồng thời cho mỗi cái nhiễm bệnh thôn dân phát ra một viên đỏ hồng viên thuốc.

Viên thuốc này có to bằng long nhãn, đỏ đến mức giọt : nhỏ máu , dựa theo tộc trưởng lời giải thích, đây là một ít vô cùng dược liệu quý giá luyện chế mà thành, mỗi một viên đều có giá trị không nhỏ.

Tộc trưởng dặn bệnh nhân dùng nước ấm dùng, sau khi sẽ thuốc đến bệnh trừ, kết quả những kia nguyên bản bệnh đến giai đoạn cuối tộc nhân ăn hạ độc hoàn sau khi, ngày thứ nhất thì có chuyển biến tốt, ngủ vừa cảm giác lên liền tinh thần toả sáng, đợi được ngày thứ hai chàng vạng, đã cùng người thường không khác.

Đến ngày thứ ba, những bệnh nhân kia càng là sinh long hoạt hổ, thậm chí so với không bệnh thời điểm, còn tốt hơn chút.

Không chỉ như thế, tộc trưởng trả lại mỗi cái bị bệnh tộc nhân phát ra một khối to bằng bàn tay thịt muối, đây chính là thịt a, đối với những kia thật mấy tháng không thấy thức ăn mặn thôn dân tới nói, đây tuyệt đối là lớn lao ban ân.

Đối với này một khối thịt muối, nghèo khó đám người ăn đều rất quý trọng, một món ăn chỉ ăn một điểm, có lúc muốn cho cho hài tử, tặng cho lão bà.

Liên Thị Bộ Tộc cho sinh bệnh tộc nhân phát đan dược, phát thịt muối tin tức rất nhanh truyền ra.

Cực khổ đám người, đều ghi nhớ bộ tộc tốt, rèn luyện hoang cốt cũng càng ra sức, thậm chí có mấy người đều muốn chính mình cũng bệnh trên một hồi, nếu như vậy, bọn họ cũng có thể được cái viên này để cho mình tinh thần toả sáng đan dược, được một khối thịt muối.

Tin tức như thế truyền tới Dịch Vân trong tai, Dịch Vân nhưng khê cau mày.

Một viên đan dược liền thuốc đến bệnh trừ, hơn nữa khiến người ta tươi cười rạng rỡ?

Dịch Vân tuy rằng không hiểu lắm y học, nhưng cũng biết, có chút ăn sau khi hiệu quả tốt đến lạ kỳ, kích thích tinh thần của người ta được, đều có rất mạnh tác dụng phụ.

Tỷ như thuốc kích thích, tỷ như ma túy, còn có rất nhiều kích phát người tiềm năng vì cấm thuốc.

Đặc biệt là Liên Thị Bộ Tộc cao tăng còn tuyên dương bọn họ đưa ra đan dược là dùng cỏ nào quý giá dược thảo chế thành, liên quan với điểm này, Dịch Vân là nửa điểm đều không tin.

Liên Thị Bộ Tộc lúc nào trở nên hào phóng như vậy lên, huống hồ liền coi như bọn họ muốn hào phóng cũng có loại này quý giá đến được thảo mới được, cư Dịch Vân xem ra, Liên Thị Bộ Tộc đến cao tầng cũng rất nghèo, bọn họ cùng Liên Thị Bộ Tộc bản dân cũng chính là năm mươi bước cưỡi một trăm bước, hơn nữa bọn họ có hạn tài nguyên, toàn bộ đều dùng ở Liên Thành Ngọc trên người, làm sao có khả năng cho bản dân phát được thảo?

Lại quá một ngày, Liên Thị Bộ Tộc phát xuống một chút dược tra, những thuốc này tra đều là Liên Thành Ngọc tẩy thể sau dùng còn lại, cho những kẻ rèn luyện hoang cốt người ngao dược tẩy thể dùng, nói là như vậy, có thể tăng cường thể chất của bọn họ, được dược tra người tự nhiên cảm ân ái đức.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Liên Thành Ngọc xuất quan

Đêm khuya, Liên Thị Bộ Tộc tộc lão đại viện.

"Bông!"

Đại viện môn bị đẩy ra, một cái mặt như ngọc chàng thanh niên đi ra.

"Thành Ngọc, người làm sao đi ra?"

Lão tộc trưởng nhìn thấy thanh niên này, đứng dậy, Liên Thành Ngọc trước đã nói, muốn bé quan đến Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử bắt đầu.

Lúc này mới đã qua một tháng không tới, Liên Thành Ngọc cũng đã xuất quan.

"Tu luyện gặp phải một vài vấn đề. . ."

Liên Thành Ngọc sắc mặt không tốt lắm, nguyên bản hẳn dự định là dùng hơn hai tháng thời gian tích lũy đầy đủ gốc gác, sau đó dùng hoang cốt tinh hoa, một lần phá tan Tử Huyết Cảnh!

Làm như vậy, cơ sở đầy đủ vững chắc, tích lũy cũng đầy đủ, một khi đột phá Tử Huyết Cảnh, là có thể đạt đến Tử Huyết Cảnh sơ kỳ đỉnh điểm, ở cùng là Tử Huyết Cảnh sơ kỳ đối thủ bên trong ngao thi quần hùng, thậm chí đối với ngày sau đột phá cảnh giới cao hơn, cũng có nhiều chỗ tốt!

Thái A Thần Quốc tổng tuyển cử, rất chú trọng bị sát hạch chiến sĩ cơ sở cùng tích lũy gốc gác, nếu như ngay cả Thành Ngọc có thể làm được những này, vậy hẳn khả năng ở tổng tuyển cử bên trong được Thái A Thần Quốc quan chức thưởng thức, đến thời điểm đạt được một cái mặt sáng thành tích.

Nhưng mà, không như mong muốn, đào rồi liền thị được sơn, nhiều như vậy thật được dùng hạ xuống, Liên Thành Ngọc tu vi nhưng tiến triển chậm chạp!

Liên Thành Ngọc tin tưởng chính mình là gặp phải bình cảnh.

Kỳ thực có lúc, bề quan tu võ tâm thái cũng rất trọng yếu, tâm thái được, lòng tự tin mạnh, nghị lực đủ, đột phá lên liền thế như chẻ tre.

Mà nếu như mình cho rằng tu luyện xảy ra vấn đề, gặp phải bình cảnh, liền khó tránh khỏi mất nhuệ khí, đột phá lên làm nhiều công ít.

Tâm lý này ảnh hưởng kỳ thực nguyên bản cũng không lớn, nhưng là nguyên bản Liên Thành Ngọc tu luyện liền đối mặt tài nguyên không đủ vấn đề, hiện tại chỗ cần áo rách, làm cho Liên Thành Ngọc tu vi tiến triển càng ngày càng chậm, cuối cùng, hẳn lựa chọn sớm xuất quan.

Đổi một cái tâm tình, nghỉ ngơi một chút, lại lấy hoang cốt tinh hoa, một lần nữa bế quan, một hơi đột phá Tử Huyết Cảnh.

Đây chính là Liên Thành Ngọc dự định, ý nghĩ này cũng là có chút đạo lý, có lúc một mũi tu luyện đột phá không được, dừng lại có thể ngược lại phải nhận được một ít kỳ diệu cảm ngộ, trong lúc vô tình đột phá bình cảnh cũng vô cùng có khả năng.

"Hoang cốt rèn luyện đến thế nào rồi?"

Liên Thành Ngọc hỏi ra chính mình quan tâm nhất vấn đề, cây này hoang cốt, có thể nói liên quan đến dòng dõi của hắc tính mạng!

"Hừm, vẫn tính thuận lợi, bất quá. . . Mấy ngày trước những kia rèn luyện hoang cốt bản dân đã trúng độc, ta vốn định để bọn họ lại rất mấy ngày, nhưng

nhìn bọn họ nhanh không xong rồi, không thể làm gì khác hơn là cho bọn họ ăn hóa huyết đan, hiện tại đã khôi phục như cũ, không ảnh hưởng hoang cốt rèn luyện."

Liên Thành Ngọc nghe xong, nhủ mảy, "Bang này rác rưởi thực sự là không còn dùng được, lúc này mới mấy ngày, liền không chịu được hàn mẫn hoang cốt độc tính rồi! Nay hóa huyết đan ăn sau khi, sẽ tiêu hao bọn họ sinh cơ, dựa theo tình huống như thế, bọn họ căn bản chống đỡ không tới hoang cốt rèn luyện xong liền sẽ chết đi!"

Liên Thành Ngọc bằng lãnh vô tình, lão tộc trưởng nghe tới cũng cảm thấy có chút quá đáng, hắn nói rằng: "Thành Ngọc. . . Người yêu cầu cũng quá cao, những người này bình thường ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, làm sao có khả năng chịu đựng được hàn mẫn độc tính, bọn họ cũng coi như là vì là Liên Thị Bộ Tộc hi sinh, người ngày sau thăng chức rất nhanh, cũng đến chăm sóc một chút người nhà của bọn họ."

"Biết rồi." Liên Thành Ngọc mặt không hề cảm xúc đáp một tiếng, "Ta chỉ là lo lắng hoang cốt rèn luyện, sợ không thể đúng hạn hoàn thành, nếu như những người này bị chết quá sớm, thể tất đối với rèn luyện có ảnh hưởng, đại gia gia người truyền lệnh xuống, ở trong bộ tộc nhiều thu thập một ít nhân thủ đi, người nhiều một chút, chia sẽ hàn mẫn độc tính, chống đỡ thời gian cũng lâu một chút. Hóa huyết đan ở bộ tộc lớn tuy rằng không tính là gì đắt giá thuốc, nhưng là chúng ta hiện ở trên tay tiền đã sớm hoa gần đủ rồi, dù cho hóa huyết đan cũng là có thể tiết kiệm thì tiết kiệm."

Liên Thành Ngọc hơi hột nói, lão tộc trưởng nghe xong thở dài một tiếng, hắn biết, mỗi nhiều mộ binh một người, chính là nhiều liên lụy một cái mạng.

Đáng thương những kia bản dân cũng bởi vì có thịt muối mà tranh nhau chen lấn nghĩ đến rèn luyện hoang cốt đây.

"Vì Liên Thị Bộ Tộc, cũng không thể không như vậy. . ." Lão tộc trưởng lắc lắc đầu, "Đáng tiếc a, nếu là có không độc hoang cốt, rèn luyện lên cũng không đến nỗi chết rất nhiều người."

"Không độc hoang cốt?" Liên Thành Ngọc xi cười một tiếng, "Bằng vào chúng ta bộ tộc tài lực, hơn nữa ta chiếm được cái kia một quyền không trọn vẹn bí tịch, làm sao có khả năng đổi đến không độc hoang cốt?"

"Lại nói này hàn mẫn hoang cốt cũng không phải có độc, nó kỳ thực chỉ là hàm một luồng khó có thể hóa giải hàn khí, chỉ cần đi vào thân thể, liền có thể đóng băng ngũ tạng, khiến người ta chậm rãi mất đi sức sống, nếu là có Hoang Thiên Sư, liền có thể ung dung hóa đi hàn mẫn hoang cốt hàn khí, nhưng là Hoang Thiên Sư nơi nào sẽ ra tay vì là bực này cấp thấp hoang cốt giải độc? Càng không thể đi tới chúng ta Liên Thị Bộ Tộc!"

"Vì lẽ đó những kia bộ tộc lớn các thiếu gia căn bản không muốn dùng loại này hoang cốt, này hàn mẫn hoang cốt là hoang cốt bên trong giá cả tiện nghi nhất một loại, lúc này mới đến phiên ta đến sử dụng! ! Lại như nhà giàu có ăn còn lại xương biết cho chó ăn như thế, ta đối với những đại gia tộc kia mà nói, lại như một cái ăn bọn họ ném xuống đồ ăn chó hoang!"

Liên Thành Ngọc tự giễu nói ra câu nói sau cùng, khóe miệng hắn hơi co rúm, nắm đấm nắm thật chặt, móng tay chup vào bàn tay trong máu thịt.

Hắn hận!

Gia tộc lớn các thiếu gia tiểu thư, liền hoang cốt đều chọn lấy tuyến dùng, có tác dụng phụ không cần, hiệu quả không tốt không cần!

Nhưng là hắn đây, dù cho là được một khối người khác đào thải hạ xuống hàn mẫn hoang cốt, đều dốc hết sức bình sinh, tiêu hao hết toàn bộ gia sản!

Ở một khối có kịch liệt tác dụng phụ hoang cốt bên trong trút xuống toàn bộ hi vọng, được ăn cả ngã về không, liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng dùng nó, ngẫm lại liền có thể bị!

"Thành Ngọc, những năm này khổ người, nhưng là người cũng biết, cái kia gia tộc lớn tuần kiệt, chung quy là số ít, hơn nữa coi như ở gia tộc lớn bên trong, cũng có rất nhiều thiên tư không tốt con cháu, bọn họ liền hoang thú thịt cũng không chiếm được bao nhiêu. . ."

Lão tộc trưởng có chút hổ thẹn, hắn biết Liên Thành Ngọc thiên phú rất tốt, nhưng đáng tiếc bởi vì Liên Thị Bộ Tộc nghèo quá, căn bản không nuôi nổi hắn, những năm này, Liên Thành Ngọc ngoài miệng không nói, nhưng mà lão tộc trưởng biết, Liên Thành Ngọc đối với Liên Thị Bộ Tộc, vẫn có lòng oán hận.

Lão tộc trưởng, Liên Thành Ngọc rất khó nghe đi vào, hắn nói rằng: "Đại gia gia, người không cần an ủi ta, thiên địa bất nhân, lấy vận vật vì là chó rom, nếu thế giới này không công bằng, như vậy ta hay dùng sức mạnh của chính mình, thắng được công bằng! Sớm muộn cũng có một ngày, ta muốn chúa tể vận mệnh của mình, cũng phải chúa tể vận mệnh của người khác! Tương lai của ta, muốn đem những kia con em của đại gia tộc, hết thảy đạp ở dưới chân! !"

"Ta rõ ràng." Lão tộc thở dài một tiếng, "Ngày mai ta sẽ tìm phát sinh thông cáo, nhiều phái người tay đến rèn luyện hoang cốt, còn biết chết bao nhiêu người hiện tại cũng không kịp nhớ, nhiều hơn chút người thêm đi vào, thể người hấp thu hàn khí liền sẽ nhiều hơn một chút. . . Đến thời điểm người dùng hoang cốt thời điểm, nguy hiểm sẽ nhỏ nhất."

Lão tộc trưởng biết, đối với Liên Thành Ngọc mà nói, tìm một ít bản dân vì chính mình chết đi, hắn chút nào sẽ không cảm thấy không đành lòng.

Liên Thành Ngọc trong lòng hận thiên bất công, cảm giác mình đã là hết sức bất hạnh, như thế nào biết đi để ý tới người khác bất hạnh?

Theo Liên Thành Ngọc, những kia bản dân đều chỉ là giun dế, thậm chí ngay cả Thành Ngọc đem chính hắn đều xem thành là một con hơi lớn một điểm giun dế thôi.

Nhược nhục cường thực, cái này quan niệm đã thâm nhập Liên Thành Ngọc trong nội tâm, chỉ có ăn đi so với hấn càng nhỏ bé hơn giun đế, hấn mới có thể không đoạn trường thành, mãi đến tận trưởng thành một cái có thể chứa tể mình cùng người khác Vận Mệnh cường giả tuyệt thể.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chiêu binh

Sáng sớm, ánh mặt trời chiếu khắp, trong rừng rậm hơi nước mờ mờ . .

Này cổ lão đại hoang, lại nghênh đón một ngày mới.

Hải thuốc công tác đã dừng lại, Khương Tiểu Nhu chính đang làm điểm tâm, mà Dịch Vân ở trong sân bỏ củi.

Hắn không có tác dụng dao bỏ củi, mà là dùng bàn tay nhắm ngay củi lửa, một chưởng đánh xuống!

"Dừng!"

Một tiếng vang giòn, củi lửa từ trung gian chia ra làm hai, vết cắt cực kỳ chỉnh tề.

Dịch Vân nhìn này hai cái củi lửa, tự nói: "'Long Cân Hồ Cốt Quyền' luyện đến đại thành cảnh giới chiến sĩ, có thể ở trong vòng một phút, dùng hai cái tay đem một cái cọc gỗ cắt thành một đồng to nhỏ đều đều, độ lớn nhất trí chiếc đũa, ta nếu là luyện võ ba tháng, không biết có thể hay không đạt đến loại kia cảnh giới."

Dịch Vân đang muốn, đột nhiên nghe được cách đó không xa truyền đến một trận làm ồn thanh.

Ngưng thần vừa nghe, Dịch Vân nghe ra Triệu Thiết Trụ âm thanh ——

"Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân! Đều nghe kỹ cho ta rồi! Bộ tộc tộc lão môn đã truyền lệnh, lại mộ binh mười vị tráng đinh rèn luyện hoang cốt, có ý hướng có thể báo danh, chọn ưu tú trúng tuyển!"

Hả?

Mộ binh mười vị tráng đinh rèn luyện hoang cốt?

Dịch Vân trong lòng hơi động, hắn chuyện đương nhiên đã nghĩ đến mấy ngày trước, hết thấy rèn luyện hoang cốt thôn dân đều cảm hoá bệnh thương hàn sự tình.

Trước bị bệnh nhiều người như vậy, bị một viên cái gọi là "Linh đan diệu dược" chữa khỏi.

Hiện tại rồi lại muốn mộ binh tân tráng đinh đi rèn luyện hoang cốt, trong này sợ là có huyền cơ gì.

Dịch Vân nghĩ như vậy, ném xuống củi lửa, hướng về làng sái cóc tràng đi đến.

Rất xa, Dịch Vân liền nhìn thấy Triệu Thiết Trụ đứng ở trên đài cao lớn tiếng ồn ào.

Rất nhiều tộc nhân đều bị đã kinh động, trước phụ trách rèn luyện hoang cốt thôn dân được không ít chỗ tốt, ngoại trừ thịt muối cùng cái kia thần kỳ đan dược ở ngoài, thường xuyên còn có lương thực trợ giúp.

Bởi vì trước đối hoang cốt, bây giờ Liên Thị Bộ Tộc lương thực cực kỳ ít ỏi, có thể nhiều lĩnh đến một ít lương thực, nhưng là các thôn dân tha thiết ước mơ.

"Ta báo danh!"

"Ta cũng báo danh!"

Mọi người tranh nhau chen lấn dâng tới Triệu Thiết Trụ lâm thời dựng chỗ ghi danh, e sợ cho chậm liền không xếp hạng tới đội.

"Ta Vương Đại Hổ, đồng ý đi rèn luyện hoang cốt! Ta là nhị đẳng đàn ông!"

Một cái vóc người cao to, thể nhưng là bởi vì trường kỳ ăn không đủ no cơm mà sắc mặt hơi vàng như nghệ hán từ đứng ở Triệu Thiết Trụ trước, nhìn Triệu Thiết Trụ, trong ánh mắt tràn ngập ước ao.

"Nhị đẳng đàn ông. . . Miễn cưỡng đi. . ." Triệu Thiết Trụ trên dưới đánh giá Vương Đại Hổ, ánh mắt cực kỳ soi mói.

Triệu Thiết Trụ cũng không biết rèn luyện hoang cốt sẽ chết người, này ở Liên Thị Bộ Tộc thuộc về tuyệt mật, vì phòng ngừa tin tức tiết lộ, hiện nay chỉ có Liên Thị Bộ Tộc rất ít mấy cái cao tầng biết mà thôi.

Những chiến sĩ khác dự bị doanh thành viên, cũng không biết khối này hoang cốt bao hàm trí mạng hàn khí, biết rót vào người chung quanh trong máu thịt, ăn mòn tính mạng của bọn họ, cuối cùng chậm rãi niêm phong lại sinh cơ, khiến người ta ngũ tạng lục phủ suy kiệt mà chết.

Vì lẽ đó Triệu Thiết Trụ còn tưởng rằng này rèn luyện hoang cốt là một phần mỹ kém đây.

Nắm giữ quyết định một phần mỹ kém thuộc về người phương nào quyền lực, điều này làm cho Triệu Thiết Trụ rất là tự đắc, quyền lực mang đến trực tiếp chỗ tốt chính là người chung quanh ánh mắt nhìn hán rõ ràng có thêm lấy lòng mùi vị, ngôn ngữ cũng tràn đầy khen tặng.

Triệu Thiết Trụ xem người ánh mắt cực kỳ soi mói, "Vương Đại Hổ, người trước tiên đi vừa đứng, xem như là bị chọn, không có thích hợp hơn liền người."

Nghe được Triệu Thiết Trụ, Vương Đại Hổ vui mừng khôn xiết, không ngừng cảm ơn, bé ngoan đi một bên đứng.

"Há? Lưu Nhị, người cũng tới báo danh? Liên người này đi đứng phù phiếm, thôi một con gió liền chạy! Người có biết, rèn luyện hoang cốt mỗi ngày đều muốn đốn củi, nhóm lửa, quạt gió, một đám chính là từ sớm đến tối, hơn nữa đại đình chu vi nhiệt độ phi thường cao, thể lực không đủ, trực tiếp liền té xỉu rồi!"

Triệu Thiết Trụ nhìn trước mắt giống như con khỉ Lưu Nhị, thiếu kiên nhẫn phát tay, để hán cút nhanh lên trướng.

Liên Thành Ngọc bàn giao hạ xuống nhiệm vụ nhưng là tận lực chọn tráng nam, thể nhược nhiều bệnh chính là tuyệt đối không thể muốn.

Từng cái từng cái thôn dân tranh nhau chen lấn báo danh, đánh đuổi nhiều lần, lưu lại thiếu.

Dịch Vân đứng ở cách đó không xa thờ ơ lạnh nhạt, hán trực giác cảm thấy, này hoang cốt có vấn đề!

Bất quá, coi như có vấn đề, chính mình cũng phải tìm tòi nghiên cứu một phen.

Bởi vì đối với Dịch Vân mà nói, khối này hoang cốt rất trọng yếu.

Liên thị được sơn được đều sắp lấy sạch, chính mình kế tục tu luyện, cần năng lượng cùng dinh dưỡng cung cấp, chỉ dựa vào lương thực phụ cháo sao được.

"Há? Là người!"

Ngay khi Dịch Vân suy nghĩ bước kế tiếp nên làm như thế nào thời điểm, hán đột nhiên nghe được sau lưng vang lên tiếng nói quen thuộc này.

Này một thanh âm, trầm thấp mà lại có chút ôn văn nhĩ nhĩ cảm giác, thể nhưng Dịch Vân nghe xong, nhưng biến sắc mặt!

Là Liên Thành Ngọc!

Liên Thành Ngọc, không phải bé quan sao? Dựa theo Triệu Thiết Trụ từng nói, hán muốn bé quan ba tháng, làm sao như thế đã sớm xuất quan?

Nguyên bản dựa theo Dịch Vân dự định, Liên Thành Ngọc ba tháng sau khi xuất quan, thực lực của chính mình hán là đã vượt qua Liên Thành Ngọc, vào lúc ấy, hán cũng hoàn toàn không sợ Liên Thành Ngọc. Nhưng là hiện tại, Dịch Vân mới vén vén luyện võ sáu, bảy thiên, coi như từ tính lại nghịch thiên, Dịch Vân cũng không thể đánh thắng được đã luyện võ mười năm, thực lực đạt đến Phàm Huyết năm tầng Liên Thành Ngọc.

Bất quá Dịch Vân cẩn thận giấu lại, chính mình cùng Liên Thành Ngọc cũng không có thâm cừ đại hận gì, Liên Thành Ngọc giết chính mình, sợ cũng là tiện tay vì đó, lại như một người nhìn thấy nhà mình có một con con chuột, sẽ đánh chết, nhưng là nếu như đánh không tới, cũng sẽ không đem tường hủy đi, không chết không thôi.

Dịch Vân xoay người, đang cùng Liên Thành Ngọc đối diện trước, vẻ mặt của hán cũng đã bình tĩnh lại.

Mà nhìn thấy Liên Thành Ngọc sau khi, hán lập tức lại hiện ra tay chân luống cuống kinh hoàng đáng dấp.

"Liên. . . Liên công tử?"

Dịch Vân lui về sau một bước, tựa hồ là bị đột nhiên xuất hiện Liên Thành Ngọc sợ rồi.

Liên Thành Ngọc nhũ nhũ mây, tiểu tử này, dĩ nhiên không chết?

Nguyên bản Liên Thành Ngọc giết Dịch Vân, đúng là tiện tay vì đó, nguyên nhân chủ yếu là Liên Thành Ngọc cảm thấy Dịch Vân đối với mình có lòng oán hận, Liên Thành Ngọc lo lắng ở hoang cốc rèn luyện then chốt giai đoạn, bởi vì khuyết lương cùng người chết vấn đề tất nhiên gây nên dân phần, Liên Thành Ngọc lo lắng Dịch Vân cái này giới về kích động dân chúng, lại đối với mình mang trong lòng oán hận người trở thành gây nên bạo loạn lời dẫn.

Liên Thành Ngọc theo đuổi chính là chí cao vô đạo, là ngự trị ở trên vạn vạn người cái thể vinh hoa, hắn có loại này mục tiêu, tâm thái lại như một ít đế vương vương hầu, lấy Dịch Vân thân phận như vậy người, ở trong mắt Liên Thành Ngọc thực sự bé nhỏ không đáng kể, vì ngăn chặn một ít ần tại nguy hiểm, giết cũng là giết, căn bản không tính là gì, Liên Thành Ngọc giết người cũng không ít, chỉ nói lần này rèn luyện hoang cốc, liền không biết muốn chết bao nhiêu người.

Giết Dịch Vân chỉ là một chuyện nhỏ, Liên Thành Ngọc cũng không có quá chú ý, hắn cũng không có hết sức xác nhận Dịch Vân chết sống, mãi đến tận hắn xuất quan, phát hiện Dịch Vân không chết, nhưng là cảm thấy nghi hoặc.

Chính mình giết một cái hạ đẳng bần dân, dĩ nhiên không giết chết, tại sao lại như vậy, chẳng lẽ là mình công lực không đủ?

"Người ở đây làm gì?" Liên Thành Ngọc hỏi.

"Về công tử, ta nghe Triệu đại nhân nói muốn mộ binh tráng đinh luyện chế hoang cốc, nghe nói đi tới còn có thể lĩnh đến thịt muối, vì lẽ đó ta liền muốn thử một chút."

"Ồ?" Nghe xong Dịch Vân, Liên Thành Ngọc trong ánh mắt lóe qua một tia khinh bỉ, nguyên bản Dịch Vân mới có mười hai tuổi, nhưng là ở phát lương cùng ngày, hắn ngôn ngữ hành vi nhưng hoàn toàn không giống một cái mười hai tuổi hài tử, hơn nữa còn có bản lĩnh kích động dân chúng gây sự, để Liên Thành Ngọc cảm thấy hắn là cái không yên tĩnh nhân tố, nói không chắc có thể gặp phải loạn gì đến.

Nhưng là bây giờ nhìn lại, Dịch Vân dù sao cũng là một đứa bé, một cái trong mắt chỉ nhìn thấy thịt muối người, có thể lớn bao nhiêu thành tựu?

Liên Thành Ngọc cũng cũng lười quản Dịch Vân, trừ mình ra trước tại sao không thể giết chết hắn, để Liên Thành Ngọc cảm thấy không hiểu ra sao.

"Nếu người muốn đi rèn luyện hoang cốc, làm sao không đi vào báo danh, ở bên ngoài nhìn làm cái gì?"

"Chuyện này. . . Cái này, lời nói thật cùng liên công tử nói, Triệu đại nhân yêu cầu báo danh người chỉ ít là nhị đẳng đàn ông, mà ta. . . Ta. . ."

Dịch Vân nói tới chỗ này âm thanh nhỏ xuống, tựa hồ nhân vì chính mình khí lực quá nhỏ mà cảm thấy xấu hổ, khó có thể mở miệng.

Liên Thành Ngọc trong mắt khinh bỉ lại rõ ràng mấy phần, cái này ngu ngốc, trước đánh giá cao hắn, cũng là, hắn một cái mười hai tuổi hài tử, có thể có cái gì tâm cơ.

Kỳ thực Liên Thành Ngọc đã quên, chính hắn tuổi tác cũng không lớn, chỉ có mười bảy tuổi, hắn ở mười bảy tuổi thiếu niên ở trong, cũng coi như là có kiến thức, nhưng là dù sao vẫn là non nớt một ít, hơn nữa mặc hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ trước mắt cái này mười hai tuổi Dịch Vân, trong cơ thể thành công người linh hồn.

"Nếu người có phần này tâm, đồng ý vì là Liên Thị Bộ Tộc cống hiến một phần sức mạnh, ta cũng không tiện cự tuyệt, ta xem người cũng coi như có chí khí, là cái có thể tạo tới tài, liền ngoại lệ cho người cơ hội này đi."

Liên Thành Ngọc "Ồ vù" Dịch Vân vài câu.

Tên ngu ngốc này cũng miễn cưỡng có thể cống hiến một phần sức mạnh, hắn mặc dù là cái bệnh ương tử, thể nhưng dùng hắn đến hấp thu hàn độc, ngược lại cũng không cần phải để ý đến hắn thể chất làm sao. . .

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Dịch Vân luyện cốt

"Nói như vậy, ta có thể đi rèn luyện hoang cốc?" Dịch Vân vui vẻ nói.

Liên Thành Ngọc nhẹ nhàng ừ một tiếng, đi chịu chết còn vui vẻ như vậy, làm người làm được phần này trên, thực sự là quá đáng thương.

"Tạ công tử."

Dịch Vân rất vui vẻ, này cũng không phải nguy trang, hẳn xác thực hài lòng, vốn cho là gặp phải Liên Thành Ngọc, Dịch Vân chỉ sợ người này nhìn thấy chính mình sống sót sau, đột nhiên lên cơn, lại đập chính mình mấy lòng bàn tay, giờ lại trở cừ dự định giết chết chính mình.

Mặc dù nói, Liên Thành Ngọc ném đá giấu tay căn bản không làm gì được Dịch Vân, nhưng mà này sẽ khiến cho phiền toái rất lớn.

Lần thứ nhất Liên Thành Ngọc không thể giết chết chính mình hẳn đại khái còn sẽ cảm thấy là không cần thận thất thủ, lần thứ hai nếu như lại không thể giết chết chính mình, vậy hẳn nhất định sẽ có phát giác, đôi kia Dịch Vân mà nói, không phải là một tin tức tốt.

Hiện tại Liên Thành Ngọc để Dịch Vân đi rèn luyện hoang cốt, ở giữa Dịch Vân ý muốn.

Rèn luyện hoang cốt, tương đương với cho Dịch Vân thời gian thở dốc. Dịch Vân thực lực có thể dùng tiến triển cực nhanh để hình dung, nếu như lại có thêm một hai tháng, vậy thì hoàn toàn khác nhau rồi!

"Vân nhi, ngươi tại sao không trở về gia ăn cơm?"

Khương Tiểu Nhu nguyên bản đang nấu cơm, làm cơm được rồi bùng ra, lại phát hiện Dịch Vân không gặp, ra ngoài vừa nhìn, liền nhìn thấy Dịch Vân cùng Liên Thành Ngọc tán gẫu đây.

Khương Tiểu Nhu nhất thời trong lòng căng thẳng, này còn phải, Liên Thành Ngọc nhưng là hại Dịch Vân không cạn, suýt chút nữa thì Dịch Vân mệnh!

Nàng lo lắng Liên Thành Ngọc gây bất lợi cho Dịch Vân, bước nhanh tới.

Khương Tiểu Nhu tuy rằng hận chết Liên Thành Ngọc, nhưng cũng biết không có thể cùng Liên Thành Ngọc trở mặt.

"Hóa ra là Liên công tử."

Khương Tiểu Nhu nhìn thấy Liên Thành Ngọc sau, cường nộ nụ cười, sau đó nàng liền không chút biến sắc kéo qua Dịch Vân, đem Dịch Vân ngăn ở phía sau.

"Ồ? Khương Tiểu Nhu, ta nhớ tới ngươi."

Chú ý tới Khương Tiểu Nhu mờ ám, Liên Thành Ngọc nhíu nhíu mày, cái tiểu nha đầu này, đối với mình rất có địch ý a!

Liên Thành Ngọc không thích Liên Thị Bộ Tộc hạ đẳng bần dân đối với hắn có bất kỳ bất kính, có thể bởi vì ở thế lực lớn thiên kiều trước mặt, Liên Thành Ngọc trong xương tự ti, liền đối với một ít không bằng chính mình bần dân, Liên Thành Ngọc càng coi trọng chính mình uy nghiêm.

Bất quá Khương Tiểu Nhu dù sao xem như là hắn thương thức nữ tử, vì lẽ đó hắn hiếm thấy biết có một ít khoan dung, cô gái này, hắn có thể chậm rãi thuần phục.

Liên Thành Ngọc đi rồi, hắn tuy rằng thương thức Khương Tiểu Nhu, nhưng cũng không có biểu hiện ra đối với Khương Tiểu Nhu bất kỳ ân cần, thậm chí không có cùng Khương Tiểu Nhu nói hơn một câu, hắn là một thượng vị giả, hắn đối với nữ nhân là làm hạnh, mà không phải theo đuổi, hắn chỉ cần chờ Khương Tiểu Nhu cùng đường mất lộ thời điểm để Triệu Thiết Trụ đứng ra là được.

Khương Tiểu Nhu nhìn Liên Thành Ngọc bóng lưng, xiết chặt Dịch Vân tay nhỏ, "Vân nhi, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Không có chuyện gì, Tiểu Nhu tỷ, ngươi yên tâm đi." Dịch Vân nói rằng

Liên Thành Ngọc hại Dịch Vân, vẫn là Dịch Vân nói cho Khương Tiểu Nhu, Dịch Vân nếu nói không có chuyện gì, Khương Tiểu Nhu cũng thoáng yên tâm một ít, những ngày gần đây, hắn mơ hồ cảm thấy đệ đệ đã không lại giống như kiểu trước đây là cái thuần túy tiểu hài tử, hắn có ý nghĩ của chính mình.

Nhưng là Khương Tiểu Nhu suy nghĩ một chút, lại cảm thấy có cái gì không thích hợp, "Vân nhi, ngươi cũng không phải là muốn đi rèn luyện hoang cốt chứ? Chỗ kia, ngươi cũng không thể đi!"

Dịch Vân kinh ngạc nhìn Khương Tiểu Nhu một chút, Khương Tiểu Nhu có để hắn kinh ngạc nhạy cảm trực giác, nàng tuy rằng không biết rèn luyện hoang cốt có huyền cơ gì, nhưng cũng ý thức được đây là một cái nguy hiểm việc xấu.

Dịch Vân nghĩ một hồi, nhẹ giọng nói: "Tiểu Nhu tỷ, ta không có ngươi nghĩ tới như vậy yếu, lần này khỏi tử hoàn sinh, ta cảm thấy cùng trước đây cũng khác nhau. . . Ngươi không nhớ rõ mấy ngày trước ta đi trên núi hái thuốc sao, cao hai mươi mét vách núi, ta đều bò đi tới."

Dịch Vân vừa nói như vậy, Khương Tiểu Nhu cũng là nghĩ tới, trước nàng nhìn thấy Dịch Vân leo núi nham tốc độ cực nhanh, cũng là cảm thấy kỳ quái, nhưng là lại muốn Dịch Vân từ nhỏ đã yêu thích bò cao, hái thuốc, cũng miễn cưỡng có thể tiếp thu.

Bây giờ suy nghĩ một chút, Dịch Vân thân thủ xác thực mạnh mẽ rất nhiều, nói riêng về leo lên núi đá, hẳn so với chiến sĩ dự bị doanh thành viên đều chỉ có hơn chứ không kém.

Nghĩ như vậy, Khương Tiểu Nhu cũng hơi yên lòng một chút, chính mình đệ đệ, đúng là không giống.

Có lúc, đại nạn không chết, nhưng có hậu phúc, Khương Tiểu Nhu nghe nói qua, có mấy người bị sét đánh trúng, không chỉ không chết, trái lại nắm giữ năng lực đặc biệt.

Lẽ nào Vân nhi cũng là tình huống tương tự sao?

...

Ban đêm hôm ấy, Dịch Vân làm tân trang đỉnh, liền bị kéo đến sái cốc trên sân.

Sái cốc trắng chu vi, sớm đã bị song gỗ lan vi lên, bởi vì xuất hiện cái gọi là "Bệnh thương hàn" sự kiện, song gỗ lan càng vi càng nhiều, từ bên ngoài đã hoàn toàn không nhìn thấy tình huống bên trong.

Rèn luyện hoang cốt tổng cộng có hơn ba mươi người, phân ngày đêm hai tàu thủy chuyển đổi.

Dịch Vân bị phân ở ca đêm, ca đêm tổng cộng mười mấy người, mười mấy người này tuy rằng không có chiến sĩ dự bị doanh người cường tráng, nhưng cũng là mỗi người xương cốt rộng lớn, Dịch Vân đứng ở bên trong, lại như là một đám nga bên trong đứng một con gà con, chiều cao của hắn chỉ tới nhân gia ngực.

Nhìn thấy Dịch Vân, mười mấy cái trắng hán đều sững sốt, ánh mắt kia đã rất rõ ràng, liền như vậy té cánh tay té chân tiểu hải tử, cũng có thể bị tuyển chọn đến rèn luyện hoang cốt?

Không nói sức mạnh của hắn, liền nói hắn này thân cao, đứng ở trên ghế đều đủ không được đại đỉnh miệng đỉnh đây, như vậy còn làm sao hướng về trong đỉnh thêm "Khoảng cánh tới thủy" ?

"Tiểu tử, ngươi đậu ta đây? Liền như ngươi vậy, cũng có thể đến luyện cốt?"

"Ngươi này thân thể nhỏ bé có thể làm gì nha? Bắp đùi vẫn không có cùi lử thô đây!"

Nhìn thấy Dịch Vân tình huống, những hán tử này đều rất có ý kiến, thêm một cái Dịch Vân không làm việc, ngày sau nhưng khả năng phân bọn họ một phần thịt muối, trong lòng bọn họ có thể nào sáng khoái.

Dịch Vân cũng lười tiếp lời, rất lưu manh hướng về sái trên đồng lử ngồi xuống, mặc cho đám người này đi nói rồi.

"Ăn cháo rồi!"

Một người chiến sĩ dự bị doanh đại hán đề đến rồi một dĩa cháo, đến rèn luyện hoang cốt, là có cháo uống, vậy đại khái cũng là bởi vì Liên Thị Bộ Tộc cao tăng vì bảo đảm hoang cốt rèn luyện thuận lợi mà cho phúc lợi, chỉ có ăn cơm no, mới có thể có sức lực làm việc.

Vừa nghe nói cháo đến rồi, những này trắng đỉnh nhất thời con mắt lộng lên, liền lĩnh chạy tới.

"Phản phật" một thoáng, một dĩa cháo một cướp mà quang, mà Dịch Vân rơi vào cuối cùng, thêm vào những người này có ý định tranh đoạt, xa lánh, mọi xếp tới Dịch Vân thời điểm, cháo liền còn lại cái để.

Dịch Vân có chút bất đắc dĩ, thâm son cùng cốc ra điều dân, câu nói này có đạo lý của nó, ngược lại không là thâm son cùng cốc người người phẩm không được, mà là người cùng chí ngắn, người khi người hiền lành phải chết đói.

"Làm việc rồi! Làm việc rồi!" Cái kia chiến sĩ dự bị doanh người hô lớn.

Mười mấy cái trắng đỉnh, lát pha lát phát hướng về đại đỉnh chu vi đi, thay đổi ban ngày một tốp người.

Dịch Vân rơi vào cuối cùng, hắn đi rất chậm, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm đại đỉnh.

Theo người khác, Dịch Vân như là bị này tìm lử thiêu thiêu to lớn đỉnh đồng thau cho chấn động rồi, cũng là, đỉnh kia xác thực quá to lớn, Dịch Vân thân cao, vẫn chưa tới đỉnh kia hai cái tai đoá cao đây.

Mà trên thực tế, lúc này Dịch Vân tâm nhìn, nhưng tràn ngập một mảnh điểm sáng nhàn nhạt, xem ra lại như là trong bầu trời đêm bay lượn một đám đom đóm.

Thật huyền diệu năng lượng! Đây chính là thuộc về hoang cốt sức mạnh, cũng chính là trong truyền thuyết —— hoang lực lượng!

Những này tầng tầng lớp lớp điểm sáng, để Dịch Vân rất là cái kích động, trước từ tính tuy rằng hấp thu một điểm hoang cốt năng lượng, nhưng cũng là cách rất xa, hấp thu đến không nhiều, rất không giống ngày hôm nay như vậy, căn bản là cùng hoang cốt linh khoảng cách tiếp xúc.

So với mà nói, trước hấp thu từ ngọc tham, ô linh chi cái gì, đều ảm đạm phai mờ, lại như một cái ăn quen rồi cơm canh đạm bạc người nghèo, đột nhiên nhìn thấy sơn trân hải vị giống như vậy, Dịch Vân hưng phấn có phải hay không.

Này không phải trộm mộ tặc tiến vào hoàng đế cổ mộ, hoàng tử lang tiến vào kẻ oa sao!

Này hoang cốt năng lượng, đều là chính mình.

"Tiểu tử, ngươi ngây ngốc làm gì, đi đánh sai!" Một cái trắng đình nói, đem một cái lưỡi búa ném tới Dịch Vân trước người.

Dịch Vân rồi mới từ vừa nảy đại ra trạng thái tỉnh ngộ lại, vui cười hớn hở đi đánh sai.

"Tiểu tử này, đầu óc có vấn đề đi!" Cái kia trắng đình hùng hùng hồ hồ, cũng bắt đầu bận bịu chuyện của chính mình, mấy người bọn hắn, muốn phụ trách chém đánh tử hỏa mộc.

Này tử hỏa mộc mới là then chốt mối lửa, nó phi thường rắn chắc, hơn nữa cực kỳ trầm trọng, mấy cái nhất đẳng trắng đình cấp đại hán bận việc nửa ngày, mới có thể đem lớn bằng cánh tay tử hỏa mộc chém xuống một đoạn đến.

Những này trắng đình, đều dốc hết khí lực làm, bởi vì làm rất khá người, có thể thăng cấp thành quân đốc, phát thịt muối cùng phát lương thực thời điểm, có thể nhiều nắm một phần.

Dịch Vân ở một bên, vui thì vui, nhưng cũng không đắc ý vênh váo, hắn nhưng là biết, này rèn luyện hoang cốt còn cùng cái gọi là "Bệnh thương hàn" có quan hệ!

Hắn muốn tra xét một phen, đến cùng là cái gì gây nên bệnh thương hàn, nếu như tử tinh cũng không thể hóa giải, vậy cho dù khen thưởng lại phong phú, Dịch Vân cũng chỉ có thể chạy trốn.

Vì lẽ đó Dịch Vân vừa hữu tâm vô tâm bỏ củi hỏa, vừa từ quan sát kỹ cái kia bị thiêu đến đỏ chói Thanh Đồng đại đình.

Chậm rãi, Dịch Vân phát hiện vấn đề.

Từ bên trong chiếc đình lớn bay ra điểm sáng có hai loại màu sắc.

Loại thứ nhất là màu đỏ tím, loại này quang điểm chiếm chủ lưu, chúng nó ở miệng đình lung tung không có mục đích bay lượn, Dịch Vân phát hiện, chỉ cần mình hơi chuyển động ý nghĩ một chút, những điểm sáng này sẽ hướng về hắn bay tới.

Theo tử tinh hòa vào Dịch Vân trái tim, Dịch Vân chính mình cũng đột phá Phàm Huyết hai tầng, không biết khi nào thì bắt đầu, Dịch Vân có thể chủ động khống chế tử tinh đối với năng lượng hấp thu.

Hắn muốn hút thu là có thể hấp thu, không muốn hút thu là có thể không hấp thu.

Ngay cả điểm sáng này một loại khác màu sắc, nhưng là màu băng lam. . .

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Hàn độc

Này băng điểm sáng màu xanh lam, nó chiếm tỉ lệ rất ít, thế nhưng không tên để Dịch Vân cảm thấy một loại hơi lạnh thấu xương.

Sự lạnh lẽo này Dịch Vân rất quen thuộc, lúc đó hắn đột phá khí trường cảnh sau khi xuống núi, lần thứ nhất nhìn thấy trong bộ tộc trắng đình rèn luyện hoang cốt, liền cảm nhận được loại này hàn ý.

Băng điểm sáng màu xanh lam, vô thanh vô tức trôi nổi ở trên bầu trời, giống như u linh.

Thình thoảng sẽ có một viên quang điểm thoát ly miệng đình, chậm rãi bay hướng bốn phía, sau đó, nó càng là đi vào một cái nhóm lửa trắng đình trong cơ thể.

Lại như là hoa tuyết rơi vào trong nước như thế, này viên quang điểm liền như thế biến mất không còn tăm hơi.

Ở Dịch Vân tâm nhìn bên trong, không bao giờ tìm được nữa cái này năng lượng quang điểm, nó tựa hồ bị cái kia trắng đình thân thể hấp thu.

Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, hần mơ hồ ý thức được, e sợ này bằng điểm sáng màu xanh lam, chính là gây nên nhóm lửa trắng đĩnh bệnh thương hàn nguyên nhân.

Hần tỉnh tâm quan sát một hồi lâu, phát hiện thỉnh thoảng thì có bằng lam sắc quang điểm bay ra ngoài, đi vào một cái trắng đĩnh trong thân thể, mà những kia trắng đĩnh đều đang cháy hỏa bỏ củi, hồn nhiên không hay.

Dịch Vân càng ngày càng khẳng định chính mình suy đoán, loại kia tím năng lượng màu đỏ, cũng sẽ không chủ động bay vào thân thể bên trong, chúng nó trái lại ngưng lại ở "Khoảng cánh tới thủy" bên trong.

Xem ra này một cái hoang cốt bên trong năng lượng chia làm hai loại, một loại là với thân thể người có lợi, có thể để người ta thoát thai hoá cốt, đột phá cảnh giới tím năng lượng màu đỏ, một loại khác chính là giết người trong vô hình bằng năng lượng màu xanh lam!

Năng lượng có độc, nghe tới mơ hồ, kỳ thực cũng không ly kỳ.

Trên địa cầu, như thế có thật nhiều loại "Có độc" năng lượng, không nói những khác, ánh mặt trời chính là "Có độc", nó là bị đại khí loại bỏ sau khi hấp thu mới có thể thai nghén vạn vật, bằng không thân thể ở trong vũ trụ trực tiếp để ánh mặt trời chiếu rọi, rất nhanh sẽ cúp máy.

Hơn nữa Địa cầu độc tính đáng sợ nhất vài loại vật chất, cũng tất cả đều là "Có độc" năng lượng, tỷ như nguyên tố phóng xạ bộc, nó độc giết trước đây thường thường ở bản tin thời sự trên lò mặt a kéo pháp rất.

Nếu như dùng bộc đến giết người, một khắc nhiều một chút liền có thể giết ngàn vạn người, chỉ cần mấy trăm khắc bộc liền có thể giết chết toàn Địa cầu tất cả mọi người, này so với đại danh đỉnh đỉnh ** độc tính mạnh trăm vạn lần.

Dịch Vân cho rằng, những này lam sắc quang điểm, chỉ sợ cũng là tương tự năng lượng tính chất, hay là dùng "Có độc" để hình dung nó cũng không thích hợp, nhưng nói chung nó có thể giết người là được rồi.

Lại như người địa cầu bị nguyên tố phóng xạ phóng xạ sau biết bị mắc bệnh ung thư, thói nữa chờ chút bệnh tật, ở này đại hoang bên trong, bị hoang cốt hàn tính năng lượng nhập thể, mọi người như thế biết đạt được "Bệnh thương hàn" một loại quái bệnh, từ mà chết đi.

"Vậy ta đứng ở chỗ này không phải rất nguy hiểm?" Ý thức được những này, Dịch Vân sắc mặt có chút khó coi, chính mình thế này sao lại là bảo vệ một cái đại đĩnh, căn bản là bảo vệ một cái lò phản ứng hạt nhân a!

Cẩn thận ngẫm lại, thế giới này rất nhiều thứ xem ra cùng Địa cầu hoàn toàn khác nhau, nhưng cũng có tương tự chỗ.

Chỉ cần năng lượng phương diện, trên địa cầu năng lượng mạnh mẽ nhất, có thể dùng tới làm bom nguyên tử, **, dùng để năng lượng hạt nhân phát điện.

Mà nơi này năng lượng mạnh mẽ nhất, nhưng có thể dùng để sáng lập cường giả tuyệt thế!

Những cường giả kia, như thế có thể lật sơn cũng Hải, xoay tay hủy diệt một cái thành thị!

Hai loại năng lượng, cũng có thể chế tạo ra đáng sợ nhất phá hoại, mà lợi dụng không được, đối với người bình thường liền có độc!

May mà, Dịch Vân nắm giữ có thể chương khổng thế giới này năng lượng bảo vật —— tử tinh.

"Chỉ mong tử tinh có thể đối phó loại này năng lượng đi. . ."

Dịch Vân thử nghiệm dùng tử tinh hấp thu lam sắc quang điểm, này lam sắc quang điểm nếu hiện ra ở chính mình trong tầm mắt, vậy nó lẽ ra có thể bị tử tinh hấp thu. . .

Nhiên còn chân chính hấp thu lên, Dịch Vân lại phát hiện hiệu quả không quá hiện ra.

Tử tinh quả thật có thể hấp thu này lam sắc quang điểm, thế nhưng hấp thu tốc độ nhưng rất chậm, kém xa tít tấp hấp thu những kia tím điểm sáng màu đỏ làm đến dễ dàng.

Khi viên thứ nhất lam sắc quang điểm bị Dịch Vân hấp thu tới được thời điểm, Dịch Vân hít sâu một hơi, cẩn thận từng li từng tí một đưa tay ra, trong lòng hần có chút bồn chồn, bất quá lùi một bước nói, coi như tử tinh hấp thu không được loại này năng lượng, chính mình cũng chỉ là bị một điểm sáng chiếu rọi đến, không đến nỗi trực tiếp ngòm củi tòi đi.

Lam sắc quang điểm, đi vào Dịch Vân trong thân thể.

Dịch Vân rõ ràng cảm thấy, cái kia quang điểm lại như là một viên bông tuyết như thế bay vào đầu ngón tay của chính mình, sau đó hòa vào trong huyết mạch của hần.

"Lạnh quá!"

Đây là Dịch Vân cảm giác đầu tiên, cái cảm giác này lại như là ở đại mùa đông, bị một cái nghịch ngợm hài đồng hướng về chính mình cổ áo bên trong vào một khối băng tra.

Nhưng mà rất kỳ quái, chính mình cảm giác mãnh liệt như vậy, nhưng là những kia tráng đỉnh dĩ nhiên hồn nhiên không hay, thân thể của bọn họ tổ chất kém xa chính mình, không thể so với mình còn chịu rét.

Xem ra là bọn họ cảm ứng trì độn, không cảm giác được này cổ hơi lạnh thấu xương, thế nhưng thân thể của bọn họ không sẽ nói láo, ở hàn độc xâm lấn bên dưới, bọn họ sẽ từ từ mất đi sức sống, nếu như không phải Liên Thị Bộ Tộc cao tăng phát xuống đến màu đỏ viên thuốc, bọn họ sợ là đã chết rồi chứ?

Này viên lam sắc quang điểm nhập thể, Dịch Vân liền vẫn lần theo nó nơi đi, nó là bị từ tinh hấp thu đến, cuối cùng, nó cũng bị từ tinh phân giải hấp thu, sau đó hóa thành một luồng tinh khiết dòng năng lượng, tụ hợp vào Dịch Vân trong huyết dịch.

Khi này dòng năng lượng trở lại Dịch Vân thân thể thời điểm, cái kia hơi lạnh thấu xương liền đã biến mất rồi, đổi thành Dịch Vân quen thuộc một luồng cảm giác mát mẻ, chảy khắp toàn thân.

Này lại như là son tuyết tẩy thể như thế, thoải mái cực kỳ.

Điều này làm cho Dịch Vân càng cảm khái, này từ tinh không biết là cấp bậc gì bảo vật, mặc dù là với thân thể người tai hại năng lượng, mặc kệ là này hoang cốt bên trong băng lam sắc quang điểm, vẫn là Liên Thành Ngọc ném đá giấu tay thì phát sinh nguyên khí, từ tinh đều có thể hấp thu, hơn nữa còn có thể đem chuyển hóa thành bình thường nhất, nhưng cũng là tinh thuần nhất dòng năng lượng, tư dưỡng thân thể của chính mình.

Kỳ thực Dịch Vân không biết, ở đại hoang, đụng với thân thể người tai hại năng lượng hoang cốt không phải số ít, mà hàn mãnh hoang cốt chỉ là trong đó tương đối thấp cấp một loại, chỉ cần cấp thấp Hoang Thiên Sư liền có thể đem hóa giải, đối với từ tinh mà nói, hóa giải trình độ như thế này độc tính, không đáng kể chút nào.

"Tiểu tử, ngươi đang làm gì thế! !"

Dịch Vân chính chuyên tâm nghiên cứu hoang cốt hàm hai loại năng lượng khu lúc : khi khác, hần đột nhiên nghe được một cái tráng đỉnh đối với mình rống to, ở trong mắt người khác, Dịch Vân đã chờ ra một hồi lâu.

Hữu tâm trở thành nhóm người này "Quần ốc" tráng đỉnh, tự nhiên xem bất quá Dịch Vân lười biếng hành vi.

"Áy. . ." Dịch Vân cộc lốc nở nụ cười, "Xin lỗi đại thúc, lưỡi búa này quá nặng. . ."

"Hừ!" Cái kia tráng đỉnh một bộ đã sớm biết ngươi không được đáng vẻ, không cam lòng nói rằng: "Thật không biết cấp trên nghĩ như thế nào, để ngươi này Mao tiểu tử đến rèn luyện hoang cốt, không phải tha lỗi từ chân sau sao! Lão tử sinh cái kia không hăng hái đầu to, cùng ngươi tuổi tác gần như, khí lực nhưng đỉnh hai ngươi!"

Đừng nói Dịch Vân tuổi tác vấn đề, coi như là ở cùng tuổi hải tử bên trong, trước đây Dịch Vân cũng là vóc người gầy yếu, khí lực thiên tiểu nhân loại kia.

Đại hoang bên trong, mọi người đều sùng bái cường giả, loại kia da dẻ thô ráp ngăm đen, ngũ đại tam thô hán tử, trái lại coi đây là ngạo.

Như Dịch Vân loại này dung mạo thanh tú, tề bì nộn nhục, đều thuộc về "Bệnh ương tử" hàng ngũ, căn bản không bị tiếp đãi.

"Thực sự là xin lỗi a đại thúc, ta đâu chỉ xả ngươi chân sau, đều kéo tới ngươi trứng, sau đó, ta biết tận lực làm tốt lắm một điểm."

Dịch Vân như trước cười đến rất hàm, cái kia tráng đỉnh làm việc vẫn được, luận phản ứng vốn là có chút trì độn, trong lúc nhất thời không làm rõ Dịch Vân nói chính là cái gì, hần chỉ là hừ một tiếng, hùng hùng hồ hồ đi làm việc.

Dịch Vân cũng không nhanh không chậm bỏ củi hỏa, vì để tránh cho đưa tới phiền phức không tất yếu, hần thoáng tăng nhanh tốc độ, một cái củi lửa. . . Ân, bỏ xuống mười lần tám lần, dẫn vật cái năm phút đồng hồ mới bỏ ra.

Hần dù sao muốn phù hợp thân phận của chính mình.

Nhưng là cùng lúc đó, không có ai nhìn thấy, ở bên trong chiếc đỉnh lớn bốc lên những kia tím năng lượng màu đỏ, toàn như là nhũ yến đầu hoài giống như vậy, hướng về Dịch Vân bay tới.

Cho tới cái kia băng năng lượng màu xanh lam, Dịch Vân cũng ở tận lực hấp thu, Dịch Vân cảm thấy, nếu như chính mình đem những này năng lượng màu xanh lam đều hấp thu, cái kia chu vi tráng đỉnh cũng không cần bị năng lượng giết chết.

Nhưng mà rất đáng tiếc, từ tinh đối với băng năng lượng màu xanh lam hấp thu hiệu quả nhưng cũng không hiện ra, như trước có chút ít năng lượng rót vào chu vi mười mấy cái tráng đỉnh trong thân thể.

Thấy cảnh này, Dịch Vân cũng hơi xúc động, dù sao những người này tuy rằng không thảo hỉ, nhưng cũng tội không đáng chết, bất quá, chính mình cứu bọn họ không được.

Nếu như đem chân tướng công khai, những này tráng đỉnh không chỉ sẽ không tin tưởng chính mình, sợ là còn có thể vì được khen thưởng thịt muối mà hướng về Liên Thành Ngọc báo cáo chính mình bịa đặt sinh sự, kích động dân chúng tạo phản.

Những người này tuyệt đối làm được, đến thời điểm Dịch Vân kết cục, chỉ có thể dùng ha ha để hình dung.

Ở này đại hoang bên trong, người yếu liền muốn đổi mặt thuộc về mình cực khổ, đây là chuyện không có biện pháp.

Lại như trư dê bò, chúng nó chưa từng có sai, nhưng cũng bị loài người nuôi nhốt lên giết.

Nguyên nhân chính là chúng nó vô năng, mà ở cái này đại hoang, vô năng chính là sai lầm! Vô năng liền không cách nào quyết định vận mệnh của mình, vô năng liền chỉ có thể mặc cho người xấu xé!

...

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tự ngược thức tu luyện

Dịch Vân luyện cốt luyện một đêm, thể nhưng đối với hoang cốt bên trong năng lượng, hần nhưng cũng không có thể vô hạn hấp thu.

Dịch Vân phát hiện, chính mình hấp thu năng lượng tới trình độ nhất định thời điểm, hần thì có từng trông phân chương bụng cảm giác, lại như là ăn cơm ăn no, cũng lại ăn không trôi như thế.

Nếu như vào lúc này kế tục hấp thu năng lượng, sẽ cảm thấy một ít hỗn loạn dòng năng lượng ở trong cơ thể mình hoành xông lên xông thẳng, để toàn thân hần tê dại.

Vào lúc này, Dịch Vân thì có một loại cảm giác, thật giống toàn thân mình đều là khí lực, rất muốn phát tiết đi ra.

Hần muốn lên núi tu luyện, không thể chờ đợi được nữa!

Mãi mới chờ đến lúc đến hừng đông, ban ngày ban người đến thay Dịch Vân sau khi, Dịch Vân liền thẳng đến phía sau núi, hần đầu tiên là chậm tốc chạy nhanh đến phía sau núi miệng núi, nhìn thấy bốn bề vắng lặng sau khi, Dịch Vân liền bắt đầu chạy vội lên!

Hần lại như là một con mãnh mẽ linh dương, tùy ý một cái nhảy lên, chính là năm, sáu mét khoảng cách.

Cao ba mét nham thạch, một bước nhảy lên, cao năm mét đại thụ, từ bên trong đi ngang qua!

Dịch Vân quả thực không phải ở chạy, mà là ở dán vào ở bay! Trong rừng núi địa hình biết bao phức tạp, nhưng là ở Dịch Vân nhạy cảm ngũ giác cùng phản ứng bên dưới, bất kỳ địa hình đối với Dịch Vân mà nói cũng không tính cản trở.

Hần một hơi chạy đến trên đỉnh ngọn núi, vượt qua một cái đỉnh núi, đi tới phía sau núi pha, lại lướt qua một cái hẻm núi, đi tới cang mặt sau một mảnh sơn.

Trong thời gian này, Dịch Vân không có một lần nghỉ ngơi, hần tiến lên, vẫn duy trì một cái tần suất hô hấp, không tính gấp gáp, thể nhưng là cực kỳ sâu xa, nhịp tim đập của hần cũng là một cái cố định tần suất, không nhanh, lại hết sức mãnh mẽ!

Vẫn chạy đến gần nửa canh giờ, Dịch Vân mới dừng lại, thời gian dài như vậy chạy trốn, hần như trước mặt không đồ, tâm không nhảy! Chạy trốn, cũng là một loại phương thức tu luyện, Dịch Vân như vậy chạy một mạch sau khi, cảm giác toàn thân sáng khoái tràn trề.

Nơi này, đã là khoảng cách làng xa nhất an toàn phương, lại xa, liền vượt qua Linh che chờ phạm vi, có thể gặp phải cự thú, hoang thú.

Lấy hiện tại Dịch Vân thực lực, gặp phải hoang thú chắc chắn phải chết.

Này một mảnh trên núi cây cỏ cũng không tính phong phú, một vài chỗ lộ ra từng khối từng khối màu đen nham thạch.

Đây là hắc thiết đá, hắc thiết đá trầm trọng như sắt thép, kiên cố trình độ cũng là phổ thông nham thạch mấy lần, dù cho là có thể phá tan nham thạch thành từng, cũng không có cách nào từ hắc thiết đá trên mọc ra cây non đến.

Dịch Vân đứng thẳng địa phương, là vách núi bên dưới một khối bình địa, có mùi trượng phạm vi.

Mà ở vách núi bên trên, có một dải lụa bình thường thác nước rủ xuống đến, vô số bọt nước ở trên bầu trời tăn ra, miều miều sương mù chiếu ra cầu vồng, loại này cảnh sắc, thả trên địa cầu, tuyệt đối có thể xem như là một cái "dẫn nhân nhập thắng" (làm người say mê) điểm du lịch.

Thác nước không tính khoan, thể nhưng chênh lệch rất lớn, có tới hơn một trăm mét. Diện cường nước chảy va chạm hạ xuống, rung động ầm ầm, cách mấy dặm khoảng cách đều có thể nghe được.

Cái này tu luyện địa điểm, là Dịch Vân trước liền chọn xong, nguyên nhân cũng là bởi vì chỗ này sơn tuyến thác nước.

Dịch Vân hít sâu một hơi, toàn thân năng lượng vận chuyển ra, hần khô tu lại bắt đầu.

Không sơn vùng hoang dã, phạm vi mấy chục dặm đều không có ai, Dịch Vân từng chiêu từng thức luyện tập "Long Cân Hồ Cốt Quyền" .

Ở Liên Thị Bộ Tộc phía sau núi trên, chính là không bao giờ thiếu tảng đá lớn, Dịch Vân chuyên môn tìm một khối mặt ngoài bằng phẳng hắc thiết đá.

Dịch Vân đứng ở này hắc thiết đá phía trước, từng quyền từng quyền miễn cưỡng hướng về hắc thiết đá trên phá hồng!

Huyết nhục nắm đấm, làm sao có khả năng đập ra liền thanh từng đều không thể mọc ra cây non hắc thiết đá?

Dịch Vân cắn răng, một quyền, hai quyền, ba quyền. . . Mười quyền, hai mươi quyền!

Mỗi một quyền đều dụng hết toàn lực!

Vừa bắt đầu mấy quyền, Dịch Vân chỉ là nắm đấm ô xanh, đau đớn xót ruột, đến sau đó, nắm đấm máu me đầm đìa, cuối cùng, nắm đấm máu thịt tung toé, khớp xương vang lên kèn kẹt.

Tay đứt ruột xót, loại này đau đớn quả thực khó có thể hình dung.

Nhưng là Dịch Vân cắn răng, kiên trì, hần tỏ rõ vẻ là mồ hôi, môi trắng xám, mặt không có chút máu!

Mãi đến tận nắm đấm mặt ngoài đã không có bao nhiêu da thịt, thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy bạch cốt âm u thối đi, Dịch Vân mới ngừng lại.

Đón lấy, hần lại bắt đầu dùng chân đá này tảng đá lớn, đá đến hai chân ô xanh, hầu như không thể đứng lập, thoáng nghỉ ngơi một chút, Dịch Vân bắt đầu dùng kiên va, dùng bồi phá hồng!

Dịch Vân thân thể có thể sử dụng địa phương toàn đều đã vận dụng, có thể chung quy không cường được khối này hắc thiết đá, hần đã thương tích khắp người.

Thống!

Dịch Vân nằm trên đất, khắp toàn thân từ trên xuống dưới một chút khí lực cũng không có, tầm mắt đều mơ hồ rất nhiều.

Hần nín thở ngưng thần, bắt đầu dựa theo "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bên trong ghi chép khẩu quyết tâm pháp, vận chuyển trong cơ thể năng lượng.

Cái này căn bản là tự ngược thức phương pháp tu luyện, Dịch Vân trước đây cũng căn bản không dám dùng.

Nhưng là ngay khi mấy cái canh giờ trước, Dịch Vân nhưng no no thôn ăn một bữa hàn mãng hoang cốt năng lượng.

Hoang cốt bên trong ẩn chứa năng lượng được gọi là hoang lực lượng, đây chính là đối với tu võ giả mà nói vật đại bỏ!

So với hoang lực lượng mà nói, liên thị được trong núi sản được thảo dược lực, đều có chút bé nhỏ không đáng kể.

Coi như là trăm năm niên đại dược thảo, đều chênh lệch rất nhiều.

Có này hoang lực lượng chống đỡ, Dịch Vân mới dám vào hành đây cơ hồ là tự ngược luyện tập.

Loại này phương pháp luyện tập, là Long Cân Hồ Cốt Quyền "Hồ Trảo Liệt Thạch" bên trong ghi chép luyện cốt phương pháp.

Dùng nham thạch nên đánh gân cốt, quá trình này thống khổ gian nan, không có mạnh mẽ nghị lực căn bản kiên trì không tới.

Coi như có nghị lực, cũng phải có tài nguyên đến chống đỡ.

Bằng không thương thành như vậy, đừng nói luyện cốt, không rơi xuống tàn tật là tốt lắm rồi.

Bởi vì bị vương bởi tài nguyên hạn chế, Hồ Trảo Liệt Thạch này một chiêu, chiến sĩ dự bị doanh thành viên căn bản không dám dễ dàng thử nghiệm.

Những đại gia tộc kia bên trong tuổi trẻ tuần kiệt, bọn họ có thể ăn thật hoang thú thịt, dùng hoang thú tàn sát thể, mới chịu đựng được như vậy thương.

Hoang lực lượng ở trong người cấp tốc vận chuyển, Dịch Vân cảm giác vết thương ngứa, hấn biết, vết thương của chính mình ở khép lại.

Hoang cốt quả nhiên là thứ tốt, hơn nữa từ tinh tinh luyện, nguồn năng lượng này xúc tiến thân thể mình khép lại tốc độ hầu như là mất trần có thể thấy!

"Long Cân Hồ Cốt Quyền" luyện cốt, hoang lực lượng để vết thương khép lại, như vậy phương pháp tu luyện lại như là đánh như sắt thép.

Dùng để đúc kiếm "Bách luyện cương", chính là đem sắt thép nhiều lần chồng chất rèn, vẫn đánh ra đến một cái tuyệt thế hảo kiếm!

Dịch Vân hiện tại tu luyện, liền tương tự với rèn bảo kiếm.

Hấn là đem thân thể cho rằng sắt thép, đem hắc thiết đá cho rằng thiết châm, lần lượt rèn tu luyện!

Đầy đủ nghỉ ngơi ba cái canh giờ, Dịch Vân cảm giác khôi phục đến gần đủ rồi, trên tay vết thương cũng đã vảy kết, cũng không thể nào ảnh hưởng hành động.

Dịch Vân dùng vải thô đem vết thương bao trên, không nói hai lời, một con đấm vào son tuyền trong thác nước!

"Ào ào ào!"

Thác nước trùng kích thân thể, như là nặng ngàn cân chuy!

Mà dưới thác nước, chính là hồ sâu!

Này một cái hồ sâu bị thác nước quanh năm suốt tháng xung kích, đã sớm không biết sâu bao nhiêu, từ trên mặt đất xem, này hồ sâu bích lục một mảnh, như là một khối phi thủy, sâu không thấy đáy.

Đây là Dịch Vân ở Liên Thị Bộ Tộc phụ cận có thể tìm tới sâu nhất hồ nước.

Dịch Vân lần này tu luyện, là "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bên trong chiêu thức —— "Long Vũ Đại Dương" !

Kỳ thực chân chính "Long Vũ Đại Dương" không phải như thế tu luyện, đại dương là đại hải, Dịch Vân ở trong đại hoang không có đại hải, chỉ có thác nước hồ sâu.

"Long Vũ Đại Dương" là trong tu luyện dơ bản pháp môn.

Kỳ thực càng là thâm nhập tu luyện cái trò này "Long Cân Hồ Cốt Quyền", Dịch Vân càng là cảm thấy "Long Cân Hồ Cốt Quyền" xảo diệu chỗ.

Võ giả khí lực, tốc độ dễ dàng tu luyện, nhưng là này gân kiện, xương cốt, nội tạng đều ở trong người, muốn rèn luyện đến, cũng không dễ dàng.

Mà ở "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bên trong, võ giả tu luyện gân kiện, dùng "Mãnh Hồ Hạ Sơn" lôi kéo gân kiện, bát dây cung, để gân kiện càng ngày càng khỏe mạnh.

Tu luyện xương cốt, dùng "Hồ Trảo Liệt Thạch", đem xương cốt như sắt thép nhiều lần rèn.

Cho tới này trong tu luyện dơ bản, càng là một chuyện khó, nội tạng không thể so xương cốt gân kiện, võ giả không thể chủ động khống chế nội tạng đến vận động, muốn tu luyện cũng không dễ dàng.

Vì lẽ đó "Long Cân Hồ Cốt Quyền" người sáng tạo, nghĩ ra "Long Vũ Đại Dương" này một chiêu.

"Long Vũ Đại Dương" yêu cầu người tu luyện nhảy vào trong biển rộng, một hơi tiềm dưới một 200 mét thâm nước biển, trăm mét trở xuống nước biển áp lực vô cùng khủng bố, có thể đem mạng nhĩ của người ta cùng ngũ tạng lục phủ toàn bộ ép tới vỡ ra được!

Thủy áp, có thể mang áp lực không kém tác dụng nào khác ở người ngũ tạng lục phủ trên, trường kỳ chịu đựng này áp lực cực lớn, liền có thể để ngũ tạng lục phủ trở nên cứng cáp hơn!

Dịch Vân hít sâu một hơi, ôm một khối đá lớn, trực tiếp nhảy vào hồ nước nơi sâu xa!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Lô âm

Này một vũng hồ nước, bên ngoài xem ra bích lục một mảnh, cũng không biết sâu đến mức nào, Dịch Vân lần trước đến tra xét, hoàn toàn không thể lặn xuống để.

Hắn lặn xuống khoảng chừng mười mét đáng vẻ, liền cảm thấy màng tai bắt đầu đau đớn.

Màng nhĩ của người ta là yếu ớt nhất, lặn dưới nước giả hạ thủy trước hết khó có thể chịu đựng, chính là đến từ chính màng tai áp lực, liền ngay cả võ giả cũng không ngoại lệ.

Kể tục tiềm xuống, nội tạng cảm nhận được áp lực còn không lớn, thế nhưng màng tai biết đầu tiên vỡ tan, Dịch Vân dùng sức nhô lên trong miệng không khí, để trong miệng áp lực tăng lớn, đã như thế, màng tai bên trong sức ép bên đột nhiên tăng, cùng ngoại giới cân bằng lên, màng tai liền không lại đau đớn.

Dịch Vân không biết tiềm bao sâu, dưới nước tia sáng rất mờ, chỉ có ngẩng đầu hướng về trên mặt nước xem, mới có thể nhìn thấy chiếu xuyên xuống đến sắc sỡ ánh mặt trời.

Vì dễ dàng ở gặp phải nguy hiểm thì mượn lực, Dịch Vân vẫn dán vào vách đá, trên vách đá đều là đá lởm chởm quái thạch, quái thạch kéo dài hướng phía dưới, càng ngày càng tối, mãi đến tận hoàn toàn biến mất ở dưới nước trong bóng tối, cảm giác lại như là một cái khủng bố, không có phần cuối vực sâu.

May mà Dịch Vân đạt đến khí trường cảnh giới, hô hấp cực kỳ dài lâu, một hơi tiềm xuống, 15 phút không để thở đều chịu đựng được.

Trên địa cầu, lặn dưới nước ẩm ướt ghi chép là mười 3 phút, đương nhiên, loại người như vậy được quá chuyên nghiệp huấn luyện, Dịch Vân nếu là mình huấn luyện một phen, thời gian biết càng dài.

Áp lực càng lúc càng lớn, Dịch Vân cảm giác phổi của chính mình đều bị đè ép, lồng ngực bên trong, đầy rẫy dịch.

Đặc biệt là đẩy lên lồng ngực xương sườn, chịu đựng rất lớn trọng lượng, cái cảm giác này lại như là một con cự hùng ở bộ ngực mình trên giẫm như thế, Dịch Vân thậm chí có thể nghe được xương sườn phát sinh kéo kệt kệt tiếng vang.

Nếu như không phải trước đã hoàn thành luyện cốt, Dịch Vân xương sườn tới đây chỉ sợ cũng muốn đứt đoạn mất.

Ồ bụng đã hoàn toàn co rút lại, áp lực cực lớn lan truyền đến Dịch Vân trong cơ thể, ép thực Dịch Vân dịch cùng ngũ tạng lực phù.

Chậm rãi, Dịch Vân cảm giác mình đến cực hạn.

Thâm tiềm là một loại vô cùng nguy hiểm vận động, một khi ở thâm tiềm bên trong không chịu nổi áp lực mà mất đi ý thức, như vậy người sẽ chết đến không có chút hồi hộp nào, thi thể chậm rãi rơi vào đáy nước, bị triệt để đập vụn.

Trên địa cầu, thâm tiềm ham muốn giả nhất định phải làm đủ các loại chuẩn bị công tác, có dây thừng, khí cầu mọi cứu sống trang bị.

Mà Dịch Vân, tự nhiên không có những này, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình đến đánh giá.

"Phù phù! Phù phù!"

Dưới nước yên tĩnh cực kỳ, Dịch Vân có thể nghe được nhịp tim đập của chính mình, thậm chí huyết dịch lưu động âm thanh.

Trong núi ánh mặt trời nguyên bản liền không sáng sủa, hơn nữa như vậy nước sâu, Dịch Vân chu vi đã kinh biến đến mức đen kịt một mảnh, ở yên tĩnh, đen kịt, áp lực thật lớn trong hoàn cảnh, duy nhất có thể làm cho Dịch Vân rõ ràng nhận biết, chính là ngực hắn Bản Nguyên Tử Tinh, cái kia từng tia từng tia cảm giác mát mẻ truyền đến, dọc theo huyết dịch chảy khắp.

Này cổ cảm giác mát mẻ, lại như là trong chuyện thần thoại xưa dòng suối sinh mệnh, nó tuy rằng cực kỳ yếu ớt, thế nhưng là bảo tồn Dịch Vân sinh cơ, để Dịch Vân ở như vậy cực hạn tình huống dưới, duy trì cơ bản ý thức.

Cái cảm giác này, lại như là trở lại trên địa cầu, mình bị lún ngọn núi đặt ở trong sơn động thời điểm, tương tự yên tĩnh, hắc ám, tương tự thân thể tiếp cận cực hạn, tương tự có từ tính làm bạn.

Dịch Vân thậm chí cảm giác, tử tinh như là tính mạng của mình cuối cùng chỗ tránh nạn, khi nội tạng của hắn ở to lớn thủy áp bên dưới sản sinh tổn hại thời điểm, tử tinh nhưng đang chậm chậm chữa trị Dịch Vân nội tạng, để nội tạng của hắn có thể lấy tốc độ nhanh nhất khôi phục, đồng thời cũng chịu đựng to lớn nhất thủy áp.

Dịch Vân không biết ở dưới nước sống sờ bao lâu, hắn vẫn dựa theo "Long Cân Hồ Cốt Quyền" vận chuyển trong cơ thể năng lượng, khi Dịch Vân cảm giác hơi thở của chính mình dùng đi hơn nửa thời điểm, hắn bắt đầu hướng lên trên du.

Thâm tiềm người, nguyên bản còn lại thể lực cùng phổi bên trong không khí liền không nhiều, hướng về thượng du thời điểm lại muốn tiêu hao lượng lớn khí lực, bình thường trên địa cầu thâm tiềm giả đều chỉ có thể dựa vào khí cầu mang chuyển động thân thể nổi lên, mà Dịch Vân nhưng đến dựa vào

chính mình.

Này không thể nghỉ ngơi lại là đối với Dịch Vân tâm phổi một đại thử thách.

Ở nặng như thế ép bên dưới, hô hấp, tim đập đều muốn chịu đựng gấp trăm lần áp lực.

Dịch Vân kìm nén một hơi, dựa vào một luồng nghị lực, còn có tử tinh mang cho mình sinh cơ, 1 mét 1 mét, du ra mặt nước!

"Phù phù!"

Dịch Vân đầu lao ra mặt nước, từng ngum từng ngum thở dốc, hần sắc mặt tái nhợt, môi không có một chút hồng hào, con ngươi đều mất đi tiêu cự.

Lên vào dưới nước hơn 20 phút, lặn xuống chiều sâu 100 mét trở lên, hơn nửa ngoại trừ một khối đá lớn ở ngoài, không có mượn bất kỳ phụ trợ thiết bị, Dịch Vân không nghĩ tới, chính mình lần thứ nhất tu luyện "Long Vũ Đại Dương" liền đạt đến mức độ như vậy.

Dịch Vân du ra mặt nước, tóc ướt nhẹp, hần miệng lớn hô hấp hồi lâu sau, hần mơ hồ cảm giác được, thân thể của chính mình phảng phất không giống nhau.

Trước hấp thu hoang cốt hoang lực lượng hoàn toàn bị tiêu hóa, Dịch Vân tới đây mảnh hồ nước trước, thân thể còn có rất mãnh liệt chứng bụng cảm, nhưng là đột tu luyện này sau khi, Dịch Vân nhưng lại cảm thấy thân thể đói bụng cực kỳ, phảng phất đói bụng ba, bốn thiên không có ăn đồ ăn như thế.

Đây chính là "Long Cân Hồ Cốt Quyền" hiệu quả!

"Long Cân Hồ Cốt Quyền" phối hợp hoang cốt bên trong ẩn chứa hoang lực lượng, để Dịch Vân thực lực tăng nhanh như gió!

"Thật sự. . . Thật là thống khoái!"

Dịch Vân không nhịn được thét dài một tiếng.

"Kèn kẹt ca!"

Ở này hét dài một tiếng bên trong, Dịch Vân thân thể khớp xương phát sinh tích tích thanh âm bộp bộp, tuy rằng không phải rất vang dội, thể nhưng là cực kỳ lạnh lạnh, khác nào xào cương hạt đậu âm thanh.

"Lôi âm cảnh, đây là Phàm Huyết tầng thứ ba, lôi âm!"

Dịch Vân mừng rỡ trong lòng, Phàm Huyết năm tầng, tu luyện đều là nước chảy thành sông, không có binh cảnh nói chuyện, chỉ cần tu luyện nỗ lực, chỉ cần có đầy đủ năng lượng cung cấp, như vậy Phàm Huyết năm tầng ai cũng có thể tu thành.

Thế nhưng, tuy rằng tất cả mọi người đều có thể tu thành Phàm Huyết năm tầng, nhưng mà tốc độ tu luyện nhưng là khác nhau một trời một vực.

Thiên phú tốt người, không chỉ tốc độ tu luyện nhanh, hơn nữa căn cơ vững chắc, vượt xa người thường.

Mà thiên phú kém người, ở Phàm Huyết năm tầng làm lỡ cái ba năm rưỡi đều chẳng có gì lạ.

Dịch Vân tự nhận là thiên phú của hần hần là không ra sao, hần xuyên việt tới chính là một người bình thường, hơn nữa vóc người gầy yếu, khí lực lại nhỏ, miễn cưỡng giờ lên ba mươi cân khoá đá.

Như vậy thiên phú có thể tốt hơn chỗ nào, vẫn còn không bằng cái kia nhóm lửa trắng đỉnh nhi tử "Đầu lĩnh".

Nhưng là có tử tinh trợ giúp, Dịch Vân tu vi nhưng tăng nhanh như gió, lúc này mới nửa tháng, hần cũng đã Phàm Huyết ba tầng.

Như vậy chính mình có hay không có thể, ở hai cái nửa tháng sau, cũng chính là Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử ngày, trở thành một Tử Huyết Chiến Sĩ đây?

Tử Huyết Chiến Sĩ, nếu như phóng tới Liên Thị Bộ Tộc như vậy tiểu bộ tộc, vậy cũng ghê gớm, này đủ để gây nên tộc nhân náo động cùng điên cuồng!

Bất kể là ai, nếu là ở Liên Thị Bộ Tộc thành tựu Tử Huyết Chiến Sĩ, đều sẽ bị kính như thần linh!

Hần ở trong bộ tộc, đều sẽ có cao nhất uy vọng cùng với quyền sinh quyền sát trong tay tuyệt đối quyền lực.

Dịch Vân nhìn đồng hồ, lần này tu luyện, đã đến buổi chiều, từ buổi sáng tu luyện tới buổi chiều, Dịch Vân lại là một đêm không ngủ.

Vừa đột phá Phàm Huyết tầng ba lôi âm cảnh, Dịch Vân không chút nào giác buồn ngủ, hần dựa theo "Long Cân Hồ Cốt Quyền" đã tọa phương pháp điều tức đại khái một canh giờ, tựa như ngủ say bốn cái canh giờ như thế, tinh thần gấp trăm lần!

"Gần như đến rèn luyện hoang cốt thời gian, ta tu luyện một ngày, đã sớm đói bụng đến phải trước ngực thiếp phía sau lưng!"

Dịch Vân một ngày không ăn đồ ăn, trước có hoang cốt năng lượng chống, hẳn tuy rằng trong bụng có cảm giác đói bụng, thế nhưng thân thể năng lượng cung cấp nhưng đều không có vấn đề.

Hiện tại thông qua "Long Cân Hồ Cốt Quyền" cường độ tu luyện cao, trong cơ thể hoang cốt năng lượng đã tiêu hao hết, để Dịch Vân càng cảm thấy đói bụng khó nhin.

Liếc mắt nhìn sắc trời, mặt trời tức sắp xuống núi, Dịch Vân trở lại trong thôn.

Ở sái cốc trên sân, chiếc kia đại đỉnh thiêu đến chính vương, hiện tại chính là thay ca thời gian.

Nhìn thấy Dịch Vân trở về, "Đầu lĩnh" cha chỉ chỉ cách đó không xa củi lửa chồng, không mẫn không nhạt nói một câu, "Đống củi này hỏa, đều cho ta bỏ, ngày hôm qua một buổi tối, người chuyện gì không làm, nơi này không dưỡng phế nhân, nếu như xong không được cái này, ngày hôm nay cháo người không cần ăn."

Dịch Vân nghe được không nói gì, thật giống ngày hôm qua cháo ta ăn được tự, các người một hống mà trên đi một cướp mà quang, ta thịnh đến gạo dùng đầu ngón tay đều lấy đi ra, uống xong này điểm nước cơm, các người cũng đã liền thùng sắt đều liếm khô tịnh, xoạt cũng không cần quét.

Dịch Vân ngồi ở trong góc, không nhanh không chậm phách lên củi lửa đến.

Những này gỗ, thô đều có bắp đùi độ lớn, muốn trước tiên cứ mở, lại chém thành đều đều đoạn ngắn, vì là chính là có thể làm cho rèn luyện hoang cốt hỏa thể đều đều một ít.

Dịch Vân không chút biến sắc, không ai biết, hẳn ở bỏ củi thời điểm, hẳn trong tầm mắt đại đỉnh, đã bị một mảnh hồng lam giao nhau năng lượng quang điểm bao trùm.

Trước Dịch Vân dùng tử tinh hấp thu được liệu được lực thời điểm, trả lại Liên Thành Ngọc để lại một uống chút canh, bởi vì hẳn sợ sệt bị Liên Thành Ngọc phát hiện được liệu có vấn đề.

Bất quá lần này hấp thu hoang cốt, cái kia liền không giống, bởi vì Dịch Vân đem hoang cốt năng lượng toàn bộ hấp thu sau khi, thể tất thực lực tăng nhanh như gió, đến thời điểm hẳn căn bản là không sợ Liên Thành Ngọc.

Dịch Vân cảm giác mình cũng là rất có lỗi với Liên Thành Ngọc, hẳn ở trong lòng sám hối một phen ——

"Liền thiếu gia xin lỗi rồi, nếu như ta không thể tu luyện tới Tử Huyết Cảnh giới, vậy thì không có cách nào, này hoang cốt ta đại khái muốn ăn no căng điều, một điểm không dư thừa, chỉ có thể nói xin lỗi."

"Nếu như ta may mắn đang hấp thu xong hoang cốt trước liền tu luyện tới Tử Huyết Cảnh giới, vậy ta liền. . . Ân, hay là muốn kế tục ăn no căng điều, dù sao Tử Huyết Cảnh chỉ là võ đạo cất bước, sau đó lộ vẫn dài ra đây."

"Vì lẽ đó người là tốt rồi người làm được để, ta sau đó biết nhớ lại người."

Dịch Vân sám hối xong xuôi, bắt đầu hấp thu hoang cốt năng lượng.

Thân thể ở hết sức khuyết thiếu năng lượng sau khi, tùy ý hấp thu hoang lực lượng, cái cảm giác này, thực sự là sáng khoái cực điểm.

Trong cơ thể năng lượng trống vắng, cùng đói bụng so ra, mặc dù là hai loại cảm giác, nhưng cũng có rất nhiều tương đồng chỗ.

Ở hết sức đói bụng tình huống dưới, có một trận sơn trần hải vị ăn, còn có chuyện gì so với cái này hạnh phúc hơn đây?

Dịch Vân căn bản không khách khí với Liên Thành Ngọc, hẳn là nhìn ra rồi, cây này hoang cốt đủ hẳn hấp thu thật một quãng thời gian đây.

Phải biết, Liên Thành Ngọc dùng thổ biện pháp rèn luyện hoang cốt, phòng chừng cũng là luyện ra hoang cốt non nửa tinh hoa mà thôi, nhưng là vền vẹn những này tinh hoa, liền đủ hẳn đột phá Tử Huyết Cảnh.

Mà Dịch Vân, dùng tử tinh hấp thu hoang cốt bên trong năng lượng, hấp thu nhưng cực kỳ triệt để, hiệu suất cao, mà lên Dịch Vân tu vi lại thấp, chỉ có lôi âm cảnh, này tốc độ tu luyện biểu lên, coi là thật là Dịch Vân chính mình cũng sợ sệt a.

((Chân Vũ Thế Giới) cái này tên sách, ở trang web khác có một quyển cùng tên thái giám thư, nói đến cũng thật bất đắc dĩ, truyện online sinh ra đến hiện tại, tiểu thuyết số lượng vượt quá trăm vạn bản, rất nhiều tác giả nhất thời hưng khởi viết cái tên sách ở nơi đó, truyện mấy chương cũng quá giám không viết, nhưng đem tên sách chiếm, hơn một triệu cái tên sách, dẫn đến sau đó tác giả có thể sử dụng tên sách liền càng ngày càng ít. (Chân Vũ Thế Giới) là ta rất sớm đã dự định sử dụng sách mới tên sách, sau đó phát hiện cùng một vốn đã thái giám đi tiểu thuyết tên tông xe, ạch, xin mọi người xem (Chân Vũ Thế Giới) thời điểm, quyết định tác giả —— Tầm Kiển Lý Địch Ngưu.)

...

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Sinh bệnh

Dịch Vân buổi tối hấp thu hoang cốt năng lượng, ăn no nê, ban ngày nhìn lên chiến sĩ dự bị doanh người luyện công, nhìn lên Diêu Viễn giáo sư "Long Căn Hồ Cốt Quyền".

Chiến sĩ dự bị doanh luyện công địa phương cũng không phải vùng cấm, bình thường hay là có người lui tới, Dịch Vân nhìn lên những người này luyện công, chỉ cần cẩn thận một điểm cơ bản sẽ không bị phát hiện.

Võ công học thành sau khi, Dịch Vân liền đến hậu sơn tu luyện, đem hoang cốt năng lượng toàn bộ tiêu hóa, lại tan vào bên trong máu thịt của bản thân, như vậy tu luyện nhịp điệu, có thể nói hoàn mỹ.

Trải qua mấy ngày, Dịch Vân lời âm cảnh càng ngày càng vững chắc, hẳn đã có thể lên vào dưới nước hai mươi lăm phút chung, cái này thì trường, sắp đuổi tới cá heo.

Khi khoảng cách Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử còn có một tháng thời điểm, cùng Dịch Vân đồng thời luyện cốt tráng đỉnh bị bệnh.

Dù cho Dịch Vân đã tận lực đang hấp thu những kia có độc năng lượng màu xanh lam, nhưng chung quy vẫn có không ít năng lượng quang điểm rót vào những người này trong cơ thể, để bọn họ đạt được cái gọi là "Bệnh thương hàn".

Người thứ nhất bị bệnh sau khi, Dịch Vân theo sát liền "Bệnh", hơn nữa "Bệnh" đến rất nghiêm trọng.

Dịch Vân không thể tới rèn luyện hoang cốt, cư Khương Tiểu Nhu nói, Dịch Vân đã thượng thổ hạ tả, sắc mặt tái nhợt, thân thể hết sức suy yếu, căn bản không xuống giường được, vì lẽ đó xin nghỉ đều muốn Khương Tiểu Nhu đại mời.

Triệu Thiết Trụ đảo lỗ tai, nghe xong Khương Tiểu Nhu miêu tả, khắp khuôn mặt là cười trên sự đau khổ của người khác nụ cười, "Yêu a, thượng thổ hạ tả a? Sắc mặt tái nhợt a? Thân thể suy yếu a? Chà chà sách, hẳn mệnh không phải rất cứng rắn sao? Làm sao lần này liền giường đều xuống không được rồi?"

Triệu Thiết Trụ âm thanh quái gở, Khương Tiểu Nhu sắc mặt lạnh lẽo, tựa hồ cực kỳ tức giận, nhưng trên thực tế, nàng cũng chỉ là làm dáng một chút, nàng nhưng là biết, Dịch Vân chẳng có chuyện gì, đang giả bộ bệnh mà thôi.

"Vốn là đệ đệ ngươi chính là cái đồ bị thịt, kỳ thực chết rồi cũng là chết rồi, thế nhưng ai bảo Liên công tử tâm địa tốt đây, Liên công tử đã phát xuống đan dược đến rồi!"

Triệu Thiết Trụ nói, không tình nguyện từ phía sau cái mông mọc ra một hạt đồ hồng hồng viên thuốc đến.

Dựa theo Triệu Thiết Trụ tâm tư, căn bản không muốn cho Dịch Vân phát đan dược, hẳn ước gì Dịch Vân ốm chết mới thật đây, nhưng là Triệu Thiết Trụ không biết Liên Thành Ngọc vì sao coi trọng như vậy Dịch Vân, chuyên môn bán giao cho mình, nhất định phải phân phát Dịch Vân một viên đan dược, hơn nữa muốn xác nhận hẳn ăn đi.

Lẽ nào Liên công tử thật sự thương thức tên tiểu súc sinh này?

Nghĩ tới đây, Triệu Thiết Trụ rất khó chịu.

"Liên công tử người tốt a!"

"Liên công tử quá thiện lương rồi!"

Lúc này bởi vì rèn luyện hoang cốt tráng đỉnh lực tục bị bệnh, có rất nhiều người đều tụ tập ở đây lĩnh dược đây, này vừa nhìn thấy Triệu Thiết Trụ lấy ra một viên trong truyền thuyết có thể cải tử hồi sinh đan dược đến, dự định phân phát Dịch Vân, bọn họ nhất thời bắt đầu khen tặng Liên Thành Ngọc.

Những người này trước còn lo lắng Liên Thành Ngọc biết không quản bọn họ, bắt quá bây giờ nhìn lại, liền Dịch Vân cái kia không còn dùng được Mao tiểu tử đều có dược, nhà bọn họ những kia cường tráng nam nhân, hẳn là cũng có dược đi.

Đặc biệt là nhìn thấy Triệu Thiết Trụ một cái tay khác còn cầm một cái căng phồng bao bố, xem ra như là chứa thịt muối đáng vẽ, những người này liền càng kích chuyển động, tình cảnh lập tức thì có chút không khống chế được.

"Triệu đại nhân, nhà ta chiếc kia cũng bị bệnh a!"

"Triệu đại nhân, nhà ta hải từ hần cha bệnh đến nghiêm trọng hơn a, đều ỏi ra ba ngày rồi!"

Một đám người vây lên đến, liền ngóng trông Triệu Thiết Trụ phát một hạt đan dược, còn có một khối thịt muối, bọn họ ánh mắt tràn đầy chờ đợi, còn kén cho Triệu Thiết Trụ dập đầu.

Triệu Thiết Trụ rất thỏa mãn loại này bị người mọi người vờn quanh cảm giác, muốn nói Liên công tử cũng là nhẹ dạ a, quý giá như vậy đan dược, còn có những này thịt muối, liền như thế phân phát những này tiện dân, thực sự là lãng phí!

Triệu Thiết Trụ nguyên bản rất muốn ăn vụng một viên đan dược, thế nhưng bị Liên Thành Ngọc sớm cảnh cáo, cũng chỉ được coi như thôi, đặc biệt là viên thuốc này còn muốn phân phát Dịch Vân cái này Tiểu Mao hầu tử, đặc biệt là để Triệu Thiết Trụ trong lòng khó chịu.

"Àm ỉ cái gì thế! Chỉ cần là thật bị bệnh, đều có phần!"

Triệu Thiết Trụ mở ra bao bố, kiểm kê nhân số, đem thuốc cùng thịt muối đều phát ra xuống.

Mỗi một cái bắt được đan dược cùng thịt muối người, đều không được tạ ân, "Cảm tạ Triệu đại nhân! Cảm tạ Triệu đại nhân!"

"Cảm ơn ta làm cái gì, muốn tạ đến cảm tạ Liên công tử, Liên công tử biết nhớ kỹ các người đối với bộ tộc công hiến, chỉ muốn các người cố gắng rèn luyện hoang cốt, làm tốt phận sự sự, Liên công tử cùng bộ tộc đều sẽ không bạc đãi các người."

Triệu Thiết Trụ rất có cảm giác thành công nói rằng, rất nhiều đại biểu Liên Thị Bộ Tộc cao tăng ào gác, thậm chí một khắc đó, Triệu Thiết Trụ cảm giác mình chính là Liên Thị Bộ Tộc cao tăng.

"Vâng, là, cảm tạ Liên công tử." Một ít khổ sở khó đám người, quý xuống đến, quay về tộc lão đại viện phương hướng dập đầu.

Triệu Thiết Trụ rất là thỏa mãn như vậy hiệu quả, hần đem thịt muối cùng đan dược phát đến gần đủ rồi, còn sót lại hai khối, một khối là to lớn nhất, khác một khối là ít nhất.

Khối này to lớn nhất thịt muối, là Triệu Thiết Trụ lưu cho mình —— lúc đó Liên Thành Ngọc để hần phát thịt muối thời điểm, hần liền chọn này một khối to lớn nhất lưu cho mình.

Thịt muối là hiếm có, thiếu một khối làm sao bây giờ, vậy đơn giản, từ đệ nhị đại khối này thịt muối trên cắt lấy một khối nhỏ là được.

Đương nhiên, này cắt lấy này một khối nhỏ chính là hết thảy thịt muối bên trong ít nhất, hần đem khối này ít nhất thịt muối, cho Khương Tiểu Nhu.

"Đây là người."

Triệu Thiết Trụ không mặn không nhạt nói rằng.

"Người..."

Khương Tiểu Nhu nhìn thấy chính mình thịt muối như thế tiểu, biết đây là Triệu Thiết Trụ có ý định nhằm vào nàng, giận không chỗ phát tiết, bất quá nàng biết hé răng cũng vô dụng, đem thịt muối cất đi.

Vân nhi thực sự là đã lâu không ăn được thịt.

"Đệ đệ người thế nào rồi a?" Triệu Thiết Trụ đem to lớn nhất khối này thịt muối ôm vào trong lòng ngực, lười biếng hỏi.

"Không phải mới vừa nói sao!" Khương Tiểu Nhu tức giận trả lời.

"Khà khà, ta theo người đi xem xem đi, ai bảo ta tâm địa tốt như vậy, quan tâm con dân đây." Triệu Thiết Trụ vô hình trung liền đem chính mình cùng dân thường khác nhau ra, lấy "Con dân" đến xưng hô Dịch Vân, âm thanh vô cùng muốn ăn đòn.

Về phần hần tại sao muốn đến xem Dịch Vân, đây đương nhiên là xuất thân từ Liên Thành Ngọc chăm sóc, bằng không hần mới lười đi, Triệu Thiết Trụ không làm rõ được Liên Thành Ngọc tại sao phải chăm sóc cái này Tiểu Mao hầu tử.

Kỳ thực Liên Thành Ngọc cũng chỉ là thuận miệng dẫn dò một chút Triệu Thiết Trụ mà thôi, cũng không có đem chuyện này quá để ở trong lòng, hần lòng cao hơn trời, muốn trở thành người trên người, hưởng thụ vô tận vinh hoa, như thế nào sẽ để ý Dịch Vân như vậy một tiểu nhân vật?

Hần chỉ là kỳ quái, Dịch Vân tại sao có thể lại nhiều lần bắt tử.

Lần thứ nhất hần hái thuốc té xuống, mọi người bị vui vào phần mộ bên trong, hần lại vẫn có thể bò ra ngoài.

Lần thứ hai chính mình trong bóng tối giờ trò, đưa một luồng đoạt mệnh nguyên khí tiến vào Dịch Vân trong cơ thể, dĩ nhiên cũng không thể chém chết Dịch Vân sinh cơ.

Lần này rèn luyện hoang cốt, hoang cốt bên trong ẩn chứa hàn độc, hơn nữa hóa huyết đan độc tính, Liên Thành Ngọc cũng muốn biết, lần này Dịch Vân

còn khả năng bắt từ sao?

Theo Liên Thành Ngọc, Dịch Vân lại như là một con con gián, con gián rất nhỏ yếu, thể nhưng sức sống rất ngoan cường, bị một cước giẫm đánh, toàn thân nội tạng đều bể nát, hoàn toàn mất đi năng lực hoạt động, còn có thể không ăn không uống tình huống dưới sống một hai ngày.

Dịch Vân tựa hồ cũng là tình huống như thế, thực lực nhược đến không đáng kể, nhưng nhiều lần trải qua đại nạn mà bắt từ.

"Bồng!"

Cửa viện bị đá văng ra, Khương Tiểu Nhu lạnh lạnh mà ẩn chứa thanh âm phản nộ truyền đến, "Ngươi làm gì! "

"Ha ha, xem đệ đệ ngươi a."

Triệu Thiết Trụ nghênh ngang đi vào, liếc mắt liền thấy trên giường nằm Dịch Vân.

Lúc này Dịch Vân, trên mặt đều là mồ hôi, tóc ướt kè sát ở trên trán, ở hán trước giường, còn có một chậu tựa hồ là nôn đồ vật, cả phòng, đầy rẫy một luồng chua mùi thối.

"Tiên sư nó, thật uế khí!"

Triệu Thiết Trụ một mặt ghét bỏ, hán bóp mũi lại, đem hóa huyết đan ném cho Dịch Vân, "Thật không biết ngươi đi rồi cái gì số chó ngáp phải ruồi, dĩ nhiên có thể được Liên công tử đặc thù chăm sóc, liền ngươi này hùng dạng, so với ăn mỳ còn ăn mỳ, liếc mắt nhìn ta đều cảm thấy buồn nôn, vội vàng đem được ăn đi!"

Dịch Vân mặt không hề cảm xúc nhặt lên đi đang chặn bên cạnh hóa huyết đan, Khương Tiểu Nhu vội vàng đưa tới một chén nước.

Dịch Vân bắt được hóa huyết đan một khắc đó, liền có thể cảm nhận được hóa huyết đan năng lượng thuộc tính.

Trong đan dược này năng lượng thật là ít ỏi, nó trong đó cũng không có đựng bất kỳ có giá trị dược thảo, nhưng cũng ẩn chứa rất nặng độc tính.

Thật đan dược, là bản thân đựng năng lượng, người ăn đan dược, đan dược bên trong dược lực phát tán đi ra, chảy vào thân thể bên trong, một cách tự nhiên có thể chữa trị thương bệnh, khiến người ta toả ra sự sống.

Nhưng là như hóa huyết đan loại này thấp kém đan dược, bản thân hầu như không đựng năng lượng, thể nhưng nó nhưng dựa vào một ít độc tố có thể kích thích thân thể, đem thân thể người tiềm năng kích thích ra đến, bất chấp hậu quả.

Như vậy ăn dược sau, người mặc dù sẽ rất nhanh tốt lên, nhưng là nhưng biết rút ngắn rất nhiều tuổi thọ.

Đối với như vậy có bách hại mà không một lợi đan dược, Dịch Vân đương nhiên sẽ không ăn.

Tuy rằng Triệu Thiết Trụ ở một bên nhìn, Dịch Vân muốn đã lừa gạt đối phương cũng không khó, hán đem hóa huyết đan ăn, uống một hớp nước, xem ra như là uống rất nhiều, kỳ thực Dịch Vân ở bất lấy ra thời điểm, trong miệng thủy liền thổ trở về trong bát.

Sau đó, Dịch Vân rất nỗ lực nuốt xuống, trong miệng hán nguyên bản liền không có nước, lần này yết tự nhiên không có nuốt vào món đồ gì.

Khản đón lấy, Dịch Vân liền làm bộ chính mình bởi vì thân thể suy yếu, uống nước đều khó khăn, kịch liệt ho khan lên.

Khương Tiểu Nhu vội vàng nắm quá một khối vải thô, cho Dịch Vân lau miệng, ngay khi lau miệng trong quá trình, Dịch Vân không để lại vết tích đem hóa huyết đan phun ra ngoài, ở lại vải thô bên trong.

Như vậy, vải thô một bao lên, nên cái gì đều không nhìn thấy.

Triệu Thiết Trụ nguyên bản liền một mặt ghét bỏ cùng thiếu kiên nhẫn, Dịch Vân này một phen biểu diễn, hán đương nhiên không thấy được kẻ hở, kỳ thực đừng nói là Triệu Thiết Trụ, coi như Liên Thành Ngọc tự mình đến rồi, cũng chưa chắc có thể nhìn ra Dịch Vân đem dược cho ỏi ra.

Dù sao Dịch Vân bề ngoài chỉ là một cái mười hai tuổi hài tử, ai có thể nghĩ đến hán sẽ như vậy biểu diễn đây.

"Coi như ngươi số may, ăn viên thuốc này, không chỉ cứu mạng của ngươi, còn có thể cho ngươi tỉnh thần một điểm, miễn cho tổng cùng một cái bệnh ương từ tự, sống dở chết dở!"

Triệu Thiết Trụ nói xong câu đó, liền hất tay đi rồi.

Đợi đến Triệu Thiết Trụ sau khi rời đi, Dịch Vân neho mắt lại, nhìn vải thô bên trong bọc lại hóa huyết đan, trong ánh mắt lóe qua một vệt tinh mang, này Liên Thành Ngọc, đủ tàn nhẫn, rèn luyện một cái hoang cốt, liền muốn giết chết rất nhiều người!

Cái này dị thể, có thể không giống Địa cầu.

Trên địa cầu, tình cờ có hai tiểu hài tử cãi nhau, một đứa bé sau khi tan học cầm dao đem khác một đứa bé đâm chết, loại này sự tình bởi vì hiếm thấy,

còn có thể trên một thoáng đăng tẩn, ** mạng lưới tin tức.

Nhưng là ở lực lượng này làm đầu dị thể, nếu như xuất hiện ai một lời bất hòa mà nộ lên giết người chuyện như vậy, ạch... Đây còn gọi sự sao?

Trên địa cầu bởi vì hòa bình pháp trị, giết người là thiên đại sự, mà ở đây, giết người cùng đồ kẻ tể cầu cũng gần như.

Thậm chí hứa lâu dài, giết người không cần lý do, nhìn người không vừa mắt như vậy đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Ngụy trang

Hóa huyết đan toàn bộ phát xuống đi sau khi, nguyên bản hoạn "Bệnh thương hàn" trắng đĩnh môn quả nhiên ngày thứ hai liền khôi phục như cũ.

Có đan dược, có thịt muối, bọn họ tự nhiên cảm ân ái đức, rèn luyện hoang cốt càng ra sức.

Đương nhiên, Dịch Vân cũng là một thành viên trong đó, hắn "Khôi phục" nhanh nhất, đem mặt trên dùng để giả mạo mồ hôi nước lạnh lau khô liền xong.

Liền, sáng sớm ngày thứ hai Dịch Vân liền sinh long hoạt hổ chạy tới sái cốc tràng, tinh thần đầu mười phần.

Lần này sinh bệnh sau khi, Dịch Vân những người này liền từ ca đêm đổi thành bạch ban, này chính hợp Dịch Vân tâm nguyện, ngược lại Diêu Viễn giáo "Long Cân Hồ Cốt Quyền" hắn đều học trộm gần đủ rồi, còn lại tựa hồ Diêu Viễn cũng tạm thời không dự định dạy, này mấy chiêu cũng đủ Dịch Vân luyện một đoạn tháng ngày.

Ban ngày luyện cốt, buổi tối ở sau núi luyện công, như vậy bí mật hơn một ít.

"Vân oa tử, thân thể đều tốt nha?" Sát vách vương đại nương rất xa gọi lại Dịch Vân, nàng nhìn thấy Dịch Vân bước đi đều nhảy nhót nhót, tựa hồ khí lực nhiều không địa phương khiến cho.

"Vương đại nương, ta toàn được rồi! Nhờ có Liên công tử viên thuốc, Liên công tử thật đúng là người tốt!" Dịch Vân cộc lốc cười, một bộ cảm ân ái đức dáng vẻ. Hắn này cùng nhau đi tới, gặp người liền khoa hóa huyết đan liệu hiệu.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt!" Vương đại nương nhìn thấy Dịch Vân tinh thần đầu, cũng biết hắn toàn được rồi.

Dịch Vân một cái thành nhân, để hắn bước đi nhảy nhót nhót, thực sự khó chịu, bất quá ai bảo hắn hiện tại ở dừng trong mắt người chỉ là một cái mười hai tuổi hài tử đâu.

Mười hai tuổi chính là ham chơi tuổi tác, Dịch Vân đang bị Liên Thành Ngọc "Quan tâm" sau khi, hắn lúc này mới cảm giác mình trước đây biểu hiện quá thành thực, căn bản không giống đứa bé.

Mười hai tuổi hài tử, nên có mười hai tuổi hài tử đáng vẻ, bình thường không có chuyện gì biểu hiện ra một điểm bên trong hai thuộc tính đến, lúc này mới khiến người ta cảm thấy bình thường.

"Nhà chúng ta chiếc kia cũng muốn đi ngao cái kia cái gì xương canh, nhưng đáng tiếc bị không có thể đi thành đây, vẫn là Vân oa tử có phúc lớn a."

Vương đại nương miệng đầy ước ao nói rằng.

"Ha ha, vương đại nương, nhà ta phát xuống đến thịt muối còn còn lại một điểm đây, buổi tối cho ngài đưa một khối đi tới."

Dịch Vân lăm lăm liệ liệ nói rằng, không chút nào thương tiếc khối này bị nghèo khổ nhân dân xem là tính mạng thịt muối.

Kỳ thực Triệu Thiết Trụ đem thịt muối phát xuống đến sau khi, Dịch Vân còn cắt một khối nhỏ dùng để cho chó ăn —— đương nhiên, chó này không phải Dịch Vân gia, nhà nghèo khổ nào có lương thực dư nuôi chó, nếu là thật có cầu, cũng sớm đã bị những kia dân đói giết chết ăn.

Toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc, cũng chỉ có chiến sĩ dự bị dinh dưỡng mấy cái cầu, này mấy cái cầu đều là chó săn, dùng để săn thú, Liên Thị Bộ Tộc phụ cận, bởi vì Linh tồn tại dẫn đến dã thú phi thường ít ỏi, nếu như không có chó săn, tìm con thú đều cùng mò kim đáy biển tự, còn làm sao có khả năng đánh cho đến con mồi.

Dịch Vân cắt thịt cho chó ăn, là lo lắng Liên Thành Ngọc ở cho mình ăn khối này thịt muối bên trong hạ độc, tuy rằng khả năng này không lớn, nhưng Dịch Vân cũng không thể không phòng.

Sau đó xem cầu không có chuyện gì, Dịch Vân mới yên tâm để Khương Tiểu Nhu cắt một miếng thịt tới làm món ăn.

Dịch Vân cửu không biết thịt vị, nhưng là này thịt muối mùi vị thực sự không hề tốt đẹp gì, cũng không biết yếm bao lâu, thịt lại vừa cứng lại sài, hoàn toàn không có thịt hương vị, chỉ có một cổ vị mặn.

Nhưng là như vậy một khối thịt muối, Khương Tiểu Nhu còn mọi cách nhún nhường, không chịu chính mình ăn, muốn để cho Dịch Vân, Dịch Vân hao hết miệng lưỡi, mới để Khương Tiểu Nhu ăn một khối nhỏ.

Dịch Vân chính mình cũng không ăn nhiều ít, còn lại còn treo trên tường đây.

Dịch Vân mục tiêu nhắm vào hai tháng sau Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, cũng không thêm để ý khối này đã không còn tư vị thịt muối, hẳn nghe Khương Tiểu Nhu đã nói, sát vách vương đại nương trước đây đối với bọn họ gia có bao nhiêu chăm sóc, đặc biệt là mẫu thân của Dịch Vân mới vừa tạ thế cái kia mấy năm, Khương Tiểu Nhu một người nuôi gia đình, mỗi lần ở phát lương nhật đến trước, trong nhà lương thực đều ăn sạch sẽ, vào lúc này, nếu không là sát vách vương đại nương mượn cho bọn họ lương thực, bọn họ đã sớm chết đói.

Đây chính là một phần ân tình lớn, ở trên cái thế giới này mượn lương thực cho người khác, có thể so với trên địa cầu vay tiền độ khó đại hơn nhiều.

Vì lẽ đó khối này thịt muối đưa cho vương đại nương gia một phần cũng là hẳn là.

"Chuyện này. . . Như vậy sao được, Vân oa tử ngươi cùng tỷ tỷ đều là đang tuổi lớn, thật vất vả có khối thịt, đại nương không thể các ngươi phải!"

Vương đại nương nói tới rất kiên quyết, Dịch Vân nghe xong hơi xúc động.

Này bấp bênh, bản cùng lạc hậu Liên Thị Bộ Tộc, trong đó tuy rằng có rất nhiều điều dân, kẻ ác, nhưng cũng giống như vương đại nương như vậy, nhà mình chịu đói, nhưng còn thể người khác cân nhắc thuần phác bách tính.

Như thế khí hậu, dường ra trăm loại người đến.

"Vương đại nương, tiểu nhưng cũng là đang tuổi lớn, ngươi không ăn, không vừa cũng phải ăn a."

Vương đại nương gia chu không vừa, cùng Dịch Vân tuổi xấp xỉ, khi còn bé nàng thường thường giữ lại nước mũi đi theo Dịch Vân phía sau cái mũi.

Hiện tại không vừa chậm rãi lớn rồi, càng ngày càng thủy linh, Dịch Vân cũng sống lại một lần, hai người đúng là gặp nhau ít đi rất nhiều.

"Đại nương, không nói, ta đi ngao xương canh."

Dịch Vân đang khi nói chuyện, không chờ vương đại nương nói cái gì nữa, đã như một làn khói chạy xa.

"Đứa nhỏ này!"

Vương đại nương lắc lắc đầu, trên mặt nhưng tràn đầy nụ cười vui mừng.

...

Lúc này, ở Liên Thị Bộ Tộc tộc lão đại viện, Liên Thành Ngọc đứng ở tầng đá xanh trong sân, chính đang đánh quyền.

Hắn trên người mặc một thân rộng rãi quần áo luyện công, này quần áo luyện công là ở Liên Thị Bộ Tộc vô cùng hiếm thấy tia chất điện liệu, giá cả đắt giá, loại này quần áo luyện công mặc vào đến bóng loáng mềm mại, phi thường thoải mái.

Liên Thành Ngọc trên đất đi tới vòng tròn, động tác lúc nhanh lúc chậm, chậm thời điểm như là lão nhân thể dục buổi sáng, nhanh thời điểm nhưng như báo săn chụp mồi.

Từ đầu đến cuối, Liên Thành Ngọc con mắt sự chú ý đều ở đầu ngón tay của chính mình trên, hẳn cái kia một đôi tay, lại như là qua lại ở trong rừng rậm độc giống như vậy, khiến người ta khó có thể phán đoán sự công kích của hắn điểm ở nơi nào.

Triệu Thiết Trụ liền đứng ở cách đó không xa, bé ngoan chờ Liên Thành Ngọc luyện công kết thúc, cũng không dám thở mạnh một thoáng.

Ước chừng một nén nhang thời gian sau, Liên Thành Ngọc rốt cục đánh xong thu công.

Hai tay hắn hợp lại thu ở bên hông, phun ra một hơi tiễn, này khí tiễn bay vút ra rất ở xa tới đều tụ mà không tiêu tan.

Thở khí như mũi tên là khí trường cảnh tiêu chí, nhưng là Liên Thành Ngọc con giận này đã không chỉ là khí trường cảnh đơn giản như vậy, mà là Phàm Huyết tăng năm dẫn khí cảnh, Liên Thành Ngọc đã có thể dẫn nguyên khí đất trời nhập thể, hắn phun ra khí, không còn là đơn thuần không khí, mà là bao hàm nguyên khí!

"Cao! Thực sự là cao!" Triệu Thiết Trụ mắt thấy Liên Thành Ngọc đánh xong thu công, ánh mắt sáng lên, liền hùng hục tập hợp tới.

"Thực lực này, này thân thủ, hai tháng sau khi chiến sĩ tổng tuyển cử, công tử nhất định phải khi Thái A Thần Quốc quốc sĩ a!" Triệu Thiết Trụ lại bắt đầu nịnh nọt tăng bốc, bất quá nói đi nói lại, Liên Thành Ngọc thực lực quả thật không tệ, hẳn biết có như vậy đã tâm, cũng là đến từ chính hấn tư bản, hấn năm ngoài liền đạt đến Phạm Huyết năm tầng, cái trò này quyền đánh xuống, nghiêm nhiên có mấy phần quyền thuật đại sư thần vận.

"Đừng nói nhảm, hoang cốt rèn luyện đến thế nào?"

"Đó là đương nhiên là tất cả bình thường rồi! Nhất định phải bình thường!" Triệu Thiết Trụ vỗ bộ ngực bảo đảm, "Những kia tiện dân ăn công tử phát xuống đến thịt muối cùng thuốc, đều cảm ân ái đức, hấn không thể không ăn không ngủ cho công tử ngao hoang cốt đây!"

"Ừm . . . Đem trước đây còn lại được tra phát cho bọn họ một ít đi." Liên Thành Ngọc thuận miệng nói rằng, những kia được tra đã không có giá trị gì, suy nghĩ một chút Liên Thành Ngọc lại hỏi: "Đúng rồi, cái kia Dịch Vân thế nào rồi?"

"Dịch Vân a. . ." Triệu Thiết Trụ lộ ra mấy phần thần sắc khinh thường, "Tiểu tử này ngày hôm trước bị bệnh thời điểm, thượng thổ hạ tả, đầu đầy là mồ hôi, một gian phá gian nhà làm cho thú không thể ngủ nổi, quả thực cùng ăn mày tự."

"Nếu không là công tử nhân từ, phát xuống đan dược đến, hẳn chết sớm rồi! Tiểu nhân dựa theo công tử dẫn dò, tận mắt tiểu tử này ăn đan dược, bất quá tốt xấu tiểu tử này vẫn tính có lương tâm, những ngày qua gặp người liên khoa công tử tốt, nói nhờ có công tử ban xuống đến được, hẳn lúc này mới khôi phục như cũ!"

"Như vậy. . ." Nghe xong Triệu Thiết Trụ miêu tả, Liên Thành Ngọc khóe miệng nổi lên một tia nhẹ nhàng độ cong.

Cái này bộ tộc bọn tiện dân, một cái so với một cái ngu xuẩn, trước hấn cho rằng bộ tộc bao quát Dịch Vân ở bên trong, còn có mấy cái thông minh, bây giờ nhìn lại, cũng là chính mình lo xa rồi.

Cũng được, bọn họ như thế xuẩn, đến thời điểm thật sự xảy ra chuyện, che giấu đi cũng dễ dàng.

"Người những ngày qua nhìn chăm chăm điểm, càng là đến mặt sau, càng phải bảo đảm hoang cốt rèn luyện không đi công tác sai, nếu như rèn luyện thành công, ta trọng thưởng người, nếu như ra nửa điểm sai lầm, người đưa đầu tới gặp!"

Liên Thành Ngọc nói rằng câu nói sau cùng, trong thanh âm đã tràn đầy sát cơ, sợ đến Triệu Thiết Trụ một cái cơ linh, không ngừng gật đầu.

"Công tử yên tâm, có nô tài ngày đêm nhìn chăm chăm, chắc chắn sẽ không ra nửa điểm sai lầm!"

. . .

Triệu Thiết Trụ hoang mang hoảng loạn đi tới sái cốc trên sân, Dịch Vân còn ở không nhanh không chậm bỏ củi, nhìn thấy Triệu Thiết Trụ, Dịch Vân cộc lốc nở nụ cười, coi là thật là người hiền lành.

"Nhìn cái gì vậy, mau mau làm việc, muốn chết a!"

Triệu Thiết Trụ rống to, từ phía sau lưng ném ra một cái túi lớn khóa đến, bao vây túi vừa mở ra, bên trong đổ ra một đồng lớn được tra.

Này đều là lúc đó Liên Thành Ngọc tẩy thế còn sót lại.

"Những thuốc này tra, thưởng cho các người, bên trong nên có phụ dược cũng ở, trở lại dùng thủy nhĩn, sấn nhiệt tẩy thế, không thể thiếu chỗ tốt của các người, mẹ nhà hấn, tiện nghi các người rồi!"

Triệu Thiết Trụ hùng hùng hổ hổ nói rằng, những kia tráng đinh vừa nghe, nhất thời con mắt tỏa ánh sáng, bọn họ một hống mà lên, ba chân bốn cẳng liền đem được tra cướp xong.

Dịch Vân đương nhiên là không cướp được, những thuốc này tra cho không hấn cũng không muốn, món đồ này, nói trắng ra chính là Liên Thành Ngọc nước tắm, lão tử bắt hấn phao quá nước tắm lại phao một lần? Đùa giỡn đây!

Bất quá Dịch Vân vẫn là trang giả vờ giả vịt tập hợp lại đây, cuối cùng không bắt được, cũng chỉ được than thở.

Nhìn thấy Dịch Vân một bộ phản ứng tri độn, thông minh đáng lo đáng vẽ, Triệu Thiết Trụ xem thường nở nụ cười một tiếng, này ngu ngốc, liền chia đồ thời điểm cũng không vội mắt, hấn còn có thể làm gì tức giận? Đáng đời chết đói rồi!

Triệu Thiết Trụ đi rồi, mọi người kế tục rèn luyện hoang cốt, luyện cốt chính là đem hoang cốt tinh hoa ngao tiến vào khoảng cánh tới trong nước, lại đem khoảng cánh tới thủy lần lượt sấy khô, để trong nước hòa tan hoang cốt kết tinh đi ra.

Khoảng cánh tới thủy điểm sôi rất cao, muốn sấy khô phi thường không dễ, những ngày gần đây, đã không biết đốt bao nhiêu củi lửa, phụ trách rèn luyện hoang cốt đại hấn, da dẻ đều bị ngọn lửa khảo đến đỏ cháy.

Bất quá Dịch Vân nhưng là một ngoại lệ, hấn như trước té bì nộn nhục, ngoại trừ hai quai hàm có chút hồng hào, mà phần này hồng hào cũng không phải

bị hóa khảo, nhưng là hấn hấp thu lượng lớn hoang cốt tinh hoa sau, bởi vì dinh dưỡng sung túc, thân thể khỏe mạnh, một cách tự nhiên xuất hiện hồng hào.

Dịch Vân liếc mắt nhìn Triệu Thiết Trụ bóng lưng, lại nhìn một chút rèn luyện hoang cốt đại đỉnh, ngày hôm nay, hấn lại một lần ăn no nê, bách không vội muốn đến hậu sơn "Bà bà tàn phá" một phen.

Thân thể của hấn là no rồi, nhưng là quả đấm của hấn, đã ** khó nhịn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Xông ra kinh mạch

Ngày qua ngày, Liên Thị Bộ Tộc phía sau núi, trải rộng Dịch Vân dấu chân.

Dịch Vân buổi tối rèn luyện hoang cốt, buổi sáng nhìn lên chiến sĩ dự bị doanh luyện công, sau đó cả ngày đều ở sau núi tu luyện, chỉ có hoàng hôn thời điểm, mới về nhà tiêu ngủ một canh giờ.

Dịch Vân tu luyện như lúc này khỏe, thực lực cũng là tăng nhanh như gió.

Phía sau núi cùng được sơn cách xa nhau khoảng cách rất xa, thêm vào nơi này khoảng cách bộ tộc thôn xóm lại xa, bình thường căn bản sẽ không có người đến, ban ngày đều không ai, buổi tối càng là liên cái Quỷ ảnh tử đều không, Dịch Vân ở đây luyện công, hoàn toàn không lo lắng bị người nhìn thấy.

Sau mười lăm ngày ——

"Uống!"

Dịch Vân hét lớn một tiếng, thân thể dường như mũi tên bình thường bay chạy trốn ra ngoài, cao mười mét núi đá, Dịch Vân nhảy lên!

Gió bên tai thanh vù vù, Dịch Vân toàn thân khớp xương nổ vang, dường như hổ gầm rống gầm!

"Mãnh Hổ Hạ Sơn!"

Dịch Vân thân thể căng thẳng, lấy xà cạp eo, sống lưng lan truyền sức mạnh tới tay cánh tay, một quyền đập ra!

"Vù!"

Dịch Vân trong cơ thể phát sinh một tiếng rõ ràng tiếng rung, dường như cường cung kéo động, đây là Dịch Vân gân kiện vỡ hường! So với ngày đó Diêu Viễn, âm thanh càng thêm mãnh liệt!

"Răng rắc!"

Ở Dịch Vân trước mặt, một khối một thước vuông vắn tảng đá lớn, bị hấn một quyền đập nát!

Mạng nhện bình thường vết rạn nứt, trải rộng chính tảng đá!

Này không phải bình thường nham thạch, mà là hắc thiết đá, so với bình thường thạch đầu, đều phải cứng rắn nhiều lắm, nhưng là hôm nay, lại bị Dịch Vân một quyền đập nát.

"Phốc phốc phốc!"

Ở trong rừng rậm, nguyên vốn đã nghỉ lại hạ xuống chim nhỏ bị cả kinh đồng thời bay đi, mà khắp mọi nơi hí dài côn trùng, ục ục gọi ếch, toàn bộ đều bởi vì chấn kinh mà im tiếng rồi!

Trong lúc nhất thời, sơn dã bên trong yên lặng như tờ, chỉ có từng mảng từng mảng lá cây, còn có từng cây từng cây lông chim rơi xuống, rơi vào Dịch Vân trên đầu, trên vai.

Lôi bao hàm chín tầng mây, kinh cung lạc bay nhận!

Ta cú đấm này, đã trải qua sơ bộ đạt đến loại cảnh giới này rồi!

Hiện tại Dịch Vân sức mạnh toàn thân bạo phát trong nháy mắt, xác thực khớp xương nổ vang, tiếng sấm mөр hồ, thế nhưng cho tới kinh cung lạc bay nhận, vậy cần bị thương cơ thể mới có thể, bằng không coi như là chín đá cường cung, cũng không có cách nào đem chim nhận kinh hạ xuống.

Tùy ý giật giật thân thể, Dịch Vân khớp xương lại phát sinh "Kèn kẹt ca" tiếng vang, hần hiện tại xương cốt, dường như bách luyện tinh thiết, hần gân kiện, coi là thật như cái kia vẫn cường cung Giao Long gân!

"Ta cảnh giới bây giờ đã sớm hoàn toàn cứng cố, có thể thử nghiệm mở ra kinh mạch, một lần tiến vào Phàm Huyết bốn tầng kinh mạch cảnh!"

Thân thể có kinh mạch, thế nhưng người bình thường kinh mạch không thông, không cách nào hình thành tuần hoàn, liền không thể đem ra chứa đựng nguyên khí đất trời.

Võ giả tập võ, tại thân thể rèn luyện đại thành sau khi, liền muốn mở ra kinh mạch, là chân chính bước lên con đường võ đạo tới làm chuẩn bị.

Thân thể kinh mạch chia làm mười hai kinh chính cùng kỳ kinh bát mạch.

Mười hai kinh chính đều trải qua tứ chỉ, phân biệt là tay tam dương kinh, tay ba âm kinh, cùng với đủ tam dương kinh, đủ ba âm kinh, tổng cộng mười hai điều.

Mà kỳ kinh bát mạch thì lại trải rộng toàn thân, kỳ kinh bát mạch bên trong quan trọng nhất hai cái kinh mạch chính là —— hai mạch nhâm đốc.

Hai mạch nhâm đốc vị trí, đều ở người đường trung trực trên, từ chính diện xem đều là một cái thẳng tắp thẳng tắp.

Trong đó nhâm mạch ở trước, đốc mạch ở phía sau, hai cái tuyến dọc theo thân thể đường trung trực làm thành một vòng, xuyên qua đan điền và đáy chậu, như hai cái xuyên qua dưới khó vì lên dây thừng như thế đem người thân thể bộ ở bên trong.

Hai mạch nhâm đốc trong lúc đó có đoạn mạch, đem hai mạch nhâm đốc mở ra, đoạn mạch tục trên, như vậy thân thể năng lượng, sẽ dọc theo đường trung trực hình thành một cái hoàn mỹ mà lại khép kín tuần hoàn quyền, vì lẽ đó mở ra hai mạch nhâm đốc là mở ra kinh mạch toàn thân then chốt một bước.

Dịch Vân từng đọc tiểu thuyết võ hiệp bên trong, có thật nhiều liên quan với mở ra hai mạch nhâm đốc tình tiết.

Tỷ như trương vô kỵ tu tập Càn khôn đại na di mở ra toàn thân huyền quan, hư trúc tiếp thu lý thu thủy cùng đồng mỗ nội lực truyền thừa thì mở ra kinh mạch vân vân.

Bao quát cổ đại sách thuốc, cũng có thật nhiều mở ra hai mạch nhâm đốc ghi chép, hai mạch nhâm đốc một trận, có thể thoát thai hoá cốt, công lực tăng nhiều.

Kinh mạch hoàn mỹ khép kín, cũng sẽ vì là ngày sau tu võ đến cảnh giới cao hơn phê bình con đường.

Dịch Vân khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu vận chuyển trong cơ thể tích trữ năng lượng, xung kích kinh mạch!

Chỉ cần kinh mạch một trận, Dịch Vân thực lực, trên căn bản cùng tiểu thuyết võ hiệp bên trong cao thủ tuyệt thế gần đủ rồi.

Nếu như là ở Hoa Hạ cổ đại, hoàn toàn có thể phi diêm tẩu bích, khoáy ý ân cừ, thiên quân vạn mã lấy quân địch thượng tướng thủ cấp.

Hai mạch nhâm đốc, có hai loại phương pháp mở ra, một loại là dựa vào ngoại lực trợ giúp, một loại là dựa vào chính mình.

Ở truyện ký trong tiểu thuyết, có cao thủ tuyệt thế tiêu hao công lực làm chủ giác mở ra hai mạch nhâm đốc, làm cho nhân vật chính trong một đêm thực lực tăng mạnh, điều này cũng làm cho là cái gọi là "Truyền công".

Cách làm như thế tuy rằng cấp tốc, nhưng dù sao không phải chính đạo, không bằng chính mình tu luyện đến vững chắc.

Dịch Vân tự nhiên là lựa chọn loại thứ hai phương thức, cũng chính là dựa vào chính mình đến mở ra kinh mạch.

"Long Căn Hổ Cốt Quyền" bên trong, liền ghi chép có mở ra kinh mạch phương pháp, song ngồi khoanh chân, mỗi một lần hô hấp đều tận lực sâu xa.

Võ giả đạt đến Phàm Huyết ba tầng sau khi, hút vào khí tức trong người, lại hỗn hợp trong cơ thể nguyên bản tích trữ năng lượng, hai người chổng chất, dường như một luồng bệnh trùng tở bình thường ở trong người lưu chuyển!

Dịch Vân đem nguồn năng lượng này, có ý thức dẫn tới vùng đan điền, ở đây áp súc!

Một lần lại một lần, Dịch Vân toàn thân năng lượng đều chậm rãi hội tụ đến, hần hô hấp đến càng lúc càng nhanh, hấp khí càng ngày càng sâu.

Rút lấy tinh hoa nhật nguyệt, thổ nạp nguyên khí đất trời!

Nếu như vào lúc này có người ở cách đó không xa, liền có thể nhìn thấy Dịch Vân trên người mơ hồ bật kín một tầng vi quang.

Đặc biệt là Dịch Vân ngực, có tử quang ngưng tụ, dần dần lan tràn toàn thân.

Đây là Bản Nguyên Tử Tinh hấp thu nguyên khí đất trời thì ánh sáng, ở Dịch Vân khoanh chân thổ nạp thời điểm, hần trái tim bên trong tử tinh, cũng theo Dịch Vân đồng thời hấp thu năng lượng trong thiên địa, hiệp trợ Dịch Vân làm cuối cùng xung kích.

Chậm rãi, Dịch Vân trên người tử quang càng ngày càng mạnh mẽ, loại này tử quang, vừa vặn như là Hoa Hạ cổ đại trong truyền thuyết tử khí đi về đông, là thánh nhân tới tượng!

Một lần lại một lần năng lượng chồng chất, ở Dịch Vân trong cơ thể, có hồ gầm rống gầm thanh âm truyền ra, trong cơ thể hần dòng máu, như là sông lớn cuộn cuộn, chạy chồm không thôi!

Một lần lại một lần hô hấp, Dịch Vân chu vi khí lưu cấp tốc xoay tròn, dường như cá voi hút nước, khí thể kinh người.

"Hô —— hô —— hô —— "

Dịch Vân hô hấp càng ngày càng ồ ồ, mỗi một lần hô hấp, thân thể của hần đều tùy theo gồ lên, phảng phất thân thể của hần lại như là lãng trên thuyền nhỏ giống như vậy, chấp trùng lên xuống.

Mà ở như vậy chấp trùng bên trong, Dịch Vân toàn thân sức mạnh đều đang không ngừng ngưng tụ, lại ngưng tụ.

Trong cơ thể gân kiện phát sinh dây cung bình thường tiếng vang, cứng cỏi da dường như bị thổi bay da trâu, xương cốt càng là phát sinh dường như rang đậu như thế nổ vang.

Khi tất cả những thứ này tích lũy đến mức tận cùng, Dịch Vân cảm giác thân thể đều muốn nổ tung, hần không chế ngưng tụ lại đến sức mạnh, kể cả hần hút vào trong cơ thể nhiệt lưu, một mạch nhảy vào trong đan điền, một lần sóng rồi lại một lần sóng, dường như đánh đá ngầm sóng dữ!

Khi Dịch Vân cảm thấy mình đã đạt đến cực hạn, hần bên ngoài thân bé nhỏ mạch máu cũng bắt đầu nổ tung thời điểm, chỉ nghe "Ầm ầm" một tiếng nổ vang, lấy Dịch Vân làm trung tâm, có thể đo xong toàn bộ phát ra, Dịch Vân dưới trường nham thạch trực tiếp nứt toác, phụ cận năm mét trong phạm vi bụi cây, cây nhỏ, cũng toàn bộ bẻ gãy!

Dịch Vân toàn thân hư thoát, lỗ mũi, lỗ tai, đều chảy ra ngoài huyết, nhưng này huyết không phải máu tươi, mà là máu đen, bao quát Dịch Vân trên người lỗ chân lông, đều chảy ra một chút màu xám mờ hôi tương.

Xong rồi.

Phàm Huyết bốn tầng —— kinh mạch!

Dịch Vân biết, chính mình rốt cục mở ra kinh mạch toàn thân, chính thức bước vào Phàm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh giới, trở thành một giống như là tiểu thuyết võ hiệp cái thế đại hiệp nhân vật.

Dịch Vân năm đó đọc tiểu thuyết võ hiệp thời điểm, cũng từng ngóng trông quá trở thành một tiêu sái hiệp khách, có thể phi diêm tẩu bích, hành hiệp trượng nghĩa, khoái ý ân cừ.

Mà hôm nay, chính mình dĩ nhiên thật sự nắm giữ thực lực như vậy.

Bất quá, ở này dị thể bên trong, năng lượng muốn so với Địa cầu phong giàu nhiều lắm, trên địa cầu mở ra hai mạch nhâm đốc, cũng đã là cao thủ tuyệt thế, cái kia đại khái là bởi vì trên địa cầu không có cái gọi là "Nguyên khí đất trời".

Mà ở đây, chẳng những có nguyên khí đất trời, có hoang lực lượng, có linh lực, có đủ loại Dịch Vân căn bản chưa từng hiểu rõ quá sức mạnh thần bí, uy lực lại như là trên địa cầu năng lượng hạt nhân như thế khuếch đại.

Nguồn sức mạnh này, có thể cho mình sử dụng, vì lẽ đó Phàm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh, chỉ là võ đạo cất bước mà thôi.

Dịch Vân từ trên mặt đất nhảy lên một cái, hần phóng tầm mắt bốn phía, nhận biết lần thứ hai rõ ràng, mười bộ bên trong, gió thổi thảo lá âm thanh, sâu nhỏ đào thành động âm thanh, đều rõ rõ ràng ràng.

Thậm chí hần một chút máy ra chu vi trên có lá rụng số lượng, tổng cộng là ba mươi hai viên!

Nhận biết rõ ràng, tư duy cũng nhạy cảm, rất nhiều cao thủ võ lâm có thể đã gặp qua là không quên được, cũng là bởi vì kinh mạch toàn thân thông suốt, trí tuệ cũng có bước tiến dài!

Phải biết, hai mạch nhâm đốc tuần hoàn là trải qua đại não, năng lượng thông suốt đến đại não, như vậy người trí nhớ tự nhiên mạnh mẽ, phản ứng cũng nhanh nhẹn hứa hơn nhiều.

"Sáng khoái, quá sáng khoái rồi!"

Thân thể biến hóa, để Dịch Vân mừng rỡ trong lòng, chính mình hoàn mỹ đột phá Phàm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh giới, không chỉ như thế, hấn lại một lần dựa vào đột phá tẩy tinh phạt tùy.

Phàm nhân ăn ngũ cốc hoa màu, trong cơ thể có rất nhiều tạp chất, đạt đến Từ Huyết Cảnh giới trước, nhất định phải tẩy tinh phạt tùy.

Này tẩy tinh phạt tùy, tự nhiên là càng triệt để càng tốt, Dịch Vân hiện tại đã tẩy thể hai lần, tẩy đi ra ô uế một lần so với một lần thiếu.

Dịch Vân trực tiếp cởi sạch quần áo, nhảy vào trong đầm sâu rửa rảy, hấn một hơi lên vào hồ sâu bên dưới một trăm mấy chục mét, ở dưới nước ẩm ướt hai mươi phút, lúc này mới bơi đi ra.

"Phốc!"

Bọt nước nổ tung, Dịch Vân như là một cái cá chép to bình thường nhảy lên tảng đá lớn!

Toàn thân hấn trần trụi, không có đồ giặt quần áo, Dịch Vân liền đem mới vừa tẩy quá quần áo cũ mang theo thủy mặc vào người.

Này một thân thô quần áo vài dính thủy, thấp cộc cộc, hoàn toàn kè sát ở Dịch Vân trên người, biểu lộ ra ra Dịch Vân thân thể hoàn mỹ đường nét.

Những ngày qua khổ luyện, Dịch Vân bắp thịt càng ngày càng rắn chắc, hình thể càng ngày càng kiện mỹ, hơn nữa hấn còn cao lớn lên mấy phần, càng như một cái tuấn lãng thiếu niên.

Đặc biệt là lúc này Dịch Vân đột phá kinh mạch cảnh giới, hấn toàn thể làm cho người ta cảm giác đều không giống nhau.

Hấn đứng ở tảng đá lớn bên trên, thân thể dường như một cây bảo kiếm ra khỏi vỏ giống như vậy, khí thế ác liệt, hơn người, ánh trăng ôn hòa rơi xuống dưới, chiếu vào Dịch Vân da nhẵn nhụi trên, dường như lướt xuống thủy ngân.

Như vậy một người thiếu niên, nơi nào còn như một cái nhà nghèo khổ cơm đều ăn không đủ no cùng hài tử?

Hấn lại như là một khối chưa qua điêu khắc, nhưng là cũng đã hiển lộ ra mỹ lệ ánh sáng lộng lẫy ngọc thô chưa mài dũa, cái kia hầu như có thể dùng "Lam lũ" hình dung thô quần áo vài, căn bản không che lấp được hấn hào quang.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cẩm Long Vệ

Đột phá kinh mạch cảnh sau, Dịch Vân với cái thể giới này cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Hiện tại, dù cho không thông qua hấn trái tim bên trong ẩn núp Bản Nguyên Từ Tinh, Dịch Vân cũng có thể cảm nhận được bên trong thể giới này ở khắp mọi nơi nguyên khí, những nguyên khí này như là không khí như thế, biết theo chính mình thở nạp điều tức tiến vào trong thân thể của hấn, sau đó lại từ lỗ chân lông bên trong sắp xếp ra, bất tri bất giác thay đổi Dịch Vân thể chất.

Nguyên khí đất trời, là so với đồ ăn cao cấp hơn năng lượng.

Phàm nhân ăn ngũ cốc hoa màu, mà tu võ người, nhưng có thể lấy nguyên khí đất trời vì là thân thể tất yếu năng lượng, tu võ đạt đến cảnh giới nhất định sau khi, là có thể ích cốc.

Ở Hoa Hạ cổ đại, (Trang tử · tiêu dao du) bên trong thì có "Không thực ngũ cốc, hấp phong ẩm lộ" ghi chép.

Ý tứ chính là không ăn ngũ cốc hoa màu, dựa vào năng lượng đất trời sinh tồn, loại này sinh tồn phương thức, khiến người ta thân thể hưởng tới tinh khiết, tạp chất ít, tuổi thọ càng ngày càng dài.

Cổ nhân rất tôn sùng loại cảnh giới này, rất nhiều sách cổ bên trong đều có ghi chép.

Đương nhiên, Dịch Vân hiện tại còn rất xa không thể ích cốc, Dịch Vân cho rằng, đợi được có một ngày, chính mình thật sự đạt đến ích cốc cảnh giới, hấn cũng là tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không có ích cốc giác ngộ.

Trên địa cầu thời điểm, Dịch Vân chính là cái kẻ tham ăn, ạch. . . Cách nói này quá thấp kém, phải nói Dịch Vân là mỹ thực ham muốn giả —— đối với, mỹ thực ham muốn giả, người trước là lại thêm lại lại tiêu chí, người sau gọi hiểu được hưởng thụ sinh hoạt.

Dịch Vân không chỉ thích ăn, hắn còn có thể chính mình xuống bếp, hắn trên địa cầu thời gian rất lâu đều chính mình một người sinh hoạt, làm món ăn tuy rằng không thể so đỉnh cấp bếp trưởng, nhưng ở việc nhà trong thức ăn, tuyệt đối có thể xưng tụng ngon miệng.

Nếu như chừng hai năm nữa, mọi Dịch Vân phần đầu ra sự nghiệp của chính mình, dựa vào hắn coi như không tệ tương mạo, thêm vào một tay thật trù nghệ, hắn đi tìm bạn gái nhất định sẽ được hoan nghênh.

Đáng tiếc, này một xuyên qua, cái gì đều lại bắt đầu lại từ đầu, ở này lại cùng vừa khổ Liên Thị Bộ Tộc, Dịch Vân trù nghệ căn bản là không chiếm được phát huy.

Dịch Vân liền hi vọng sau đó chính mình trải qua ngày thật tốt, làm một bàn thức ăn ngon cố gắng khảo khảo chính mình, còn cái gì ích cốc a, hấp phong ẩm lộ a, để chúng nó gấp quỹ đi thôi, những tháng ngày đó ngấm lại đều đáng sợ, liền miệng lưỡi tới muốn đều thỏa mãn không được, người kia sinh lạc thú không phải thiếu một bán sao?

Tới đây cái dị thể một tháng, Dịch Vân duy vừa thấy được một điểm thức ăn mặn chính là khối này thịt muối, tuy rằng cái kia thịt muối ăn không ngon, nhưng tốt xấu là thịt đi, hiện tại thịt muối đều ăn xong, chỉ còn dư lại lương thực phụ cháo, Dịch Vân trong miệng đều có thể phai nhạt ra khỏi điều đến rồi.

Đương nhiên, hiện tại bị vướng bởi điều kiện có hạn, Dịch Vân chỉ có thể nhịn được trong bụng đói bụng, dựa vào hoang cốt tinh hoa bổ sung năng lượng.

May là này hoang cốt tinh hoa ăn lên cũng là cảm giác lần sáng khoái.

Nếu Liên Thị Bộ Tộc cắt xén lương thực, không cho ta cơm ăn, ta liền ăn hắn hoang cốt tinh hoa!

Ngược lại cũng định thật đem hết thủy hoang cốt tinh hoa hấp đến không còn một mống, vì lẽ đó Dịch Vân không một chút nào khách khí, hắn dự định ngày hôm nay rèn luyện hoang cốt thời điểm, liền lần thứ hai mượn từ tinh sức mạnh, tùy ý hấp thu hoang cốt tinh hoa.

Cho tới nay Dịch Vân đều là làm như vậy, thể nhưng ngày hôm nay, ra một điểm biến cố.

Lúc sáng sớm, khi Dịch Vân trở lại Liên Thị Bộ Tộc thời điểm, lại phát hiện Liên Thị Bộ Tộc náo nhiệt cực kì.

Trong bộ tộc bà ngoại nho nhỏ, đều đi ra khỏi nhà, đi tới bộ tộc tộc trưởng đại viện trước trên quảng trường, cho tới này tiểu quảng trường trong lúc nhất thời người ta tập nập.

Mà ở này trong đám người, có một ngọn núi nhỏ đáng đáp to lớn vật thể.

Dịch Vân định thần nhìn lại, nhất thời giật nảy cả mình, ngọn núi nhỏ kia đáng đáp đồ vật, dĩ nhiên là một con cự thú!

Chuyện này. . .

Dịch Vân sững sờ, Liên Thị Bộ Tộc làm sao xuất hiện như vậy một con cự thú? Nhìn này cự thú cái đầu, tuyệt đối lực lớn vô cùng, một con thú liền có thể san bằng toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc đi!

Nhưng là hiện ở nhiều người như vậy vây quanh, hiển nhiên này cự thú không có cái gì tính chất công kích, lại cùng Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân sống chung hòa bình.

Ồ?

Dịch Vân đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, "Này cự thú. . ."

Hắn nhớ tới chính mình vừa xuyên qua đến thế giới này, nhìn thấy Khương Tiểu Nhu cũng kết bạn khi về nhà, trên đường nhìn thấy một con khủng bố cự thú, ở hoang dã chạy trốn!

Đầu kia cự thú, thân dài dài hơn mười mét, răng nanh sắc bén, tứ chi tráng kiện như sắt trụ, tốc độ chạy cực nhanh.

Mà mà nên thi ở cự thú trên lưng, còn ngồi một cái công lấy một thanh kiếm nam tử, nam tử kia khí tức ác liệt, phi thường khủng bố.

Tình cảnh đó, cho Dịch Vân lưu lại cực kỳ ấn tượng sâu sắc, dù sao hắn làm một người địa cầu, đột nhiên nhìn thấy bức này tình cảnh thực sự chấn động chút.

Mà hiện tại, quảng trường này trên cự thú cùng cái kia ở ruộng đồng chạy trốn cự thú quả thực giống nhau như đúc, thậm chí có thể là đồng nhất đầu!

Dịch Vân nhất thời nghĩ rõ ràng, Liên Thị Bộ Tộc có đại nhân vật đến rồi, con này núi nhỏ giống như cự thú, là cái kia đại nhân vật vật cười!

Sự tình như thế, Dịch Vân có thể nào bỏ qua, hắn bước nhanh như bay, nhanh chóng hướng về Liên Thị Bộ Tộc quảng trường chạy như bay.

Dọc theo đường đi, Dịch Vân liền nhìn thấy Liên Thị Bộ Tộc các thôn dân rất vui mừng, cùng tết đến tự.

Mà Dịch Vân cũng linh tinh nghe một chút nghị luận, những nghị luận này nội dung, để Dịch Vân tìm đập nhanh hơn rất nhiều.

Này cự thú chủ nhân, là Cẩm Long Vệ thành viên!

Cẩm Long Vệ là Thái A Thần Quốc vương bài chi sư, chủ chiến thành viên tu vi, đều ở Tử Huyết Cảnh trở lên!

Lấy Tử Huyết Cảnh chiến sĩ làm căn bản đơn vị tạo thành quân đội, sức chiến đấu có thể tưởng tượng được rồi!

Năm đó sáng lập Cẩm Long Vệ người, chính là Thái A Thần Quốc khai quốc hoàng đế, năm đó quá a tổ hoàng suất lĩnh Cẩm Long Vệ quét ngang lục hợp, chinh chiến bát hoang, lúc này mới đặt vững Thái A Thần Quốc vô thượng cơ nghiệp.

Cẩm Long Vệ này một nhánh hồ lang chi sư, từ khai quốc vẫn bảo lưu đến hiện tại, đã không biết kéo dài bao nhiêu đời.

Thái A Thần Quốc cử hành chiến sĩ tổng tuyển cử, bị người được chọn, sẽ tiến vào Cẩm Long Vệ quân dự bị, ở quân dự bị tu luyện, thông qua sát hạch sau khi, mới sẽ trở thành thành viên chính thức.

Nhưng mà muốn thông qua sát hạch, cũng phi thường khó khăn, nếu như cuối cùng sát hạch thất bại, như vậy chỉ có thể vào nhập phổ thông quân đội, cùng Cẩm Long Vệ này chi vương bài chi sư vô duyên.

"Nếu là Cẩm Long Vệ thành viên, nói cách khác, cái này đi tới Liên Thị Bộ Tộc người, chỉ ít là Tử Huyết Cảnh chiến sĩ."

Cẩm Long Vệ Tử Huyết Cảnh chiến sĩ, cùng Vân Hoang sinh trưởng ở địa phương Tử Huyết Cảnh chiến sĩ, sức chiến đấu hoàn toàn không ở một cấp bậc.

Mà trên thực tế, lần này đi tới Liên Thị Bộ Tộc tên này Cẩm Long Vệ thành viên, là tử huyết cường giả tối đỉnh.

Tu vi đạt đến cấp bậc này, thêm vào hấn ở Cẩm Long Vệ bên trong kinh nghiệm lâu năm mài giũa, sức chiến đấu không gì sánh kịp, hấn đã là Cẩm Long Vệ tinh anh chiến sĩ!

Này người đi tới đại hoang, mặc dù là nhân khẩu mười vạn hộ trở lên bộ tộc lớn tộc trưởng thấy hấn, đều muốn cung cung kính kính hành lễ.

Như vậy đối với Liên Thị Bộ Tộc mà nói, địa vị của hấn liền càng không cần phải nói, thuộc về hù chết người loại kia.

Liền, Liên Thị Bộ Tộc cao tầng đốc toàn bộ lực lượng, Liên Thành Ngọc, liền lão tộc trưởng ở nghênh tiếp đội ngũ phía trước nhất, quay về tên nam tử này tỏ rõ vẻ cười lạnh.

Mà lúc này Dịch Vân cũng thấy rõ, nam tử này, chính là hấn mới tới dị thể thời điểm, ở cự thú trên lưng nhìn thấy cái kia đeo kiếm nam tử, khí thế của hấn cực kỳ ác liệt, cách rất xa, đều làm cho người ta một loại rất nặng cảm giác ngột ngạt.

"Quả nhiên là hấn!"

Dịch Vân trong lòng hơi động, này đã là lần thứ hai nhìn thấy hấn.

Lần thứ nhất chính mình vừa xuyên qua, ở Liên Thị Bộ Tộc phụ cận gặp phải hấn, xem ra không phải trùng hợp.

Ngẫm lại cũng là, lấy Dịch Vân đi tới thế giới này sau, đối với Vân Hoang hiểu rõ, hấn biết rõ Vân Hoang vốn là đất không lông, đặc biệt là Liên Thị Bộ Tộc, càng là đất không lông bên trong căn cỗi tiểu bộ tộc, bình thường cao thủ nơi nào sẽ nhân không có việc gì tới loại này chim không thềm ị địa phương.

Nói như thế, nam tử này làm Cẩm Long Vệ tinh anh, thậm chí ngay cả tục ở Liên Thị Bộ Tộc phụ cận ngưng lại lâu như vậy, tất nhiên có lý do của hấn, cũng không biết đến cùng là nguyên nhân gì đây?

...

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sơ tuyển

Dịch Vân chính suy nghĩ, đột nhiên ánh mắt thoáng nhìn, nhìn thấy một người.

Đột phá kinh mạch cảnh sau, hần ngũ giác vô cùng nhạy cảm, ở này hỗn loạn trong đám người, hần một chút nhìn thấy ở đoàn người ở ngoài góc chân hướng phía trong nhìn xung quanh Khương Tiểu Nhu.

"Tiểu Nhu tỷ!"

Dịch Vân kêu một tiếng.

"Vân nhi!" Nhìn thấy Dịch Vân, Khương Tiểu Nhu trong lòng vui vẻ, "Ồ, Vân nhi ngươi làm sao. . ."

Nàng ngày hôm nay đột nhiên cảm giác, Dịch Vân thật giống không giống nhau, nhưng đến tốt cùng nơi nào không giống nhau, nhưng lại không nói ra được.

Nếu như nói trước đây Dịch Vân, làm cho người ta cảm giác là một cái khúm núm, người hiền lành tiểu hài tử, như vậy hiện tại Dịch Vân, nhưng là một cái giữa hai lông mày ẩn chứa một luồng ánh khí tuần lãng thiếu niên, mặc dù cái kia cũ nát thô quần áo vải, cũng không giấu được Dịch Vân khí chất.

Bên trong tú. . .

Khương Tiểu Nhu đột nhiên nhớ tới cái từ này đến, bảo kiếm nắp trong cái hộp kiếm, ẩn phong mang cùng trong cơ thể, chờ đợi mũi kiếm ra hộp một ngày kia.

Hiện tại Dịch Vân, liền cho Khương Tiểu Nhu cảm giác như vậy.

Bất quá, cái này cũng là Khương Tiểu Nhu cùng Dịch Vân sớm chiều ở chung, đối với Dịch Vân quen thuộc nhất, mới hiểu ý sinh cảm ứng, nếu như là đối với Dịch Vân người không quen thuộc, coi như cảm thấy Dịch Vân có chút không giống, cũng không gấp qua với chú ý, dù sao Dịch Vân làm cho người ta ấn tượng chính là một cái gì cũng không phải bệnh ương tử.

"Tiểu Nhu tỷ, ta không có gì." Dịch Vân cười cợt, hần biết đây là chính mình đột phá kinh mạch cảnh sau, khí chất biến hóa nguyên nhân."Chúng ta đi bên trong xem"

Hần rất tự nhiên kéo Khương Tiểu Nhu tay, hướng về đoàn người chen đi tới, đạt đến kinh mạch cảnh sau, Dịch Vân tùy ý đưa tay ra, liền tựa hồ biết có một nguồn sức mạnh vô hình đem người quần tách ra, để hần thuận lợi thông qua, người khác còn không có để ý là chuyện gì xảy ra, liền thấy một đứa bé chui qua.

Chờ phản ứng lại thời điểm, nhưng cũng chỉ cho rằng đây là Dịch Vân thân thể thấp bé, tận dụng mọi thứ thôi.

. . .

Ở quảng trường trung tâm, Liên Thị Bộ Tộc cao tầng còn ở cẩn thận từng li từng tí một tiếp đón đeo kiếm nam tử.

"Thành Ngọc, truyền lệnh xuống, giết ngu, thiết yến!"

Liền lão tộc trưởng vung tay lên, kỳ thực trong lòng thịt đau dữ dội.

Trong tộc cũng nuôi mấy con trâu cày, thuộc về Liên Thị Bộ Tộc bộ tộc tài sản, này mấy con trâu cày dài đến cùng trên địa cầu đầu cơ gần như, thể nhưng khí lực nhưng lớn hơn nhiều.

Này đại hoàng thổ địa, đâu đâu cũng có nham thạch, trong đó rất nhiều vẫn là hắc thiết đá, muốn khai phá một khối cày ruộng, cực kỳ khó khăn, nếu như không có trâu cày, Liên Thị Bộ Tộc hầu như liền không thể tự sản lương thực, như vậy đến thời điểm hết thấy lương thực, đều cần nhờ Đào thị bộ tộc cung cấp.

Vì lẽ đó ở Liên Thị Bộ Tộc, một con trâu giá trị, so với mấy chục cái nhân mạng đều đáng giá, nghe tới rất đáng thương, nhưng đây chính là hiện thực.

Hiện tại, Cẩm Long Vệ thành viên đi tới Liên Thị Bộ Tộc, chung quy phải khoản đãi một phen, trong tộc đã sớm lặc khẩu lưng quần mang rèn luyện hoang cốt, cái nào còn có ra đáng đồ ăn, chỉ có thể giết trâu cày.

Đeo kiếm nam tử tự nhiên biết đại hoàng bên trong tiểu bộ tộc sinh hoạt có bao nhiêu gian nan, hần thân nhiên nói: "Không cần giết ngu, ta này một đường lại đây, cũng gặp phải mấy con công kích ta hung thú, ta đưa chúng nó săn giết sau đặt ở cự tê thú bị lừa khẩu phần lương thực, các người tìm người đưa nó lấy xuống, nhóm lửa phanh chế đi."

Đeo kiếm nam tử nói tới hời hợt, nhưng mà Liên Thị Bộ Tộc người nghe được nhưng âm thầm hoảng sợ.

Ở Vân Hoang bên trên, đối với người có tính chất công kích thú loại chia làm ba loại, mãnh thú, hung thú, hoang thú!

Trong đó mãnh thú chính là bình thường nhất thú loại, cùng trên địa cầu con cộp, con báo gần như, có kinh nghiệm thợ săn, dù cho không có luyện qua vũ, bố trí cạm bẫy liền có thể bắt giết.

Mà hung thú liền mạnh mẽ hơn rất nhiều, chúng nó ở trong nhân vật mạnh mẽ, cùng Tử Huyết Cảnh chiến sĩ thực lực tương đương!

Hung thú ở Vân Hoang bên trong số lượng rất nhiều, trên thực tế, bộ tộc thợ săn ra ngoài săn thú, uy hiếp lớn nhất, liền đến từ chính hung thú.

Hoang thú tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng đại thể ngủ đông ở hoang lực lượng nồng nặc "Cánh đồng hoang vu" bên trong, chỉ cần tách ra "Cánh đồng hoang vu", liền cơ bản an toàn.

Nhưng là hung thú phân bố quá rộng, muốn tránh đều không tránh khỏi!

Tử Huyết Cảnh võ giả, nắm giữ săn thú bản lĩnh, nguyên nhân chính là bọn họ có thể giết chết đại đa số hung thú, mặc dù có chút hung thú bọn họ không địch lại, chạy trốn cũng không thành vấn đề.

Này đeo kiếm nam tử, đi ngang qua đại hoang, tiện tay liền săn giết mấy con hung thú, hơn nữa cực kỳ ung dung, phần này thực lực, thực sự khiến người ta hâm mộ!

Liên Thành Ngọc hít sâu một hơi, nắm chặt nắm đấm, nhìn cự thú sau lưng phình bọc hành lý, hiển nhiên cái kia bị săn giết hung thú liền chứa ở cái kia đại trong túi tiền.

"Một ngày nào đó, ta cũng sẽ có thực lực như vậy, thậm chí vượt xa cảnh giới này!" Liên Thành Ngọc thầm hạ quyết tâm.

Nghe được không cần giết trâu cày, liền lão tộc trưởng trong lòng hồi hộp, bất quá hấn ngoài miệng còn vẫn nói đến: "Vậy làm sao có thể hành đây, nào có để khách mời chuẩn bị đồ ăn đạo lý, ta Liên Thị Bộ Tộc tuy rằng cùng khổ, nhưng . . "

"Được rồi, không cần phải nói, ta lần này đến, là có việc cần hoàn thành!" Đeo kiếm nam tử là một cái Lôi Lệ Phong Hành người, hấn đối với Liên Thị Bộ Tộc những này khách sáo cái gì, căn bản không có hứng thú.

"Thượng sứ mời nói! Ta Liên Thị Bộ Tộc tuy rằng sự suy thoái, nhưng cũng có hơn ngàn hộ nhân khẩu, thượng sứ nếu như có cái gì có thể dùng đến trên chúng ta, cứ mở miệng!"

Liền lão tộc trưởng âm thanh cực kỳ khiêm tốn, bị cắt đứt thoại cũng không chút nào nã, hấn cũng rõ ràng, nhân gia đường đường Cẩm Long Vệ thành viên, không thể nhân không có việc gì tới bọn họ Liên Thị Bộ Tộc như vậy một cái địa phương nhỏ.

Đeo kiếm nam tử nói: "Gần nhất Vân Hoang ra một chút đại sự, mà Liên Thị Bộ Tộc vị trí địa lý, vừa lúc ở này đại sự tàn phát khu vực bên trong! Cẩm Long Vệ lần này cũng là vì thế mà tới."

Đeo kiếm nam tử tiếng nói vừa dứt, liền lão tộc trưởng sắc mặt thì có chút thay đổi, Vân Hoang có đại sự xảy ra?

Hơn nữa nghe đeo kiếm nam tử khẩu khí, Cẩm Long Vệ tựa hồ đến rồi rất nhiều người, hấn chỉ là một người trong đó thôi.

Có thể bị Cẩm Long Vệ coi làm đại sự sự tình, cái kia đã là hấn khó có thể tưởng tượng sự tình, mà bọn họ Liên Thị Bộ Tộc, lại vừa vặn ở này đại sự tàn phát khu vực bên trong, không biết là phúc là họa a.

Một khi bị đại sự như vậy cuốn vào, lấy Liên Thị Bộ Tộc như vậy giun dế bình thường tồn tại, sợ là sẽ phải trong nháy mắt diệt, lại như là rơi vào trong biển bọt sóng nhỏ giống như vậy, liền cái tán tỉnh đều mạo không ra liền không còn.

Nhìn thấy liền lão tộc trưởng sắc mặt, đeo kiếm nam tử thân nhiên nói: "Chuyện này hấn là sẽ không liên lụy đến các ngươi, bất quá mấy ngày nay, sợ là có không ít người ngoài biết đi ngang qua Liên Thị Bộ Tộc phụ cận, trong đó có thể có chút đại nhân vật, các ngươi mặc phải đặc tị là tốt rồi."

"Vâng, thượng sứ nói đúng lắm, tiểu lão nhi ghi nhớ trong lòng." Liên lão tộc trưởng gật đầu như đảo toán.

Đeo kiếm nam tử lại nói: "Ta lần này tới Liên Thị Bộ Tộc là tiện thể, thượng cấp ra lệnh cho chúng ta chỉ điểm các ngươi một, hai, cái này cũng là vì không lâu sau đó thần quốc tổng tuyển cử!"

Đeo kiếm nam tử đang khi nói chuyện, đã chuyển hướng Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân, hấn âm thanh vang dội, thanh truyền mười dặm có hơn.

Trong lúc nhất thời, toàn trường nguyên bản náo nhiệt cực kỳ tình cảnh nhất thời yên tĩnh lại.

"Tên của ta gọi Trương Vũ Hiền, các ngươi nhớ kỹ, ta này đến Liên Thị Bộ Tộc, sẽ chọn ba mươi hai mươi tám tuổi trở xuống người trẻ tuổi, làm ta làm thời đệ tử, chỉ điểm các ngươi quyền pháp, công pháp!"

"Ta chỉ lại ở chỗ này dừng lại ba đến năm thiên, các ngươi cần dùng tâm học tập, ta giáo sư nội dung, thần quốc tổng tuyển cử thời điểm, đều sẽ thi đến!"

Trương Vũ Hiền lời nói này nói ra, Liên Thị Bộ Tộc tộc người nhất thời nín thở.

Thần quốc tổng tuyển cử!

Vậy cũng là quan hệ đến bọn họ tương lai Vận Mệnh sự tình a, toàn bộ tộc đập nổi chìm thuyền liễu chết đến cùng, chính là vì để Liên Thành Ngọc thông qua chiến sĩ tổng tuyển cử!

Đặc biệt là những gia chiến sĩ dự bị doanh thành viên, từng cái từng cái hô hấp dồn dập lên.

Cầm Long Vệ cao thủ, dĩ nhiên đi tới bọn họ Liên Thị Bộ Tộc, muốn chỉ điểm bọn họ công pháp võ kỹ, dĩ nhiên có chuyện tốt như vậy!

Bọn họ không hi vọng có thể thông qua thần quốc tổng tuyển cử, nhưng nếu như có thể được Trương Vũ Hiền chỉ điểm, học Cầm Long Vệ bên trong cao thâm công phu, đối với bọn họ ngày sau trưởng thành, tất nhiên biết có giúp đỡ rất lớn!

Đến thời điểm, Liên Thành Ngọc thông qua thần quốc tổng tuyển cử, tiến vào thành thị sau khi, thực lực bọn họ cường một điểm, cũng có thể vì chính mình thắng được càng nhiều vinh hoa phú quý!

"Ba mươi người, do ta chọn lựa, sau khi thần quốc tổng tuyển cử người tham gia, cũng từ này ba mươi người ở trong tuyển ra! Nói cách khác, nếu là không có bị ta người được chọn, là không có tư cách tham gia thần quốc tổng tuyển cử!"

Nghe xong Trương Vũ Hiền, Dịch Vân nhất thời đã hiểu, nguyên lai, này Trương Vũ Hiền kỳ thực có thể coi là là thần quốc tổng tuyển cử cái thứ nhất giám khảo.

Thái A Thần Quốc tổng tuyển cử, không biết cách bao nhiêu năm mới ở Vân Hoang cử hành một lần, Vân Hoang vật tư thiếu thốn, chiến sĩ bình quân thực lực hạ thấp, phân bố lại rộng rãi, sát hạch lên vô cùng phiền phức, nếu như hết thảy đại hoàng tộc nhân đều có thể tham gia sát hạch, cái kia tổ chức ra không biết muốn tiêu hao bao nhiêu nhân lực vật lực.

Vì lẽ đó dùng Trương Vũ Hiền bậc này kinh nghiệm lão đạo Cầm Long Vệ tinh anh, tiến hành lần thứ nhất sơ tuyển, sẽ tiết kiệm rất nhiều thời gian!

"Hiện tại, hết thảy có ý định trở thành ta lâm thời đệ tử, tham gia ba ngày tập huấn, đồng thời trong tương lai muốn tham gia thần quốc tổng tuyển cử người, cũng có thể đứng ra, do ta chọn ba mươi người!"

Trương Vũ Hiền lời này vừa nói ra, đoàn người nhất thời xao động lên.

Đặc biệt là chiến sĩ dự bị doanh thành viên, từng cái từng cái đỏ mặt tía tai hướng về trước chen.

Một ít hiểu được mượn gió bẻ măng, như là Triệu Thiết Trụ, hẳn đầu tiên là nhìn Liên Thành Ngọc một chút, phát hiện Liên Thành Ngọc không có phản đối sau, hẳn mới đẩy ra Trương Vũ Hiền trước người.

Trong lúc nhất thời, chiến sĩ dự bị doanh người hầu như tất cả đều đến rồi.

Liên Thị Bộ Tộc chiến sĩ dự bị doanh, tổng cộng sắp tới sáu mươi người, phù hợp tuổi tác yêu cầu có hơn bốn mươi.

Trương Vũ Hiền chỉ chọn ba mươi, nói cách khác, đều sẽ có mười mấy người lạc tuyển!

Những gia thực lực nhược một điểm chiến sĩ dự bị doanh thành viên, trong lúc nhất thời đều có chút sốt sắng, chỉ sợ bị Trương Vũ Hiền quét xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Người yếu làm nô

"Người đều ở nơi này, Trương đại nhân, ngài nhìn, đương nhiên, tại hạ cũng muốn tham gia thần quốc tổng tuyển cử, nếu như khả năng, tại hạ đồng ý ở đại nhân dưới trướng, lắng nghe đại nhân giáo huấn."

Liên Thành Ngọc cung cung kính kính nói rằng.

Trương Vũ Hiền đưa mắt tìm đến phía Liên Thành Ngọc, trên dưới đánh giá một phen.

"Hả? Ngươi tu vi đến cảnh giới gì?"

Phạm Huyết cảnh võ giả, nói cho cùng vẫn là nằm ở giai đoạn luyện thể, luyện đều là huyết nhục công phu. Phạm Huyết năm cái cấp độ, là dựa vào thân thể biểu tượng đến phân chia, người rất khó coi người khác một chút, liền nhìn thấu đối phương kinh mạch đến cùng có hay không mở ra, xương, gân kiện có thể hay không phát ra tiếng vang.

Trừ phi tu vi đến lực lượng tinh thần bên ngoài, bằng tinh thần nhận biết, liền có thể nhận biết đối phương thân thể mỗi một tác máu thịt mức độ, cũng chính là cái gọi là "Khai thiên mục", lúc này mới có thể phán đoán Phạm Huyết cảnh chiến sĩ tu vi cấp bậc.

Hiển nhiên, Trương Vũ Hiền vẫn không có đạt đến cảnh giới này.

"Bẩm đại nhân, tại hạ đã đạt đến Phạm Huyết tầng năm dẫn khí đỉnh cao, khoảng cách Tử Huyết Cảnh, chỉ có cách xa một bước!"

"Ồ?" Trương Vũ Hiền lông mày hơi nhíu, "Thân ở đại hoang một cái bộ tộc nhỏ bên trong, tài nguyên thiếu thốn, nhưng có thể đạt đến cảnh giới như vậy, hoặc là là thiên tư xuất chúng, hoặc là là có cơ duyên tại người, bất luận một loại nào đều cực kỳ tốt!"

Trương Vũ Hiền liền tiếp gật đầu, "Người lưu lại đi!"

"Tạ đại nhân thưởng thức!" Liên Thành Ngọc cung cung kính nói rằng, trong lòng cũng không không có bao nhiêu vui mừng, bởi vì hắn biết, mình có thể thông qua Trương Vũ Hiền sát hạch, là chuyện đương nhiên!

Mục tiêu của hắn, nhưng là thần quốc tổng tuyển cử, nếu như liền sơ tuyển đều không thể thông qua, cái kia còn nói gì lãng vãng chí khí.

Chọn lựa Liên Thành Ngọc sau, Trương Vũ Hiền xoay đầu lại, nhìn về phía chiến sĩ dự bị doanh rất nhiều thành viên, hắn nhìn đầy đủ thời gian nửa nén hương, nhưng hơi thất vọng.

Toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc, ngoại trừ Liên Thành Ngọc ở ngoài, cũng không còn một cái có thể vào hắn mắt.

Xem ra chỉ có thể Ải Tử bên trong chọn tướng quân, miễn cưỡng tuyển mấy người.

Mặt trên tuy rằng định ra lệnh tuyển ba mươi người, thế nhưng Trương Vũ Hiền cũng có chính mình làm việc nguyên tắc, những kia thực sự kém đến đòi mạng người, tha căn bản lười giáo.

"Các người Liên Thị Bộ Tộc, không còn những người khác dự định tham gia thần quốc tổng tuyển cử sao?"

Trương Vũ Hiền ánh mắt, quét về phía Liên Thị Bộ Tộc dân chúng.

Chạm tới Trương Vũ Hiền ánh mắt, những dân chúng này đều có chút câu nệ, bọn họ ngược lại cũng muốn bị Trương Vũ Hiền truyền thuyết như vậy nhân vật chỉ điểm một phen. Thế nhưng bọn họ bình thường cơm đều ăn không đủ no, nơi nào sẽ vô công, coi như đứng ra báo danh, cũng là bị Trương Vũ Hiền quét xuống.

Đến thời điểm chính là mình tìm người ném, toàn bộ tộc người đều biết cười người không biết tự lượng sức mình.

Phản ứng của dân chúng ở Liên Thành Ngọc trong dự liệu, hắn cười nói: "Đại nhân cười chê rồi, bộ tộc luyện gia từ đều đứng ở chỗ này, còn những người khác đều là trong bộ tộc bình dân, không cái gì tiền đồ, bình thường trong đất kiếm ăn, lên núi hái thuốc đúng là đem hảo thủ, còn luyện võ mà, bọn họ căn bản không phải này kẻ có tài, đại nhân liền không cần để ý những này chân đất, đại nhân kính xin..."

Liên Thành Ngọc thoại còn chưa nói, đột nhiên một cái không hài hòa âm thanh ở trong đám người hưởng lên, "Xin mời nhường một chút..."

Đang khi nói chuyện, một cái bán Đại tiểu tử, lôi kéo một cái tiểu cô nương, từ trong đám người ép ra ngoài.

Dịch Vân nguyên bản làm đến muộn, ở đoàn người tới tầng ngoài, không sánh được những kia chiếm cứ có lợi địa hình chiến sĩ dự bị doanh thành viên.

"Vân nhi, người..."

Khương Tiểu Nhu còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, liền bị Dịch Vân lôi kéo tay, chen đến nơi này, tách ra tầng cuối cùng đoàn người, nàng lúc này mới nhìn thấy nàng ôn hoà vẫn là đi đến chỗ nào.

Khương Tiểu Nhu trong lúc nhất thời hoàn toàn sững sốt, đây căn bản là giữa quảng trường a!

Mất thấy Trương Vũ Hiền ở Liên Thị Bộ Tộc cao tầng chen chúc dưới, liền đứng ở trước mặt mình, Khương Tiểu Nhu nhất thời không biết làm sao.

Mà ngay vào lúc này, Khương Tiểu Nhu cảm giác Dịch Vân đột nhiên buông ra tay của chính mình, tiếp tục đi đến phía trước, đi thẳng đến hết thảy chiến sĩ dự bị doanh thành viên phía trước, mới dừng bước lại.

Khương Tiểu Nhu há miệng, chung quy một câu nói không nói ra được.

Mà Liên Thành Ngọc, hắn nụ cười trên mặt xoay một thoáng cứng lại rồi, chiến sĩ dự bị doanh thành viên cũng đều là bối rối!

Trương Vũ Hiền kinh ngạc nhìn Dịch Vân một chút, hỏi: "Người muốn ghi danh?"

"Đúng, đại nhân!" Dịch Vân âm thanh ngắn ngủi mà mạnh mẽ.

Mà một câu nói này nói ra, toàn trường đều an yên lặng xuống, tất cả mọi người đều không thể tin tưởng nhìn Dịch Vân.

Này Dịch Vân, điên rồi sao?

Hắn không biết mình bao nhiêu cân lượng a, dài đến cùng cái con gà con tự, tổng cộng không tới tám mươi cân đi, trong đám người trạm đến những này không đủ tư cách báo danh tráng hán, ai không so với hắn lợi hại gấp trăm lần!

Lại nói Dịch Vân nơi nào luyện qua vũ, hải cái được đều có thể suất chút nữa ngã chết, ngao cái hoang cốt bỏ cùi đều phách không lưu loét, hắn cũng muốn ghi danh?

Những tự mình đó nóng lòng muốn thử muốn báo danh, nhưng lại không dám báo danh nhất đẳng đàn ông, nhìn thấy Dịch Vân cái này nhóc con lên đài, nhất thời nổi nóng.

"Tiểu tử này vào lúc này ra tới quấy rối, không muốn sống sao?"

Đối với những kia có dũng khí người, đặc biệt là khi nhân gia làm chính mình không dũng khí làm sự, như vậy mọi người biết không kim lòng được đó kị chữ bói hán, hiện tại Liên Thị Bộ Tộc dân chúng chính là tình huống như vậy.

"Dịch Vân, ngươi này không lớn không nhỏ nô tài, ngày hôm nay trường hợp nào, ngươi dĩ nhiên dám ở chỗ này quấy rối! Còn không mau mau cút xuống cho ta!"

Liên Thành Ngọc không nghĩ tới Dịch Vân cái này tên thô lỗ, dĩ nhiên vào hôm nay trọng yếu như vậy trường hợp dưới, tới đây sao một tay.

Dịch Vân bất quá là một cái ngoan đồng, coi như ở ngoan đồng bên trong, cũng là yếu nhất cái kia một loại, lại vẫn dám báo danh tham gia tổng tuyển cử, này không phải nói rõ tiêu khiển Trương Vũ Hiền sao!

Quả thực mắt mặt ném lớn hơn, này thậm chí có thể sẽ tổn thương chính mình ở trong mắt Trương Vũ Hiền hình tượng, Trương Vũ Hiền sẽ cho rằng hắn quân giáo tộc nhân vô phương, một đứa bé đều không quản được.

Dịch Vân nhàn nhạt nhìn Liên Thành Ngọc một chút, đối với Liên Thành Ngọc mắng hắn là nô tài, Dịch Vân chỉ là bình tĩnh đáp lại nói: "Ồ đại hoàng, thực lực không đủ người, được người khác làm ra, chính là nô tài. Nói trắng ra, người yếu làm nô, nếu như ta thực lực yếu, như vậy người khác mắng ta là nô tài đó là hán là, ta không dám phản bác. Nhưng là nếu như có một ngày, Liên công tử gặp phải càng mạnh hơn người, cũng có thể sẽ biến thành nô tài, Liên công tử cho là thế nào?"

Dịch Vân có ý riêng, Liên Thành Ngọc biến sắc mặt, giận dữ công tâm. Đây là làm sao, một bộ tộc tiểu nô tài, lại dám đối với hắn như vậy nói chuyện! ?

Nếu như không phải Trương Vũ Hiền ở, Liên Thành Ngọc hiện tại sẽ một chương đập chết Dịch Vân.

"Người yếu làm nô?" Trương Vũ Hiền nhếch miệng lên, bất ngờ nhìn Dịch Vân một chút, "Yêu thích, ngươi sinh ra Man Hoang tiểu bộ tộc, dĩ nhiên có bức này kiến giải, ngươi nói đúng, người yếu làm nô, đối với bất kỳ người nào đều áp dụng, có một ngày ta nếu là bị quân chế với một cái người mạnh hơn, ngay cả ta, cũng sẽ biến thành nô tài."

Nghe xong Trương Vũ Hiền, Dịch Vân sững sốt một chút, hắn không nghĩ tới, Trương Vũ Hiền dĩ nhiên thoải mái thừa nhận chính mình cũng khả năng được người chế trụ, phần này thần nhiên, xuất hiện ở đại nhân vật trên người tuy rằng không hiếm thấy, thế nhưng khi đại nhân vật đối mặt tiểu nhân vật thì, liền rất ít biểu hiện phần này thần nhiên, bởi vì xem thường.

Trương Vũ Hiền như vậy bình dị gần gũi, quả thật làm cho Dịch Vân có chút bất ngờ.

Liên Thành Ngọc nguyên bản trong lòng nổi giận, bị Trương Vũ Hiền một câu nói cho đỡ trở lại, nhân gia Cẩm Long Vệ tinh anh đều thừa nhận, hắn còn dám nói cái gì!

Bất quá, này cũng không có nghĩa là Liên Thành Ngọc có thể khoan nhượng Dịch Vân vào hôm nay trường hợp này dưới quấy rối, hắn nói với Trương Vũ Hiền: "Thượng sứ đại nhân, cái này gọi Dịch Vân tiểu tử, là ta Liên Thị Bộ Tộc một cái hạ đẳng được đồng, căn bản là chưa từng luyện võ nghệ, hán ngày hôm nay tới, thuần túy là tiêu khiển ngải, tại hạ này liền đem hắn ném xuống, kính xin thượng sứ đại nhân thứ tại hạ quân giáo tộc nhân vô phương, náo loạn chuyện cười."

Liên Thành Ngọc biết tức giận như thế, cũng không phải là bởi vì lo lắng Dịch Vân khiêu khích địa vị của hắn cái gì, mà là bởi vì ngày hôm nay ngay trước mặt Trương Vũ Hiền, Dịch Vân làm mất đi hắn người.

Không ngờ Trương Vũ Hiền nhưng không để ý lắm, hắn tiện tay chỉ một vị trí, nói với Dịch Vân: "Ngươi này hài đồng cũng là thú vị, đã đứng đi thôi, một lúc ta nhìn ngươi một chút đến cùng có hay không thích hợp tập võ."

Trương Vũ Hiền tuy rằng thường thức Dịch Vân, nhưng cũng không có quá mức lưu ý, dưới cái nhìn của hắn, đại hoàng dân chúng, thích hợp người luyện võ là hiếm như lá mùa thu, nếu Dịch Vân có lá gan đứng ra, hắn liền giúp Dịch Vân kiểm nghiệm một thoáng.

Trương Vũ Hiền đều lên tiếng, Liên Thành Ngọc chỉ có thể trầm mặt, phần hận nhìn Dịch Vân một chút, không nói cái gì nữa.

"Tạ đại nhân."

Dịch Vân đứng mực nói cảm ơn, đứng ở chiến sĩ dự bị doanh đội ngũ bên cạnh, nhắc tới cũng xáo, hắn vừa vịn đứng ở Triệu Thiết Trụ bên người.

Điều này là bởi vì Triệu Thiết Trụ hiện tại cùng Liên Thành Ngọc đi được gần, đã mơ hồ trở thành chiến sĩ dự bị doanh đầu lĩnh, đứng ở đội ngũ vị trí thứ nhất, vì lẽ đó Dịch Vân đi tới, một cách tự nhiên liền đứng ở Triệu Thiết Trụ bên người.

Kết quả hiện tại biến thành Dịch Vân trạm cái thứ nhất vị trí.

Đối với điểm này, Triệu Thiết Trụ không một chút nào náo, đùa giỡn, chính mình thân phận gì, thực lực ra sao, há lại là Dịch Vân cái này tiểu ngu ngốc có thể so sánh?

Hắn tương lai nhưng là phải tiến vào thành thị, trở thành quốc sĩ gia đình đại nhân vật. Cùng ngu ngốc tính toán cái gì đây?

"Tiểu nô tài, ngươi là đến khôì hài đi."

Triệu Thiết Trụ tỏ rõ vẻ là trên tức ý cười, hắn chờ đợi xem Dịch Vân xấu mặt đây.

Dịch Vân mặc kệ hắn, không nói một lời đứng chấp tay.

Mà lúc này, Trương Vũ Hiền đã bắt đầu tuyển người, không có ai rõ ràng Trương Vũ Hiền tuyển người tiêu chuẩn đến cùng là cái gì, bọn họ đều docks hết khí lực chờ đây.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Ăn cây hoè lớn

(tình tiết không cách nào tách ra, hai chương hợp nhất, 5700 tự, ngày hôm nay chương mới liền những thứ này.)

"Ngươi tuổi tác?"

Trương Vũ Hiền nhìn về phía người thứ nhất, từng cái từng cái đầu hơi ải, hình thể tráng kiện đại hán, chiến sĩ dự bị doanh người, cơ bản đều là vóc người cường tráng, da dẻ ngăm đen.

Hắn từ kia bình thường ở Liên Thị Bộ Tộc cũng có tương đương địa vị, coi như ở chiến sĩ dự bị trong doanh trại, luận khí lực cũng là một tay hảo thủ, hắn rất vinh hạnh bị Trương Vũ Hiền cái thứ nhất thẩm tra, đã không thể chờ đợi được nữa.

"Đại nhân, ta năm nay hai mươi sáu tuổi, ta có thể lập tức đem bốn trăm cân đại cối đá nhắc lên, ta không phải thổi a, như vậy trăm cối đá, ta một hơi nâng bốn, năm lần cùng chơi tự, đại nhân ngài có muốn hay không cùng ta đi xem xem, thôn bên kia thì có cối đá, ta giờ lên đến cho ngài xem!"

Hắn từ kia tự tin tràn đầy giới thiệu chính mình, Trương Vũ Hiền căn bản không để ý tới hắn tự biên tự diễn, chỉ là không chút biến sắc đưa tay khoát lên người kia trên bả vai, chậm rãi truyền vào nguyên khí.

Đạt đến "Khai thiên mục" cảnh giới đại năng, một chút liền có thể nhìn thấu một người huyết nhục, kinh mạch, gân cốt, do đó phán đoán ra đối phương có thích hợp hay không luyện võ.

Nhưng là Trương Vũ Hiền không đạt tới loại cảnh giới này, vì lẽ đó hắn tuyển người phương pháp, là ở đối phương trong cơ thể truyền vào chút ít nguyên khí, xem thân thể đối phương đối với mình nguyên khí hấp thu tình huống làm sao.

Hấp thu thật, gân cốt là tốt rồi, hấp thu kém, tự nhiên gân cốt còn kém.

Thoáng tra xét sau, Trương Vũ Hiền không nói gì, hắn vừa nãy ở đối phương trong cơ thể truyền vào nguyên khí, đối phương hấp thu liền một thành cũng chưa tới, cũng chính là 7-8% đáng về.

Thiên phú như thế, thực sự không thể nhìn.

"Người cho rằng có thể giờ lên cối đá đến liền có thể đem kẻ địch đánh bại?" Trương Vũ Hiền liếc đại hán này một chút, "Người gân cốt cực kỳ phổ thông, không thích hợp luyện võ."

Trương Vũ Hiền một câu nói như là một chậu nước lạnh tưới xuống, nguyên bản trâu bò hò hét đại hán lập tức há hốc mồm.

Không thích hợp luyện võ? Ta làm sao có khả năng không thích hợp luyện võ!

Đại hán kia cảm giác không phục, thế nhưng chạm đến Trương Vũ Hiền cái kia ánh mắt lạnh như băng sau, lập tức lại yên, như là một con gà trống đá thua.

Ta khi còn bé liền so với bạn cùng lứa tuổi khí lực lớn, ta sau khi lớn lên càng là có thể giờ lên hơn 400 cân cối đá, không thích hợp luyện võ, có thể giờ lên nặng như vậy cối đá sao?

Đại hán ở trong lòng oán thầm, hấn luyện võ nhiều năm như vậy, lại bị Trương Vũ Hiền nói không thích hợp luyện võ, tương đương với đem hấn trước đây nỗ lực toàn bộ phủ định.

Đương nhiên, hấn chính là trong lòng nghĩ nghĩ, cũng không có dũng khí chống đối Trương Vũ Hiền.

"Người trước tiên đứng ở chỗ này." Trương Vũ Hiền không có để hán tử kia trước tiên cuốn gói về nhà, mà là để hấn trước tiên chờ một lát.

Bởi vì Trương Vũ Hiền rõ ràng, đến đại hoàng tuyển người, liền muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt, nơi này dân chúng, vẫn trưởng thành ở vật tư thiếu thốn trong hoàn cảnh, rất khó sinh ra cao thủ.

Một bộ tộc, đang không có cao thủ tình huống đòi kế tiếp một đời sinh sôi xuống, tự nhiên khó có thể xuất hiện thiên tài.

Nhưng mà rất nhanh, Trương Vũ Hiền phát hiện, chính mình vẫn là đánh giá thấp đại hoàng căn cứ trình độ, hấn cũng rõ ràng cái gì gọi là không có kém cõi nhất, chỉ có càng kém.

Một đường tra được, lúc trước cái kia tự biên tự diễn đại hán khá tốt, người phía sau, đối với năng lượng hấp thu thường thường chỉ có 6-7%, thậm chí 4-5%.

Quả thực vô cùng thâm.

Trương Vũ Hiền không thể làm gì khác hơn là lần nữa hạ thấp tiêu chuẩn, cuối cùng quyết định, chỉ cần có thể lượng hấp thu độ ở sáu phần trăm trở lên, cũng có thể lưu lại.

"Người. . . Vẫn tính tạm tạm đi."

Trương Vũ Hiền bắt đầu nhìn một tên tráng hán, cũng chỉ có thể dùng "Tạm tạm" cái này hình dung từ.

Hấn này một đường tra xét hạ xuống, tỉ lệ đào thải đạt đến 50%.

Tổng cộng liền hơn bốn mươi tuổi tác hợp lệ chiến sĩ dự bị doanh thành viên, như thế cái đào thải pháp, cuối cùng chỉ có thể lưu lại hơn hai mươi cái, hiển nhiên không đủ ba mươi người tiêu chuẩn.

"Trương đại nhân thật là nghiêm khắc a, chiến sĩ dự bị doanh những kia quân gia lợi hại như vậy, dĩ nhiên cũng đào thải một nửa."

"May mà ta không đi tới, bằng không mất mặt xấu hổ."

Trước một ít bởi vì nhìn thấy Dịch Vân báo danh, cũng có chút nóng lòng muốn thử nhất đẳng đàn ông môn đều có chút vui mừng.

Như thế cái đào thải pháp, cái kia nhiều lắm thiên phú tốt mới có thể thông qua.

Hơn nữa bọn họ cũng có thể thấy, kỳ thực Trương Vũ Hiền đối với những này thông qua người cũng không hài lòng, chỉ là thực sự không ai có thể chọn, không thể không Ái Tử bên trong chọn tướng quân thôi.

Ý thức được những này, mọi người càng thêm bội phục lên Liên Thành Ngọc.

Cũng chỉ có Liên Thành Ngọc thắng được "Cực kỳ tốt" đánh giá.

"Vân nhi. . ." Khương Tiểu Nhu hai cái tay nhỏ bé giảo cùng nhau, lo lắng nhìn Dịch Vân, nàng biết những ngày gần đây, Dịch Vân vẫn đang len lén luyện võ, nhưng là Khương Tiểu Nhu làm sao cũng sẽ không cho là, Dịch Vân thực lực có thể tăng lên tới cùng chiến sĩ dự bị doanh thành viên sánh vai trình độ.

Trương Vũ Hiền liền những kia chiến sĩ dự bị doanh người đều không lọt mắt, lại làm sao có khả năng tuyển chọn Dịch Vân đây.

Hiện tại Khương Tiểu Nhu còn đứng ở trong quảng trường, vị trí của nàng hết sức khó xử, dưới con mắt mọi người, đệ đệ còn ở bị tuyển trong đội ngũ,

Khương Tiểu Nhu lui về cũng không phải, kể tục đứng cũng không phải.

Dịch Vân chú ý tới Khương Tiểu Nhu ánh mắt lo lắng, miệng hình khẽ nhúc nhích, nói rằng: "Tiểu Nhu tỷ ngươi yên tâm đi, ta không thành vấn đề."

Triệu Thiết Trụ nghe xong Dịch Vân, cười vắng, "Hắn đây @ mẹ da trâu thối, lão tử tùy tiện tìm một con chó vườn đi ra đều mạnh hơn ngươi, coi như Trương đại nhân chọn một con chó làm đệ tử, đều không sẽ chọn ngươi!"

Đối với này chê cười, Dịch Vân chỉ là lạnh lùng nhìn Triệu Thiết Trụ một chút, thần nhiên nói: "Ngươi vẫn là quan tâm chính ngươi ba, còn ta, không cần ngươi bận tâm"

"Yêu a! Tiểu tử, ngươi còn duệ lên, đã vậy còn quá cùng đại gia lời ta nói! Ngày hôm nay nếu như ngươi có thể bị tuyển chọn, đại gia ta đem đầu thôn cây hoè lớn rút lên đến, ngay cả rễ mang lá ăn đi."

Triệu Thiết Trụ đang khi nói chuyện cười to lên, mà lúc này, ở Triệu Thiết Trụ bên cạnh, còn có một người chiến sĩ dự bị doanh thành viên, cũng cười phụ họa nói: "Vậy ta cũng đem đầu thôn đại cối đá ăn!"

"Ha ha, các ngươi vẫn đúng là hài hước, vậy ta cũng phụng bồi một thoáng, đem dòng sông thủy đều uống"

Những này chiến sĩ dự bị doanh người, đều đi theo ồn ào.

Dịch Vân bắt đầu nhìn những người này một chút, nhún nhún vai nói rằng: "Tùy tiện."

Lúc này, Trương Vũ Hiền đã tra được Triệu Thiết Trụ nơi này, Triệu Thiết Trụ nhất thời thu lại nụ cười, đứng nghiêm.

Trương Vũ Hiền ở Triệu Thiết Trụ trên người ấn ấn, thần nhiên nói: "Hai mươi tám?"

Triệu Thiết Trụ vội vàng nói: "Đại nhân mắt sáng, tiểu nhân cốt linh xác thực đã hai mươi tám."

Trương Vũ Hiền nhíu nhíu mày, hiển nhiên Triệu Thiết Trụ cũng không thể để cho hắn thoải mái, thế nhưng chỉ trò thông qua nhân số, thực sự quá thiếu, hắn không thể làm gì khác hơn là miễn cưỡng nói rằng: "Cũng coi như đủ trên tiêu chuẩn thấp nhất, tạm tạm lưu lại cho đủ số đi."

Hiện tại Trương Vũ Hiền càng ngày càng cảm thấy, ở Vân Hoang cử hành thần quốc tổng tuyển cử, thực sự là vất vả không có kết quả tốt sự tình.

Triệu Thiết Trụ trường thở ra một hơi, dùng sức cảm nắm đấm, "Quá tốt rồi! Lão tử thông qua rồi!"

Hắn hưng phấn cực kỳ, đồng thời thị uy nhìn Dịch Vân một chút, tuy rằng lão tử là tiêu chuẩn thấp nhất quá, nhưng tốt xấu thông qua không phải!

Lão tử lập tức liền muốn đi theo thượng sứ đại nhân tập võ, đến thời điểm thăng chức rất nhanh, cười cái tam thể tứ thiếp, hướng đi nhân sinh đỉnh cao, há lại là một mình ngươi chân đất có thể so sánh.

Lúc này, Trương Vũ Hiền hướng đi Dịch Vân.

Ánh mắt của mọi người, đều tập trung ở Dịch Vân trên người.

Liên Thành Ngọc cười gằn, một lúc xem ngươi kết thúc như thế nào!

Hắn vừa sinh ra cái ý niệm này, thế nhưng chợt lại nghĩ đến, Dịch Vân vốn là một cái đầu óc có vấn đề nhược trí nhi đồng, coi như lại mất mặt, hắn cũng căn bản không thêm để ý.

Nược trí nhi đồng còn dùng quán kết thúc như thế nào sao? Làm trò cười cũng là bình thường, có thể người khác cười hắn hắn còn tưởng rằng là ca ngợi đây.

Nghĩ tới đây Liên Thành Ngọc không nói gì, đây chính là cái gọi là ngươi vĩnh viễn không thể chiến thắng một cái thuần ngu ngốc đạo lý, bởi vì ngươi muốn chiến thắng hắn, đầu tiên liền muốn đem thông minh rơi xuống cùng đối phương một cái tiêu chuẩn tuyến, mà vào lúc ấy, ngươi sẽ bị hắn dùng cực kỳ kinh nghiệm phong phú đánh bại.

"Dịch Vân đúng không?" Trương Vũ Hiền đi tới Dịch Vân trước.

"Vâng, đại nhân!"

"Ngươi thật chưa từng luyện võ?"

Trương Vũ Hiền suy tư nhìn Dịch Vân một chút, Trương Vũ Hiền tu vi chỉ là Tử Huyết Cảnh, không cảm giác được Dịch Vân tu vi cụ thể, thế nhưng, hắn nhưng cảm giác Dịch Vân trên người ẩn hàm một luồng khí thế.

Phong mang nội liễm, ẩn mà không phát!

"Luyện qua một điểm" Dịch Vân châm chọc ngôn ngữ, học trộm cũng coi như luyện võ.

"Đại nhân, tiểu tử này nói dối!" Triệu Thiết Trụ ở một bên âm thầm, "Ta có thể làm chứng, tiểu tử này từ chưa từng luyện võ!"

Dịch Vân như xem ngu ngốc như thể nhìn Triệu Thiết Trụ một chút, "Ta có hay không luyện võ, ngươi lại biết? Ta vô số lần đi ngang qua bộ tộc thảo trường, điều giáo đầu giáo sư võ nghệ thời điểm, ta cũng từng theo luyện tập quá."

Dịch Vân thoải mái thừa nhận mình luyện võ, đây là vì mọi tương lai một ngày nào đó, chính mình cho thấy thực lực chân chính thời điểm, tìm một cái giải thích hợp lý, đến thời điểm mọi người đều sẽ cho rằng hắn là kỳ tài ngút trời, do đó hạ thấp từ tính bại lộ nguy hiểm.

Bằng không hắn võ nghệ nơi nào đến, căn bản giải thích không rõ.

"Thâu học võ nghệ?"

Nghe xong Dịch Vân, không riêng là Triệu Thiết Trụ, những chiến sĩ khác dự bị doanh thành viên cũng đều nhanh cười vắng, chỉ là ở Trương Vũ Hiền trước mặt, bọn họ không dám quá làm càn.

Vào lúc này, dù sao cũng chẳng có ai đi truy cứu Dịch Vân thâu học võ công tội danh.

Một người chiến sĩ dự bị doanh thành viên nói rằng: "Điều giáo đầu giáo 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', bác đại tinh thâm, chúng ta từng chiêu từng thức theo học đều không học rõ ràng, một mình ngươi dẫn dắt con cháu, tay trái gà không chặt, vẫn là học trộm, có thể học cái lông a!"

Dịch Vân lười phản bác, ngược lại hắn chỉ là cho đại gia lưu cái kế tiếp chính mình ở học võ ấn tượng là được, đến thời điểm hắn đột nhiên bại lộ thực lực, thật có một cái làm nền và bước đệm.

Trương Vũ Hiền trầm ngâm một tiếng, đưa tay đặt tại Dịch Vân trên bả vai, chậm rãi truyền vào nguyên khí.

Kỳ thực Trương Vũ Hiền cũng không có ôm cái gì hi vọng, hắn chỉ là thương thức Dịch Vân dũng cảm, một đứa bé, dám ở ở tình huống kia đứng ra cũng không dễ dàng. Đương nhiên, thương thức quy thương thức, luyện võ không phải là dựa vào dũng cảm liền được rồi.

Nhưng mà, khi Trương Vũ Hiền phóng thích nguyên khí, truyền vào Dịch Vân trong cơ thể, đi khắp một vòng sau khi, Trương Vũ Hiền chính chờ đem nguyên khí thu hồi, nhìn bị hấp thu bao nhiêu, nhưng là. . .

Hắn đột nhiên phát hiện nguyên khí của chính mình dĩ nhiên như đá chìm đáy biển, không có tung tích rồi!

"Đây là. . ."

Trương Vũ Hiền trừng mắt lên, làm sao biết?

Hắn vàng trán run lên run lên nhảy lên, không tin tình huống vừa rồi, hắn lại truyền vào một luồng nguyên khí đến Dịch Vân trong cơ thể.

Này cỗ nguyên khí, ở tiến vào Dịch Vân trong kinh mạch sau, liền giống như cá voi hút nước, cuốn vào Dịch Vân trái tim, bị từ tính hấp thu đi, một giọt đều không dư thừa.

"Ngươi. . ."

Trương Vũ Hiền chấn kinh rồi, chính mình truyền vào Dịch Vân trong cơ thể nguyên khí, dĩ nhiên không một chút nào còn lại bị hấp thu rồi! ?

Nhìn thấy Trương Vũ Hiền lông mày vẫn ở nhảy, Liên Thành Ngọc cũng không biết Trương Vũ Hiền có phải là bị tức, hắn trầm mặt đi tới Trương Vũ Hiền bên người.

Liên Thành Ngọc sao nghĩ, Trương Vũ Hiền dò xét Liên Thị Bộ Tộc, kết quả trong bộ tộc nhưng ra Dịch Vân như vậy kỳ hoa.

Hắn tuy rằng coi Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân tính mạng như rom rác, nhưng là ở trước mặt người ngoài, Liên Thành Ngọc nhưng không thể chịu đựng Liên Thị Bộ Tộc cho hắn mất mặt, dẫn đến người khác xem nhẹ hắn.

Liên Thành Ngọc miễn cưỡng cười cợt, nói rằng: "Thượng sứ đại nhân, tẩy trần yến đã chuẩn bị kỹ càng, chúng ta có phải là ăn cơm trước?"

Liên Thành Ngọc muốn dời đi một thoáng Trương Vũ Hiền sự chú ý, vội vàng đem Dịch Vân chuyện này cho bỏ qua đi, nhưng vào lúc này, Trương Vũ Hiền đột nhiên nắm lấy Dịch Vân hai vai.

Hắn từ trên xuống dưới, tỉ mỉ đánh giá Dịch Vân một phen.

Đại hoang nghèo khó tiểu trong bộ lạc, dĩ nhiên cũng có thể ra nhân tài như vậy?

Hơn nữa hiếm thấy nhất chính là, trước mắt thiếu niên này, ở võ đạo phương diện còn có một viên kiên định dũng cảm tâm, hắn có thể trước mặt mọi người đứng ra, đã chứng minh dũng khí của hắn.

Ngoài ra, thiếu niên ẩn mà không phát khí thế, cũng làm cho Trương Vũ Hiền cảm giác sáng mắt lên.

"Người rất tốt, tốt vô cùng! Không nghĩ tới, ta đi tới đại hoang tiêu bộ tộc bên trong, dĩ nhiên cũng có thể phát hiện như người vậy một khối ngọc thô chưa mài dũa."

Trương Vũ Hiền hào không tiếc rẻ chính mình tán thưởng, hân âm thanh vang dội, truyện đến rất xa.

A?

Ở Dịch Vân bên cạnh, nguyên bản cũng đã chuẩn bị kỹ càng, sẽ chờ Dịch Vân vừa rơi xuống tuyên liền bắt đầu đại thêm trào phúng Triệu Thiết Trụ, lập tức trợn to hai mắt, hân về mặt đỏ như là một con đang muốn đánh mình, liền bị bóp lấy cái cổ gà trống.

Vừa nãy Trương đại nhân nói cái gì, ta không nghe lầm chứ!

Ở Triệu Thiết Trụ một bên, chính thu xếp để Trương Vũ Hiền đi ăn cơm Liên Thành Ngọc cũng sững sốt, hoàn toàn chưa kịp phản ứng.

Mà ở ngoài quyền những kia không thấy rõ bên trong tình huống người, còn không biết phát sinh cái gì, chỉ là nghe được Trương Vũ Hiền đột nhiên tán thưởng một người, nhất thời hứng thú.

"Ai? Là ai được đánh giá cao như vậy."

Có người ở bên ngoài quyền nhảy chân đi đến xem đây.

"Người có 'Vô Lậu Chi Thể', dù cho chỉ là cấp bậc thấp tứ huyết không lậu thể, cũng vô cùng tốt rồi! Đặt ở gia tộc lớn bên trong, cũng là có thể bị trở nên coi trọng!"

Vô Lậu Chi Thể?

Cái gì Vô Lậu Chi Thể, bao quát Liên Thành Ngọc ở bên trong, tất cả mọi người đều chưa từng nghe tới danh từ này.

Nhưng là này cũng không trở ngại bọn họ lý giải Trương Vũ Hiền thái độ.

"Tốt vô cùng", "Ngọc thô chưa mài dũa", "Ở gia tộc lớn bên trong cũng có thể bị trở nên coi trọng" !

Liền ngay cả đầu óc không quá linh quang Triệu Thiết Trụ, cũng phân biệt ra được, Trương Vũ Hiền đối với Dịch Vân đánh giá, tựa hồ vượt quá Liên Thành Ngọc!

Làm sao có khả năng, Triệu Thiết Trụ như là ăn một cân đại tiện như thế, về mặt đặc sắc vạn phần.

Những chiến sĩ khác dự bị doanh thành viên, cũng đều là từng cái từng cái mắt choáng váng, miệng mở ra, thật lâu không thể khép lại.

"Đệ đệ hân. . ."

Khương Tiểu Nhu chớp mắt to như nước trong veo, nàng là tất cả mọi người bên trong, hy vọng nhất Dịch Vân có thể có tiền đồ người kia, nhưng là hạnh phúc tới quá đột nhiên, cho tới nàng đều có chút không thể tin được.

Nàng nhìn Dịch Vân từ xuyên quần yếm trắng nhóc lớn như vậy, nàng xưa nay không phát hiện Dịch Vân có cái gì thiên phú, Trương Vũ Hiền bây giờ nói đến tốt như vậy, đây là có thật không?

Khương Tiểu Nhu cảm thấy này quá mơ hồ, tựa hồ Liên Thành Ngọc được đánh giá, cũng không sánh bằng được bản thân đệ đệ?

"Tiểu tử này là luyện võ kỳ tài? Làm sao có khả năng!"

Liên Thành Ngọc lập tức nắm chặt nắm đấm, hân không thể tiếp thu.

Trương Vũ Hiền đối với Dịch Vân hiển nhiên càng thêm ưu ái!

Cho tới nay, Liên Thành Ngọc đều là Liên Thị Bộ Tộc thiên tài số một, làm sao có thể khoan dung có người vượt qua chính mình?

Hơn nữa đối phương vẫn là một cái tiểu nô tài!

"Cái này. . . Thượng sư đại nhân, ngài nói tên tiểu tử này là luyện võ kỳ tài? Có phải là tính sai a. . ." Tất cả mọi người cũng hoài nghi Trương Vũ Hiền, cuối cùng vẫn là Triệu Thiết Trụ trước hết dễ kích động, chỉ ngây ngốc hỏi lên.

Trương Vũ Hiền nhất thời sắc mặt chìm xuống, âm thanh cũng lạnh xuống, "Người hoài nghi ta?"

"Áy. . ." Triệu Thiết Trụ sợ hết hồn, lắc đầu như trống bỏi giống như vậy, "Không dám, tiểu nhân không dám."

Trương Vũ Hiền lạnh nhạt nhìn Triệu Thiết Trụ một chút, nói rằng: "Ta thời gian có hạn, sau nửa canh giờ, bị người được chọn, ở đây tập hợp, ta giáo sư

các người võ công, chỉ dạy các người ba ngày!"

Trương Vũ Hiền nói xong cũng hất tay đi rồi, tựa hồ liền tẩy trần yến cũng không có hứng thú ăn.

Lưu lại Triệu Thiết Trụ, Liên Thành Ngọc còn có những chiến sĩ khác dự bị doanh người mắt to trừng mắt nhỏ, không biết làm sao.

Bọn họ cũng giống như xem quái vật nhìn Dịch Vân, không thể nào tiếp thu được hiện thực này!

Dịch Vân thông qua sơ tuyển, hơn nữa được cao như thế đánh giá, lẽ nào có lý đó?

"Vân nhi!" Khương Tiểu Nhu nhìn Liên Thành Ngọc mọi người hận không thể nuốt Dịch Vân ánh mắt, trong lòng không chắc chắn, nàng vội vàng đem Dịch Vân kéo đến bên người.

"Ta không tin! Ta không tin! Vậy đại nhân nói ta không thích hợp luyện võ, còn nói tiểu tử kia là cái gì ngọc, cái gì thể, ta có thể giờ lên bốn trăm cân đại cối đá, tiểu tử kia liền một con gà đều không nắm vững, ta biết không bằng hắn?"

Trước cái kia ả trắng hán đột nhiên kêu lớn lên.

Hắn câu nói này, lập tức được rất nhiều người hưởng ứng.

"Dĩ nhiên nói lão tử không bằng cái kia con gấu, lão tử cũng không tin!"

"Tên tiểu hồn đản này, chó ngáp phải ruồi rồi!"

Bọn họ chiến sĩ dự bị doanh người, nguyên bản đều tràn đầy tự tin, nhưng là một lần sơ tuyển liền bị Trương Vũ Hiền đã kích đến thương tích đầy mình, chỉ có cái này tay trái gà không chặt Dịch Vân, bị độ cao đánh giá.

Bọn họ nơi nào có thể chịu phục rồi!

Lúc này, Triệu Thiết Trụ đi tới Dịch Vân bên người, rầm rì nói rằng: "Tiểu tử, ngươi chớ đắc ý, Trương đại nhân không biết ngươi là chuyện gì xảy ra, khi chúng ta cũng không biết sao, ngươi từ nhỏ đến lớn, liền thể nhược nhiều bệnh, dài đến cùng cái con gà con tự, năm mười cân khoá đá đều nâng không đứng lên, há cái được đều có thể ngã chết, người như ngươi cũng là luyện võ kỳ tài? Ta phi!"

Triệu Thiết Trụ nói tới kỳ thực cũng không sai, trong thôn cùng Dịch Vân không chênh lệch nhiều hai đồng, đã có thể giờ lên năm mười cân khoá đá, mà Dịch Vân lui về mấy tháng trước, chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng giờ lên ba mươi cân.

Dịch Vân chính mình cũng không nghĩ tới, hắn biết đến một cái "Vô Lậu Chi Thể" đánh giá.

Dịch Vân dựa vào tử tinh cùng đột phá kinh mạch cảnh sau nhảy cảm nhận biết, đã đoán được vừa nãy Trương Vũ Hiền đang làm gì, hắn là dùng truyền vào năng lượng phương thức thí thiên phú của chính mình.

Những năng lượng này toàn bộ bị tử tinh hấp thu, kết quả là tạo thành Trương Vũ Hiền hiểu lầm.

Kỳ thực thật sự muốn nói thiên phú, thân thể này thiên phú, cái kia đúng là thường thường không có gì lạ, ở đâu là cái gì Vô Lậu Chi Thể.

Chân chính luyện võ kỳ tài, không thể giống như Dịch Vân, thể chất như vậy kém, nếu như thật sự thân thể đối với năng lượng sự hòa hợp độ cao, như vậy chỉ là thân thể vô hình trung đối với chu vi năng lượng hấp thu, cũng đã có thể khiến người ta dài đến thân thể cường tráng.

Một cái tử nhỏ trường ở trong đại hoang, cơm đều ăn không đủ no tiểu hài tử, ngươi hi vọng hắn là thiên tài gì sao?

Đương nhiên, hiểu thì hiểu, này danh thiên tài, Dịch Vân vẫn là có ý định nhận hạ xuống.

Bằng không chờ sau này thực lực mình bại lộ thời điểm, chính mình lấy cái gì giải thích a.

Liền, Dịch Vân tựa như cười mà không phải cười nhìn Triệu Thiết Trụ một chút.

Nhìn thấy Dịch Vân nhìn sang, Triệu Thiết Trụ rất xem thường một chút trừng trở lại, "Làm sao? Không phục? Không phục ngươi cùng lão tử nhiều lần, lão tử chỉ dùng một đầu ngón tay liền có thể đánh chết ngươi, nhiều động một sợi tóc, coi như ngươi thắng!"

Triệu Thiết Trụ cũng là tức giận, muốn sửa chữa Dịch Vân một trận.

Mà Dịch Vân chỉ là nhàn nhạt nói một câu, "Thiết trụ đại thúc, xin hỏi ngươi cây hoè lớn ăn xong chưa?"

Một câu nói, một đòn trí mạng!

Triệu Thiết Trụ vốn là muốn được rồi trào phúng lời nói lập tức đều ngạnh ở trong cổ họng, một đôi mắt trợn lên như là làm trên đất từ ngư, một câu nói nói không ra lời.

"Còn có vừa nãy vị nào đứng sĩ . . Muốn ăn cối đá tới?"

"Ừm . . Còn có một cái muốn uống xong đông nước sông."

Dịch Vân cộc lốc cười, hần hình thể nhỏ gầy, trên mặt còn mang theo tính trẻ con, vẻ vô hại hiền lành, chỉ là hần lời nói ra, nhưng có thành tấn lực sát thương.

Chiến sĩ dự bị doanh thành viên đều mau mau bỏ qua một bên quan hệ, phủ nhận là tự mình nói, ngay ở trước mặt nhiều như vậy tộc nhân trước mặt, mới vừa lời đã nói ra liền bị làm mất mặt, bọn họ có thể không ném nổi người này.

"Các vị đứng sĩ, tiểu tử còn muốn nghỉ ngơi một chút, chuẩn bị theo Trương đại nhân tập võ, lại nói Liên công tử, nếu tiểu tử muốn luyện vũ, cái kia rèn luyện hoang cốt sự tình, tiểu tử muốn mời mấy ngày nghỉ, không biết có được hay không."

Dịch Vân một bộ thành tâm xin chỉ thị đáng vẻ, Liên Thành Ngọc mặt đã triệt để đen, hần dám không cho phép già sao?

"Đương nhiên, tập võ làm trọng." Liên Thành Ngọc nói xong câu đó, cảm giác mình ruột đều nữu cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Khương Tiểu Nhu nhắc nhở

Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu, hầu như là ở người cả thôn vì ủng dưới, hướng về nhà mình đi.

Đối với Liên Thị Bộ Tộc tới nói, Dịch Vân thông qua sát hạch nhưng là đại tin tức.

Một cái bản dân xuất thân tiểu tử, lại bị thượng sứ đại nhân tuyển chọn, muốn chỉ điểm võ công của hần, thậm chí khả năng ở tương lai, đi tham gia thần quốc tổng tuyển cử!

Này dùng mộ tổ mạo khói xanh đều không đủ để hình dung.

"Các người nói, này Vân oa tử ta từ nhỏ nhìn hần lớn lên, không cảm thấy hần có đặc biệt gì a, hần đúng là luyện võ kỳ tài? Còn có thể đi tham gia thần quốc tổng tuyển cử, là thật sao?"

"Nếu là thượng sứ đại nhân nói, tổng có một chút căn cứ đi, bất quá thần quốc tổng tuyển cử coi như xong đi, liền còn lại nhanh như vậy, Dịch Vân coi như đúng là luyện võ kỳ tài, cũng tuyệt đối không có hi vọng."

Ở Liên Thị Bộ Tộc thôn dân xem ra, luyện võ không phải một sớm một chiều công lao, thần quốc tổng tuyển cử đó là tuyển tinh anh địa phương, Dịch Vân có thể bị Trương Vũ Hiền vừa ý, đã là chó ngáp phải ruồi.

Cho tới thông qua thần quốc tổng tuyển cử, vậy thì là nằm mộng ban ngày.

Cho một người cho tới bây giờ không có từng đọc thư đưa bé đọc kinh, sử, tử, tập, coi như này đưa bé lại thông minh, cũng không thể chỉ đọc một hai tháng thư liền thi đậu trạng nguyên.

Tham gia thần quốc tổng tuyển cử, đó là như thế đạo lý. Đây là Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân tạo thành nhận thức chung, không có ai biết hoài nghi.

Khương Tiểu Nhu thật vất vả mới mang theo Dịch Vân, về đến nhà.

Đóng lại cửa viện thời điểm, còn có rất nhiều người hiếu kỳ nằm ngoài trên đầu tường hướng về Khương Tiểu Nhu trong nhà xem, nguyên bản trong thôn tường đất liền ải, một cái choai choai hải tử nhảy một cái liền nằm ngoài trên đầu tường.

Kết quả lần này, Khương Tiểu Nhu gia trên tường bát một loạt người, một bức tường đất đều lão đà lão đảo, tựa hồ muốn sụp đi đáng vẻ.

Khương Tiểu Nhu không đi quân những này, kỳ thực lúc này Khương Tiểu Nhu, tâm tình rất phức tạp, nàng vì là đệ đệ kiều ngạo đồng thời, nhưng trong lòng còn chen lẫn một ít đối với tương lai mê man cùng kinh hoàng.

Khương Tiểu Nhu rõ ràng, Dịch Vân hiện tại chỉ là thiên phú cao, mà không phải thực lực mạnh.

Có thể có chút thôn dân, đem hai người lẫn lộn, cho rằng Dịch Vân muốn thời cơ đến vận chuyển, có thể Khương Tiểu Nhu nhưng rất rõ ràng, ở này đại hoang, thực lực mới là tất cả, có thiên phú còn phải để thực lực trưởng thành mới có ý nghĩa, bằng không, cái gì dùng đều không có!

"Vân nhi, ngày hôm nay Trương đại nhân nói người là Vô Lậu Chi Thể, người biết cái gì là Vô Lậu Chi Thể sao?"

Khương Tiểu Nhu kéo qua Dịch Vân tay, ngồi ở đầu giường.

Dịch Vân lắc lắc đầu, "Tiểu Nhu tử, chẳng lẽ người biết?"

"Ừm . . Ta nghe nói qua một điểm, Vô Lậu Chi Thể ý tứ là, thân thể không có năng lượng 'Điểm lộ', loại thể chất này, thích hợp nhất tập võ."

"Vô Lậu Chi Thể cũng là có cấp bậc, cấp bậc thấp Phàm Huyết Vô Lậu Chi Thể, ở Phàm Huyết tầng có thể làm được không lộ, thể nhưng từ huyết liền không xong rồi. Từ huyết Vô Lậu Chi Thể, ở Phàm Huyết cảnh cùng Tử Huyết Cảnh đều có thể không lộ điểm, thể nhưng cảnh giới cao hơn, lại không xong rồi. . . Hiện tại còn không biết đệ đệ người một loại nào tinh huống."

Nghe xong Khương Tiểu Nhu, Dịch Vân ngăn người, "Tiểu Nhu tử, làm sao người biết nhiều như vậy?"

Khương Tiểu Nhu sờ sờ Dịch Vân đầu, nói rằng: "Tỷ tỷ khi còn bé, cũng từng bị gia tộc kiểm nghiệm quá thiên phú, vì lẽ đó nghe nói qua một ít."

"Kiểm nghiệm Vô Lậu Chi Thể bước đi rất phiền phức, cái kia Trương đại nhân đại khái cũng là bởi vì không có trận bàn, tự thân tu vi cũng có hạn chế, vì lẽ đó chỉ có thể qua loa kiểm nghiệm người đi. . ."

"Vô Lậu Chi Thể, ở trong gia tộc rất được coi trọng, nhưng nếu như chỉ là Phàm Huyết Vô Lậu Chi Thể, cái kia được coi trọng trình độ liền phi thường có hạn, nhưng là đẳng cấp cao Vô Lậu Chi Thể, phi thường hiếm thấy, tỷ tỷ mơ hồ nhớ tới, năm đó đo lường thiên phú thời điểm, trong gia tộc có một người gọi là Khương Minh Triết đường ca, thật giống là cấp thánh Vô Lậu Chi Thể, kết quả cả gia tộc đều đã kinh động, chúc mừng thật nhiều ngày, những ngày đó, trong nhà trà lại rất bao lớn nhân vật chúc, cụ thể ta nhớ tới cũng có chút mơ hồ. . ."

Khương Tiểu Nhu nói ra những lời ấy, Dịch Vân nghe đến mức hoàn toàn sững sốt.

Cấp thánh Vô Lậu Chi Thể?

Tuy rằng không biết là cấp bậc gì, thể nhưng nghe tới liền hân là rất cường hân đáng vẻ.

Hơn nữa. . . Khương Tiểu Nhu gia tộc dĩ nhiên có thể ra loại thể chất này, đến cùng là gia tộc gì a.

Dịch Vân nguyên bản chỉ là biết, Khương Tiểu Nhu xuất thân gia đình giàu có, lúc còn rất nhỏ liền học được viết chữ, còn xem qua rất nhiều thư tịch, biết một ít tu luyện sự tình, này đều không phải tiểu gia đình hải tử có thể có bản lĩnh.

Khương Tiểu Nhu nếu sinh ra ở như vậy gia tộc, nàng vì sao lại không hiểu ra sao lưu lạc đến đại hoang đến, bị nhà mình thu dưỡng đây?

Dịch Vân không nhịn được hỏi: "Tiểu Nhu tử, người trước đây gia tộc đến cùng là thể nào a?"

Khương Tiểu Nhu nhẹ nhàng nhăn lại tiểu lông mày, nghĩ một hồi, chung quy vẫn là lắc đầu một cái, nói rằng: "Đều không nhớ rõ. Liền nhớ tới là một cái rất lớn gia tộc, sau đó. . . Chỉ nhớ rõ vài tuổi thời điểm, ta xem qua thư, tả quá tự, nhớ tới ta khi còn bé trụ sơn, nhưng là lại sau này một ít chuyện, ta đều đã quên, nghĩ như thế nào cũng không nhớ ra được."

Khương Tiểu Nhu, gây nên Dịch Vân hiếu kỳ, Khương Tiểu Nhu gia tộc lẽ nào trải qua biến cố gì sao?

Như vậy huy hoàng gia tộc, chẳng lẽ là diệt, dẫn đến tộc nhân lưu tán đi?

Vương triều thay đổi, gia tộc hưng suy, phía trên thế giới này, không có cái gì có thể lâu dài lưu giữ.

"Vân nhi, đây là tỷ tỷ làm cho người quần áo, người xem một chút vừa vặn không."

Khương Tiểu Nhu đang khi nói chuyện, từ trong nhà một cái cũi bên trong bọc quần áo, nhảy ra một cái tân phùng thật quần áo.

Màu xanh vải vóc, xem ra rất thô ráp, đây là Vân Hoang người thường thường xuyên vải bố, rắn chắc, nại ma.

Dịch Vân sững sốt một chút, nhà mình cùng đến cũng không cần khóa lại, này không phải khen trương, mà là thật sự như vậy, như Dịch Vân như vậy nghèo khổ gia đình, đều là không có tòa đầu, bởi vì ở Vân Hoang, kim loại làm thành tòa đầu vẫn là thật quý, mà nhà nghèo khổ toàn bộ gia sản, đều không có một cái tòa đáng giá.

Cùng đến trình độ như thế này, Khương Tiểu Nhu dĩ nhiên cho tới một khối bố, vì chính mình làm quần áo mới?

Dịch Vân tâm tình phức tạp tiếp nhận bộ y phục này đến, giấy lụa tuy rằng thô ráp, thể nhưng cắt đến phi thường tinh xảo chỉnh tề, giấy lụa biên giới điểm đầy tinh tế đường may, này đều là Khương Tiểu Nhu một châm một đường phùng đi tới.

Nói thật, y phục này cảm giác cũng không được, thậm chí phải nói rất kém cỏi, so với Dịch Vân trên địa cầu gặp những kia bông chất, tia chất quần áo quả thực khác nhau một trời một vực.

Nhưng mà chính là như vậy một bộ y phục, lại làm cho Dịch Vân có một phen đặc biệt cảm thụ.

"Nhanh xuyên đứng lên đi, vốn là là muốn lúc sau tết cho ngươi mặc, bất quá Vân nhi ngươi ngày hôm nay muốn đi thao trường tập võ, đây là đại sự, đương nhiên phải xuyên khá một chút, không thể để cho trong thôn hàng xóm chuyện cười."

Khương Tiểu Nhu nói những này vụn vặt, Dịch Vân nghe được nhưng mũi đau xót, hắt hắt sâu một hơi, cười trên người cũ nát quần áo, đôi này một thân bộ đồ mới.

Người dựa vào ăn mặc mà dựa vào an, Khương Tiểu Nhu làm bộ đồ mới, nguyên bản liền thiếp thân, mặc dù là vải thô, nhưng là phối hợp Dịch Vân đã bắt đầu chậm rãi trưởng thành thân thể, cùng với Dịch Vân đột phá kinh mạch cảnh sau cái kia cơ ản mà không phát khí thể, càng là khiến người ta có loại sáng mắt lên cảm giác.

Khương Tiểu Nhu kéo qua Dịch Vân, nhìn chung quanh, đều hết sức hài lòng.

Thế nhưng nàng lại nhớ ra cái gì đó, nói rằng: "Vân nhi, ngươi tuy rằng được Trương đại nhân thưởng thức, thế nhưng Trương đại nhân chỉ đến ba ngày liền đi, hẳn cùng ta không quen không biết, chăm sóc ngươi một, hai đã là rất hiếm có rồi, cuộc sống sau này chúng ta hay là muốn dựa vào chính mình."

"Trương đại nhân nói ngươi có tập võ thiên phú, nhưng là thiên phú vật này, không chỉ không thể đem ra bảo vệ mình, trái lại ở ngươi trưởng thành trước, còn khả năng đưa tới tai họa, voi lớn có ngã voi mà bị người săn giết, tê giác có tê giác mà thu nhận tàn sát, ngươi theo Trương đại nhân tập võ, không muốn quá đáng lộ liễu, mọi việc biết điều, cẩn thận, đều là không sai."

"Đặc biệt Liên Thành Ngọc người này, lòng dạ nhỏ hẹp, ngươi nếu như nấp hẳn danh tiếng, hẳn tất nhiên không tha cho ngươi!"

"Trương đại nhân ở thời điểm, Liên Thành Ngọc không dám như thế nào, nhưng là Trương đại nhân đi cơ chứ? Trương đại nhân hẳn lại làm sao biết Liên Thành Ngọc làm người, càng không biết Liên Thị Bộ Tộc bên trong lung ta lung tung sự tình, cùng với Liên Thành Ngọc đối với ngươi căm thù. Trương đại nhân lần này quá nửa là có chuyện quan trọng tại ngươi, còn đến chúng ta nơi này tiến hành thần quốc tổng tuyển cử sơ tuyển, cũng có thể chỉ là tiện thể vì đó mà thôi, hẳn chưa chắc sẽ thả quá nhiều tâm tư ở trên mặt này, càng sẽ không nhúng tay Liên Thị Bộ Tộc bên trong sự tình. Ngươi muốn tìm cầu hẳn che chở, nhưng là rất khó, ngươi hiểu chưa?"

Khương Tiểu Nhu một hơi nói rồi nhiều như vậy, Dịch Vân nghe được âm thầm than thở.

Khương Tiểu Nhu thực sự là tâm tư cẩn mật, đôi nhân xử thế, đều vượt xa cùng tuổi tiểu cô nương.

Nếu như bình thường bé gái, gặp phải đệ đệ bị thượng sứ đại nhân thưởng thức loại này chuyện thật tốt, sợ là đã sớm bầu trời này đi đĩa bánh phá hồng hôn mê, lúc này còn nơi nào sẽ ở nhà dạy chính mình nhiều như vậy, nói không chắc đã sớm chạy đi cùng hương thân quê nhà khoa chính mình đệ đệ có bao nhiêu năng lực.

"Tiểu Nhu tỷ, ngươi nói ta đều biết." Dịch Vân nắm chặt Khương Tiểu Nhu tay, "Ngươi yên tâm đi, ta nếu là không có nắm cùng Liên Thành Ngọc độ sức, ngày hôm nay cũng không dám tùy tiện đứng ra."

Dịch Vân ở báo danh trước, cũng là cẩn thận cân nhắc lợi và hại.

Không nghi ngờ chút nào, Trương Vũ Hiền chủ trì sơ tuyển, Dịch Vân dù như thế nào đều muốn thông qua. Lại không nói đây là thần quốc tổng tuyển cử tất yếu một tâm ra trận khoán, chỉ là Trương Vũ Hiền giáo sư võ công, liền để Dịch Vân cảm thấy hứng thú vô cùng.

Trước Dịch Vân cùng Diêu Viễn học võ công, đều là học trộm, hiệu quả tự nhiên mất giá rất nhiều. Vì lẽ đó Trương Vũ Hiền tuyển người thời điểm, Dịch Vân nhất định phải đứng ra.

Nhưng mà, Dịch Vân có thể hiển lộ thiên phú của hẳn, nhưng cũng không thể ở Trương Vũ Hiền trước mặt bại lộ tu vi chân chính.

Trương Vũ Hiền không biết Dịch Vân nội tình, có thể Liên Thành Ngọc nơi nào sẽ không rõ ràng. Dịch Vân trước đó vài ngày vẫn là một cái tay trái gà không chặt con gấu, lúc này mới bao nhiêu ngày, theo người khác chính mình lại không uống thuốc, lại không ai giáo sư võ công, không hiểu ra sao liền tu đến kinh mạch cảnh, này không phải quá bất hợp lý sao!

Một khi Liên Thành Ngọc đem chuyện này nói cho Trương Vũ Hiền, Trương Vũ Hiền nhất định sẽ lòng sinh hoài nghi, e sợ gia tộc lớn thiên kiêu, mỗi ngày ăn thiên tài địa bảo, đều không có nhanh như vậy tốc độ tu luyện.

Đến thời điểm, Trương Vũ Hiền tự nhiên sẽ cho là mình có bí mật!

Trương Vũ Hiền mặc dù coi như rất chính trực, nhưng mà nhưng nên có tâm phòng bị người, bấu vật trước mặt, người chính trực lẽ nào thì sẽ không sản sinh tà tâm sao? Dịch Vân hiện tại tuyệt đối không dám để cho từ tình bại lộ một chút xiu.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Trấn quân thuật

Mặt trời lên cao, Dịch Vân đi tới thao trường. Triệu Thiết Trụ những kia chiến sĩ dự bị doanh thành viên, đã sớm không thể chờ đợi được nữa đi tới nơi này, bọn họ đưa đến thật nhiều đại cối đá cùng tảng đá lớn cối xay.

Trước đây những này kẻ lỗ mãng luyện võ, phải dựa vào món đồ này luyện khí lực, đây chính là bọn họ am hiểu nhất, cũng đáng tự hào nhất tuyệt công việc.

Liên ở Trương Vũ Hiền còn chưa tới tràng trước, những này chiến sĩ dự bị doanh bọn đại hán, liền bắt đầu liều mạng nâng cối đá.

Mà phụ cận cũng không có thiếu thôn dân ở nghỉ chân vậy xem, như vậy náo nhiệt tình cảnh, bọn họ dĩ nhiên muốn xem.

"Yêu a, này không phải chúng ta luyện võ kỳ tài mà! Như thế nào, tới chơi hai tay a."

Triệu Thiết Trụ nhìn thấy Dịch Vân từ trong đám người bỏ ra đến, thị uy nói rằng.

"Bồng!"

Một tiếng vang trầm thấp, Triệu Thiết Trụ trực tiếp đem một cái ước chừng bốn, năm trăm cân đại cối đá ném đến Dịch Vân trước.

"Dám chơi sao?" Triệu Thiết Trụ khinh bỉ nhìn Dịch Vân.

Trước mặt nhiều người như vậy, Triệu Thiết Trụ chính là muốn chứng minh một thoáng, Dịch Vân này luyện võ kỳ tài là chó ngáp phải ruồi mới nhất được.

"Triệu đại ca, người cũng quá làm khó người, này 450 cân cối đá, nhân gia làm sao nhấc lên được đến, đến, tiểu đệ đệ, ta chỗ này có cái nhỏ hơn một chút khoá đá."

Một người hán tử hướng về Dịch Vân ném quá tới một người chừng hai trăm cân khoá đá, cùng Triệu Thiết Trụ một xướng một họa, đồng thời nhục nhả Dịch Vân.

Dưới cái nhìn của bọn họ, đừng nói hai trăm cân, coi như năm mươi cân Dịch Vân cũng là muốn ăn xệp, hán làm sao có khả năng là luyện võ kỳ tài?

Dịch Vân như xem ngu ngốc như thế nhìn những người này một chút, căn bản không thèm để ý.

Trước hán đã biểu hiện ra chính mình tập võ thiên phú, không quản bọn họ Tỉn vẫn là không tỉn, Dịch Vân đều gieo xuống một hạt giống, này cũng đã đạt đến hán muốn hiệu quả.

Sau đó, hán chỉ cần làm từng bước tu luyện là được, đợi được chính mình tham gia thần quốc tổng tuyển cử sau, biểu hiện siêu phàm thực lực, cũng có giải thích.

Dịch Vân hiện tại còn không muốn cùng Liên Thành Ngọc trực tiếp va chạm, Liên Thành Ngọc tu vi cao hơn chính mình một cấp độ còn nhiều, kinh nghiệm chiến đấu so với mình phong phú, hơn nữa Liên Thành Ngọc không phải là một người, còn có Diêu Viễn, lão tộc trưởng, cùng với đông đảo Liên Thị Bộ Tộc cao tăng vì là Liên Thành Ngọc chỗ dựa.

Thật sự đấu lên, Dịch Vân cảm giác mình thực lực trước mắt còn quá đơn bạc, huống hồ hán còn có một cái nhược điểm —— Khương Tiểu Nhu.

"Trương đại nhân đến rồi."

Đột nhiên, một người hán tử thấp giọng hô, những kia chiến sĩ dự bị doanh thành viên vừa nghe, nhất thời như hít thuốc lắc như thế, dồn dập chạy đến cối đá bên cạnh, bắt đầu ra sức nhấc lên.

"Hắc! Ha! Hắc! Ha!"

Những người này nâng cối đá giờ đến mấy năm, đều hình thành thói quen nhất ký hiệu.

Cái kia tình cảnh, coi là thật là khí thế ngất trời.

Trương Vũ Hiền ở Liên Thành Ngọc cùng đi, đi tới giữa sân, những đại hán kia hưng phấn đỏ cả mặt, tận lực hướng về Trương Vũ Hiền biểu diễn sức mạnh của bọn họ, một bộ tranh công đáng đáp.

Đặc biệt là Triệu Thiết Trụ, nâng đến tới ra sức, hấn về mặt đó thật giống đang nói: Nhìn thấy không? Đây mới là lão tử thực lực chân chính, năm trăm cân cối đá tùy tiện chơi, làm sao có khả năng không bằng tiểu thí hài kia, Trương đại nhân, ngươi lại ngắm nghía cẩn thận, vừa này là không phải nhìn nhầm?

Nhìn thấy bức này cảnh tượng, Trương Vũ Hiền nhủ mảy, hấn cảm giác mình nguyên bản không nhiều kiên trì, đều sắp bị chà sảng, thần quốc cao tăng dĩ nhiên ý nghĩ kỳ lạ ở đại hoang cử hành thần quốc tổng tuyển cử, mà hấn một mực đỡ lấy nhiệm vụ này, hấn cảm giác mình đang dạy một đồng rác rưởi.

"Một đám rác rưởi, đều cho ta dừng lại rồi!"

Trương Vũ Hiền đột nhiên hét lớn một tiếng, sóng âm như là bom như thể bộc phát ra, sợ đến những kia chiến sĩ dự bị doanh thành viên run lên một cái, hai nhẹ buông tay ——

"Bồng! Bồng! Bồng!"

Cối đá rơi mất một chỗ, rất nhiều người suýt chút nữa thiểm eo.

Triệu Thiết Trụ bọn người có chút há hốc mồm, bọn họ không nghĩ tới, nguyên bản tuy rằng uy nghiêm, thế nhưng thái độ vẫn hòa ái Trương Vũ Hiền như là đột nhiên thay đổi một người tự.

Kỳ thực, Cẩm Long Vệ là quân đội, trong quân đội huấn luyện viên cái kia đánh người, đều là đánh cho chết, Trương Vũ Hiền này đã là ôn hòa, bởi vì hấn cảm thấy, hấn phạm không được cùng một đám rác rưởi chấp nhặt. Đánh những này đầu óc có vấn đề rác rưởi, đều có nhục chính mình Cẩm Long Vệ thân phận.

"Các ngươi đám ngu xuẩn này! Ta lần này đến Liên Thị Bộ Tộc, chỉ dạy các ngươi ba ngày thời gian! Nguyên bản ta còn dự định dạy dỗ ngươi môn quyền pháp, thân pháp, bây giờ nhìn lại, lấy các ngươi ngu xuẩn trình độ, ba ngày, ta đan dạy các ngươi như thế công phu đều không dạy nổi!"

Trương Vũ Hiền cái kia ánh mắt bén nhọn ở trên người mọi người quét qua, mọi người chỉ cảm thấy như là có dao ở trên mặt quả quá, da mặt đều đau!

Trương Vũ Hiền xoay người, hướng về thảo trường một con đi tới, ở này thảo trường trên đầu, có một cây đại thụ, có cao mười mấy mét, ôm hết độ lớn.

Này chính là trước Triệu Thiết Trụ trào phúng Dịch Vân thì nói, muốn ăn đi "Cây hoè lớn".

Trương Vũ Hiền ở cây hoè lớn phía trước đứng vững, ngẩng đầu nhìn cây hoè lớn một chút, đột nhiên một cái con dao chém ra.

"Răng rắc!"

Một tiếng lanh lảnh nổ vang, này khóa cây hoè lớn, trực tiếp bị Trương Vũ Hiền một tay đao chặt đứt rồi!

Hấp ——

Chiến sĩ dự bị doanh người, thấy cảnh này đều là hít khí lạnh. Chu vi vây xem dân chúng, càng là cả kinh không ngậm mồm vào được, bọn họ khi nào gặp đáng sợ như vậy công phu.

Liên Thành Ngọc cũng là lông mảy vi nhảy, nếu như là dùng chân đá, Liên Thành Ngọc cũng có thể đá gãy cây đại thụ này, thế nhưng một cái vô cùng tùy ý con dao, như cắt cỏ như thể đem cây hoè lớn chặt đứt, dễ như ăn bánh, phần này sức mạnh, liền quá làm người ta giật mình.

Trương Vũ Hiền tha lên này khóa nặng mấy ngàn cân cây hoè lớn, lại như là tha một cây côn gỗ như thế, đi tới chiến sĩ dự bị doanh thành viên trước, tiện tay đem đại thụ bỏ lại đến.

Mọi người nhìn cây đại thụ này, hồi tưởng vừa này Trương Vũ Hiền, Trương Vũ Hiền nói rồi, chỉ dạy bọn họ như thế công phu, lẽ nào chính là giáo này một cái con dao sao?

Ý thức được điểm này, rất nhiều người cũng không khỏi chờ mong lên, này một chiêu, quá tuần tú, coi như luyện không được Trương Vũ Hiền bộ dáng này, có thể có nhân gia mấy một phần mười uy lực, cũng tương đương trâu bò a!

"Ta ngày hôm nay giáo công phu của các ngươi, cũng không là công pháp, cũng không phải chiến kỹ, mà là một bộ bí thuật! Nó là Cẩm Long Vệ trấn quân thuật, giá trị liên thành! Các ngươi nếu là học được rồi, không chỉ ngày sau tập võ con đường biết bằng phẳng rất nhiều, hơn nữa biết tăng lên rất nhiều thân thể của các ngươi cường độ, đồng thời tăng cường các ngươi sinh tồn năng lực!"

Trương Vũ Hiền, gây nên mọi người hiếu kỳ, có trợ giúp tập võ, tăng cường thân thể cường độ, thậm chí tăng cường sinh tồn năng lực, vẫn là Cẩm Long Vệ trấn quân thuật!

Này bí thuật nghe tới liền trâu bò a, đến cùng là cái gì đây?

"Ngươi!" Trương Vũ Hiền chỉ tay Triệu Thiết Trụ, "Ra khỏi hàng!"

Triệu Thiết Trụ một cái cơ linh, mang theo ba phần căng thẳng, ba phần hưng phấn, đứng ở Trương Vũ Hiền trước.

"Ta giáo này bí thuật, liền do ngươi làm làm mẫu."

Trương Vũ Hiền một câu nói nói ra, Triệu Thiết Trụ mừng rỡ trong lòng quá đổi, chuyện tốt như vậy, dĩ nhiên rơi vào trên đầu mình.

Ha ha ha.

Triệu Thiết Trụ ở cười to trong lòng ba tiếng, Trương Vũ Hiền tự tay giáo sư lão tử bí thuật, lão tử có thể học không được chứ?

Xem ra Trương đại nhân tuy rằng trên miệng không nói, kỳ thực vẫn là rất coi trọng ta, cũng là, ta cái này khí lực, ở chiến sĩ dự bị trong doanh trại tuyệt đối xếp hạng cao.

Ngày hôm nay liền nắm này cây hoè lớn mở luyện, lão tử một chương đi tới, chỉ ít cũng có thể chặt bỏ đến một đại khối vỏ cây!

Triệu Thiết Trụ chính nóng lòng muốn thử, lúc này Trương Vũ Hiền lại là hai đòn con dao, đừng đừng đừng đem cây hoè lớn bỏ ra!

Đón lấy, Trương Vũ Hiền chỉ tay cây hoè lớn, quay về Triệu Thiết Trụ nói rằng, "Ngươi! Đem này cây hoè lớn ăn!"

Trương Vũ Hiền lời vừa nói ra, nguyên bản vô cùng kích động Triệu Thiết Trụ, suýt chút nữa ngã nhào một cái tài trên đất.

Cái gì? Cái gì ngoạn ý?

Đem này cây hoè lớn ăn.

Cây hoè lớn ăn.

Thụ ăn.

Ăn...

Triệu Thiết Trụ đầu óc vang vọng câu nói này, không thể tin tưởng nhìn Trương Vũ Hiền.

Ta không nghe lầm chứ!

...

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thật sự muốn ăn thụ?

"Hả? Ngươi nghe không hiểu sao?"

Nhìn thấy Triệu Thiết Trụ chần chờ, Trương Vũ Hiền sắc mặt lạnh lẽo.

"Ta. . ." Triệu Thiết Trụ quả thực không nói gì, hắn cảm thấy Trương Vũ Hiền căn bản là ở đầu hắn.

Này Trương đại nhân có phải là nghe được chính mình trước đối với Dịch Vân trào phúng, cố ý chính hắn a.

Nhưng là coi như trong lòng không nữa nữa, hắn cũng không dám chống đối Trương Vũ Hiền.

Vào lúc này, chiến sĩ dự bị doanh thành viên đều đồng tình nhìn về phía Triệu Thiết Trụ, bọn họ đương nhiên biết Triệu Thiết Trụ trước hà hê thời điểm nói với Dịch Vân quá.

Ai nghĩ đến, báo ứng làm đến nhanh như vậy!

Nhìn thấy Triệu Thiết Trụ tao ngộ, trước ồn ào nói muốn ăn đại cối đá, còn có uống cạn đồng nước sông hai đại hán, bấp chân đều chuột rút.

Bọn họ hận không thể đánh chính mình hai cái vả miệng, trước làm sao liền như thế miệng tiện, nhất định phải theo Triệu Thiết Trụ phát rồ, một lúc báo ứng nói không chắc cũng sẽ đến phiên bọn họ trên đầu!

Cây hoè lớn còn có thể gặm hai cái, này cối đá có thể làm sao ăn a.

"Triệu Thiết Trụ, ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, để ngươi ăn thụ, nghe thấy không!"

Liên Thành Ngọc nhìn thấy Triệu Thiết Trụ một bộ không tình nguyện đáng vẽ, quay về Triệu Thiết Trụ hồng mắt.

Liên Thành Ngọc mặc kệ nguyên nhân là cái gì, chỉ là nhận định đây là Trương Vũ Hiền dẫn dò, thượng sư chuyện phân phó, nhất định phải làm theo, huống hồ việc này lại không phải hấn xui xẻo.

"Ta. . . Ta. . ." Triệu Thiết Trụ vẻ mặt đau khổ, rốt cục quyết định, thống khổ nói: "Ta ăn. . ."

Hắn ngồi xổm người xuống đến, nhắm mắt bài khởi tiếp theo gõ đến.

Mắt thấy này gõ đều có thể cầm nắp nhà, Triệu Thiết Trụ khóc không ra nước mắt, khi lão tử là con mồi a!

Chú ý tới Liên Thành Ngọc sắc mặt không quen, Triệu Thiết Trụ không thể làm gì khác hơn là đuổi tới pháp trường như thế, nhắm mắt lại đem gõ nhét vào trong miệng tước.

Cái này cầm, gần làm cho người ta dục tiên dục tử.

Triệu Thiết Trụ cảm giác cổ họng đều phải bị cắt, thật vất vả nuốt xuống một khối, tha thiết mong chờ nhìn Trương Vũ Hiền, ý kia là, đã đủ chứ.

Nhưng mà Trương Vũ Hiền chỉ là lạnh lùng nói: "Kế tục!"

Triệu Thiết Trụ suýt chút nữa không ngắt đi!

Đề hấn nâng cối đá, chặt, đóng cọc, hấn đều là một tay hảo thủ, nhưng là ăn gõ, chuyện này quả thật là cực hình a!

"Trương đại nhân, không biết đây rốt cuộc là bí thuật gì a?" Liên Thành Ngọc nguyên bản cảm thấy Trương Vũ Hiền ở chính Triệu Thiết Trụ, để Triệu Thiết Trụ rõ ràng nói cái gì liền muốn làm được.

Nhưng là hiện tại cảm thấy, nhưng không giống lắm, hấn để Triệu Thiết Trụ ăn thụ, có thể đúng là bí thuật gì.

Nếu như vậy, nói không chắc chờ một lúc, chính mình cũng phải theo ăn gõ, vì lẽ đó trước tiên cần phải hỏi rõ ràng.

Đối với Liên Thành Ngọc, Trương Vũ Hiền thái độ được rồi có chút, hấn nói rằng: "Cái môn này bí thuật, gọi là 'Thôn Tạng Thuật', là một môn rèn luyện dạ dày cùng tiêu hóa năng lực pháp môn! Thôn Tạng Thuật luyện đến đại thành người, mỗi bữa cơm cũng có thể kinh thôn nóc ừng ực, đại thành giả thậm chí nghe đồn có thể ăn một con tượng, này bí thuật tên chính là từ đây mà tới."

Chiến sĩ dự bị doanh người vừa nghe, vẻ mặt nhất thời cực kỳ đặc sắc, nói đến nói đi, này Thôn Tạng Thuật hóa ra là ăn cơm pháp môn.

Này không phải là kẻ tham ăn kỹ năng sao? Vậy cũng là bí pháp?

Nhìn thấy chiến sĩ dự bị doanh thành viên trên mặt vẻ mặt, Trương Vũ Hiền liền biết bọn họ đang suy nghĩ gì

Hắn khinh thường nói: "Các ngươi giun để bình thường thiên kiến, nhưng cũng dám ngông cuồng đánh giá phỏng đoán Cẩm Long Vệ trấn quân thuật! Quả thực buồn cười!"

"Võ giả rèn luyện dạ dày phi thường trọng yếu! Ngươi tâm phổi được, ghê gớm ngươi sự chịu đựng lâu một chút, tranh đấu lợi hại. Nhưng mà tranh đấu lợi hại nhưng không sánh bằng tu luyện lợi hại, này dạ dày được, đối với tu luyện có nhiều chỗ tốt!"

"Phàm Huyết cảnh võ giả, các ngươi chuyên cối đá cũng được, tranh đấu cũng được, phòng hảo hạng lên cây cũng được, các ngươi khí lực từ đâu tới đây? Đều là từ cơm canh đến!"

"Một ít dạ dày rèn luyện được rồi võ giả, khẩu vị thật đến đáng sợ, ba ngày có thể ăn đi một con ngưu, ăn cơm ăn được nhiều, hấp thu trong đó dinh dưỡng thành phần tự nhiên cũng là nhiều, cốt nhục liền dài đến rắn chắc, sức mạnh tự nhiên cũng đại."

Trương Vũ Hiền âm thanh vang dội, Dịch Vân nghe được trong lòng hơi động.

Xác thực, võ giả bùng nổ ra năng lượng là phi thường khủng bố, những năng lượng này không thể bỗng dưng chiếm được, mà là phải có khởi nguồn, đối với Phàm Huyết cảnh võ giả tới nói, năng lượng của bọn họ khởi nguồn liền đến từ chính cơm canh.

Com canh chính là năng lượng, như vậy ăn com ăn được nhiều, tự nhiên có nhiều chỗ tốt.

Đặc biệt những gia xuất thân danh môn, thế nhưng bản thân tư chất phổ thông con cháu quý tộc, bọn họ lúc tu luyện không được chia bao nhiêu hoang cốt tinh hoa, hết cách rồi, phải nhờ vào ăn hoang thú thịt đến tăng cao thực lực.

Có mấy người một ngày ăn bảy, tám cân hoang thú thịt liền no rồi, vậy còn hỗn cái rắm, thẳng thắn đi thể tục quản lý gia tộc sản nghiệp quên đi.

Những gia ngoan nhân, một ngày ăn hai trăm cân hoang thú thịt đều còn chỉ là tám phần mười no.

Những này thú thịt toàn bộ đều tiêu hóa thành năng lượng, lấy tinh hoa, liệu mạng tu luyện, như vậy mới khả năng đạt đến cảnh giới cao hơn.

Vì lẽ đó, dạ dày được, ăn được nhiều, tự nhiên chiếm ưu thế!

Liền, Trương Vũ Hiền giáo cơ sở bí thuật, chính là Thôn Tượng Thuật.

Đây là một loại tập võ cơ sở bí thuật!

Trương Vũ Hiền tiếp tục nói: "Những đại gia tộc kia võ giả, luyện tập Thôn Tượng Thuật đều là đem ra ăn hoang thú thịt, các ngươi Vân Hoang vật tư thiếu thốn, com đều ăn không đủ no, bất quá luyện Thôn Tượng Thuật vẫn như cũ hữu dụng!"

"Dạ dày mạnh mẽ, các ngươi không lo ăn cái gì, đều có thể đầy đủ hấp thu dinh dưỡng!"

"Phàm nhân ăn ngũ cốc hoa màu, kinh dạ dày sau khi hấp thu, biết lãng phí rất nhiều tinh hoa, cuối cùng theo phân liền bài tiết ra."

"Người phàm liền, cầu biết đi ăn, con ruồi giòi bọ có thể ở ao phân bên trong sinh sôi, bọ hung đem phần cầu đoàn lên đường dục đời sau! Trong này, có lượng lớn dinh dưỡng không có thể hấp thu hoàn toàn!"

"Ăn ngũ cốc hoa màu đều còn hấp thu không xong, ăn thiên tài địa bảo liền càng không cần phải nói rồi!"

"Không có thật dạ dày, cho ngươi thiên tài địa bảo ngươi đều tiêu hóa không rồi!"

"Luyện được rồi Thôn Tượng Thuật sau khi, bất luận các ngươi ngày sau ăn cái gì, các ngươi tiêu hóa đến độ càng triệt để! Nếu như gặp phải nạn đói, các ngươi ăn vỏ cây cỏ quan âm thổ, đều có thể đem tiêu hóa hết, biến thành gắn bó sinh mệnh dinh dưỡng!"

"Từ hôm nay trở đi, các ngươi mỗi món ăn com liền ăn rễ cây, thân cây, quan âm thổ, ăn no sau, dựa theo ta giao cho các ngươi pháp môn để luyện tập Thôn Tượng Thuật, nhức nhích dạ dày, đem những này khó tiêu nhất hóa đồ ăn tiêu hóa thành dinh dưỡng!"

Nghe xong Trương Vũ Hiền, chiến sĩ dự bị doanh thành viên đều không còn gì để nói, hợp bọn họ đều muốn ăn a.

Ba ngày nay, chỉ có thể dựa vào ăn gỗ, quan âm thổ đến làm com rồi!

Nguyên bản bọn họ còn muốn, Trương Vũ Hiền sẵn giết không ít hung thú, bọn họ có thể hay không theo dính chút ánh sáng, phàm ăn một trận.

Nhưng mà hiện thực là tàn khốc, hiện tại không chỉ hung thú thịt ăn không được, liền cháo đều uống không tới.

Những này chiến sĩ dự bị doanh thành viên, từng cái từng cái về mặt đau khổ, ai cũng không muốn thật sự đi ăn thụ.

Chỉ ít, bọn họ cũng có một cái tiếp thu quá trình.

Mà ngay khi mọi người hai mặt nhìn nhau thời điểm, Dịch Vân cũng đã đi ra đội ngũ, ở cây hoè lớn bên ngồi xổm xuống, bẻ một cái cành cây, liền đối lá cây đồng thời nuốt vào.

Tập võ không phải khiến người ta đi hưởng thụ, muốn đối mặt cực khổ, ngăn trở, đối mặt nguy hiểm đến tính mạng.

Đừng nói là tập võ, Dịch Vân xuyên qua trước thời điểm, biết một ít hải tử luyện tập tạp kỹ, vũ đạo, nhu thuật, lão sư vì ép hải tử bỏ, cả người quỳ gối hải tử trên người, loại kia khổ, rất bao lớn mọi người thừa không chịu được.

Ở này dị thế, cường giả tuyệt thế huy hoàng sau lưng, tất nhiên có khổ cực trả giá, chỉ là ăn chút gỗ, quan âm thổ, không đáng kể chút nào.

Chương 37: Mười hai cái động tác

Nhìn thấy Dịch Vân cái thứ nhất chiếu lời của mình làm, Trương Vũ Hiền thoả mãn gật gù.

Mà những người khác liền không phải như thế nghĩ tới, Triệu Thiết Trụ nhìn Dịch Vân ăn thụ, trong lòng cười lạnh một tiếng, gỗ thật đơn giản như vậy liền có thể ăn sao.

Đề tiểu tử nguoi cậy mạnh, một hồi xem nguoi không no chết.

Dân chúng gặp phải nạn đói thời điểm, biết ăn cỏ rễ : cái, vỏ cây, thế nhưng không nghe nói ai ăn gỗ, đặc biệt là vẫn là không lược quá gỗ chắc đầu.

Ngoại trừ con mối, sâu mọt, trên thế giới có rất ít có thể trực tiếp ăn gỗ động vật, gỗ bên trong chất gỗ sợi, dạ dày căn bản tiêu hóa không được.

"Đi, quật một ít quan âm thổ đến!"

Trương Vũ Hiền phân phó nói, quan âm thổ kỳ thực chính là bột tan, tại sao gọi quan âm thổ, đại khái là bởi vì nạn đói niên đại, dân chúng hi vọng quan âm bồ tát cứu mạng, này bột tan có thể lót dạ, dĩ nhiên là mạng theo Quan Thế Âm tên.

Nhưng trên thực tế, quan âm thổ đồ chơi này, căn bản là xuyên tràng độc được, ăn ít một chút còn không có chuyện gì, ăn hơi nhiều một chút liền không tiêu hóa, bài tiết không ra, cuối cùng phúc trưởng mà chết.

Liên Thị Bộ Tộc vừa vặn có vật này, có thể có người muốn kỳ quái, dân chúng biết rõ ăn quan âm thổ có thể người chết, tại sao còn muốn ăn?

Này một là bởi vì có nhiều chỗ dân chúng ngu muội, cho rằng chỉ cần tâm thành, niệm Quan Thế Âm cứu thế tốt, sẽ không phải chết.

Đệ nhị nhưng là bởi vì quan âm thổ mùi vị so với vỏ cây, cây cỏ thật quá hơn nhiều, bất luận về ngoài vẫn là vị đều cùng bột mì rất giống, mọi người ở hết sức lúc đói bụng, không chịu nổi loại này mê hoặc, không cẩn thận ăn nhiều một chút, liền no chết.

Quan âm thổ đào lại đây, chất thành một đồng lớn.

Những này quan âm thổ, đều là dân chúng chuyển tới, Dịch Vân mọi người tu luyện, Liên Thị Bộ Tộc dân chúng liền ở một bên nhìn.

Mất thấy chiến sĩ dự bị doanh người muốn ăn quan âm thổ, Liên Thị Bộ Tộc dân chúng đều cảm thấy hãi hùng khiếp vía, quan âm thổ ăn một chút vẫn được, nếu như ăn như thế một đồng lớn, quả thực không thể tin được.

"Bắt đầu đi."

Trương Vũ Hiền thần nhiên nói, Dịch Vân không có cái gì do dự, miệng lớn quan âm thổ ăn đi, không đặc biệt gì mùi vị, chỉ là có chút trắng mịn.

Quan âm thổ chỉ ít so với gỗ dễ dàng nuốt xuống.

Chiến sĩ dự bị doanh người, mất thấy bị Dịch Vân như vậy một tên rác rưởi làm hạ thấp đi, có thể nào chịu phục.

Cũng đều nhắm mắt bắt đầu ăn.

Bọn họ nghĩ, Trương Vũ Hiền cũng không thể hại bọn họ, những thứ đồ này khó ăn là khó ăn, thế nhưng vì luyện công, khế cắn răng cũng là nhịn đi!

Nhưng mà bọn họ trong đầu vừa lóe lên ý nghĩ này, Trương Vũ Hiền một câu nói, liền để bọn họ ảo tưởng phá diệt, "Thôn Tượng Thuật không phải như vậy dễ dàng học, rất nhiều người nuốt vào quan âm thổ kẻ học sau tập Thôn Tượng Thuật, kết quả không thể học thành, cuối cùng vẫn là phúc no chết."

"Cái gì!?"

Nghe được Trương Vũ Hiền, nguyên bản vừa nhắc lên dũng khí chiến sĩ dự bị doanh thành viên, từng cái từng cái như là quả cầu da xì hơi giống như vậy, toàn bộ đều yên.

Ăn những này gỗ cùng quan âm thổ, nếu như không học được Thôn Tượng Thuật, hay là muốn tử!

Học chiêu này nguyên lai muốn chết người, bọn họ còn tưởng rằng chính là được điểm tội, nhưng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, kết quả sự thực chứng minh, bọn họ cả nghĩ quá rồi!

Nhìn thấy Triệu Thiết Trụ mọi người về mặt, Trương Vũ Hiền xem thường nhìn bọn họ một chút, "Lẽ nào các nguoi cho rằng, luyện võ là mời khách ăn cơm, cười vui về ăn một trận liền có thể học được võ công tuyệt thế?"

"Võ giả tập võ, liền muốn có lúc khắc đối mặt tử vong giác ngộ! Coi như Cẩm Long Vệ thành viên bình thường tu luyện, như thường có người tử vong!

Không đem thân thể bức đến cực hạn, làm sao có khả năng đột phá cảnh giới! ?"

"Con đường võ đạo, nhập bí cảnh, ngộ bảo thù, tranh báu vật, phá tâm ma quỷ, bẻ từ quan, độ thiên kiếp! Bên nào sẽ không chết người? Các người đây chỉ là cất bước mà thôi, quan âm thổ đều nhất gan ăn, vẫn là dừng đến luyện võ, đằng hoàng ở trong đại hoang chết già quên đi!"

Trương Vũ Hiền cũng không cưỡng cầu nữa những người này. Hẳn thậm chí không có nói, sơ học Thôn Trượng Thuật người, đến cùng ăn bao nhiêu quan âm thổ cùng gỗ thích hợp.

Ăn nhiều ăn ít, xem hết người cá nhân can đảm.

Chiến sĩ dự bị doanh người người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, không tự chủ tri hoãn ăn đồ ăn tốc độ.

Mà Dịch Vân, hẳn chỉ là dừng một chút, hơi trầm mặc, liền quân tốc ăn đi, căn bản không bị ảnh hưởng.

Trương Vũ Hiền chú ý tới Dịch Vân, lại một lần gật đầu, chỉ cần phần này dừng khí, liền không dễ dàng.

Cho tới Triệu Thiết Trụ mọi người, tự nhiên cũng phát hiện Dịch Vân không muốn sống ăn gỗ cùng quan âm thổ, Triệu Thiết Trụ ác ý nói nhỏ: "Tiểu súc sinh này, hiện tại thể hiện, một lúc no chết hẳn!"

"Chớ cùng kẻ ngu si tính toán, Triệu đại ca, chúng ta hiện tại là sơ học, vẫn là ăn ít một điểm đi, nửa cân... Không, ba lạng liền gần đủ rồi đi..."

Mấy người chiến sĩ dự bị doanh người, cẩn thận bắt bí phân lượng, từng điểm từng điểm ăn, lại như là tham ăn tiểu hài tử bắt được một khối ngon miệng bánh gato, nhưng không nỡ lòng bỏ một cái ăn đi như thế.

"Triệu đại ca, ham nhiều tước không nát, chúng ta từng bước một đến, lần này huynh đệ chúng ta vững vàng, để Trương đại nhân nhìn một cái huynh đệ chúng ta võ đạo thiên phú! Chúng ta làm sao có khả năng không sánh bằng một cái nhóc con!"

Chiến sĩ dự bị doanh hán tử, đều kìm nén một hơi đây, trước Trương Vũ Hiền xem thường bọn họ, trong lời nói thoại ở ngoài ý tứ đều là, thực sự không tìm được người, không thể không kéo bọn họ cho đủ số.

Điểm này, bọn họ cũng nhận, có thể một mực Trương Vũ Hiền nhưng cực kỳ tôn sùng Dịch Vân bệnh này cây non, bọn họ có thể nào chịu phục rồi!

Vốn cho là theo Trương Vũ Hiền tập võ thời điểm có thể nâng một lần cối đá, đây là bọn hắn trường hạn, vừa có thể tinh tướng, có thể ung dung nghiền ép Dịch Vân, không muốn quá du sắp rồi.

Ai có thể cũng không muốn tu luyện nội dung dĩ nhiên là ăn thụ!

Quả thực là thiên lỗi lẫn!

"Không phải là ăn thụ ăn quan âm thổ sao, lão tử sợ cái điều, ca mấy cái, ăn! Vượt trên Dịch Vân này con gà con còn không là cùng chơi tự."

Triệu Thiết Trụ càng nghĩ càng nén giận, những kia hán tử không dám ăn, hẳn một mực liền muốn ăn nhiều, hẳn liền không tin luyện sẽ không Thôn Trượng Thuật.

Lúc này, Dịch Vân đã không nhanh không chậm, ăn hai cân nhiều quan âm thổ, quan âm thổ ở trong dạ dày nở, cảm giác trong dạ dày lại như là nhét vào khối chì, vẫn đi xuống trụ.

Dịch Vân cái bụng bắt đầu đau.

Loại này đau đớn, vừa bắt đầu còn không rõ hiện ra, sau đó biết càng lúc càng kịch liệt, cuối cùng đem người tươi sống đau chết.

Ngay vào lúc này, Dịch Vân bên tai đột nhiên vang lên một thanh âm, "Theo ta, làm này mười hai cái động tác."

Dịch Vân ngẩng đầu lên, chỉ thấy Trương Vũ Hiền trạm ở trước mặt mọi người, ánh mắt chính rơi vào trên người mình, mang theo một tia cổ vũ mỉm cười.

Sau đó, Trương Vũ Hiền động.

Rất khó hình dung Trương Vũ Hiền động tác đến cùng là cái gì, bóng người của hắn tựa hồ đột nhiên trở nên mơ hồ không rõ, phảng phất đứng ở dị độ thời không, cùng ngoại giới cắt đứt liên hệ.

Hắn một động tác tiếp một động tác biểu thị đi ra, mỗi một cái động tác đều do dị cực kỳ, thế nhưng lẫn nhau nối liền lên, rồi lại làm cho người ta một loại nước chảy mây trôi cảm giác.

Trương Vũ Hiền tốc độ tự nhanh tự chậm, tựa hồ ẩn chứa một luồng khó có thể nói rõ thần vận.

Những động tác này rõ ràng rơi vào người trông đen bên trong, rồi lại vô căn cứ, tựa hồ là ảo cảnh bên trong ảo giác.

Mộng..

Dịch Vân trong lòng đột nhiên sinh ra cái ý niệm này, hắn xem Trương Vũ Hiền động tác, lại như là ở làm một giấc mộng.

Người nằm mơ thời điểm, ở trong mơ nhìn thấy rất nhiều thứ, đã nói, đều phi thường chân thực, phi thường rõ ràng.

Thậm chí người ở trong mơ điều ngữ hàng loạt, xuất khẩu thành chương, làm ra duyên dáng câu thơ.

Liền chính người đều cảm giác mình ở trong mơ tài hoa thực sự là quá tốt rồi, nhưng là người chính là không nhớ rõ chính mình viết, nói rồi chút gì.

Vừa tỉnh lại, càng là toàn bộ quên.

Hiện tại Dịch Vân xem Trương Vũ Hiền động tác, liền sinh ra như vậy ý niệm kỳ quái.

Này "Thôn Tượng Thuật", thật sự chỉ là một bộ cơ sở công pháp sao? Tại sao cảm thấy nó muốn so với "Long Cân Hồ Cốt Quyền" còn thần diệu hơn?

Dịch Vân cảm giác khó có thể tưởng tượng.

Mà lúc này, Trương Vũ Hiền đã ngừng lại, tuy rằng rất nhiều động tác không thể nhớ rõ, thế nhưng Dịch Vân vẫn là biết, vừa này Trương Vũ Hiền đem cái trò này động tác làm ba lần!

"Được rồi, đây chính là Thôn Tượng Thuật mười hai cái động tác, các người nghe theo đi, làm ra những động tác này đến, các người Thôn Tượng Thuật sẽ có một chút thành tựu, tiêu hóa một ít quan âm thổ, căn bản không thành vấn đề."

Cái...cái gì?

Nghe được Trương Vũ Hiền, Triệu Thiết Trụ mọi người mắt to trừng mắt nhỏ!

Vừa này Trương Vũ Hiền đã làm gì?

Bọn họ liền cảm thấy mắt nhất hoa, Trương Vũ Hiền thân thể quơ quơ, xuất hiện một đồng tàn ảnh, sau đó hắn liền lại trạm trở lại.

Có mấy người thậm chí cảm thấy, chính mình vừa này là không phải hoa mắt, xem đồ vật ra bóng chông.

Bọn họ căn bản không làm rõ tình huống, chiếu Trương Vũ Hiền động tác tới làm, làm sao có khả năng!

"Có vấn đề gì không?"

Nhìn chiến sĩ dự bị doanh rất nhiều người sắc mặt khó coi, Trương Vũ Hiền hỏi.

"Có... Có vấn đề..." Triệu Thiết Trụ nuốt từng ngụm nước bọt, gian nan đặt câu hỏi: "Như... Nếu như không thể học được người... Động tác của người, vậy chúng ta ăn quan âm thổ cùng gỗ, sao... Làm sao bây giờ?"

Triệu Thiết Trụ cảm giác mình hầu như không hi vọng, phức tạp như vậy, hắn liền không nhận ra không hiểu động tác, ba ngày nay, hắn sợ là dù như thế nào đều không học được!

"Hả?" Trương Vũ Hiền hơi nhượng mảy, tựa hồ không thèm để ý Triệu Thiết Trụ ngớ ngẩn vấn đề, hắn không nhận được nói: "Đi nhà cầu thời điểm sở trường chỉ hoặc cây thăm bằng trúc chụp một chụp, có thể sẽ không chết, nhớ tới không muốn uống nước."

Trương Vũ Hiền này lời nói xong, Triệu Thiết Trụ đám người nhất thời cảm thấy như là nuốt một cân đại tiện như thế, vẫn là ở dạ dày bên trong lên men chừng mấy ngày loại kia.

Về mặt đó, quả thực muốn nhiều đặc sắc có bao nhiêu đặc sắc.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Thần vận

Đi mẹ nhà hán, đây là đang đùa lão tử sao?

Triệu Thiết Trụ tan vỡ, này tên gì Thôn Tượng Thuật a, không mang theo đùa người khác như vậy!

Rất đánh nữa sĩ dự bị doanh thành viên, đã không để ý hình tượng bắt đầu dùng ngón tay khu cổ họng, muốn đem vừa nãy ăn quan âm thổ cùng gỗ phun ra.

Nhưng mà, này mao dùng không có, bởi vì quan âm thổ dính tính rất lớn, ăn được dạ dày bên trong liền xuống trầm, sau đó dính kết cùng nhau, cuối cùng thành một cả khối, muốn phun ra đều rất khó.

Chiến sĩ dự bị doanh hán tử, liền mặt đều phun ra, nhưng chỉ phun ra một ít gỗ vụn tiết, quan âm thổ còn dính kết ở trong dạ dày đây.

Trong lúc nhất thời, từng cái từng cái hán tử tất cả đều ngu ngốc.

"Trương đại nhân, ngài chó cùng chúng tiểu nhân đùa giỡn a, vừa nãy động tác kia, chúng ta căn bản là nhìn không hiểu a!" Rất nhiều hán tử nhanh khóc.

"Loại động tác này, làm sao có khả năng có người học được biết!"

Đối mặt những này chiến sĩ dự bị doanh thành viên oán giận, Trương Vũ Hiền vẻ mặt lạnh lùng, hán chỉ là đem Thôn Tượng Thuật mười hai cái động tác lại làm một lần, lần này, hán có ý định tri hoãn tốc độ, xem như là để chiến sĩ dự bị doanh người thấy rõ một điểm.

Nhưng mà, Dịch Vân lại phát hiện, khi Trương Vũ Hiền tri hoãn động tác thời điểm, động tác này trong lúc đó, vô hình trung liền thiếu một cỗ thần vận!

Mà một mực này cỗ thần vận, mới như là này bộ động tác tinh hoa!

"Ta đến thử xem!"

Ngay vào lúc này, Liên Thành Ngọc đứng dậy.

Vừa nãy Liên Thành Ngọc ăn quan âm thổ cùng gỗ cũng không ít.

Liên Thành Ngọc, đến cùng là có mấy phần ngộ tính, hán miễn cưỡng đem Trương Vũ Hiền động tác biểu thị một lần, nhưng trên thực tế, động tác đã nghiêm trọng biến dạng.

Đương nhiên, điều này cũng làm cho là Dịch Vân có thể thấy, như Triệu Thiết Trụ mọi người, đã sớm bội phục đến phục sát đất.

"Liên công tử, thật là thần nhân!"

"Lợi hại, loại động tác này cũng có thể làm đi ra!"

Triệu Thiết Trụ mọi người bắt đầu nịnh nọt tăng bốc, trong lòng bọn họ xác thực đối với Liên Thành Ngọc cực kỳ bội phục, cảm giác Liên Thành Ngọc đã điều bạo.

Nhưng là Trương Vũ Hiền đánh giá Liên Thành Ngọc một lúc, chỉ là thần nhiên nói: "Vẫn tính tầm tạm."

Câu này đánh giá, để Liên Thành Ngọc trong lòng có chút cảm giác bị thất bại, động tác này xác thực quá khó, mình làm thành bộ dáng này, hán là vô cùng tốt.

Trương Vũ Hiền nhưng chỉ nói là "Tầm tạm", yêu cầu quá cao đi.

Liên Thành Ngọc từ trước đến giờ đối với thiên phú của chính mình có tự tin, hán cảm thấy không phải là mình làm không được, mà là Trương Vũ Hiền yêu cầu quá nghiêm ngặt, tiếc rẻ đối với mình ca ngợi.

Mà lúc này, Liên Thành Ngọc phát hiện, Trương Vũ Hiền ánh mắt tập trung ở một cái nào đó nơi, Liên Thành Ngọc theo nhìn sang, liền nhìn thấy Dịch Vân.

Dịch Vân chính nhắm mắt lại, tựa hồ đang chờ ra.

Liên Thành Ngọc trong lòng cười gằn, tiểu tử này, trước ăn nhiều như vậy gỗ cùng quan âm thổ, hiện tại cái bụng hán là rất đau đi.

Này Thôn Tượng Thuật như thế khó, một bộ động tác huyền diệu vô cùng, hán một cái mười hai tuổi tiểu hài tử, làm sao có khả năng học được biết, ngày hôm nay tốt nhất phình vỡ hán cái bụng, trực tiếp đau chết hán!

Bởi vì Trương Vũ Hiền đối với Dịch Vân tán thưởng, Liên Thành Ngọc vẫn đối với Dịch Vân ôm có rất lớn địch ý.

Mà lúc này Dịch Vân, đã hoàn toàn chìm đắm ở bên trong thế giới của mình.

Liên Thành Ngọc động tác Dịch Vân chỉ nhìn một nửa liền không thấy, bởi vì Liên Thành Ngọc chỉ có rất ít mấy cái động tác miễn cưỡng chuẩn xác một

điểm, mà chính là này mấy cái miễn cưỡng chuẩn xác động tác, Dịch Vân phát hiện, chúng nó hết thấy ít đi thần vận!

Từ một điểm này trên, Dịch Vân bỗng nhiên lĩnh ngộ được cái gì, hần nhảm hai mắt lại, bắt đầu không ngừng hồi tưởng, suy nghĩ.

Ở Dịch Vân trong đầu, Trương Vũ Hiền động tác, như là chiếu phim bình thường một lần một lần chiếu lại.

Dịch Vân đột phá kinh mạch cảnh sau, ngũ giác vô cùng nhạy cảm, Trương Vũ Hiền động tác mặc dù nhanh, thế nhưng Dịch Vân như trước có một phen đặc biệt lĩnh ngộ.

Thêm vào hần làm người hai đời, ngộ tính rất cao, biến ý thức lại được từ tính năng lượng cùng kinh mạch năng lượng song trọng tâm bổ, Dịch Vân trong đầu Trương Vũ Hiền động tác càng ngày càng rõ ràng, đầu tiên là ngoại hình ngưng tụ, đón lấy, chậm rãi mỗi một cái động tác đều có thần vận.

Dịch Vân phát hiện, này Thôn Tượng Thuật cực kỳ huyền diệu.

Đầu tiên là dạ dày ăn khó tiêu nhất hóa, cũng không dễ dàng sắp xếp ra đồ vật, sau đó thông qua cái trò này huyền diệu động tác đến rèn luyện dạ dày.

Những động tác này, nếu như là chú trọng chúng nó ngoại hình, như vậy động tác thần vận liền bắt đầu dĩ muốn giảm thiểu.

Mà nếu như muốn thể hiện xuất thần vận đến, ngoại hình liền không nữa có.

Đây là một bộ rất thần kỳ bí pháp!

Dịch Vân trong lòng sản sinh ý nghĩ thế này, cảm giác Thôn Tượng Thuật huyền diệu tính, thậm chí ở "Long Cán Hồ Cốt Quyền" bên trên, nhưng là tại sao nó sẽ trở thành Cẩm Long Vệ trấn quân thuật, hơn nữa ở cơ sở lưu truyền rộng rãi ra đây?

Hiện tại không phải đi lúc nghĩ những thứ này, Dịch Vân theo trong đầu cảm giác, chậm rãi duỗi ra hai tay.

Đột nhiên, Dịch Vân chuyển động, hần hai mắt vì đóng, không biện phương hướng, chỉ dựa vào trong đầu một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu cảm giác, bắt đầu diễn dịch Trương Vũ Hiền động tác.

Một cái lại một cái, Dịch Vân dòng suy nghĩ càng ngày càng sáng tỏ, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Thậm chí, người khác nhìn Dịch Vân có một loại Dịch Vân bóng người mơ hồ cảm giác!

Trương Vũ Hiền con mắt lập tức sáng.

Dịch Vân, dĩ nhiên lần thứ nhất luyện tập Thôn Tượng Thuật, liền mô phỏng ra Thôn Tượng Thuật một tia thần vận! Này cùng tu vi, gân cốt đều không có quan hệ gì, mà là cùng ngộ tính có quan hệ.

Thôn Tượng Thuật độ khó, kỳ thực chính là ở lĩnh ngộ trên, lĩnh ngộ Thôn Tượng Thuật cái trò này động tác bên trong thần vận, Trương Vũ Hiền chính mình, cũng là dùng rất lâu thời gian, mới luyện thành Thôn Tượng Thuật, trong thời gian này, Trương Vũ Hiền ăn quan âm thổ cũng nhận hết tội.

Dịch Vân tiểu tử này, ngộ tính cũng như thế cao!

Mà chiến sĩ dự bị doanh Triệu Thiết Trụ mọi người, nhìn thấy Dịch Vân động tác, cũng đều là toàn sững sờ, bọn họ không biết Thôn Tượng Thuật huyền diệu, nhưng là liền coi như bọn họ lại xuẩn cũng nhìn ra rồi, Dịch Vân động tác tuyệt đối không phải tùy tiện làm làm, bởi vì bọn họ Dịch Vân động tác, dĩ nhiên cũng sinh ra một loại tựa hồ xem không hiểu ảo giác!

"Chuyện này... Tiểu tử này..."

Một đám hán tử đều bối rối, bọn họ không cần phán đoán Dịch Vân động tác đến cùng có hay không tiêu chuẩn, bởi vì chỉ cần xem Trương Vũ Hiền lúc này càng ngày càng sáng con mắt, bọn họ phải ra một cái để bọn họ cực kỳ ử rừ sự thực, vậy thì là Dịch Vân, thật sự đã diễn dịch ra Thôn Tượng Thuật!

"Sao có thể có chuyện đó, này sinh ra đệ tiện tiểu nô tài, chỉ xem hai lần liền học được Trương đại nhân động tác?"

Triệu Thiết Trụ mọi người, căn bản liền không biết Trương Vũ Hiền động tác biểu thị mấy lần, bọn họ chỉ là xem Trương Vũ Hiền động tác mơ hồ hai lần, liền cho rằng động tác của hần biểu thị hai lần.

"Như vậy khó động tác, hần dĩ nhiên có thể học được?"

Chiến sĩ dự bị doanh thành viên đều cảm thấy không thể nào tiếp thu được, cho tới nay, bọn họ đều là hơn người một bậc, mơ hồ, bọn họ cũng cảm giác mình xem như là Liên Thị Bộ Tộc giai tầng thống trị.

Nhưng là hôm nay, bọn họ lại bị một cái hạ đẳng bản dân bò tới trên đầu, áp chế gắt gao.

Bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo nâng cội đá, ở trong mắt Trương Vũ Hiền không đáng giá một đồng, mà Trương Vũ Hiền giáo đồ vật của bọn họ, bọn họ nhưng hoàn toàn không học được.

Coi như là trong bộ tộc chói mắt nhất tân tinh Liên Thành Ngọc, cũng tựa hồ là bị Dịch Vân che xuống rồi!

Liên Thành Ngọc nắm chặt nắm đấm, trong ánh mắt, ẩn chứa sâu sắc sự phẫn nộ cùng cảm giác bị thất bại, này một tia cảm giác bị thất bại, chậm rãi, diễn biến thành lạnh lẽo sát cơ! (lại nói chân vũ ngày hôm trước trên tam giang che, cảm tạ biên tập z đại cùng thủy mặc đại đại chăm sóc, các vị có tam giang phiếu, có thể thuận lợi bỏ ra, nếu như là điện thoại di động đọc sách, có chút phiền phức coi như oa.)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Nhân sinh thống khổ nhất sự

Dịch Vân vẫn ở lập lại Thôn Tượng Thuật mười hai cái động tác, những động tác này, chẳng biết vì sao, phi thường tiêu hao thể lực, Dịch Vân nằm ở nửa mê nửa tỉnh trạng thái, cái trò này động tác đánh năm lần sau khi, hắn đã kiệt sức!

Dịch Vân mở mắt ra, lại phát hiện, bụng mình nóng rực cực kỳ, như là hỏa!

Trên người hắn từng luồng từng luồng sức mạnh, toàn bộ hướng về bụng tuôn tới, rất nhiều máu dịch, năng lượng, cuộn cuộn không dứt!

Người bình thường, ăn no cái bụng sau, thân thể dòng máu biết càng nhiều dâng tới dạ dày, dùng để tiêu hóa ăn đi dinh dưỡng.

Hiện tại Dịch Vân chính là tình huống như thế, thể nhưng càng cường liệt hơn gấp trăm lần.

Dịch Vân cảm giác mình nếu như ý nghĩ hơi động, toàn thân khí huyết, cũng có thể ngưng tụ với tràng trong dạ dày, coi như là đinh sắt pha lê, cũng có thể tiêu hóa hết!

Nguyên bản ăn quan âm thổ sau phúc trường cảm đã hoàn toàn biến mất rồi, ở dạ dày cường mạnh mẽ nhúc nhích bên trong, đã ngưng tụ lên quan âm thổ toàn bộ bị đánh tan.

Dịch Vân ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện, tất cả mọi người đều ở nhìn hắn, Trương Vũ Hiền là mặt mỉm cười, mà chiến sĩ dự bị doanh người, nhưng là kinh ngạc, đồ kị, cảm thù.

Lúc này, Liên Thành Ngọc mỉm cười hướng về Dịch Vân đi tới.

"Dịch Vân, ta phục rồi."

Liên Thành Ngọc nói như vậy, ở Dịch Vân ánh mắt kinh ngạc dưới, hắn thân thiết vỗ vỗ Dịch Vân vai, "Dịch Vân, nói thật, trước ta cũng hoài nghi ngươi có phải là gặp may mắn mới thông qua sơ tuyển, hiện tại ngươi chứng minh chính mình, ta xin lỗi ngươi, thật không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thiên phú như thế!"

Liên Thành Ngọc hào không tiếc rẻ chính mình ca ngợi, "Trước đây để ngươi lên núi hái thuốc, là khuất mới, từ hôm nay trở đi, ngươi tiến vào chiến sĩ dự bị doanh, Liên Thị Bộ Tộc cũng sẽ trọng điểm bồi dưỡng ngươi!"

"Đáng tiếc a, lần này thần quốc tổng tuyển cử chỉ còn dư lại gần gần mấy thời gian mười ngày, đều do ta trước không thể phát hiện thiên phú của ngươi, để ngươi hoang phí thời gian, hiện tại ngươi chỉ còn mấy chục ngày tới tập võ, dù như thế nào cũng không thể thông qua thần quốc tổng tuyển cử..."

"Bất quá không liên quan, ngày sau ngu huynh nếu như trở thành thần quốc chiến sĩ, tất nhiên ngược lại trợ giúp Dịch Vân ngươi, để ngươi có một ngày, cũng đi ra đại hoang, đến thời điểm, dưỡng dục chúng ta Liên Thị Bộ Tộc, cũng có thể theo vinh quang một phen, thậm chí tập thể thiên nhập trong thành thị!"

Liên Thành Ngọc nói tới tình chân ý cắt, hắn đôi mắt kia, cũng nhìn không ra nửa điểm giả bộ biểu hiện.

Nếu như không phải biết rõ Liên Thành Ngọc là cái cái gì mặt hàng, Dịch Vân cảm giác mình đều sẽ bị hắn lừa!

Biết người biết mặt nhưng không biết lòng, chỉ cần hơi hơi tinh thông che giấu chính mình nội tâm tiểu nhân, vậy căn bản rất khó từ khuôn mặt của hắn về mặt để phán đoán đối phương nội tâm.

Hiện tại Liên Thành Ngọc chính là như vậy.

Dịch Vân rất rõ ràng, hần tất cả những thứ này, đều là diễn xuất đến cho Trương Vũ Hiền xem.

Chờ đến Trương Vũ Hiền vừa đi, Liên Thành Ngọc sẽ trở mặt.

Liên Thành Ngọc làm sao có khả năng khoan dung chính mình trưởng thành?

Dịch Vân cộc lốc cười cợt, nói với Liên Thành Ngọc: "Cảm tạ Liên công tử, tiểu tử sẽ không để cho công tử thất vọng."

Xem Dịch Vân như thế trên nói, Liên Thành Ngọc mỉm cười liên tục. Hần nơi nào lại sẽ nghĩ tới, Dịch Vân mười hai tuổi hài đồng bề ngoài dưới, trải nghiệm của hắn nhưng muốn so với Liên Thành Ngọc còn muốn phong phú hơn nhiều.

Liên Thành Ngọc lại nói một chút cổ vũ, lúc này mới xoay người lại, nói với Trương Vũ Hiền: "Trương đại nhân, học sinh ngu dốt, ngộ tính không kịp dịch Vân tiểu huynh đệ, vừa này Thôn Tượng Thuật vẫn không có thể học được, kính xin Trương đại nhân lại vì là học sinh biểu thị một lần."

Vừa nhưng đã quyết định chủ ý thu sau tính số, Liên Thành Ngọc ở bề ngoài hiển lộ hết khiêm tốn, nhưng là Triệu Thiết Trụ mọi người, nghe xong Liên Thành Ngọc, nhưng trong lòng uất ức hồng rồi.

"Liên công tử..."

Triệu Thiết Trụ trong lòng sốt sắng, Liên Thành Ngọc làm sao có thể thương thức Dịch Vân, nói lời như vậy...

"Câm miệng, mấy người các ngươi, thực sự là giả áo túi com, bình thường bộ tộc thật lương thật thịt cung cho các ngươi, ngày hôm nay một chiều Thôn Tượng Thuật, học thành bộ dáng này, quả thực mất mặt, còn không cố gắng cố gắng, các ngươi lẽ nào thật sự muốn bởi vì ăn quan âm thổ mà no chết?"

Liên Thành Ngọc vừa nhắc tới "No chết" cái từ này, Triệu Thiết Trụ đám người sắc mặt nhất thời biến đổi, đúng đấy, này không phải là đùa giỡn, nếu như hoàn toàn không học được, bọn họ toàn bộ đều muốn bàn giao rồi!

Nhìn thấy Liên Thành Ngọc xử sự thỏa đáng, ngôn ngữ cũng khéo léo, Trương Vũ Hiền khẽ gật đầu, Liên Thành Ngọc thiên phú không tệ, cũng có lãnh đạo tài năng, cũng coi như là một nhân tài.

Trương Vũ Hiền nói: "Này một chiều Thôn Tượng Thuật, ăn vận gọn, quan âm thổ, chỉ là tới cắt bước giai đoạn, nếu như có điều kiện, kỳ thực ngày sau có thể đổi một ít ăn chứa bạo ngược năng lượng, rất khó tiêu hóa thiên tài địa bảo, như vậy luyện công hiệu quả càng cao hơn."

Câu nói này, Trương Vũ Hiền là đối với Liên Thành Ngọc ôn hoà vẫn nói, ở trong mắt Trương Vũ Hiền, cũng chỉ có Liên Thành Ngọc ôn hoà vẫn, tương lai có thể đi ra đại hoang, trở thành một tên chân chính võ giả.

Hắn lại chuyển hướng Triệu Thiết Trụ mọi người, nói rằng: "Đối với các ngươi mà nói, tuy rằng không có khả năng lắm có cơ hội đi ăn những kia thiên tài địa bảo, nhưng học được Thôn Tượng Thuật sau, ngày sau gặp phải nạn đói, ăn cỏ rơm : cái vỏ cây đều có thể đem tiêu hóa hoàn toàn, đối với các ngươi tiếp tục sinh sống, cũng có nhiều chỗ tốt, tu luyện Thôn Tượng Thuật, dù cho chỉ là học được một chút, đối với các ngươi đều rất nhiều ích lợi."

"Ta làm tiếp một lần, tốc độ chậm lại, các ngươi đều xem trọng, có thể hay không ngộ ra Thôn Tượng Thuật thần vận, liền xem chính các ngươi rồi!"

Trương Vũ Hiền nói, lại chuyển động.

Hắn quả thực hãm lại tốc độ, nhưng mà như trước không có thể chân chính dạy dỗ Triệu Thiết Trụ những người này.

Liên buổi tối hôm đó, Liên Thị Bộ Tộc rất nhiều nhà vệ sinh bên trong, đều là một mảnh tiếng quý khóc sỏi tru.

Có nói là, nhân sinh thống khổ nhất sự, không gì bằng đau bụng không tìm được WC, cuối cùng kéo đến đứng quần bên trong.

Nhưng so với hiện tại Triệu Thiết Trụ mọi người, cái kia chút chuyện này còn gọi sự sao?

Chân chính đến Triệu Thiết Trụ bước đi này, mới biết, có thể kéo ở đứng quần bên trong đã là cực kỳ hạnh phúc.

Tối hôm đó, Liên Thị Bộ Tộc duy nhất một cái đại phu, nhin một đại oa thuốc xổ, cho mỗi người chiến sĩ dự bị doanh người uống, nhưng là dù vậy, bọn họ vẫn là kéo không ra.

Bất đắc dĩ, bọn họ thật sự đến dựa theo Trương Vũ Hiền trước nói, dùng ngón tay chụp xuống đi, sau đó phát hiện ngón tay không đủ trường, lại đến cái dùng cây thăm bằng trúc.

Mà cây thăm bằng trúc đâm vào hoa cúc bên trong...

Mùi vị đó... Quả thực dục tiên dục tử.

Kỳ thực, dùng cây thăm bằng trúc chụp béo phệ cũng là cái việc cần kỹ thuật, một người rất khó hoàn thành này gian khổ nhiệm vụ, nhân làm căn bản không nhìn thấy a.

Bất đắc dĩ, bọn họ chỉ có thể "Trợ giúp lẫn nhau", một người cong lên cái mông, để hấn huynh đệ đến...

Hình ảnh kia quá đẹp, Dịch Vân quả thực không dám tưởng tượng.

Có thể làm cơ sở hữu bạo cúc không đáng kể chút nào, có thể làm cơ sở hữu chụp béo phê, đại khái mới là tình yêu chân thành đi.

Hơn nữa, chỉ cần nghe cái kia thâm trầm tiếng kêu, liền có thể tưởng tượng đối phương hoa cúc cảnh tượng thâm trầm, nói không chắc đều bị cây thâm bằng trúc chụp nát đi...

Ngày thứ hai tập hợp luyện công thời điểm, Triệu Thiết Trụ mọi người, từng cái từng cái mặt như màu đất, bước đi cùng tôm chân mềm như thế.

Một buổi tối không ngủ, không ngừng hưởng về nhà xí chạy, uống xong thuốc xổ cũng chỉ có thể lòi ra một ít vàng thủy đến, lần lượt dùng cây thâm bằng trúc...

Cái gọi là cực hình cũng chỉ đến như thế.

Bất quá thật ở tại bọn hấn ăn quan âm thổ cũng không coi là nhiều, dựa vào lần lượt ăn thuốc xổ, lần lượt hi sinh hoa cúc, còn không đến mức có người chết đi.

...

Ngày thứ hai luyện công thời điểm, Triệu Thiết Trụ những người này cũng không dám nữa ăn quan âm thổ, liền Trương Vũ Hiền hầu như là chỉ dạy Dịch Vân cùng Liên Thành Ngọc.

Trương Vũ Hiền lần này đến Liên Thị Bộ Tộc, cuối cùng liền ba ngày đều không có chờ đủ.

Chỉ là ngày thứ hai lúc buổi tối, Trương Vũ Hiền bên người mang theo một chiếc thẻ ngọc đột nhiên rung động lên, phát sinh một tiếng thanh minh.

Thẻ ngọc này là Cẩm Long Vệ dùng tới đưa tin dùng.

Nhìn thấy thẻ ngọc rung động sau khi đứng lên, Trương Vũ Hiền liền hơi thay đổi sắc mặt, hấn chỉ là lưu lại một tấm tờ giấy, liền sải bước hấn cự thú, sách thú chạy như bay, biến mất ở trong bóng đêm mịt mờ...

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Từng người mang ý xấu ri

Sáng sớm hôm sau, chiến sĩ dự bị doanh người đến thao trường, bọn họ đã biết rồi Trương Vũ Hiền rồi đi tin tức, đêm hôm qua, Trương Vũ Hiền sách thú chạy như bay âm thanh, có không ít người nghe được.

Đương nhiên, cũng bao quát Dịch Vân.

"Dịch Vân!"

Ở trên giáo trường, Liên Thành Ngọc rất xa gọi lại Dịch Vân, vẻ mặt như trước ôn hòa.

"Liên công tử, chuyện gì a?"

Dịch Vân cười, hấn rõ ràng, Liên Thành Ngọc hiện tại vẻ mặt ôn hòa, là làm dáng vẻ cho thôn dân xem.

Thao trường bên trên, mấy ngày nay xem trò vui thôn dân đều không ít, Liên Thành Ngọc tuy rằng đã sớm muốn diệt trừ Dịch Vân, thế nhưng hấn nhưng lại không thể ngay ở trước mặt thôn dân.

Nguyên nhân chính là, Dịch Vân chịu đến Trương Vũ Hiền thương thức, khi Trương Vũ Hiền hoàn thành nhiệm vụ sau khi, hấn có thể về Liên Thị Bộ Tộc đến tìm kiếm Dịch Vân.

Coi như Trương Vũ Hiền không trở lại tìm, cũng khả năng ở thần quốc tổng tuyển cử thời điểm, hỏi đến Dịch Vân tình huống.

Nếu như ngay cả Thành Ngọc thật sự ở trường hợp công khai ra tay với Dịch Vân, hà giận là hà giận, nhưng là bị nhiều như vậy dân chúng nhìn thấy, tất nhiên biết truyền ra, Liên Thành Ngọc cũng không thể đem Liên Thị Bộ Tộc người đều giết diệt khẩu.

Một khi chân tướng của chuyện bị Trương Vũ Hiền tra được, Liên Thành Ngọc tất nhiên bị liên lụy, vì lẽ đó Liên Thành Ngọc liền lùi lại mà cầu việc khác, dùng một loại chậm chậm mà ôn hòa phương thức, lặng lẽ diệt trừ Dịch Vân.

Liên Thành Ngọc không trở mặt, Dịch Vân tự nhiên mừng rỡ cùng Liên Thành Ngọc đánh thái cực, dù sao hiện tại thật sự xung đột lên, Dịch Vân giác đến thực lực của chính mình còn chưa đủ, huống hồ hoang cốt tinh hoa hãn còn không hấp thu xong đây.

"Dịch Vân, Trương đại nhân trước khi đi lưu lại một tấm tờ giấy cùng một hộp đan dược, tờ giấy bên trong dặn nói, đan dược là để cho hai người chúng ta. Ta cái kia một phần đan dược được tính mảnh liệt, tu vi thấp không thể ăn, mà đưa cho người cái kia một phần, thích hợp nhất cho võ đạo người mới học đánh căn cơ."

Liên Thành Ngọc nói tới mạch lạc rõ ràng, nếu như không phải biết cái tên này là cái người nào, Dịch Vân hầu như đều muốn tin là thật.

"Hà, đan dược! ?" Dịch Vân ánh mắt sáng lên, tựa hồ cực kỳ hưng phấn cùng chờ mong. "Trương đại nhân để lại đan dược cho ta?"

"Đúng đấy!" Nhìn thấy Dịch Vân dần dần đáng vẻ, Liên Thành Ngọc trong lòng cười gằn, quả nhiên là cái ngu ngốc, còn thật sự cho rằng có trên trời đi đĩa bánh chuyện tốt.

"Trương đại nhân thực sự là hùng hồn, hãn đối với hai người chúng ta, có dẫn đại ân, chúng ta ngày sau thắng chức rất nhanh, cũng không thể đã quên hãn!"

Liên Thành Ngọc vỗ Dịch Vân vai, dặn Dịch Vân, trong ánh mắt lóe lên nhàn nhạt sát cơ.

Trương Vũ Hiền đi rồi, ở Dịch Vân như vậy tiểu hài tử trước mặt, Liên Thành Ngọc đã không lại hết sức che giấu sát ý.

"Liên công tử nói tới là, tiểu tử sẽ không quên." Dịch Vân một bộ thành tâm thụ giáo vẻ mặt,

"Dịch Vân a, thiên phú của ngươi so với ta đều chỉ có hơn chứ không kém, lần này hoang cốt tinh hoa ngao luyện ra, ta cũng dự định phân ngươi một điểm, này hoang cốt tinh hoa, không chỉ quan hệ đến ngươi ta tiền đồ, càng quan hệ đến Liên Thị Bộ Tộc hơn ngàn hộ bách tính tương lai sinh hoạt, giao cho ai ta đều không yên lòng, vẫn là Dịch tiểu đệ ngươi tự mình đi chủ trì rèn luyện, ta mới có thể yên tâm a."

"Như vậy đi, ban ngày ngươi kế tục rèn luyện hoang cốt, mọi hoang cốt ngao luyện ra, ngươi huynh đệ ta hai người, đồng thời ăn vào hoang cốt tinh hoa, ta lại vì ngươi vận công, tranh thủ để ngươi đạt đến Phạm Huyết tầng hai khí trường cảnh giới, đến thời điểm, lại đem Trương đại nhân đan dược cho ngươi, để ngươi tu vi tiến thêm một bước nữa!"

Liên Thành Ngọc đang khi nói chuyện, hơi nhếch khóe môi lên lên, Dịch Vân biết, đây là trêu tức ý cười.

Không có Trương Vũ Hiền, theo Liên Thành Ngọc, chính mình một đứa bé, còn không là ở hãn cổ tay trong lúc đó tùy ý nhào nặn?

Coi như Liên Thành Ngọc thật sự vì chính mình chuẩn bị đan dược, hãn là cũng là một loại nào đó độc dược mạn tính, ăn đi khả năng toàn thân bại liệt, ở trong thống khổ chậm rãi chết đi.

Bất quá theo Liên Thành Ngọc, mặc kệ cái gì độc dược cũng không sánh bằng hãn mạng hoang cốt hãn độc, đây mới là khó giải tới dược, dùng hãn mạng hãn độc đưa Dịch Vân ra đi, không thể thích hợp hơn!

"Liên công tử bàn giao chuyện của ta, ta nhất định làm tốt!"

Dịch Vân vỗ bộ ngực bảo đảm, một bộ lời thề son sắt, nhiệt huyết thiếu niên đáng đáp.

Nói đến, ở Trương Vũ Hiền tiến vào Liên Thị Bộ Tộc thời điểm, hoang cốt rèn luyện kỳ thực vẫn không có đình quá, chỉ là bị chuyển đến liên thị dược sơn phụ cận.

Dù sao Trương Vũ Hiền tiến vào Liên Thị Bộ Tộc, giá một cái đại đỉnh ở trong thôn ngày đêm nhóm lửa cũng không quá thích hợp.

Liên Thành Ngọc muốn dùng hãn độc kế tục độc hại Dịch Vân, làm cho Dịch Vân thê thảm mà chết, đồng thời lại để cho bộ tộc bình dân không có bất kỳ phát hiện, đến thời điểm đến cái không có chứng cứ.

Mà Dịch Vân đây, đương nhiên là muốn thừa dịp cùng Liên Thành Ngọc hoàn toàn làm lộn tung lên trước, làm hết sức nhiều hấp thu hoang cốt năng lượng, đem tu vi tăng lên tới dẫn khí cảnh, vì chính mình tăng thêm nữa một lá bài tẩy.

Liên hai người từng người mang ý xấu riêng, ăn nhip với nhau, Dịch Vân vô cùng phấn khởi đi rèn luyện hoang cốt.

Đương nhiên, Dịch Vân vô cùng phấn khởi đáng vẻ, lạc ở trong mắt Liên Thành Ngọc, nhưng hoàn toàn là bên trong nhị thiếu năm biểu hiện.

"Này ngờ ngẩn, để hãn đi chết, hãn còn cao hứng như thế, thiên phú của ta dĩ nhiên ở ở phương diện khác không sánh bằng tên ngu ngốc này, quả thực

là si nhục!"

Liên Thành Ngọc cười lạnh một tiếng, theo bản năng vồ vồ bàn tay, đốt ngón tay phát sinh nhẹ nhàng cốt bạo tiếng.

...

Ba ngày không có hấp thu hoang cốt năng lượng, Dịch Vân đã sớm không thể chờ đợi được nữa.

Không có hoang cốt năng lượng bổ sung, Dịch Vân những ngày qua tu vi tiến triển rất chậm, hơn nữa lúc nào cũng cảm thấy trong bụng đói bụng.

"Tiểu tử thú, ngươi đi chết ở đâu rồi!"

Phụ trách rèn luyện hoang cốt mặt đen trắng đỉnh, nhìn thấy Dịch Vân sau khi, không vui nói.

Những này trắng đỉnh hai ngày nay ăn ở đều ở liên thị được trên núi, căn bản liên không biết Dịch Vân bị Trương Vũ Hiền tuyển chọn cũng tập võ sự tình.

Bọn họ trong ấn tượng Dịch Vân vẫn là cái kia bệnh ương tử đáng đáp, đối với Dịch Vân đương nhiên sẽ không có sắc mặt tốt.

Dịch Vân căn bản không để ý đến những này trắng đỉnh, hấn xe nhẹ chạy đường quen đi tới vị trí của mình bỏ củi.

Ngày hôm nay, hấn chuẩn bị toàn lực ứng phó, cuồng hấp hoang cốt năng lượng. Bởi vì Dịch Vân biết, thời gian của chính mình không hơn nhiều, Liên Thành Ngọc tính nhân nại e sợ duy trì không được mấy ngày.

Hấn nhất định phải mau chóng đột phá Phàm Huyết tầng năm dẫn khí cảnh.

Đối mặt bị ngọn lửa thiêu đốt đại đỉnh, Dịch Vân hít sâu một hơi, trong tầm mắt của hấn, đã bị vô tận điểm sáng tràn đầy.

Những điểm sáng này, lại như là tối ngon miệng mỹ thực, để Dịch Vân thèm ăn nhỏ dãi.

Đều đến đây đi, ăn no căng điều!

Dịch Vân trong lòng sinh ra ý niệm như vậy, lấy trái tim của hấn làm trung tâm, nhắc lên một cái vòng xoáy màu tím.

Trong nháy mắt đó, Dịch Vân cảm giác mình toàn thân đều nóng rực lên, từng dòng nước âm, dọc theo Dịch Vân trước đây không lâu mới thông suốt hai mạch nhâm đốc điên cuồng vận chuyển.

Sau đó, ở Dịch Vân tầm nhìn bên trong, đại đỉnh miệng đỉnh sáng lên một đạo tím hào quang màu đỏ, đếm không hết điểm sáng tranh nhau chen lấn từ "Khoảng cách tới thủy" trung phi ra, bách diệu hướng phượng bình thường hướng về Dịch Vân bay tới!

"Chuyện này..."

Dịch Vân đột nhiên ngẩn ngơ, những điểm sáng kia so với hấn dự liệu nhiều quá hơn nhiều, hầu như nối liền tuyến!

"Xèo xèo xèo!"

Quang điểm dường như mưa xối xả bình thường rơi vào Dịch Vân trong thân thể, tùy ý nhảy vào Dịch Vân kinh mạch.

Dịch Vân thân thể chấn động mạnh một cái, chỉ cảm giác kinh mạch của chính mình hầu như cũng bị căng nứt rồi!

Thống!

Mãnh liệt cảm giác đau đớn để Dịch Vân một con ngã xuống đất, mà những kia năng lượng, còn ở cuộn cuộn không ngừng tụ hợp vào Dịch Vân trong thân thể.

Nếu như những kia rèn luyện hoang cốt trắng đỉnh có thể nhìn thấy từ tính năng lượng ánh sáng, liền sẽ thấy Dịch Vân cả người, bị một tầng vàng sáng bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Bị thương

Dịch Vân ngày hôm nay nguyên vốn là dốc hết khí lực hấp thu hoang cốt năng lượng, nhưng mà hắn cũng không nghĩ tới, năng lượng mãnh liệt đến trình độ như thế này.

Vốn là ở Dịch Vân phòng chừng dưới, hắn ít nhất phải dùng năm, sáu thiên thời gian, mới có thể đem khối này hoang cốt năng lượng hấp thu xong toàn.

Nhưng là tình huống bây giờ là, Dịch Vân vền vẹn mấy giây hấp thu năng lượng, liền so với trước đây hai, ba ngày gộp lại hấp thu đến còn nhiều!

Cái này chẳng lẽ là mở ra kinh mạch sau kết quả?

Dịch Vân cảm nhận được trong cơ thể kinh mạch nóng rực, trong lòng đột nhiên hiểu rõ ra.

Đây là Dịch Vân đột phá Phàm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh sau đó, lần thứ nhất hấp thu hoang cốt năng lượng!

Mà ở này trước đây, Dịch Vân kinh mạch bế tắc, hắn chỉ có thể dựa vào thân thể đến hấp thụ hoang cốt bên trong năng lượng, thân thể có thể chứa đựng năng lượng cực kỳ có hạn, Dịch Vân chẳng mấy chốc sẽ ăn no.

Nhưng là kinh mạch một trận, vậy thì không giống nhau, kinh mạch bản thân liền là nguyên khí lưu chuyển đường nối, kinh mạch đối với năng lượng chứa đựng trình độ, hoàn toàn không phải thân thể có thể so sánh.

Kinh mạch, liền giống với năng lượng xa lộ, Dịch Vân đạt đến Phàm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh, liền giống với trong cơ thể năng lượng xa lộ mở ra.

Nguyên bản hoang cốt năng lượng là tràn đầy rót vào Dịch Vân thân thể, nhưng là hiện tại, năng lượng bằng thông qua kinh mạch xa lộ vọt thẳng nhập Dịch Vân trong cơ thể, hai người này hoàn toàn không thể so sánh.

Dịch Vân dù sao không có trải qua hệ thống kiến thức võ đạo học tập, căn bản không biết trong này khác biệt, vì lẽ đó không để ý, đem mình tổn thương, hơn nữa bị thương rất nghiêm trọng —— Dịch Vân kinh mạch mấy ngày trước vừa mới mở vừa mở rộng mở ra, sao có thể chịu đựng như vậy năng lượng mạnh mẽ xung kích.

Hắn lần này, trên căn bản đem hàn mẫn hoang cốt bên trong còn lại hết tẩy tinh hoa đều hút sạch sẽ rồi!

"Còn có chuyện như vậy... Hấp thu năng lượng quá nhiều đem mình làm thành bộ dáng này, quá oan."

Dịch Vân cảm giác mình rất suy, hắn kinh mạch toàn thân cảm giác đều muốn đứt đoạn mất, này lại như là hắn đi ăn hải sản bữa tiệc lớn, kết quả ăn được vị trường không tiêu hóa tiến vào bệnh viện.

Kỳ thực nếu như có thể lượng cường tới trình độ nhất định, thật có thể đem người kinh mạch nổ tung.

Này ở tu võ giới cũng không phải cái gì mới mẻ sự, phạm nhân ăn lên niên đại dược liệu tiêu hóa không được chết đi, võ giả ăn chính mình tiêu hóa không được hoang cốt xá lợi, trực tiếp bạo thể mà chết.

Kiểu chết này, thực sự uất ức, này theo Dịch Vân, cùng ăn cơm chết no cảm giác là như thế.

Dịch Vân chỉ cảm thấy trong cơ thể như là hòa, hắn yết hầu một ngọt, một ngum máu liền xông ra.

"Này, Tiểu Mao hầu tử, ngươi nằm trên đất làm gì? Già chết không làm việc sao?"

Một cái hán tử mặt đen tức giận mắng, hán tử kia có một đứa con trai gọi "Đầu lĩnh", mấy ngày trước hắn còn nắm "Đầu lĩnh" quở trách quá Dịch Vân.

"Tiên sư nó, không nghe thấy lão tử nói chuyện là không." Đầu lĩnh hắn cha nhìn thấy Dịch Vân còn nằm trên đất, nhất thời nổi nóng, hắn đem lưỡi búa ném, đang chuẩn bị lại đây đập Dịch Vân mấy đá, lại phát hiện Dịch Vân sắc mặt thảo trắng xám, thân thể nhẹ nhàng run rẩy, đặc biệt là lỗ mũi của hắn, lỗ tai đều chảy ra ngoài ra máu tươi.

Lần này, đầu lĩnh hắn cha há hốc mồm rồi!

Xảy ra vấn đề rồi!

Đầu lĩnh hắn cha tuy rằng không phải người tốt, không chỉ miệng độc còn yêu cướp đồ của người khác, nhưng là chân chính nhìn thấy muốn chết người thời điểm, hắn cũng sẽ hoang mang.

"Mau mau, báo cáo cho mặt trên, liền nói có người muốn chết rồi."

Đầu lĩnh hắn cha cùng một người đồng bạn nói rằng.

Này cũng không phải đầu lĩnh hần cha chú Dịch Vân, mắt thấy Dịch Vân đều thất khiếu chảy máu, thất khiếu chảy máu còn có thể không tử sao?

Ở này Liên Thị Bộ Tộc, chữa bệnh điều kiện bằng không có, vật tư nghiêm trọng thiếu thốn, tộc thân thể người sức đề kháng lại yếu, ở tình huống như vậy nhiễm phải cái bệnh thương hàn cũng có thể đi đòi nhà ma, huống hồ là thất khiếu chảy máu.

Ở đầu lĩnh hần cha xem ra, Dịch Vân đây là chắc chắn phải chết a!

"Ta nói Tiểu Mao hầu tử, người có thể đừng chết ở chỗ này a, muốn chết cũng hướng về chỗ khác na..." Đầu lĩnh hần cha nói như vậy muốn nắm Dịch Vân, nhưng là liền như thế đụng vào Dịch Vân tay, hần nhưng cảm giác mình tay như bị hòa thiêu như thế, để đầu lĩnh hần cha a kêu thảm thiết một tiếng, thân thể hần trực tiếp ngã xuống đi ra ngoài, đặt mông ngồi ở sài trên đồng lửa, đầu suýt chút nữa khai ở cái kia thiêu hồng trên chiếc đỉnh lớn, này muốn thật đập đi, tính mạng của hần cũng cơ bản bàn giao.

Dù là như vậy, đầu lĩnh hần cha cũng bị đốt một đồng tóc, sợ đến hần mặt như màu đất, tựa hồ vừa nãy có một luồng món đồ gì, theo hần đụng vào Dịch Vân tay chui vào trong thân thể hần.

"Làm sao khiến cho." Đầu lĩnh hần cha sợ hết hồn, chuyện như vậy quá quý dị, lại như là bị rấn cắn như thế. Cho tới hần đụng vào Dịch Vân cái tay kia hiện tại còn đang run rẩy đây.

"Làm sao? Làm sao?" Cái khác mấy cái tráng đinh vội vàng chạy tới.

Đầu lĩnh hần cha vẫn chưa hết sợ hãi, hần nói rằng: "Tiểu tử này không biết có phải là bị quỷ nhập vào người, chúng ta mau mau đi thông báo Liên công tử."

Đầu lĩnh hần cha nói, một cái nhóm lửa tráng đinh vội vàng đi báo cáo.

Đầu lĩnh hần cha suy nghĩ một chút, có chút sợ sệt nói với Dịch Vân: "Ta nói mao hầu tử... A không, ta nói tiểu huynh đệ, người đây là sao, người đến chịu đựng a, ta đã cho người đi gọi người, trong bộ tộc đại phu rất nhanh sẽ tới rồi."

"Đầu lĩnh" hần cha tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, kỳ thực hần cũng biết, trong bộ tộc chỉ có duy nhất bác sĩ, đối phương cơ bản là không có khả năng làm xuất thủ cứu trị Dịch Vân.

Thầy thuốc kia hầu như là chuyên môn vì là bộ tộc cao tăng phục vụ, bằng không toàn bộ tộc hơn một ngàn hộ người, ai cũng tìm hần xem bệnh, hần làm sao giải quyết được, coi như giải quyết được, thảo dược cũng không đủ dùng a, Liên Thị Bộ Tộc được liệu nhưng là rất quý giá.

Vì lẽ đó cùng khổ nhân gia bị bệnh, chỉ có thể dựa vào chính mình gánh vác, gánh vác không được liền tự sinh tự diệt đi, ngược lại tiện mệnh một cái.

"Ta nói tiểu huynh đệ, trước ta lòng tham nhất thời, đoạt người cháo ăn, người cũng đừng trách ta a."

Đầu lĩnh hần cha hoàn toàn không biết Dịch Vân bị Trương Vũ Hiền thương thức sự tình, hần mắt thấy Dịch Vân phỏng chừng là không chịu đựng nổi, liền ở Dịch Vân "Sắp chết" trước khai đao Dịch Vân, lo lắng Dịch Vân chết rồi sau hóa thành quỷ trả thù chính mình.

Đại hoang bên trong bách tính đa số rất mê tín, vậy đại khái là bởi vì mọi người sinh hoạt quá cực khổ, vì lẽ đó cần một cái ký thác tinh thần, bọn họ tin tưởng người xấu chết rồi muốn xuống địa ngục, người tốt chết rồi có thể đăng cực nhạc, nghèo khổ người chết rồi, còn có chuyển hi vọng sống sót, có thể đời sau đầu thai vào gia đình tốt.

Dịch Vân nghe được quả thực dở khóc dở cười, ta còn chưa có chết đây, liền bị như thế chú.

Bất quá nói đến, lần này cũng là trường giáo huấn, hấp thu hoang cốt tinh hoa quá nhiều, thật sự sẽ chết người.

Ngày hôm nay biến thành bộ dáng này, thực sự là đủ vận xui, cái gì gọi là vui quá hóa buồn, chính mình hiện tại, chính là tiêu chuẩn vui quá hóa buồn a.

...

Ở Dịch Vân trong cơ thể kinh mạch bị thương, thất khiếu chảy máu thời điểm, ở Liên Thị Bộ Tộc tộc lão đại viện, Liên Thành Ngọc cũng thu được tin tức, báo cáo người là Triệu Thiết Trụ.

"Liên công tử, khả khả, được kêu là Dịch Vân tiểu tử đột nhiên nhanh không được rồi, nghe nói là bị quỷ nhập vào người, sau đó mũi miệng đều tới ở ngoài mạo huyết đây!"

Nghe nói Dịch Vân có chuyện, Triệu Thiết Trụ trong lòng rất cao hưng, để tiểu tử người bị Liên đại nhân thương thức, lần này xong đời đi.

"Ồ?"

Liên Thành Ngọc nguyên bản đang luyện quyền, nghe được Triệu Thiết Trụ động tác của hần hơi dừng lại một chút, trong ánh mắt lóe qua một tia khoái ý về.

Cái gì quỷ nhập vào người, Liên Thành Ngọc cho rằng này bất quá là những kia ngu dân ngu xuẩn cái nhìn thôi, Liên Thành Ngọc nhận định, Dịch Vân sẽ như vậy, tự nhiên là hoang cốt hàn tính năng cùng hóa huyết đan giao nhau tác dụng kết quả.

Tiểu tử này, giờ chết đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Nhảy vào hẻm núi

Hàn mẫn hàn tính năng lượng nhập thể, hơn nữa hóa huyết đan tiêu hao người sức sống, sắp chết thời điểm, biểu hiện vẫn đúng là cùng Dịch Vân hiện tại có tương tự chỗ.

Đại khái chính là khẩu ói máu đen, sắc mặt tro nguội, tuy rằng không có như Dịch Vân thất khiếu chảy máu khuếch đại như vậy, bất quá này số ít không giống cũng không cái gì kỳ quái, dù sao mỗi người tình huống thân thể đều không giống nhau.

Mà ở Liên Thành Ngọc trong ấn tượng, Dịch Vân tuy rằng võ đạo thiên phú có vẻ như không sai, có thể dù sao tình huống thân thể rất kém cỏi, sinh mệnh lực của hắn căn bản không đủ hóa huyết đan đến tiêu hao, vì lẽ đó rất nhiều rèn luyện hoang cốt trắng đỉnh bên trong, trước hết không chịu được nữa chính là Dịch Vân.

"Này tiểu nô tài, đã vậy còn quá nhanh liền không chịu được nữa, ta vốn đang dự định cùng hắn nhiều chơi hai ngày, nhưng đáng tiếc, hắn như thế không trải qua chơi."

Liên Thành Ngọc hào không cho là Dịch Vân có bất kỳ may mắn thoát khỏi khả năng.

Bởi vì hàn mẫn hoang cốt hàn tính năng lượng, vốn là khó giải, đối với phạm nhân mà nói, tuyệt đối trí mạng, đừng nói là Dịch Vân, coi như là Liên Thành Ngọc chính mình, cũng xa xa không thể chịu đựng hàn mẫn hàn tính năng lượng, bằng không hắn thì sẽ không hi sinh nhiều như vậy tộc nhân đến vì hắn hấp thu hàn độc.

Loại này hàn tính năng lượng, chỉ có Hoang Thiên Sư ra tay mới có thể loại bỏ, nếu không thì, coi như Tử Huyết Chiến Sĩ cũng không dám dùng hàn mẫn hoang cốt tinh hoa!

Dịch Vân muốn chết, Liên Thành Ngọc trái lại có chút bận tâm, Trương Vũ Hiền chân trước mới đi, chân sau Dịch Vân sẽ chết, cần như thế xảo có thể hay không gây nên Trương Vũ Hiền hoài nghi đây?

Bất quá ngay cả Thành Ngọc cũng chỉ là thoáng lo lắng một tiểu dưới mà thôi, một giây sau, Liên Thành Ngọc liền tiếp tục luyện quyền.

Động tác của hắn như trước như nước chảy mây trôi, khiến người ta chọn không ra một tia tật xấu đến.

Mãi đến tận một bộ quyền đánh xong, Liên Thành Ngọc mới chậm rãi thu công, cẩn thận làm tốt mỗi một cái động tác tinh tế.

Sau khi dừng lại, Liên Thành Ngọc đột nhiên nghĩ tới điều gì, khóe miệng cong lên một đạo độ cong. Dịch Vân sự cho hắn một cái dẫn dắt!

"Không có gì ghê gớm, chết rồi sẽ chết, đừng ảnh hưởng hoang cốt rèn luyện." Liên Thành Ngọc âm thanh lạnh nhạt.

"Chỗ nào có thể đây, hoang cốt rèn luyện nhất định phải bảo đảm! Tiểu nhân đã để những kia trắng đỉnh kẻ tục làm việc, bất quá... Tiểu súc sinh kia thì thể xử lý như thế nào a? Có muốn hay không tiểu nhân ta tìm mấy cái huynh đệ, đi đem tiểu súc sinh kia treo lên đến, tiên thì sau khi, lại chặt cho chó ăn?"

Triệu Thiết Trụ khả khả cười nói, Dịch Vân tử, để Triệu Thiết Trụ xả được cơn giận. Hắn đến hiện tại hoa cúc đều còn đau đây, Triệu Thiết Trụ rất không lý đầu, đem chính mình hoa cúc gặp vận mệnh bi thảm, toàn bộ đều do ở Dịch Vân trên đầu.

Liên Thành Ngọc lạnh rên một tiếng, nói rằng, "Người đem Dịch Vân thi thể treo lên đến làm nhục, là muốn cho người cả thôn đều nhìn thấy sao? Đến thời điểm, mọi người còn tưởng rằng là chúng ta hại chết Dịch Vân, mọi Trương đại nhân chất vấn lên, ai tới đảm trách nhiệm này!"

"Vâng, Liên công tử nói đúng lắm." Triệu Thiết Trụ quát một cái miệng mình, "Tiểu nhân nghĩ chuyện quá đơn giản, vẫn là Liên công tử anh minh."

"Hừm, đem Dịch Vân thi thể kéo dài tới Khương Tiểu Nhu trong nhà đi, để hắn chết ở luyện cốt đại đình phụ cận cũng quá xúi quẩy rồi! Nhớ tới, mang tiểu súc sinh kia tới được thời điểm, nhất định phải xác nhận hắn là thật sự chết rồi quên đi, ta tự mình đến xác nhận đi."

Dịch Vân lần lượt chết rồi sống lại, Liên Thành Ngọc cũng là cảm thấy tà môn, mặc dù nói lần này hấn bên trong hoang cốt hàn độc, chắc chắn phải chết, thể nhưng Liên Thành Ngọc cũng muốn đích thân xác nhận một thoáng mới yên tâm.

"Khương Tiểu Nhu? Ha ha, không biết cô nàng này nhìn thấy đệ đệ bộ dáng này sẽ như thế nào đây!" Triệu Thiết Trụ khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn.

Liên Thành Ngọc biết, lấy Khương Tiểu Nhu tính cách cùng đối với Dịch Vân cảm tình, nhìn thấy Dịch Vân như vậy sợ là sẽ phải tại chỗ hôn mê.

Bất quá ngay cả Thành Ngọc cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc, đây là đại hoang, đây rầy giết chó, tàn nhẫn cùng thâm kịch, Liên Thành Ngọc muốn cho Khương Tiểu Nhu rõ ràng, chân chính đại hoang là ra sao.

Hắn sẽ không sùng bái bất luận cái nào nữ nhân, dù cho là mình thích.

Hắn là tương lai người bề trên, hắn muốn cho người đàn bà của hắn đều hiểu, là hắn, Liên Thành Ngọc, đưa các nàng từ cực khổ bên trong cứu ra, thưởng các nàng một miếng cơm ăn, cho các nàng một cái dung thân vị trí.

Các nàng muốn học cảm kích hắn, học được biết tốt xấu, học được lo sợ tát mết mặt mày hầu hạ hắn, hắn đối với nữ nhân nào khá một chút, đó là lớn lao ban ân, mà nếu là đối với nữ nhân nào không tốt thậm chí là tàn nhẫn, vậy cũng là hắn là, bởi vì không có hắn, những nữ nhân này đều ở trong đại hoang chết đi!

Đây là Liên Thành Ngọc bởi vì trong xương tự ti, còn có hấn với cái thế giới này căm hận, từ từ hình thành cố chấp tính cách cùng chương không muốn, hấn muốn trở thành một người thống trị, chúa tể bên người tất cả mọi người Vận Mệnh.

...

Dịch Vân có chuyện sau khi, rèn luyện hoang cốt tráng đỉnh môn, đều tin chắc Dịch Vân là bị quỷ nhập vào người, làm sao cũng không muốn đụng vào Dịch Vân.

Đùa giỡn, mọi Dịch Vân chết rồi, cái kia quỷ đòi đi mục tiêu, lên bọn họ thân có thể làm sao bây giờ?

Nếu như không phải không dám bỏ dưới chính ngao hoang cốt đại đỉnh, bọn họ đã sớm bốn phía chạy sạch.

Lúc này Dịch Vân, sắc mặt tái nhợt, trong lỗ mũi còn ở ra bên ngoài chảy máu đây.

Ngày hôm nay thực sự là đùa lớn rồi, dĩ nhiên một hơi đem hoang cốt bên trong năng lượng hút khô rồi!

Chính mình này tinh tế tiểu kinh mạch, chịu đựng như thế cường năng lượng không có từng tắc từng tắc tách ra Dịch Vân đã cảm ơn trời đất.

Mắt thấy trước có một cái tráng đỉnh đã trở lại mặt báo, Dịch Vân biết mình không thể ở chỗ này chờ xuống, chính mình hiện ở bộ dáng này, căn bản không thích hợp về thôn, Dịch Vân cũng không có đem mệnh giao ở trên tay người khác quen thuộc, hấn bây giờ, rơi vào Liên Thành Ngọc trên tay không hề lực phản kích.

"Muốn tìm một chỗ yên tĩnh, hãy mau đem trong cơ thể bạo ngược năng lượng tiêu hóa hết."

Dịch Vân nghĩ như vậy, đẩy lên thân thể, hướng về cách rèn luyện hoang cốt cách đó không xa một chỗ hẻm núi đi đến.

Này hẻm núi bên dưới, chính là Liên Thị Bộ Tộc đông sông.

Đông sông tới thủy, dòng nước chảy xiết, trước Dịch Vân luyện công hồ sâu thác nước, cũng là đông sông một phần.

"Tiểu tử... Người... Người làm gì."

Mắt thấy Dịch Vân hướng về hẻm núi đi đến, tựa hồ có nhảy sông xu thế, rèn luyện hoang cốt tráng đỉnh môn, mặt đều dọa trắng.

"Trúng tà rồi! Trúng tà rồi!" Đầu lĩnh hấn cha dọa sợ, hấn xem Dịch Vân ánh mắt mê ly, phỏng chừng căn bản không biết phía dưới chính là hẻm núi đi.

Người này nhảy xuống, thập tử vô sinh!

Hơn nữa dọc theo đông sông dòng nước đi xuống, chính là một cái đại thác nước, lại rút xuống cái kia thác nước bên trong, càng là bị chết không có chút hồi hộp nào.

"Ta... Chúng ta có muốn hay không ngăn hấn."

Một cái tráng đỉnh nuốt từng ngụm nước bọt, nhọc nhọc nói rằng.

Nhưng là nhưng không có người hưởng ứng, trời đất bao la, mạng của mình to lớn nhất.

Nếu như đi đụng vào Dịch Vân, bị quỷ nhập vào người làm sao bây giờ.

"Tiểu huynh đệ ngươi đều thương thành như vậy, phỏng chừng cũng không sống được, trường thống không bằng ngắn thống, ngươi nhảy xuống cũng được, cái kia... Dịch tiểu huynh đệ, chúng ta liền không tiễn ngươi, Hoàng Tuyền lộ trên đi được, chết rồi cũng đừng trách chúng ta a."

Đầu lĩnh hán cha tự mình an ủi nói rằng, đồng thời cũng là khuyên bảo Dịch Vân, sợ sau khi hán chết đến trả thù.

Mà lúc này, Dịch Vân đã đi tới hẻm núi một bên, hán kỳ thực đã khôi phục bộ phận nguyên khí, chỉ là trong cơ thể năng lượng hỗn loạn, có một dòng nước nóng ở hoành xông lên xông thẳng, để hán hết sức khó chịu.

Hiện tại Dịch Vân, cũng không phải suy yếu, ngược lại, toàn thân hán có sức lực dùng thoải mái, nhảy xuống hẻm núi, vật lộn sóng dữ, trái lại có thể đem nguồn năng lượng này phát tiết đi ra.

Hơn nữa cái này cũng là hán đào tẩu tốt nhất con đường.

Dịch Vân không chần chờ, một cước đạp không, trực tiếp lật rơi xuống vách núi.

Luyện cốt tráng đỉnh môn, đều là hít vào một ngụm khí lạnh, thất khiếu chảy máu tình huống ngã xuống nhập hẻm núi, coi như có chín cái mệnh cũng không đủ từ!

"Phù phù!"

Dịch Vân ngã vào giữa sông, này hẻm núi cũng có cao bốn mươi, năm mươi mét, liền như thế hạ vào trong nước, dù là Dịch Vân đã đạt đến Phàm Huyết bốn tầng, cũng cảm thấy suất toàn thân đau đớn, dù sao hán hiện tại không phải trạng thái tốt nhất.

Lúc này đã là mùa đông, nước sông lạnh lẽo, chỉ là bởi vì nước sông quá chảy xiết, mới không có đông lại.

Dịch Vân nước chảy bèo trôi, hán cảm giác năng lượng ở trong kinh mạch bừa bãi tàn phá, toàn thân đều phảng phất nổi lên đến rồi.

Dịch Vân kìm nén một hơi, ở trong sông bơi, vật lộn dòng nước!

Dịch Vân biết, chính mình sẽ trở thành dằm vẽ đạo đức như thế là bởi vì năng lượng hút vào trong cơ thể quá nhiều, những năng lượng này tiến vào trong cơ thể, nhất định phải tiêu hao hết, bằng không chúng nó thật sự biết đem kinh mạch của chính mình xông lên đoạn!

Bơi, chính là tiêu hao năng lượng một loại phương thức, lại thống cũng phải nhận.

Chỉ cần có thể lượng tiêu hao đến mình có thể chịu đựng trong phạm vi, thân thể của hán liền sẽ từ từ khôi phục như cũ.

Dịch Vân trong lòng tính toán, tiếp tục như thế, chỉ cần gần nửa canh giờ, hán sẽ bị dòng nước vọt tới trước hán tu luyện thác nước hồ sâu!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Vô pháp vô tướng, không trốn

Dòng nước càng ngày càng chảy xiết, Dịch Vân biết, chính mình cách thác nước đã rất gần rồi.

Hán không ngừng điều tiết chính mình hô hấp, để thân thể nằm ở trạng thái tốt nhất.

Trên địa cầu, có người khiêu chiến cao sáu mươi mét không nhảy cầu mà bắt từ, mà dòng sông này cái thác nước, độ cao ở 100 mét trở lên.

Dịch Vân tuy rằng tố chất thân thể vượt xa người thường, nhưng dù sao không có được quá chuyên nghiệp nhảy cầu huấn luyện, thêm vào hán hiện tại cũng không phải trạng thái đỉnh cao, như vậy trực tiếp nhảy xuống, như trước có rất lớn khiêu chiến.

"Àm ăm ăm!"

Dịch Vân đã nghe được thác nước va chạm hồ sâu âm thanh, gấp gáp dòng nước, đem Dịch Vân trực tiếp kéo tới.

Ở bên trong nước bốc lên vài vòng sau khi, Dịch Vân chỉ cảm thấy dưới thân hết sạch, không trọng cảm mãnh liệt kéo tới, tầm nhìn chợt bị bọt nước đầy rẫy, đã là trắng xóa một mảnh.

Hắn liền như vậy từ trăm mét cao bao nhiêu thác nước trên nhảy xuống.

Xa xa nhìn tới, hùng vĩ vách núi như là người khổng lồ bình thường đứng sừng sững ở chỗ đó, mà bên dưới vách núi buông xuống đến thác nước, đứng như là người khổng lồ trường kiếm trong tay, người khổng lồ liền như vậy chống kiếm, mũi kiếm hướng dưới, có một luồng không nói ra được khí thế.

Mà Dịch Vân, ở này giống như dải lụa cự kiếm trên, chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể điểm đen nhỏ, lấy tốc độ cực nhanh, hướng phía dưới xung kích!

"Phù phù!"

To lớn bọt nước bắn tung, như là một đóa nở rộ Bạch Liên.

Dịch Vân ra thủy trong nháy mắt xung kích, sức mạnh mẽ mẽ xung kích ở hán ngũ tạng lục phủ cùng toàn thân xương cốt cơ thịt, để Dịch Vân có loại thân thể đặt ở thiết châm trên, bị chui sắt rèn cảm giác.

Này tầng tầng một đòn, tựa hồ chui lỏng ra Dịch Vân bắp thịt, để Dịch Vân toàn thân đau nhức sau khi, nhưng lại có loại không nói ra được khoan khoái cảm.

Dịch Vân kim nén một hơi, xe nhẹ chạy đường quen trực tiêm mà xuống!

Hiện tại toàn thân hắn là hỏa, ngâm nhập này lạnh lẽo nước trong đầm, trái lại cảm thấy cực kỳ thoải mái.

Hắn liền như vậy, lẳng lặng lặn xuống, đạt đến trước đây chưa bao giờ đạt đến quá chiều sâu.

Mãi đến tận hán...

Roi xuống đáy nước!

Đây là Dịch Vân, lần thứ nhất lặn xuống này hồ sâu đáy nước!

Hồ sâu dưới nước, là tinh khiết cát đá, như là ngọc thạch đánh bóng đi ra giống như vậy, Dịch Vân thân thể cuộn lại, hai tay vờn quanh ôm chính mình hai chân, ở này hồ sâu dưới nước phảng phát ngủ.

Thời gian phảng phát mất đi khái niệm, Dịch Vân không biết quá bao lâu, chẳng qua là cảm thấy ngực cái kia từng trận cảm giác mát mẻ truyền đến, để hán không có bởi vì không thể thở nổi mà nghẹt thở.

Trong kinh mạch nóng rực, cũng bị này lạnh lẽo đầm nước chậm rãi làm lạnh, mà đến từ vơi đầm nước áp lực, như trước ở sự rèn đập Dịch Vân nội tạng...

Giờ khắc này Dịch Vân, có loại trở về cơ thể mẹ cảm giác, hán cảm giác mình lại như là cơ thể mẹ ** bên trong trẻ con, cùng thể gian tất cả ngăn cách...

Thân thể lại như hỏa, Dịch Vân ý niệm duy nhất, chính là đem những năng lượng này nhanh chóng tiêu hóa hết, bằng không năng lượng biết căng nứt kinh mạch của hán, hậu quả khó mà lường được.

Ở này nước ẩm tiếp cận linh độ hồ sâu bên dưới, Dịch Vân thân thể nhiệt lượng trôi đi đến rất nhanh, người như để trần là ở linh độ trong không khí, chỉ cần không ngủ thiếp đi, rất khó bị đông cứng tử, nhưng là nếu như nhảy vào linh độ trong nước đá, không cần mười phút sẽ bị triệt để đông cứng.

Nhiệt độ thấp, áp lực nặng nề, khuyết dưỡng, này ác liệt hoàn cảnh, xúc tiến Dịch Vân trong cơ thể hoang cốt năng lượng tinh hoa nhanh chóng tiêu hao, mà năng lượng tiêu hao quá trình, cũng là vì là Dịch Vân cải thiện thể chất, tẩy tịnh phạt tùy quá trình.

Thời gian trôi qua, dưới nước yên tĩnh không hề có một tiếng động, đầm nước cũng không có một chút nào lưu động, Dịch Vân phảng phát tiến vào một mảnh hoàn toàn độc lập thời không, vào lúc này không bên dưới, hán chỉ có thể nghe được chính mình chậm chậm mà lâu dài nhịp tim.

"Đừng! Đừng! Đừng!"

Một lần lại một lần, nhịp như chung đặt bình thường khoảng cách chuẩn xác.

Chậm rãi, Dịch Vân linh hồn phảng phát rời đi thân thể, trong đầu cái cuối cùng ý nghĩ cũng ngủ say, Dịch Vân cả người tựa hồ bị đóng băng lại.

Người ở thâm tiêm trạng thái, mất đi ý thức chắc chắn phải chết.

Nhưng là Dịch Vân tuy rằng mất đi ý thức, thế nhưng ngực hán từ tĩnh nhưng chậm rãi đập đều, đem năng lượng đưa đến Dịch Vân toàn thân các nơi.

Dịch Vân hoàn toàn tiến vào kỳ ảo quên tình trạng của ta, thân thể của hán mỗi một tế bào, đều ở rút lấy hoang cốt năng lượng, đối kháng lạnh giá, đối kháng dưới nước kinh người áp lực!

Kỳ thực, dù cho là "Long Cân Hồ Cốt Quyền" như vậy đỉnh cấp luyện thể quyền pháp, cũng rất khó toàn diện rèn luyện thân thể mỗi một tác máu thịt,

mặc kệ là "Mãnh Hồ Hạ Sơn" cũng được, "Long Đẳng Cửu Thiên" cũng được, luyện thể luôn có để sót địa phương.

Nơi nào để sót, nơi nào liền có thể trở thành võ giả thân thể nhược điểm.

Mà duy nhất một chiêu "Long Vũ Ưông Dương", mượn chất lỏng áp lực thật lớn, đều đều tác dụng ở võ giả thân thể mỗi một nơi, trên lý thuyết nói, xác thực có thể rèn luyện đến võ giả mỗi một tác máu thịt.

Nhưng mà lời tuy như vậy, bị vướng bởi thân thể cực hạn hạn chế, hầu như không có cái nào người chiến sĩ có thể thật sự đem "Long Vũ Ưông Dương" tu luyện tới cực hạn.

Muốn rèn luyện mỗi một tác máu thịt, đầu tiên muốn đi vào trạng thái vong ngã, bằng không thân thể trước sau sẽ phải chịu người nào ý thức điều tiết, mọi người biết theo bản năng sử dụng bọn họ mạnh mẽ và quen dùng thân thể bộ phận, tỷ như một người nếu như đem hết toàn lực đẩy ra một tảng đá, như vậy bọn họ biết không kim lòng được ở quen dùng trên tay, trút xuống càng nhiều sức mạnh.

Chỉ có chạy xe không tự mình ý thức, để mỗi một tế bào đều y theo chúng nó bản năng đến chống lại thủy áp lực cùng hàn khí, mới có thể làm được triệt để rèn luyện. Trạng thái này dưới, thân thể vắng theo chính là bản năng, đây chính là cái gọi là "Vô pháp vô tướng, không trống không ta" !

Tiến vào trạng thái vong ngã đã rất khó khăn, ở nước sâu bên dưới tiến vào trạng thái như thế này càng khó, bởi vì ở nước sâu bên dưới nếu như mất đi ý thức, cơ bản bằng tự sát!

Hiện tại Dịch Vân, tuy rằng mất đi ý thức, nhưng là theo Bản Nguyên Tử Tinh năng lượng tràn vào Dịch Vân trong huyết dịch, Dịch Vân đại não, kinh mạch, thân thể bộ phận đều chiếm được năng lượng thoải mái, thân thể cần hô hấp, là nhân là thân thể người tổ chức cần hô hấp tác dụng phóng thích năng lượng, hiện tại có Bản Nguyên Tử Tinh cung cấp năng lượng, dưỡng khí cũng có vẻ không trọng yếu.

Liên như vậy, Dịch Vân ở này nước sâu bên dưới, bất tri bất giác liền sững sờ rờn rã một ngày một đêm!

Xương cốt, nội tạng, mỗi một tế bào đều tựa hồ sống lại, chúng nó phảng phất có chính mình độc lập ý thức.

Mãi đến tận ngày thứ hai, mặt trời lên cao, Dịch Vân mới từ dưới nước chậm rãi hiện lên, như là một cái người chết chìm như thế, phù đến trên mặt nước...

...

Vân Hoang, làm Thái A Thần Quốc hai mươi bốn Man Hoang nơi một trong, bình thường ngoại trừ các bộ tộc lớn thủ vững Linh ở ngoài, trong hoang dã, ít dấu chân người!

Ở Vân Hoang bên trong, ngoại trừ nhân loại tụ tập Linh ở ngoài, còn có một loại địa phương, được gọi là "Cánh đồng hoang vu" !

Trong cánh đồng hoang vu, hoang lực lượng nồng nặc, mà những kia chân chính mạnh mẽ hoang thú, đều ngủ đông ở "Cánh đồng hoang vu" bên trong!

Thực lực không đủ võ giả, đi nhầm vào cánh đồng hoang vu, vậy thì chắc chắn phải chết rồi!

Nhưng là... Lúc này, Vân Hoang một mảnh "Cánh đồng hoang vu" khu vực biên giới, nhưng có một ông già, mang theo một cô thiếu nữ xuất hiện ở đây.

Ông lão trên người mặc một thân hoàng bào, thân hình thiên mạo, hạc phát đồng nhan, chỉ là con mắt của hắn có chút tiểu, xem ra bề ngoài xấu xí.

Bên cạnh hắn thiếu nữ vóc người gầy gò, xem ra mười sáu, mười bảy tuổi, nàng lông mày loan loan, con mắt dài nhỏ, một đôi mắt như trong suốt thu thủy giống như vậy, phi thường sạch sẽ.

Thiếu nữ ăn mặc áo vải phục, thô ráp quần áo tay áo phía dưới, lộ ra một đoạn bạch ngẫu bình thường cánh tay.

Thiếu nữ này màu da, bạch đến có thể nhìn thấy dưới da mạch máu.

Nói như vậy, màu da lấy trong trắng lộ hồng vì là đẹp, cái này cũng là khỏe mạnh tiêu chí, tên thiếu nữ này da dẻ như vậy trắng như tuyết, làm cho người ta một loại bệnh như tây, nhược không bị y cảm giác.

Chỉ là, nếu như nhìn lúc này tình cảnh, vậy thì hoàn toàn sẽ không như thế giác được.

Thiếu nữ này nguyên bản như ngọc bình thường tay, lúc này đã toàn màu đỏ tươi, đây là bị máu nhuộm đỏ, mà ở thiếu nữ trước người, nằm một con chết đi hung thú, con thú dữ này có tiểu trâu nghe to nhỏ, là bị thiếu nữ lấy sức một người chém giết!

Chương 44: Thiếu nữ Hoang Thiên Sur

"Lão sư, người không phải nói lần này chúng ta đi tây bắc thần hoang sao? Đến thời điểm, ta có thể đi chém giết thần hoang hoang thú, làm sao tới chớp nhất nhưng là vào Vân Hoang? Vân Hoang vị trí căn cứ nơi, mạnh mẽ hoang thú cũng không nhiều lắm đâu!"

Giọng cô gái uyển ước, vô cùng êm tai.

"Tây bắc thần hoang. . . Ai, người trời sinh âm mạch, thể lực không chống đỡ nổi, tây bắc thần hoang hoang thú khắp nơi, trong đó càng có cấp cao hoang thú tồn tại, người đối phó lên quá miễn cưỡng." Lão mập lắc lắc đầu.

"Được rồi, Tâm Đồng, cho người một phút thời gian, đem con này cấp sáu hung thú luyện thành cốt xá lợi, lại như trước nói, lần này là người rèn luyện, trừ phi dính đến nhân thân của người an toàn, bằng không sư phụ sẽ không xuất thủ."

Lão mập âm thanh nhàn nhạt, nói xong, hắn liền tìm một khối đá lớn đặt móng tới ngồi lên, bắt đầu ngắm phong cảnh.

Thiếu nữ nhẹ nhàng gật đầu, nàng ngón tay ở oản luân trên nhẹ nhàng một vết, lấy ra một khối đồng thau trần bàn, này trần bàn bên trên có khắc lít nha lít nhít phù văn.

Trần bàn vừa xuất hiện, liền bay đến trên bầu trời, đón gió mà lớn dần.

Rất nhanh, này trần bàn liền phòng lớn đến phòng ốc rộng rãi, sau đó, đầu kia cấp sáu hung thú trực tiếp bị này trần bàn bắt đầu hút, hóa thành một đạo ánh sáng chói lòa.

Bạch quang bên trong, này hung thú thi thể phảng phất bắt đầu cháy rừng rực, máu thịt của nó đều bị thiêu đốt, huyết nhục tinh hoa, toàn bộ rót vào xương cốt bên trong, chỉ là mười thời gian mấy hơi thở sau khi, này hung thú liền đã biến thành một bộ khung xương.

Lại quá mười thời gian mấy hơi thở, này khung xương bắt đầu chậm rãi nóng chảy, dung hợp. . .

Trong thời gian này, thiếu nữ ngón tay liên tục kết ấn, nàng mười ngón phi thường nhỏ dài, kết ấn thời điểm bởi vì tốc độ quá nhanh, lưu lại từng đạo từng đạo thâm hậu bóng ngón tay.

Từng đạo từng đạo trần phù bị nàng đánh ra, bay vào trần bàn bên trong, cùng xương thú dung hợp.

Không tới một phút thời gian, cái kia xương thú đã hoàn toàn bị thiêu đốt, cuối cùng ngưng tụ thành một viên chỉ có lớn chừng hạt đậu cốt xá lợi.

Nếu như ngay cả Thành Ngọc thấy cảnh này, nhất định sẽ hét lên kinh ngạc.

Hoang Thiên Sur!

Tên thiếu nữ này chính là một tên Hoang Thiên Sur!

Chỉ dùng không tới thời gian một phút, liền ung dung thoải mái luyện hóa một con cấp sáu hung thú, bức này thực lực đáng sợ, rất khó tưởng tượng nó dĩ nhiên biết thể hiện ở một cô thiếu nữ trên người.

Nếu như là thiếu nữ này ra tay, cái kia Liên Thị Bộ Tộc luyện hóa hàn mãng hoang cốt quả thực dễ như ăn bánh!

Cốt xá lợi rơi xuống ở tay của thiếu nữ tâm, thiếu nữ nhìn thấy này cốt xá lợi, yên mi nhưng hơi nhú lên, hiển nhiên không phải rất hài lòng.

"Còn chưa đủ tiểu."

Thiếu nữ lắc lắc đầu, mục tiêu của nàng, là đem cấp sáu hung thú ở một phút thời gian bên trong, luyện hóa thành chừng hạt gạo cốt xá lợi.

Bất quá bây giờ nhìn lại, cách cái mục tiêu này còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

"Tâm Đồng, không cần nóng ruột, người đã là sư phụ nhiều năm như vậy cất bước đại lục nhìn thấy quá tới có thiên phú Hoang Thiên Sur, nhưng đáng tiếc a. . ."

Lão mập nói, thờ dài một hơi, mười bảy tuổi tuổi tác, có thể ở trong vòng một khắc đồng hồ, đem một con cấp sáu hung thú luyện thịt mang cốt, luyện hóa thành chừng hạt gạo cốt xá lợi, phần này thành tựu, đã vượt qua lão mập lúc còn trẻ.

Nhưng mà đáng tiếc, cái này gọi là Tâm Đồng thiếu nữ nhưng là trời sinh âm mạch. Nàng màu da biết như vậy trắng xám, cũng là bởi vì trời sinh âm mạch.

Trời sinh âm mạch là cực kỳ hiếm thấy mạch tượng, chỉ sẽ xuất hiện ở trên người cô gái, là một loại tuyệt mạch.

Trời sinh âm mạch nữ tử, tính cách thể hàn, sợ lạnh, mặc dù Đại Hạ thiên, cũng phải ăn mặc áo bông, nếu như là phạm nhân trời sinh âm mạch, cái kia sống tới đa đến mười bảy mười tám tuổi, sau khi các nàng biết rơi vào lần lượt ngủ say, một ngủ chỉ ít hai, ba thiên, hơn nữa càng ngủ càng lâu, càng ngủ càng nhiều lần, cuối cùng một ngủ chính là một năm nửa năm, trong cơ thể sinh cơ ở giấc ngủ bên trong chậm rãi khô cạn, người cũng đã chết rồi.

Nhưng là Tâm Đồng nhưng sinh ra ở cổ lão Lâm thị gia tộc, có Lâm gia chống đỡ, nàng có thể dùng hệ "hỏa" hoang thú luyện hóa cốt xá lợi, dựa vào hệ "hỏa" cốt xá lợi bên trong thuần dương lực lượng trung hoà trong cơ thể hàn khí.

Như vậy sống lâu trăm tuổi đúng là không thành vấn đề, nhưng mà tu luyện. . .

Trời sinh âm mạch ở Phạm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh thời điểm, không cách nào chân chân chính chính mở ra kinh mạch toàn thân, biết ở cảnh giới này mai phục mầm họa.

Ngày sau càng là tu luyện tới cảnh giới cao hơn, tiến cảnh càng khó, mãi đến tận rơi vào bình cảnh!

Trời sinh âm mạch, là một loại nguyên rửa.

Bất quá sự có ngoại lệ, trong truyền thuyết, ở thời đại thượng cổ, có một vị Nhân tộc nữ đế, chính là trời sinh âm mạch.

Nhưng là, nàng nhưng dựa vào sức mạnh của chính mình đem tuyệt mạch tụt lên.

Trời sinh âm mạch trọng tặc sau khi, tựa hồ biết sản sinh không thể báo trước lột xác, mà những này, sách sử trên cũng không từng có tí mị ghi chép.

Lâm Tâm Đồng sư phụ, cũng chính là cái này lão mập, vẫn nỗ lực tặc trên lâm Tâm Đồng tuyệt mạch, nhưng là hần tìm tới mấy cái Hoang Thiên Sư lưu lại cổ phương, nhưng cũng không có thể thành công.

Những kia cổ phương tới nghĩa khó hiểu, hơn nữa bất luận vật liệu, vẫn là thủ pháp luyện chế yêu cầu đều khó bề phân biệt, để lão mập nhiều lần thử nghiệm, nhưng không được kết quả.

Lão mập ái đồ sốt ruột, đập khắp đại hoang, tìm kiếm khả năng phương pháp, nhưng từng cái thất bại.

"Lão sư, đừng chờ dài, ta tuy rằng trời sinh âm mạch, nhưng là ở hệ "hỏa" hoang cốt xá lợi chống đỡ bên dưới, cũng ít nhất có thể sống ba, bốn trăm năm, so với phạm nhân, đã hạnh phúc hơn nhiều."

Thiếu nữ nguyên bản sinh sống ở trong cổ tộc, dùng cơm ngon áo đẹp không đủ để hình dung, nàng thấy rất nhiều thiên tài địa bảo, thượng cổ trọng khí.

Mà những năm này, nàng ra ngoài rèn luyện, cất bước đại hoang, nhưng xem khắp cả thế gian cực khổ, biết rồi phạm nhân đến tột cùng ở thế giới này là thế nào giày dụa.

Điều này làm cho thiếu nữ lòng sinh hoài cảm, đúng đấy, dù cho nàng trời sinh âm mạch, cũng so với những người phạm tặc hạnh phúc ngàn lần vạn lần.

Thiếu nữ đem chính mình luyện chế cốt xá lợi nuốt vào.

Lấy hung thú luyện chế hung thú xá lợi, phẩm chất so với hoang cốt xá lợi kém một chút, bất quá kỳ thực đại đa số võ giả, dùng hoang cốt xá lợi đều chỉ là số ít thời điểm, bình thường tu luyện đại thể chỉ dùng hung thú xá lợi như vậy đủ rồi, dùng hoang cốt xá lợi, luyện hóa lên cần không ít thời gian.

"Đi về phía trước liền muốn đi vào Liên Thị Bộ Tộc lãnh địa, ả, này Liên Thị Bộ Tộc là cái tiểu bộ tộc, nhân khẩu bất quá hơn ngàn hộ, chúng ta ngược lại cũng không cần đi vào." Lão mập đang khi nói chuyện, cầm một miếng da chất địa đồ, mở ra đến kiểm tra, hần vừa xem còn vừa cười ha hả nói: "Bản đồ này đúng là muốn cảm tạ Thái A Thần Quốc Cẩm Long Vệ, bọn họ vẽ Vân Hoang bản đồ mới, nguyên bản Vân Hoang địa đồ, đại khái tám trăm năm không chương mới quá, rất nhiều tiểu bộ tộc đã sớm thay đổi vị trí, cự trên bản đồ, đều không có biểu thị."

Lâm Tâm Đồng thấy lão sư lấy ra địa đồ, đột nhiên lòng sinh nghi hoặc. Cho Vân Hoang vẽ địa đồ, kỳ thực là mất công sức không có kết quả tốt hành vi, những kia tiểu bộ tộc nhiều như hằng hà sa số, không chắc lúc nào liền diệt một cái, sau đó sinh ra tân một cái.

Một tấm bản đồ chi tiết, tiêu hao rất lớn tinh lực hội chế ra, đại khái dùng cái tám mươi một trăm năm liền không thể dùng.

Liên tưởng đến gần nhất Thái A Thần Quốc ở Vân Hoang liên tiếp động tác, lâm Tâm Đồng mở miệng hỏi: "Lão sư, chúng ta tại sao nếu không xa một triệu dặm, chuyên môn đến một chuyến Vân Hoang, hơn nữa Tâm Đồng nghe nói, Thái A Thần Quốc cũng phái Cẩm Long Vệ đến, chuẩn bị ngày gần đây ở Vân Hoang tiến hành chiến sĩ tổng tuyển cử, ở đại hoang tiến tới hành chiến sĩ tổng tuyển cử, rất là mất công sức, Thái A Thần Quốc tại sao làm như thế?"

"Chúng ta này đến Vân Hoang, cùng Thái A Thần Quốc tổng tuyển cử, có liên quan gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Tử Vân xuất thế

Vân Hoang người ở thừa thốt, hoang thú hung thú trải rộng, tiểu bộ tộc đông đảo.

Ở bậc này dưới tình hình, muốn đem những này là loi tán tán tiểu bộ tộc tụ tập cùng nhau sát hạch, muốn tiêu hao rất lớn nhân lực vật lực.

Thần quốc tuy rằng lịch sử lâu đời, thế nhưng ở đại hoang trên cử hành chiến sĩ tổng tuyển cử số lần nhưng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Vì lẽ đó không thể không nói, sinh ra ở đại hoang, là một loại bi ai, không chỉ tài nguyên cạn cỗi, hơn nữa coi như người kỳ tài ngút trời, muốn bị người phát hiện, muốn nổi bật hơn mọi người đều là một cái hầu như chuyện không thể nào.

Thái A Thần Quốc biết rõ điểm này, cũng không có cách nào, đừng nói Vân Hoang, coi như là sinh ra ở 108 châu thiên tài, cũng có thể bị người dễ sót!

Vì lẽ đó những năm gần đây, không biết có bao nhiêu đại hoang thiên tài không công chôn vùi, bọn họ khả năng chết đói, ốm chết, hái thuốc ngã chết, hoặc là chôn thấy mãnh thú tới phúc.

Một ít nguyên bản nên trở thành thiên kiều nhân vật, liền như thế như ăn mày như thế chết đi, chết rồi liền khóa thân chiếu đều không có, liền tùy tiện tìm địa phương một chôn, có lẽ sẽ lập một khối gỗ xem là bia mộ lại như Dịch Vân lúc trước như vậy, nhưng mà này bia mộ cũng nhiều nhất lập tới mấy năm liền mục nát ngã xuống, đợi được nhớ tới những này người chết người đều chết đi, như vậy bọn họ lưu ở thế giới trên cũng chỉ có "Không".

Sinh mà nghèo hèn, tử mà không dấu vết, đây chính là đại hoang người Vận Mệnh, Liên Thành Ngọc chính là biết rõ điểm này, mới hình thành hẩn vận vẹo nhân sinh quan.

Lão mập nói: "Chúng ta lần này đến, cùng Thái A Thần Quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, nói không quan hệ cũng không quan hệ, nói có quan hệ cũng có quan hệ, cụ thể mà nói, chúng ta đến Vân Hoang, cùng Thái A Thần Quốc đột nhiên xuất hiện chiến sĩ tổng tuyển cử, sợ là đều nhân một chuyện mà lên."

"Ồ?" Thiếu nữ bị làm nổi lên hứng thú, một đôi dài nhỏ con mắt nhẹ nhàng trát động, lông mi thật dài dưới ánh mặt trời nổi lên nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy.

"Năm tháng trước, Vân Hoang phát sinh dị tượng, nguyên bản bầu trời trong xanh, nhưng mà ven ven mười thời gian mấy hơi thở, Vân Hoang toàn bộ bầu trời, phạm vi mấy trăm ngàn dặm phạm vi, đều bị tầng mây dày đặc che kín!"

"Hơn nữa kỳ dị nhất chính là, những này vân hiện ra vì là màu tím!"

"Tử Vân che kín Vân Hoang, bậc này cảnh tượng kì dị trong trời đất, quả thực thần kỳ, Thái A Thần Quốc thuật chiêm tinh sĩ chuyên môn vì thế dạ toán thiên tượng, xưng cái này dị tượng vì là Tử Vân xuất thế!"

"Bậc này dị tượng ở hai tháng trước, dĩ nhiên lại xuất hiện một lần, hơn nữa lần gần đây nhất kinh khủng hơn, chuyện này quả là là vân thôn nhật nguyệt, khí yểm Càn Khôn!"

"Này Tử Vân xuất thế đã kinh động Thái A Thần Quốc, nhưng là Vân Hoang phạm nhân, nhưng không sao lại biết, bởi vì dị tượng phát sinh ở buổi tối, lấy phạm nhân thị lực, rất khó ở buổi tối phân biệt ra được vân màu sắc, hơn nữa bọn họ cũng không biết, những này Tử Vân bao trùm toàn bộ Vân Hoang, càng sẽ không rõ ràng, Tử Vân khi xuất hiện trên đời gây nên toàn bộ Vân Hoang trong phạm vi nguyên khí đất trời hỗn loạn."

"Lúc đó, nhưng là liền Vân Hoang nơi sâu xa ngủ đông rất nhiều vạn năm hoang thú đều bị đã kinh động!"

"Như vậy cảnh tượng kì dị trong trời đất, có mấy loại khả năng."

"Khả năng thứ nhất chính là bảo vật xuất thế, bất quá Thái A Thần Quốc ở năm tháng trước, cũng đã dùng quốc nặng khí tầm bảo la bàn, sưu tầm Vân Hoang, tầm bảo la bàn tuy rằng tìm không ra bảo vật vị trí chính xác, nhiên mà chỉ ít có thể xác định ở một cái nào đó cái phạm vi lớn có thể có hay không có bảo vật."

"Nhưng là tầm bảo la bàn không có bất kỳ phản ứng nào, như vậy hoặc là khả năng căn bản cũng không có bảo vật, hoặc là khả năng, bảo vật này quá mức thần bí, liền tầm bảo la bàn đều nhận biết không tới, nếu như là người sau, vậy thì khó có thể tưởng tượng rồi! Loại bảo vật này, đủ để ở trên đại lục gây nên một trường máu me!"

"Loại thứ hai khả năng là có loài người lãnh đời đại để đột phá cảnh giới, hay hoặc là một cái nào đó trên đầu cổ hoang thú độ kiếp, bất quá khả năng này không lớn, bởi vì Vân Hoang tuy rằng rộng lớn, nhưng mà đặt ở toàn bộ trên Đại thế giới nói, cũng không có đặc biệt gì, lãnh đời đại để, hoặc là

thượng cổ hoang thú, chưa chắc sẽ lựa chọn nơi này hoàn thành đột phá."

"Cho tới loại thứ ba khả năng, độ khả thi thì càng nhỏ, đều là một ít vô căn cứ thượng cổ truyền thuyết, không đề cập tới cũng được, sự phụ mang người đến Vân Hoang, cũng là bởi vì này cảnh tượng kì dị trong trời đất, nói không chắc có bảo bối gì, liền có thể tặc trên người tuyệt mạch đây!"

"Lão sư..." Thiếu nữ thăm thẳm thờ dài, trong lòng cảm động đồng thời, cũng không đành lòng lão mập vì chính mình tuyệt mạch như vậy bôn ba, dù cho một chút xa vời tiêu hi vọng cũng không tệ quá.

Nhưng là nàng cũng biết, chính mình tuyệt mạch là nguyên rủa tới mạch, tuy rằng nghe đồn thời đại thượng cổ có nữ đế dựa vào sức mạnh của chính mình tặc lên tuyệt mạch, có thể đó là nữ đế a, hơn nữa chỉ là nghe đồn.

Loại này nghe đồn, vừa vặn chứng minh tặc trên tuyệt mạch là có bao nhiêu khó!

Lão mập biết lâm Tâm Đồng tâm tư, cười nói: "Được rồi, như vậy cảnh tượng kì dị trong trời đất, lại đây kiến thức một phen cũng là hẳn là, dù cho không có thu hoạch gì cũng không đáng kể. Này dị tượng xuất hiện ở Thái A Thần Quốc cảnh nội, thần quốc hoàng thất sớm đã bị đã kinh động, đừng nói là Thái A Thần Quốc, chính là tới gần thần quốc, cũng có một chút người lạng lẽ lên vào Vân Hoang, muốn tra xét đến tột cùng!"

"Mấy tháng nay, Thái A Thần Quốc sai phái ra Cẩm Long Vệ, vẫn đang tìm kiếm dị tượng nguyên nhân, kỳ vọng có thể có ghê gớm bảo vật xuất thế, nếu Cẩm Long Vệ đã đi tới Vân Hoang, liền thẳng thần thừa cơ hội này cử hành một lần chiến sĩ tổng tuyển cử."

Lão mập mấy câu nói nói ra, thiếu nữ lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, không trách Cẩm Long Vệ người chuyên môn vì là Vân Hoang vẽ địa đồ, liền nhân khẩu hơn ngàn hộ tiêu bộ tộc, đều biểu thị rõ ràng ràng.

"Được rồi, chúng ta chạy đi đi, lướt qua phía trước ngọn núi kia, chúng ta từ Liên Thị Bộ Tộc bên cạnh đi xuyên qua, trạm tiếp theo liền tuyển ở Đào thị bộ tộc đi, đó là một người khẩu quá mười vạn hộ bộ tộc lớn, chúng ta ở nơi đó nghỉ chân."

Lão mập chính nói, đột nhiên trong lòng hơi động, nhẹ nhàng "Ồ" một tiếng.

"Lão sư làm sao?"

"Phía trước thác nước dưới có người, thật giống là chết chìm, chúng ta qua xem một chút!" Ông lão đang khi nói chuyện, liền hướng về phía trước rừng rậm đi đến, hần bước chân xem ra rất chậm chậm, thế nhưng một bước nhưng bước ra rất ồ ạt tới, phảng phất mặt đất ở dưới chân hần rút ngắn.

Lâm Tâm Đồng cũng đi theo, bọn họ là thế giới này sinh sống ở trên đám mây nhân vật, mà thế giới này ngàn tỉ bách tính đều sinh sống ở cực khổ bên trong, bọn họ không thể quản được lại đây, nhưng là nếu như thật sự bị bọn họ gặp phải, bọn họ cũng sẽ xuất thủ, cứu sống.

...

Dịch Vân không biết mình ở trong đầm nước đến cùng sống sờ bao lâu, từ đêm hôm qua, Dịch Vân một hơi đem hoang cốt bên trong năng lượng hút cái không còn một mống, nhảy vào hồ nước liền bắt đầu tu luyện quên mình, mãi đến tận hiện tại, Dịch Vân ý thức đều vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo, hần cảm giác mình ở làm một cái mộng đẹp.

Hoang cốt bên trong năng lượng đã bị Dịch Vân thân thể tiêu hóa đến sạch sành sanh, một chút không dư thừa!

Thân thể của hần, lại tiến vào đói bụng trạng thái.

Trong mơ mơ màng màng, Dịch Vân cảm giác một con mềm mại tay, nắm lấy cổ áo của hần, đem hần nâng lên...

Dịch Vân thân thể nhẹ nhàng, hần cảm giác mình thật giống nằm ở một mảnh mềm mại trên cỏ, sau đó, trước con kia mềm mại tay đè ở chính mình ngực.

"Phốc!"

Dịch Vân phun ra một cái thủy, cái này thủy cũng không phải là thanh thủy, mà là vẫn đục cực kỳ, trong đó chen lẫn Dịch Vân tủy thể sau tạp chất.

"Ồ?"

Cứu lên Dịch Vân thiếu nữ nhìn thấy cái này ô thủy cũng không có toát ra ghét bỏ biểu hiện, trái lại có chút kinh ngạc, làm Hoang Thiên Sư, nàng trong nháy mắt phán đoán ra cái này thủy là chuyện gì xảy ra.

Dịch Vân tỉnh táo lại, khôi phục thị giác sau, sáng sủa ánh mặt trời qua lại đến hần có chút không mở mắt ra được.

Tác giả giải thích:

(nhìn thấy có thư hữu phản ứng có bug, đại khái là nói đại hoang làm sao không chính mình trồng rau ăn, làm sao không bắt cá, làm sao có khả năng như thế đói bụng? Đối với này, hi vọng đại gia không muốn lấy hiện đại Địa Cầu quan điểm đi nhìn vấn đề, ở Hoa Hạ cổ đại, nạn đói ăn quan âm thổ, dịch mà thực niên đại không biết có bao nhiêu, coi như thế kỷ hai mươi thập niên sáu mươi, Hoa Hạ cũng có nhìn thấy mà giết mình ba năm nạn đói, chết đói rất nhiều người, kỳ thực đại gia cũng có thể hỏi ngược lại, làm sao không ăn ngũ, làm sao không đào sâu? Nạn châu chấu thời điểm làm sao không ăn châu chấu đây? Có phải là cổ nhân gốc a, không hiểu được ăn những này?)

(cỏ nhân cũng không mọc, người khi đói bụng, đều dịch mà đã ăn, còn có cái gì không ăn? Kén tằm gia lại ven biển lại chỗ dựa, hải lý ngư so với hồ nước nhiều đi, trên núi còn có cái nắm thô cái gì, nhưng là như thế chịu đói, kén tằm mụ mụ trải qua nạn đói, dùng kén tằm mụ mụ lại nói, chịu đói năm ấy, trên núi liền thảo đều không dài, tại sao vậy chứ, vừa đến khô hạn, thứ hai cây cỏ đều bị đào hết, thảo đều ăn xong, muốn đánh thỏ chuyện này quả là quá khó. Còn ngư, xuống biển đánh ngư muốn thuyền đánh cá cùng vòng lớn, bách tính bình thường không có, mà ở thiên Hải, sông lớn trong hồ, nếu như không đi chuyên môn nuôi cá, cái kia ngư số lượng biết phi thường ít ỏi, vốn là ít, còn bị không biết bao nhiêu người nắm bắt, vậy thì càng thiếu, cho tới thu được thành phẩm cực cao, để kén tằm loại này tay chân người đi bắt cá, bắt được mấy con cá nhỏ bỏ sung năng lượng còn không bằng xuất lực khí nhiều, còn thảo côn trùng vậy thì càng không cần phải nói, tiêu hao khí lực đói bụng đến phải càng nhanh hơn, tương đương với tự sát.)

(ở trong sách này, đại hoàng giả thiết, là so với Địa Cầu cần cối rất nhiều địa phương, liền thổ địa kén tằm đều viết, hắc thiết đá trải rộng, trông trọt lên cực kỳ khó khăn, hơn nữa lấy Hoa Hạ thời cổ hậu lương thực sản lượng làm thí dụ, quả thực sản lượng thấp đến đáng thương, khi đó cũng không có tạp giao lúa nước cùng máy gặt đập liên hợp, còn cái khác có quan hệ đại hoàng cần cối giả thiết, kén tằm cảm thấy từng cái giải thích biết có vẻ rườm rà, một cái nhỏ nhỏ trong đầm nước ngư sẽ bị bắt được đầy đủ ít, thiếu đến để người tồn sức đi bắt cá biết cái được không đủ bù đắp cái mất, nếu như là không có độc, lại dễ dàng nắm bắt ếch sớm đã bị nắm bắt lên ăn sạch, người đói bụng lên, kỳ thực cùng châu chấu không có khác nhau, muốn dựa vào một cái hồ nước cùng mấy cái có ếch đất trũng, thật sự không thể nuôi sống một cái Thiên hộ nhân khẩu bộ tộc, kén tằm tránh khỏi rườm rà liền không nói rồi, không nghĩ tới gây nên đại gia tranh luận, suy nghĩ một chút, vẫn là rườm rà giải thích này một đoạn lớn)

(còn có người hỏi Dịch Vân làm sao không đi săn thú a, thư bên trong đã giải thích, muốn Từ Huyết Cảnh, đi chân chính đại hoàng, mới có săn bắn hung thú năng lực, khả năng có thư hữu lại hỏi, hung thú ăn cái gì đây? Tuy rằng kén tằm cho rằng, huyền Huyền thư không cần tra cứu mười vạn cái tại sao, thế nhưng kén tằm sáng tác quyển sách thì, như trước đối với thể giới tiến hành rồi hoàn chỉnh giả thiết, tận lực làm được không có lỗ thủng, theo độ dài triển khai, sẽ từ từ viết ra.)

(rất cảm tạ ý của mọi người thấy, khu bình luận sách bình luận sách, chỉ cần trong lời có ý sâu xa, kén tằm xem hết, nếu như đại gia có đề nghị gì, hoặc là có bình luận sách, hoan nghênh đại gia ở khu bình luận sách nhấn lại.)

(giải thích một ngàn tự, ta cũng là say rồi, sau đó bình thường sẽ không làm loại này rườm rà giải thích, chân thành hi vọng đại gia tận lực nhiều nỗ lực, thiếu thiếu nghi vấn, kỳ thực rất nhiều thứ không phải lỗ thủng, hoặc là là kén tằm cảm thấy rườm rà không tả, hoặc là là viết đại gia không thấy, kén tằm bái tạ rồi.)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Kinh mạch toàn thông, mạch tư

Trong con mòng lung, Dịch Vân thấy rõ với hấn gần trong gang tấc cô gái này.

Nàng da dẻ trắng xám, mục như thu thủy, khắp toàn thân để lộ ra một luồng thanh tân, nhu nhược phong độ của người trí thức, phảng phất gia tộc lớn thiên kim tiểu thư.

Nhưng mà nàng quần áo nhưng không phải đắt giá tơ lụa, mà là màu trắng áo tang, tẩy sạch sành sanh, không nhiễm một hạt bụi.

Ở đại hoàng, loại này áo tang đều là nghèo khó người xuyên.

Gia đình giàu có hải tử, chỉ có làm trưởng bối giữ đạo hiếu thời điểm mới biết xuyên áo tang, lấy đó kham khổ, đây chính là cái gọi là khoác ma để tang.

Trước mắt thiếu nữ này, bất luận khí chất, dung mạo, đều không chút nào như nhà nghèo khổ hải tử, nhưng ăn mặc áo tang.

Hơn nữa lấy nàng gầy gò vóc người, như ngọc bình thường da thịt, mặc vào áo tang sau, càng là làm cho người ta một loại tiên tử trích lạc thế gian, giấu ở sơn dã cảm giác.

"Người... Người là..."

Dịch Vân trong lòng có chút nghi hoặc, cô gái này tuyệt đối không phải Liên Thị Bộ Tộc người, nàng là người ngoại lai?

Dịch Vân nhìn sắc trời một chút, đã mặt trời lên cao, mà hấn vào nước thời điểm vẫn là nửa đêm, chính mình lẽ nào ở dưới nước sững sờ suốt cả đêm?

Đột nhiên, Dịch Vân ý thức được cái gì, đột nhiên trong lòng chấn động mạnh!

Nếu như chính mình thật sự ở dưới nước ngốc đủ một đêm, cái kia đã vượt xa khỏi người bình thường phạm trù.

Dịch Vân tuy rằng vẫn nằm ở vô ý thức trạng thái, nhưng nhưng cũng biết, là từ tình cái kia cổ hơi lạnh dòng năng lượng, duy buộc vào tính mạng của chính mình hoạt động, để cơ thể chính mình không đến nỗi khuyết đường mà chết.

Từ tình nhưng là chính mình bí mật lớn nhất.

Cô gái này, đến cùng lúc nào đi tới nơi này hồ nước một bên? Nàng có biết hay không mình rốt cuộc ở dưới nước sẽ sờ bao lâu?

Bất quá may là, thiếu nữ câu nói tiếp theo, liền bỏ đi Dịch Vân lo lắng.

"Người làm sao phiêu ở trong nước? Chết chìm sao?"

Phiêu ở trong nước?

Xem ra thiếu nữ xuất hiện thời điểm, chính mình cũng đã nổi lên.

Dịch Vân thờ phào nhẹ nhõm, ôm quyền nói: "Tạ cô nương cứu giúp, ạch..."

Dịch Vân lúc này mới phát hiện, ở thiếu nữ này phía sau, còn có một cái bụ bẫm ông lão, ông lão này tóc bạc trắng, xem ra tuổi tác cũng không nhỏ, nhưng là trên mặt hần da để lại hết sức ngăn nắp, không chỉ không có cái gì nếp nhăn, còn đỏ bừng bừng.

Điều này làm cho Dịch Vân không hiểu ra sao nhớ tới một câu quảng cáo từ "Trong trắng lộ hồng, khác với tất cả mọi người".

Dịch Vân trong lòng một trận phát tởm, câu nói này nhưng là hình dung mỹ nữ, hình dung một ông già, làm sao đều cảm thấy khó chịu.

Dịch Vân phát hiện, ông lão này chính cười híp mắt nhìn mình, tựa hồ đối với hần cực có hứng thú đáng vẽ.

Hần đôi mắt kia vốn là tiểu, trên mặt thịt lại nhiều, này nở nụ cười lên càng là con mắt đều muốn tìm không được, nhưng là chính là đôi mắt này, lại tựa hồ như đem chính mình nhìn thấu.

Dịch Vân trong nháy mắt có loại ở ông lão trước mặt không chỗ che thân cảm giác, cái cảm giác này để hần vô cùng không thoải mái.

Hần không biết... Nhìn thấy chính mình trái tim bên trong từ tình đi!

Bất quá, sau một khắc, Dịch Vân liền biết mình lo lắng là dư thừa, này lão mập ánh mắt không chút nào dừng lại ở trong lòng chính mình, hần chỉ là ý tứ sâu xa nói rằng: "Thiếu niên lang, người còn nhỏ tuổi, tựa hồ tâm tư không ít a!"

"Hà?" Dịch Vân trong lòng rung mình, ông lão này lời này có ý gì?

"Người vốn là không phải chết chìm, nhưng còn muốn nói cảm ơn, chúng ta căn bản cũng không có cứu người, người nhưng biết thời biết thế nhận hạ xuống, là ở ẩn giấu cái gì sao? Ánh mắt của người, ở vừa nãy thật giống có chút hoảng a."

Lão mập nói tới chỗ này, không có ý tốt nở nụ cười, trong ánh mắt tựa hồ có nắm chặt mùi vị.

Dịch Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút!

Đang lúc này, lão mập tay, đã khoát lên Dịch Vân trên bả vai, điều này làm cho Dịch Vân nhất thời sốt sáng lên đến, mẹ, phiền nhất chính là có người đáp chính mình vai rồi! Lần trước Liên Thành Ngọc đến rồi như thế lập tức, suýt chút nữa thì mạng của mình!

"Đừng hiểu lầm, lão phu đối với trên người người bí mật nhỏ không có hứng thú."

Lão mập cười ha ha nói, đùa giỡn, lão phu cỡ nào thân phận, làm sao có khả năng mơ ước như người vậy một cái đại hoang tiêu trong bộ tộc mười mấy tuổi hài tử trên người bí mật chứ? Nói khó nghe một ít, này lại như một cái đế vương muốn cướp một tên ăn mày nhỏ đồ vật như thế.

Làm sao có khả năng mà!

Đương nhiên, đây là lão mập chính mình bên trong ý nghĩ trong lòng, nhưng là lạc ở trong mắt Dịch Vân, hần nhưng cảm thấy ông lão này nở nụ cười... Vô cùng hèn mọn.

"Lão phu chi là kỳ quái... Người thật giống như... A..." Lão mập đột nhiên có chút thay đổi sắc mặt, "Người dĩ nhiên có thể đạt đến loại cảnh giới này?"

Mập lời của lão đầu, để Dịch Vân hơi run run.

Chuyện đột nhiên xảy ra, Dịch Vân mới từ trong nước hiện lên đến liền gặp phải một già một trẻ này, căn bản chưa kịp tra xét thân thể của chính mình tình huống, hần hiện đang dò xét một phen, cảm giác tu vi của chính mình... Hà? Làm sao vẫn là Phàm Huyết tăng bốn kinh mạch cảnh?

Tu vi không hề tăng lên, thế nhưng là mơ hồ, lại có món đồ gì không giống nhau.

"Đây là làm sao khiến cho, ta trước hấp thu một đồng lớn được thảo được lực, còn có hoang cốt phần nhỏ năng lượng, liền từ một cái tay trái gà không chặt tiểu tử, luyện thành mở ra hai mạch nhâm đốc cảnh giới. Đêm hôm qua, ta một hơi đem hoang cốt còn lại được lực tất cả đều hấp thu, hơn nữa hoàn mỹ tiêu hóa, ta vốn đang cho là có hi vọng xung kích trong truyền thuyết Từ Huyết Cảnh giới đây, coi như không xông lên được, cũng nên là dẫn khí đỉnh cao đi, làm sao còn dừng lại ở kinh mạch cảnh?"

Rõ ràng một khối hoang cốt ăn đi, nhưng vẫn là Phàm Huyết bốn tầng, quá tốn đi! Đây chính là đầy đủ Liên Thành Ngọc xung kích Từ Huyết Cảnh năng lượng.

Chẳng lẽ mình thiên phú quá kém? Bất quá... Lão mập lời nói mới rồi lại là có ý gì, nói mình "Dĩ nhiên" có thể đạt đến loại cảnh giới này?

Lẽ nào tiểu bộ tộc võ giả đột phá kinh mạch cảnh giới, đã dễ hán không thể tưởng tượng?

Lão mập nghi hoặc nhìn Dịch Vân, thì thảo nói: "Kinh mạch toàn thông, mạch tượng như rồng, luyện thể viên mãn, cốt nhục cùng vang lên. Không nên a, người tiểu hải này sinh ra ở Vân Hoang, thậm chí hẳn là chính là này Liên Thị Bộ Tộc người, làm sao biết luyện thể viên mãn, mạch tượng như rồng thì sao?"

Lão mập xem Dịch Vân trên người cái kia tẩy đến không nhìn ra màu sắc quần áo còn có cặp kia rách nát cựu giày rom, liền đoán được thân phận của Dịch Vân, gia tộc lớn đệ tử coi như đến Vân Hoang rèn luyện, xuyên vải thô áo vải phục, cũng nên là mới tinh, không thể như Dịch Vân loại này, rõ ràng mặc vào (dâm qua) đến mấy năm.

"Kinh mạch toàn thông, mạch tượng như rồng, luyện thể viên mãn, cốt nhục cùng vang lên?"

Dịch Vân không hiểu lão mập ý tứ trong lời nói, nhưng cũng có thể nghe ra, đây tuyệt đối là chuyện tốt!

Chính mình tựa hồ, trong lúc vô tình được một cái lợi ích không nhỏ?

"Lão sư, người nói thiếu niên này luyện thể viên mãn?" Thiếu nữ nghe được mập lời của lão đầu cũng là trong lòng ngẩn ra, cực kỳ kinh ngạc.

Xem ra cái này đánh giá không bình thường!

"Ừm... Nếu như là ở những kia cổ lão trong gia tộc, những kia thiên kiều làm được điểm này cũng cũng bình thường, bất quá đại hoang bên trong, một cái nhà nghèo khổ đứa nhỏ luyện thể viên mãn thực sự hiếm thấy!"

Lão mập nhìn ra Dịch Vân không hiểu cảnh giới này ý tứ, có ý định cho Dịch Vân giải thích, "Phàm Huyết cảnh tuy rằng có năm tầng, kỳ thực chỉ có bốn vị trí đầu tầng mới cùng luyện thể có quan hệ, đệ tầng năm dẫn khí cảnh là Phàm Huyết cảnh đến Từ Huyết Cảnh quá độ."

"Tu thành bốn tầng luyện thể cũng không khó, thể nhưng muốn luyện đến mức tận cùng, luyện đến mỗi một tác máu thịt, đạt đến luyện thể viên mãn liền không dễ dàng. Người như thể không chỉ kinh mạch toàn thông, hơn nữa kinh mạch so với bình thường võ giả càng to thêm hơn trắng, mà lại sinh cơ mười phần, còn như trong cơ thể có Du Long đằng vũ! Hơn nữa luyện thể triệt để sau khi, cốt, thịt, huyết đều hoàn mỹ dung hợp, một chiêu đánh ra, cốt nhục cùng vang lên!"

Lão mập giải thích, để Dịch Vân trong lòng bừng tỉnh hiểu ra, không trách nuốt lấy hoang cốt cuối cùng hơn nửa năng lượng sau, chính mình cảnh giới không tiến triển chút nào, nguyên lai những năng lượng này toàn bộ đều dùng đến luyện thể viên mãn rồi!

Chính mình trước cảnh giới tiến bộ mặc dù nhanh, nhưng là Dịch Vân biết dục tốc thì bất đạt đạo lý, cảnh giới tăng lên quá nhanh, không hẳn là chuyện tốt!

Nhưng là lần này đánh bại đánh bại đầy nước ngủ say, nhưng tiêu trừ cái này mầm họa!

"Ồ, người căn cốt, nhưng cũng là phổ thông." Lão mập cặp kia mắt nhỏ cũng quá sắc bén điểm, so với Trương Vũ Hiền ánh mắt, không biết cao bao nhiêu lần.

Lúc đó Trương Vũ Hiền là dùng năng lượng hấp thu phương pháp, trắc Dịch Vân thiên phú, đến đi ra kết quả kỳ thực là từ tính "Thiên phú".

Mà ông lão này, là dùng con mắt trực tiếp nhìn ra Dịch Vân chân thực thiên tư, điều này làm cho Dịch Vân trong lòng rung mình, ông lão này, hiện ra nhưng đã đạt đến trong truyền thuyết "Khai thiên mục" cảnh giới rồi!

Chương 47: Quýt com

Dịch Vân biết mình chính là một người bình thường, thậm chí thân thể này ở hai tháng trước đây, có thể dùng tay trói gà không chặt để hình dung, lão mập "Nhưng cũng là phổ thông" đánh giá, xem như là rất uyển chuyển.

Dịch Vân có chút bận tâm, lão mập đã khai thiên mục, dĩ nhiên cũng nhìn không ra tử tinh tồn tại với mình trái tim sao. . .

"Gân cốt phổ thông, xuất thân cùng khổ, nhưng có thể. . ." Lão mập suy nghĩ một chút, đột nhiên nhìn thấy Dịch Vân phía sau hồ nước, trong đầu linh quang lóe lên.

Hắn lại đi sờ soạng Dịch Vân thân thể, mò Dịch Vân toàn thân trực nới da gà.

Lão già này làm cái gì, không biết nam nam thú được không thân a!

"Lão phu rõ ràng, người tiểu hài này là ăn một loại nào đó thiên tài địa bảo, sau đó ở này hồ sâu đầm để tôi thể, thiên tài địa bảo bạo ngược năng lượng cùng lạnh lẽo đầm nước lẫn nhau trung hoà, đánh bại đánh bại rèn luyện người toàn thân huyết nhục, để người đạt đến cảnh giới này!"

Này mập lời của lão đầu, để Dịch Vân nghe được âm thầm lú lười, ông lão này cũng quá lợi hại, hắn suy đoán tuy rằng không trọn vẹn chuẩn xác, nhưng kỳ thực đã độ cao tiếp cận sự thật.

"Xem người tuổi còn trẻ, có cái này thành tựu cũng coi như là không dễ dàng, tuy rằng điều này là bởi vì số may nuốt ăn thiên tài địa bảo, tuy rằng sau đó đi. . . Phòng chừng người cũng là có chuyện như vậy, bất quá vẫn là rất không dễ dàng!"

Mập lời của lão đầu, để Dịch Vân tròn tròn mắt, đây là khen ta đây, vẫn là tồn tại đây!

"Ta nói tiểu tử, lão phu cùng người biết một hồi cũng coi như là hữu duyên. . ." Lão mập nói hướng về trong lồng ngực một đào, tựa hồ muốn nắm món đồ gì.

Dịch Vân ánh mắt sáng lên, đây là trên trời rơi xuống bánh nhip diệu sao? Lẽ nào ông lão này bởi vì thương thức chính mình, muốn cho mình công pháp gì bí tịch, hoang cốt tinh hoa? Linh đan diệu dược cũng được a!

Lão mập tay, thịt vù vù, ngón tay cái trên còn đeo một cái rất lằng lự bao thúy nhẫn ngọc, không hề có một chút nào lão nhân gia tay cái kia khô héo như sải đáng về.

Hắn này vỗ một cái đi ra, mập mập nắm nắm quá chặt chẽ, như là một cái bạch diện bánh màn thầu như thế, đặt ở Dịch Vân lòng bàn tay, nhẹ nhàng buông lỏng.

Rầm, rầm!

Một cái tiền đồng rơi đến Dịch Vân trên tay, tiền đồng còn mang theo lão mập lòng bàn tay dư ôn.

Tiền đồng?

Dịch Vân trán xuất hiện ba đạo hắc tuyến.

"Cầm mua đường ăn đi."

Lão mập cười híp mắt phát tay một cái, một bộ rất hào phóng dáng vẻ. Bên cạnh hắn, cái kia áo tang thiếu nữ cũng là khẽ mỉm cười, hiển nhiên là đem Dịch Vân khi tiểu hài tử.

"Giới ạ!"

Dịch Vân xem trong tay đại khái hơn hai mươi cái tiền đồng, trong lòng có một vạn con fuck your mother chạy quá.

Ở vùng thế giới này, phạm nhân trong lúc đó hay là dùng kim ngân đồng tới làm tiền sử dụng, bất quá ở Vân Hoang, kim ngân cái gì, chỉ là phụ trợ thanh toán thủ đoạn, chân chính đồng tiền mạnh là lương thực, khôi giáp cùng vũ khí.

Ông lão này hiển nhiên là cao thủ, bất quá ở bên ngoài cát bước, cũng không khỏi muốn dẫn một ít phạm nhân tiền.

Nắm nén bạc đi mua đồ, ở thế giới người phạm là rất lớn ngạch, bình thường khách sạn a, ăn cơm a, tiền đồng cũng là ít không thể thiếu.

Vì lẽ đó ông lão này có tiền đồng không ngạc nhiên.

Nhưng là. . .

Đối với những cao thủ mà nói, đừng nói tiền đồng, coi như kim ngân giá trị kỳ thực là rất thấp, người phải cho cũng cho mấy cái thôi vàng ròng đi!

Dịch Vân không nói gì.

Kỳ thực ngẫm lại chính mình có này không làm mà hưởng ý nghĩ cũng là đủ đi phần, người cùng chí ngấn, lời này nói thật sự không giả.

Hắn hiện ở tài nguyên tu luyện đều dùng xong, mới đến kinh mạch cảnh, này luyện thể viên mãi xem ra rất đẹp, nhưng là không tới Từ Huyết Cảnh hắn nào dám đi đại hoang trên sản bản, không sản bản, ăn cái gì? Lễ nào liền ăn lương thực phụ cháo?

Hơn nữa liền ngay cả lương thực phụ cháo, Khương Tiểu Nhu mỗi lần cũng là trừ để cho Dịch Vân, hi chính mình uống.

Dịch Vân chính mình chịu đói, cũng làm cho Khương Tiểu Nhu với hắn đồng thời chịu đói.

Dịch Vân trong lòng nhỏ nước bọt, vẫn là thu hồi cái này tiền đồng, không cần thi phí, cho Khương Tiểu Nhu, cùng bộ tộc hoặc tộc nhân trao đổi, còn có thể đổi một cái lương thực.

Quả nhiên không có trên trời đi đĩa bánh chuyện tốt a.

Nghĩ đến cũng là, ở này lão mập trong mắt, chính mình còn là một tiểu hài tử, cho điểm tiền đồng mua đường xem như là đậu chính mình chơi.

Hắn tuy rằng luyện thể viên mãi, nhưng gân cốt giống như vậy, phải dựa vào thiên tài địa bảo đạt thành, cũng không cái gì đáng giá quan tâm.

Người tiểu, nhà nghèo, thực lực thấp kém, cùng này khu môn lão già lại là bèo nước gặp nhau, nhân gia bằng cái gì cho mình chỗ tốt?

Cũng chính là xem chính mình chơi vui, đậu đậu chính mình thôi.

"Ta nói tiền bối, các người đây là đi chỗ nào a?" Dịch Vân một thoại hoa thoại nói rằng.

Cùng ông lão này nhận thức một thoáng, đều là không chịu thiệt.

"Chúng ta đi Đào thị bộ tộc."

Lão mập cũng không có ẩn giấu.

"Đào thị bộ tộc. . ." Dịch Vân biết, Đào thị bộ tộc là Liên Thị Bộ Tộc phụ cận một cái bộ tộc lớn, hơn nữa là Liên Thị Bộ Tộc ông chủ!

Liên Thị Bộ Tộc bình thường làm vũ khí, khôi giáp, chính là cung cấp Đào thị bộ tộc.

Một già một trẻ này, hiển nhiên là đại người có thân phận, thực lực của bọn họ có thể tùy ý đi ngang qua Vân Hoang, ngẫm lại cũng làm người ta ước ao.

Dịch Vân đột nhiên nhớ tới đến, mấy ngày trước Trương Vũ Hiền dẫn Liên Thị Bộ Tộc, nói Vân Hoang có đại sự phát sinh, có rất nhiều đại nhân vật có thể sẽ đi ngang qua Liên Thị Bộ Tộc phụ cận, để Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng không muốn thất lễ.

Bây giờ nhìn lại, ông lão này cùng thiếu nữ, chính là cái gọi là đại nhân vật rồi!

Lão mập nguyên bản cũng định đi rồi, bất quá nhắc chân thời điểm, hắn đột nhiên cảm thấy có chút đói bụng, ngừng đầu nhìn mặt trời, sờ sờ mập đạt được thành hai biện cảm nói rằng: "Lại đến ăn cơm điểm, nơi này đúng là phong cảnh không sai, hữu sơn hữu thủy lại sạch sẽ, liền ở đây đi."

"Ăn cơm?"

Nghe được cái từ này, Dịch Vân nhất thời cảm thấy. . . Đói bụng, đó là thật đói bụng a.

Liên tục hai tháng uống lương thực phụ cháo, phải dựa vào dược liệu cùng hoang cốt tinh hoa năng lượng chống, nhưng là ngay khi tới ngày hôm qua, hắn tiến vào hồ nước nơi sâu xa, một hơi đem mình hấp thu đến năng lượng toàn bộ tiêu hóa.

Hiện tại Dịch Vân thân thể, trong ngoài như là toàn không như thế.

"Ai, đồ nhí, chúng ta ăn cơm." Lão mập bắt chuyện lâm Tâm Đồng.

Lâm Tâm Đồng gật gù, nhìn về phía Dịch Vân, mở miệng nói: "Vị tiểu huynh đệ này, người theo chúng ta đồng thời ăn đi."

"Này?" Dịch Vân hơi run run, chợt mừng rỡ trong lòng, hắn cảm thấy tên thiếu nữ này thanh âm mới vừa rồi thực sự quá êm tai, "Cái kia. . . Sao được đây. . ."

Dịch Vân tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, cũng đã tìm ngòi xuống.

Ông lão này cùng thiếu nữ này thân phận không bình thường, ăn đồ vật làm sao có thể chênh lệch?

Tùy tiện một ít đồ ăn, đều đối với mình tu luyện có nhiều chỗ tốt đi!

Lão mập đang định nhóm lửa, nhìn thấy Dịch Vân đã chuẩn bị lại ở đây, khinh bỉ bĩu môi, bắt quá đồ đệ lên tiếng, hắn cũng chỉ đành ngậm thừa nhận.

Hắn bên phải tay mang theo thúy nhũ ngọc trên sờ sờ, ảo thuật tự lấy ra ba con đã rút mao gà rừng, dùng một cây mắc vào (đâm qua), chống lại đồng lửa một bên.

Ông lão thúy nhũ ngọc như là si rồi a mộng thần kỳ túi áo như thế, chỉ chớp lát sau, hắn lại lấy ra một đồng bình bình lon lon, đều là đồ gia vị.

Dịch Vân nhìn ra mê tín mê, nguyên lai hắn còn tưởng rằng ông lão đãi nhũ là lãng lơ bao biểu hiện, không nghĩ tới vật này là một cái tu di nạp với giới tử bảo bối.

Xem ra đây chính là trong truyền thuyết cái gọi là "Nhũ không gian" một loại đồ vật.

"Khà khà, ngày hôm nay cũng coi như tiểu tử ngươi có khẩu phúc, có thể thường đến lão phu tay nghề người, cũng không nhiều a!"

Ông lão nói chà xát tay, cầm lấy một con gà rừng bắt đầu thiêu đốt.

Dịch Vân lúc này mới chú ý tới, đây căn bản không phải bình thường gà rừng, nó hình dáng giống gà rừng, thể nhưng trong đó nhưng ẩn chứa cực kỳ phong phú năng lượng, bởi vì Dịch Vân ở con gà rừng này trên nhìn thấy di động điểm sáng, loại này năng lượng vô cùng tinh khiết, chọc người trông mà thêm.

Dịch Vân cảm giác miệng lưỡi sinh tân, thứ tốt a!

Hắn nguyên bản liền hai tháng không biết thịt vị, bây giờ nhìn đến một con màu mỡ gà rừng, vẫn là ẩn chứa tinh khiết năng lượng cái kia một loại, có thể nào không chảy nước miếng?

Hắn hận không thể lập tức đem con gà rừng này thiêu được rồi, nuốt vào bụng.

Nhưng mà rất nhanh, Dịch Vân nhìn thấy ông lão thiêu đốt phương pháp, thì có chút ngố.

Ông lão này cái gọi là "Tay nghề" thực sự là... Vô cùng thâm a!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Có nguyên tắc kẻ tham ăn, khô

Lão mập cầm trong tay gà rừng, thiêu đốt vị trí tới gần quá hóa điểm, xoay chuyển tốc độ lại chậm.

Phải biết, dùng hỏa khảo đồ ăn cùng thiêu đốt than có thể hoàn toàn khác nhau, thiêu đốt than dùng đều là chuyên môn chế tác thiêu đốt than, dịch nhen lửa, hỏa lực đều đều, quan trọng nhất chính là không có yên.

Nhưng là củi lửa đây, hỏa lực không đều, yên rất nặng, những này yên chính là không có thiêu khô tịnh than hôi, sẽ ở trong ngọn lửa bốc lên, dính bám vào kê bị trên, vì lẽ đó chỉ chớp lát sau, ông lão trên tay này con gà rừng liền bị thiêu đen, này cũng không phải hồ, mà là mặt ngoài bao trùm một tầng than hôi, ăn lên không chỉ ảnh hưởng vị, hơn nữa biết phát khổ.

Tuy rằng ông lão thỉnh thoảng mặt điểm dầu, nhưng cũng thay đổi không được than hôi càng ngày càng dày tình huống, xem ông lão cái này tư thế, khảo hồ cũng là chuyện sớm hay muộn.

Dùng củi lửa thịt nướng, nhưng là một cái độ khó cao việc, thiêu đốt than các đại sư phụ cũng chưa chắc có thể làm tốt, ông lão thì càng chênh lệch.

Cái này cũng là có thể lý giải sự tình, ông lão này thân phận gì, bình thường thời gian quý giá cực kỳ, nơi nào còn có thể mình làm cơm ăn?

Tài nấu nướng của hắn tự nhiên là không dám khen tặng, huống hồ củi lửa thịt nướng, độ khó lại miệng lớn.

"Đây căn bản là phung phí của trời a!"

Là một người kẻ tham ăn, ạch, không đúng, là một người đối với mỹ thực rất có nghiên cứu mỹ thực ham muốn già, Dịch Vân cảm thấy quả thực không thể nhẫn nhịn.

Mất thấy ông lão đem kê khảo xong, vẩy lên các loại đồ gia vị, sau đó hiến vật quý tự đem cái kia bị yên huân đen gà nướng cho Lâm Tâm Đồng.

Dịch Vân cảm thấy căn bản không địa phương dưới miệng a!

Nhưng là Lâm Tâm Đồng tựa hồ cũng không ngại, nàng nói một câu, "Tạ ơn lão sư", liền nhận lấy gà nướng đến, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ ăn, nàng môi hồng hào khéo léo, nhưng là ăn này gà nướng, chỉ chốc lát sau môi đều bị nhuộm đen, tình cảnh này, xem Dịch Vân khỏe miệng quất thẳng tới.

Thực sự là đốt đàn nấu hạc.

Ông lão thương yêu đồ đệ, thiếu đi ra gà nướng, tự nhiên là trước tiên cho đồ đệ. Dịch Vân mà, không cần nghĩ, nhất định phải cái cuối cùng, bất quá như vậy Dịch Vân cũng rất cảm tạ, dù sao loại này kê nếu như thật sự đem ra bán, tuyệt đối có giá trị không nhỏ, như Liên Thành Ngọc loại người như vậy, là tuyệt đối tuyệt đối ăn không nổi.

Lão mập khảo xong con thứ nhất kê, lại bắt đầu khảo con thứ hai.

Con thứ nhất cho Lâm Tâm Đồng, ông lão còn khảo đến đặc biệt đề tâm, này con thứ hai là cho chính hấn, về ngoài thì càng chênh lệch.

Nhưng là, ông lão nhưng đối với mình tác phẩm rất là thỏa mãn, hai con kê đều khảo xong, này lão mập từ trong nhẫn lấy ra một bình tửu đến, vừa có tư có vị ăn gà nướng, vừa bẹp bẹp uống rượu, uống xong còn một mặt hưởng thụ đáng vẽ, Bạch Hồ Từ một kiểu một kiểu.

Sau khi hấn đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn Dịch Vân một chút, lười biếng nói rằng: "Đó chỉ là nguoi, chính nguoi khảo đi, lão già ta liền không hầu hạ."

Ta ngất.

Dịch Vân không nói gì, tuy rằng hấn không hi vọng ông lão cho hấn gà nướng, nhưng là, ông lão kia trước nói cái gì, "Có thể thường đến lão phu tay nghề người, cũng không nhiều a!"

Lời này nói ra, Dịch Vân còn tưởng rằng ông lão muốn gà nướng cho mình ăn đây, bây giờ nhìn xem, quả nhiên đường đùa!

Muốn cho Dịch Vân chính mình khảo, Dịch Vân kỳ thực trong lòng cũng không cái gì phổ, hấn mặc dù đối với mỹ thực rất có nghiên cứu, nhưng hấn dù sao cũng là người hiện đại, dùng thiếu đốt lò cũng không khói than, hấn đương nhiên có thể khảo ra một con kinh ngạc màu mỡ gà nướng đến.

Bất quá dùng củi lửa khảo sao, đó là thật sự không hành, cái kia củi lửa bên trong khói bụi là không ngăn được, bất kể như thế nào xoay chuyển, nhất định biết dính vào thịt gà trên.

"Ta nói tiền bối, nguoi có oa sao?"

Dịch Vân rất cung kính mở miệng hỏi, là một người có nguyên tắc kẻ tham ăn, dù cho hấn lại đói bụng, lại không thể chờ đợi được nữa, cũng tuyệt đối không thể đem liền! Chính mình hai tháng này đến, lại là lần đầu tiên thấy thịt a, huống hồ vẫn là như vậy cực phẩm thịt!

"Có a."

Ông lão nói, vẫn đúng là từ trong nhẫn lấy ra một cái chảo đến.

Này oa không biết cái gì vật liệu làm, công nghệ tinh xảo, to nhỏ vừa phải, Dịch Vân rất hài lòng.

Sau đó Dịch Vân liền bắt đầu bận việc lên, hấn bắt đầu chia biện ông lão mang ra đến đồ gia vị, này ngược lại là để hấn kinh hi, những này đồ gia vị rất toàn, dầu muối tương thối cái gì đều có, thậm chí có một loại thực vật đồ gia vị, có chút tương tự với hành thái rau thơm một loại.

"Cái kia, tửu có thể mượn dùng một chút sao?" Dịch Vân lại hỏi.

"Ế? Tửu? Nguoi dự định bởi lão già uống hai chung sao?" Ông lão nghe xong sững sờ, liền khả khả cười giao cho Dịch Vân, tiểu tử này lại vẫn là rượu ngon người?

Hấn tuy rằng hẹp hòi, nhưng uống rượu phương diện, nhưng là có bạn rượu mới được, uống như vậy mới yêu thích.

Trước mắt tiểu hài tử này tuy rằng hấn không thể nào yêu thích, nhưng cũng coi như có chút ít còn hơn không, dù sao Lâm Tâm Đồng không uống rượu, lão mập đã liên tục một năm tự rót tự uống.

"Lão sư!" Lâm Tâm Đồng có chút không nói gì, "Nguoi làm sao có thể cho tiểu hài tử uống rượu!"

Nhưng là bọn họ không nghĩ tới, Dịch Vân dĩ nhiên đem thịt gà lượng nước súp làm sau, đổ ra một chút tửu đến, đều đều bôi lên ở kê thân, kê ổ bụng bên trong đều không có hạ xuống.

"Tiểu tử, nguoi làm gì thế đây!"

Ông lão từng mắt lên, râu mép thổi một hơi, hắt đây chính là ngàn năm sắp đặt nhường, là một người yêu từ người, hẳn có thể không thể chịu đựng chính mình từ lãng phí.

"Nấu ăn a." Dịch Vân ngăn ra, chuyện đương nhiên nói rằng.

Không thể không nói, rượu này nhưng là thật tốt a, hương có phải hay không, cũng không biết là cái gì thiên tài địa bảo nhường chế ra, phỏng chừng uống một hớp, đều đối với tu vi mới có lợi!

"Nấu ăn? Từu có thể nấu ăn?" Lão mập hỏi ngược lại, một bộ căn bản không tin tưởng đáng về.

Dịch Vân sùng sốt một chút, lúc này mới đột nhiên muốn mình tái một chút.

Thế giới này nấu nướng thủ pháp, sợ là cùng Địa Cầu có khác nhau rất lớn.

Kỳ thực ở ẩm thực văn minh cực kỳ xán lạn Hoa Hạ, cổ đại thời điểm, nấu nướng thủ pháp nhưng cũng tương đương chỉ một.

Đường tổng thời điểm, cơ bản làm cơm phương thức chính là chung cùng luộc, mặc kệ món ăn cũng được, thịt cũng được, thêm vào muối, che lên oa, đun sôi liền ăn.

Cho tới cái gì chiên xào phanh nỏ, luộc, sang, yên huân, từu yếm loại hình đa dạng nấu ăn thủ pháp, đều là cận đại đời sống vật chất phong phú sau khi, mới phát triển trở thành hệ thống.

Mỗi cái khu vực, ẩm thực văn hóa cũng khác nhau, Hoa Hạ tám phần mười trở lên nấu ăn phương thức, đều là luộc nhất.

Thậm chí ngay cả đơn giản nhất xào rau, ở trên cả trái đất, cũng chỉ có Hoa Hạ có, này nghe tới rất khó mà tin nổi, nhưng sự thực chính là như vậy.

Toàn bộ Địa Cầu, nấu nướng thủ pháp phức tạp nhất địa phương chính là Hoa Hạ, không có một trong.

Ở cái này dị thế giới, đại hoang liên không cần phải nói, lao động mọi người sinh hoạt phi thường gian khổ, nào có tinh lực cùng vật liệu đi nghiên cứu nấu ăn?

Cho tới giàu có trong thành thị, những gia phú quý người, đều là cường giả, bọn họ say mê với tập võ, trận pháp, luyện chế hoang cốt thuật, căn bản không có thời gian đi nghiên cứu làm thế nào món ăn.

Chỉ có những đại gia tộc kia hạ nhân, biết nghiên cứu những này, những người này làm món ăn ngược lại cũng không tồi, dù sao thời gian dài đẳng đặc tích lũy xuống, cũng có thật nhiều nấu ăn tâm đắc, nhưng là nói riêng về một cái nào đó cái phạm vi nhỏ bên trong khu vực, nấu nướng thủ pháp dù sao cũng có hạn, lại như người Mỹ cũng sợ là có rất nhiều người không biết từu có thể nấu ăn như thế.

Dịch Vân dùng đầu, tương mặt liền kê thân, ở kê ổ bụng bên trong lại cũng một chút từu, vậy lên một ít tương tự hành đoạn rau thơm đồ gia vị, loại này đồ gia vị Dịch Vân hưởng qua, thông qua một cái kẻ tham ăn thiên phú để phán đoán, nó không thể so với hành cùng rau thơm chênh lệch.

Sau đó chính là then chốt, Dịch Vân dùng một khối sạch sẽ vải thô bao vây lại kê thân, ở trong nồi để vào lượng lớn muối ăn, mãi đến tận muối đem kê chôn lên, bao chặt chẽ, phong oa bắt đầu chung.

Lão mập tỏ rõ vẻ hoài nghi đến nhìn Dịch Vân, dùng nhiều như vậy muối đem kê cho bao? Vậy còn không đến hàm từ a!

Này tiểu bộ tộc cùng bọn nhỏ, có phải là không có muối ăn a.

Nhưng là lại không muối ăn cũng không thể như vậy a, thực sự là không nói gì, lão mập khịt mũi con thường, đứa nhỏ này cũng là đủ kỳ hoa.

Hắn kể tục ăn chính mình gà nướng, thế nhưng Lâm Tâm Đồng nhưng dừng lại, hiếu kỳ nhìn Dịch Vân gác ở hỏa trên chiếc kia oa.

Chậm rãi, trong nồi truyền ra hương vị, hương vị rất không nổi bật, nếu như không phải là bởi vì mấy người đều là tu võ người, ngũ giác nhạy cảm, căn bản người không thấy.

Như thế nhạt hương vị, có thể ăn ngon sao?

Lão mập đã đem chính mình gà nướng ăn xong, chưa hết thòm thèm liếm liếm vừa thô lại ngón tay, mà ngay tại lúc này, Dịch Vân xốc lên oa, dùng cái muối đẩy ra nóng bóng muối ăn, đem kê lấy đi ra.

Thơm ngát muối cục kê, cứ làm như vậy được rồi.

Mà ở muối phong bị mở ra trong nháy mắt, một mùi thơm khí truyền ra, để Dịch Vân thêm ăn nhỏ dãi.

Dịch Vân kinh hỉ phát hiện, ngày hôm nay hẳn tuyệt đối siêu trình độ phát huy, đương nhiên này nguyên nhân chủ yếu nhất là kê bản thân vấn đề, loại này bao hàm năng lượng quý giá thịt gà, muốn so với trên địa cầu tự liệu kê không biết thật ra bao nhiêu lần đến.

Còn có tửu, này đều là thiên tài địa bảo sản xuất tửu, chỉ cần thêm vào men rượu không cần phải để ý đến, thả cái mấy trăm năm, vậy tuyệt đối là túy thần tiên rượu ngon.

Hai người kết hợp, để Dịch Vân muối cục kê làm được cao độ trước đó chưa từng có.

"Ồ?" Ông lão râu mép thổi một hơi, con mắt nhất thời tròn tròn.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Ta muốn một món đồ

Dịch Vân đã không thể chờ đợi được nữa, hấn dội lên tới chuẩn bị trước thật nước tương, kéo xuống một cái đùi gà, sâu sắc nghe thấy một thoáng, một cái cắn xuống.

Thực sự là bì sáng khoái thịt hoạt, cốt nhục tươi mới, xi nước mỡ, miệng đầy lưu hương.

Không thể không nói, này lão mập cho mình không biết tên gà rừng thực sự là mùi vị quá ngon, cũng khó trách lão già đem thịt gà khảo thành cái kia đức hạnh, cũng ăn được say sưa ngon lành.

Hơn nữa, này thịt gà bên trong còn ẩn chứa một luồng tinh khiết năng lượng, theo Dịch Vân đem thịt gà nuốt vào bụng, nguồn năng lượng này cũng chảy khắp Dịch Vân toàn thân, có một luồng ấm dung dung cảm giác, không nói ra được thoải mái.

Lão già cho tửu cũng vô cùng đặc biệt, muối cục sau khi, rượu này vị không tiêu tan, rót vào thịt gà bên trong, có say lòng người hương tửu vị.

Này mỹ trong rượu, ẩn chứa năng lượng càng tinh khiết hơn, để Dịch Vân toàn thân thoải mái đến lỗ chân lông đều mở ra.

Lâm Tâm Đồng hiếu kỳ nhìn phía Dịch Vân, chỉ là ngửi mùi thơm này, xem vẻ ngoài liền có thể đoán được này thịt gà khẳng định mùi vị tuyệt hảo.

Tiểu hài tử này xem ra nhiều nhất mười hai tuổi, dĩ nhiên có này một tay?

"Tiên tử tỷ tỷ, ngươi ăn sao?"

Dịch Vân miệng này, đó là tương đương ngọt, hấn nhìn ra, tên thiếu nữ này thân phận, địa vị đều không bình thường, lão già này cũng đem thiếu nữ này khi hôn ngọc quý trên tay, Dịch Vân không biết thiếu nữ tên, gọi tiên tử tỷ tỷ khẳng định không sai.

"Ây..." Lâm Tâm Đồng sững sốt một chút, nhìn Dịch Vân kéo xuống một con khác không nhúc nhích quá đùi gà đệ cho mình, nàng có chút không biết làm sao.

Do dự một chút, nàng vẫn là nhận lấy, cắn xuống một cái miệng nhỏ.

Quả nhiên tiên hương thấm người!

Này một so ra, sư phụ nàng khảo "Than đen kê" quả thực là không có cách nào lối vào.

Thiếu nữ lấy ra khăn tay, lau lau khoé miệng, cười cợt xem như là cảm tạ.

Loại này nấu nướng phương pháp nàng từ chưa có thử qua, mùi vị cực kỳ đặc biệt.

Lâm Tâm Đồng tuy rằng tính cách đậm bạc, đối với ăn không có quá nhiều mê luyện, nhưng là ra ngoài rèn luyện lâu như vậy, mỗi ngày ăn có khổ hỏ vị "Than đen kê", cũng là ăn được rồi.

Thiếu nữ tuy tán thưởng, thật không có cái gì quá mức khuếch đại biểu hiện. Nhưng là, lão mập liền không giống, này lão mập là một cái tham ăn lão không ngớt, hấn không biết bao nhiêu năm trước liền đạt đến ích cốc cảnh giới, thế nhưng hấn chưa từng có ích cốc giác ngộ, một ngày bốn món ăn không thể thiếu, sớm bên trong cơm tối thêm ăn khuya.

Bình thường ở nhà có hạ nhân cung cấp ăn uống, mùi vị ngược lại không tệ, ăn được cũng đã nghiền, nhưng là hiện tại chính mình đi ra dạy đồ đệ rèn luyện, nhưng là có chút khổ, liên tục ăn lâu như vậy môi hôi thiêu đốt, sớm chán ngấy.

Hắn thèm trực chảy nước miếng, thế nhưng cũng không chịu được mắt mặt hướng về Dịch Vân muốn, mắt thấy Dịch Vân là không có ý định đem kê phân cho hắn, lão mập không cao hứng, tiểu tử này thực sự là vong ân phụ nghĩa, đã quên là ai cho hắn kê cùng rượu sao?

"Không nhìn ra, người tiểu hài này còn có thể nấu ăn, lão phu những năm này cũng coi như là thường khắp thiên hạ mỹ thực, thường thức quyền uy tính liền không cần phải nói rồi! Đến, tiểu tử, lão phu giúp người giám định một thoáng, xem người nấu ăn kỹ thuật như thế nào, có chỗ nào có thể cải tiến ta cũng sẽ vui lòng chỉ giáo."

Lão mập nói, một con bóng nhảy, còn dính hắc hôi mập tay liền đưa qua đến rồi, trước hắn ăn gà nướng sau khi, tay còn không sát đây!

Dịch Vân bán năng muốn tránh, nhưng mà này mập tay cũng không biết là chuyện gì xảy ra, xem ra tốc độ không nhanh, nhưng căn bản không tránh thoát, để hắn một cái liền kéo xuống đến rồi tiểu nửa con gà, hai cái tinh hoa cánh gà toàn không rồi!

Giới ạ nha!

Dịch Vân ở trong lòng chửi bới, nhưng là lúc này, lão mập đã một cái cắn tới đi tới, cắn thời điểm hắn cái kia mắt nhỏ còn nắm chặt nhìn Dịch Vân một chút, ý kia thật giống là nói, liền người cái kia tiểu dạng, còn muốn trốn được tay của lão phu?

Lão mập này một cái cắn xuống, nhất thời dầu mỡ phân tán, hương thơm miệng đầy, lão mập nhất thời hai mắt sáng lên!

Thịt gà bản thân mùi vị không cần phải nói, quan trọng nhất chính là mùi rượu.

Trên thực tế, ông lão trước đây cũng ăn qua không ít trần tu mỹ thực, thế nhưng Dịch Vân cách làm như thế, nhưng là lần đầu thấy được.

Rượu ngon rót vào thịt gà bên trong, càng là càng thêm thuần hương!

Hắn không chỉ là cái kẻ tham ăn, còn là một sâu rượu. Hắn không nghĩ tới, từu còn có thể có loại này diệu dụng, từu cùng kê, nguyên bản tách ra đến hai loại mỹ vị kết hợp với nhau, tuyệt không thể tả!

So sánh mà nói, trước hắn mình làm gà nướng quả thực chính là cho cậu ăn a!

Ông lão trước rõ ràng cũng đã ăn một con gà, này không biết tên gà rừng hình thể nhưng là rất to mọng, Dịch Vân học được Thôn Tượng Thuật, hắn có thể cảm giác được loại này thịt gà phi thường nại tiêu hóa, người bình thường chỉ ăn một cái đùi gà, đại khái là có thể mấy ngày không đói bụng.

Ông lão này nhưng ăn một con bán, còn hoàn toàn không cảm giác.

Lão mập ăn lên kê nhìn như rất văn nhã, thế nhưng tốc độ thật nhanh. Tiểu nửa con gà, hắn dùng hơn một phút đồng hồ thời gian liền ăn còn lại một đồng xương gà.

Hơn nữa này chồng xương gà gặm đến được kêu là một sạch sành sanh, dù cho tinh tế vô bỏ cốt cũng từng chiếc rõ ràng, liền cầu đều muốn mặc cảm không bằng.

Ông lão không để ý Dịch Vân ánh mắt kinh ngạc, rất bình tĩnh lau miệng trên dầu, nói rằng: "Mùi vị vẫn được đi, lại cải tiến cải tiến cũng có thể đuổi tới lão phu gà nướng."

Ông lão vô liêm sỉ nói rằng, Dịch Vân bị ghen, trước mắt hàng này rốt cuộc là ai a, cảm giác hắn thân phận địa vị đều rất không bình thường a, làm sao đáng về đạo đức như thế?

Ông lão tựa hồ không chú ý tới Dịch Vân ánh mắt khinh bỉ, nhìn một chút Dịch Vân trên tay muối cục kê, nói rằng: "Người làm sao không ăn, ăn no sao?"

"Không!" Dịch Vân sợ hết hồn, mau mau lắc đầu, nhanh chóng đối phó lên trong tay muối cục kê.

Đùa giỡn, chính mình nếu như chậm hơn một giây đồng hồ, sợ là trong nháy mắt, trong tay mình kê cũng thành một đồng xương gà.

Này thịt gà, mỹ vị là một mặt, đối với thân thể cũng là đại bổ, Dịch Vân cảm giác trong chốc lát này, chính mình nguyên bản thiếu hụt thân thể liền bổ sung rất nhiều năng lượng, để trong cơ thể hắn cốt nhục lại bắt đầu rục rà rục rịch, tựa hồ lại mạnh hơn hóa.

Lẽ nào loại này kê là một loại cùng hoang thú tương tự cổ cầm?

Dịch Vân trong lòng có chút cảm khái, này gia đình giàu có mỗi ngày ăn đều là thứ này, thực lực tự nhiên là tiến triển cực nhanh.

Hắn vừa cũng bởi vì luyện thể viên mãn mà tâm tình thật tốt, bất quá lần này cũng bình tĩnh lại.

Hắn khởi điểm vẫn là rất thấp, ở tiểu bộ tộc bên trong là cô phong bất ngờ nổi lên, nhưng là đến trong đại gia tộc, sợ là cũng chưa chắc thêm ra thái, con đường của hắn còn trường a.

"Này, lão phu xem người tiểu hài này nấu ăn vẫn tính có mấy phần bản lĩnh, lão phu cùng người kết bạn một hồi, cũng coi như là hữu duyên..."

Lão mập nói, đi mò chính mình nhẩn.

Dịch Vân đã là lần thứ hai nghe nói như thế, cơ bản miễn dịch, hần bình tĩnh lau miệng, chờ lão mập lấy ra đồ vật đến.

"Khà khà, tiểu tử, những này cầm mua đường ăn." Lão mập từ trong nhẩn lấy ra hai khối phân lượng mười phần kim thời, xem ra có bốn mươi, năm mươi hai.

Dịch Vân đây là lần thứ nhất nhìn thấy kim thời, trước đây trên địa cầu thời điểm, cũng chỉ có ở ngân hàng tủ kính bên trong mới có thể nhìn thấy biểu diễn thời vàng, nhưng cũng không có cái này đại.

Dịch Vân không khỏi chăm chú nhìn thêm.

"Đến, lão phu nơi này còn có hai mươi, ba mươi con kê, người gia công một thoáng, này hai thời vàng chính là người, có thể mua rất nhiều đường." Ông lão cười ha ha, hần tuy rằng trên miệng không thừa nhận, nhưng cũng biết, chính mình nấu nướng trình độ, cùng Dịch Vân so sánh cái kia liền không có cách nào nhìn, Dịch Vân làm được muối cục kê, đặc biệt là mùi rượu cùng mùi thịt kết hợp này một tay, để lão mập nước dãi ướt át.

Dịch Vân nghe xong bĩu môi, ở Vân Hoang, vàng bên trong xem không còn dùng được.

Nếu như trên địa cầu, này hai khối lớn vàng đủ mua cả đời ăn lương thực, thế nhưng ở này dị thế, lương thực nhưng là rất đắt, đặc biệt là ở Vân Hoang, có vàng cũng chưa chắc mua được, chính mình nếu như dùng vàng đi theo Liên Thành Ngọc nơi đó mua lương thực, cái kia không phải dẽ vào miệng cộp sao.

"Ta không muốn vàng." Dịch Vân căn bản không hề bị lay động, ông lão này vừa bắt đầu cho mình tiền đồng, hiện tại lại cho vàng, nói cho cùng, hần trước sau đem Dịch Vân xem là một cái đi rồi vận may phạm nhân đứa nhỏ, mà không phải một cái người tập võ."Tiền bối chẳng lẽ không biết, hải đồng nắm kim quá phổ xá sầm uất, kết cục sẽ rất thảm sao?"

"Ế?" Lão mập lập tức bị nghẹn, nghĩ thầm chính người không nắm, cũng có thể cho cha mẹ người đi.

Ở lão mập bên người, Lâm Tâm Đồng kinh ngạc nhìn Dịch Vân một chút, mang ngọc mắc tội đạo lý là đơn giản, thế nhưng một cái mười một hai tuổi tiểu hài tử, nhìn thấy lớn như vậy vàng tia không động tâm chút nào, nhưng rất bình tĩnh nói ra những lời ấy, đúng là khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Vậy người muốn cái gì?" Lão mập đem vàng cất đi.

"Ta chỉ muốn về phía trước bối muốn một thứ." Dịch Vân ngữ điệu chậm chậm, bình tĩnh cùng lão mập đối diện.

Lão mập hứng thú, "Nói một chút coi đi."

"Tiểu tử ta vừa nhìn tiền bối liền biết ngài không phải người bình thường, ngài tất nhiên ngồi ở vị trí cao, thân phận siêu nhiên, nắm giữ..."

"Được rồi, đừng nịnh hót." Lão mập khinh bỉ nhìn Dịch Vân một chút, tiểu tử này, thực sự là nhí nha nhí nhảnh.

"Ừm... Tiểu tử ta không phải ở nịnh hót, ta chỉ là biểu thị một thoáng đối với ngài kính ngưỡng, ngài biết có nắm giữ tất cả những thứ này, sẽ làm bao quát tiểu tử ở bên trong vô số người kính ngưỡng, đó là bởi vì... Tiền bối ngài có thực lực! "

"Ồ này đại hoang, có thực lực mới có thể bị người tôn kính!"

"Vị lẽ đó tiểu tử cả gan, muốn hướng về ngài muốn này một thứ, chính là thực lực! "

Dịch Vân lời nói này nói tới cực có niềm tin, ngữ điệu tuy rằng chậm chậm, nhưng thẳng vào màng tai, để lão mập nghe được đột nhiên sững sờ.

Lâm Tâm Đồng cũng là nháy lên một đôi đôi mắt đẹp, bất ngờ nhìn về phía Dịch Vân, kỳ thực Dịch Vân nói đạo lý rất đơn giản, nhưng là ở chính mình sự phụ hồi hần muốn cái gì thời điểm, hần dẫn ra đạo lý như vậy đến, nhưng có thể càng trịnh trọng cho thấy hần trở nên mạnh mẽ nguyện vọng, mà không phải như bình thường hài tử như vậy, thuận miệng nói một chút.

Lời nói này, thật sự không như một đứa bé nói.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Lão mập ác thú vị

"Người muốn bái ta làm thầy?" Lão mập trong mắt hết sạch lóe lên, nguyên bản trong mắt bắt cần đòi về mặt biến mất rồi, ánh mắt của hắn, khiến người ta cảm nhận được một luồng áp lực!

Dịch Vân hô hấp hơi chậm lại, cùng lão mập đối diện một lúc, nhưng chậm rãi lắc đầu nói: "Ngài hỏi ta có hay không muốn bái sư kỳ thực không ý nghĩa gì, bởi vì quyền quyết định không ở trên tay ta, ý nguyện của ta căn bản không trọng yếu. Ngài nếu như muốn thu đồ đệ, sợ là có rất nhiều thiên kiều đến bái ngài làm thầy, mặc cho chọn mặc cho tuyển, ngài nếu như không muốn thu đồ đệ, quý câu ngài thu đều vô dụng."

"Hả?" Lão mập lại một lần bởi vì Dịch Vân mà cảm thấy kinh ngạc, tiểu tử này, lòng tham không đáy đồng thời, rồi lại biết tiến thoái!

Điểm này, cực kỳ hiếm có!

Có mấy người, không hiểu được tranh thủ to lớn nhất lợi ích, mọi việc lùi đi làm, suốt ngày ngơ ngác ngác, rất dễ dàng liền tầm thường vô vi một đời, này không thể làm.

Còn có chút người, một muội tham lam, một muội đòi lấy, căn bản không nhìn rõ chính mình cân lượng, tự cho là, cuối cùng thậm chí khả năng vì vậy mà hướng đi tự mình hủy diệt, điều này cũng làm cho là cái gọi là người chết vì tiền chìm chết vì ăn đạo lý, này liền càng không thể lấy.

Mà đứa trẻ này, mới có mười hai tuổi, dĩ nhiên có bức này tâm trí, nỗ lực phấn đấu, rồi lại biết tiến thoái, có chừng mực, thực sự không dễ dàng.

Tiểu hài này là nhìn ra rồi, chính mình không muốn thu hắn làm đồ, đơn giản cũng không cầu.

"Tiểu tử, lão phu rất thường thức người, người đoán đúng, lão phu không thể nhận người làm đồ đệ, người cái kia đặc biệt nấu nướng thủ pháp lão phu xác thực cảm thấy rất hứng thú, nhưng nấu nướng chỉ là nấu nướng, miệng lưỡi tới muốn mà thôi, lão phu thu đồ đệ, nhưng là một việc lớn, kỳ thực không đối gạt tiểu huynh đệ người nói, lão phu những năm này, xác thực cũng đang tìm một cái thích hợp truyền nhân, nhưng mà lời của người. . . Ta xem qua người căn cốt, người gân cốt cũng không được, không đủ tư cách. Lão phu nói như vậy có thể có chút chói tai, nhưng cũng là sự thực. . ."

Dịch Vân nhưng không để ý lắm, hắn thản nhiên nói: "Ta biết."

"Ừm. . . Người rõ ràng là tốt rồi, người tâm trí vượt xa cùng tuổi hài đồng, có thể có thể thử một chút khoa cử, làm một chỗ trên tiểu quan, cũng coi như áo com không lo."

Ở Thái A Thần Quốc, chân chính quan to một phương, toàn bộ đều là cường giả, Thái A Thần Quốc lấy vũ trụ quốc, bất luận tướng quân vẫn là Thái Thú, đầu tiên liền muốn hội vũ! Có thể vẫn không thể vũ, chỉ có thể làm sư gia, văn án một loại tiểu quan.

Nhìn thấy Dịch Vân hiển nhiên không nghe lọt tai, lão mập tiếp tục nói: "Tu luyện, tâm trí không phải nói không, nhưng then chốt muốn xem thiên phú."

"Thế giới này, tài nguyên rất quý giá, võ giả tài nguyên chính là các loại thiên tài địa bảo cùng hoang cốt xá lợi! Ở gia tộc lớn bên trong, hoang cốt xá lợi cũng cực kỳ có hạn, chỉ có thể ưu tiên cung cấp những kia thiên phú tốt nhất gia tộc con cháu."

"Thiên phú tốt người, hấp thu một viên hoang cốt xá lợi, thực lực tăng trưởng vô cùng, thiên phú không tốt, tương tự một viên hoang cốt xá lợi hấp thu xuống, thực lực chỉ tăng trưởng một phần, hơn nữa càng về sau thực lực tăng trưởng càng khó, to lớn hơn nữa gia tộc cũng cung cấp không nổi!"

Nghe xong mập lời của lão đầu, Dịch Vân rất tán thành, kỳ thực trước hắn qua loa hỏi một thoáng Khương Tiểu Nhu có quan hệ tu luyện sự tình, nhưng không có người lão già này nói tới rõ ràng như thế.

Ở tài nguyên có hạn tình huống dưới, thiên phú xác thực trọng yếu.

Liên Thành Ngọc có thể đã tâm bùng bùng xung kích Từ Huyết Cảnh giới, tự nhiên cũng là ý vào hắn thiên phú tốt.

Nếu như không phải thiên phú đặt ở đây, chỉ dựa vào một toà căn cốt liền thị được son, còn có một đoạn có độc hoang cốt, Liên Thành Ngọc căn bản không thể chia sẻ Từ Huyết Cảnh.

Dịch Vân rõ ràng chính mình là tình huống thế nào, hắn một cái thiếu niên bình thường, triệt triệt để để phạm nhân tiểu tử, cùng võ đạo thế gia không có bán mao tiền quan hệ, làm sao có khả năng có tập võ thiên phú?

Nhưng là muốn muốn nhiều ngày trôi qua như vậy, chính mình dựa vào từ tính hấp thu được thảo cùng hoang cốt năng lượng, tốc độ tu luyện nhưng cũng không chậm, điều này hiển nhiên là từ tính công lao.

Từ tính thâm nhập chính mình trái tim bên trong, chính mình mỗi một lần tim đập, đều có từ tính năng lượng nương theo chảy khắp toàn thân, cải thiện thể chất, loại này hấp thu phương thức, so với những võ giả khác dùng dạ dày đến hấp thu năng lượng hữu hiệu hơn nhiều.

Nghĩ rõ ràng những này, Dịch Vân trong lòng dòng suy nghĩ càng ngày càng rõ ràng, hắn ngừng đầu nhìn lão mập, nói rằng: "Ta không cần tiền bồi thu ta làm đồ đệ."

Nhân gia đã nói rõ thái độ, Dịch Vân đương nhiên sẽ không cưỡng cầu cái gì, kỳ thực lão mập coi như thật sự muốn thu Dịch Vân làm đồ đệ, Dịch Vân đều muốn suy nghĩ tỉ mỉ một thoáng, dù sao trên người hắn bí mật can hệ trọng đại, nếu như không cẩn thận suy tính thật Bản Nguyên Tử Tinh đặc tính, tùy tiện bá sự nói không chắc bị phát hiện bí mật, hậu quả kia liền không dám tưởng tượng.

"Ta nghĩ về phía trước bối, cầu một phần bảo được! Mặc kệ là hung thú tinh hoa, hoang thú thịt, được liệu, hoặc là hoang cốt!"

Dịch Vân lời nói này nói ra, lão mập nở nụ cười, "Người tiểu hài này cũng thật là được đà lần tới, người này bản tính đúng là đánh thật hay, mấy bàn thịt gà, nguyên liệu nấu ăn vẫn là lão phu cung cấp, đã nghĩ đôi hoang cốt xá lợi?"

Lão mập trong chiếc nhẫn cất giấu hoang cốt xá lợi, đều là thượng phẩm, nếu như làm mấy bàn món ăn liền có thể đổi đến, cái kia không khỏi quá trò đùa chút.

"Xem ra lão phu, người vẫn là nghe không vô." Lão mập lắc lắc đầu, một bộ trẻ con không thể giáo dục vẻ, "Người đến cùng là muốn đi tập võ con đường này, người dựa vào cơ duyên đi tới luyện thể viên mãn, đã không dễ dàng, người tuy rằng hiện tại thể chất không tệ, nhưng là người căn bản không có trải qua hệ thống võ đạo tu luyện, người biết công pháp sao? Hội vũ kỹ sao? Có luyện thần pháp quyết sao? Người không có sư phụ, cũng không có bí tịch, người hẳn là dự định vô sự tự thông, chính mình tu đến Từ Huyết Cảnh?"

Lão mập liền tiếp hỏi ngược lại hạ xuống, Dịch Vân đều ở ký ở trong lòng, công pháp! Vũ kỹ! Luyện thần pháp quyết!

Tuy rằng còn có chút không rõ, nhưng này không trọng yếu, không nghi ngờ chút nào, sau đó những này chính mình cũng phải lấy được tay!

Cho tới lão mập nói tới Từ Huyết Cảnh. . . Này Từ Huyết Cảnh không phải là Dịch Vân mục tiêu, Dịch Vân biết, ở Từ Huyết Cảnh bên trên, còn có càng nhiều cảnh giới càng cao hơn.

Hắn nếu được này thần bí từ tinh thể, làm sao có khả năng chỉ là trở thành một Từ Huyết Cảnh chiến sĩ, ở Vân Hoang một cái tài nguyên căn cỗi tiểu trong bộ tộc cầu thả nghề nghiệp?

Đương nhiên, trong lòng hắn mục tiêu là không có cách nào nói ra, bằng không nhân gia còn tưởng rằng hắn bệnh thần kinh.

Dịch Vân nói: "Vũ kỹ cùng luyện thần pháp quyết vẫn bối xác thực chưa từng tiếp xúc qua, thể nhưng công pháp, vẫn bối tu tập quá một bộ tên là 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' luyện thể công pháp!"

"'Long Cân Hồ Cốt Quyền' !" Lão mập trên mặt lóe qua một tia vẻ kinh ngạc. "Người dĩ nhiên biết bộ quyền pháp này? Này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' xem như là Thái A Thần Quốc đỉnh cấp luyện thể công pháp, mặc dù là lấy ánh mắt lão phu đến xem, bộ quyền pháp này cũng có rất nhiều chỗ thích hợp, xem như là làm kinh điển! Nói như vậy, người còn có sư phụ dạy người?"

Tuy rằng "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bị Thái A Thần Quốc công khai, nhưng một cái Vân Hoang tiểu bộ tộc tiểu tử nghèo, cũng hơn nửa là không có cơ hội học tập.

Dịch Vân biết một điểm "Long Cân Hồ Cốt Quyền", để lão mập rất là kinh ngạc.

"Vẫn bối không có sư phụ, là bộ tộc người luyện võ thời điểm, vẫn bối học trộm!"

"Học trộm?" Lão mập nhất thời lắc lắc đầu.

Long Cân Hồ Cốt Quyền tuy rằng cơ sở, nhưng tuyệt không đơn giản, lấy trước mắt tiểu tử này võ đạo căn cơ, cố gắng học cũng chưa chắc có thể có cái gì thành tựu, học trộm có thể học được cái gì?

Học trộm chính là mô phỏng theo cái dáng vẻ, mấu chốt trong đó chỗ, khó có thể sáng tỏ.

Lại nói, này Vân Hoang thâm sơn cùng cốc, có thể có cái gì tốt quyền sư?

Phỏng chừng giáo tiểu tử này võ công sư phụ chính mình cũng là cái bán điếu tử, hắn đánh "Long Cân Hồ Cốt Quyền" có thể xem sao?

Một cái sát sư phụ, tiểu tử này vẫn là học trộm, đại khái cũng là học điểm mèo quào da lông công pháp, tự cho là cũng không tệ lắm.

Lão mập ngược lại không là xem thường Vân Hoang người địa phương, thực sự là cảm thấy Vân Hoang người bị vương bởi kiến thức có hạn, căn bản không biết thế giới bên ngoài lớn bao nhiêu, cao thủ có bao nhiêu.

"'Long Cân Hồ Cốt Quyền' há lại là học trộm có thể học được? Người biết gân kiện như huyền sao? Biết bao hàm lôi ở cốt sao? Biết đánh nhau ra quyền phong sao?" Lão mập hỏi ngược lại, một ít có chút võ học cơ sở người, cũng có thể đem "Long Cân Hồ Cốt Quyền" đánh cho ra dáng, kỳ thực chính là trò mèo, bọn họ căn bản không biết "Long Cân Hồ Cốt Quyền" tinh túy.

Dịch Vân ôm quyền nói: "Tiểu tử bất tài, gân kiện như huyền cùng bao hàm lôi ở cốt đều có biết một, hai!"

Lôi bao hàm chín tầng mây, kinh cung lạc bay nhận, này "Long Cân Hồ Cốt Quyền" đại thành tiêu chí, Dịch Vân có thể nào không biết? Hắn ở kinh mạch cảnh trước cũng đã lấy gân kiện đàn hướng, kinh động trong rừng phi điều!

Hiện tại kinh mạch đại thành, hai mạch nhâm đốc thông suốt, đồng thời luyện thể viên mãn! Dịch Vân cảm giác trên người khí lực như sóng biển như thế ập ù, nếu như không phải cái này lão mập cùng thiếu nữ mặc áo trắng đột nhiên xuất hiện, Dịch Vân đã sớm muốn thẳng thắn đánh một bộ "Long Cân Hồ Cốt Quyền", nhìn lần này thành quả tu luyện.

"Ha ha! Được lắm có biết một, hai!" Lão mập hiển nhiên là không tin Dịch Vân có thể có cái gì thành tựu, "Người vừa nói như thế, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, người này gần kiện như huyền, bao hàm lời ở cốt luyện được đến cùng thể nào rồi!"

Lão mập khả khả cười, đột nhiên sinh ra cho Dịch Vân học một lớp ác thú vị, hần xoay đầu lại, nói với Lâm Tâm Đồng: "Tâm Đồng, lần này Thái A Thần Quốc hành trình, sư phụ trước không phải lấy bản 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' cho người qua loa nhìn xuống sao? Đối với bộ công pháp này, người cũng coi như là tùy ý luyện cái mười ngày nửa tháng, tuy rằng không lấy cái gì tâm, nhưng cũng có một chút thành tựu đi!"

"Người hãy cùng tiểu tử này luận bàn một thoáng, chỉ điểm hần một phen đi."

"Đúng rồi, người đem tu vi áp chế lại, luyện thể lực lượng cũng chỉ dùng cái Phàm Huyết tăng ba lời âm cảnh liền gần đủ rồi, chớ đem tiểu tử này làm tổn thương."

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Dịch Vân VS Lâm Tâm Đồng

Lão mập đôi mắt nhỏ bên trong lóe qua nắm chặt ánh sáng, hần dự định để tên nhà quê này nhìn, cao thủ chân chính là khái niệm gì, chân chính Long Cân Hồ Cốt Quyền là thể nào uy thế hùng hực!

Lão mập cùng Dịch Vân đối thoại thời điểm, thiếu nữ mặc áo trắng còn ngồi ở trên tảng đá lớn, cách đến có một khoảng cách, bất quá Dịch Vân cùng mập lời của lão đầu, nàng không sót một chữ nghe vào trong tai.

Nàng không nghĩ tới, sư phụ dĩ nhiên ác thú vị đến để cho mình đi theo một đứa bé đánh!

Nàng đều mười bảy tuổi, tuy rằng nàng trời sinh âm mạch, dẫn đến kinh mạch không thông, nhưng là ở hiện giai đoạn, nàng bởi vì kỳ tài ngút trời, bất luận ngộ tính vẫn là gân cốt đều tuyệt hảo, tu vi vốn thân không có chịu đến quá nghiêm trọng ảnh hưởng, cảnh giới của nàng, hoàn toàn không phải Dịch Vân có thể so sánh.

Dù cho tu vi áp chế đến Phàm Huyết tăng ba lời âm cảnh, cũng là lấy lớn ép nhỏ.

Nàng biết sư phụ là muốn đùa cợt Dịch Vân, ở Vân Hoang người trước mặt khoe khoang một thoáng, điều này làm cho Lâm Tâm Đồng dở khóc dở cười, ngài một cái đức cao vọng trọng Hoang Thiên Sư, cùng một cái Vân Hoang bụng ăn không no tiểu hài tử khoe khoang, thực sự là càng sống càng trở lại.

Hơn nữa này đều nói như thế nào.

Cái gì "Lấy bản Long Cân Hồ Cốt Quyền cho mình 'Qua loa' nhìn xuống" .

Cái gì "Cũng 'Tùy ý' luyện cái 'Mười ngày nửa tháng'".

Cái gì "Tuy rằng 'Không lấy cái gì tâm', nhưng cũng có một chút thành tựu ba" .

Này trong lời nói tràn ngập một luồng nhàn nhạt tinh tướng mùi vị, này đều cái gì cùng cái gì a.

Lâm Tâm Đồng bất đắc dĩ nhìn sư phụ của chính mình một chút, không vui nói: "Sư phụ, Tâm Đồng tuy rằng chủ tu công pháp không phải 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', thể nhưng chúng ta một năm trước liền đến Thái A Thần Quốc, tiếp xúc 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' cũng có tiểu thời gian nửa năm, tiểu nửa năm qua, Tâm Đồng chủ tu (Huyền Nữ Tâm Kinh) sau khi, cũng sẽ chăm chú nhìn một chút 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', ở đâu là ngài nói, tùy tiện luyện 'Mười ngày nửa tháng', cũng không dùng cái gì tâm . . "

Lâm Tâm Đồng cẩn trọng "Nửa năm" cùng "Chăm chú" hai cái từ ngữ, không chút lưu tình vạch trần lão mập. Nàng vốn là một cái thật lòng thiếu nữ, làm cái gì đều nghiêm túc cẩn thận, dù cho là học một thoáng phụ trợ "Long Cân Hồ Cốt Quyền", cũng sẽ không có nửa điểm lười biếng.

Lần này, dù là ông lão này da mặt lại hậu, vào lúc này cũng mặt già đơ ửng, hần lúng túng ho khan một tiếng, cười ha hả nói: "Thật sao? Đã nửa năm sao? Ài, người này một đã có tuổi, thời gian chính là không trải qua a, hơn nữa trí nhớ cũng không tốt khiến cho, ta còn tưởng rằng quá mười ngày nửa tháng đây. . ."

Mập lòi của lão đầu, để Dịch Vân tròn tròn mắt, người đến tiện thì lại vô địch, nửa năm ký thành mười ngày, có như vậy như thần trí nhớ, vậy xin hỏi lão gia ngài là làm sao nhớ kỹ bước đi muốn dùng chân, ăn cơm muốn dùng miệng?

"Được rồi, không nói không, cái kia ài, người mới vừa nói tu luyện 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', liền biểu diễn một chút đi! Người nếu có thể chống đỡ thời gian ba hơi thở, ta liền tin tưởng người đối với 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' là thật sự có biết một, hai, vậy ta liền cho người người muốn bảo được."

Lão mập đúng lúc nói sang chuyện khác. Tuy rằng hần vừa nãy khoác lác bức bị vạch trần, thế nhưng hần da mặt thật dày, rất nhanh tự mình khôi phục như cũ, coi như không phát sinh chuyện này.

Hần cũng không nhận ra Dịch Vân có thể ở Lâm Tâm Đồng trên tay kiên trì vượt quá thời gian ba hơi thở, dù cho Lâm Tâm Đồng thực lực áp chế đến lời âm cảnh.

Đây là tu vi, công pháp, võ kỹ cùng kinh nghiệm chiến đấu nhiều phương diện quyết định, dựa vào thiên tài địa bảo đạt thành luyện thể viên mãn, là bù đắp không được những này ngắn bản.

"Được! Tiểu tử bất tài, hãy cùng tiên tử tỷ tỷ lĩnh giáo một lần, kính xin tiên tử tỷ tỷ chỉ điểm!" Dịch Vân hít sâu một hơi, chính mình đây chính là cùng một cao thủ so chiêu!

Hần vừa nãy ăn một bữa cơm no, đang muốn tiêu cơm, hơn nữa hần biết rõ, đối thủ này là cường đại cỡ nào!

Để Dịch Vân cảm thấy rất khó mà tin nổi chính là, hần biết rõ đối thủ mạnh mẽ, trong lòng càng là có một tia mơ hồ chờ mong cùng hưng phấn.

Lẽ nào hần trong xương là phần tử hiếu chiến?

"Nếu người cũng nghĩ, vậy cũng tốt. . ."

Lâm Tâm Đồng từ trên tảng đá lớn hạ xuống, áo nàng phiêu phiêu, bị thanh phong thổi bay, mũi chân chậm rãi rơi xuống đất, lại như là một con bướm giống như vậy, không có chấn động tới nửa điểm bụi trần.

"Ta tên Lâm Tâm Đồng."

Lâm Tâm Đồng chậm rãi hướng về Dịch Vân đi tới, vừa giới thiệu chính mình.

"Dịch Vân!" Dịch Vân nói ra tên của chính mình, miễn cho trước bị lão mập gọi "Cái kia ài".

Dịch Vân đi tới một khối trên đất trống, cùng Lâm Tâm Đồng cách nhau mười trượng khoảng cách, đối lập lẫn nhau!

Ngọn núi xanh tươi, từng cây từng cây cỏ từng cứng cáp tung bay, gió thổi từng Hải, tiếng thông reo phun trào, phát sinh ào ào ào tiếng vang.

Mà hai người bên cạnh, quái thạch đá lồi chồm, cách đó không xa nhưng là buông xuống ngàn thước thác nước! Thác nước màu bạc bay lưu trực dưới, dường như trắng như tuyết dài lụa, to lớn lực va đập chấn động đến mức nhام thạch đều đang run rẩy.

Đây là Dịch Vân đi tới phía trên thế giới này, lần thứ nhất chính diện đối địch!

Cũng là Dịch Vân tập võ tới nay lần thứ nhất chiến đấu!

Đối thủ là một cái không dính khói bụi trần gian thiếu nữ, nàng làm cho người ta cảm giác là gầy gò nhu nhược, nhìn nàng đứng ở Thanh Sơn trong lúc đó, Dịch Vân không khỏi nghĩ nổi lên một cái từ tính như xử nữ.

Tên thiếu nữ này, tựa hồ bất luận bề ngoài, vẫn là nội tâm, đều cực kỳ yên tĩnh.

Nhưng là Dịch Vân nhưng không hề có một chút muốn hạ thủ lưu tình ý tứ, hần biết, chính mình căn bản không có hạ thủ lưu tình tư cách.

Lâm Tâm Đồng chỉ là đứng chấp tay, quần dài phiêu phiêu, nàng âm thanh lạnh lạnh nói rằng: "Ta biết đem thực lực áp chế ở Phàm Huyết ba tầng, người xuất thủ trước đi!"

Lâm Tâm Đồng rất là khiêm nhượng, nhưng mà Dịch Vân liếm liếm đôi môi khô khốc nói rằng: "Nữ hài ưu tiên. . . Vẫn là người trước tiên đi!"

Ngược lại không là hần có khiêm nhượng ý nghĩ, mà là hần chưa từng có chiến đấu quá, không biết dưới tình huống này cao thủ ra chiêu cụ thể là làm sao cái kết cấu, miễn được bản thân mơ mơ hồ hồ làm ra một ít ngu xuẩn động tác, nói như vậy, cái kia lão mập lại nên vui vẻ.

Dịch Vân chuẩn bị xem trước một chút Lâm Tâm Đồng chiêu thức, trong lòng có cái để. Đến thời điểm trông mèo vẽ hổ, hần là cũng không thể chệnh lếch.

"Vậy ta ra tay rồi, người xem trọng rồi!"

Lâm Tâm Đồng cũng không có khiêm nhượng, đột nhiên, nàng động! Thân thể của nàng dường như một tia sáng trắng bình thường bắn ra, hướng về Dịch Vân ngực một chưởng đánh ra!

"Xèo!"

Một tiếng thanh minh từ Lâm Tâm Đồng trong cơ thể truyền ra, đây là "Long Cân Hồ Cốt Quyền" luyện cốt thanh âm, nhưng mà thanh âm này nhưng không giống trên trời lời âm, trái lại như là trong rừng vân tước đột nhiên phóng lên trời thì phát ra ra thanh tiếng khóc, vô cùng dễ nghe!

Dịch Vân con người bỗng nhiên co rút lại, thiếu nữ mặc áo trắng này tốc độ quá nhanh, mười trượng khoảng cách, chỉ là một cái nháy mắt, nàng liền đến đến Dịch Vân trước.

Bàn tay của nàng, năm ngón tay như xanh miết xanh nhạt bình thường thẳng tắp tinh tế, lạc ở trong mắt Dịch Vân, nhưng như năm đạo lợi kiếm như thế!

Khoảng cách quá gần, thậm chí để Dịch Vân có thể thấy rõ thiếu nữ trên ngón tay cái kia mềm nhẹ hoa văn!

Nhanh như vậy tốc độ, Dịch Vân hầu như coi chính mình hoàn toàn không tránh thoát, nhưng mà một sát na kia, đầu óc của hắn lại đột nhiên cực kỳ bình tĩnh, lại như là chu vi tốc độ đột nhiên chậm lại, Dịch Vân trong cơ thể hai mạch nhâm đốc đã khép kín thành tuần hoàn, đại não kinh mạch thông suốt, tư duy nhạy cảm, tốc độ phản ứng so với trước đây nhanh hơn không chỉ gấp mười lần!

Ở này thế ngàn cân treo sợi tóc, Dịch Vân trong đầu linh quang lóe lên, nghĩ đến "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bên trong long Vũ Cửu Thiên, hắn hét lớn một tiếng thân thể một rút mà lên, một khắc đó, hắn thật sự như một cái bay lên không Phi Long, lấy cái kia ngàn thước thác nước làm bối cảnh, bay lưu mà tiến lên!

"Răng rắc!"

Dịch Vân nguyên bản đứng thẳng nham thạch, bị Lâm Tâm Đồng một chưởng đánh nát, trực tiếp nổ tung ra, đá vụn bay tán loạn! !

Khá lắm!

Dịch Vân con người co rút lại, chính mình dưới chân nhưng là một khối hắc thiết đá, ở Lâm Tâm Đồng thủ hạ, nhưng không chịu được như thế một đòn!

Nàng cái kia nhìn như nhu nhược bàn tay, có thể dễ dàng vỡ bìa nứt đá, thật là khiến người ta không thể tưởng tượng.

"Này?" Nhìn thấy Dịch Vân cao cao nhảy lên, dường như đại bằng gương cánh bình thường bay lượn với phía chân trời, ở một bên quan chiến lão mập hơi kinh ngạc.

Tiểu tử này, phản ứng không tệ lắm!

"Vốn tưởng rằng hiệp thứ nhất liền gần đủ rồi, bất quá trốn được mừng một, tránh không khỏi mười lăm, nhảy đến trên bầu trời không chỗ mượn lực, lần công kích sau là không tránh thoát, lúc này mới thời gian một hơi thở, còn có hai cái hô hấp thời gian, ba cái hô hấp bên trong giải quyết chiến đấu hoàn toàn không thành vấn đề!"

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Ta thua

Trên bầu trời, son gió vù vù, Dịch Vân có thể cảm nhận được cách đó không xa thác nước chạy chồm mà đi ra hơi nước, đánh vào trên mặt hắn lạnh lạnh.

Ta dĩ nhiên có thể nhảy cao như vậy?

Không thể không nói, Dịch Vân xác thực không có kinh nghiệm chiến đấu, lần này luyện thể viên mãn sau khi, hắn thể năng tăng cường rất nhiều, thể nhưng hắn thậm chí chưa kịp thí nghiệm một thoáng, nhìn sức mạnh thân thể đến cùng tăng trưởng đến thể nào trình độ, hãy cùng Lâm Tâm Đồng cùng lão mập gặp gỡ.

Vào lúc này, Lâm Tâm Đồng mũi chân điểm xuống mặt đất, thân thể dường như nhẹ nhàng vũ yến giống như vậy, bay thẳng mà lên!

Đối mặt xông lên Lâm Tâm Đồng, Dịch Vân trong lòng cực kỳ bình tĩnh, mơ hồ trong lúc đó, cái kia tràn ngập cảm giác mát mẻ Bản Nguyên Từ Tinh, tựa hồ đang hắt trái tim bên trong đập đều, từng luồng từng luồng dòng năng lượng dọc theo huyết thống truyền khắp toàn thân.

Ở Dịch Vân tầm nhìn bên trong, tất cả trở nên càng chậm chậm, cái kia gió núi thổi tới, tựa hồ cũng ở hướng về hắt lan truyền đối thủ tin tức.

Nắm chặt nắm đấm, Dịch Vân con mắt tinh mang lóe lên, mượn trọng lực, Dịch Vân xông thẳng mà xuống!

Một khắc đó, Dịch Vân cảm giác sức mạnh cuồng mãnh ở trong người mãnh liệt mà lên! Kinh mạch thông suốt, luyện thể viên mãn, Dịch Vân thân thể phảng phất là một toà ập ù đã lâu núi lửa, muốn bộc phát ra.

Ở trên cao nhìn xuống, Mãnh Hồ Hạ Sơn!

Dịch Vân bạo hống một tiếng, này thanh gầm rú, không giống nhân loại có thể phát sinh gầm rú, mà là như hổ gầm núi rừng, bách thú chấn động hoảng!

Dịch Vân không lại tránh né, trên bầu trời cũng không thể tránh né, hấn bỗng nhiên vung ra hai tay, bày ra hồ trào tư thái, lao thẳng tới hạ xuống, cùng Lâm Tâm Đồng bàn tay đối lập!

"Long Cân Hồ Cốt Quyền" tới "Mãnh Hồ Hạ Sơn", Dịch Vân trước đây tu luyện "Mãnh Hồ Hạ Sơn", đều là đối với hắc thiết đá luyện, hấn này một đôi tay có thể vỡ nát nham thạch.

Mà bây giờ, nhưng muốn trào Lâm Tâm Đồng tay nhỏ!

Đương nhiên, Lâm Tâm Đồng tay kinh khủng hơn, vỡ bia nứt đá giống như là cắt đậu phụ dễ dàng.

Mất thấy Dịch Vân đập xuống đến, Lâm Tâm Đồng cũng cực kỳ kinh ngạc, nàng lại dám cùng chính mình cứng đối cứng? Thực sự là nghe con mới sinh không sợ cọp!

"Này, đồ nhi đừng làm tàn hấn a!" Lão mập ở một bên lớn tiếng kêu to, "Kỳ thực làm tàn hấn cũng chẳng có gì, then chót tiểu tử này sẽ làm ta bồi được phí!"

Mập lòi của lão đầu, đã bị hai người giao thủ quyền phong nhấn chìm, hai người tay, trên không trung tụ hợp!

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn vang lên, sóng khí hướng bốn phía bộc phát ra, Dịch Vân chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh truyền đến, trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn!

Mà Lâm Tâm Đồng lại như là một đoạn phiêu như, bị cuồng phong thổi bay, thân thể cấp tốc lượn vòng.

Bay ngược bên trong, Lâm Tâm Đồng trong lòng có một luồng cảm giác khác thường, bàn tay của nàng cùng Dịch Vân nắm đấm tương giao một sát na, nàng chỉ cảm thấy Dịch Vân nắm đấm bên trong truyền đến một tia dòng nước ấm, chảy vào trong thân thể của nàng.

Này giòng nước ấm làm cho người ta cảm giác không đáng chú ý, nhưng mà tựa hồ vô thanh vô tức tụ hợp vào nàng gây vỡ trong kinh mạch, biến mất không còn tăm hơi.

Cẩn thận lĩnh hội, Lâm Tâm Đồng cảm giác kinh mạch của nàng tựa hồ phát sinh một điểm biến hóa, vừa tựa hồ không có, tại sao lại như vậy, ảo giác sao?

Lâm Tâm Đồng còn chưa kịp ngẫm nghĩ, vào lúc này, nàng lại phát hiện bị chính mình tăng tăng một đòn Dịch Vân, dĩ nhiên không bị đã thương, trái lại hấn ở bay ngược trong quá trình rất nhanh ổn định thân hình.

Thân thể hấn treo ngược, bay về phía cái kia mãnh liệt thác nước.

"Bồng!"

Dịch Vân như là đầu vào trong nước cá chép, dĩ nhiên xuyên tiến vào thác nước, đập ở thủy phía sau rèm diện một khối tron trượt trên tảng đá lớn!

Thác nước kia bay lưu ngàn thước, sức mạnh vạn cân, thạch đầu lại tron trượt cực kỳ, nhưng là Dịch Vân, dĩ nhiên vững vàng rơi vào này tảng đá lớn bên trên, ở trên tảng đá tồn lên, mượn lực!

Hấn ngừng đầu lên, sáng quắc ánh mắt xuyên thấu qua như tuyết thác nước thủy liên, như là một đôi lợi kiếm bình thường bắn về phía Lâm Tâm Đồng!

"Ừm! ?"

Lâm Tâm Đồng kinh hãi, hấn ngạnh chịu chính mình một đòn, dĩ nhiên không có chuyện gì? Một cái kinh mạch kỳ tiểu hài tử, thân thể dĩ nhiên sẽ mạnh như vậy kính?

"Không phải chứ!"

Lão mập cũng là sừng sốt một chút, chính mình để đồ đệ hạ thủ lưu tình, nhưng là xem cái kia một đòn, kỳ thực không có lưu tình bao nhiêu, mặc dù là áp chế tu vi, nhưng cũng tuyệt đối không nên là tên tiểu tử này có thể chịu đựng!

Lão mập không kịp ngẫm nghĩ nữa, ngay vào lúc này, Dịch Vân từ cái kia trên tảng đá lớn vọt lên.

"Phù phù!"

Dịch Vân quăng vào thác nước màn nước bên trong!

Màn nước sức mạnh khủng bố, nhưng mà Dịch Vân tu tập Long Vũ Ưông Dương đã lâu, thân thể quen thuộc kỹ năng bơi, hần ở chảy xiết thác nước bên trong qua lại, càng là mượn thác nước đại thế, để cho mình xông lên thế tiến một bước tăng cường, từ xa nhìn lại, cái kia trên người mặc áo tang Dịch Vân coi là thật dường như dời sông lấp biển Du Long!

"Ầm ầm ầm!"

Một khắc đó, từ Dịch Vân trong cơ thể, truyền đến lẫn lộn âm, dường như trên trời sấm rền!

Lôi bao hàm chín tầng mây! !

Dịch Vân trên không trung nữu xoay người, lấy xà cạp eo, sừng lưng cong lên, cột sống như là một cây cung bình thường căng thẳng, hữu quyền co lại ở dưới sườn, dường như dây cung trên mũi tên, mạnh mẽ bắn ra!

"Vỡ!"

Dường như cồng cung vỡ hường, âm thanh thẳng vào màng tai! !

Cú đâm này, ngưng tụ Dịch Vân toàn bộ khí thế cùng sức mạnh, một quyền đánh ra đến cuốn lên vô cùng hơi nước, khiến người ta cảm thấy như là một mảnh hải dương mãnh liệt mà đến!

Lâm Tâm Đồng sừng sốt, đây là sức mạnh của thiếu niên này?

Này tiếng sấm bình thường cốt hường, này dây cung đưa tiếng gân kiện tiếng, dĩ nhiên là từ trong cơ thể hần phát ra?

Trong nháy mắt kinh ngạc, Dịch Vân đã đi tới Lâm Tâm Đồng trước!

Lâm Tâm Đồng thậm chí có thể cảm nhận được cái kia cuồng mãnh quyền phong, trong nháy mắt nàng liền rõ ràng Dịch Vân uy lực của một quyền này, đây cơ hồ là ở kinh mạch cảnh có thể đạt đến cực hạn rồi!

Một phần mười cái chớp mắt thời gian, Lâm Tâm Đồng ra tay rồi, nàng như trước áp chế tu vi ở luyện thể ba tầng, so với Dịch Vân còn thấp một cảnh giới.

Nhưng là nàng đánh ra chiêu thức, cũng không phải lại là "Long Cân Hồ Cốt Quyền", mà là Lâm Tâm Đồng chân chính chủ tu công pháp (Huyền Nữ Tâm Kinh)!

Lâm Tâm Đồng tay như hoa sen, nhẹ nhàng điểm ra, như là tiên tử vũ tu.

Đòn đánh này, mang theo một luồng khó mà tin nổi nhu hòa lực lượng, cùng chí cương chí dương "Long Cân Hồ Cốt Quyền" hoàn toàn là hai thái cực.

Cương nhu tương khắc! Lâm Tâm Đồng ôn hoà vân giao thủ lần nữa!

Nguyên bản hoa sen chỉ cùng nắm đầm va chạm, nào có không gãy xương đạo lý, nhưng là sự thực không phải như vậy.

Từ xa nhìn lại, một đạo kiên cường sóng khí, như là búa tạ bình thường va chạm ở một đạo khác nhu hòa khí tường bên trên.

Cái kia khí tường kịch liệt biến hình, nhưng mà mạnh mẽ chịu đựng kiên cường sóng khí xung kích!

"Ba!"

Một tiếng vang thật lớn, ở thời khắc sống còn, sóng khí nổ tung.

Lâm Tâm Đồng sắc mặt khê thay đổi, liền lùi lại ba bước!

Mà ở một phương khác, Dịch Vân bay ngược ra vài chục trượng, hần trên người áo tang xé rách, lồng ngực khí huyết cuộn cuộn, sắc mặt ửng hồng!

Ầm!

Dịch Vân ngã tại trên một tảng đá lớn, toàn thân đau nhức, ngũ tạng lục phủ cảm giác như là hoàn toàn sai vị, tầm nhìn xuất hiện trong nháy mắt mờ.

Thật là lợi hại...

Dịch Vân thật sự phục rồi, này chính là cao thủ sao, sức mạnh áp chế so với mình còn thấp một cảnh giới.

Hơn nữa chính mình là thủ thế chờ đợi, trút xuống toàn bộ khí thế cùng sức mạnh, có thể nói thủ đoạn ra hết, đối phương nhưng chỉ vội vàng ra chiêu, này một dặm một ở ngoài, chênh lệch liền lớn.

Nhưng là cuối cùng giao thủ kết quả. Đối phương chỉ là lui về phía sau ba bước, căn bản không chuyện gì, nhưng là hấn nhưng toàn thân khí huyết cuộn cuộn, bị thương nhẹ.

Tên thiếu nữ này, thực sự là khủng bố.

Dịch Vân trong lòng than thở đồng thời, Lâm Tâm Đồng nhưng càng là kinh ngạc, nàng một đôi đôi mắt đẹp nghi ngờ không thôi nhìn phía Dịch Vân, rất cuộc nói: "Cuộc tỷ thí này, là ta thua."

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Tặng thư

Dịch Vân giãy dựa trạm lên, thu dọn một thoáng xé rách quần áo, cười khổ nói: "Tiền tử tỷ tỷ cũng đừng trào phúng ta, rõ ràng là ta thua, ta là súc thể một đòn, dụng hết toàn lực, người nhưng chỉ là thời khắc sống còn mới ra tay, còn đem ta đánh bay, thắng thua quá rõ ràng."

Dịch Vân là tâm phục khẩu phục, nhưng mà thiếu nữ nhưng lắc đầu nói: "Ta cảnh giới cao người quá nhiều, coi như áp chế tu vi cùng người một trận chiến, cũng căn bản không công bằng, ta vốn là nói xong rồi dùng 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' cùng người so chiêu, nhưng ở thời khắc cuối cùng bị người bức ra (Huyền Nữ Tâm Kinh)."

Lâm Tâm Đồng là cái có sao nói vậy, có hai nói hai người, nói là dùng "Long Cân Hồ Cốt Quyền" so chiêu, vậy thì là "Long Cân Hồ Cốt Quyền", đột nhiên cái dùng những khác chiêu thức, trái với vừa bắt đầu ước định, tự nhiên chính là thua.

Nàng cũng không có hướng về Dịch Vân giải thích, tại sao nàng vừa nãy biết ở trong chiến đấu thất thần.

Nàng cùng Dịch Vân lần thứ nhất giao thủ trong nháy mắt, tựa hồ có một luồng năng lượng kỳ dị ở lại trong cơ thể nàng, đi vào nàng gây vỡ âm mạch bên trong, nhưng là lần thứ hai giao thủ, cái cảm giác này lại không còn.

Lâm Tâm Đồng cũng không biết này có phải ảo giác hay không.

Nếu như không phải lần đầu tiên lúc giao thủ thất thần, kỳ thực nàng cũng sẽ không bị Dịch Vân buộc sử dụng (Huyền Nữ Tâm Kinh).

Nghe xong Lâm Tâm Đồng, Dịch Vân sững sốt một chút, tên thiếu nữ này, còn thật là có chút đặc biệt, bình thường như nàng cao thủ như vậy, lại là thiên chi kiêu nữ, sợ là rất khó thừa nhận chính mình bại bởi một cái đại hoang Mao tiểu tử, chuyện này đối với các nàng mà nói, là rất khó có thể tiếp thu sự tình chứ?

Nhưng là tên thiếu nữ này, liền như vậy thân nhiên thừa nhận, kỳ thực, lấy Dịch Vân ánh mắt đến xem, nhân gia căn bản là không gọi thua.

Hắn quay đầu, nhìn về phía lão mập. Đã thấy lão mập dùng sức bắm vào chính mình râu mép, sắc mặt rất kém cỏi.

"Nhìn cái gì vậy!"

Lão mập thấy Dịch Vân nhìn sang, không vui nói, hắn cũng là hôn mê, này Vân Hoang thổ, làm sao lợi hại như vậy?

Kinh mạch cảnh thì có phần này thực lực, đặt ở gia tộc lớn thiên chi kiêu nữ bên trong, cũng chưa chắc yếu đi.

Hắn rõ ràng là học trộm "Long Cân Hồ Cốt Quyền", dĩ nhiên có thể gân kiện như huyền, cốt bao hàm lôi âm, đây cơ hồ có thể nói là linh ngộ "Long Cân Hồ Cốt Quyền" tinh túy, nơi nào vẫn là cái gì "Có biết một, hai".

Đây rốt cuộc là làm sao làm? Lão mập nguyên bản còn nói Dịch Vân ba cái hô hấp thời gian liền sẽ bị thua. Có thể chiến đấu đến cuối cùng, không chỉ thời gian ba hơi thở sớm quá, cuối cùng Lâm Tâm Đồng lại vẫn chịu thua rồi!

Chịu thua cái lông tuyến a, rõ ràng thắng có được hay không!

Lão mập rất khó chịu, chẳng lẽ là mình mở ra phương thức không đúng? Tiểu tử này rõ ràng gân cốt giống như vậy, dựa vào ăn thiên tài địa bảo đạt đến luyện thể viên mãn cảnh giới, làm sao có khả năng công pháp luyện được tốt như vậy?

Có thể hân ngộ tính rất tốt?

Công pháp tu luyện, ngoại trừ xem gân cốt ở ngoài, còn phải xem ngộ tính.

Ngộ tính trình độ trọng yếu, chỉ đứng sau gân cốt, một người ngộ tính không được, học cái gì đều ngu dốt chậm chạp, những người này coi như gân cốt cho dù tốt, cũng nhất định không cách nào đạt đến cảnh giới cao hơn, bởi vì võ đạo rất nhiều thứ, chỉ vừa ý biết không thể nói bằng lời, đặc biệt là đột phá bình cảnh, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Ở ngộ tính trên, Dịch Vân xác thực không kém, nguyên bản Dịch Vân trên địa cầu thời điểm, học tập liền không sai, xem như là từ nhỏ đã khai phá trí lực, điểm này là đại hoang cùng khổ hải từ căn bản so với không được.

Thêm vào lần này xuyên qua dị thể, Dịch Vân bằng là làm người hai đời, điều này làm cho linh hồn của hắn càng thêm tráng lớn.

Mà từ tinh hòa vào trái tim, cái kia cổ hơi lạnh năng lượng trực cung hồn Hải, cũng đang không ngừng tắm bổ thần hồn của Dịch Vân.

Hắn tu luyện "Long Cân Hồ Cốt Quyền", kỳ thực cũng gia nhập một chút thuộc về mình lý giải, rất có loại nước chảy thành sông ý vị.

Nhìn thấy ông lão mặt béo trứ thành hạch đào, Dịch Vân tuy rằng trong lòng cảm thấy buồn cười, nhưng trên mặt nhưng một chút cũng không dám biểu lộ ra, bằng không ông lão này nói không chắc liền xù lông.

"Cái này đưa ngươi!"

Lâm Tâm Đồng sờ sờ trên tay không gian oản luân, hơi vung tay, một đạo ánh sáng màu xanh bay về phía Dịch Vân.

Dịch Vân một cái tiếp được, nhưng nhìn thấy đây là một quyển sách.

Vô lại văn bản, sợi vàng xuyên thành sách, chỉ chất thâm hậu tốt đẹp, chế tác vô cùng tinh mỹ, mở lên rất có cảm giác.

Văn bản trên viết năm chữ "Long Cân Hồ Cốt Quyền" !

Năm chữ ngân câu tranh sắt, cực có khí thế.

Đây là "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bí tịch!

Dịch Vân trong lòng vui vẻ, trước hắn vẫn ở học trộm "Long Cân Hồ Cốt Quyền", như lão mập từng nói, học trộm đến võ công, không thể tránh khỏi có khiếm khuyết, hơn nữa bởi vì chiến sĩ dự bị doanh thành viên ngộ tính phổ biến không cao, vì lẽ đó Điều Viễn truyền thụ "Long Cân Hồ Cốt Quyền" thời điểm không có toàn bộ truyền thụ, chỉ truyền thụ phía trước chín chiêu, mặt sau là như thế nào, Dịch Vân hoàn toàn không biết.

Vì lẽ đó Lâm Tâm Đồng đưa ra quyển bí tịch này, thực sự là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Dịch Vân yêu thích không buông tay vuốt này vô lại thư tịch, phát hiện, quyển sách này có một cổ nhàn nhạt hương vị, lôi kéo người ta suy tư.

"Ồ?"

Dịch Vân hiếu kỳ mở ra bí tịch, lại phát hiện, trong bí tịch có một tờ liệt hình người tranh vẽ, bên cạnh viết tâm pháp khẩu quyết, mà trong lòng pháp khẩu quyết một bên, còn có chú giải.

Này chú giải toàn bộ dùng một loại khác màu sắc chữ nhỏ tả thành, chữ viết xinh đẹp đẹp đẽ, ẩn chứa một luồng không tên mùi vị ở bên trong, hẳn là nữ tử bút tích.

Những này chú giải, hiển nhiên là sau thêm vào đi, là quyển bí tịch này chủ nhân làm chú.

Dịch Vân sững sốt, này tất nhiên là Lâm Tâm Đồng tác phẩm.

Lấy Lâm Tâm Đồng tu vi và võ đạo kiến giải, nàng làm chú "Long Cân Hồ Cốt Quyền" tự nhiên không bình thường, nếu như mình từ đầu tới đuôi xem, nhất định sẽ cho hắn rất lớn dẫn dắt.

Này có thể đều là Lâm Tâm Đồng linh ngộ tâm đắc, dựa theo Lâm Tâm Đồng từng nói, nàng chăm chú xem quyển bí tịch này đã nửa năm.

Nói vậy bình thường, quyền bí tịch này nàng cũng là thiếp thân mang theo.

Dịch Vân nhất thời cảm giác được quyền sách này quý trọng, "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bởi vì bị Thái A Thần Quốc công khai, thư tịch bản thân không tính quý giá, nhưng là có Lâm Tâm Đồng làm chủ liền không giống nhau.

"Tiên tử tỷ tỷ, này bản đại lễ quá quý trọng, ta không thể muốn, những này chú giải, đều là chính người tìm hiểu đoạt được..."

"Không cái gì, ta làm chủ giải ta toàn bộ nhớ kỹ, này bản 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', ta cũng nhìn từ đầu tới đuôi, lưu ở chỗ này của ta đã là vô dụng, cho người nhưng có thể cho người hơi có chút dẫn dắt."

"Chuyện này..." Dịch Vân thấy Lâm Tâm Đồng kiên trì, vẫn là nhận lấy quyền sách này, hẳn xác thực muốn, ở đâu là một chút dẫn dắt a, quả thực là cứu mạng, có quyền sách này, chính mình liền có thể tu tập nguyên bộ "Long Cân Hồ Cốt Quyền".

Ngay khi Dịch Vân tâm giác hồ thẹn nhận lấy quyền sách này thời điểm, lão mập không đứng lúc thanh âm vang lên. "Cất, muốn liền muốn chứ, còn giả mù sa mưa."

Dịch Vân nghe được bị ghen, ông lão này, nói chuyện chế nhạo, hẳn đây là trả thù đi. Lão mập với hắn đồ đệ Lâm Tâm Đồng, tính cách hoàn toàn chính là hai thái cực, cũng không biết hai người bọn họ làm sao ở chung như thế hòa hợp.

"Được rồi, đừng xem lão phu, người chứng minh thực lực của chính mình, coi như người đối với Long Cân Hồ Cốt Quyền 'Có biết một, hai' rồi!" Ông lão sờ sờ râu mép, xem như là khẳng định Dịch Vân thực lực.

"Trước đã nói người nếu như chống đỡ thời gian ba hơi thở, liền cho người bảo được, lão phu cũng là nói một không hai người..." Ông lão nói, chậm rãi sờ về phía chính mình nhân, hẳn từ trong nhân lấy ra một món đồ, nhưng mà không phải hoang cốt, cũng có phải là hoang cốt xá lợi, mà là một viên hơi cháy đen đầu lâu!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Không cam lòng bình thường

Nhìn thấy đầu lâu này thời điểm, Dịch Vân con người bỗng nhiên co rụt lại.

Này viên đầu lâu, toàn thân bao trùm màu đỏ thẫm vậy giáp, nguyên bản đẹp để vậy giáp, không biết làm sao bị huân đen.

Nó đỉnh đầu có ba chi sừng nhọn, dường như lợi kiếm giống như vậy, nó có đầy răng nanh, hai cái tinh tế râu dài, dung mạo cũng không dữ tợn, trái lại có chút uy nghiêm.

Tuy rằng nó đã ngòm rồi, nhưng là cặp kia u con mắt màu xanh lục tựa hồ như trước ẩn chứa một luồng sát khí lạnh lẽo, khiến người ta có loại cảm giác không rét mà run.

"Đây là..."

Dịch Vân không biết tại sao, từ con này chết đi hung thú trong ánh mắt, ngoại trừ cảm nhận được sát cơ ở ngoài, còn cảm nhận được một luồng mơ hồ không cam lòng.

"Nó gọi xích lân thú!" Một cái thanh âm nhàn nhạt truyền đến, cũng không phải lão mập đang nói chuyện, mà là Lâm Tâm Đồng.

Lâm Tâm Đồng âm thanh cho Dịch Vân cảm giác lại như là một bó bạch quyền như thế, phi thường mềm nhẹ.

Dịch Vân hơi run run, nhìn Lâm Tâm Đồng một chút, từ khi Dịch Vân với bọn hắn gặp gỡ tới nay, Lâm Tâm Đồng ngoại trừ vừa nãy cùng mình giao thủ ở ngoài, đều phi thường yên tĩnh, chưa bao giờ ngắt lời hắn cùng ông lão nói chuyện.

Lâm Tâm Đồng nói: "Xích lân thú là hoang thú, tuy rằng xích lân thú hoang cốt cấp bậc không thấp, nhưng xích lân thú thực lực ở hoang thú bên trong xem như là nhỏ yếu. Xích lân thú rất đặc biệt, chúng nó ở trong một phần, biết đang tráng niên thời điểm đột nhiên **, ở ** bên trong tử vong."

"Hà?" Dịch Vân ngẩn ra, tự sát?

Lâm Tâm Đồng tiếp tục nói: "Có nghe đồn, xích lân thú nắm giữ hỏa kỳ lân huyết thống, nếu như là nhen lửa toàn thân huyết thống, có thể ở trong ngọn lửa, tiến hóa thành chân chính hỏa kỳ lân."

"Bất quá, hiện tại xích lân thú, đã sớm không biết cách bao nhiêu đời, chúng nó coi như thật sự có thượng cổ hỏa kỳ lân huyết mạch, hiện tại cũng bị pha loãng đến cơ hồ tìm không được, vì lẽ đó bình thường xích lân thú, đều sẽ đàng hoàng, yên phận sống mấy trăm năm, cuối cùng chậm rãi chết già."

"Nhưng là... Nhưng có một ít xích lân thú cũng không nghĩ như thế, chúng nó từ sinh ra được, liền bắt đầu tìm kiếm, nuốt chửng các loại hệ "hỏa" linh vật, thậm chí trực tiếp nuốt vào hỏa diễm, chúng nó ở trong người tụ tập lượng lớn hệ "hỏa" năng lượng, mãi đến tận thân thể không chịu nổi, năng lượng bạo phát, đẩy lên xích lân tới Viêm!"

"Những này xích lân thú, thì sẽ ở xích lân tới Viêm bên trong tiếp thu hỏa diễm gột rửa, ở trong ngọn lửa, tìm kiếm tổ tiên hỏa kỳ lân huyết mạch."

"Thế nhưng... Chúng nó kết quả chỉ có một cái, chính là đốt sạch ngũ tạng lục phủ mà chết, đều không ngoại lệ..."

"Có lúc ta đang nghĩ, hay là chúng nó chính mình cũng rõ ràng, muốn thức tỉnh tổ tiên huyết thống vĩnh viễn sẽ không thành công, thế nhưng chúng nó vẫn là biết việc nghĩa chẳng từ nan làm như thế, chúng nó nguyên bản có thể thanh thanh thân thân sống được mấy trăm năm, nhưng là chúng nó tình nguyện đang tráng niên thời điểm gọi ra xích lân tới Viêm, ở ngọn lửa hùng hực bên trong chết đi."

Lâm Tâm Đồng âm thanh thăm thẳm, xích lân thú, là nàng rất sớm đã biết từ lâu một loại hoang thú.

Nàng cảm giác mình lại như là một con xích lân thú, trời sinh âm mạch, không cách nào đánh vỡ nguyên rửa, nàng muốn trọng tặc kinh mạch, lại như là xích lân thú muốn thức tỉnh thượng cổ hỏa kỳ lân huyết thống như thế.

Đồng dạng khó như lên trời, tương tự thiêu thân lao đầu vào lửa.

Là lựa chọn như phổ thông xích lân thú như vậy, cuộc sống bình thường mấy trăm năm sau chết đi, hay hoặc là như xích lân thú bên trong những kia dừng cảm giả như vậy, thử nghiệm đi phá tan Vận Mệnh cam cố, không tiếc tan xương nát thịt?

Kỳ thực ở Lâm Tâm Đồng trong lòng, nàng đã làm ra lựa chọn...

Nghe xong Lâm Tâm Đồng, Dịch Vân trầm mặc.

Sinh ra được tìm tìm liệt diễm, lựa chọn tới nóng rực, tới rùng rục hệ "hỏa" linh vật làm thức ăn, mãi đến tận đốt cháy thân thể, ở ngọn lửa hùng hực bên trong chết đi.

Dù cho biết rõ căn bản là không có cách tiến hóa thành hỏa kỳ lân, nhưng cũng vì theo đuổi phần này xán lạn mà tình nguyện đi chết.

Nhân vì chúng nó không muốn lấy người yếu thân phận cầu thả một đời, quy kết vì là một câu nói, vậy thì là không cam lòng bình thường!

Đúng, không cam lòng bình thường, Dịch Vân cũng không cam lòng bình thường, chỉ là hắn không biết, ở trước mặt hắn, xem ra ôn nhu nhược nhược Lâm Tâm Đồng, cùng nội tâm của hắn là như thế.

"Tiền bối là ở dùng xích lân thú cố gắng vẫn bồi, vẫn là khuyến cáo vẫn bồi không muốn không biết tự lượng sức mình, đùa lừa **?" Dịch Vân đột nhiên hỏi.

Lão mập hừ hừ một tiếng, nói rằng: "Ngươi thực sự là nghĩ quá nhiều, liền ngươi cây này cốt, cố gắng ngươi có thể có cái gì dùng? Lão phu nhiều nhất chỉ là nói cho ngươi, đừng không biết tự lượng sức mình, phía trên thế giới này, người luyện võ quá hơn nhiều, rất nhiều người thiêu thân lao đầu vào lửa, vì thu được tài nguyên, ở không đủ thực lực tình huống dưới, một mình đi đại hoang lịch hiểm, kết quả chôn thân hung thú trong bụng!"

Lão mập tuy rằng mở miệng ác miệng, không nói chuyện bên trong thoại ở ngoài, nhưng là chân tâm lời khuyên, Dịch Vân khiêm tốn nói: "Văn bối thụ giáo."

"Ừm..." Thái độ đối với Dịch Vân, lão mập rất hài lòng, "Tâm Đồng lưu lại quyển sách này, xem như là tiện nghi tiểu tử ngươi, ngắm nghía cẩn thận đi, lão phu xem ngươi tuy rằng gân cốt kém, ngộ tính nhưng cũng còn tạm tạm, một bộ 'Long Cân Hồ Cốt Quyển' mà, cũng luyện được qua loa, nhìn Tâm Đồng lưu lại thư, thực lực lẽ ra có thể càng tiến vào mấy phần."

Lão mập một đoạn này thoại, tuy rằng giữa những hàng chữ hết sức làm thấp đi Dịch Vân, nhưng Dịch Vân nghe được, đều là cố gắng, hắn lần thứ hai khiêm tốn thụ giáo.

"Ai, thật đáng tiếc." Lão mập lắc lắc đầu, đột nhiên nói sang chuyện khác: "Hừ, tiểu tử ngươi không biết, quyển sách này nếu như bắt được cô tộc buổi đầu giá đi tới, nói là Tâm Đồng làm chủ thư, không biết nhiều Thiểu công tử ca chịu hoa giá cao mua đây, những công tử ca kia đối với Tâm Đồng nhưng là..."

"Lão sư!"

Lâm Tâm Đồng tức giận đánh gãy lão mập, bởi vì một ít nguyên nhân, nàng ở trong cô tộc quả thật bị rất nhiều con em của đại gia tộc theo đuổi, nếu như không phải lão sư xuất hiện, thu nàng làm đồ đệ, nàng chỉ sợ cũng bị gia tộc đính hôn.

Dù sao Lâm Tâm Đồng tuy rằng thiên phú tuyệt đỉnh, nhưng là bởi vì trời sinh âm mạch nguyên nhân, kinh mạch không thông, không chỉ thực lực bị quản chế, hơn nữa tuổi thọ cũng bất quá mấy trăm năm thời.

Gia tộc lớn là phi thường công danh lợi lộc, tất cả vì lợi ích của gia tộc, hiển nhiên đem Lâm Tâm Đồng gả đi đi, đổi những gia tộc khác một số chống đỡ, biết càng phù hợp lợi ích của gia tộc.

"Tính toán một chút." Lão mập vùng vung tay, nói sang chuyện khác: "Này, tiểu tử, này xích lân thú đầu lâu sẽ đưa ngươi, xích lân thú khá là đặc thù, nó * thao chết rồi, trong cơ thể hòa nguyên khí biết phi thường chậm chậm tiêu tán đi ra, thời gian có thể kéo dài mười năm, ngươi nếu là đem này thú thú giấu kỹ, không cần rèn luyện nó, cũng có thể hấp thu này cổ nguyên khí, có thể hấp thu bao nhiêu, liền xem chính ngươi."

Ở lão mập xem ra, lấy Dịch Vân thực lực, không có khả năng lắm có bản lĩnh rèn luyện hoang cốt, hơn nữa lấy Dịch Vân thân thể căn cơ, muốn trực tiếp ăn này xích lân thú thú thủ, cũng sợ là tiêu hóa không được, để xích lân thú thú thủ năng lượng tiêu tán đi ra, chậm rãi tu luyện hấp thu, là phương pháp tốt nhất.

Đương nhiên, cái phương pháp này chính là quá chậm, chân chính con em của đại gia tộc, cái nào có thể chờ đến mười năm?

"Tiểu tử, ta tuy rằng nói như vậy, nhưng ta đoán ngươi sau đó sợ là còn muốn cất bước đại hoang, ra ngoài rèn luyện, cũng được, ta liền cho ngươi tả một đạo bùa hộ mệnh đi, chờ ngươi tu vi đạt đến dẫn khí đỉnh cao, này nói bùa hộ mệnh sẽ bị kích hoạt, bảo đảm ngươi một lần mệnh, ngày sau nếu như chúng ta hữu duyên tạm biệt, ngươi này bùa hộ mệnh cũng không có sử dụng, cũng có thể làm thấy tín vật của ta."

"Này? Ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì?"

Lão mập chính nói, phát hiện Dịch Vân dùng tràn đầy ánh mắt hoài nghi nhìn mình.

Dịch Vân không nghĩ tới, ông lão này lại vẫn tặng kèm chính mình chỗ tốt? Thực sự là mặt trời phía tây đi ra.

Bất quá hẳn chủ động đưa đồ vật, đáng tin sao?

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Tô Kiếp

Dịch Vân đang muốn, liền nhìn thấy lão mập lấy ra một tờ rách rách rưới rưới giấy vàng đến, giấy vàng này, để Dịch Vân nhớ tới niên đại 80 thời điểm, Hoa Hạ nông thôn đi nhà cầu dùng giấy bản, thậm chí lá bùa này rách nát trình độ, so với giấy bản đều chỉ có hơn chứ không kém.

So với Lâm Tâm Đồng đưa chính mình cái kia bản "Long Cân Hồ Cốt Quyền", trang giấy chất lượng cùng lá bùa này quả thực là khác biệt một trời một vực.

Ở Dịch Vân tràn đầy ánh mắt hoài nghi bên trong, lão mập đem một cái mập mập đầu ngón tay luôn vào trong miệng liếm liếm, sau đó hắn lấy chỉ viết thay, trăm ngụm nước ở trên lá bùa hồ tả vẽ linh tinh một mạch.

"Được rồi!"

Lão mập đem lá bùa đưa cho Dịch Vân, "Cố gắng thu, lão phu phần này lá bùa, giá trị có thể không bình thường, tiện nghi ngươi, này, ngươi làm gì thể lại dùng loại ánh mắt này nhìn ta, không cần cảm động đến rơi nước mắt."

Dịch Vân không nói gì tiếp nhận tấm bùa này chỉ đến, đặt trên ngụm nước họa đến lưng ta lưng tung, hơn nữa nhìn đáng vẻ, cái này thủy lập tức liền muốn làm.

Dịch Vân một bộ táo bón vẻ mặt, hắn ngược lại không là không tin ông lão thực lực, hắn chỉ sợ ông lão này cho mình đến cái trò đùa dai, phải biết, lá bùa này tác dụng nhưng là bảo mệnh a!

Chính mình nếu như ở liền muốn không liều mạng mà lúc mấu chốt, tỷ như bị một con hoang thú đuổi tới cùng đường mạt lộ, như vậy hẳn đột nhiên ném ra tấm bùa này chỉ đến, mà vừa vịn lá bùa này vừa không có bất kỳ tác dụng gì. . .

Hình ảnh kia quá đẹp, Dịch Vân không dám nghĩ tới, phỏng chừng cái kia hoang thú nếu là có trí tuệ, chắc chắn sẽ coi chính mình đây là vì nó cân nhắc, cho một tấm giấy bản là vì chờ nó ăn Dịch Vân tiêu hóa sau đi gây phân thời điểm, có thể dùng tấm này giấy bản đến chùi đít!

"Được rồi, nên cho đồ vật của người đầu cho, nhanh đi cho lão phu làm vừa mới cái kia món ăn!" Lão mập từ trong nhẫn lấy ra một đồng lớn oa bát biểu bôn, bình lách cách bång chát thành một đồng lớn.

Điều này làm cho Dịch Vân cảm khái, địa vị thăng chức là tùy hứng, có như thế một cái không gian trang bị, ra ngoài lữ hành, oa đều muốn dẫn trên bảy, tám cái.

Hắn không có gấp đi làm muối cục kê, mà là ôm quyền, hỏi: "Không biết tiền bối cao tính đại danh?"

Quen biết một hồi, chính mình còn từ nhân gia nơi đó được ân huệ, hắn nhưng lại không biết ông lão tên.

"Ha, lão phu tên. . ." Ông lão sừng sốt một chút, tựa hồ có hơi hoài cảm, "Đã lâu không ai gọi rồi, người nếu muốn biết, lão phu liền cho người cái cái chương."

Ông lão nói, dĩ nhiên từ trong nhẫn lấy ra một cái con dấu đáng đáp đồ vật, ở vừa nãy tấm kia trên giấy nhấp nhẹ nhàng một cái.

Trong lúc nhất thời, một đạo mờ hồ ánh sáng hội tụ đến, trên giấy hình thành một cái màu đỏ chương ấn.

Chương ấn bên trong viết hai chữ Tô Kiếp.

"Tô Kiếp?" Dịch Vân trong lòng hơi động, danh tự này rất là đặc biệt, "Kiếp" tự mang ý nghĩa kiếp nạn, đại kiếp nạn, cha mẹ vì là hài tử gọi là, đều là đồ cái may mắn, rất thiếu tướng "Kiếp" tự dùng ở tên bên trong.

"Hôm nay tới ân, vẫn bồi nhớ rồi."

Dịch Vân tự đáy lòng nói rằng, hắn biết, Tô lão đầu tuy rằng thêm ăn, hơn nữa khu môn, nhưng hắn dù sao giúp mình, hơn nữa hắn giúp mình tuyệt không phải là bởi vì vài phần "Muối cục kê".

Dịch Vân cùng Tô lão đầu phân biệt, lúc đi, Dịch Vân ngoại trừ đem muối cục kê làm tốt ở ngoài, còn đem vài loại dùng đến từ nấu nướng phương pháp tả trên giấy, để cho Tô lão đầu, thế giới này đầu bếp cũng có có thể người, chỉ cần thấy được những thức ăn này hào cách làm, nói vậy cũng có thể làm ra ngon miệng mỹ thực đến, để Tô lão đầu hưởng hưởng có lộc ăn, cái này cũng là Dịch Vân duy nhất có thể báo đáp một điểm.

Mà Tô lão đầu lúc đi, cũng để cho Dịch Vân một ít nguyên liệu nấu ăn, bằng không đại hoang sinh hoạt thực sự quá gian khổ.

Liên như vậy, dưới trời chiều son thời gian, Tô lão đầu cùng Lâm Tâm Đồng kế tục bước lên bọn họ rèn luyện con đường, mà xoay đầu lại, Dịch Vân bóng lưng đã chậm rãi biến mất ở bên trong ngọn núi lớn, chỉ còn dư lại cái kia đầy trời mây tia, như là một đạo kéo dài hoá tuyến ở chân trời thiêu đốt.

"Lão sư, người rất xem trọng hắn?"

Lâm Tâm Đồng hỏi, ở Dịch Vân làm tốt muối cục kê sau khi, Lâm Tâm Đồng cùng Dịch Vân lại ngăn ngại luận bàn một thoáng, nhưng mà, loại kia để trong cơ thể mình khô cạn kinh mạch sản sinh dị dạng cảm sự tình, nhưng không có phát sinh nữa, điều này làm cho Lâm Tâm Đồng có chút tiếc nuối.

Đại khái thật sự chỉ là chính mình ảo giác đi.

Tô lão đầu lắc lắc đầu, "Ta không coi trọng hắn, chỉ là thương thức hắn thôi."

"Ngộ tính của hắn để ta kinh ngạc, vận may cũng được, nhưng là. . . Ta không nghĩ ra có biện pháp gì có thể bù đắp tha căn cốt thiếu hụt, hắn muốn tu luyện đến cảnh giới cao hơn, cần lượng lớn tài nguyên chống đỡ, thật quá khó khăn!"

Thế giới này, chúng sinh bên trong, lập chí người tập võ nhiều như hằng hà sa số, trong đó có thể thành công lại có mấy cái đây?

"Có thể, thế giới này có kỳ tích đây. . ." Lâm Tâm Đồng làm bầm lâu bầu, nàng như là đang nói Dịch Vân, nhưng cũng như là ở nói mình.

Tô lão đầu nghe được hơi run run, nhưng là trầm mặc lại.

Đúng đây, kỳ tích. . .

Hắn là một cái Hoang Thiên Sư, hắn thu đồ đệ, yêu cầu cực kỳ nghiêm ngặt, đồ đệ vừa muốn gân cốt tuyệt hảo, lại muốn ở hoang cốt thuật trên nắm giữ không gì sánh kịp thiên phú, này quá khó, hắn tìm mấy trăm năm, con em của đại gia tộc cũng xem qua vô số, cũng thu rồi Lâm Tâm Đồng một cái đồ đệ.

Nhưng là cái này để hắn cực kỳ thoả mãn đồ đệ, nhưng một mực là trời sinh âm mạch, tuyệt hảo tập võ gân cốt bởi vì kinh mạch gãy vỡ mà không có đất dụng võ.

Đây thực sự là cái trào phúng.

"Đi thôi. . . Chúng ta có thể sẽ không gặp lại được hắn, chúng ta ở Thái A Thần Quốc sẽ không lưu lại quá lâu, sau đó chúng ta rời đi Thái A Thần Quốc thời điểm, thiếu niên này e sợ vẫn chưa ra khỏi thạch lâm Vân Hoang, coi như hắn đi ra Vân Hoang, hắn cả đời này, cũng rất khó đi ra Thái A Thần

Quốc. Thái A Thần Quốc, quá lớn."

Tô lão đầu cũng cảm thấy có chút tiếc nuối, thiếu niên này, lòng cao hơn trời, nhưng cũng sinh sai rồi địa phương, vừa không có luyện võ căn cốt, thực sự khiến người ta bóp cổ tay.

"Sẽ không tạm biệt sao?" Lâm Tâm Đồng trong lúc nhất thời có chút xuất thần, nàng lại nghĩ tới lần thứ nhất cùng Dịch Vân lúc giao thủ cái kia cảm giác kỳ dị, chính mình trời sinh khô cạn kinh mạch, tựa hồ thật sự bị xúc nhúc nhích một chút.

Tuy sau đó tới đã chứng thực, này chín mươi chín phần trăm khả năng là ảo giác, nhưng là Lâm Tâm Đồng vẫn là không muốn từ bỏ dù cho từng giọt nhỏ hi vọng, có thể sự phụ của chính mình, có thể cho một ít giải thích đây?

"Sự phụ, ta có chuyện muốn nói với người. . ." Lâm Tâm Đồng đột nhiên mở miệng.

"Hả? Chuyện gì?" Tô lão đầu xem Lâm Tâm Đồng biểu hiện trình trọng, chậm rãi thả chậm lại bước chân.

Lâm Tâm Đồng đem cảm giác của chính mình, tỉ mỉ miêu tả một lần, Tô lão đầu nghe xong ngạc nhiên, khô cạn kinh mạch bị xúc động? Đây là nguyên nhân gì?

Hắn không kìm lòng được bám vào chính mình râu mép, trong lúc nhất thời rơi vào trầm tư.

Tô lão đầu những năm này vẫn chuyên tâm nghiên cứu trời sinh âm mạch, tìm kiếm phương pháp phá giải, nhưng là nhiều lần thất bại, nhưng cũng bởi vì những này nghiên cứu, Tô lão đầu đối với trời sinh âm mạch hiểu rõ sợ là ở toàn bộ thế giới đều ít người có thể sánh kịp.

Trời sinh âm mạch là tuyệt mạch, căn bản không thể chứa nạp năng lượng, lại như là giếng cạn sẽ không ra thủy giống như vậy, nhưng là vừa Lâm Tâm Đồng càng nói, cùng Dịch Vân lúc giao thủ, kinh mạch của nàng bên trong, mơ hồ cảm nhận được nhỏ bé dòng năng lượng!

Mặc dù đây chỉ là Lâm Tâm Đồng ảo giác, Tô lão đầu cũng vô cùng lưu ý.

"Chúng ta trước tiên đi Đào thị bộ tộc, trước sự phụ đã cùng Cẩm Long Vệ thủ lĩnh Trương Đàn hẹn cẩn thận, thác hắn sưu tập một chút liên quan với lần này đại hoang Tử Vân xuất thế tình báo, bắt được những tin tình báo này sau khi, chúng ta lại bàn bạc kỹ càng!"

Tô lão đầu lần này đến Vân Hoang, chủ yếu chính là vì Tử Vân xuất thế cảnh tượng kì dị trong trời đất, hắn muốn nhìn một chút Vân Hoang có phải là xảy ra điều gì bảo bối, có thể hay không nhờ vào đó vì là Lâm Tâm Đồng nghịch thiên cải mệnh, tặc trên tuyệt mạch!

Cho tới Dịch Vân, chỉ là Lâm Tâm Đồng cảm nhận được một điểm vô căn cứ ảo giác, Tô lão đầu không báo cái gì hi vọng, thế nhưng căn cứ thà giết lầm, không thể buông tha nguyên tắc, Tô lão đầu vẫn là có ý định tra xét một phen.

(gần nhất khu bình luận sách tổng có bảng hữu nói kén tằm chương mới chậm, hầu như muốn đồ bản, kỳ thực hiện tại chân vũ vẫn là công chúng bản, cũng không chậm, kén tằm phát thư 2 8 ngày, chương mới 155,000 tự, bình quân một ngày 5,500 tự, thư ngày mừng 1 tháng 12 lên giá, còn có hơn hai mươi ngày công chúng bản, công chúng bản lượng vẫn là rất đủ. Kén tằm cảm thấy, hiện tại tiểu thuyết huyền ảo rất táo bạo, đọc lên dễ dàng để đại gia mất hứng. Kén tằm muốn bình tĩnh lại tâm tình tả một cái cổ sự, chân vũ một lá thư, kén tằm biết tận lực miêu tả một cái cẩn thận mà lớn lao thế giới, tình tiết đều là chậm rãi phát triển, kén tằm đã dùng hết khả năng, liên tốc độ này, báo tấp tốc độ không nói kén tằm tay tàn, coi như viết ra cũng sẽ đem viết xấu, cho đại gia mang đến bất tiện, kén tằm cảm giác sâu sắc xin lỗi.)

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Vây công

Quá dương cương vừa ra sơn, sắc trời vẫn không có toàn tới lại, ở Liên Thị Bộ Tộc, bảy, tám cái tiểu hài tử, còn có mấy cái phụ nữ vây quanh Khương Tiểu Nhu gia.

Những đứa bé này tiểu nhân mới bảy, tám tuổi, đại cùng Dịch Vân gần như, từng cái từng cái quần áo lam lũ, toàn thân bẩn thỉu, trong tay bọn họ cầm phân trâu, ngâm vào ngâm vào hướng về Khương Tiểu Nhu gia tộc trên vút.

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Bẩn thỉu phân trâu ở Khương Tiểu Nhu gia gia tộc, tường ngoài trên nổ tung đến, xú khí huân thiên.

Mà ở tiểu hài tử này phía sau, còn có một cái lão thái bà, ăn mặc thật dài màu đen áo choàng, cùng cái vu bà tự, lão thái bà này như là phát điên cuồng như thế trên đất nhảy loạn, trong miệng nói lảm bảm

"Các lộ thần tiên là ta huynh, Các Lộ Bồ Tát là ta tỷ, bệnh tật tai nạn, chớ gần thân thể ta! Yêu ma quỷ quái, mau chóng rời xa! Yêu hồ ma quỷ, mau mau hiện hình! A a a . . Ô ô ô . . A a a . ."

Lão thái bà cổ đi đến không mấy cái răng miệng, vẫn ở phát sinh quỷ kêu như thế âm thanh, lại như cao triều tự.

Mà theo lão thái bà âm thanh đạt đến cao triều, chu vi những tiểu hài tử kia cũng như là hít thuốc lã, bùm bùm vút phân trâu.

Những này phân trâu, đều là hướng về Liên Thị Bộ Tộc trâu cây chấn nuôi trắng muốn đi qua, bình thường chấn nuôi trắng đè ép rất nhiều, hiện tại sạn lại đây một đồng lớn.

Thôn dân muốn phân trâu, là vì trừ tà.

Dịch Vân trước thất khiếu chảy máu sự tình, đã truyền khắp Liên Thị Bộ Tộc.

Liên Thị Bộ Tộc người chết không phải cái gì mới mẻ sự, nhưng là nếu như từ trạng thê thảm, bị chết không hiểu ra sao, vậy thì bị người quan tâm.

Mà ở buổi trưa, Liên Thị Bộ Tộc cao tăng đột nhiên thả ra tin tức, xưng Dịch Vân là nhiễm một loại quái bệnh mà chết! Đây là một loại ôn dịch!

Lần này, Liên Thị Bộ Tộc sôi sùng sục!

Vô số người khi nổi lên ống loa, chỉ là ngăn ngăn một canh giờ, toàn bộ tộc đều truyền khắp rồi!

Ôn dịch!

Ở trong đại hoang tuyệt đối là đáng sợ chữ. Ôn dịch khủng bố cực kỳ, nó so với nạn đói giết người càng nhanh hơn.

Tình huống thông thường, một hồi ôn dịch liền có thể diệt sạch một bộ tộc.

Ở Hoa Hạ cổ đại, bạo phát ôn dịch còn có thể chạy nạn, nhưng là ở Vân Hoang, có ôn dịch liền chỉ có thể chờ đợi tử, trốn cũng không địa phương trốn, chạy trốn tới đại hoang đi, sẽ bị dã thú ăn đi.

Đại hoang nhân dân đối với ôn dịch khủng hoảng, là phát ra từ trong xương!

Đại hoang y thuật lạc hậu, bất luận thảo dược vẫn là lang trung đều hết sức thiếu thốn, nhưng là ở ôn dịch trước mặt, bọn họ lại cũng không thể không hề làm gì chờ chết.

Liền, đại hoang nhân dân liền "Phát minh" một chút đối phó ôn dịch phương pháp, trong đó thường thấy nhất chính là "Vu bà trừ tà".

Vu bà thông suốt quá "Nhảy đại thần" phương thức loại bỏ ôn dịch, còn có cái gì trứng dùng, này liền không được biết rồi.

Này nghe tới hoang đường, nhưng là ở ngu muội đại hoang, loại hiện tượng này nhưng cực kỳ phổ biến, bị tôn sùng là chân lý, trên địa cầu cổ đại, thế giới các quốc gia đều có tương tự vu bà, lịch sử kinh người tương tự.

Ngoài ra, đại hoang đám người còn cho rằng phân trâu, máu chó đều có thể trừ tà, máu chó quá hiếm có, thật sự có máu chó sớm đã bị bộ tộc người uống lót dạ.

Mà phân trâu so với khá thường gặp, vì lẽ đó bọn họ dùng phân trâu ném tới Khương Tiểu Nhu gia, đem vách tường, môn hồ trên, liền có thể niệm phong lại ôn dịch, khiến cho không khuếch tán.

Bởi vì những này, này quần tự cho là "Dùng cảm" hài tử, vút đến phi thường hăng say, bọn họ giác cho bọn họ đều là Liên Thị Bộ Tộc chiến sĩ, cùng ôn dịch cùng tà ác làm đấu tranh!

"Nơi đó còn không hò tiến lên!"

Một cái đầu đầu đáng đáp hài tử nói rằng, theo hấn tay chỉ tay, lại là một đồng lớn phân trâu bay tới.

"Đùng đùng đùng!"

Phân trâu nổ tung, khối này tường nguyên bản phải dựa vào gần cửa sổ, Khương Tiểu Nhu cửa sổ chỉ dán một tầng giấy dán cửa sổ, ở Liên Thị Bộ Tộc, chi cũng rất đắt, nhưng là giấy dán cửa sổ không thể không thiếp, qua mùa đông không giấy dán cửa sổ cũng quá lạnh, căn bản không ngăn được phong.

Này thâm hậu giấy dán cửa sổ, là Khương Tiểu Nhu dùng ròng rã một ngày thời gian, từng điểm từng điểm thiếp lên, liền hi vọng cùng đệ đệ đồng thời quá cái ẩm đông.

Nhưng là hiện tại.

"Đừng!"

Một tiếng vang giòn, một đồng phân trâu đập ra giấy dán cửa sổ, bay vào Khương Tiểu Nhu trong nhà.

Này đồng phân trâu rơi trên mặt đất, nhất thời lơ lửng không thể tả.

Khương Tiểu Nhu an vị ở giường một bên, về mặt thần thò.

Đệ đệ có chuyện tin tức, nàng đương nhiên trước tiên liền nghe nói rồi, nhưng là nàng không tin đây là thật sự, đệ đệ nhiều lần tao ngộ kiếp nạn mà bất tử.

Lần này, bọn họ đều nói đệ đệ chết rồi, hơn nữa còn có hai cái hán tử công bố, Dịch Vân chỉ còn dư lại một hơi thời điểm, nhảy vào đồng sông, cao mấy chục mét hẻm núi, coi như là miêu tả xuống đều phải chết!

Đệ đệ. . . Nhảy sông. . . Chết rồi. . .

Khương Tiểu Nhu trong đầu xoay quanh câu nói này, như là ma quỷ chú, một ngày một đêm qua, nàng không biết là làm sao mà qua nỗi đến, nàng cả người cũng giống như là choáng váng.

Nàng không tin đệ đệ chết rồi, nàng biết Dịch Vân mấy ngày qua, có biến hóa kỳ dị, bản lĩnh càng cao hơn, thực lực càng mạnh hơn, đệ đệ luyện võ, thật sự mạnh mẽ rất nhiều.

Mạnh mẽ như vậy đệ đệ, làm sao sẽ chết đây?

Khương Tiểu Nhu không tin, nàng ở Dịch Vân trên người ký thác toàn bộ hi vọng!

Nhưng là mặc kệ Khương Tiểu Nhu như thế nào đi nữa tin tưởng Dịch Vân, Dịch Vân mất tích đều là sự thực. . .

Thêm vào thôn dân thịnh truyền Dịch Vân đạt được ôn dịch, Khương Tiểu Nhu sợ sệt, sợ Dịch Vân thật sự nhiễm phải ôn dịch, lo lắng liên lụy truyền nhiễm chính mình, cho nên mới một người ngã xuống sông.

"Đừng!"

Lại là một đồng phân trâu vút vào, nện ở trên bàn cơm, trong nhà chỉ có hai cái thô bát sứ lập tức bị phân trâu làm bắn, căn bản không thể dùng.

Khương Tiểu Nhu nhưng không hề liếc mắt nhìn một chút.

Dùng phân trâu vây công Khương Tiểu Nhu gia hành động, đã liên tục tiến hành rồi một buổi trưa.

Hiện tại mặt trời xuống núi, như trước không có kết thúc.

"Hô vô cùng một điểm! Cô gái nhỏ này, còn có cái kia chết đi tiểu quý đầu, đều là sao chổi, lúc đó chúng ta bộ tộc liền không nên thu nhận giúp đỡ bọn họ!"

Từ phá nát ngoài cửa sổ, truyền tới một phụ nữ cay nghiệt âm thanh.

Cái này phụ nữ vóc dáng rất cao, mặt rất dài, xương gò má nhô lên, hai con tay áo đều kéo, vừa nhìn chính là một cái hãn phụ.

Dù cho cùng là bản dân, cũng chia ba bảy loại, Liên Thị Bộ Tộc tính liền bốn tộc người, đều là có một ít cảm giác ưu việt, có lúc, bọn họ ở trong bộ tộc cũng sẽ hưởng thụ đặc quyền, dù sao bọn họ cùng Liên Thị Bộ Tộc người thống trị như thế, đều tính liền.

Nói chuyện nữ nhân này, chính là tính liền, nàng tên là liền Thúy Hoa, người trong thôn cũng gọi nàng Thúy Hoa thẩm.

Kỳ thực lần này nàng khí thế hùng hổ đánh tới, dẫn một đám người dùng phân trâu hồ tuyền, là đạt được Liên Thành Ngọc thụ ý.

Liên Thành Ngọc muốn nhắc lên cái này phong ba đến, đương nhiên phải tìm một cái "Kẻ lừa gạt" xen lẫn trong dân chúng bên trong, quạt gió thổi lửa.

"Ta xem a, ngày nào đó đến thả đem hỏa, đem phòng này đốt, miễn cho không sạch sẽ đồ vật truyền tới. Các người còn không biết đi, đầu lĩnh hãn cha là tận mắt tiểu tử này phát bệnh, còn nói tiểu tử này không chỉ nhiễm phải ôn dịch, hơn nữa còn trúng tà rồi!"

"Lúc đó đầu lĩnh hãn cha đụng vào tiểu tử này một thoáng, hãy cùng bị rắn cắn tự, này có thể ghê gớm! Các người ngấm lại a, tiểu súc sinh này ba lạng cỏ khô mệnh, tiện đến còn không bằng một con chó, làm sao có khả năng bị Trương đại nhân tuyển chọn? Còn nói là cái gì luyện võ kỳ tài, có thể sao? Trương đại nhân không biết, các người còn không biết sao! Hãn chính là một cái tiểu cà chớn, bình thường cùng ăn này tự, không có một cái nha đầu khí lực lớn, còn luyện võ kỳ tài, ta phi!"

"Cũng chính là trúng tà, mới có thể giải thích này tiểu cà chớn tại sao đột nhiên liền trở nên lợi hại, bởi vì hãn bị quỷ nhập vào người rồi! Quỷ ở trên người

hắn, hắn cái gì đều lợi hại, quý vừa đi, hắn sẽ chết rồi!"

Liên Thúy Hoa âm thanh quái gở, đem mấy ngày trước Dịch Vân nhanh nhẹn miêu tả thành một cái xác chết di động.

Liên Thúy Hoa ngày đó thời gian, gặp người liên nói lời nói này, cái này cũng là Liên Thành Ngọc giáo.

Liên Thành Ngọc không thể tự mình đứng ra, liền để liên Thúy Hoa phân tán lời đồn, lấy trùng tà để giải thích Dịch Vân luyện võ kỳ tài sự tình, rất nhiều dân chúng đều đồng ý tin tưởng.

Dù sao trong mắt bọn họ Dịch Vân liền không thể là luyện võ kỳ tài.

Làm như vậy, liền bảo vệ Liên Thành Ngọc tuyệt đối quyền uy, hắn là Liên Thị Bộ Tộc bên trong cao nhất thiên phú người, không có một trong!

Này sẽ làm các tộc nhân tin tưởng, chỉ có hắn Liên Thành Ngọc, có thể dẫn dắt Liên Thị Bộ Tộc đi về phía huy hoàng.

"Thúy Hoa thăm nói chính là a."

"Hóa ra là trùng tà, ta nói Dịch Vân này tiểu bần trẻ con, cũng không thể so với chúng ta gia Nhị Đản thiên phú tốt a."

Mấy cái phụ nữ theo phụ họa, các nàng đều là liên tính tộc nhân, xem như là Liên Thị Bộ Tộc bản hệ.

Nhưng là ở trong phòng, Khương Tiểu Nhu đối với tất cả những thứ này mắt điếc tai ngơ.

Vân nhi, ngươi đến cùng đi chỗ nào?

Tại sao không trở lại?

Khương Tiểu Nhu như là choáng váng, dù cho biết rõ hi vọng vô hạn xa vời, nàng nhưng vẫn như cũ không tin Dịch Vân chết đi sự thực.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Liên Thành Ngọc dụng tâm hiể

Lúc này, Liên Thị Bộ Tộc tộc lão đại viện.

Triệu Thiết Trụ hùng hục chạy vào, rất hưng phấn đem Dịch Vân gia tình huống toàn bộ bẩm báo Liên Thành Ngọc.

"Liên công tử thân cơ diệu toán, Dịch Vân gia hiện tại đều bị phân trâu hồ chết rồi, ha ha ha!"

Triệu Thiết Trụ cười to, Liên Thành Ngọc chỉ là nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, phát phát tay nói rằng: "Ngươi đi xuống đi, thời khắc quan tâm một thoáng Khương Tiểu Nhu trong nhà, bất cứ lúc nào theo ta báo cáo."

"Vâng, là, tiểu nhân đi luôn." Triệu Thiết Trụ lĩnh mệnh, cúi đầu khom lưng lui ra.

Triệu Thiết Trụ hiện tại là người gặp việc vui tinh thần sáng khoái, hắn cảm giác Liên Thành Ngọc càng ngày càng coi trọng hắn, chuyện gì đều tìm hắn đến làm.

Ở Triệu Thiết Trụ đi rồi, Liên Thành Ngọc rất hồ hững đem ra một bình trà, cho mình rót một chén, lại cho một cái khác cái chén đổ đầy.

Lúc này, từ giữa ốc đi tới một người hoàng bào ông lão.

Hắn cười bụng lên Liên Thành Ngọc mới vừa cũng này chén trà, đặt ở bên mép nhẹ nhàng hạp một cái.

Ông lão này, chính là Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng.

"Thành Ngọc, ngươi chuyện này làm được rất xuất sắc, ta thực sự là lão rồi." Ông lão lắc lắc đầu, mấy tháng này, Liên Thị Bộ Tộc hầu như chính là Liên Thành Ngọc một tay chủ trì.

Liên Thành Ngọc vận dụng tráng đỉnh rèn luyện hoang cốt, nguyên bản hoàng bào ông lão rất là lo lắng, bởi vì rèn luyện hoang cốt sẽ chết người, hơn nữa nạn đói, sớm muộn gây nên dân chúng bạo loạn.

Coi như Liên Thành Ngọc dùng hóa huyết đan đem những người kia sinh cơ tiềm lực kích thích ra đến, để bệnh tình của bọn họ tạm thời ổn định, nhưng là loại này tiêu hao sinh mệnh phương pháp không thể kéo dài, mấy ngày nữa những người kia sớm muộn hay là muốn phát bệnh, sau đó từng cái từng cái chết đi.

Một khi sự tình bộc lộ, Liên Thị Bộ Tộc cao tăng đều sẽ chịu đựng trước nay chưa từng có áp lực!

Một cái xử lý không tốt, liền sẽ biến thành dân chúng bạo động, do đó phát sinh chảy máu thảm án, nếu như ảnh hưởng hoang cốt rèn luyện, cái kia hậu quả khó mà lường được.

Nhưng là hoàng bào ông lão không nghĩ tới, Liên Thành Ngọc dĩ nhiên ở bệnh tật sắp bạo phát thời điểm, đem gấp lửa bỏ tay người, đem hết thầy đều giả họa cho chết trước đi Dịch Vân.

Như vậy nếu như những kia rèn luyện hoang cốt tráng đỉnh phát bệnh chết đi liền sẽ không có người hoài nghi, bọn họ đều sẽ đổ Tốn là Dịch Vân trước tiên nhiễm phải quái bệnh, đồng thời còn trúng tà.

Cái này quái bệnh ở Dịch Vân rèn luyện hoang cốt thời điểm, truyền nhiễm cho với hắn đồng thời rèn luyện hoang cốt tráng đỉnh môn, cuối cùng đã biến thành ôn dịch lưu hành ra.

Mà Dịch Vân trúng tà, cũng sẽ cho bộ tộc mang đến không rõ.

Đến thời điểm mọi người đều sẽ tin tưởng, là Dịch Vân hại chết đại gia.

Như vậy mọi người chỉ có thể hận Dịch Vân, nhưng sẽ không hận Liên Thành Ngọc, hơn nữa còn biết có tân tráng đỉnh kế tục đến rèn luyện hoang cốt, hết thầy đều biết trở nên cực sự hoàn mỹ.

Đây chính là Liên Thành Ngọc chủ đạo chuyện này dụng ý. Có thể nói một hòn đá hạ hai con chim, vừa dựng nên chính mình bộ tộc thiên tài số một tuyệt đối quyền uy, lại bảo đảm hoang cốt thuận lợi rèn luyện.

"Một ít trò vật thôi, đại gia gia nói quá lời." Liên Thành Ngọc hời hợt nói, "Dựa theo hàn mãng độc tính, còn có hóa huyết đan dược hiệu, lại quá cái ba, năm ngày, những này rèn luyện hoang cốt người cũng nên chết rồi, đến thời điểm, tộc nhân biết vô cùng phẫn nộ, vậy thì không phải dùng phân trâu vút Dịch Vân gia đơn giản như vậy, nên trực tiếp thả một cây đuốc, đem Dịch Vân gia đốt."

Liên Thành Ngọc nói như vậy, uống một hớp trà, giơ tay lên mặt nhẹ nhàng lau lau khoe miệng, động tác cực kỳ tao nhã, hắn là Liên Thị Bộ Tộc duy nhất một cái thời khắc duy trì quý tộc tác phong người.

Hắn xuất thân ở Vân Hoang, Vân Hoang thiếu gia tuy rằng thân phận cao quý một điểm, nhưng này có gì quý tộc tác phong? Nhưng là Liên Thành Ngọc nhưng là cái khác loại, hắn cùng Điều Viên học quý tộc lễ nghi, cũng thời khắc lấy loại này lễ nghi yêu cầu mình.

Bởi vì hắn nhận định, chính mình nhất định có một ngày, phải đi nhập thượng tầng xã hội, thậm chí trở thành thần quốc cao tăng, ra vào thần quốc vương đô cao cấp tiệc rượu.

Hắn không muốn bị thượng tầng xã hội người, cười nhạo mình là cái Vân Hoang man tử.

Hắn muốn để cho người khác biết, hắn tuy rằng xuất thân Vân Hoang, nhưng là hắn nhưng mọi thứ cũng có thể làm đến tốt nhất!

"Chỉ tiếc một điểm, không thể tận mắt đến Dịch Vân thi thể..."

Liên Thành Ngọc suy tư nói rằng.

"Ha ha, Thành Ngọc, ngươi cũng quá cẩn thận rồi, ngươi hắn là cho rằng tiểu tử kia ở tình huống như vậy còn có còn sống khả năng? Không nói phạm nhân tuyệt đối khó giải hàn nãng hàn độc, coi như là từ cao mười mấy trượng hẻm núi té xuống đi, cũng đã tan xương nát thịt, huống hồ đồng nước sông lưu chảy xiết, phía dưới còn có thác nước, coi như là tốt nhất lộng triều, không ngã chết cũng đến chết đuối."

Lão tộc trưởng là không lo lắng chút nào.

Liên Thành Ngọc cũng gật đầu, "Ừm... Đại gia gia nói đúng lắm, Dịch Vân vừa luyện võ, liền dùng mãnh cảnh đều không đạt tới, xác thực không có may mắn thoát khỏi khả năng."

Liên Thành Ngọc đặt chén trà xuống, Dịch Vân chết rồi, bất quá tỷ tỷ của nàng nhưng vẫn còn, trải qua như vậy kiếp nạn, gia bị hồ trên phân trâu, lại thiêu hủy, nàng không chỉ không nhà để về, hơn nữa sẽ bị toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc người căm hận, trừ mình ra, lại có ai chịu thu nhận giúp đỡ nàng đây?

Nghĩ tới đây, Liên Thành Ngọc khoe miệng nổi lên vẻ mỉm cười.

Tiểu cô nương này, sớm muộn muốn rơi vào lòng bàn tay của chính mình, làm cho nàng chịu một ít khổ sở đầu, đến thời điểm cũng có thể đi đi tính tính,

ngoan một điểm, vậy mình nói cái gì, chính là cái gì.

"Dịch Vân a Dịch Vân, người ở Liên đại nhân trước mặt đánh mặt của ta, vậy ta giết chết người, lại cẩn thận hưởng dụng tỷ tỷ của người, cũng coi như là công bằng."

"Người chết rồi, ta kỳ thực xem như là cứu tỷ tỷ của người, ngày sau nàng đều biết bé ngoan nghe lời của ta, người dưới cửu tuyền cũng có thể yên tâm, ngày sau ta coi như thăng chức rất nhanh, cũng sẽ làm cho nàng làm một cái thị thiếp cái gì, sẽ không vứt bỏ nàng."

...

Thiên rớt cục toàn đen, bất quá những kia "Dũng cảm" bọn nhỏ lại hết sức chuyên nghiệp, mặc dù trời tối cũng không hề rời đi, vẫn cứ đem một đồng lớn phân trâu đều vứt xong, không chỉ đem Khương Tiểu Nhu gia tộc, vách tường hô lên, liền nền đất đều cơ hồ chôn gần nửa đoạn.

"Làm tốt lắm!" Liên Thúy Hoa vỗ tay một cái, vốn là muốn sờ sờ những hài tử này đầu, lấy đó cổ vũ, thế nhưng ngẫm lại lại cảm thấy dơ bẩn, vẫn là rút tay trở về."Ngày nào đó đến Thúy Hoa thăm nơi này, Thúy Hoa thăm cho các người đường cầu ăn."

Này đường cầu tự nhiên là Liên Thành Ngọc phát xuống đến, ở Liên Thị Bộ Tộc, đây chính là yêu thích đồ vật.

Mấy cái tiểu tử vừa nghe có đường cầu ăn, con mắt đều sáng.

"Hay lắm hay lắm, vậy chúng ta ngày mai trả lại vứt phân trâu, cũng có đường cầu sao?"

"Có, đương nhiên là có a!" Liên Thúy Hoa nét mặt tươi cười như hoa."Khả khả, không chỉ có đường cầu a, hơn nữa các người vứt phân trâu, là khu tà, cứu đại gia đây!"

"Đúng, chúng ta cứu đại gia!" Một cái lớn một chút hài tử kiêu ngạo nói.

"Chúng ta là anh hùng!" Có hài tử theo phụ họa, hài tử lớn như vậy, đều có anh hùng mộng, bọn họ cũng muốn trở thành phi thiên độn địa đại hiệp, có thể oai phong lẫm liệt.

Mà vào giờ phút này, ở trong bụi cỏ, nhưng có một đôi đen kịt con mắt, nhìn tất cả những thứ này.

Đây là Dịch Vân con mắt!

Hắn vừa nảy từ những đứa bé này cùng mấy cái thôn dân trò chuyện bên trong, đã rõ ràng chuyện đã xảy ra. Bởi vậy, Dịch Vân cũng đoán được Liên Thành Ngọc khả năng dự định.

Hắn không khỏi nắm chặt nắm đấm, trong mắt loé ra một tia sát cơ!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Về nhà

Lấy ôn dịch vì là có, vu oan giá họa, này một chiêu thật là độc, mà thôi đại hoang thôn dân trí tuệ, bọn họ là không thể nhìn thấu!

Bọn họ nơi nào hiểu được cái gì tiêu hao khí huyết lực lượng đan dược, bọn họ lại làm sao biết vẫn còn có có độc hoang cốt, rèn luyện nó sẽ người chết?

Bọn họ ở trong không ít người, thậm chí đều là hai tháng trước, mới lần đầu tiên nghe nói hoang cốt thứ này.

Bản cùng mà cực khổ đám người, cuộc sống của bọn họ vẫn bị đói bụng lạnh giá xua đuổi, ngoại trừ đồ ăn ở ngoài, đầu óc của bọn họ đã rất khó chứa nạp nhiều thứ hơn, người coi như từng câu từng chữ với bọn hắn giải thích, bọn họ cũng chưa chắc có thể nghe được rõ ràng.

"Thật đáng chết!"

Dịch Vân hai mắt băng hàn, lần này hắn nếu là lộ diện, chẳng khác nào cùng Liên Thành Ngọc chính diện tuyên chiến rồi!

Dịch Vân ước lượng chính mình là bài tẩy, hắn tu vi bây giờ còn dừng lại ở kinh mạch kỳ, bất quá đã đạt đến luyện thể viên mãn, mạch tượng như rồng

cánh giới.

Mà Liên Thành Ngọc đây, hần đã một cái chân nhảy vào Từ Huyết Cảnh ngưỡng cửa, xem như là dẫn khí cảnh cực hạn. Nếu như không phải là mình, lần này Liên Thành Ngọc dựa vào hoang cốt đột phá Từ Huyết Cảnh đã là chuyện ván đã đóng thuyền.

Luyện thể viên mãn kinh mạch kỳ, đối mặt tu vi tiếp cận Từ Huyết Cảnh Liên Thành Ngọc, Dịch Vân cũng không chắc chắn.

Mà Liên Thị Bộ Tộc, ngoại trừ Liên Thành Ngọc ở ngoài, còn có một cái lão tộc trưởng, cùng với huấn luyện viên Điều Viễn!

Ba người bọn họ, đều là Phàm Huyết tăng năm dẫn khí cảnh, chính mình đều sẽ lấy một địch ba!

Lão tộc trưởng Dịch Vân cũng không phải lo lắng, nhưng là cái kia Điều Viễn...

Dịch Vân không biết Điều Viễn đến cùng là thực lực ra sao, hần đã từng đạt đến quá Từ Huyết Cảnh, hiện tại rơi xuống cảnh giới.

Không đề cập tới Điều Viễn cảnh giới, chỉ cần kinh nghiệm chiến đấu, Điều Viễn khẳng định phi thường phong phú.

Mà Dịch Vân đây, ngoại trừ một bộ "Long Cân Hồ Cốt Quyền" ở ngoài, cũng không còn học tập bất kỳ tính chất công kích võ kỹ, cũng không có học tập bước tiến.

Đang đánh nhau kỹ xảo trên, Dịch Vân khuyết thiếu mài giũa, hần võ đạo, thuộc về mới cất bước giai đoạn.

Vì lẽ đó Dịch Vân nhất định phải tỉnh táo lại, bàn bạc kỹ càng.

"Liên Thành Ngọc, ta tất nhiên có biện pháp để ngươi bị chết thống khổ vạn phần!"

Dịch Vân nắm chặt nắm đấm, hần nguyên bản là người địa cầu, tuy rằng xuyên qua đến thực lực này làm đầu dị thể, nhưng là để Dịch Vân trực tiếp ra tay giết người, hần nhưng không đành lòng, vậy mà hôm nay, hần nhưng đối với Liên Thành Ngọc sản sinh nồng nặc sát tâm!

Liên Thành Ngọc đối với mình hai độ ném đá giấu tay, Dịch Vân đều không có phản nộ đến trình độ như thế này, mà Liên Thành Ngọc ngàn không nên, vạn không nên, đối xử với Khương Tiểu Nhu như thế.

Tỷ tỷ của chính mình, lẽ loi hiu quạnh, một cái mười lăm tuổi cô gái nhỏ, một thân một mình đối mặt toàn bộ bộ tộc hết thảy tộc nhân cật khó!

Mà một khi những kia tráng đình phát bệnh từ vong, Liên Thành Ngọc cái gì cũng không cần làm, liền có thể đem hết thảy trách nhiệm đẩy ở trên người mình, đến thời điểm, những kia thân nhân của người chết biết đem Khương Tiểu Nhu thế nào? Dịch Vân cũng không dám muốn!

Nếu như vào lúc này, Liên Thành Ngọc xuất hiện, muốn đối với Khương Tiểu Nhu làm chút gì, Khương Tiểu Nhu căn bản vô lực phản kháng!

Dịch Vân ở trong bụi cỏ, cầm lấy một viên hòn đá nhỏ, nhắm ngay liền Thúy Hoa gương mặt đó, mạnh mẽ bắn ra trong tay cục đá.

"Đừng!"

Này cục đá bất thiên bất ý đánh vào liền Thúy Hoa trên mặt.

"Ôi!"

Liền Thúy Hoa một tiếng hét thảm, ngồi chồm hổm xuống, thống khổ bụm mặt, mặt của nàng đã ô xanh.

"Ai mẹ nhà hần dám đánh lão nương."

Liền Thúy Hoa phản nộ nói rằng, chu vi con gấu nhất thời liền vội vàng lắc đầu, dòn dập biểu thị không có quan hệ gì với chính mình.

Dịch Vân không có hạ từ thủ, tuy rằng hần có giết cái này cay nghiệt nữ nhân kích động, nhưng mà hần biết, nếu như thật sự đem liền Thúy Hoa thế nào rồi, vẫn là sẽ khiến cho Liên Thành Ngọc hoài nghi.

Liền Thúy Hoa món nợ này, hần biết nhớ kỹ, một tháng, nhiều nhất một tháng, hần sẽ làm nàng cả gốc lẫn lãi trả về đến, để cái này thâm độc nữ nhân trả giá thật lớn.

"A!" Lúc này, ở liền Thúy Hoa bên người, một cái tiểu tử bung cái mông nhảy lên đến, "Ai đánh lão tử?"

Tên tiểu tử này, là một đám trẻ con lão đại.

"Không phải ta!"

"Cũng không phải ta!" Vội vàng có người đi ra làm sáng tỏ, dòn dập rũ sạch quan hệ.

Nhưng là lúc này, tiếng kêu thảm thiết liền tiếp vang lên, Dịch Vân tốc độ xuất thủ cực nhanh, mà hần bắn ra cục đá quý tích phi thường lại chú ý, đánh

vào những hài tử kia trên người sau liền lập tức bắn bay, biến mất ở trong màn đêm, để những hài tử này căn bản không biết là món đồ gì đánh, cũng không biết cục đá từ nơi nào bay tới.

"Món đồ gì!?"

Những hài tử này biết không đúng.

Lúc này mây đen gió lớn, hơn nữa bọn họ vẫn là tới làm "Trừ tà" như thế dùng cảm công tác, đột nhiên bị không minh bạch đồ vật đánh, bọn họ nhất thời tóc gáy đều nổi lên.

"Có... Có quỷ a!"

Không biết là cái nào đưa bé hồ một câu, những hài tử khác nhất thời sợ đến sắc mặt trắng bệch, trong nháy mắt giải tán lập tức!

Liên Thúy Hoa càng là sợ đến mặt không có chút máu, liên tục lẫn lộn chạy xa.

Trong thôn đối với yêu ma quỷ quái loại hình đồ vật, cực kỳ kiêng kỵ.

Bọn nhỏ tản đi sau khi, Dịch Vân xem bốn phía không người, hẩn giống như quỷ mị đến đến nhà cửa, trực tiếp vượt qua tường viện.

Trong sân đầy đất phân trâu, có thể Dịch Vân đã đạt đến kinh mạch cảnh, lại là luyện thể viên mãn, hẩn lại như cao thủ võ lâm như thế, để một cái chân nguyên, là có thể một vị độ giang.

Dịch Vân chân không chạm đất xuyên qua sân, giầy rom như trước sạch sành sanh.

Hai tay hư không đẩy một cái, một luồng chưởng phong thổi ra, mở cửa phòng ra, Dịch Vân liền như vậy vào phòng.

Gian nhà vào cửa chính là kệ bếp, nơi này không có ánh đèn, một mảnh đen như mực.

Bất quá ở trong nhà phòng ngủ, đã bị phân trâu đập ra cửa sổ phá trong động, chảy ra một ít nguyệt quang đến, ánh nguyệt quang, Dịch Vân có thể thấy rõ ràng Khương Tiểu Nhu nguyệt dưới thiên sáu bóng người.

Khuôn mặt của nàng, hai vai của nàng, cũng làm cho người có một loại vô hạn thương tiếc cảm giác.

"Ai!?"

Khương Tiểu Nhu tuy rằng bởi vì Dịch Vân mất tích mà rơi vào bi thống cùng lo lắng bên trong, nhưng là nàng như trước rất cảnh giác, nghe được tiếng vang sau khi, nàng theo bản năng liền tóm lấy bên người tiền!

Khương Tiểu Nhu là cái quật cường nữ tử, tuy rằng nàng bản thân không ngừng vươn lên, thế nhưng sinh hoạt hoàn cảnh, làm cho nàng cũng có "Trong nhà không đàn ông, thậm chí còn đáng thương" tư tưởng.

Có đệ đệ ở, nàng sinh hoạt thì có trọng tâm, nhưng là đệ đệ không còn, không chỉ nàng mất đi trụ cột tinh thần, hơn nữa một cô gái gia, một thân một mình ở trong đại hoang sinh tồn, tất nhiên chịu đến bất lực.

Hơn nữa trước Dịch Vân nhắc nhở qua Khương Tiểu Nhu, Liên Thành Ngọc đối với nàng có lòng mơ ước, vì lẽ đó Khương Tiểu Nhu ngày đó đến, trong tay cây này tiền đều không có rồi tay.

"Tỷ tỷ, là ta... Vân nhi..."

Dịch Vân âm thanh nhẹ nhàng run rẩy, nhìn đầy phòng phân trâu, nhìn khắp nơi bừa bộn bên trong Khương Tiểu Nhu, hẩn mũi đau xót, nhưng là có kích động muốn rơi lệ.

Khương Tiểu Nhu sửng sốt, trong bóng tối, nàng dựa vào ánh trăng thấy rõ Dịch Vân khuôn mặt, tuy rằng mơ hồ, thế nhưng cái kia quen thuộc đường viền, nàng lại có thể nào không nhận ra?

"Vân nhi!!"

Khương Tiểu Nhu con người rung rung, nhanh chân chạy chạy tới, mở hai tay ra ôm chặt lấy Dịch Vân!

"Vân nhi, người không có chuyện gì, không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi!"

Khương Tiểu Nhu âm thanh gấp gáp, hai cánh tay dùng toàn bộ khí lực ôm Dịch Vân, sợ sệt một buống tay liền mất đi.

Bị Khương Tiểu Nhu chăm chú ôm, Dịch Vân có thể cảm giác được Khương Tiểu Nhu hơi run run thân thể, còn có nàng gấp gáp nhịp tim, Dịch Vân cảm thấy cái cổ một mảnh ấm áp, đây là Khương Tiểu Nhu nước mắt.

"Tỷ tỷ, ta không có chuyện gì..."

"Ta biết... Ta vừa bắt đầu liền biết." Khương Tiểu Nhu khóc, nói là vừa bắt đầu liền biết, nhưng là nàng nơi nào có thể yên tâm.

Nàng không có để ý phân trâu hồ tường sĩ nhục, cũng không có để ý thời khắc đó bạc phu nhân chửi bới, nàng duy nhất lưu ý, chính là đệ đệ có thể hay không trở về.

Hiện tại, nàng rốt cục đợi được rồi!

"Đi, tỷ tỷ, chúng ta rời đi nơi này, không ở tại làng rồi!"

Dịch Vân đột nhiên xuất hiện một câu nói, để tâm tình lên voi xuống chó Khương Tiểu Nhu ngây người, "Không nơi này ngốc, vậy chúng ta đi chỗ nào? Chẳng lẽ đi Vân Hoang?"

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Thiện lương

Người bình thường sinh hoạt, căn bản là không có cách rời đi bộ tộc, rời đi bộ tộc, liền mang ý nghĩa không có lương thực khởi nguồn, đi Vân Hoang cái kia càng là chịu chết.

"Chúng ta đi phía sau núi, mang tới hết thầy lương thực, chúng ta ở sau núi kiến một cái thụ ốc, ở nơi đó ngốc một tháng!"

Dịch Vân sớm cũng định được rồi, hấn hiện tại không thấy được ánh sáng, căn bản không thể ở Liên Thị Bộ Tộc bên trong ở lại, biện pháp tốt nhất chính là tàng ở sau núi.

Phía sau núi lớn như vậy, cũng không có được liệu cái gì, bình thường căn bản sẽ không có người tìm đi nơi nào.

"Đến hậu sơn? Nhưng là chờ chúng ta lương thực ăn xong cơ chứ? Chúng ta lại nên đi nơi nào?"

"Sẽ không ăn xong, Tiểu Nhu tỷ ngươi yên tâm." Dịch Vân khẽ mỉm cười, hấn từ lão già bên trong muốn tới nhiều như vậy thịt, đủ ăn được mấy tháng, mà chỉ cần một tháng, thần quốc chiến sĩ tổng tuyển cử sẽ đến, Dịch Vân căn bản không cần lo lắng.

Đến thời điểm, nên thanh toán, hấn đều có thể coi là rõ ràng ràng! Liên Thành Ngọc, Triệu Thiết Trụ, Liên Thúy Hoa, hết thầy từng bắt nạt bọn họ người, một cái cũng sẽ không hạ xuống!

Dịch Vân mang theo Khương Tiểu Nhu, thu thập xong gia sản, kỳ thực chính là một túi lương thực, còn có một giường thả ở trong nhà, không có dính lên phân trâu độn chần, còn lại bát, bồn đều bị phân trâu che lại, căn bản không thể dùng.

"Há? Có người."

Dịch Vân bắt đầu trốn, dựa vào ánh trăng, hấn nhìn thấy mấy bóng người rón rén đẩy ra cửa viện, đi vào tràn đầy Curt chó săn.

Là sát vách vương đại nương, Chu đại thúc, còn có con gái của bọn họ Chu không vừa.

Vương đại nương trước đây thường thường mượn cho Dịch Vân gia lương thực, lần trước Dịch Vân lĩnh thịt muối, cũng chia cho vương đại nương một khối.

Vương đại nương con gái không vừa cùng Dịch Vân tuổi gần như, khi còn bé nàng thường thường đi theo Dịch Vân phía sau cái mông, động bất động làm cho toàn thân là bùn, nhưng là hiện tại, nàng cũng đã điểm dặm rất nhiều, có mấy phần thiếu nữ đáng đáp.

"Nhu nha đầu, đại nương cho ngươi đưa cơm, ngươi một ngày không ăn cơm đi. . ."

Đầy sân Curt chó, vương đại nương nhìn lòng chua xót, nàng cũng không biết Dịch Vân đến cùng là bị bệnh gì, đang yên đang lành một đứa bé, mấy ngày trước còn bị Trương đại nhân tuyển chọn, người trong thôn đều nói Dịch Vân muốn tiền đồ, lão Dịch gia đây là một tổ mào khói xanh.

Nhưng là chuyện này làm sao mới mấy ngày ngắn ngủi, nói không liền không cơ chứ?

Ông trời thực sự là mắt không mở.

Nhìn thấy trong phòng không có ánh đèn, vương đại nương trong lòng có chút phát trầm.

"Tiểu Nhu tử, Dịch Vân ca ca thật sự không ở sao?"

Ngoài cửa truyền đến chu không vừa âm thanh, có chút đau xót, có chút run rẩy.

Dịch Vân xuyên thấu qua cửa sổ, mơ hồ nhìn thấy ngoài cửa đứng một cái tuổi tác cùng mình xấp xỉ tiểu cô nương, quả táo bình thường mặt tròn trĩnh trên mặt mang theo nước mắt.

Dịch Vân trong lòng cảm thán, ở này nhân bản cùng mà ân tình đậm bạc Liên Thị Bộ Tộc, nhưng còn có một cái thuần phác đại nương, một cái ngây thơ tiểu cô nương nhớ chính mình. . .

Chính mình lúc đó bị Trương Vũ Hiền tuyển chọn thời điểm, trong thôn có người đến nhìn bọ, cái kia không đáng kể chút nào, ở đại gia đều cho rằng hắn đến ôn dịch chết rồi thời điểm, có người đến tưởng nhớ hắn, đó mới là đáng giá ghi khắc chân tình.

Dịch Vân đối với Khương Tiểu Nhu hơi liếc mắt ra hiệu.

Khương Tiểu Nhu hiểu ý, nói rằng: "Vương đại nương, các người chờ vào đến rồi, ta đã ngủ rơi xuống, trong nhà loạn, các người không chỗ đặt chân, hơn nữa. . ."

Khương Tiểu Nhu nói tới chỗ này không hề tiếp tục nói, vương đại nương thở dài một hơi, nàng biết Khương Tiểu Nhu sợ là lo lắng ôn dịch truyền nhiễm cái gì, nàng cũng chỉ đành dọn dẹp ra một vùng, đem mang đến đồ vật đặt ở cửa.

"Nhu nha đầu, đại nương làm cho người một chén canh mì sợi, để ở chỗ này, này bát người cũng cầm dùng, đại nương đi trước."

Nghèo khó địa phương, dịch ra điều dân, nhưng cũng ra thiện lương nông dân, người mời ta một thức, ta kính người một trượng, Dịch Vân cho vương đại nương đưa thịt muối, vương đại nương sẽ đưa đến rồi mì nước điều, cái thời đại này, mì sợi nhưng là yêu thích đồ vật.

Vương đại nương đoán được Khương Tiểu Nhu khả năng một buổi trưa đến hiện tại liền chưa từng ăn cơm, trong nhà vẫn bị người phá hỏng phân trâu, còn làm thế nào cơm?

Vương đại nương thả xuống mì nước điều, "Đi thôi."

Vương đại nương lôi kéo trên mặt mang theo nước mắt chu không vừa, cùng Chu đại thúc đồng thời lặng lẽ che đi cửa viện, rồi đi khu nhà nhỏ này.

Chu đại thúc là cái chất phác hán tử, từ đầu tới đuôi không lên tiếng, hắn có mấy cái khí lực, vương đại nương gia có thể miễn cưỡng tiếp tục sống, đều dựa vào cái này Chu đại thúc.

Đội đến vương đại nương đi rồi, Dịch Vân đi tới trong sân, bưng lên cái kia bát còn bốc hơi nóng mì nước điều, loại này mì sợi cùng Địa Cầu điều không giống nhau, là dùng tay nắm đi ra, cái kia từng cây từng cây nhỏ bé trên vắt mì, còn để lại vương đại nương thô ráp tay văn dấu.

"Ngày sau, phải báo đáp bọn họ, hại ta, ta nhớ kỹ, tốt với ta, ta cũng nhớ kỹ."

Dịch Vân trong lòng yên lặng nói, mang theo Khương Tiểu Nhu hướng sau núi chạy như bay. . .

. . .

Đêm khuya, Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu đi tới phía sau núi, đây là một cái Dịch Vân tỉ mỉ chọn địa phương, vị trí bí mật, tới gần nguồn nước, hơn nữa có một mảnh đại thụ, có thể kiến tạo đại thụ ốc.

Lúc này đã là mùa đông, trong ngọn núi hàn khí trọng, trên tảng đá đều ngưng tụ sương trắng, thổi một hơi chính là một mảnh sương trắng.

Khương Tiểu Nhu đông đến hai má đỏ chót, nàng súc thân thể, không được xoa xoa tay, trên da nổi lên một tầng tinh tế nổi da gà.

Đừng nói nàng một cái mười lăm tuổi thiếu nữ, coi như là trong ngọn núi trắng hán, cũng không có cách nào ở mùa đông trong ngọn núi ngốc một đêm, một khi ngủ, ngày thứ hai không phải nhiễm phải phong hàn không thể.

Bọn họ chỉ có một giường đệm chăn, cái kia mỏng manh đệm chăn ở nhà đều hiếm lạnh, huống hồ là trong thâm sơn này.

"Vân nhi, như thế lạnh, chúng ta không chịu được nữa mấy ngày." Khương Tiểu Nhu vẻ mặt có chút mờ mịt, nhất thời kích động rồi khỏi nhà, cái kia gia tuy rằng rách nát, nhưng dù sao có thể chống lạnh, ở trong vùng núi thâm này có thể làm sao mà qua nổi.

Phóng tầm mắt tương lai, tựa hồ một vùng tăm tối.

Bọn họ sống sót bằng cách nào a.

Dịch Vân cười cợt, "Tiểu Nhu tử, ngươi cứ yên tâm đi."

Dịch Vân nói đi tới một khối đá lớn mặt sau, ôm ra một đồng cùi lửa đến.

Hắn cùng cái kia bắt lương Tô lão đầu phân lúc : khi khác, sắc trời còn sáng, hắn không thể trở về làng, liền ở ngay đây qua loa chuẩn bị một cái lâm thời điểm dừng chân, cùi lửa cũng là khi đó chuẩn bị.

"Vân nhi, ngươi. . ."

Khương Tiểu Nhu hơi kinh ngạc, mà lúc này, Dịch Vân đã rút nỏ súng sỏ con cái nấp, mang cùi hỏa nhen lửa.

Trong lúc nhất thời, lửa cháy hùng hực bốc cháy lên, từng luồng từng luồng nhiệt khí bắt đầu bay lên, chu vi thạch đầu trên sương lạnh hòa tan một chút, Khương Tiểu Nhu cũng cảm giác được mấy phần ấm áp.

Vào lúc này, chính là cùng đường mặt lộ thời điểm, một chút ấm áp, cũng có thể làm cho Khương Tiểu Nhu trong lòng có loại nhìn thấy hi vọng cảm giác.

"Tỷ tử, ngươi xem đây là cái gì?"

Dịch Vân cười, từ thạch đầu mặt sau lấy ra một cái túi lớn khóa đến, đem bao vây một chút mở ra, Khương Tiểu Nhu hiếu kỳ nhìn sang, đợi được bao vây toàn mở thời điểm, nàng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Cái kia trong gói hàng, dĩ nhiên là đồ ăn, có thịt, có món ăn, có quả đại!

Đặc biệt là thịt chiếm thi đấu trọng, các loại hoặc là phân cách được rồi, hoặc là rút mao toàn bộ mới mẽ đã thú, thả một đồng, xem đáng đáp kia, có tới một hai trăm cân!

"Vân nhi, ngươi chỗ nào làm ra?"

Khương Tiểu Nhu một mặt không thể tin tưởng nhìn Dịch Vân.

Loại thịt đựng phong phú mỡ, là nhiệt độ cao lượng đồ ăn, ở bản hàn trong hoàn cảnh, loại thịt tuyệt đối là cứu mạng đồ vật.

"Tiểu Nhu tử, ngươi đừng hỏi, ngược lại ta bảo đảm, ngươi sau đó gặp qua thư thư phục phục tháng ngày, chúng ta cuộc sống khổ đi tới, ai bắt nạt chúng ta, ta để hắn gấp trăm lần trả lại!"

Dịch Vân trong thanh âm ẩn chứa một luồng sát cơ, tu võ hai tháng, chậm rãi, Dịch Vân tâm tựa hồ cũng theo thực lực mình tăng cường mà càng ngày càng quả quyết tàn nhẫn.

Thế giới này, nhược nhục cường thực, không có pháp luật bảo vệ, nếu như lấy trên địa cầu giá trị quan đến theo người ở chung, cái kia chết cũng không biết chết như thế nào.

Hiện tại, nếu như không phải tử tinh mang đến cho hắn các loại trợ giúp, bọn họ sớm đã bị người ép lên tuyệt lộ.

"Tiểu Nhu tử, ngươi xem trọng rồi! Ngày hôm nay, ta muốn cho Tiểu Nhu tử ăn được tối ngon miệng mỹ thực!"

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Hạnh phúc

"Tối ngon miệng mỹ thực. . ." Khương Tiểu Nhu có chút đờ ra, nàng nhìn Dịch Vân, trong đêm tối, con mắt của nàng sáng lấp lánh.

Nàng cảm thấy tối hôm nay tất cả những thứ này, thật giống là mộng a.

"Tiểu Nhu tử, ngươi chờ ăn là được."

Dịch Vân biểu hiện chăm chú, hắn cả đời này từng làm không biết bao nhiêu lần com nước, thế nhưng chưa bao giờ có cái nào một lần làm com, hắn như ngày hôm nay nghiêm túc như vậy!

Dịch Vân từ Tô lão đầu nơi đó, muốn đến trộn bộ nấu nướng công cụ cùng đồ gia vị, thậm chí ngay cả cái kia năm xưa rượu ngon đều muốn tới một chút, đầy đủ hán đem tài nấu nướng của chính mình phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Nồi thêm tiếp nước, xử lý nguyên liệu nấu ăn, cắt thịt, gia vị, điều tráp, dội canh, quá dầu. . .

Từng cái từng cái bước đi, Dịch Vân xử lý đến cẩn thận tỉ mỉ.

Hon nữa hán một lần làm vài món thức ăn, cái này món ăn thiêu đốt, cái kế tiếp món ăn hán đã đang chuẩn bị.

Thái rau thốt, chính là một đoạn rửa sạch sẽ cộc gỗ, đao tự nhiên cũng là đến từ chính Tô lão đầu.

Luyện thể viên mãn sau khi, Dịch Vân thực lực tăng mạnh, đao công quả thực là xuất thần nhập hóa, cắt ra đến nguyên liệu nấu ăn có thể mỏng như cánh ve, hon nữa tốc độ cực nhanh.

Ở một bên, nhờ ánh lửa thấy rõ Dịch Vân đao công Khương Tiểu Nhu đã trộn mất ngoác mồm.

Đệ đệ càng nhưng đã trở nên lợi hại như vậy?

Vì để cho Khương Tiểu Nhu ăn một bữa thật, Dịch Vân làm thật mấy bước phức tạp chuyên môn, những thức ăn này thức coi như là trên địa cầu thời điểm, Dịch Vân cũng muốn cẩn trọng một chút, dù sao bước đi nhiều, Dịch Vân lại không phải chuyên nghiệp đầu bếp, không cẩn thận liền dễ dàng làm sai một hai bộ, vậy thì không hoàn mỹ.

Nhưng là hiện tại, Dịch Vân thành tựu kinh mạch cảnh sau, đầu óc kinh mạch thông suốt, năng lượng thẳng tới thiên linh, Dịch Vân cảm giác tư duy nhạy cảm rất nhiều, dù cho hai, ba cái món ăn đồng thời làm, hán mỗi một cái bước đi cũng thuận buồm xuôi gió, không sẽ sai lầm.

Một cái món ăn làm tốt, thịnh đi ra, một cái khác món ăn lập tức nhập oa, tất cả bắt tay vào làm nước chảy mây trôi.

Mà Khương Tiểu Nhu hoàn toàn ngây người, cái kia nức mũi mùi thơm, khiến người ta thêm ăn nhỏ dãi.

Khương Tiểu Nhu bình thường thịt muối cũng không thấy mấy khối, cái nào có cơ hội nhìn thấy như vậy đỉnh cấp mỹ thực?

Dịch Vân làm được đồ vật, dùng nguyên liệu nấu ăn đều là các loại tốt nhất hoang thú thịt, lấy Tô lão đầu thân phận cùng tham ăn bản tính, không phải hoang thú thịt, hán rất ít tồn trữ, hon nữa coi như là hoang thú thịt, hán còn muốn chọn mùi vị tuyệt hảo cái kia một loại.

Hon nữa Tô lão đầu lưu lại các loại gia vị liệu, cũng là có giá trị không nhỏ cực phẩm, vì lẽ đó ngày hôm nay, Dịch Vân ở trước nay chưa từng có tập trung vào dưới, liên tục vượt xa người thường phát huy, từng đao từng đao cực phẩm thức ăn bị hán đốt đi ra.

Khương Tiểu Nhu nhìn xếp đầy cộc gỗ mỹ vị món ngon, cảm thấy dường như giống như nằm mơ.

Tất cả những thứ này là có thật không?

Ngay khi vừa, nàng còn đang vì tương lai sinh hoạt cùng lương thực phát sầu, nhưng là hiện tại, nàng nhưng đối mặt như vậy một bàn mỹ thực, đây thực sự là đệ đệ làm được sao? Đúng là chính mình có thể ăn đồ ăn?

"Tiểu Nhu tỷ, nhanh ăn đi, ăn nguội không tốt, không ăn liền lạnh."

Dịch Vân cầm lấy một bát như thủy tinh như thế long lanh chung thịt, "Cái này gọi là bún thịt, Tiểu Nhu tỷ nguội ném thử."

Trên địa cầu, dùng phổ thông thịt ba chỉ làm bún thịt đã mùi vị ngon miệng, hiện tại dùng hoang thú thịt chung đi ra bún thịt, cái kia càng là nhất tuyệt.

Dịch Vân gấp một khối bún thịt, đưa đến Khương Tiểu Nhu bên mép.

Xưa nay đều là nàng cho ăn Dịch Vân com nước, ngày hôm nay bị Dịch Vân như vậy cho ăn bún thịt, Khương Tiểu Nhu có chút không quen, nàng mặt hơi đỏ lên, mở ra miệng nhỏ ăn một miếng, chỉ cảm thấy cái kia thịt vừa vào miệng liền tan ra, hương nồng ngon miệng, nhưng nửa điểm cũng không đầy mỡ, trái lại có cổ nhân nhạt mùi gạo thơm, khiến người ta dư vị vô cùng.

Khương Tiểu Nhu thật sự không thể tin được, phía trên thế giới này, còn có ăn ngon như vậy đồ vật.

Trường kỳ chịu đói người, ăn một chén canh mì sợi đều cảm giác là nhân gian tuyệt vị, huống hồ là hiện tại loại này, dù cho thả trên địa cầu cũng là cực phẩm mỹ thực hoang thú bún thịt.

Khương Tiểu Nhu chỉ cảm giác mình đầu lưỡi đều sắp sẽ không chuyển động, ăn quá ngon, loại này mùi vị, nàng đừng nói không hưởng qua, không hề nghĩ ngợi quá.

Khi còn bé, Khương Tiểu Nhu ngược lại cũng gia cảnh phú thừ, nhưng là khi đó Khương Tiểu Nhu dù sao nhỏ tuổi, đối với đồ ăn cái gì, còn dừng lại ở đối với điểm tâm, đường hoàn cảm thấy hứng thú tuổi tác, nơi nào chịu đựng qua đói bụng, nơi nào sẽ nghĩ tới, những này ngư, thịt sẽ tốt như thế ăn.

"Thịt kho tàu, gà hấp muối, bạch chước rau xanh, xương thú rau đại canh!"

Dịch Vân như thế như thế giới thiệu mình làm ra đến thức ăn, lúc đó Tô lão đầu lưu lại đồ ăn, cũng có một chút rau xanh, bị Dịch Vân cũng đem ra xào, huân tố phối hợp.

Hoa Hạ truyền thống mỹ thực, dùng những này dị giới nguyên liệu nấu ăn làm được, mùi vị nâng cao một bước, liền Dịch Vân cái này xoi mói kẻ tham ăn, cũng cảm thấy vô cùng hoàn mỹ.

Khương Tiểu Nhu ăn được đầu lưỡi đều sắp nuốt xuống, ăn như vậy đồ ăn quả thực cùng nằm mơ như thế.

Hơn nữa những thức ăn này, ăn bụng liền diễn sinh ra một dòng nước nóng đến, chảy khắp toàn thân, không nói ra được thoải mái!

Này tự nhiên là hoang thú thịt đối với thân thể cải tạo.

Hoang thú thịt nhưng là đại hoang bộ tộc bản dân rất khó ăn đến đồ vật, nếu như có thể mỗi ngày ăn hoang thú thịt, tất nhiên thân thể cường tráng, bách bệnh khó xâm!

Dù cho là Tô lão đầu lưu lại những kia rau xanh, cũng đều là đối với thân thể có các loại chỗ tốt thực vật, không phải người bình thường có thể ăn được.

Tỷ lệ hai quá nhanh cắn ăn, ước chừng một khắc đồng hồ, cộc gỗ trên mỹ thực, đã bị gió cuốn mây tan quét hết.

Rất khó tưởng tượng, vừa còn cùng đường mặt lộ, lại đói bụng lại lạnh, cảm giác trong lòng tràn ngập tuyệt vọng Khương Tiểu Nhu, chỉ là như thế thời gian ngắn ngủi, liền ăn no nê, hơn nữa ở đồ ăn năng lượng thâm thấu vào, năng toàn thân đều âm dung dung.

Chỉ có chân chính trải qua đói bụng, mới biết có mỹ thực là một cái chuyện hạnh phúc dường nào.

Vào lúc này, Dịch Vân đã bắt đầu xây dựng thụ ốc.

Luyện thể viên mãn sau khi, Dịch Vân khí lực rất lớn, kiến tạo một cái đơn giản thụ ốc là điều chắc chắn.

"Vân nhi, những ngày qua đến cùng phát sinh cái gì?"

Khương Tiểu Nhu nhìn Dịch Vân bận tít tít, trong lòng như trước cảm giác tựa như ảo mộng.

Vừa nãy ngăn ngăn một canh giờ chuyện đã xảy ra quá khó mà tin nổi.

"Hừm, ta gặp phải một cái họ Tô bất lương ông lão, hần xem ta xương cốt kinh ngạc, liền chỉ điểm ta một thoáng, cho ta một điểm chỗ tốt, đại khái chính là như vậy, Tiểu Nhu tỷ, người an tâm đi, ta đã như trước kia không giống, ngày sau, cuộc sống của chúng ta chỉ có thể càng ngày càng tốt."

Nhà gỗ đáp dựng lên, thế nhưng trong núi lạnh giá, bệnh thấp vừa nặng, ở trong nhà gỗ ngủ, không khỏi quá lạnh một chút.

Tuy rằng phụ cận có đồng lửa, đồng lửa lại ẩm áp, cũng phải không ngừng chăm nom, không thể thiếu một đêm, bọn họ vẫn là biết lạnh.

Nhìn thấy Khương Tiểu Nhu thỉnh thoảng xoa xoa lỗ tai, Dịch Vân khẽ mỉm cười, rồi xuống thụ ốc, không lâu sau đó, hần đem xích lân thú thú thú đem ra.

Xích lân thú trong cơ thể ẩn chứa phong phú hệ "hỏa" năng lượng, này thú thú đặt ở thụ trong phòng, lại như là một cái tiểu lò lửa, rất nhanh thụ ốc liền ấm áp như xuân.

Đêm đó, Dịch Vân mang đến kinh ngạc quá hơn nhiều, Khương Tiểu Nhu đơn giản cũng không hỏi.

Nàng nằm ở thụ ốc đơn sơ tám ván gỗ trên, nhưng cảm thấy nàng này một đời bất cứ lúc nào, đều không có như ngày hôm nay như thế chân thật quá.

Ăn no, uống đủ, ẩm áp gia, còn có Dịch Vân ở bên người, phía trên thế giới này, còn có cái gì so với này hạnh phúc hơn đây?

"Vân nhi, ta rất sợ tất cả những thứ này đều là mộng a. . ."

Khương Tiểu Nhu cảm giác tất cả những thứ này đều đặc biệt không chân thực, nàng thậm chí không dám ngủ, sợ sệt nàng vừa nhắm mắt, lại mở, nàng lại biết trở lại cái kia lạnh lẽo gian nhà, đôi mắt cái kia trống rỗng gia, còn có cái kia dơ bẩn phân trâu, thậm chí được Dịch Vân đã ôm chết tin dữ. . .

"Không phải là mộng, tỷ tỷ người ngủ đi, ta bảo vệ người."

Dịch Vân ngồi ở giường ván gỗ bên cạnh, nắm Khương Tiểu Nhu tay.

Cầm thụ Dịch Vân lòng bàn tay ẩm áp, Khương Tiểu Nhu càng an lòng.

Này âm dung dung cảm giác, làm cho nàng con buồn ngủ đột kích, nàng không nỡ lòng bỏ ngủ, nhưng chậm rãi, nàng vẫn là bất tri bất giác ngủ, ngày đó, nàng đầu tiên là biết được Dịch Vân chết rồi tin tức, lại là bị thôn dân vây công, cả ngày hải hùng khiếp vía, nỗi lòng lên voi xuống chó, đã sớm một muốn

chết rồi.

Khương Tiểu Nhu tiến vào mộng đẹp, miệng của nàng giác, nổi lên một tia hạnh phúc mỉm cười. . .

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Ta muốn làm thánh nhân

Xác định Khương Tiểu Nhu ngủ, Dịch Vân lặng lẽ rút tay về, ở Khương Tiểu Nhu ngủ thời điểm, Dịch Vân cũng không có nhân rồi, hắn dùng trong cơ thể Bản Nguyên Từ Tinh, hấp thu xích lân thú thú thú bên trong năng lượng.

Xích lân thú là hoang thú, Dịch Vân trước vừa đột phá kinh mạch cảnh thời điểm, hấp thu hàn mãng hoang cốt lực lượng, bởi vì không có kinh nghiệm, dốc hết khí lực hấp, kết quả bị thiệt lớn, suýt chút nữa căng nứt kinh mạch.

Lần này, Dịch Vân học ngoan, hắn cẩn thận từng li từng tí một khổng chế tiến vào trong cơ thể năng lượng tổng sản lượng, theo theo tốc độ này, này một viên xích lân thú thú thú, đầy đủ Dịch Vân dùng một tháng.

Chỉ cần sau một tháng, hắn thông qua chiến sĩ tổng tuyển cử, vậy hắn sẽ thu được tân tài nguyên. Bóng đêm càng ngày càng sâu, đã hút đầy đủ năng lượng Dịch Vân, lặng lẽ rời đi thụ ốc.

Hắn như một con linh xảo viên hầu như thế ở trong rừng qua lại, rất nhanh sẽ đi tới một chỗ trên đất trống.

Bầu trời, minh nguyệt như một khay bạc, một cái áo tang thiếu niên, ngồi ở cây già bên dưới, hắn tùy ý dựa vào cầu trát thân cây, dựa vào ánh trăng từng tờ từng tờ lật xem một quyển vô lại sách cổ, biểu hiện cực kỳ chăm chú.

Một mảnh ô vàng lá cây chậm rãi thoát ly cây già làm, từ từ bay xuống ở mở rộng trang sách trong lúc đó, thiếu niên chỉ là nhẹ nhàng đem lá rụng phát đi, hết sức chuyên chú.

Buổi tối tia sáng mộng lung, nhưng là đạt đến Phạm Huyết tầng bốn kinh mạch cảnh sau, Dịch Vân ở buổi tối coi vật cùng ban ngày như thế rõ ràng.

"Nguyên lai Long Vũ Cửu Thiên không riêng chỉ có cái kia một động tác, còn có cái khác ba cái động tác, này bốn động tác, là một bộ đầy đủ..." Nhìn Lâm Tâm Đồng lưu lại "Long Cân Hồ Cốt Quyền" sau khi, Dịch Vân cảm giác trước rất nhiều không rõ địa phương, đều từ từ trở nên rõ ràng lên.

Lúc đó Diêu Viễn giáo chiến sĩ dự bị doanh thời điểm, hắn là cân nhắc chiến sĩ dự bị doanh thành viên năng lực học tập tương đối kém, vì lẽ đó rất nhiều chiêu thức hắn đều đơn giản hoá, một bộ động tác, thường thường chỉ dạy trong đó khá là đơn giản mấy chiêu.

Hiện tại có này trọn bộ "Long Cân Hồ Cốt Quyền", tất cả đều bù đắp.

"Ồ? Lâm cô nương bút ký thảo luận, này 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' tuy rằng tinh diệu, nhưng dù sao cũng là cơ sở quyền pháp, không thể bị quản chế với 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' động tác võ thuật, nếu như câu nệ với 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' động tác võ thuật, như vậy cả đời một chính là tu luyện tới 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' miêu tả cái gọi là cảnh giới viên mãn, sẽ không tiến thêm được nữa rồi!" Lâm Tâm Đồng một câu nói, để Dịch Vân chấn động trong lòng, hắn lập tức tập trung tinh thần xem Lâm Tâm Đồng một đoạn này chú giải.

Lâm Tâm Đồng bút tích xinh đẹp, mỗi một cái chữ nhỏ đều dịu dàng đẹp đẽ, nhưng là viết ra nội dung, nhưng khí thế bàng bạc, để Dịch Vân nhìn ra chấn động liên tục!

Ở Lâm Tâm Đồng bút ký bên trong, "Long Cân Hồ Cốt Quyền" cảnh giới tối cao, chỉ có thể tu đến tứ huyết đỉnh cao. Đây chính là cái gọi là "Viên mãn", lên trên nữa, người còn muốn tu luyện? Rất xin lỗi, không rõ! Vào lúc này, trừ phi đổi một bộ càng cao cấp bậc công pháp, càng cao cấp bậc công pháp, đương nhiên có thể tu luyện tới cảnh giới tối cao, tỷ như (Thái A Thánh Pháp), người nếu là có năng lực được, hoàn toàn có thể dùng cái này.

Nhưng là này sẽ tồn ở một vấn đề, trước 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' cùng (Thái A Thánh Pháp) hoàn toàn là hai cái động tác võ thuật. Lẫn nhau trong lúc đó, không có quá nhiều truyền thừa quan hệ.

(Thái A Thánh Pháp) chính là Thái A Thần Quốc khai quốc hoàng đế sáng chế, mà "Long Cân Hồ Cốt Quyền" là Thái A Thần Quốc đời sau hoàng đế bất ngờ được, căn bản không phải một cái hệ thống. Hai cái không giống hệ thống ghép lại lên, trong đó tất nhiên không có cách nào dàn xếp hoàn mỹ địa phương.

Như vậy cũng tốt so với, trên địa cầu một học sinh trung học phân khoa thì lựa chọn khoa học tự nhiên, dựa vào học mấy lý hoá thi lên đại học, nhưng là lên đại học hẳn không nguyên lý khoa, cái bằng cấp sử.

Này cũng cũng không phải nói hẳn đi học không đi xuống, thiên phú tốt, như thế trở thành lịch sử đại ngu.

Nhưng bất kể nói thế nào, trước đây học mấy lý hoá, liền uổng phí, đi nghiên cứu lịch sử văn minh thời điểm, ai còn đi để người dùng vì phân và tích phân tính toán một chút?

Đổi công pháp thời điểm, liền tồn ở cái vấn đề này, học (Thái A Thánh Pháp), "Long Cân Hồ Cốt Quyền" liền không còn tác dụng gì nữa, tác dụng của nó vẹn vẹn là trợ giúp Dịch Vân từ Phàm Huyết tăng một dũng mãnh, tu luyện tới từ huyết đỉnh cao mà thôi!

Lại như là cái kia học sinh cấp ba nguyên lý khoa, chỉ vì người bắt được một tấm đại học thư thông báo trúng tuyển.

Này tự nhiên mang ý nghĩa tài nguyên lãng phí, vô giả thời gian, nhưng là rất quý giá, tu võ là cùng trời tranh mệnh, vì xung kích cảnh giới cao hơn, nhất định phải không ngừng vươn lên, không thể sống uống thời gian!

Lâm Tâm Đồng chính là cái cùng trời tranh mệnh người, nàng muốn đi hoàn thành một cái hầu như không thể kỳ tích, làm sao có thể chịu đựng loại này lãng phí?

Lâm Tâm Đồng đưa ra phương pháp là nhảy ra động tác võ thuật ở ngoài, đem công pháp động tác võ thuật hoàn toàn tiêu hóa hấp thu, cho mình sử dụng!

Cái gọi là quên mất chiêu thức, "Hóa có chiêu vì là không chiêu", đi ra thuộc về mình võ đạo!

Lấy chính mình võ đạo làm trụ cột, thăm dò ra một cái leo võ đạo chí cao con đường, ven đường sở học tất cả công pháp, mặc kệ cơ sở, cao cấp, hàng đầu, đều có thể đem hoàn toàn tiêu hóa, hòa vào chính mình võ đạo bên trong.

Như vậy, liền không tồn tại lãng phí.

Dịch Vân lần đầu nhìn thấy lớn như vậy khí tức kiến giải, có loại "thể hồ quán đỉnh" cảm giác.

Đúng đấy, công pháp có cực hạn, võ đạo vô cực hạn!

Hoa Hạ cổ đại mạnh đã nói: "Tin hết thư không bằng không thư."

Chân chính thánh nhân, mặc kệ đọc cơ sở (Tam Tự Kinh), (Bách Gia Tinh), vẫn là cao cấp hơn một ít tứ thư ngũ kinh, thậm chí mở rộng đến chư bách gia.

Này vô số kinh điển tập, bọn họ đều có thể đem hòa vào chính mình học vấn bên trong, cuối cùng viết ra cảm tú văn chương!

Ta, muốn làm một cái thánh nhân, làm một cái võ đạo thánh nhân! Dịch Vân ưng thuận như vậy ý nguyện vĩ đại, càng thật lòng bái đọc Lâm Tâm Đồng làm chủ "Long Cân Hồ Cốt Quyền" .

Không thể không nói, đây chính là xuất thân ưu thế, Lâm Tâm Đồng xuất thân ở gia tộc lớn, tiếp xúc nhiều lắm, ánh mắt kiến giải, tự nhiên không phải so với bình thường.

Dịch Vân mới tu võ hơn hai tháng, coi như ngộ tính cao đến đâu, ở kiến thức phương diện, cũng thúc ngựa không kịp Lâm Tâm Đồng. Kiến thức, là dựa vào không ngừng học tập tích lũy lên, thánh nhân cũng là từ bị bỏ tập nói cất bước.

Dịch Vân dùng một cái canh giờ, đem "Long Cân Hồ Cốt Quyền" từ đầu tới đuôi, nhìn kỹ một lần, thu hoạch to lớn!

"Ta cũng không thể rập khuôn Lâm cô nương lĩnh ngộ, mỗi người lĩnh ngộ đồ vật đều có chỗ bất đồng, rất nhiều chuyện là chỉ vừa ý biết không thể nói bằng lời, ta đến có chính mình nhìn thấy giải." Người khác kiến giải đương nhiên phải xem, nhưng cũng không thể bắt chước lời người khác.

Dịch Vân cẩn thận thu hồi bí tịch, thân thể nhảy lên một cái, đi tới một tảng đá lớn bên trên.

Hắn lúc này trong thân thể đầy rẫy xích lân thú hệ "hỏa" năng lượng, Dịch Vân đột phá Phàm Huyết tăng bốn kinh mạch cảnh sau, chỗ tốt lớn nhất chính là có thể linh hoạt chuyển chuyển trong cơ thể năng lượng.

Trước ở thực ọc hấp thu xích lân thú năng lượng, đều bị Dịch Vân bao bọc ở trong đan điền, hiện tại Dịch Vân đem điều nhập hai mạch nhâm đốc, nhất thời cảm giác cả người dâng lên một dòng nước nóng.

Nhiệt lưu dọc theo Dịch Vân hai mạch nhâm đốc, một lần lại một lần tuần hoàn, dần dần, Dịch Vân toàn thân hừng hực, lại như là rót một canh giờ ôn tuyền, lại uống một đại đàn rượu mạnh!

Dịch Vân dựa vào này cổ kính, bắt đầu đánh "Long Cân Hồ Cốt Quyền" !

Xích lân thú năng lượng nhảy vào đầu óc, Dịch Vân giác đến tinh thần của chính mình hoàn toàn thanh tĩnh lại, thân thể của hắn, phảng phất không hề bị ý

niệm của chính mình chi phối, mà là theo bản năng mà động.

Loại này ý thức tự do trạng thái, là luyện võ trạng thái tốt nhất.

Không thể không nói, Dịch Vân tuy rằng thể chất không được, nhưng ngộ tính, trí tuệ, nhưng hoàn toàn không phải cùng tuổi tiểu hài tử có thể so sánh, coi như những đại gia tộc kia thiên kiều, ở phương diện này cũng so với làm người hai đời, linh hồn được tiến một bước khai phá Dịch Vân chênh lệch không chỉ một bậc.

Từ Phàm Huyết tăng bốn kinh mạch, đến Phàm Huyết tăng năm dẫn khí, ngoại trừ nuốt ăn bảo được ở ngoài, then chốt còn muốn dẫn nguyên khí đất trời nhập thể! Mà bước đi này, kỳ thực mới là càng khó!

Đại hoang võ giả, có thể phi thiên độn địa, sức mạnh hơi một tí mười đỉnh, bách đỉnh, có thể phi thiên độn địa, phá núi liệt thạch. Khí lực lớn như vậy, từ đâu tới đây?

Ăn mấy cái cơm canh đậm bạc, cháo loãng rau dại, liền cung cấp năng lượng như vậy sao?

Hiển nhiên không thể! Dùng trên địa cầu vật lý tri thức giải thích, năng lượng là thủ hằng.

Muốn cho con ngựa chạy, phải cho con ngựa ăn cỏ, võ giả cũng giống như vậy, muốn cho võ giả chuyển sơn, phải cho hấn đủ để chuyển sơn năng lượng! lấy võ giả ở luyện thân thể thời điểm, cái gì thiên tài địa bảo, thú thịt hoang cốt, đều nếu không gián đoạn ăn, bởi vì lúc này võ giả thân thể cần thiết năng lượng, trên căn bản cần nhờ ẩm thực đến cung cấp.

Mà đến dẫn khí cảnh sau khi, võ giả không chỉ cần nhờ ẩm thực bổ sung năng lượng, còn muốn hấp thu nguyên khí đất trời, dựa vào năng lượng trong thiên địa, đến bổ sung tự thân.

Võ giả tu luyện tới cảnh giới cao hơn, có thể lật sơn cũng Hải, quyền nát tan sơn hà, vào lúc này, chủ yếu dựa vào liền không còn là ẩm thực, mà là nguyên khí đất trời mang đến sức mạnh.

Dịch Vân liên tục đánh xong hai lần "Long Cân Hồ Cốt Quyền", hấn chỉ cảm giác mình thân thể khô nóng, trên người đều là mồ hôi, thật sự muốn đem "Long Cân Hồ Cốt Quyền" diễn luyện ra tinh túy đến, là phi thường tiêu hao thể lực một chuyện.

Dịch Vân hấp thu năng lượng, đánh hai lần cũng là dùng hết, sau khi những năng lượng này sẽ lắng đọng đến Dịch Vân thân thể bên trong, tẩm bổ hấn..

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Oan ức

Lúc này, Liên Thị Bộ Tộc tộc lão đại viện

"Cái gì! ? Khương Tiểu Nhu này tiểu tiện nhân chạy?"

Liên Thành Ngọc chiếm được tin tức này sau khi, trực tiếp bóp nát chén trà trong tay!

"Đùng!"

Nóng bỏng nước trà tung toé đi ra, dọa Triệu Thiết Trụ nhảy một cái.

Hấn không biết Liên Thành Ngọc làm sao phát lớn như vậy tính khí. Trên thực tế, Liên Thành Ngọc là cái vừa tự ti, lại người kiêu ngạo, hấn đối mặt bộ tộc lớn thiên kiều thì biết tự ti, nhưng là đối mặt Liên Thị Bộ Tộc bản dân thì, hấn tuyệt đối sẽ không làm bất kỳ bị hư hỏng chính mình ngạo tâm sự tình.

Tỷ như đối với Khương Tiểu Nhu, Liên Thành Ngọc tuy rằng muốn lấy được Khương Tiểu Nhu, nhưng chưa bao giờ tại hạ chúc trước mặt biểu hiện ra, lại như hoàng đế đột nhiên vừa ý cái nào tiểu cung nữ, con kia biết làm hạnh, mà không thể theo đuổi.

Một cái tiện dân, làm sao đáng giá hấn theo đuổi?

Vì lẽ đó Triệu Thiết Trụ căn bản liền không biết, Liên Thành Ngọc đối với Khương Tiểu Nhu đánh tâm tư gì, thậm chí đến hiện tại, hấn đều còn một mảnh mờ mịt, làm sao Khương Tiểu Nhu chạy trốn, Liên Thành Ngọc hóa khí biết lớn như vậy?

"Đi xuống đi!" Liên Thành Ngọc phát phát tay, sắc mặt âm trầm, không nghĩ tới này tiểu tiện nhân như thế quật, tình nguyện đi chết, cũng không muốn bị ta chiếm được!

Liên Thành Ngọc hấn sẽ như vậy phần nộ, một là bởi vì Khương Tiểu Nhu xác thực khí chất dung mạo xuất chúng, để hấn mơ ước.

Thứ hai, mới là mấu chốt nhất, vậy thì là Liên Thành Ngọc sinh sống ở tài nguyên thiếu thốn Liên Thị Bộ Tộc, lâu dài tới nay, có quá nhiều vật hấn muốn không chiếm được, chỉ có thể nhìn người khác tùy ý tiêu xài, mà hấn, nhưng nên vì một chút người khác đào thải hạ xuống tài nguyên mà hướng về bộ tộc lớn thiên kiều khủm núm, thẳng ngày tích lũy bên dưới, để trong lòng hấn sản sinh cực kỳ mãnh liệt ý muốn sở hữu.

Không phải đồ vật của hấn, hấn muốn phải lấy được tay, mà vốn nên thứ thuộc về hấn, vậy thì càng là hấn độc chiếm, ai cũng không thể động.

Theo Liên Thành Ngọc, Khương Tiểu Nhu thuộc về Liên Thị Bộ Tộc, tự nhiên chính là hấn độc chiếm.

Đừng đồ của người ta, ăn không được cũng là thôi, Liên Thị Bộ Tộc tất cả mọi thứ đều là chính mình, nhà mình đồ vật, lại vẫn làm cho nàng chạy, còn có cái gì so với cái này càng làm cho hấn phần nộ!

"Này tiểu tiện nhân, bây giờ nói bất định đã chết rồi."

Một cái mười lăm tuổi tiểu cô nương, một mình rời nhà chạy hướng về đại hoang cần lớn lao dũng khí, bởi vì đi ra ngoài cơ bản bằng tự sát.

Mà phái người đi tìm, vậy cũng là cơ bản chuyện không thể nào, đại hoang lớn như vậy, ai biết Khương Tiểu Nhu hướng về phương hướng nào chạy?

Hơn nữa hấn chỉ có mười mấy chiến sĩ dự bị doanh nhân thủ có thể điều động, điều ra ngoài nói không chắc còn chết đi mấy cái, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất.

Tin tức cái này tiếp theo cái kia đến, rất nhanh, Liên Thành Ngọc được thứ hai truyền báo.

Vậy thì là, trước ăn vào hóa huyết đan trắng đỉnh môn, rốt cục bị bệnh rồi! Kỳ thực bọn họ sinh bệnh thời gian, đã so với Liên Thành Ngọc nguyên bản dự đoán chậm lại rất nhiều.

Bọn họ từng cái từng cái thân thể phù phiếm, thể nhược vô lực, thậm chí ho khan đều sẽ ho ra tơ máu đến.

Những bệnh này cũng trắng đỉnh môn, người nào không phải trong nhà trụ cột, bọn họ nguyên bản còn hi vọng đi rèn luyện hoang cốt thời điểm có thể kiếm lời điểm ngoài ngạch khẩu phần lương thực.

Nhưng bây giờ thì sao, nhà của bọn họ cơ bản xong!

Những ngày gần đây, bởi vì khuyết lương, kỳ thực toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc đã có người số ít người ăn đói mặc rét mà chết.

Trước hết chết đói, đều là chút người già yếu bệnh tật.

Những kia có trắng đỉnh gia đình, thẳng ngày vẫn tính có thể miễn cưỡng duy trì, bây giờ trong nhà trắng đỉnh một không, cuộc sống sau này quả thực không dám tưởng tượng!

Còn đối với này, Liên Thị Bộ Tộc cao tầng cũng không còn đứng ra động viên, bọn họ không có vị là những này trắng đỉnh môn phát xuống đến một hạt lương thực, bởi vì theo Liên Thành Ngọc, những người này chống đỡ không được bao lâu liền muốn đi chết, đã mất đi giá trị lợi dụng.

Trong bộ tộc còn sót lại cái kia một điểm lương thực, còn muốn giữ lại kế tục mộ binh trắng đỉnh đến rèn luyện hoang cốt đây.

Đương nhiên, phế bỏ một nhóm thể chất tốt nhất trắng đỉnh sau, này nhóm thứ hai trắng đỉnh e sợ triệu không tới món hàng tốt gì, bất quá có quan hệ gì đây, ngược lại hoang cốt lập tức liền muốn rèn luyện được rồi.

Liên Thị Bộ Tộc cao tầng lạnh lùng như vậy Vô Tình, nhưng là dân chúng nhưng toàn bộ bị chẳng hay biết gì, bọn họ hoàn toàn không rõ chân tướng của sự tình, bởi vì, có Dịch Vân đến bồi nổi oan ức này.

Tuyệt vọng trắng đỉnh gia thuộc môn đến Liên Thị Bộ Tộc tộc lão đại viện muốn tiếp tế lương, hơn nữa còn nhìn, có thể hay không muốn đến trước cái viện này "Cứu" các nàng nam tính mạng người hóa huyết đan.

Đương nhiên, ở những này gia thuộc trong mắt, đó là cứu mạng "Thần đan".

Nhưng là đối với những này yêu cầu, Liên Thị Bộ Tộc cao tầng căn bản không có thời gian để ý, hóa huyết đan cũng là hiếm có, hơn nữa muốn tiêu hao sinh mệnh tiềm năng mới biết phát huy hiệu quả, làm sao có thể lãng phí ở những này sinh cơ đều muốn không còn nhân thân trên đây?

Làm phát ngôn viên Triệu Thiết Trụ, hung hăng đứng ở trên đài cao, mang theo xem thường mục chỉ nhìn dưới đài trắng đỉnh gia thuộc.

Hấn đã từng cũng là hạ đẳng bần dân một thành viên, thế nhưng hiện tại, Triệu Thiết Trụ cảm giác hấn đã không phải bần dân, hấn thoát ly bần dân giới hạn, cùng những này giun dế bình thường hạ đẳng sinh vật đã hoàn toàn là hai cái vật chủng.

Hắn hiện tại là Liên Thành Ngọc thủ hạ, đội được Liên Thành Ngọc trở thành Thái A Thần Quốc chiến sĩ, thậm chí là trong truyền thuyết "Quốc sĩ", đến thời điểm, hắn chính là quốc sĩ gia đình!

Quốc sĩ gia đình đó là khái niệm gì? Tề tướng phòng gác cổng quan tam phẩm, Triệu Thiết Trụ ngày sau nhưng là phải tam thê tứ thiếp, thăng chức rất nhanh! Làm sao có thể cùng những này trong đất kiếm ăn chân đất môn nói làm một?

"Ồn ào cái gì!Ồn ào cái gì! Các ngươi những này chân đất, còn muốn muốn thần đan tới cứu mệnh, các ngươi cho rằng bộ tộc loại kia thần đan là muốn bao nhiêu có bao nhiêu? Các ngươi biết luyện chế một viên thần đan đánh đổi sao?"

Triệu Thiết Trụ nhìn phía dưới một đám quần áo lam lũ phụ nữ nhi đồng, trên mặt tất cả đều là xem thường.

Bất quá nhìn thấy bọn họ bị lời của mình chấn động rồi, trong lòng lại tự nhiên bay lên một luồng thuộc về người bề trên cảm giác thỏa mãn, "Lời nói không lời lẽ khách khí, đem các ngươi những này chân đất tiện mệnh gộp lại, đều không đổi được hai viên thần đan!"

"Muốn lương thực? Muốn thần đan? Các ngươi đều hết hy vọng đi!"

"Bộ tộc cứu đàn ông các ngươi một lần, còn hi vọng cứu lần thứ hai sao? Các ngươi nam nhân đều là chính mình không cẩn thận mới nhiễm phải ôn dịch bị bệnh, cùng bộ tộc cũng không quan hệ, ai để cho các ngươi xui xẻo như vậy đây? Muốn trách, thì trách cái kia gọi Dịch Vân tiểu tử đi. Đều là hắn sinh bệnh, truyền nhiễm cho các ngươi, tiểu súc sinh này, chết rồi còn muốn hại người!"

Triệu Thiết Trụ có ý đồ riêng quạt gió thổi lửa.

Mà lúc này, ở trong đám người, lập tức có một cái cay nghiệt thanh âm vang lên: "Triệu quân sĩ nói không sai, đều là Dịch Vân cái kia tiểu sao chổi!"

Đây là Liên Thúy Hoa âm thanh, nàng vẫn xen lẫn trong trong đội ngũ, chính là mọi vào lúc này dẫn dắt dư luận chiều gió.

"Còn có cái kia gọi Khương Tiểu Nhu hồ mị! Lúc trước chúng ta Liên Thị Bộ Tộc, hảo tâm hảo ý thu nhận giúp đỡ bọn họ gặp rủi ro toàn gia, cho bọn họ cơm ăn, cho bọn họ nhà trụ, nhưng là bọn họ không chỉ không báo ân, trả cho chúng ta gây tai họa!"

"Các hương thân, muốn trách thì trách hai cái tiểu sao chổi!"

Liên Thúy Hoa lời kéo cổ họng hô to, vào lúc này trắng đĩnh gia thuộc môn, đều nằm ở tuyệt vọng trạng thái, cái nào có năng lực làm rõ sai trái.

Huống hồ, chân tướng của chuyện đối với bọn họ mà nói, thực sự là quá phức tạp, quá khó lý giải.

"Hiện ở cái này gọi Khương Tiểu Nhu tiểu tiện nhân chạy, nàng chạy án rồi! Chúng ta đi đốt phòng của bọn họ! Làm cho nàng coi như trở về cũng phải đông chết! Chết đói!"

"Đốt phòng của bọn họ, cũng có thể trừ tà, đi a các hương thân!"

Liên Thúy Hoa thoát rách nát vài thô áo khoác, chỉ mặc vào (đâm qua) một cái áo lót nhảy đến trên đài cao, dùng sức lắc quần áo, như là một cái cờ nhỏ như thế.

Mọi người đều có từ chúng tâm lý, rất dễ dàng bị người đầu độc.

Huống hồ, ở trong lòng bọn họ, đúng là cái kia Dịch Vân, hại nhà bọn họ trụ cột ngã xuống, hại bọn họ ngày sau cùng đường mặt lộ, rất khả năng đông đói bụng mà chết.

Ở Liên Thúy Hoa có ý định kích động bên dưới, mọi người lại một lần vây công Khương Tiểu Nhu gia.

Những người này hoặc là thật sự phẫn nộ, hoặc là mù quáng từ chúng, hoặc là không đành lòng.

Nhưng kết quả sẽ không thay đổi, mười mấy con cây đuốc, tìm đến phía Khương Tiểu Nhu cái kia rách nát không thể tả, chất đầy phân trâu phòng nhỏ.

Hỏa diễm bay lên trời.

Tích tích thanh âm bộp bộp, lại như là ác ma **, yêu diễm hỏa xà tùy ý liếm láp bầu trời, làn khói đen bay lên, nhiễm đen Tây Thiên cái kia nguyên bản mỹ lệ Hồng Hà...

Ở cách đó không xa, Liên Thành Ngọc nhìn tình cảnh này, thần tình lạnh lùng, thiêu Khương Tiểu Nhu gia, căn bản không thể để cho Liên Thành Ngọc há giận, nếu có thể tìm tới Khương Tiểu Nhu, mới có ý nghĩa.

Hắn nhàn nhạt đối với cùng sau lưng hắn Triệu Thiết Trụ nói rằng: "Phân phó, đừng ảnh hưởng hoang cốt rèn luyện. Mặt khác, nếu như các ngươi săn thú thời điểm có thể tìm tới Khương Tiểu Nhu, đưa nàng mang tới ta chỗ này, trọng thưởng!"

"Vâng, Liên công tử, bảo đảm cho ngài làm được thỏa thỏa đáng thiếp!" Triệu Thiết Trụ lĩnh mệnh đi rồi.

...Convert p/s: Sau 2 ngày bù đầu đã đòi kíp tác giả nhé! Mọi người nhớ "Đề cử" truyện và tích 1 click chuột "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert nhé!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Dẫn Khí Cảnh

Ở Liên Thị Bộ Tộc phía sau núi, Dịch Vân rất xa cũng nhìn thấy này phóng lên trời khói đen, cách xa như vậy, Dịch Vân hoàn toàn không nhìn ra hỏa thiêu vị trí, thế nhưng hắn đại khái có thể đoán được phát sinh cái gì.

Hắn chỉ là cười gằn một tiếng, không nói một lời.

Ngày khác sau muốn dẫn Khương Tiểu Nhu đi ra đại hoang, phòng này, đốt cũng được!

Dịch Vân nhắm mắt lại, bắt đầu thở nạp nguyên khí đất trời.

Kinh mạch một trận, là có thể thở nạp.

Thở nạp chính là hút vào nguyên khí đất trời, ở trong cơ thể mình vận chuyển một cái đại chu thiên, sau đó từ lỗ chân lông trung tướng năng lượng sắp xếp ra, bắt tri bắt giác cải tạo thân thể mình, tích lũy tu vi quá trình.

Mà đã mở ra kinh mạch, chính là nguyên khí đất trời ở trong người lưu chuyển đường nổi.

Lâm Tâm Đồng kinh mạch khô cạn, vấn đề lớn nhất chính là không thể thở nạp nguyên khí đất trời, không có thể tùy ý truyền chuyển trong cơ thể năng lượng.

Nhưng là mặc dù ở hạn chế như thế bên dưới, Lâm Tâm Đồng như trước có thể đạt được bây giờ võ đạo thành tựu, chuyện này quả thật khiến người ta thần phục.

Dịch Vân không biết những này, hắn chính tiến vào quên tình trạng của ta, toàn tâm toàn ý thở nạp nguyên khí.

Thở nạp xem ra đơn giản, kỳ thực cũng không đơn giản, đây là một cái rất thử thách thiên phú quá trình.

Không người có thiên phú, trước sau không cách nào tiến vào cái kia trạng thái vong ngã, bọn họ sẽ cảm thấy thời gian trôi qua phi thường chậm, mười mấy cái canh giờ, thậm chí một hai ngày thời gian ngồi xếp bằng bất động, thở nạp nguyên khí, quá trình này khô khan tẻ nhạt, đại đa số người, thời gian dài như vậy lặp lại làm một cái khô khan sự tình, tính nhẫn nại sớm đã bị chà sảng.

Đặc biệt là những gia hiệu động hải đồng, không có mấy cái có thể được.

Nhưng là, nếu như có thể đạt đến một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu trạng thái vong ngã, như vậy thời gian liền mất đi khái niệm, một cái chớp mắt chính là mấy ngày trôi qua, mà thở nạp người, chẳng qua là cảm thấy ngủ vừa cảm giác đơn giản như vậy.

Mà Dịch Vân, hiện tại chính là trạng thái như thế này.

Dịch Vân thân thể căn cơ chính là một người bình thường, thế nhưng linh hồn của hắn nhưng khác với tất cả mọi người, ngộ tính phi phàm, trọng yếu nhất, Dịch Vân có tử tinh tàng ở trong cơ thể.

Tử tinh là một cái có quan hệ năng lượng Thần khí. Thân thể có "Tinh khí thần", thân thể chính là "Tinh", linh hồn chính là "Thần", mà điều này có thể lượng, chính là "Khí".

Dịch Vân lấy tử tinh đến ngưng khí, quả thực là làm ít mà hiệu quả nhiều!

Hắn bất luận hấp thu nguyên khí đất trời tốc độ, vẫn là thân thể trong kinh mạch, nguyên khí đất trời đại tiểu chu thiên vận chuyển tốc độ, đều xa hoàn toàn không phải người bình thường có thể so sánh.

Liền như vậy, Dịch Vân hoàn toàn quên mất khái niệm thời gian.

Từ mặt trời lặn đến đêm khuya, từ đêm khuya đến ánh bình minh. . .

Trong núi hàn khí trọng, Dịch Vân quần áo đều bị sương mù ướt nhẹp, trên tóc của hắn, thậm chí ngưng tụ một tầng nhàn nhạt sương trắng.

Trước Dịch Vân đã dặn quá Khương Tiểu Nhu, không cần hết sức đến tìm hắn, chỉ cần thanh thần ổn định chờ ở thụ trong phòng là được.

Thụ trong phòng có đầy đủ đồ ăn, Khương Tiểu Nhu đói bụng là có thể chính mình phanh chế.

Mặt trời mọc, đại hoang bên trong mặt trời mọc, quả thực là một bức tráng lệ bức tranh, màu vàng mặt trời từ phía đông gian nan bò ra, phía trên đường chân trời bị diệu nhật dát lên một lớp viền vàng, toàn bộ núi rừng, đều phảng phất sống lại, nghênh tiếp này màu vàng ánh mặt trời gột rửa.

Dịch Vân như trước không nhúc nhích, hắn non nớt khuôn mặt, nghênh tiếp triều dương, tựa hồ có vô số quang tới Tinh Linh ở hắn trên da nhảy lên.

Mặt trời mọc sau khi, là giữa trưa, tiếp theo lại là chạng vạng, ban đêm!

Dịch Vân đã tọa một ngày một đêm, tích thủy chưa thấm, hạt gạo chưa tiến vào.

Hắn lại như là một khối nham thạch như thế, trước sau chưa động nửa phần, nhưng là nếu như ở Dịch Vân tầm nhìn bên trong, liền sẽ thấy có vô số điểm sáng, như là nhũ yển đầu hoài như thế bay về phía Dịch Vân, Dịch Vân cả người, đều đang phát tán ra mông lung hào quang.

Hắn kinh mạch toàn thân, bởi vì chảy xuôi này ánh sáng màu vàng óng, trở nên óng ánh long lanh, thân thể bị rọi sáng, lại như là trong suốt như thế.

Dịch Vân thậm chí cảm thấy có thể quan sát bên trong bản thân thân thể, có thể nhìn thấy những kia sáng lên lấp lánh kính mạch, nhìn thấy cái kia tự nhiên mà thành, mười phân vẹn mười kính lạc đồ.

Đây là một loại khiến người ta mê cảm giác say.

Chậm rãi, Dịch Vân nhìn thấy ánh sáng càng ngày càng nhiều, kính mạch của hắn càng ngày càng sáng, thân thể càng ngày càng nóng!

Dịch Vân trong óc, xuất hiện một vài bức ảo giác, "Long Cân Hồ Cốt Quyền" từng bộ từng bộ động tác, ở trong đầu của hắn như là chiếu phim bình thường thả ra.

Dịch Vân thật giống ở thế giới tinh thần tu luyện, hắn một lần một lần đánh "Long Cân Hồ Cốt Quyền", không biết uể oải.

Sau lưng Dịch Vân, tựa hồ ngưng tụ thành long cùng hồ bóng mờ, bạn đi theo.

Dịch Vân trạng thái càng ngày càng huyền diệu, trong cõi u minh, hắn cảm giác cơ thể chính mình đều bị ép thực, tế bào không ngừng co rút lại, ngưng tụ, xương cốt trở nên càng ngày càng trầm trọng, máu tươi cũng biến thành như thủy ngân.

Long Cân Hồ Cốt Quyền sau khi, Dịch Vân lại bắt đầu diễn luyện Thôn Tượng Thuật!

Thôn Tượng Thuật không phải quyền pháp, chỉ là một bộ động tác, cái trò này động tác cực kỳ huyền diệu, thậm chí vẫn còn "Long Cân Hồ Cốt Quyền" bên trên!

Thôn Tượng Thuật, phi thường tiêu hao thể lực, ở thể lực bị tiêu hao rất nghiêm trọng tình huống dưới, thân thể đối ngoại giới năng lượng hấp thu liền sẽ đạt tới ai đến cũng không cự tuyệt cảnh giới.

Hiện tại Dịch Vân, lại như là một khối bọt biển, ở năng lượng bên trong đại dương tùy ý hấp thu nguyên khí.

Khi này cổ nguyên khí tích lũy đến mức tận cùng, khi Dịch Vân Thôn Tượng Thuật cùng Long Cân Hồ Cốt Quyền không biết ở thế giới tinh thần diễn luyện bao nhiêu lần thời điểm

"Bồng!"

Đột nhiên, Dịch Vân nghe được trong cơ thể mình tựa hồ có món đồ gì nổ vang, một luồng tinh ngọt khí dâng tới yết hầu, Dịch Vân vừa lên tiếng, "Oa" phun ra một đại khẩu máu đen đến!

Này một đại khẩu máu đen sền sệt cực kỳ, phun ra nó sau khi, Dịch Vân chỉ cảm giác mình tinh thần khí sáng, phảng phất một bình quỳnh tương ngọc lộ, từ đỉnh đầu của mình dội xuống, lâm toàn thân hắn.

Hắn hé miệng, quỳnh tương ngọc lộ liền chảy vào cái miệng của hắn bên trong!

Này không phải ảo giác, là thật sự miệng lưỡi sinh tân, bởi vì hiện tại Dịch Vân ngưng nước lại như quỳnh tương ngọc lộ như thế thơm ngọt, một cái nuốt xuống, toàn thân sáng khoái, không nói ra được thoải mái!

Dịch Vân biết, thời khắc này, hắn đã đạt đến Phàm Huyết tầng năm dẫn khí cảnh!

Dẫn Khí Cảnh, đã là Phàm Huyết cảnh đến Tử Huyết Cảnh quá độ, thân thể chân chính thoát phàm quá trình!

"Điều! Thực sự là điều!"

Dịch Vân bỗng nhiên mở hai mắt ra, hai đạo ánh mắt dường như tím điện giống như vậy, xuyên thủng hắc ám

Hắn nhảy lên một cái, như là một con mãnh hổ bình thường chiếm giữ ở đá ngầm bên trên!

Đạt đến Dẫn Khí Cảnh sau khi, Dịch Vân chỉ cảm thấy toàn thân tràn ngập sức mạnh, hắn đột nhiên lòng sinh cảm, chân phải giơ lên, dùng sức hướng phía dưới giẫm một cái!

"Àm!"

Dưới chân hắc thiết đá, trực tiếp bị Dịch Vân này một cước đâm đến nổ bể ra đến!

Nhìn thấy cái kia nứt toác nham thạch, Dịch Vân rất hài lòng.

"Ta hiện tại sức mạnh thân thể, sợ là so với trước kinh mạch cảnh thời điểm gia tăng rồi hơn nửa! Đừng nói là một cái nghìn cân tới đỉnh, chính là năm, sáu cái nghìn cân tới đỉnh trọng lượng, ta hẳn là đều có thể giơ lên đến."

Sức mạnh đạt đến sáu đỉnh, cũng chính là sáu ngàn cân, sáu ngàn cân vật nặng từ chỗ cao đập xuống đất, có thể ung dung phá hỏng liệt thạch bản.

Mà nếu như nói, này nặng sáu ngàn cân vật tiếp đất diện tích, thu nhỏ lại đến một cái to bằng nắm tay, vậy thì kinh khủng hơn.

Huống hồ Dịch Vân lấy "Long Cân Hồ Cốt Quyền" kỹ xảo phát lực, đánh ra đến quyền lực, biết bản thân sức mạnh còn muốn vượt lên mấy lần.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Hoang cốt ngao được rồi

"Điều Viễn đã từng nói, 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' tu luyện tới cảnh giới nhất định, có thể có thể nâng nghìn cân tới đỉnh, mở chín đá tới cung, ta hiện tại 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' kỳ thực mới luyện không tới một nửa, đã có bức này sức mạnh, chờ ta luyện xong 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' mười tám thức, ta hẳn là có thể ung dung phá vạn cân lực lượng, đến thời điểm, một trăm đá cung thần lấy tới, ta cũng có thể hàng loạt bắn ra, ngàn bộ ở ngoài, xuyên thủng tám thép! Nếu như ta thực lực này đi tới Địa Cầu cổ đại, cái kia chỉ dựa vào một người, là có thể đánh thắng một trận đại chiến."

Cổ đại hai quân giao phong, nếu như cách mấy dặm một mũi tên đem đối với Phương đại soái xạ đến trực tiếp phân thân, cái kia chiến đấu đã thắng hơn nửa.

Dịch Vân nghĩ như vậy, sờ sờ cái bụng, hắn cảm thấy lại đói bụng.

"Ta còn thực sự là cái kẻ tham ăn a."

Dịch Vân không nói gì, bất quá cái này cũng là chuyện bất đắc dĩ, võ giả tập võ, vốn là lượng cơm ăn liền lớn, không nói những khác, liền hắn vừa này bữa hắc thiết đá này một cước, tiêu hao năng lượng liền đầy đủ một người bình thường duy trì chừng mấy ngày.

Bước vào Dẫn Khí Cảnh võ giả, sức mạnh đều ở một đỉnh trở lên, võ giả muốn tiến thêm một bước nữa, liền muốn toàn lực tu luyện.

Lấy một đỉnh lực lượng đến tu luyện, tiêu hao năng lượng đương nhiên nhiều, mà tiêu hao năng lượng liền muốn ăn đồ ăn!

Dịch Vân nại đói bụng, lại luyện một lúc Long Cân Hồ Cốt Quyền, lần này, hắn đúng là trong lúc vung tay nhấc chân vỡ bia nứt đá, so với lúc đó áp chế tu vi Lâm Tâm Đồng lực phá hoại không kém chút nào.

"Dẫn Khí Cảnh chính là không giống nhau! Bất quá, ta cũng không thể quá si mê 'Long Cân Hồ Cốt Quyền', như Lâm cô nương từng nói, bộ quyền pháp này tuy rằng phi thường ưu tú, nhưng dù sao cũng là cơ sở công pháp!"

"Thế nhưng, ta cũng không thể bởi vì nó là cơ sở công pháp liền nhìn nó không nổi, ngược lại, ta muốn dùng gấp trăm lần khổ công, đưa nó luyện đến lò hỏa thuần thanh, mãi cho đến nhảy ra động tác võ thuật ở ngoài, đem 'Long Cân Hồ Cốt Quyền' chân chính hiểu rõ, tiêu hóa, biến thành thuộc về ta công pháp của chính mình!"

Dịch Vân nghĩ như vậy, vận lên thân pháp, ở trong rừng nhanh chóng qua lại, hẩn lại như một con linh miêu như thế, nhảy trở về thụ trong phòng.

Thụ trong phòng, Khương Tiểu Nhu chính ngủ, chỉ là nàng ngủ đến không thể nào an ổn, nàng nằm nghiêng, một cái thon dài tròn trịa bấp đúi lộ đang chần bên ngoài, chăm chú kẹp lấy chần, đồng thời nàng một cái tay nhỏ bé nắm lấy chần một góc, khuôn mặt nhỏ hơi trắng bệch, đôi mi thanh tú trứu quá chặt chẽ, từ nàng tron bóng trên trán, còn có thể mơ hồ nhìn thấy một ít vết mồ hôi.

Dịch Vân biết, Khương Tiểu Nhu khả năng làm ác mộng, một cái mười lăm tuổi bé gái, liên tục gặp kiếp nạn, tâm tình lên voi xuống chó, hiện tại tuy rằng hết thầy đều đi tới, thế nhưng trong lòng nàng vẫn là khuyết thiếu cảm giác an toàn.

Dịch Vân rón rén, lặng lẽ lên giường vắn gỗ, cùng Khương Tiểu Nhu nằm cùng nhau, từ phía sau ôm lấy Khương Tiểu Nhu, bảm vào Khương Tiểu Nhu bên tai nhẹ giọng nói: "Hết thầy đều biết tốt lên, ta biết vĩnh viễn hầu ở bên cạnh ngươi."

Dịch Vân, như là có ma lực giống như vậy, Khương Tiểu Nhu cái kia nhẩn lại lông mày chậm rãi giãn ra, chần cũng không ôm chặt như vậy, miệng của nàng giắc, nhẹ nhàng lằm nỏi lên, tựa hồ nỏi lên một tia an tâm mỉm cười.

Dịch Vân nhẹ nhàng xả quá chần một góc, che ở trên người mình, cùng y mà ngoa, hẩn tập võ hai tháng này, mỗi ngày buổi tối hầu như liền không ngủ quá, ngày hôm nay, ở mảnh này thụ trong phòng, chỉ thuộc về Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu thiên địa, hẩn quyết định nghỉ ngơi thật tốt một đêm, cũng bồi một bồi tỷ tỷ.

Trong bóng tối, Dịch Vân có thể nhìn thấy xích lân thú thú thủ trung phi ra lúc ẩn lúc hiện điểm sáng, như là từng con từng con tiểu Phi trùng giống như vậy, chậm rãi hướng mình bay tới.

Dịch Vân đột phá Phàm Huyết tầng năm Dẫn Khí Cảnh, thân thể quá đói, chỉ cần có năng lượng cội nguồn, từ tính thì sẽ cuộn cuộn không ngừng vì là thân thể của chính mình bổ sung năng lượng.

Ăn loại này năng lượng, tuy rằng cũng có thể đạt đến chắc bụng mục đích, nhưng chung quy không bằng ăn sơn trân hải vị a. . .

Dịch Vân nghĩ như vậy, càng kiên định quyết tâm, hẩn muốn đi ra Vân Hoang, hướng đi này không biết thế giới, trở thành cường giả tuyệt thế, leo lên võ đạo đỉnh cao, đi xem xem cái kia âm âm sóng dậy phong cảnh!

Chậm rãi, Dịch Vân nặng nề ngủ.

Mặc dù hẩn ngủ, trái tim bên trong từ tính như trước theo Dịch Vân nhịp tim mà chậm rãi đập đều, vì là Dịch Vân bổ sung năng lượng.

. . .

Liên Thị Bộ Tộc, vào đêm sau, mơ hồ có thể nghe được kêu rên.

Đây là những kia bởi vì rèn luyện hàn mǎng hoang cốt mà bị bệnh các tráng hán **.

Theo lẽ thường nói, những người này chống đỡ không được năm ngày, sẽ toàn bộ chết đi.

Nhưng mà trên thực tế, hiện tại đã bảy ngày, bọn họ lại vẫn treo một hơi.

Mỗi ngày uống cháo loãng cái gì, càng là cũng chưa chết.

Toàn thân bọn họ vô lực, không xuống giường được, vành mắt biến thành màu đen, trên mặt không gặp một chút hồng hào.

Này kỳ thực là ăn hóa huyết đan di chứng về sau, hóa huyết đan tiêu hao tiềm lực sinh mệnh, sau khi sẽ khí huyết phù phiếm, nằm trên giường không nổi, nhưng là ngoại trừ hóa huyết đan di chứng về sau ở ngoài, nhiễm phải hàn mǎng hàn độc di chứng về sau cũng không phải rất rõ ràng.

Theo lý thuyết, hàn mǎng hàn độc di chứng về sau hẩn là kinh khủng hơn mới đúng, đủ để muốn những người này mệnh.

Bất quá, không ai đi quan tâm những này.

Bởi vì Liên Thị Bộ Tộc, chính đang trừ bị cử hành một hồi quốc khánh điển, trận này lễ mừng, là để ăn mừng sau mười ngày hoang cốt rèn luyện thành công.

Đại hoang người mê tín, như vậy quan hệ đến bộ tộc tương lai đại sự sắp phát sinh, làm sao có thể không cử hành một hồi lễ mừng đây?

Hạnh phúc đều là làm đến quá đột nhiên, ở lễ mừng vừa mới bắt đầu chuẩn bị thời điểm, Liên Thành Ngọc liền nhận được tin tức vô cùng tốt, hàn mǎng hoang cốt đã sớm ngoa thành hoang cốt tinh hoa!

Chiếm được tin tức này thời điểm, Liên Thành Ngọc vừa mừng vừa sợ, "Làm sao sẽ nhanh như thế? So với dự tính chỉ ít sớm thời gian mười ngày!"

Nguyên bản dựa theo rèn luyện hoang cốt bí thuật trên giới thiệu, lại có thêm mười ngày có thể ngoa ra hoang cốt tinh hoa cũng đã là tốt nhất mong muốn.

"Ha ha ha! Chính là nhanh như vậy! Thành Ngọc, đại gia gia muốn chúc mừng ngươi rồi!"

Theo một tiếng cười sang sảng truyền đến, Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng chậm rãi đi dạo đi vào, khắp khuôn mặt là nụ cười, hắc xác thực cao hứng, hoang cốt rèn luyện thành công, Liên Thành Ngọc liền có thể đột phá Tử Huyết Cảnh, đến thời điểm lại bị Thái A Thần Quốc tuyển chọn, vậy thì là một người đắc đạo gà chó lên trời.

Hắn làm Liên Thành Ngọc đại gia gia, cũng coi như là càng vất vả công lao càng lớn, có thể theo đi trong thành thị hưởng hưởng phúc, hắn mặc dù là cái tộc trưởng, nhưng cũng chịu đủ lắm rồi này bản cùng lạc hậu, không biết lúc nào liền diệt Liên Thị Bộ Tộc.

Đi thành phố lớn bên trong thật tốt, nơi đó dân chúng phú thứ, hắn có thể tìm mấy phòng tiêu thiếp, an an ổn ổn hưởng thụ com ngon áo đẹp tuổi già.

"Được! Quá tốt rồi!"

Liên Thành Ngọc rất kích động, trước bởi vì Khương Tiểu Nhu mất tích không nhanh, sớm đã bị hắn quăng đến lên chín tầng mây.

Cùng hoang cốt xá lợi so ra, nữ nhân tính là gì?

Ngày sau hắn thăng chức rất nhanh, nữ nhân muốn cái gì dạng không có?

"Lễ mừng chuẩn bị đến thế nào rồi!" Liên Thành Ngọc hỏi.

"Chuyện đột nhiên xảy ra, lễ mừng còn chưa chuẩn bị xong, ta sẽ để người suốt đêm chuẩn bị, ngày mai, liền giết sinh tế thiên, Thành Ngọc a, bộ tộc hi vọng, liền ở trên thân thể ngươi." Lão tộc trưởng đang khi nói chuyện, vỗ vỗ Liên Thành Ngọc vai, ánh mắt kia bên trong, hắn nhưng là đem toàn bộ hi vọng đều đặt ở Liên Thành Ngọc trên người.

"Ngày mai, được, vậy thì ngày mai!"

Liên Thành Ngọc tuy rằng không thể chờ đợi được nữa muốn đem hoang cốt tinh hoa ăn đi, thế nhưng hắn cũng biết, muốn thành đại sự, trước tiên mài giũa tâm chí!

Này kiên trì hai chữ, vô cùng trọng yếu.

Liên Thành Ngọc nhiều năm như vậy cũng chờ hạ xuống, còn quan tâm ngày đó sao.

Hắn rõ ràng, hắn dốc hết sức bình sinh mới được hoang cốt xá lợi, nhất định phải điều chỉnh tâm thái, ở chính mình ôn hòa nhã nhặn thời điểm, mới có thể ăn đi, như vậy mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất, một lần phá tan Tử Huyết Cảnh!

Liên ngày đó, Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng đại viện, một đám tộc lão quý ở trong sân bắt đầu cầu phúc.

Mà Liên Thành Ngọc, do bốn thị nữ hầu hạ, tắm rửa thay y phục.

Này bốn thị nữ, đều là mười sáu, mười bảy tuổi, tư thái yếu điệu, tuy rằng dung mạo xa xa không sánh được Khương Tiểu Nhu, hơn nữa da dẻ hơi thô ráp, nhưng đặt ở Liên Thị Bộ Tộc như vậy bộ lạc nhỏ bên trong, tuyệt đối là cao cấp nhất mỹ nữ.

Nếu như là thường ngày thời điểm, Liên Thành Ngọc không khỏi biết đang tắm thời điểm lâm hạnh một thoáng những này hầu gái, nhưng là hôm nay, hắn tâm như chỉ thủy, vẫn ở điều chỉnh tâm thái.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Liên Thành Ngọc rất hồi hộp

Ban đêm hôm ấy, Liên Thành Ngọc ăn chay, đốt hương, một đêm đả tọa, đem chính mình điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, lễ mừng chính thức cử hành!

Triệu Thiết Trụ dẫn dắt chiến sĩ dự bị doanh thành viên, chuyển ra Liên Thị Bộ Tộc chuyên môn dùng để tế thiên xương thú kèn lệnh, hai cái tráng hán gánh, khác một tên tráng hán cổ đủ toàn thân khí lực mới có thể thối lên.

Nặng nề âm thanh, vang vọng ở Liên Thị Bộ Tộc bầu trời, truyền cách xa bảy, tám dặm.

"Giờ lành đã đến!" Triệu Thiết Trụ lời kéo cổ họng hô to.

Liên Thị Bộ Tộc như vậy thịnh điển, đương nhiên là hấp dẫn bộ tộc tất cả mọi người đến đây vây xem, chỉ cần có thể xuống giường, coi như là một tuổi hài đồng, đều bị mẫu thân ôm đến rồi.

Toàn bộ hội trường bị vây đến nước chảy không lọt, người người nhón nháo!

"Đừng! Đừng! Đừng!"

Tay trống bắt đầu gõ trống, từ vừa mới bắt đầu gõ đến chậm chậm, sau đó càng ngày càng gấp rút, cái kia cũ nát da trâu cốt, hầu như không chịu nổi lớn như vậy lực đạo.

"Giết sinh!"

Triệu Thiết Trụ lại một lần hô to, hân mặt đỏ lừ lừ, hăng hái, có thể trở thành là cái này quốc khánh điển người chủ trì, đây là cờ nào vinh quang!

Chiến sĩ dự bị doanh thành viên, tất cả Liên Thị Bộ Tộc còn sót lại một con trâu, đem ngu giết.

Liên Thị Bộ Tộc nguyên bản có ba con trâu cày, mấy tháng này khuyết lương, đã giết hai con, làm thành thịt muối, phần lớn phân cho Liên Thị Bộ Tộc cao tăng, một số ít đem ra cho rằng rèn luyện hoang cốt trắng đỉnh môn khen thưởng.

Hiện tại cuối cùng này một con trâu cũng giết, là bằng đập nồi chìm thuyền liễu chết đến cùng, không có trâu cày, trong thôn này điểm thì càng khó trồng trọt.

Này đại hoang thổ địa, hắc thiết đá quá nhiều, khai phá một khối cày ruộng cực kỳ khó khăn, như Triệu Thiết Trụ như vậy chiến sĩ dự bị doanh thành viên, bản về khai hoang cày ruộng cái gì, kém xa một con trâu. Liên Thành Ngọc đúng là so với trâu cày mạnh, thế nhưng Liên Thành Ngọc làm sao có khả năng đi kéo lê cày ruộng?

Ngưu chết rồi, ngu huyết nhận một đại bồn, trong bộ tộc vu bà đi ra, đem này bồn ngu huyết lau ở chính mình khô quắt trên thân thể, bắt đầu phát điên cuồng bình thường khiêu vũ.

Không sai, cái này vu bà chính là cái kia mấy ngày trước theo thôn dân dùng phân trâu vây công Khương Tiểu Nhu gia vu bà, trên thực tế, toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc, chỉ có này một cái vu bà.

"Cuối cùng đem xương ngao được rồi nha, như thế rất tốt, Liên công tử muốn trở thành Từ Huyết Chiến Sĩ rồi!"

Ở trong đám người Liên Thúy Hoa đặc ý nói, nàng âm thanh rất lớn, rất nhiều người cũng nghe được.

"Nghe nói Liên công tử liền muốn bị thần quốc tuyển chọn, sau đó có thể mang theo chúng ta đi thành phố lớn quá ngày thật tốt."

"Cuộc sống sau này rốt cục phải biến đổi được rồi sao? Ta lão già này cũng không phải quan trọng, nhà ta ngu oa mới mười mấy tuổi, nếu có thể đi ra địa phương quý quý này, vậy thì tốt..."

Đại hoang bên trong đám người, quan tâm hơn chính là chính mình ngày sau sinh hoạt, ngu đều giết xong, được sơn cũng hái sạch sẽ, tồn kho lương thực cũng không có, toàn bộ Liên Thị Bộ Tộc hiện tại có thể nói là dốc hết cả tộc lực lượng, nghèo rớt mùng tơi.

Một khi thất bại, hậu quả khó mà lường được.

"Việc này, sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đi..." Một cái người đàn ông trung niên không xác định hỏi, trong lòng có chút sợ sệt.

"Phi phi phi, người nói cái gì đó, làm sao có khả năng có ngoài ý muốn!"

Mọi người dồn dập nghị luận, đúng là Liên Thành Ngọc xung kích Từ Huyết Cảnh, tham dự thần quốc chiến sĩ tổng tuyển cử, cũng ôm ấp thâm hậu hi vọng.

"Mẹ... Chúng ta có thể phân đến thịt sao?" Ở mọi người dồn dập ước mơ tương lai thời điểm, một cái ba, bốn tuổi bé gái, nằm ngoài mẫu thân trong lòng ngực, con mắt trừng trừng nhìn chăm chăm cái kia đã bị bỏ vào bên trong chiếc đỉnh lớn ngao luộc thịt bò, không được nuốt nước miếng.

"Đừng nói lung tung, đây là cho thần cúng phẩm, làm sao có thể cho người ăn." Phụ nhân sợ hết hồn, vội vàng che bé gái miệng...

Nghi thức tiến hành rồi đầy đủ một canh giờ mới kết thúc, Liên Thành Ngọc ăn mặc một thân trang phục, ngân giáp, đi tới trên đài cao.

Ngày hôm nay Liên Thành Ngọc, có thể nói hăng hái!

Ở Liên Thành Ngọc trước, bày đặt một cái hộp ngọc, hộp ngọc trên che lại màu đỏ tơ lụa.

Liên Thành Ngọc hít sâu một hơi, rót cục đến thời khắc này, thực hiện hần dả tâm cùng hoài bão thời khắc!

Hần chậm rãi đem tơ lụa chậm rãi vạch trần, lộ ra trong hộp ngọc, một khối to bằng đầu nắm tay hoang cốt tinh hoa!

Khối này hoang cốt tinh hoa, chính là hần tiêu hao hết toàn bộ dòng dõi đoạt được đến đồ vật!

Hoang cốt tinh hoa về ngoài cũng không được, xem ra lại như là màu nâu bùn đất khối, so với những kia óng ánh long lanh, chỉ có to bằng hạt lạc hoang cốt xá lợi, đây chỉ có thể dùng vô cùng thâm trầm hình dung.

Cái này cũng là chuyện hợp tình hợp lý, đây là thổ biện pháp ngao luyện ra hoang cốt tinh hoa, trước tiên đem hần mẫn hoang cốt bên trong năng lượng, rèn luyện đến khoảng cánh tới trong nước, lại đem khoảng cánh tới thủy sấy khô, còn sót lại kết tinh, chính là hoang cốt tinh hoa.

Làm như vậy đi ra đồ vật, có thể tinh mỹ đi đâu vậy chứ?

Nhưng mà, mặc dù về ngoài lại kém, ở trong mắt Liên Thành Ngọc, nó nhưng là thể gian tinh mỹ nhất tác phẩm nghệ thuật!

Này liên quan đến tương lai mình, liên quan đến hần có hi vọng đồ vật liền thả ở trước người, Liên Thành Ngọc bình phục tâm thần, hai tay đem hoang cốt tinh hoa nâng lên, trịnh trọng việc nuốt vào.

To bằng nắm tay hoang cốt tinh hoa, xem ra như bùn khối, ăn đi vị cũng cùng ăn vàng bùn gần như.

Mùi vị này, có thể tưởng tượng được.

Bất quá ngay cả Thành Ngọc không một chút nào cam lòng lãng phí, hần cẩn thận từng li từng tí một, mỗi một hạt đều không buông tha, ngay cả ngón tay đầu đều liếm khô tịnh.

Hần lúc này nội tâm có chút sốt sáng, lần thứ nhất ăn hoang cốt tinh hoa, ẩn chứa trong đó năng lượng nhưng là rất bạo ngược, bất quá thân thể của chính mình căn cơ cũng không sai, hần là chịu đựng được đi.

"Lễ mừng kết thúc! Tất cả mọi người, rời khỏi sàn diễn!"

Triệu Thiết Trụ lớn tiếng hô lớn, chiến sĩ dự bị doanh thành viên lập tức bắt đầu cản người, tránh khỏi ảnh hưởng Liên Thành Ngọc.

Liên Thành Ngọc, đều sẽ ở này bị bộ tộc vu bà chúc phúc trên tế đàn, đột phá Từ Huyết Cảnh!

Tuy rằng bị đánh đuổi, những người kia kỳ thực đều không đi xa, đều rất xa nhìn tế đàn tình huống đây.

Chỉ thấy Liên Thành Ngọc ngồi khoanh chân, bắt đầu dả tọa điều tức, toàn tâm toàn ý đột phá.

Nhưng mà...

Dự đoán bên trong, cái kia từng dòng nước ấm xung kích thân thể, để thân thể hần hầu như muốn muốn nổ tung lên cảm giác nhưng chưa từng xuất hiện.

Ngược lại, hần trong bụng vô cùng bình tĩnh, thật giống vừa nãy ăn đi, thực sự là một cái phổ thông bùn đất khối.

Hả?

Chuyện gì xảy ra?

Liên Thành Ngọc nhíu mày.

Lẽ nào hoang cốt tinh hoa tạo tác dụng vẫn chưa tới thời điểm? Đến chờ một lát nữa?

Liên Thành Ngọc nại tính tình, tiếp tục chờ.

"Bình tĩnh, ta muốn bình tĩnh lại, hoang cốt tinh hoa một khi thả ra năng lượng đến, tất nhiên là sóng to gió lớn, thân thể của ta tuy rằng căn cơ vững chắc, nhưng e sợ chịu đựng lên cũng là cực kỳ miễn cưỡng, ta nhất định phải bình định tâm thần, cắn chặt hàm răng, chịu đựng trụ tại nạn này, chỉ cần tại nạn này sau khi, ta chính là Phượng Hoàng niết bàn, thoát thai hoá cốt, Nhất Phi Trùng Thiên rồi!"

Liên Thành Ngọc nghĩ như vậy, một trái tim thật sự bình tĩnh lại.

Nhưng mà, một phút đi tới...

Trong bụng nuốt vào hoang cốt tinh hoa vẫn không có nửa điểm phản ứng.

Liên Thành Ngọc cái này cũng là lần thứ nhất ăn hoang cốt tinh hoa, làm sao biết hoang cốt tinh hoa rốt cuộc muốn cách thời gian bao lâu mới biết tạo tác dụng, hần muốn khả năng hoang cốt tinh hoa không tốt lắm tiêu hóa, chính là như thế chậm đi...

Hắn là đi...

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Thiên thu muôn đời, nhất thống thần hoang

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, can hệ trọng đại, Liên Thành Ngọc trong lòng cũng không chắc chắn, hắn chỉ sợ có ngoài ý muốn.

Lâu như vậy rồi, hoang cốt tinh hoa làm sao vẫn không có phát huy hiệu quả?

Mua cây này hoang cốt thời điểm, Liên Thành Ngọc nhưng là cẩn thận đã kiểm tra, hoang cốt cũng không có bị nung nấu quá vết tích, hơn nữa vừa bắt đầu rèn luyện hoang cốt thời điểm, cũng xác thực xuất hiện như văn hiển ghi chép như vậy hắn nằng hân độc, để một đám trắng đĩnh bị bệnh, này đều mang ý nghĩa, cây này hoang cốt hẳn là hàng thật.

Lẽ nào là rèn luyện thời điểm xảy ra vấn đề gì sao? Cẩn thận nghĩ đến một lần, hắn là không, này rèn luyện hiện trường có hắn nhiều như vậy thủ hạ nhìn chăm chăm, hơn nữa Liên Thành Ngọc còn thỉnh thoảng tự mình thị sát một phen, tại sao có thể có vấn đề?

Liên Thành Ngọc đến cùng không phải người bình thường, như thế một phen suy nghĩ sau khi, hắn rất nhanh sẽ lần thứ hai tỉnh táo lại, hắn tự nói:

"Vàng bùn khối, cuộc kế tiếp vũ liên có thể ngưng tụ; mà ngọc thạch hồ phách, muốn dưới đất chôn dấu trăm nghìn vạn năm mới sẽ bị đại địa thai nghén mà thành."

"Lúa nước ngô, một năm là có thể thu gặt; mà Bát Tử thần dược, muốn ở tuyệt địa bên dưới trải qua mấy trăm ngàn năm, hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt mới có thể sinh trưởng mà ra."

"Thầy bà, ba ngày là có thể tả một quyền quyền pháp bí tịch; mà Thái A Thần Quốc khai quốc hoàng đế, diễn ra vạn năm, mới thành (Thái A Thánh Pháp)!"

"Vàng bùn khối một giẫm liền nát tan, ngọc thạch hồ phách trở thành tác phẩm nghệ thuật vạn năm truyền lưu; ngô lúa nước sớm muộn trở thành phạm nhân phản liên, mà Bát Tử thần dược, lại có thể điểm hóa đại đế thăng tiên; thầy bà quyền pháp bí tịch, chỉ có thể đem ra lừa gạt một ít kẻ ngu si tiền tài, mà (Thái A Thánh Pháp) nhưng có thể truyền lưu trăm vạn năm, bị vô số vô giả vây đỡ!"

"Muốn thành đại sự, tất trước tiên lệ tâm chí, lúc này mới mấy khắc chung thời gian, ta sẽ chờ không được, còn làm sao thành đại sự!"

Liên Thành Ngọc nghĩ như vậy, trên mặt lộ ra kiên nghị trấn định vẻ mặt.

Nhưng mà, nửa canh giờ đi tới...

Liên Thành Ngọc như trước cố gắng trấn định, hắn cái kia một phen tự lệ lời nói, đã không biết cho mình nói rồi mấy lần.

Một canh giờ trôi qua.

Liên Thành Ngọc cái trán bắt đầu thấm mồ hôi.

Hai canh giờ đi tới.

Liên Thành Ngọc đã hai mắt đỏ ngầu, nắm nắm chăm chú nắm, móng tay đều chụp tiến vào trong máu thịt.

Ba canh giờ!

Triệu Thiết Trụ mọi hộ pháp người, chân đều trạm chưa, mà những kia vây xem Liên Thành Ngọc, chờ đợi Liên Thành Ngọc thăng chức rất nhanh sau, dẫn bọn họ vào thành thị các tộc nhân, cái cổ đều xà đến cứng ngắc.

Bốn cái canh giờ, mặt trời đều hạ son, Liên Thành Ngọc ở trên tế đàn dần dần động đã tọa cả ngày.

Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng?

Cái này không thể nào! !

Liên Thành Ngọc ở trong lòng hô to, hấn cái trán mạch máu từng cây từng cây nhô lên, như là giun giống như vậy, cực kỳ dữ tợn.

Nhìn thấy Liên Thành Ngọc biến thành bộ dáng này, Triệu Thiết Trụ đám người nhất thời lên tinh thần đến, Liên Thị Bộ Tộc tộc trưởng, cũng là trọn to hai mắt, hết sức chăm chú.

Bọn họ biết, đây chính là trong truyền thuyết hoang cốt năng lượng bạo phát!

Bởi vì năng lượng quá mạnh, Liên Thành Ngọc thân thể đạt đến cực hạn, cho nên mới phải huyết thống nhô lên, lúc này một cái không được, cũng có thể để Liên Thành Ngọc mạch máu nổ tung!

Trong lịch sử, không thiếu một số võ giả bởi vì lòng tham ăn chính mình hấp thu không được hoang cốt tinh hoa, dẫn đến bạo thể mà chết ví dụ.

"Đều lui về phía sau, bắt luận người nào không nên quấy nhiễu, tiến lên một bước giả, giết không tha!"

Liên Thị Bộ Tộc lão tộc trưởng ra lệnh, đây chính là Liên Thành Ngọc đột phá thời điểm máu chốt nhất, nếu như ai đánh quấy rầy Liên Thành Ngọc, để hấn kinh mạch bị hao tổn, đột phá đã trắng xe cát, cái kia đem hấn lột da tróc thịt cũng không cách nào bồi thường.

Năm cái canh giờ.

Sắc trời toàn hắc, trắng sáng treo cao, tinh tinh treo đầy bầu trời.

Thế nhưng Liên Thị Bộ Tộc cao tăng, còn có chiến sĩ dự bị doanh thành viên, nhưng đều không hề rời đi, bộ tộc vu bà, y sư, càng là thời khắc đọit mệnh, cơm đều chỉ là tùy tiện ăn vài miếng.

Cái kia vu bà còn thỉnh thoảng quỳ xuống cầu khẩn, kể tục năng nghi thức, cho Liên Thành Ngọc cầu phúc.

Đang lúc này, đã tọa bên trong Liên Thành Ngọc, đột nhiên phát sinh một tiếng bạo hồng!

"A "

Này tiếng gào trầm thấp mà vang dội, như là dã thú nộ hào, xông thẳng tới chân trời!

"Àm!"

Liên Thành Ngọc dưới trướng tế đàn đều rạn nứt ra, đây là Liên Thành Ngọc toàn thân năng lượng bạo phát gây nên.

"Công tử đột phá rồi! Công tử đột phá rồi!"

Nhìn thấy thanh thế như vậy, Triệu Thiết Trụ nhảy lên đến hô to.

Chiến sĩ dự bị doanh thành viên, cũng đứng dậy hoan hô, một người làm quan cả họ được nhờ.

Lão tộc trưởng cũng là vuốt râu mép, lộ ra nụ cười vui mừng, nhiên mà chỉ có chiến sĩ dự bị doanh giáo đầu Diêu Viễn, kỳ quái nhìn Liên Thành Ngọc một chút, trong ánh mắt toát ra vẻ không hiểu, tựa hồ vừa nãy Liên Thành Ngọc hò hét, ẩn hàm một luồng sâu sắc không cam lòng cùng sự thù hận?

Triệu Thiết Trụ hướng về người phía sau làm thủ hiệu, ý tứ là đồng thời theo ta gọi

"Chúc mừng công tử, chúc mừng công tử! Công tử từ huyết đại thành, nhất thống thần hoang! Công tử thiên thu muôn đời, thọ cùng trời đất!"

Chiến sĩ dự bị doanh thành viên, trăm miệng một lời hô, âm thanh chính tề như một.

Khẩu hiệu này bọn họ nhưng là tập luyện đã lâu, đây là Triệu Thiết Trụ trong âm thầm sắp xếp, tinh thông nịnh nọt chi đạo Triệu Thiết Trụ, làm sao có thể buông tha cơ hội như vậy.

Không thể không nói, những này chiến sĩ dự bị doanh thành viên, thực lực so với người bình thường cũng cường hơn nhiều, này luyện được rồi khẩu hiệu đồng thời gọi ra, âm thanh to rõ, truyền khắp mười dặm phạm vi.

Liền, Liên Thị Bộ Tộc tất cả mọi người, đều biết Liên Thành Ngọc đột phá Từ Huyết Cảnh rồi!

Những ngày gần đây, ở Liên Thúy Hoa hết sức tuyên truyền bên dưới, liền miệng đầy hàm răng đều sắp đi quang lão thái thái đều hiểu Từ Huyết Cảnh là có ý gì.

Vậy cũng là cao thủ cao thủ bỏ qua, trước đó vài ngày đến Liên Thị Bộ Tộc Trương Vũ Hiền cũng chính là Từ Huyết Cảnh đây.

Hiện tại Liên công tử đã không thể so Trương Vũ Hiền kém bao nhiêu đi.

"Liên công tử đột phá Tử Huyết Cảnh, chúng ta sau đó muốn quá ngày thật tốt đi."

"Đúng đây, Liên công tử nhưng là nói rồi, có thể mang chúng ta đi trong thành thị đây."

"Các người cũng không biết a, năm đó Liên công tử sinh ra thời điểm, đầy sân Hồng Hà, vừa nhìn Liên công tử liền biết là trên trời đầu tinh hạ phàm a, không phải người bình thường!"

Mọi người dồn dập nghị luận, bởi vì ước mơ tương lai an nhàn sinh hoạt, lúc này bọn họ được khô, ai đến đối bụng đều không trọng yếu.

Chỉ cần Liên Thành Ngọc hoàn thành đột phá, cái kia cái gì cũng tốt, bọn họ không cầu thăng chức rất nhanh, chỉ cần có cái an ổn tháng ngày quá, vậy thì cảm ơn trời đất.

Bộ tộc nhân cách đến rất xa, mà cái kia một đám chiến sĩ dự bị doanh thành viên đã vây lên đến rồi, ở Liên Thành Ngọc chu vi quây một vòng, khẩu hiệu gọi đến một lần so với một lần vang dội.

"Công tử thiên thu muôn đời, nhất thống thần hoàng!"

"Công tử thần uy cái thế, thọ cùng trời đất!"

Gọi tới gọi lên, những người này khẩu hiệu liền như thế vài câu, mà lúc này, Liên Thành Ngọc sắc mặt tái nhợt, hai mắt vô thần nhìn tất cả xung quanh.

"Phốc!"

Một cái máu đỏ tươi, như là một đạo hồng tuyến như thế từ Liên Thành Ngọc trong miệng bắn ra, văng một chỗ!

Trong đó Triệu Thiết Trụ liền quỳ gối Liên Thành Ngọc chính diện, này một ngụm máu, cũng phun ở Triệu Thiết Trụ trên mặt, làm đến một mặt màu đỏ tươi.

Triệu Thiết Trụ lập tức há hốc mồm, cả người hấn đều sống ở đó bên trong.

Những chiến sĩ khác dự bị doanh thành viên cũng choáng váng, chuyện này... Đây là... Chuyện gì xảy ra?

"Thành Ngọc! Thành Ngọc!"

Lão tộc trưởng giật mình, vội vội vàng vàng chạy tới, đỡ lên Liên Thành Ngọc, "Đại phu, gọi đại phu! "

Bộ tộc duy nhất đại phu vẫn ở một bên chờ đợi, tuổi tác hấn lớn hơn, cũng không thể nào tập võ, thời gian dài như vậy chân đều trạm chua, nhìn thấy Liên Thành Ngọc đột nhiên thổ huyết, hấn mặt đều dọa trắng, thêm vào đi đứng không lưu loát, hướng về nơi này chạy thời điểm, suýt chút nữa té lộn mào một cái, liên tục lăn lộn đi tới Liên Thành Ngọc bên người.

Hấn này số một mạch, chỉ cảm thấy Liên Thành Ngọc mạch tượng hỗn loạn, cũng không biết là chuyện ra sao.

Lúc này, Triệu Thiết Trụ mở miệng, hấn vung tay lên, nói rằng: "Chư vị yên tâm, không lo lắng, công tử hấn là vừa đột phá, mạch tượng bất ổn, thổ một cái máu đen thôi, đây là tẩy tinh phạt tủy, các người còn không biết đi, tẩy tinh phạt tủy, là muốn thổ ra bên trong thân thể máu quạ."

Đang khi nói chuyện, Triệu Thiết Trụ lau một cái máu trên mặt, trong lúc nhất thời Triệu Thiết Trụ trên mặt lại như là cái kia khiêu vũ vũ bà như thế, đó là một mảnh hồng a.

Người chung quanh nhìn một chút Triệu Thiết Trụ mặt, há miệng, muốn nói cái gì, lại không biết làm sao mở miệng.

Biến mất máu trên mặt sau, Triệu Thiết Trụ trấn định tự nhiên, hấn bình chân như vại nói: "Rất nhanh công tử tu dưỡng lại đây, đến lúc đó liền có thể thiên thu muôn đời, nhất thống thần hoàng."

Ở Triệu Thiết Trụ trong lòng, Liên Thành Ngọc vậy thì là thần a.

Thần tại sao có thể có sự đây? Lại nói, Liên Thành Ngọc vừa đột phá Tử Huyết Cảnh, chịu đến một điểm phản phệ cũng là bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Che giấu bí mật

Đúng là Triệu Thiết Trụ, lão tộc trưởng căn bản không nghe lọt tai, hần sống lớn như vậy số tuổi, tự nhiên có chính mình nhận biết năng lực, hần sốt sáng hỏi: "Đại phu, thế nào?"

Liên Thị Bộ Tộc thầy lang, vốn là cái bán thùng nước, nơi nào có thể xem xảy ra vấn đề gì đến.

Này Mông Cổ đại phu hoàn toàn hoảng rồi tay chân, lại bị lão tộc trưởng hỏi hết đồng tới tây, triệt để há hốc mồm.

Hần làm sao biết thế nào rồi.

"Tình huống. . . Lão phu cũng không nói được, lão phu trước tiên mở một tờ được cho công tử ăn ăn một lần, công tử thân thể căn cơ vững chắc, khí huyết dồi dào, hần là. . . Hần là không quan trọng. . ."

"Người xác định không quan trọng lắm sao? Có phải là công tử sau khi đột phá, thân thể quá mức suy yếu, sản sinh nguyên khí phản phệ, rất nhanh sẽ có thể tốt lên."

"Cái này. . ." Mông Cổ đại phu nào dám bảo đảm, hần đầu đầy là mồ hôi, nhưng cũng cường trang trấn định trầm ngâm một lúc, mở miệng nói rằng: "Hết thấy đều muốn xem công tử đến tiếp sau tình huống mà định, ăn trước một tờ được, đêm nay ngủ một giấc, ngày mai lẽ ra có thể nhìn ra một ít mặt mày."

Mông Cổ đại phu nói một trận phí lời, tương đương với không nói gì, đúng là Diêu Viễn cau mày, đi tới tộc trưởng bên người, phục lỗ tai nói rồi mấy câu nói.

"Người nói cái gì? "

Tộc trưởng nghe xong Diêu Viễn, trong lòng hơi hồi hộp một chút, "Người nói thành ngọc, đột phá thất bại rồi! ?"

Tộc trưởng nhỏ giọng, việc này can hệ trọng đại, tha căn bản không dám nói lên.

"Ừm. . . Hần là đột phá thất bại, sau đó bị năng lượng phản phệ, cũng hay là giận dữ công tâm, cho nên mới phải như vậy. . ."

Diêu Viễn chăm chú ngôn ngữ, tận lực không muốn kích thích lão tộc trưởng.

Nhưng là rơi vào lão tộc trưởng trong tai, hần chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng.

"Làm sao có khả năng a!" Vừa còn trấn định cực kỳ Triệu Thiết Trụ, vừa nghe Diêu Viễn, đã cuống lên.

Nhưng là Diêu Viễn chỉ là lờ mờ hần một cái, Triệu Thiết Trụ lập tức không dám nói lời nào.

Hần biết, Diêu Viễn kiến thức không bình thường, hơn nữa nhân gia đã từng đột phá Tử Huyết Cảnh giới, lời nói ra, đương nhiên sẽ không bắn tên không đích, này chỉ sợ là sự thực rồi!

Liên công tử, thật sự đột phá thất bại?

Nhìn thấy Liên Thành Ngọc như trước hôn mê bất tỉnh, hơi thở mong manh, Triệu Thiết Trụ cũng lừa gạt không được chính mình.

"Thành Ngọc a. . ."

Lão tộc trưởng phảng phất lập tức già nua rồi bảy, tám tuổi, hần lão đảo nâng dậy Liên Thành Ngọc, ôm lấy Liên Thành Ngọc.

Mất thấy dân chúng đều muốn tập hợp lại đây, lão tộc trưởng vội vàng hạ thấp giọng đúng là chu vi nói rằng: "Thành Ngọc đột phá thất bại sự tình, trước tiên bảo mật. . . Không được lộ ra. . ."

Lão tộc trưởng âm thanh uể oải, mặc kệ là rèn luyện hoang cốt, vẫn là Liên Thành Ngọc đột phá, đều là cả tộc chú ý, là không bình thường đại sự.

Chuyện như vậy, quan hệ đến bộ tộc thống trị tăng uy tín cùng danh tiếng.

Nếu như tộc nhân biết, dốc hết cả tộc lực lượng, không tiếc chết đói một chút người già yếu bệnh tật, mới ngoa ra hoang cốt tinh hoa, bị Liên Thành Ngọc ăn đi sau khi còn đột phá thất bại, như vậy tộc nhân biết nghĩ như thế nào?

Bộ tộc uy nghiêm hà tồn, ngày sau còn làm sao thống trị bộ tộc?

Lại nói, trâu cày đều giết sạch rồi, được sơn cũng hái sạch sẽ, bộ tộc tồn lương không có chút nào còn lại, ở loại này đập nổi chìm thuyền liễu chết đến cùng tình huống dưới, nếu để cho các tộc nhân biết Liên Thành Ngọc không chỉ không có thể đột phá, còn thổ huyết, cái kia không phải muốn gây nên bạo loạn a?

Bọn họ còn đều hi vọng Liên Thành Ngọc cho bọn họ mang đến ngày thật tốt đây!

"Nhắc Thành Ngọc tiến vào đại viện, bất kỳ những người không liên quan, không được tiếp cận!" Lão tộc trưởng trầm mặt, lớn tiếng nói rằng.

"Cái kia. . . Cái kia dân chúng làm sao bàn giao?" Triệu Thiết Trụ hoang mang lo sợ hỏi.

"Liên nói Thành Ngọc đột phá Tử Huyết Cảnh, thế nhưng bởi vì chịu đựng hoang cốt bạo ngược năng lượng, thân thể bị thương nhẹ, cần điều dưỡng mấy ngày!"

Lão tộc trưởng quyết định, trước tiên che giấu dưới bí mật này, tất cả mọi Liên Thành Ngọc thương được rồi lại nói.

. . .

Ở Liên Thị Bộ Tộc náo loạn, bộ tộc cao tầng loạn tung lên thời điểm, Dịch Vân cái này kẻ cầm đầu, chính đang Liên Thị Bộ Tộc phía sau núi trên sinh một đồng lửa, ăn, hân chính đang cánh gà nướng vàng.

Vừa khảo, Dịch Vân còn vừa xướng ca.

Đây là (Đại Thoại Tây Du Chi Tiên Lý Kỳ Duyên) bên trong, Chu Tinh Trì đoạt Ngưu Ma Vương đĩa ăn sau, dùng đĩa ăn cánh gà nướng thì xướng làm ác ca.

"Cánh gà nha, ta thích ăn! Cánh gà nướng vàng, ta thích ăn nhất! Kho cánh gà, ta thích ăn nhất!"

Đây là một thủ hoàn toàn không có dinh dưỡng đậu so với ca, cái kia giai điệu nghe tới tiện tiện, bất quá Dịch Vân nhưng xướng đến mức rất sung sướng.

Dùng củi lửa thịt nướng độ khó khá lớn, bất quá không có cái gì có thể ngăn cản một cái kẻ tham ăn ăn thiêu đốt trái tim.

Rất nhanh, Dịch Vân khảo cánh gà liền mùi thịt phân tán, một giọt nhỏ dầu mỡ nhỏ tiến vào đồng lửa bên trong, dùng dùng vang vọng.

"Đại công cáo thành!" Dịch Vân ở một con nướng kỹ cánh gà trên đánh được rồi hoa đao, vẩy lên đồ gia vị."Tiểu Nhu tỷ, ném thử."

Cái thứ nhất nướng kỹ cánh gà, Dịch Vân đưa cho Khương Tiểu Nhu.

"Cẩn thận nóng a."

Dịch Vân dặn dò, đúng là Dịch Vân mà nói, Khương Tiểu Nhu là hân thể giới này người trọng yếu nhất.

"Ngươi tiểu hài này, đúng là căn dặn lên tỷ tỷ đến rồi." Khương Tiểu Nhu trừng Dịch Vân một chút, trước đây Khương Tiểu Nhu cho Dịch Vân nấu cháo, sợ Dịch Vân nóng miệng, Khương Tiểu Nhu đều là đem cháo thổi nguội, sau đó căn dặn Dịch Vân "Chậm một chút uống, cẩn thận nóng".

Rất đơn giản lời nói, nghe tới nhưng rất ấm áp.

Dịch Vân khảo cánh gà, trên căn bản bảo đảm kinh ngạc, chỉ có một chút thoáng biến thành màu đen địa phương, cũng không ảnh hưởng toàn cục.

Khương Tiểu Nhu mở ra miệng nhỏ, khinh cần nhẹ, coi là thật là tươi mới nhiều trấp, mỹ vị ngon miệng.

"Ăn ngon thật!"

Khương Tiểu Nhu đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, có cái gì so với đại buổi tối vây quanh lửa trại đồng lửa, ăn đệ đệ khảo mỹ vị cánh gà càng chuyện hạnh phúc đây?

"Vân nhi ngươi cũng ăn."

"Hừm, đương nhiên muốn ăn, ta nhưng là nghiên cứu đã lâu mới tìm được không sinh khói đen củi gỗ đây!"

Dịch Vân khả khả cười, những ngày gần đây, Dịch Vân thực lực tiến bộ tốc độ thoáng chậm lại, không giống như kiểu trước đây mấy ngày một cái cảnh giới nhỏ.

Phạm Huyết tầng năm Dẫn Khí Cảnh, xem như là một cái ranh giới, sau khi tu luyện, sẽ tri hoãn tốc độ, không người có thiên phú, biết một đời kẹt ở bình cảnh trên, không thể tiến thêm.

Xích lân thú thú thú, đã bị Dịch Vân hút đi ước chừng một nửa năng lượng.

Hiện tại Dịch Vân đúng là từ tĩnh, đã tìm tòi đến một ít cửa ngõ, hân có thể ở một mức độ nào đó khống chế từ tĩnh hấp thu năng lượng tốc độ.

Lúc trước, Dịch Vân vừa đột phá kinh mạch cảnh, đi hấp thu hoang cốt năng lượng, bởi vì kinh mạch thông suốt, năng lượng hút vào đến thông suốt, kết

quả suýt chút nữa căng nứt thân thể.

Hiện tại Dịch Vân có thể khống chế tử tinh hấp thu tốc độ, cuối cùng cũng coi như không đến nỗi làm ra như vậy số đen rồi.

"Xích lân thú thú thú ẩn chứa năng lượng, so với Liên Thành Ngọc hoang cốt muốn phong phú rất nhiều, miễn miễn cường cường đủ lại dùng mười ngày nhiều thời giờ, đến thời điểm, cũng gần như nên đi tham gia thần quốc tổng tuyển cử. . ."

Dịch Vân đang muốn, đột nhiên nghe được phương xa truyền đến lúc ẩn lúc hiện nổ vang.

Dịch Vân đạt đến Phàm Huyết năm tầng sau, nhận biết bén nhạy dị thường, tiếng vang này rất xa xôi, nhưng là Dịch Vân nhưng trước tiên nghe được.

"Tiểu Nhu tỷ, ngươi chờ ta một chút." Dịch Vân nói, ba lần hai lần nhảy lên một cây đại thụ, đổi mất viễn vọng, nhìn thấy xa xa tình cảnh sau, Dịch Vân hít vào một ngụm khí lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Cự thú đội ngũ

Trong bóng đêm mịt mờ, thâm sơn trong hẻm núi uốn lượn một loạt ánh lửa, như là một cái chậm rãi tiến lên hỏa xà, nhờ ánh lửa nhận biết, Dịch Vân nhìn thấy, đó là từng con cự thú tạo thành đội ngũ, cự thú ngồi người, bọn họ giờ cây đuốc, ở trong núi tiến lên.

"Là Cẩm Long Vệ cười cự thú, Cẩm Long Vệ quân đội!"

Dịch Vân một chút nhìn sang, có ít nhất bảy mươi, tám mươi đầu cự thú, như vậy một nhánh đội ngũ, sức chiến đấu có thể tưởng tượng được!

Trong đó, chạy ở phía trước nhất đầu kia cự thú đặc biệt hùng tráng, trên lưng nó còn dựng thẳng lên một mặt cờ xí.

Cái kia lá cờ là màu vàng óng, mặt trên thêu một cái cẩm long.

Đây là Cẩm Long Vệ lá cờ!

Lúc đó cùng Lâm Tâm Đồng cùng Tô lão đầu phân khi khác, Dịch Vân hỏi dò quá có quan hệ thần quốc tổng tuyển cử sự tình, hẳn cũng biết, Cẩm Long Vệ chuyên môn về Vân Hoang tình tế địa đồ.

Đương nhiên, liên quan với Vân Hoang mấy tháng trước liên tục hai lần đầy trời Tử Vân, trời sinh dị tượng sự tình, Tô lão đầu cũng không có nói cho Dịch Vân, bằng không Dịch Vân sợ là có rất nhiều liên tưởng.

"Rốt cục đến rồi, đội ngũ này đến Vân Hoang, là muốn tiến hành thần quốc tổng tuyển cử đi! Tính toán thời gian, cũng gần như rồi!"

Vân Hoang cực kỳ rộng lớn, tiểu bộ tộc con số đông đảo, Cẩm Long Vệ tổ chức thần quốc tổng tuyển cử, không thể từng cái từng cái bộ tộc sát hạch đi tới, mà là nên tập trung ở một cái bộ tộc lớn bên trong, giả thiết đồng nhất cái tiêu chuẩn, tập thể sát hạch.

Cẩm Long Vệ chuyến này, chính là muốn đi Đào thị bộ tộc, ở Đào thị bộ tộc thiết lập địa điểm thi, cử hành thần quốc tổng tuyển cử, Đào thị bộ tộc là trong phạm vi mấy ngàn dặm, to lớn nhất bộ tộc, có người khẩu mười mấy vạn hộ, hầu như bằng một triệu nhân khẩu.

Ở Vân Hoang, thống kê nhân khẩu lấy tình tráng nam tử đến đăng ký, bởi vì như vậy con số có ý nghĩa nhất, tình tráng nam tử là chủ yếu sức lao động, cũng là chủ yếu tác chiến thành viên, thể hiện một bộ tộc thực lực chân chính, thống kê nhân khẩu toán những kia người già yếu bệnh tật, vậy căn bản không có ý nghĩa.

Một cái tình tráng nam tử, có thể từ, cha mẹ, còn có mấy đứa trẻ. Còn không có tình tráng nam tử gia đình, như là Dịch Vân cùng Khương Tiểu Nhu như vậy, căn bản không thể toán "Một hộ", nói cách khác toán nhân khẩu thời điểm, Khương Tiểu Nhu gia căn bản không thống kê ở bên trong.

Bộ tộc lớn gia đình đối lập hoàn chỉnh một ít, cơ bản "Một hộ" bằng sáu, bảy người đáng vẽ, mười mấy vạn hộ, chính là một triệu người.

Ở Vân Hoang, xuất hiện một cái một triệu người bộ tộc lớn, khá là ghê gớm.

...

Vân Hoang, Đào thị bộ tộc

Đào thị bộ tộc, ở Vân Hoang kéo dài hơn một nghìn năm, bộ tộc lịch sử lâu đời, thậm chí sinh ra thuộc về mình võ đạo truyền thừa.

Như Liên Thị Bộ Tộc như vậy tiểu bộ tộc, bốn phía đều không có tường vây, nhưng là Đào thị bộ tộc chu vi, trát rắn chắc dày nặng song gỗ lan.

Những này song gỗ lan, đều là ôm hết độ lớn vòng tròn lớn mộc song song trát thành, có cao mười mấy mét, những này viên mộc là vật hái tự đại hoang cây giống, gỗ bản thân kiên cố chặt chẽ, trải qua mấy trăm năm gió táp mưa sa đều sẽ không mục nát.

Đào thị bộ tộc có thể sừng sững nhiều năm như vậy, chủ yếu được lợi từ bộ tộc linh sơn đào sơn, hoang thú không muốn tới gần linh sơn, chỉ có thể sinh sống ở "Cánh đồng hoang vu" trên, có đào sơn che chở, có rất ít hoang thú sẽ xuất hiện ở Đào thị bộ tộc linh vực bên trong.

Hơn nữa Đào thị bộ tộc không thiếu Tử Huyết Chiến Sĩ, thậm chí tử huyết đỉnh cao cường giả. Không chỉ như thế, Đào thị bộ tộc còn có cất giấu tổ khí, coi như thật sự có mạnh mẽ hoang thú đột kích, nhiều như vậy Tử Huyết Chiến Sĩ lấy tổ khí làm trụ cột bố thành đại trận, cũng có sức đánh một trận.

Bởi vì những nguyên nhân này, Đào thị bộ tộc nhiều năm sừng sững không ngã, hơn nữa càng ngày càng tráng lớn.

Bất quá lại lớn mạnh bộ tộc, so với Thái A Thần Quốc thứ khổng lồ này, vậy thì như là ngọn núi trước cục đá, đại thụ cái dưới bụi trần, căn bản bé nhỏ không đáng kể.

Lúc này, Đào thị bộ tộc đã sớm nhận được tin tức, ngày hôm nay giữa trưa, Cẩm Long Vệ sắp đến nơi này, Đào thị bộ tộc tộc trưởng tự mình nghênh tiếp, trong tộc tộc lão, càng là đến rồi hơn nữa.

Vào lúc giữa trưa, Cẩm Long Vệ đúng hẹn mà tới, vô cùng đúng giờ.

Cẩm Long Vệ một nhóm, cầm đầu là một cái hồng giáp nam tử, hẳn là Cẩm Long Vệ hồng y thủ lĩnh Trương Đan.

"Trương Thiên hộ đại giá quang lâm, Đào thị bộ tộc rống đến nhà tôm à!"

Nhìn thấy Trương Đan, Đào thị bộ tộc tộc trưởng lập tức tiến lên nghênh tiếp, ngôn ngữ cực kỳ cung kính.

Ở Cẩm Long Vệ bên trong, hồng y thủ lĩnh, có thể thống lĩnh một ngàn người, vì lẽ đó quen thuộc trên gọi bọn họ là Thiên hộ, nơi này "Hộ", tự nhiên vẫn là chỉ tính tráng nam tử ý tứ.

Ở Thái A Thần Quốc quân đội bên trong thế chế, Cẩm Long Vệ là không có nữ tử, nữ tử quân biết sắp xếp một con khác đội ngũ.

Bình thường Thiên hộ không đáng kể chút nào, thế nhưng Cẩm Long Vệ Thiên hộ có thể không giống nhau, đúng là Đào thị bộ tộc mà nói, đây chính là tuyệt đối không đắc tội được nhân vật.

"Những thứ này đều là bộ tộc thế hệ tuổi trẻ tuần kiệt, đến, gặp Trương Thiên hộ!"

Đào thị bộ tộc tộc trưởng nói vung tay lên, sau lưng hẳn, có chừng một trăm cái tuổi trẻ chiến sĩ, tuổi tác từ mười ba mười bốn tuổi đến hai mươi mấy tuổi không giống nhau, bọn họ cùng nhau đã lạy Trương Thiên hộ.

Những người này, toàn bộ là Đào thị bộ tộc thế hệ tuổi trẻ tinh anh, đồng thời bọn họ cũng sẽ tham gia lần này thần quốc tổng tuyển cử.

Đào thị bộ tộc tộc trưởng gọi những người trẻ tuổi chiến sĩ đi ra thấy Trương Đan, cũng là ký hy vọng vào Trương Đan có thể coi trọng một hai mầm mống tốt, trọng điểm bồi dưỡng một thoáng.

Nhưng mà thật đáng tiếc, Trương Đan tựa hồ hoàn toàn không có cái này hứng thú, trên thực tế, Cẩm Long Vệ quan chức đều mắt cao hơn đầu, bọn họ đến từ chính thần quốc bản bộ, đúng là Vân Hoang sinh trưởng ở địa phương chiến sĩ, rất khó coi trọng lên, không phải hết sức xem thường người, mà là Vân Hoang chiến sĩ thật sự không được.

Theo Trương Đan, lần này Cẩm Long Vệ đến Vân Hoang, chủ yếu là vì tìm kiếm cảnh tượng kì dị trong trời đất ở Vân Hoang xuất hiện nguyên nhân, còn thần quốc tổng tuyển cử, chính là mang vào mà thôi, còn có thể hi vọng ở Vân Hoang phát hiện thiên tài gì không được.

Trương Đan nhàn nhạt nhìn lướt qua trước mắt một đám thiếu niên, nghiêm mặt giải quyết việc chung nói rằng: "Chúng ta chuyến này, vì là công vụ mà đến, không cần phô trương! Vào thành!"

Trương Đan vung tay lên, Cẩm Long Vệ trực tiếp lái vào đi tới.

Đào thị bộ tộc tuổi trẻ các chiến sĩ, nguyên bản đều lòng tràn đầy chờ mong, tỉ mỉ chuẩn bị, không nghĩ tới, thật sự đợi được Cẩm Long Vệ vào thành ngày đó, bọn họ nhưng trực tiếp bị không để ý tới.

Trong lúc nhất thời, những người trẻ tuổi chiến sĩ đều có chút buồn bực.

"Này Trương Thiên hộ, căn bản không nhìn thẳng xem chúng ta!"

"Quá xem thường người, này phạm vi mấy ngàn dặm phạm vi, chúng ta Đào thị bộ tộc là to lớn nhất bộ tộc, chúng ta tuy rằng vị trí Man Hoang, tài nguyên cần cỗi, thế nhưng ở Man Hoang lớn lên, chúng ta từ nhỏ trải qua chém giết, liếm huyết lớn lên, kinh nghiệm chiến đấu lại há lại là những kia nhà ẩm đồa hoa có thể so sánh?"

"Lập tức tổng tuyển cử, chúng ta sẽ làm những này Cẩm Long Vệ các quan lại biết bọn họ sai rồi, mấy người chúng ta cũng là thôi, nhưng là chúng ta Đào thị bộ tộc đệ nhất công tử, lập tức sẽ luyện thể viên mãn, đạt đến cái gọi là 'Mạch tượng như rồng' cảnh giới, lần này tổng tuyển cử, tất sẽ lộ ra thành tựu xuất sắc!"

Những người trẻ tuổi các chiến sĩ trong âm thầm nghị luận, ngữ khí tràn đầy không phục.

Đào thị bộ tộc đệ nhất công tử hồ gia tên, ở Đào thị bộ tộc như sấm bên tai, chỉ vì hắn đã cực kỳ tiếp cận luyện thể viên mãn cảnh giới, ở trong đại hoang, luyện thể viên mãn quá hiếm có.

Trương Đan suất lĩnh Cẩm Long Vệ, trực tiếp đi tới chính mình trụ sở, hắn thoáng nghỉ ngơi sau, liền thay đổi một thân thường phục, lúc chạng vạng tối phân, một mình ra ngoài.

Không có tùy tùng, cũng không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Trận đồ

Một gian nhà trí biệt viện bên trong, một người mặc hoa phục ông lão, đang cùng một cái thiếu nữ mặc áo trắng ở trong sân chơi cờ.

"Sư phụ, nên người."

Thiếu nữ mặc áo trắng thản cười nói, thiếu nữ này, chính là trước cùng Dịch Vân từng có gặp mặt một lần Lâm Tâm Đồng, mà đối diện nàng bị nàng xưng là sư phụ ông lão, tự nhiên chính là Tô lão đầu.

"Ây. . ."

Tô lão đầu nhíu mày quá chặt chẽ, một con mập tay nắm đánh cờ, do dự.

Hắn ở dùng các loại có, hồi chí ít bảy, tám lần kỳ sau khi, như trước bị Lâm Tâm Đồng đẩy vào tuyệt địa, hiện tại mắt thấy đã đều sắp thu quan, mà chính mình từng mảnh từng mảnh nước cờ thua làm sao đều không cứu sống được.

"Khắc khắc. . . Tâm Đồng người gần nhất kỳ nghệ tăng trưởng a, có vì sư năm đó mấy phần phong độ, xem ra sư phụ thật sự phải chăm chỉ lên. . ."

Tô lão đầu vô liêm sỉ nói rằng, Lâm Tâm Đồng cười thầm không ngớt, chỉ là giục sư phụ lạc.

Lâm Tâm Đồng bình thường nghiêm túc thận trọng, cũng chỉ là ở Tô lão đầu trước mặt, nàng mới biết lộ ra không ít thiếu nữ nên có đẹp đẽ, ở Lâm Tâm Đồng trong lòng, Tô lão là sư phụ của nàng, cũng là gia gia của nàng.

Đang lúc này, cửa đột nhiên truyền tới một âm thanh, "Mặt tướng Trương Đan, phụng Hầu gia tới mệnh, vì là Tô đại sư đưa tới thư."

"A? Có khách đến rồi." Tô lão đầu như nhặt được cứu tinh, "Không xuống, không xuống, khách nhân đến, Tâm Đồng người đi pha ấm trà đến."

Tô lão đầu trực tiếp dùng hắn con kia mập mập tay trên bàn cờ lung tung một trộn lẫn, tổng thể toàn rối loạn.

"Ây. . ."

Lâm Tâm Đồng không nói gì, chợt buồn cười nói rằng: "Trà đồ nhĩ vừa pha được rồi, sư phụ liền cố chơi cờ, còn không uống đây."

"Này?"

Tô lão đầu nhìn một chút trên bàn cái kia ấm trà, mắt nhỏ chớp chớp, không biết nên nói cái gì.

Thật vào lúc này, Cẩm Long Vệ Trương Thiên hộ đã đi vào trong sân, quay về Tô lão đầu ôm quyền hành lễ.

"Mặt tướng Trương Đàn, mang đến Hầu gia thư, xin mời Tô đại sư xem qua."

Trương Đàn nói, quy củ đem xác thực đưa lên kỳ trác, đó là hồng tất che một phong thư, trong thư tựa hồ còn có phong ấn phù văn.

Tô lão đầu lần này đến Đào thị bộ tộc, chủ yếu là vì mọi Trương Đàn phong thư này.

Hắn tiếp nhận thư tín, trên mặt một bộ đường hoàng ra dáng vẻ mặt, thuận miệng nói: "Trương Đàn đúng không, khổ cực rồi, uống một ngụm trà đi."

Trương Đàn dừng một chút, liếc mắt một cái chén trà trên bàn.

Hắn là cái tâm tư cẩn mật người, hắn nhìn ra đây là Tô lão đầu cùng Lâm Tâm Đồng chơi cờ thì uống trà, cái kia quá nửa là Lâm Tâm Đồng tự tay pha.

Lâm Tâm Đồng đó là người nào, không biết bao nhiêu gia tộc lớn thiên kiều vạn dõ, thậm chí tương lai có như vậy một phần khả năng gả cho Thái A Thần Quốc một vị hoàng tử, trở thành Vương gia phu nhân, thậm chí là hoàng hậu.

Trương Đàn làm như Cẩm Long Vệ Thiên hộ, nếu như uống tương lai hoàng hậu pha trà, cái kia không phải là tìm chết sao!

Tuy rằng khả năng này không lớn, thế nhưng Trương Đàn ngồi ở đây cái Cẩm Long Vệ Thiên hộ vị trí, cùng muôn hình muôn vẻ người giao thiệp với, như vậy phải mọi chuyện cân nhắc chu toàn.

Hắn liền nói ngay: "Tạ Tô đại sư tứ trà, mặt tướng còn phải đi về phục mệnh, không thể uống."

Trương Đàn đem lễ nói làm rất đủ, ngôn ngữ cũng vô cùng khéo léo, Tô lão đầu nhưng là một cái nhân văn dã hạc, làm thần quốc vương công quý tộc đều muốn lấy lễ để tiếp đón đại sư, hắn nơi nào có tâm tư lo lắng cái gì thế tục lễ pháp, những đồ chơi này tha cần bản lười nghĩ.

"Được rồi, vậy ngươi đi xuống đi."

Tô lão đầu khoát tay áo một cái, đợi đến Trương Đàn lui ra, hắn xé nổ sừng tất, lại đánh mấy cái thủ quyết, mở ra phong ấn.

Sau khi, Tô lão đầu rút ra phong thư đồ vật bên trong, này cũng không phải một phong trần ngập văn tự xác thực, mà là một bức trận đồ.

Tô lão đầu đem trận đồ nắm sau khi đi ra, liền có một cái cổ thú bóng mờ từ trận đồ trên biển ảo ra đến, bay lên trời, cuối cùng biến mất ở trong không khí, như là một đạo lượn lờ khói nhẹ.

Nhìn thấy tám trận đồ này sau, Tô lão đầu ánh mắt sáng lên, về mặt đó, lại như là thần giữ cửa nhìn thấy một cái tuyệt thế trân bảo như thế.

Hắn tự nói: "Này Vân Hoang, e sợ thật sự có ghê gớm bảo bối! Liền ôn văn hậu lão già này đều không có cách nào một người ăn đi, muốn lão phu hỗ trợ. . . Lần này thần quốc nắm tầm bảo la bàn tham Vân Hoang, nhưng là không có uống phí thời gian nha!"

"Lão sư, này trận đồ là chuyện gì xảy ra?" Lâm Tâm Đồng ở một bên, nhìn giữa bầu trời đã tiêu tan cổ thú bóng mờ, suy tư.

Nàng không nhìn ra này trận đồ Huyền Cơ, thế nhưng là có thể cảm nhận được trận đồ huyền diệu.

Tô lão đầu nói: "Này trận đồ, là thời đại thượng cổ lưu truyền tới nay đồ vật, sư phụ không biết nó cùng lần này Từ Vân xuất thế có hay không quan hệ, coi như không quan hệ, nó cũng tương đương tuyệt vời! Tâm Đồng, ngươi yên tâm đi, sư phụ tìm khắp chân trời góc biển, cũng phải tìm đến có thể tục trên người trời sinh tuyệt mạch phương pháp!"

. . .

Từ khi Liên Thành Ngọc xung kích Từ Huyết Cảnh sau khi thất bại, Liên Thị Bộ Tộc khôi phục yên tĩnh, cũng không gặp lại mấy trăm người lên núi hái thuốc đồ sộ tình cảnh, cũng không gặp sải vóc trên sân mười mấy cái trắng đỉnh đồng thời quạt gió nhóm lửa, rèn luyện hoang cốt thịnh cảnh tượng hoành tráng.

Liên Thành Ngọc bị thương tin tức, bị Liên Thị Bộ Tộc cao tăng che giấu đi, hiện tại các tộc nhân đều cho rằng Liên Thành Ngọc đã sớm từ huyết đại thành, thực lực tăng nhanh như gió rồi!

Hiện tại sẽ chờ thần quốc tổng tuyển cử, Liên Thành Ngọc trở thành thần quốc chiến sĩ, mang theo Liên Thị Bộ Tộc sau đó trải qua ngày thật tốt.

Ngày đó, bầu trời bay hoa tuyết, vân thủy đến mức rất thấp, một con đại ưng đi tới Liên Thị Bộ Tộc bầu trời, ở trên trời xoay quanh.

Này đại ưng dực triển lăm có mười mấy mét, bay ở trên trời có thể cuốn lên một trận cuồng phong, hoa tuyết đều thổi rối loạn.

"Đó là cái gì?"

Liên Thị Bộ Tộc cùng khổ dân chúng, nơi nào từng thấy lớn như vậy ưng.

"Hung thú sao? Vẫn là. . . Hoang thú! ?"

Nhìn thấy lớn như vậy một con ung, mọi người đều hoảng hồn, có Linh che chở, bình thường hung thú, hoang thú rất ít tới gần bộ tộc lãnh địa.

Nhưng điều này cũng làm cho là "Bình thường" dưới tình huống, bất ngờ thời điểm, vẫn là sẽ xuất hiện hung thú, hoang thú xông vào nhân loại bộ tộc Linh, trắng trợn đồ giết nhân loại cảnh tượng.

Cái kia cơ bản mang ý nghĩa diệt tộc. Toàn bộ Vân Hoang, tiểu bộ tộc đếm không xuể, một ngày nào đó đột nhiên diệt mấy cái tiểu bộ tộc, vậy căn bản không tính sự tình.

Nếu như đúng là hoang thú đột kích, đúng là Liên Thị Bộ Tộc mà nói, tuyệt đối là một hồi thảm kịch!

Ngay khi Liên Thị Bộ Tộc tộc nhân hoảng loạn thời điểm, đột nhiên từ cái kia đại ung bên trên ném xảy ra điều gì đồ vật, trên không trung thiêu đốt.

"Bồng!"

Một tiếng nổ vang, một loạt quang ảnh tạo thành văn tự xuất hiện ở trên bầu trời.

Những chữ này mỗi một cái đều diện tích bán mẫu to nhỏ, vắt ngang trên bầu trời, làm cho cả Liên Thị Bộ Tộc bất luận cái nào khu vực, cũng nhìn thấy rõ ràng.

"Sau ba ngày giữa trưa, Cẩm Long Vệ sứ giả nhập Liên Thị Bộ Tộc, mang đi chiến sĩ mười tên, nhập Đào thị bộ tộc tổng tuyển cử, tổng tuyển cử thông qua giả, vì là thần quốc chiến sĩ, Cẩm Long Vệ thành viên! Mười người tiêu chuẩn, hạn hai mươi tám tuổi trở xuống, từ sơ tuyển thông qua giả trúng tuyển ra, cụ thể tiêu chuẩn, do bộ tộc tự định!"

Nhìn thấy này một hàng chữ lớn, mọi người sùng sốt một hồi lâu, thần quốc tổng tuyển cử, thần quốc tổng tuyển cử rốt cục bắt đầu rồi!

Chờ rất nhiều thiên, trả giá bao nhiêu đời giới, chính là vì ngày đó! Bọn họ rốt cục đợi được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chân Vũ Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.